INJÍL I MUQADDAS,

YA'NE,

HAMÁRE ḲHUDÁWAND AUR NAJÁT-DENEWÁLE

YISÚ' MASÍH

KÁ NAYÁ 'AHD-NÁMA.

IS KÁ TARJUMA YÚNÁNÍ ZUBÁN SE ZUBÁN I URDÚ MEṈ BANÁRAS TRANSLATION COMMITTEE SE KIYÁ GAYÁ, JISE TAS,HÍH KARKE AB TÍSRÍ BÁR CHHAPWÁTE.

LONDON:
PRINTED FOR THE
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY,
INSTITUTED IN THE YEAR 1804.

MDCCCLX.

NAYE 'AHD-NÁMA

KÍ

SAB KITÁBON, AUR UN KE BĂBON KÍ FIHRIST.

MATÍ KÍ INJÍL.

I BÁB.

1 YISÚ' Masíh, ibn i Dáúd, ibn i Abirahám, ká nasabnáma.

2 Abirahám se Izhák paidá húá; aur Izhák se Ya'qúb paidá húá; aur Ya'qúb se Yahúdáh aur us ke bhái paidá húe;

3 Aur Yahúdáh se Pháras aur Zaráh Támar ke pet se paidá húe; aur Pháras se Hasrom paidá húá, aur Hasrom se Arám paidá húá;

4 Aur Arám se 'Aminadáb paidá húá; aur 'Aminadáb se Nahsún paidá húá; aur Nahsún se Salmon paidá húá;

5 Aur Salmon se Bo'az Ráhab ke pet se paidá húá; aur Bo'az se 'Obed, Rúth ke pet se paidá húá; aur 'Obed se Yassí paidá húá, aur Yassí se Dáúd bádsháh paidá húá;

6 Aur Dáúd bádsháh se Sulaimán, us se jo Úriyáh kí jorú thí, paidá húá;

7 Aur Sulaimán se Rahabi'ám paidá húá; aur Rahabi'ám se Abiyáh paidá húá, aur Abiyáh se Asá paidá húá;

8 Aur Asá se Yahúsafat paidá húá; aur Yahúsafat se Yúrám paidá húá; aur Yúrám se 'Uziyáh paidá húá;

9 Aur 'Uziyáh se Yútám paidá húá; aur Yútám se Áḳhaz paidá húá; aur Áḳhaz se Hizqiyá paidá húá;

10 Aur Hizqiyá se Manassí paidá húá; aur Manassí se Amún paidá húá; aur Amún se Yúsíyáh paidá húá;

11 Aur Yúsíyáh se Yakúniyáh aur us ke bhái, jis waqt Bábul ko uṭh jáne pará, paidá húe;

12 Aur Bábul ko uṭh jáne ke ba'd Yakúniyáh se Salatiel paidá húá, aur Salatiel se Zarubábul paidá húá;

13 Aur Zarubábul se Abiúd paidá húá; aur Abiúd se Eliyáqím paidá húá; aur Eliyáqím se 'Ázúr paidá húá;

14 Aur 'Ázúr se Sádúq paidá húá; aur Sádúq se Aḳhím paidá húá; aur Aḳhím se Eliúd paidá húá;

15 Aur Eliúd se Ele'ázar paidá húá; aur Ele'ázar se Mattán paidá húá; aur Mattán se Ya'qúb paidá húá;

16 Aur Ya'qúb se Yúsuf, jo Mariyam ká shauhar thá, jis se Yisú', jo Masíh kahlátá hai, paidá húá.

17 Pas, sab pushteṉ Abirahám se Dáúd tak chaudah pushteṉ haiṉ, aur Dáúd se Bábul ko uṭh jáne tak chaudah pushteṉ, aur Bábul ko uṭh jáne se Masíh tak chaudah pushteṉ haiṉ.

18 ¶ Ab Yisú' Masíh kí paidáish yúṉ húí; ki jab us kí má Mariyam kí mangní Yúsuf sáth húí, un ke ikaṭṭhe áne se pahle, wuh Rúh ul Quds se hámila pá,í ga,í.

19 Tab us ke shauhar Yúsuf ne, jo rástbáz thá, aur na cháhá ki use tashhír kare, iráda kiyá, ki use chupke se chhoṛ de.

20 Wuh in bátoṉ ke soch hí meṉ thá, ki dekho, Ḳhudáwand ke firishte ne us par ḳhwáb meṉ záhir hoke, kahá, Ai Yúsuf, Ibn i Dáúd, apní jorú Mariyam ko apne yaháṉ le áne se mat ḍar; kyúṉki jo us ke rihm men hai, so Rúh ul Quds se hai.

21 Aur wuh beṭá janegí, aur tú us ká nám YISÚ' rakhegá; kyúṉki wuh apne logoṉ ko un ke gunáhoṉ se bacháegá.

22 Yih sab kuchh húá, ki jo Khudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, púrá ho; ki,

23 Dekho, ek kuṉwárí hámila hogí, aur beṭá janegí, aur us ká nám 'Immánúel rakhenge, jis ká

tarjuma yih hai, Ḳhudá hamáre sáth.

24 Tab Yúsuf ne, sote se uṭhkar, jaisá Ḳhudáwand ke firishte ne use farmáyá thá, kiyá, aur apní jorú ko apne yahán le áyá.

25 Par us ko na jáná, jab tak ki wuh apná palauṭhá beṭá na janí, aur us ká nám YISÚ' rakhá.

II BÁB.

1 AUR jab Yisú', Herodís bádsháh ke waqt, Yahúdiya ke Baitlaham men paidá húá, to dekho, ka,í majúsíon ne púrab se Yarúsalam men áke kahá, ki.

2 Yahúdíon ká bádsháh jo paidá húá so kahán hai? ki ham ne púrab men us ká sitára dekhá, aur use sijda karne ko á,e hain.

3 Jab Herodís bádsháh ne yih suná, tab wuh aur us ke sáth tamám Yarúsalam ghabráyá.

4 Tab us ne, sab sardár Káhinon aur qaum ke Faqíhon ko jam'a karke, un se púchhá, ki Masíh kahán paidá hogá?

5 Unhon ne us se kahá, Yahúdiya ke Baitlaham men; kyúnki nabí kí ma'rifat yún likhá hai; ki,

6 Ai Yahúdiya ke Baitlaham, tú Yahúdáh ke sardáron men hargiz kamtarín nahín hai; kyúnki tujh men se ek sardár niklegá, jo merí qaum Isráel kí ri'áyat karegá.

7 Tab Herodís ne majúsíon ko chupke se bulákar un se tahqíq kí, ki wuh sitára kab dikhlá,í diyá.

8 Aur unhen yih kahke, Baitlaham men bhejá, ki Jákar us laṛke kí bábat ḳhúb daryáft karo; aur jab use páo, mujhe ḳhabar do, ki main bhí jáke use sijda karún.

9 We, bádsháh se yih sunke, rawána húe, aur dekho, wuh sitára, jo unhon ne púrab men dekhá thá, un ke áge áge chal rahá, aur us jagah ke úpar, jahán wuh laṛká thá, jáke ṭhahrá.

10 We us sitáre ko dekhke bahut hí ḳhush húe.

11 ¶ Aur us ghar men pahunchkar us laṛke ko us kí má Mariyam ke sáth páyá, aur us ke áge jhukke use sijda kiyá; aur apní jholíán kholke soná aur lubán aur murr use nazr guzráná.

12 Aur ḳhwáb men ágáhí pákar ki Herodís ke pás na jáwen, we dúsrí ráh se apne mulk ko phire.

13 Jab we rawána húe, to dekho, Ḳhudáwand ke firishte ne Yúsuf ko ḳhwáb men dikhá,í deke, kahá, Uṭh, us laṛke aur us kí má ko sáth lekar, Misr ko bhág já, aur wahán rah, jab tak main tujhe ḳhabar na dún; kyúnki Herodís is laṛke ko ḍhúndhegá, ki már ḍále.

14 Tab wuh uṭhke, rát hí ko, laṛke aur us kí má ko sáth lekar, Misr ko rawána húá:

15 Aur Herodís ke marne tak wahán rahá, ki jo Ḳhudáwand ne nabí kí ma'rifat kahá thá, púrá ho, ki, Main ne apne beṭe ko Misr se buláyá.

16 ¶ Jab Herodís ne dekhá, ki us ne majúsíon se fareb kháyá thá, to niháyat gussa húá, aur logon ko bhejkar Baitlaham aur us kí sárí sarhaddon ke sab laṛkon ko, jo do baras ke aur us se chhoṭe the, us waqt ke muwáfiq ki us ne majúsíon se tahqíq kí thí, qatl karwáyá.

17 Tab wuh jo Yaramiyáh nabí ne kahá thá, púrá huá; ki,

18 Ráma men ek áwáz sunne men á,í hai, nále aur rone aur baṛe mátam kí, ki Rákhil apne laṛkon par rotí, aur tasallí nahín cháhtí, is liye ki we nahín hain.

19 ¶ Jab Herodís mar gayá, to dekho, Ḳhudáwand ke firishte ne Misr men Yúsuf ko ḳhwáb men dikhlá,í deke kahá,

20 Uṭh, aur us laṛke aur us kí má ko sáth lekar, Isráel ke mulk men já; kyúnki jo us laṛke kí ján ke ḳhwáhán the, mar ga,e.

21 Tab wuh uṭhá, aur us laṛke aur us kí má ko sáth leke, Isráel ke mulk men áyá.

22 Magar jab suná, ki Arḳhilá,us

apne báp Herodís kí jagah, Yahúdiya men bádshábat kartá hai, to wahán jáne se ḍará; aur ḳhwáb men ágáhí pákar Galíl kí taraf rawána húá.

23 Aur ek shahr men jis ká nám Násarat thá, jáke rahá, ki wuh, jo nabíon ne kahá thá, púrá ho, ki Wuh Násarí kahlá,egá.

III BÁB.

1 UN dinon men Yuhanná baptisma denewálá, Yahúdiya ke bayábán men záhir hoke, manádí karne lagá, ki,

2 Tauba karo; kyúnki ásmán kí bádsháhat nazdík hai.

3 Ki yih wuhí hai, jis ká zikr Yas'aiyáh nabí ne kiyá, ki Jangal men ek pukárnewále kí áwáz hai, ki Ḳhudáwand kí ráh ko durust karo, aur us ke ráston ko sídhá banáo.

4 Yih Yuhanná únṭ ke bálon kí poshák pahintá, aur chamre ká kamarband apní kamar men bándhtá thá; aur ṭiḍḍí aur janglí shahd us kí ḳhurák thí.

5 Tab Yarúsalam aur sáre Yahúdiya aur Yardan ke sab ás pás ke rahnewále us pás chale á,e.

6 Aur unhon ne apne gunáhon ká iqrár karke Yardan men us se baptisma páyá.

7 ¶ Par jab us ne dekhá, ki bahut se Farísí aur Sadúqí baptisma páne ko us pás á,e hain, to unhen kahá, ki Ai sámpon ke bachcho, tumhen ánewále gazab se bhágná kis ne sikhláyá?

8 Pas tauba ke láiq phal láo:

9 Aur apne dil men gumán mat karo, ki Abirahám hamárá báp hai; kyúnki main tum se kahtá hún, ki Ḳhudá inhín pattharon se Abirahám ke liye aulád paidá kar saktá hai.

10 Aur darakhton kí jaṛ par ab kulháṛá rakhá hai, pas har ek daraḳht jo achchhá phal nahín látá, káṭá aur ág men ḍálá játá hai.

11 Main to tumhen tauba ke liye páná se baptisma detá hún; lekin wuh jo mere ba'd átá hai, mujh se qawítar hai, ki main us kí jútíán uṭháne ke láiq nahín, wuh tumhen Rúh i Quds aur ág se baptisma degá:

12 Us ke háth men ek súp hai, aur wuh apne khaliyán ko ḳhúb sáf karegá, aur apne gehún ko khatte men jam'a karegá, par bhúse ko us ág men jo hargiz nahín bujhtí, jaláwegá.

13 ¶ Tab Yisú' Galíl se Yardan ke kináre Yuhanná ke pás áyá, táki us se baptisma páwe.

14 Par Yuhanná ne use man'a karke kahá, ki Main tujh se baptisma páne ká muhtáj hún, aur tú mere pás áyá hai.

15 Yisú' ne jawáb men us se kahá, Ab hone de; kyúnki hamen munásib hai, ki yúnhín sab rástbází púrí karen. Tab us ne hone diyá.

16 Aur Yisú' baptisma páke wunhín pání se nikalke úpar áyá, aur dekho, ki us ke liye ásmán khul gayá, aur us ne Ḳhudá kí Rúh ko kabútar kí mánind utarte, aur apne úpar áte dekhá.

17 Aur dekho, ki ásmán se ek áwáz á,í, ki Yih merá piyárá Beṭá hai, jis se main ḳhush hún.

IV BÁB.

1 TAB Yisú' Rúh kí hidáyat se bayábán men gayá, táki Shaitán use ázmá,e.

2 Aur jab chálís din rát roza rakh chuká, áḳhir ko bhúkhá húá.

3 Tab ázmáish karnewále ne us pás áke kahá, Agar Tú Ḳhudá ká beṭá hai, to kah, ki yih patthar roṭí ban já,en.

4 Us ne jawáb men kahá, Likhá hai, ki Insán sirf roṭí se nahín, balki har ek bát se jo Ḳhudá ke munh se nikaltí, jítá hai.

5 Tab Shaitán use muqaddas shahr men sáth le gayá, aur haikal kí munḍer par khaṛá karke, us se kahá, ki

6 Agar tú Khudá ká beṭá hai, to apne taíṉ níche girá de; kyúṉki likhá hai, Wuh tere liye apne firishtoṉ ko farmá,egá, ki tujhe háthoṉ par uṭhá leṉ, aisá na ho, ki tere páṉw ko patthar se ṭhes lage.
7 Yisú' ne us se kahá, Yih bhí likhá hai, ki Tú Ḳhudáwand ko jo terá Khudá hai, mat ázmá.
8 Phir Shaitán use ek baṛe únche pahár par le gayá, aur dunyá kí sárí bádsháhateṉ, aur un kí shán o shaukat use dikhá,íṉ;
9 Aur us se kahá, Agar tú jhukke mujhe sijda kare, to yih sab kuchh tujhe dúṉgá.
10 Tab Yisú' ne use kahá, Ai Shaitán, dúr ho; kyúṉki likhá hai, ki Tú Ḳhudáwand ko jo terá Khudá hai, sijda kar, aur us akele kí bandagí kar.
11 Tab Shaitán use chhoṛ gayá, aur dekho, firishtoṉ ne áke us kí ḳhidmat kí.
12 ¶ Jab Yisú' ne suná, ki Yuhanná giriftár húá, tab Galíl ko chalá.
13 Aur Násarat ko chhoṛkar, Kafarnáhum meṉ, jo daryá ke kináre, Zabúlún aur Naftálí kí sarhaddon meṉ hai, já rahá: ki,
14 Jo Yas'aiyáh nabí ne kahá thá, púrá ho;
15 Zabúlún aur Naftálí ká mulk, ya'ne gair qaumoṉ ká Galíl, jo daryá kí ráh Yardan kí taraf hai;
16 Wahán ke logoṉ ne, jo andhere meṉ baiṭhe the, baṛi roshní dekhí, aur un par, jo maut ke mulk aur sáye meṉ baiṭhe the, núr chamká.
17 ¶ Usí waqt se Yisú' ne manádí karná, aur yih kahná shurú' kiyá, ki Tauba karo; kyúṉki ásmán kí bádsháhat nazdík á,í.
18 ¶ Aur jab Yisú' Galíl ke daryá ke kináre chalá játá thá, to us ne do bháí, ya'ne Sham'aún ko, jo Patras kahlátá hai, aur us ke bháí Andryás ko, daryá meṉ jál ḍálte dekhá, ki we machhwe the.
19 Aur unheṉ kahá, ki Mere píchhe chale áo, ki maiṉ tumheṉ ádmíoṉ ke machhwe banáúṉgá.
20 We, usí waqt jáloṉ ko chhoṛkar, us ke píchhe ho lí,e.
21 Wahán se baṛhke, us ne aur do bháí ya'ne Zabadí ke beṭe Ya'qúb, aur us ke bháí Yuhanná ko apne báp Zabadí ke sáth náw par apne jáloṉ kí marammat karte dekhá, aur unheṉ buláyá.
22 Wunhíṉ náw aur apne báp ko chhoṛkar, we us ke píchhe ho lí,e.
23 ¶ Aur Yisú' tamám Galíl meṉ phirtá húá, un ke 'ibádatḳhánoṉ meṉ ta'lím detá, aur bádsháhat kí ḳhush-ḳhabarí kí manádí kartá, aur logoṉ ke sáre dukh aur bímárí daf'a kartá thá.
24 Aur tamám Súrya meṉ us kí shuhrat húí, aur sab bímároṉ ko, jo tarah tarah kí bímárí aur 'azáb meṉ giriftár the, aur díwánoṉ, aur mirgíhoṉ aur jhole ke máre húoṉ ko us pás lá,e, aur us ne unheṉ changá kiyá.
25 Aur bahut bhíṛ Galíl aur Dikápolis aur Yarúsalam, aur Yahúdiya, aur Yardan ke pár se us ke píchhe ho lí.

V BÁB.

1 WUH, bhíṛ ko dekhkar, ek pahár par chaṛh gayá; aur jab baiṭhá, us ke shágird us pás á,e.
2 Tab apní zubán kholke, unheṉ sikhláne lagá, ki,
3 Mubárak we jo dil ke garíb haiṉ; kyúṉki ásmán kí bádsháhat unhíṉ kí hai.
4 Mubárak we jo gamgín haiṉ; kyúṉki we tasallí páwenge.
5 Mubárak we jo halím haiṉ; kyúṉki we zamín ke wáris honge.
6 Mubárak we jo rástbází ke bhúkhe aur piyáse haiṉ; kyúṉki we ásúda honge.
7 Mubárak we jo rahmdil haiṉ; kyúṉki un par rahm kiyá já'egá.
8 Mubárak we jo pákdil haiṉ; kyúṉki we Khudá ko dekhenge.

9 Mubárak we jo sulh karnewále hain; kyúnki we Ḳhudá ke farzand kahlá,enge.

10 Mubárak we jo rástbází ke sabab satá,e játe hain; kyúnki ásmán kí bádsháhat unhín kí hai.

11 Mubárak ho tum, jab mere wáste tumhen la'n ta'n karen, aur satáwen, aur har tarah kí burí báten jhúṭh se tumháre haqq men kahen.

12 Ḳhush ho aur ḳhushí karo; kyúnki ásmán par tumháre liye baṛá badlá hai; is liye ki unhon ne un nabíon ko jo tum se áge the, isí tarah satáyá hai.

13 ¶ Tum zamín ke namak ho: par agar namak bigaṛ já,e, to wuh kis chíz se mazadár kiyá já,e? wuh kisí kám ká nahín, magar phenke jáne, aur ádmíon ke pánw tale raunde jáne ká.

14 Tum dunyá ke núr ho; jo shahr, ki pahár par basá hai, chhip nahín saktá.

15 Aur chirág bálke, paimáne ke tale nahín rakhte, balki chirágdán par rakhte hain; tab un sab ko, jo ghar men hon, roshní detá.

16 Isí tarah tumhárí roshní ádmíon ke sámhne chamke, táki we tumháre nek kámon ko dekhen, aur tumháre báp ki, jo ásmán par hai, ta'ríf karen.

17 ¶ Yih ḳhiyál mat karo, ki main tauret yá nabíon kí kitáb mansúḳh karne ko áyá; main mansúḳh karne ko nahín, balki púrí karne ko áyá hún.

18 Kyúnki main tum se sach kahtá hún, ki Jab tak ásmán aur zamín ṭal na já,en, ek nuqta yá ek shosha tauret ká hargiz na miṭegá, jab tak sab kuchh púrá na ho.

19 Pas, jo koí in hukmon men se sab se chhoṭe ko ṭál dewe, aur waisáhí ádmíon ko sikháwe, ásmán kí bádsháhat men sab se chhoṭá kahlá,egá; par jo ki 'amal kare aur sikhláwe, wuhí, ásmán kí bádsháhat men, baṛá kahlá,egá.

20 Kyúnki main tumhen kahtá hún, ki Agar tumhárí rástbází Faqíhon aur Farísíon kí se ziyáda na ho, tum ásmán kí bádsháhat men kisí tarah dáḳhil na hoge.

21 ¶ Tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá, Tú ḳhún mat kar; aur jo koí ḳhún kare, 'adálat men sazá ke láiq hogá.

22 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koí apne bhá,í par besabab gussa ho, 'adálat men sazá ke qábil hogá; aur jo koí apne bhá,í ko báolá kahe, majlis men sazá ke lá,iq hogá; aur jo us ko ahmaq kahe, jahannam kí ág ká sazáwár hogá.

23 Pas agar tú qurbángáh men apní nazr le jáwe, aur wahán tujhe yád áwe, ki terá bhá,í tujh se kuchh muḳhálifat raḳhtá hai;

24 To, wahán apní nazr qurbángáh ke sámhne chhoṛke, chalá já; pahle apne bhá,í se mel kar, tab áke apní nazr guzrán.

25 Jab tak tú apne mudda',í ke sáth ráh men hai, jald us se mil já; na ho, ki mudda',í tujhe qází ke hawále kare, aur qází tujhe piyáde ke supurd kare, aur tú qaid men paṛe.

26 Main tujh se sach kahtá hún, ki Jab tak kauṛí kauṛí adá na kare, tú wahán se kisí tarah na chhúṭegá.

27 ¶ Tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá, Tú ziná na kar.

28 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koí shahwat se kisí 'aurat par nigáh kare, wuh apne dil men us ke sáth ziná kar chuká.

29 So, agar terí dahní ánkh tere ṭhokar kháne ká bá'is ho, use nikál ḍál, aur phenk de; kyúnki tere angon men se ek ká na rahná tere liye us se bihtar hai, ki terá sárá badan jahannam men ḍálá jáwe.

30 Yá, agar terá dahná háth tere liye ṭhokar kháne ká bá'is ho, us ko káṭ ḍál aur phenk de; kyúnki tere angon men se ek ká na rahná tere liye us se bihtar hai, ki terá sárá badan jahannam men ḍálá já,e.

31 Yih bhí likhá gayá, ki, Jo koí apní jorú ko chhoṛ de, use taláq náma likh de.

32 Par main tumhen kahtá hún, ki Jo koí apní jorú ko, ziná ke siwá, kisí aur sabab se chhoṛ dewe, us se ziná karwátá hai; aur jo koí us 'aurat se, jo chhoṛí ga,í hai, byáh kare, ziná kartá hai.

33 ¶ Phir tum sun chuke ho, ki aglon se kahá gayá, ki Tú jhúṭhí qasam na khá; balki apní qasamen Ḳhudáwand ke liye púrí kar:

34 Par main tumhen kahtá hún, Hargiz qasam na kháná; na to ásmán kí, kyúnki wuh Ḳhudá ká taḳht hai;

35 Na zamín kí, kyúnki wuh us ke pánw kí chaukí hai; aur na Yarúsalam kí, kyúnki wuh buzurg bádsháh ká shahr hai;

36 Aur na apne sir kí qasam khá, kyúnki tú ek bál ko sufed yá kálá nahín kar saktá.

37 Par tumhárí guftogú men, hán ki hán, aur nahín ki nahín ho; kyúnki jo is se ziyáda hai, so buráí se hotá hai.

38 ¶ Tum sun chuke ho, ki kahá gayá, Ánkh ke badle ánkh, aur dánt ke badle dánt:

39 Par main tumhen kahtá hún, ki Zálim ká muqábala na karná; balki jo tere dahne gál par tamáncha máre, dúsrá bhí us kí taraf pher de.

40 Aur agar koí cháhe, ki 'adálat men tujh par nálish karke terí qabá le, kurte ko bhí use lene de.

41 Agar koí tujhe ek kos begár le jáwe, us ke sáth do kos chalá já.

42 Jo tujh se kuchh mánge, use 'ináyat kar; aur jo tujh se qarz mánge, us se munh na moṛ.

43 ¶ Tum sun chuke ho, ki kahá gayá, Apne paṛosí se dostí rakh, aur apne dushman se 'adáwat.

44 Par main tumhen kahtá hún, ki Apne dushmanon ko piyár karo; aur jo tum par la'nat karen, un ke liye barakat cháho; jo tum se kína rakhen, un ká bhalá karo; aur jo tumhen dukh den, aur satáwen, un ke liye du'á karo:

45 Táki tum apne Báp ke, jo ásmán par hai, farzand ho; kyúnki wuh apne súraj ko badon aur nekon par ugátá hai, aur ráston aur náráston par menh barsátá hai.

46 Agar tum unhín ko piyár karo, jo tumhen piyár karte hain, to tumháre liye kyá ajr hai? kyá mahsúl lenewále bhí aisá nahín karte?

47 Aur agar tum faqat apne bháíon ko salám karo, to kyá ziyáda kiyá? kyá mahsúl lenewále bhí aisá nahín karte?

48 Pas tum kámil ho, jaisá tumhárá Báp, jo ásmán par hai, kámil hai.

VI BÁB.

1 KHABARDÁR, tum apne nek kámon ko logon ke sámhne dikhláne ke liye na karo, nahín to, tumháre Báp se, jo ásmán par hai, ajr na milegá.

2 Is liye jab ki tú ḳhairát kare, apne sámhne turhí mat bajá, jaise riyákár 'ibádatḳhánon aur ráston men karte hain, táki log un kí ta'ríf karen; main tum se sach kahtá hún, ki, We apná ajr pá chuke.

3 Par jab tú ḳhairát kare, to cháhiye ki terá báyán háth na jáne, jo terá dahná háth kartá hai.

4 Táki terí ḳhairát poshída rahe, aur terá Báp jo poshída dekhtá hai, ḳhud záhir men tujhe badlá dewe.

5 ¶ Aur jab tú du'á mánge, riyákáron kí mánind mat ho; kyúnki we 'ibádatḳhánon men aur raston ke konon par khaṛe hoke, du'á mángne ko dost rakhte hain, táki log unhen dekhen. Main tum se sach kahtá hún, ki We apná badlá pá chuke.

6 Lekin jab tú du'á mánge, apní koṭhrí men já, aur darwáza band

karke, apne Báp se jo poshídagí men hai, du'á máng; aur terá Báp jo poshída dekhtá hai, záhir men tujhe badlá degá.

7 Aur jab du'á mángte ho, ghair qaumon kí mánind befáida bak bak mat karo; kyúnki we samajhte hain, ki un kí ziyádagoí se un kí suní já,egí.

8 Par un kí mánind na ho, kyúnki tumhárá Báp, tumháre mángne ke pahle, jántá hai, ki tumhen kin kin chízon kí zarúrat hai.

9 Is wáste tum isí tarah du'á mángo, ki Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho.

10 Terí bádsháhat áwe. Terí marzí, jaisí ásmán par hai, zamín par bhí bar áwe.

11 Hamárí rozíne kí roṭí áj ham ko bakhsh.

12 Aur jis tarah ham apne qarzdáron ko bakhshte hain, tú apne dain ham ko bakhsh de.

13 Aur hamen ázmáish men na ḍál, balki buráí se bachá: Kyúnki bádsháhat aur qudrat aur jalál hamesha tere hí hain. Ámín.

14 Is liye ki agar tum ádmíon ke gunáh bakhshoge, to tumhárá Báp bhí, jo ásmán par hai, tumhen bhí bakhshegá.

15 Par agar tum ádmíon ke gunáh na bakhshoge to tumhárá Báp bhí tumháre gunáh na bakhshegá.

16 ¶ Phir jab tum roza rakho, makkáron kí mánind apná chihra udás na banáo, kyúnki we apná munh bigárte hain, ki log unhen rozadár jánen. Main tum se sach kahtá hún, ki We apná badlá pá chuke.

17 Par jab tú roza rakhe, apne sir par chikná lagá, aur munh dho.

18 Táki ádmí nahín balki terá Báp jo poshída hai, tujhe rozadár jáne: aur terá Báp jo poshídagí men dekhtá hai, záhir men tujhe badlá de.

19 ¶ Mál apne wáste zamín par jam'a na karo, jahán kírá aur morcha kharáb karte hain, aur jahán chor sendh deke churáte hain.

20 Balki mál apne liye ásmán par jam'a karo, jahán na kírá na morcha kharáb karte, aur na chor sendh deke churáte hain.

21 Kyúnki jahán tumhárá khazána hai, wahín tumhárá dil bhí lagá rahegá.

22 Badan ká chirág ánkh hai; pas agar terí ánkh sáf ho, to terá sárá badan roshan hogá.

23 Par agar terí ánkh sáf nahín, to terá sárá badan andherá hogá; is liye, agar wuh núr, jo tujh men hai, táríkí ho, to kaisí táríkí ṭhahregí.

24 ¶ Koí ádmí do kháwindon kí khidmat nahín kar saktá, is liye ki yá ek se dushmaní rakhegá, aur dúsre se dostí, yá ek ko mánegá, aur dúsre ko náchíz jánegá. Tum Khudá aur daulat donon kí khidmat nahín kar sakte.

25 Is liye main tum se kahtá hún, apní zindagí ke liye fikr na karo, ki ham kyá khá,enge, aur kyá pí,enge, na apne badan ke, ki kyá pahinenge; kyá zindagí khurák se bihtar nahín, aur badan poshák se?

26 Hawá ke parandon ko dekho; we na bote, na laute, na koṭhí men jam'a karte hain, taubhí tumhárá Báp, jo ásmán par hai, un kí parwarish kartá hai. Kyá tum un se bihtar nahín ho?

27 Tum men se kaun hai jo fikr karke apní 'umr men ek gharí barhá saktá hai?

28 Aur poshák kí kyún fikr karte ho? janglí sosan ko dekho, kaise barhte hain.; wuh na mihnat karte, na káṭte hain:

29 Par main tumhen kahtá hún, ki Sulaimán bhí, apní sárí shán o shaukat men, un men se ek kí mánind pahine na the.

30 Pas jab Khudá maidán kí ghás ko, jo áj hai, aur kal tanúr men jhonkí játí, yún pahinátá hai,

to kyá tum ko, ai sust i'atiqádo, ziyáda na pahiná,egá?

31 Is liye yih kahke fikr mat karo, ki Ham kyá khá,enge, yá Kyá pí,enge, yá Kyá pahinenge;

32 Kyúnki in sab chízon kí talásh men gair qaumen rahtí hain, aur tumhárá Báp, jo ásmán par hai, jántá hai, ki tum un sab chízon ke muhtáj ho.

33 Par tum, pahle, Khudá kí bádsháhat aur us kí rástbází ko dhúndho, to, un ke siwá, yih sab chízen bhí tumhen milengí.

34 Pas, kal kí fikr na karo, kyúnki kal apní chízon kí áp hí fikr kar legá; áj ká dukh, áj hí ke liye bas hai.

VII BÁB.

1 'AIB na lagáo, ki tum par 'aib na lagáyá jáwe.

2 Kyúnki jis tarah tum 'aib lagáte ho, usí tarah tum par bhí 'aib lagáyá já,egá; aur jis paimáne se tum nápte ho us hí se tumháre wáste nápá já,egá.

3 Aur us tinke ko, jo tere bháí kí ánkh men hai, kyún dekhtá hai, par us kánrí par jo terí ánkh men hai, nazar nahín kartá?

4 Yá, kyúnkar, tú apne bháí ko kahtá, Us tinke ko, jo terí ánkh men hai, lá nikál dún; aur dekh, khud terí ánkh men kánrí hai.

5 Ai riyákár, pahle kánrí ko apní ánkh se nikál, tab us tinke ko apne bháí kí ánkh se achchhí tarah dekhke nikál sakegá.

6 ¶ Pák chíz kutton ko mat do, aur apne motí súaron ke áge na phenko; aisá na ho, ki we unhen pámál karen, aur phirkar tumhen pháren.

7 ¶ Mángo, ki tumhen diyá já,egá; dhúndho, ki tum páoge; khatkhatáo, to tumháre wáste kholá já,egá.

8 Kyúnki jo koí mángtá hai, use miltá, aur jo koí dhúndhtá, so pátá hai; aur jo koí khatkhatátá, us ke wáste kholá já,egá.

9 Tum men se kaun hai, ki agar us ká betá us se rotí mánge, wuh use patthar dewe?

10 Yá agar machhlí mánge, use sámp de?

11 Pas jab ki tum jo bure ho, apne larkon ko achchhí chízen dene jánte ho, to kitná ziyáda tumhárá Báp, jo ásmán par hai, unhen jo us se mángte hain, achchhí chízen degá.

12 Pas jo kuchh tum cháhte ho, ki log tumháre sáth karen, waisá tum bhí un ke sáth karo; kyúnki tauret aur anbiyá ká khulása yihí hai.

13 ¶ Tang darwáze se dákhil ho; kyúnki chaurá hai wuh darwáza, aur kusháda hai wuh rásta, jo halákat ko pahunchátá hai, aur bahut hain, jo us se dákhil hote.

14 Kyá hí tang hai wuh darwáza, aur sakrí hai wuh ráh, jo zindagí ko pahunchátí, aur thore hain jo use páte.

15 ¶ Jhúthe nabío se khabardár raho, jo tumháre pás bheron ke bhes men áte, par haqíqat men phárnewále bheríye hain.

16 Tum unhen un ke phalon se pahchánoge. Kyá kánton se angúr, yá úntkatáron se anjír torte hain?

17 Usí tarah har ek achchhá darakht achchhe phal látá, aur burá darakht bure phal látá hai.

18 Achchhá darakht bure phal nahín lá saktá, na burá darakht achchhe phal lá saktá.

19 Jo darakht achchhe phal nahín látá, kátá aur ág men dálá játá hai.

20 Pas un ke phalon se tum unhen pahchánoge.

21 ¶ Na har ek, jo mujhe Khudáwand Khudáwand kahtá hai, ásmán kí bádsháhat men dákhil hogá, magar wuhí, jo mere ásmání Báp kí marzí par chaltá hai.

22 Us din bahutere mujhe kahenge, Ai Khudáwand, ai Khudáwand, kyá ham ne tere nám se nubúwat nahín kí, aur tere nám se deon ko nahín nikálá, aur

tere nám se bahut sí karámát záhir nahín kín?

23 Us waqt main un se sáf kahúngá, ki Main kabhí tum se wáqif na thá; ai badkáro, mere pás se dúr ho.

24 Pas, jo koí merí yih báten suntá, aur unhen 'amal men látá hai, main use us 'aqlmand kí mánind ṭhahrátá hún, jis ne chaṭán par apná ghar banáyá;

25 Aur menh barsá, aur báṛhen á,ín, aur ándhíán chalín, aur us ghar par sadma pahuncháyá; par wuh na girá, kyúnki us kí new chaṭán par ḍálí gayí thí.

26 Par jo koí merí ye báten suntá, aur 'amal men nahín látá, wuh us bewaqúf kí mánind ṭhahregá, jis ne apná ghar retí par banáyá?

27 Aur menh barsá, aur báṛhen á,ín, aur ándhíán chalín, aur us ghar ko sadma pahuncháyá, aur wuh gir paṛá, aur us ká girná haulnák wáqi' húá.

28 Aur aisá húá, ki jab Yisú' yih báten kah chuká, to wuh bhíṛ us kí ta'lím se dang húí.

29 Kyúnki wuh Faqíhon kí mánind nahín, balki ikhtiyárwále ke taur par sikhlátá thá.

VIII BÁB.

1 JAB wuh us pahár se utrá, bahut sí bhíṛ us ke píchhe ho lí.

2 Aur, dekho, ek koṛhí ne áke use sijda kiyá aur kahá, Ai Khudáwand, agar tú cháhe, to mujhe pák sáf kar saktá hai.

3 Yisú' ne háth baṛháke use chhúá aur kahá, Main cháhtá hún, tú pák sáf ho. Wunhín us ká koṛh játá rahá.

4 Tab Yisú' ne use kahá, Dekh, kisí se na kahiyo; par jáke apne taín káhin ko dikhá, aur jo nazr Músá ne muqarrar kí, guzrán, táki un ke liye gawáhí ho.

5 ¶ Aur jab Yisú' Kafarnáhum men dákhil húá, ek súbadár us pás áyá, aur us se minnat karke kahá, ki,

6 Ai Khudáwand, merá chhokrá jhole ká márá ghar men paṛá, aur niháyat dukh men hai.

7 Yisú' ne us se kahá, Main áke use changá karúngá.

8 Súbadár ne jawáb men kahá, Ai Khudáwand, main is láiq nahín, ki tú merí chhat tale áwe; balki, sirf ek bát kah, to merá chhokrá changá ho já,egá.

9 Kyúnki, main bhí, jo dúsre ke ikhtiyár men hún, aur sipáhí mere hukm men hain, jab ek ko kahtá hún, Já, wuh játá hai; aur dúsre ko, ki Á, wuh átá hai; aur apne gulám ko, ki Yih kar, wuh kartá hai.

10 Yisú' ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur un ko jo píchhe áge the, kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki main ne aisá ímán Isráel men bhí nahín páyá.

11 Aur main tum se kahtá hún, ki Bahutere púrab aur pachchhim se áwenge, aur Abirahám o Iz,hák aur Ya'qúb ke sáth ásmán kí bádsháhat men baiṭhenge.

12 Par bádsháhat ke farzand báhar andhere men ḍále já,enge, jahán roná aur dánt písná hogá.

13 Tab Yisú' ne us sardár ko kahá, Já, aur jaisá tú ímán láyá, tere liye waisá hí ho; aur usí ghaṛí us ká chhokrá changá ho gayá.

14 ¶ Aur Yisú' ne Patras ke ghar men áke dekhá, ki us kí sás paṛí, aur us par tap chaṛhí hai.

15 Aur us ká háth chhúá; tab tap us par se utar ga,í, aur wuh uṭhí aur un kí khidmat karne lagí.

16 ¶ Jab shám húí, us ke pás bahut se díwánon ko lá,e, aur us ne rúhon ko nikál diyá, aur sab ko, jo bímár the, changá kiyá.

17 Aisá, ki jo Yas'aiyáh nabí ne kahá thá, púrá húá, ki, Us ne áp hamárí mándagíán le lín, aur hamárí bímáríán uṭhá lín.

18 ¶ Jab Yisú' ne bahut sí bhíṛ

apne ás pás dekhí, us ne hukm kiyá, ki pár jáwen.

19 Aur ek Faqíh ne áke us se kahá, Ai ustád, jahán kahín tú já,e, main tere píchhe chalúngá.

20 Yisú' ne us se kahá, ki Lomríon ke liye mánden aur hawá ke parandon ke wáste basere hain, par Ibn i Ádam ke liye jagah nahín, jahán apná sir dhare.

21 Us ke shágirdon men se dúsre ne us se kahá, Ai Khudáwand, mujhe rukhsat de, ki pahle jákar apne báp ko gárún.

22 Par Yisú' ne us se kahá, Tú mere píchhe á, aur murdon ko apne murde gárne de.

23 ¶ Aur jab wuh náw par charhá, us ke shágird us ke píchhe á,e.

24 Aur, dekho, daryá men aisí barí ándhí á,í, ki náw lahron men chhip ga,í, par wuh sotá thá.

25 Tab us ke shágirdon ne áke use jagáyá aur kahá, Ai Khudáwand hamen bachá, ki ham dúbe.

26 Us ne unhen kahá, Ai kam i'atiqádo, kyún darte ho? Tab us ne uthke hawá aur daryá ko dántá, to bará níwá ho gayá.

27 Aur log ta'ajjub karke kahne lage, ki Yih kis tarah ká ádmí hai, ki hawá aur daryá bhí us kí mánte hain.

28 ¶ Jab us pár Gargasínon ke mulk men pahunchá, do díwáne qabron se nikalkar use mile; we aise tund the, ki koí us ráste se chal na saktá thá.

29 Aur, dekho, unhon ne chilláke kahá, Ai Yisú', Khudá ke Bete, hamen tujh se kyá kám? tú yahán áyá, ki waqt se pahle hamen dukh de?

30 Aur un se kuchh dúr súaron ká ek bará gol chartá thá.

31 So deon ne us kí minnat karke kahá, Agar tú ham ko nikáltá hai, to hamen un súaron ke gol men jáne de.

32 Tab us ne unhen kahá, Jáo; we nikalke un súaron ke gol men ...r dekho súaron ka sárá gol karáre par se daryá men kúdá, aur pání men dúb mará.

33 Tab charánewále bháge, aur shahr men jákar, sab májará aur un díwánon ká ahwál bayán kiyá.

34 Aur, dekho, sárá shahr Yisú' ki muláqát ko niklá, aur use dekhke, us kí minnat kí, ki un kí sarhadd se báhar jáwe.

IX BÁB.

1 PHIR náw par charhke pár utrá, aur apne shahr men áyá.

2 Aur dekho, ek jhole ke máre ko, jo chárpá,í par pará thá, us pás lá,e. Yisú' ne, un ká ímán dekhke, us jhole ke máre se kahá, Ai bete, khátir jam'a rakh, tere gunáh mu'áf húe.

3 Tab ba'ze Faqíhon ne apne dil men kahá, ki Yih kufr baktá hai.

4 Yisú' ne un ke khiyál daryáft karke kahá, Tum kyún apne dilon men badgumání karte ho?

5 Kyá kahná ásán hai, yih, ki Tere gunáh mu'áf húe, yá yih, ki Uth aur chal.

6 Lekin táki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáh mu'áf karne ká ikhtiyár hai, us ne us jhole ke máre se kahá, Uth, apní chárpá,í uthá le, aur apne ghar chalá já.

7 Wuh uthkar apne ghar chalá gayá.

8 Tab logon ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, aur Khudá kí ta'ríf karne lage, ki aisí qudrat insán ko bakhshí.

9 ¶ Phir jab Yisú' wahán se áge barhá, to Matí náme ek shakhs ko mahsúl ki chaukí par baithe dekhá, aur use kahá, Mere píchhe á. Wuh uthke us ke píchhe chalá.

10 ¶ Aur yún húá, ki jab Yisú' ghar men kháne baithá, dekho, bahut se mahsúl lenewále aur gunahgár áke us ke shágirdon ke sáth kháne baithe.

11 Jab Farísíon ne yih dekhá,

us ke shágirdon se kahá, Tumhárá ustád mahsúl lenewálon aur gunahgáron ke sáth kyún khátá hai?

12 Yisú' ne yih sunkar unhen kahá, Bhale changon ko hakím darkár nahín, balki bímáron ko.

13 Par tum jáke us ke ma'ne daryáft karo, ki Main qurbání ko nahín, balki rahm ko cháhtá hún; kyúnki main rástbázon ko nahín, balki gunahgáron ko tauba ke liye buláne ko áyá hún.

14 ¶ Us waqt Yuhanná ke shágirdon ne us pás áke kahá, ki Ham aur Farísí kyún aksar roza rakhte hain; par tere shágird roza nahín rakhte?

15 Yisú' ne unhen kahá, Kyá barátí, jab tak dulhá un ke sáth hai, udás ho sakte hain? lekin, wuh din áwenge, ki dulhá un se judá kiyá já,egá; tab we roza rakhenge.

16 Ko,í purání qabá par kore kapre ká paiwand nahín lagátá, kyúnki wuh paiwand qabá se kuchh khainch letá hai, aur us ká chír barh játá.

17 Aur na,í mai purání mashkon men nahín bharte, nahín to mashken phat játín, aur mai bah játí, aur mashken kharáb ho játín, balki na,í mai na,í mashkon men bharte hain, to donon bachí rahtí hain.

18 ¶ Jab wuh yih báten un se kah rahá thá, dekho, ek sardár ne ákar use sijda kiyá aur kahá, Merí betí ab tamám húí, par tú chal aur apná háth us par rakh, ki wuh jí uthegí.

19 Yisú' uthke apne shágirdon ke sáth us ke píchhe chalá.

20 ¶ Aur, dekho, ek 'aurat ne, jis ká bárah baras se lahú járí thá, us ke píchhe áke us ke kurte ká dáman chhúá.

20 Wuh apne jí men kahtí thí, Agar main sirf us ká kurtá chhúúngí, bhalí changí ho jáúngí.

22 Tab Yisú' ne píchhe phirke use dekhá, aur kahá Ai betí, khátir jam'a rakh, ki tere ímán ne tujhe changá kiyá. Pas, wuh 'aurat usí gharí se changí ho ga,í.

23 Aur jab Yisú' us sardár ke ghar pahunchá, aur us ne bánslí bajánewálon aur jamá'at ko gul macháte dekhá, to unhen kahá,

24 Kináre ho, ki larkí marí nahín, balki sotí hai. We us par hanse.

25 Jab we log báhar nikále ga,e, us ne andar jáke us ká háth pakrá, aur wuh larkí uthí.

26 Tab us kí shuhrat us tamám mulk men phailí.

27 ¶ Jab Yisú' wahán se rawána húá, do andhe us ke píchhe pukárte á,e, ki Ai Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

28 Aur jab wuh ghar men pahunchá, we andhe us pás á,e; Yisú' ne unhen kahá, Kyá tumhen i'atiqád hai, ki main yih kar saktá hún? We bole, Hán, ai Khudáwand.

29 Tab us ne un kí ánkhon ko chhúke kahá, ki Jaisá tumhárá i'atiqád hai, waisá tumháre liye ho.

30 To un kí ánkhen khul ga,ín, aur Yisú' ne unhen tákíd karke kahá, Khabardár, ko,í na jáne.

31 Par unhon ne jáke us tamám mulk men us kí shuhrat kí.

32 ¶ Jis waqt we báhar nikle, dekho, log ek gúngá díwána us pás lá,e.

33 Aur jab deo nikálá gayá, wuh gúngá bolá. Aur logon ne ta'ajjub karke kahá, Aisá kabhí Isráel men na dekhá thá.

34 Par Farísíon ne kahá, ki Wuh deon ke sardár kí madad se deon ko nikáltá hai.

35 Aur Yisú' un sab shahron aur bastíon men jáke, un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá, aur bádsháhat kí khushkhabarí kí manádí, aur logon kí har ek bímárí aur dukh dard dúr kartá thá.

36 ¶ Aur jab us ne jamá'aton ko dekhá u ko un par rahm áyá;

kyúṉki, we, un bheṛoṉ kí mánind, jin ká charwáhá na ho, 'ájiz aur pareshán thíṉ.

37 Tab us ne apne shágirdoṉ se kahá, ki Pakke khet to bahut haiṉ, par mazdúr thoṛe.

38 Is liye tum khet ke málik kí minnat karo, ki wuh apne khet káṭne ke liye mazdúroṉ ko bhej dewe.

X BÁB.

1 PHIR us ne apne bárah shágirdoṉ ko pás buláke unheṉ qudrat bakhshí, kí nápák rúhoṉ ko nikáleṉ, aur har tarah kí bímárí aur dukh dard ko dúr kareṉ.

2 Aur bárah rasúloṉ ke yih nám haiṉ, Pahlá, Sham'aún, jo Patras kahlátá, aur us ká bhái Andryás, Zabadí ká beṭá Ya'qúb, aur us ká bhái Yuhanná:

3 Failbús aur Barthúlamá, Thúmá aur mahsúl lenewálá Matí, Halfá ká beṭá Ya'qúb, aur Labbí jo Thaddí bhí kahlátá.

4 Sham'aún i Kan'ání, aur Yahúdáh Iskariyútí, jis ne use pakaṛwá diyá.

5 Un bárahoṉ ko Yisú' ne farmáke bhejá, ki Ġair qaumoṉ kí taraf na jáná, aur Sámaríoṉ ke kisí shahr meṉ dákhil na honá:

6 Balki, pahle, Isráel ke ghar kí kho,í húí bheṛoṉ ke pás jáo.

7 Aur chalte húe manádí karo, ki Ásmán kí bádsháhat nazdík á,í.

8 Bímároṉ ko changá karo, koṛhíoṉ ko pák sáf karo, murdoṉ ko jiláo, deoṉ ko nikálo; tum ne muft páyá, muft do.

9 Na soná, na rúpá, na támbá apní kamar meṉ rakho.

10 Ráste ke liye na jholí, na do kurte, na jútíáṉ, na láṭhí lo; kyúṉki khurák mazdúr ká haqq hai.

11 Aur jis shahr yá bastí meṉ dákhil ho, daryáft karo, ki láiq waháṉ kaun hai, aur jab tak waháṉ se na niklo, wahíṉ raho.

12 Aur jab tum kisí ghar meṉ jáo, use salám karo.

13 Agar wuh ghar láiq hai, to tumhárá salám use pahunchegá; aur agar láiq nahíṉ, to tumhárá salám tum par phir áwegá.

14 Aur jo ko,í tumheṉ qabúl na kare, aur tumhárí báteṉ na sune, us ghar yá us shahr se nikalke apne páṉw kí gard jhár do.

15 Maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki 'Adálat ke din Sadúm aur 'Amúráh kí zamín ke liye us shahr kí nisbat ziyáda ásání hogí.

16 ¶ Dekho, maiṉ tumheṉ bheṛoṉ kí mánind bheṛiyoṉ ke bích meṉ bhejtá húṉ; pas tum sámp kí tarah hoshyár, aur kabútar kí mánind bebad ho.

17 Magar ádmíoṉ se khabardár raho, ki we tumheṉ apní kachahríoṉ meṉ pakaṛwáeṉge aur apne 'ibádatkhánoṉ meṉ koṛe máreṉge.

18 Aur tum mere wáste hákimoṉ aur bádsháhoṉ ke sámhne házir kiye jáoge, ki un par aur gair qaumoṉ par gawáhí ho.

19 Lekin jab we tumheṉ pakaṛwá,eṉ, fikr na karo, ki ham kis tarah yá kyá kaheṉge, kyúṉki jo kuchh tumheṉ kahne hogá, so usí ghaṛí tumheṉ us kí ágáhí hogí.

20 Kyúṉki kahnewále tum nahíṉ, balki tumháre Báp kí Rúh tum meṉ bolegí.

21 Bhái bhái ko, aur báp beṭe ko, qatl ke liye pakaṛwá,egá, aur laṛke apne má báp kí mukhálifat meṉ uṭheṉge, aur unheṉ marwá ḍáleṉge.

22 Aur mere nám ke bá'is, sab tum se dushmaní kareṉge; par wuh jo ákhir tak bardásht karegá, so hí naját páwegá.

23 Jab we tumheṉ ek shahr meṉ satáweṉ, to dúsre meṉ bhág jáo; maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki Tum Isráel ke sab shahroṉ meṉ na phir chukoge, jab tak ki Ibn i Ádam na á le.

24 Shágird apne ustád se baṛá nahíṉ, na naukar apne kháwind se.

25 Bas hai, ki shágird apne ustád kí, aur naukar apne ḳháwind kí mánind ho. Jab unhoṉ ne ghar ke málik ko Ba'alzabúl kahá hai, to kitná ziyáda us ke logoṉ ko na kaheṉge?

26 Pas un se na ḍaro; kyúṉki koí chíz ḍhaṉpí nahíṉ, jo khul na já,e, aur na chhipí, jo jání na já,e.

27 Jo kuchh maiṉ tumheṉ andhere meṉ kahtá húṉ, ujále meṉ kaho; aur jo kuchh tumháre kánoṉ meṉ kahá já,e, koṭhoṉ par manádí karo.

28 Aur un se, jo badan ko qatl karte, par ján ko qatl nahíṉ kar sakte, mat ḍaro, balki usí se ḍaro, jo ján aur badan, donoṉ ko, jahannam meṉ halák kar saktá hai.

29 Kyá ek paise ko do gaure nahíṉ bikte? aur un meṉ se, ek bhí, tumháre Báp kí be marzi, zamín par nahíṉ girtá.

30 Balki, tumháre sir ke bál bhí gine haiṉ.

31 Pas, mat ḍaro, tum bahut gauroṉ se bihtar ho.

32 Is liye, jo koí, ádmíoṉ ke áge, merá iqrár karegá, maiṉ bhí apne Báp ke áge, jo ásmán par hai, us ká iqrár karúṉgá.

33 Par, jo ko,í, ádmíoṉ ke áge, merá inkár karegá, maiṉ bhí apne Báp ke áge, jo ásmán par hai, us ká inkár karúṉgá.

34 Yih mat samjho, ki maiṉ zamín par sulh karwáne áyá; sulh karwáne nahíṉ balki talwár chaláne ko áyá húṉ.

35 Kyúṉki maiṉ áyá húṉ, ki mard ko us ke báp, aur beṭí ko us kí má, aur bahú ko us kí sás se judá karúṉ.

36 Aur ádmí ke dushman us ke ghar hí ke log hoṉge.

37 Jo ko,í má báp ko mujh se ziyáda cháhtá hai, mere láiq nahíṉ hai, aur jo koi beṭá yá beṭí ko mujh se ziyáda piyár kartá, mere láiq nahíṉ hai.

38 Aur jo koí apní salíb uṭháke mere píchhe nahíṉ átá, mere láiq nahíṉ hai.

39 Jo ko,í apní ján bachátá hai, use kho,egá; par jo mere wáste apní ján kho,egá, use pá,egá.

40 ¶ Jo tumheṉ qabúl kartá, mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kartá hai, use, jis ne mujhe bhejá, qabúl kartá hai.

41 Jo koí nabí ke nám se nabí ko qabúl kartá hai, nabí ká ajr pa,egá; aur jo rástbáz ke nám se rástbáz ko qabúl kartá, rástbáz ká ajr pá,egá.

42 Aur jo ko,í, in chhoṭoṉ meṉ se, ek ko shágird ke nám se faqat ek piyála ṭhanḍá pání pilá,egá, maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki wuh apná badlá be pá,e na rahegá.

XI BÁB.

1 AUR aisá húá, ki jab Yisú' apne bárah shágirdoṉ ko hukm de chuká, to waháṉ se rawána húá, ki un ke shahroṉ meṉ ta'lím aur manádí kare.

2 Yuhanná ne qaidḳháne meṉ Masíh ká bayán sunkar apne shágirdoṉ meṉ se do ko bhejke us se puchhwáyá, kí,

3 Kyá, jo ánewálá thá, tú hí hai, yá ham dúsre kí ráh takeṉ?

4 Yisú' ne jawáb meṉ unheṉ kahá, ki Jo kuchh tum sunte aur dekhte ho, jáke, Yuhanná se bayán karo, ki

5 Andhe dekhte, aur langṛe chalte, koṛhí pák sáf hote, aur bahre sunte, aur murde jí uṭhte haiṉ, aur garíboṉ ko ḳhush ḳhabarí suná,í játí hai.

6 Aur mubárak wuh hai, jo mere sabab ṭhokar na khá,e.

7 ¶ Jab we rawána húe, Yisú' Yuhanná kí bábat jamá'atoṉ se kahne lagá, ki Tum jangal meṉ kyá dekhne ko ga,e? Kyá, ek sarkanḍá jo hawá se hiltá hai?

8 Phir tum kyá dekhne ko ga,e? Kyá, ek mard ko, jo mihíṉ kapṛá

pahine hai? dekho, jo mihín poshák pahinte bádsháhon ke mahallon men hain.

9 Phir tum kyá dekhne ko ga,e? Kyá, ek nabí? hán, main tum se kahtá hún, balki nabí se bará.

10 Kyúnki yih wuh hai, jis kí bábat likhá hai, ki, Dekho, main apná rasúl tere áge bhejtá hún, jo tere áge terí ráh durust karegá.

11 Main tum se sach kahtá hún, ki Un men se jo 'auraton se paidá húe, Yuhanna baptisma denewále se koí bará záhir nahín húá; lekin jo ásmán kí bádsháhat men chhotá hai, so us se bará hai.

12 Yuhanná baptisma denewále ke waqt se ab tak, ásmán kí bádsháhat par zabardastí hotí hai, aur zabardast log use chhín lete hain,

13 Kyúnki sab nabí aur tauret ne Yuhanná ke waqt tak nabúwat kí.

14 Aur Iliyás jo ánewálá thá, yihí hai; cháho, to qabúl karo.

15 Jis kisí ke kán sunne ke hon, sune.

16 ¶ Lekin is zamáne ke logon ko main kis se tamsíl dún? We un larkon kí mánind hain, jo bázáron men baithke apne yáron ko pukarke kahte hain, ki

17 Ham ne tumháre waste bánslí bajáí, par tum na náche; ham ne tumháre liye mátam kiyá, par tum ne chhátí na pítí.

18 Kyúnki Yuhanná khátá pítá nahín áyá, aur we kahte hain, ki Us par ek deo hai.

19 Ibn i Ádam khátá pítá áyá, aur we kahte hain, ki Dekho, ek kháú, aur sharábi, aur mahsúl lenewálon aur gunahgáron ká yár. Par hikmat apne farzandon ke áge rást thahrí.

20 ¶ Tab un shahron ko, jin men us ke bahut se mu'ajize záhir húe, malámat karne lagá, kyúnki unhon ne tauba na kí thí: ki

21 Ái Khurázín, tujh par afsos! ai Bait Saidá, tujh par afsos! kyúnki yih mu'ajize jo tumhen dikhá,e ga,e, agar Súr aur Saidá men dikhá,e játe, to we tát orhke, aur khák men baithke, kab ke tauba kar chukte.

22 Pas main tum se kahtá hún, ki Súr o Saidá ke liye 'adálat ke din tum se ziyáda ásání hogí.

23 Aur ai Kafarnáhum, jo ásmán tak pahuncháyá gayá, tú dozakh men giráyá já,egá; kyúnki yih mu'ajize jo tujh men dikháe ga,e, agar Sadúm men dikhá,e játe, to áj tak qáim rahtá.

24 Par main tum se kahtá hún, ki 'Adálat ke din Sadúm ke mulk par tujh se ziyáda ásání hogí.

25 ¶ Usí waqt Yisú' phir kahne lagá, ki, Ai báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main terí ta'ríf kartá hún, ki tú ne in chízon ko dánáon aur 'aqlmandon se chhipáyá, aur bachchon par khol diyá.

26 Hán, aí Báp, kí yúnhín tujhe pasand áyá.

27 Mere Báp ne sab kuchh mujhe sompá, aur ko,í Bete ko nahín jántá, magar Báp; aur koí Báp ko nahín jántá, magar Betá, aur wuh, jis par Betá use záhir kiyá cháhtá.

28 ¶ Ai tum logo, jo thake aur bare bojh se dabe ho, sab mere pás áo; ki main tumhen árám dúngá.

29 Merá júá apne úpar lelo, aur mujh se síkho; kyúnki main halím, aur dil se khāksár hún, to tum apne jíon men árám páoge.

30 Kyúnki merá júá muláim, aur merá bojh halká hai.

XII BÁB.

1 Us waqt Yisú' sabt ke din kheton men se játá thá, aur us ke shágird bhúkhe the, aur we bálen tor tor kháne lage.

2 Tab Farísíon ne dekhke, us se kahá, Dekh, tere shágird wuh kám karte hain, jo sabt ke din karná rawá nahín.

3 Us ne unhen kahá, Kyá tum ne nahín parhá jo Dáúd ne kiyá,

jab wuh aur us ke sáthí bhúkhe the?

4 Wuh kyúnkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazar kí roṭíán kháín, jo us ko aur us ke sáthíon ko khááná rawá na thá, magar faqat káhinon ko rawá thá?

5 Aur kyá tum ne tauret men nahín paṛhá, ki káhin sabt ke din haikal men sabt kí hurmat nahín karte, taubhi begunáh hain?

6 Aur main tumhen kahtá hún, ki Yahán ek shakhs hai, jo haikal se bhí buzurg hai.

7 Par agar tum us kí ma'ní jánte, ki Main qurbání ko nahín, balki rahm ko cháhtá hún, to tum begunáhon ko gunahgár na ṭhahráte.

8 Kyúnki Ibn i Ádam sabt ká bhí Khudáwand hai.

9 Phir wahán se rawána hoke, un ke 'ibádatkháne men gayá:

10 ¶ Aur dekho, wahán ek shakhs thá, jis ká háth súkh gayá thá. Tab unhon ne, is iráde se, ki us par nálish karen, us se púchhá, ki Kyá sabt ke din changá karná rawá hai?

11 Us ne unhen kahá, ki Tum men se aisá kaun hai, ki jis ke pás ek bheṛ ho, agar wuh sabt ke din gaṛhe men gire, wuh use pakaṛke na nikále?

12 Pás ádmí bheṛ se kitná bihtar hai? is liye sabt ke din nekí karní rawá hai.

13 Tab us ne us shakhs ko kahá, ki Apná háth lambá kar; us ne lambá kiyá, aur wuh dúsre kí mánind changá ho gayá.

14 ¶ Tab Farísíon ne báhar jáke saláh kí, ki use már dálen.

15 Yisú' yih jánke wahán se chalá, aur bahut sí jamá'aten us ke píchhe ho lín, aur us ne un sab ko changá kiyá;

16 Aur unhen tákíd kí, ki mujhe záhir na karná:

17 Táki wuh, jo Yas'aiyáh nabí ne kahá thá, púrá ho, ki

18 Dekho merá khádim, jise main ne chuná, aur merá piyárá, jis se merá dil khush hai, main apní rúh us par ḍálúngá, aur wuh gair qaumon se shar'a bayán karegá.

19 Wuh jhagṛá aur shor na karegá, aur bázáron men koí us kí áwáz na sunegá.

20 Wuh masle húe sarkanḍe ko na toṛegá, aur dhúnwán uṭhte húe san ko na bujháwegá, jab tak insáf ko gálib na karáwe.

21 Aur us ke nám par gair qaumen ásrá rakhengí.

22 ¶ Tab us pás ek andhe gúnge díwáne ko lá,e, aur us ne use changá kiyá; chunánchi wuh andhá gúngá dekhne bolne lagá.

23 Aur sárí bhíṛ dang ho gaí, aur kahne lagí, Kyá yih Dáúd ká beṭá nahín?

24 Par Farísíon ne sunke kahá, ki Yih deon ko nahín nikáltá, magar deon ke sardár Ba'alzabúl kí madad se.

25 Yisú' ne un ke khiyálon ko daryáft karke, unhen kahá, Jo jo bádsháhat ápas men barkhiláf ho, wírán ho játí; aur jis jis shahr yá ghar men mukhálafat ho, ábád na rahegá.

26 Aur agar Shaitán Shaitán ko dúr kare, to wuh apná hí mukhálif húá; phir us kí bádsháhat kyúnkar qáim rahegí?

27 Aur agar main Ba'alzabúl kí madad se deon ko nikáltá hún, to tumháre beṭe kis kí madad se nikálte hain? is liye wehí tumhárí 'adálat karenge.

28 Par agar main Khudá kí rúh se deon ko nikáltá hún, to albatta Khudá kí bádsháhat tum pás á pahunchí.

29 Nahín to, kyúnkar ho saktá hai, ki koí kisí zoráwar ke ghar men jákar us ke asbáb lúṭ le; magar yih, ki pahle us zoráwar ko bándhe, tab us ká ghar lúṭe.

30 Jo mere sáth nahín, merá mukhálif hai, aur jo mere sáth jam'a nahín kartá, bithrátá hai.

31 ¶ Is liye main tum se kahtá hún, ki logon ká har tarah ká gunáh

aur kufr mu'áf ho sakegá; magar wuh kufr jo Rúh ke haqq men ho, logon ko mu'áf na hogá.
32 Jo koí Ibn i Ádam ke haqq men burá kahe, use mu'áf ho sakegá; par jo Rúh i Quds ke haqq men burá kahe, use hargiz mu'áf na hogá, na is jahán men, na us jahán men.
33 Yá to darakht ko achchhá kaho, aur us ke phal ko achchhá, yá darakht ko burá kaho, aur us ká phal burá; kyúnki darakht phal hí se pahcháná játá hai.
34 Ai sampon ke bachcho, tum bure hoke kyúnkar achchhí bát kah sakte ho? kyúnki jo dil men bhará hai, so hí munh par átá hai.
35 Achchhá ádmí dil ke achchhe khazáne se achchhí chízen nikáltá hai, aur burá ádmí bure khazáne se burí chízen báhar látá.
36 Par main tum se kahtá hún, ki Har ek behúda bát jo ki log kahen, 'adálat ke din us ká hisáb denge.
37 Kyúnki tú apní báton hí se rástkár giná já,ega, aur apní báton hí se gunáhgár ṭhahregá.
38 ¶ Tab ba'ze Faqíh aur Farísíon ne jawáb men kahá, ki Ai ustád, ham tujh se ek nishán dekhá cháhte hain.
39 Us ne unhen jawáb diyá, ki Is zamáne ke bad aur harámkár log nishán ḍhúnḍhte hain; par Yúnas nabí ke nishán ke siwá, ko,í nishán unhen dikháyá na jáe,gá.
40 Kyúnki jaisá Yúnas tín rát din machhlí ke peṭ men rahá, waisá hí Ibn i Ádam tín rát din zamín ke andar rahegá.
41 Nínawah ke log is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din uṭhenge, aur unhen gunáhgár ṭhahrá,enge; kyúnki unhon ne Yúnas kí manádí par tauba kí, aur dekho, yahán ek hai, jo Yúnas se buzurg hai.
42 Dakhin kí Begam is zamáne ke logon ke sáth 'adálat ke din uṭhegí, aur unhen gunáhgár ṭhahrá,egí; kyúnki wuh zamín ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne ko á,í; aur dekho, yahán ek Sulaimán se buzurg hai.
43 Jab nápák rúh ádmí se báhar nikaltí, to súkhí jagahon men árám ḍhúnḍhtí phirtí, aur jab nahín pátí, to kahtí, ki,
44 Main apne ghar men jis se niklí hún, phir jáúngí; aur áke use khálí aur jhárá aur lais pátí hai.
45 Tab jáke aur sát rúhen, jo us se badtar hain, apne sáth látí; aur we dákhil hoke wahán bastí hain; so us ádmí ká pichhlá hál agle se burá hotá hai. Is zamáne ke logon ká hál bhí aisá hí hogá.
46 ¶ Jab wuh jamá'aton se yih kah rahá thá, dekho, us kí má aur bháí báhar khaṛe us se bát kiyá cháhte the.
47 Tab kisí ne us se kahá, ki Dekh, terí má aur tere bháí báhar khaṛe tujh se bát kiyá cháhte hain.
48 Par us ne jawáb men khabar denewále se kahá, Kaun hai merí má aur kaun mere bháí?
49 Aur apná háth apne shágirdon kí taraf baṛháke kahá, ki Dekh merí má aur mere bháí!
50 Kyúnki jo koí mere Báp kí, jo ásmán par hai, marzí par chaltá hai, merá bháí aur bahin aur má wuhí hai.

XIII BÁB.

1 USÍ roz, Yisú' ghar se nikalke daryá ke kináre já baiṭhá.
2 Aur aisí baṛí bhíṛ us pás jam'a húí, ki wuh ek náw par chaṛh baiṭhá, aur sárí bhíṛ kináre par khaṛí rahí.
3 Aur wuh unhen bahut sí báten tamsílon men kahne lagá, ki Dekho, ek kisán bíj bone gayá;
4 Aur bote waqt kuchh ráh ke kináre girá, aur chiṛiyon ne ákar use chug liyá.

5 Aur kuchh patthrílí zamín par girá, jahán̲ bahut miṭṭí na milí, aur is sabab ki bahut miṭṭí na pá,í, jald ugá.
6 Par jab dhúp húí, jal gayá, aur is liye ki jaṛ na pakṛí thí, súkh gayá.
7 Aur kuchh kánṭon̲ men̲ girá; kánṭon̲ ne baṛhke use dabá liyá.
8 Aur kuchh achchhí zamín men̲ girá, aur phal láyá, kuchh sau guná, kuchh sáṭh guná, kuchh tís guná.
9 Jis ke kán sunne ke liye hon̲, to sune.
10 Tab shágirdon̲ ne pás áke us se kahá, Tú un se tamsílon̲ men̲ kyún̲ kalám kartá hai?
11 Us ne jawáb men̲ unhen̲ kahá, ki Tumhen̲ 'ináyat húí, ki ásmán kí bádsháhat ke bhed jáno, par unhen̲ 'ináyat nahín̲ húí.
12 Kyún̲ki jis pás kuchh hai, use diyá já,egá, aur us kí bahut baṛhtí hogí; par jis pás kuchh nahín̲, us se, jo kuchh ki us pás hai, so bhí le liyá já,egá.
13 Is liye main̲ un se tamsílon̲ men̲ bát kartá hún̲: ki we dekhte húe nahín̲ dekhte, aur sunte húe nahín̲ sunte, aur nahín̲ samajhte hain̲.
14 Aur un ke haqq men̲ Yas'aiyáh kí nabúwat púrí húí: ki, Tum kánon̲ se to sunoge, magar samjhoge nahín̲, aur ánkhon̲ se dekhoge, par daryáft na karoge.
15 Kyún̲ki is qaum ká dil moṭá húá, aur we apne kánon̲ se únchá sunte hain̲, aur unhon̲ ne apní ánkhen̲ mún̲d lín̲, tá aisá na ho, ki we ánkhon̲ se dekhen̲, aur kánon̲ se sunen̲, aur dil se samjhen̲, aur rujú' láwen̲, aur main̲ unhen̲ changá karún̲.
16 Par mubárak tumhárí ánkhen̲, kyún̲ki we dekhtín̲, aur mubárak tumháre kán, ki we sunte hain̲.
17 Kyún̲ki main̲ tum se sach kahtá hún̲, ki Bahut se nabí aur rástbázon̲ ne árzú kí, ki jo tum dekhte ho, dekhen̲, par na dekhá, aur jo tum sunte ho, sunen̲, par na suná.
18 ¶ Ab tum kisán kí tamsíl suno.
19 Jab koí us bádsháhat kí bát suntá, aur nahín̲ samajhtá, to wuh sharír átá, aur jo kuchh us ke dil men̲ boyá gayá, le játá hai; yih wuh hai, jo ráh ke kináre boyá gayá.
20 Jo patthrílí zamín men̲ boyá gayá, wuh hai, jo kalám suntá, aur jald k̲hushí se mán letá hai;
21 Lekin is sabab ki jaṛ nahín̲ pakṛí, chand roza hai; ki jab wuh kalám ke sabab musíbat men̲ paṛtá, yá satáyá játá hai, to jald ṭhokar khátá hai.
22 Jo kánṭon̲ men̲ boyá gayá, wuh hai, jo kalám ko suntá, par is dunyá kí fikr aur daulat ká fareb kalám ko dabá dete, aur wuh be phal hotá hai.
23 Par jo achchhí zamín men̲ boyá gayá, wuh hai, jo kalám ko suntá, aur samajhtá, aur phal látá, aur taiyár bhí hotá, ba'ze men̲ sau guná, ba'ze men̲ sáṭh guná, ba'ze men̲ tís guná.
24 ¶ Phir us ne ek aur tamsíl láke unhen̲ kahá, ki Ásmán kí bádsháhat us ádmí kí mánind hai, jis ne achchhá bíj apne khet men̲ boyá.
25 Par jab log so ga,e, us ká dushman áyá, aur us ke kheton̲ men̲ kaṛwá dáná bo gayá.
26 Jis waqt ankúrá niklá, aur bálen̲ lagín̲, tab kaṛwá dáná bhí záhir húá.
27 Tab us g̲harwále ke naukaron̲ ne áke kahá, Ai Sáhib, kyá tú ne khet men̲ achchhe bíj na bo,e the? phir kaṛwe dáne kahán̲ se á,e?
28 Us ne unhen̲ kahá, Kisú dushman ne yih kiyá. Tab naukaron̲ ne kahá, Agar marzí ho, to ham jáke unhen̲ jam'a karen̲.
29 Us ne kahá, Nahín̲: aisá na ho, ki jab tum kaṛwe dánon̲ ko jam'a karo, to un ke sáth gehún̲ bhí ukháṛ lo.
30 Káṭne ke din tak, donon̲ ko ikaṭṭhe baṛhne do; ki main̲

káṭne ke waqt káṭnewálon ko kahúngá, ki pahle karwe dáne jama' karo, aur jaláne ke wáste un ke gaṭṭhe bándho; par gehún mere khatte men jama' karo.

31 ¶ Wuh un ke wáste ek aur tamsíl láyá, ki Ásmán kí bádsháhat khardal ke dáne kí mánind hai, jise ek shakhs ne leke apne khet men boyá.

32 Wuh sab bíjon men chhoṭá; par jab ugá, to sab tarkáríon se baṛá hotá, aur aisá peṛ hotá, ki chiṛíyáen áke us kí ḍálíon par baserá kartín.

33 ¶ Us ne un se ek aur tamsíl kahí, ki Ásmán kí bádsháhat khamír kí mánind hai, jise ek 'aurat ne lekar áṭe ke tín paimánon men miláyá, yahán tak ki wuh sab khamíra ho gayá.

34 Yih sab baten Yisú' ne un jamá'aton ko tamsílon men kahín: aur be tamsíl, un se na boltá thá:

35 Táki jo nabí ne kahá thá, púrá ho, ki, Main tamsílen lákar kalám karúngá; main, un báton ko, jo dunyá ke shurú' se poshída hain, záhir karúngá.

36 Tab Yisú' un jamá'aton ko rukhsat karke ghar ko gayá; aur us ke shágirdon ne us pás áke kahá, Khet ke karwe dáne kí tamsíl hamen batá.

37 Us ne unhen jawáb men kahá, Achchhe bíj ká bonewálá Ibn i Ádam hai;

38 Khet, dunyá húá; achchhe bíj, is bádsháhat ke larke hain, aur karwe dáne, sharír ke farzand.

39 Wuh dushman jis ne unhen boyá, Shaitán hai; káṭne ká waqt is dunyá ká ákhir; aur káṭnewále firishte hain.

40 Pas jis tarah karwe dáne jam'a kiye játe, aur ág men jalá,e játe hain, is jahán ke ákhir men aisá hí hogá.

41 Ibn i Ádam apne firishton ko bhejegá, aur we sab ṭhokar khilánewálí chízon, aur badkáron ko, us kí bádsháhat men se chunkar,

42 Unhen jalte tanúr men ḍál denge, aur wahán roná aur dánt písná hogá.

43 Tab rástbáz apne Báp kí bádsháhat men áftáb kí mánind núrání honge. Jise kán sunne ke liye hon, to sune.

44 ¶ Phir, ásmán kí bádsháhat, us khazáne kí mánind hai, jo khet men gaṛá hai, jise ek shakhs páke chhipá detá hai, aur khushí ke máre jáke apná sab kuchh bechtá, aur us khet ko mol letá hai.

45 ¶ Phir, ásmán kí bádsháhat, us saudágar kí mánind hai, jo qímatí motíon ki talash men hai.

46 Jab us ne ek beshqímat motí páyá, to jáke, jo kuchh us ká thá, sab bech ḍálá, aur use mol liyá.

47 ¶ Phir, ásmán kí bádsháhat, us jál kí mánind hai, jo daryá men ḍálá gayá, aur har tarah kí machhlí samet láyá.

48 Jab wuh bhar gayá, use kináre khainch lá,e, aur baiṭhke achchhí machhlíán bartanon men jam'a kín, par burí phenk dín.

49 Is jahán ke ákhir men aisá hí hogá; firishte áwenge, aur rástbázon men se sharíron ko alag karenge,

50 Aur unhen jalte tanúr men ḍál denge; wahán roná aur dánt písná hogá.

51 Yisú' ne unhen kahá, Tum yih sab samjhe? Unhon ne kahá, Hán, Khudáwand.

52 Tab us ne unhen kahá, Har ek faqíh, jo ásmán kí bádsháhat kí ta'lím pá chuká, us gharwále kí mánind hai, jo apne khazáne se na,í aur purání chízen nikáltá hai.

53 ¶ Aur aisá húá, ki jab Yisú' yih tamsílen kah chuká, to wahán se rawána húá.

54 Aur apne watan men áke, us ne un ke 'ibádatkháne men unhen aisí ta'lím dí, ki we hairán húe, aur kahne lage, ki Aisí hikmat, aur mu'ajize us ne kahán se pá,e?

55 Kyá yih barhai ká beṭá nahín? aur us ki má Mariyam

naháṉ kahlátí, aur us ke bháí Ya'qúb aur Yoses, aur Shama'ún aur Yahúdáh?

56 Aur us kí sab bahineṉ hamáre sáth nahíṉ haiṉ? Pas us ne yih sab kuchh kaháṉ se páyá?

57 Unhoṉ ne us se ṭhokar kháí; par Yisú' ne unheṉ kahá, ki Nabí apne watan aur ghar ke siwá, aur kahíṉ be'izzat nahíṉ hai.

58 Aur us ne un kí be i'atiqádí ke sabab waháṉ bahut mu'ajize nahíṉ dikhá,e.

XIV BÁB.

1 US waqt, mulk kí chautháí ke hákim Herodís ne Yisú' kí shuhrat suní.

2 Aur apne naukaroṉ se kahá, ki Yih Yuhanná baptisma denewálá hai, jo murdoṉ meṉ se jí uṭhá; is liye is se mu'ajize záhir hote haiṉ.

3 ¶ Ki Herodís ne Yuhanná ko Herodiyás ke sabab, jo us ke bháí Failbús kí jorú thí, giriftár kiyá, aur bándhke qaidḳháne meṉ ḍál diyá thá.

4 Is liye ki Yuhanná ne us se kahá thá, ki Tujhe us ko rakhná rawá nahíṉ.

5 Aur Herodís ne cháhá, ki use már ḍále, par 'awámm se ḍará; kyúnki we use nabí jánte the.

6 Par jab Herodís kí sálgirih lagí, Herodiyás kí beṭí un ke darmiyán náchí, aur Herodís ko ḳhush kiyá.

7 Chunánchi us ne qasam kháke wa'da kiyá, ki jo kuchh tú mángegí, maiṉ tujhe dúṉgá.

8 Tab wuh, jaisá us kí má ne use sikhá rakhá thá, bolí, ki Yuhanná baptismá denewále ká sir thálí meṉ yahíṉ mujhe mangwá de.

9 Bádsháh dilgír húá: par us qasam ke, aur un ke sabab, jo us ke sáth kháne baiṭhe the, us ne hukm kiyá, ki use lá deweṉ.

10 Aur us ne logoṉ ko bhejkar qaidḳháne meṉ us ká sir kaṭwáyá;

11 Aur us ká sir thálí meṉ láke us laṛkí ko diyá: wuh apní má ke pás le á,i.

12 Tab us ke shágirdoṉ ne áke, lásh uṭhá, í, aur use gáṛá, aur jáke Yisú' ko ḳhabar dí.

13 ¶ Jab Yisú ne suná, to waháṉ se kishtí par baiṭhke, alag ek wíráne meṉ gayá: log yih sunke, shahroṉ se nikle, aur ḳhushkí kí ráh se us ke píchhe holí,e.

14 Aur Yisú' ne nikalkar ek baṛí bhíṛ dekhí; un par use rahm áyá, aur jo un meṉ bímár the, unheṉ changá kiyá.

15 ¶ Aur jab shám húí, us ke shágirdoṉ ne us pás áke kahá, ki Jagah wírána hai, aur shám ho ga,í, logoṉ ko ruḳhsat kar, ki we bastíoṉ meṉ jáke apne wáste kháne ko mol leṉ.

16 Yisú' ne un se kahá, Un ká jáná kuchh zarúr nahíṉ; tum unheṉ kháne ko do.

17 Unhoṉ ne us se kahá, ki Yaháṉ hamáre pás pánch roṭí aur do machhlíoṉ ke siwá kuchh nahíṉ hai.

18 Wuh bolá, ki Unheṉ yaháṉ mere pás láo.

19 Phir us ne hukm kiyá, ki log ghás par baiṭheṉ; tab un pánch roṭí aur do machhlíoṉ ko liyá, aur ásmán kí taraf dekhkar barakat dí, aur roṭí toṛke shágirdoṉ ko, aur shágirdoṉ ne logoṉ ko díṉ.

20 Aur we sab kháke ásúda húe; aur unhoṉ ne ṭukroṉ kí, jo bach rahe the, bárah ṭokríáṉ bharí uṭháíṉ.

21 Aur we, jinhoṉ ne kháyá thá, siwá 'aurat aur laṛkoṉ ke, qaríb pánch hazár ke mard the.

22 ¶ Aur us dam Yisú' ne apne shágirdoṉ ko tákíd se farmáyá, ki kishtí par chaṛhke mere áge pár jáo, jab tak maiṉ logoṉ ko ruḳhsat karúṉ.

23 Phir áp logoṉ ko ruḳhsat karke, du'á ke liye paháṛ par akelá chaṛh gayá: aur jab shám húí, waháṉ akelá rahá.

24 Par wuh kishtí, us waqt, daryá

ke bích pahunchkar, lahron se dagmagátí thí: kyúnki hawá mukhálif thí.
25 Aur rát ke pichhle pahar, Yisú' daryá par chaltá húá, un pás áyá.
26 Jab shágirdon ne use daryá par chalte dekhá, we ghabráke kahne lage, Yih bhút hai; aur darke chillá,e.
27 Wunhín Yisú' ne unhen kahá, ki Khátir jam'a rakho, main hí hún, mat daro.
28 Patras ne us se jawáb men kahá, Ai Khudáwand, agar tú hí hai, to mujhe farmá, ki main páni par chalke tere pás áún.
29 Us ne kahá, Á. Tab Patras kishtí par se utarke pání par chalne lagá, ki Yisú' ke pás já,e.
30 Par jab dekhá, ki hawá tez hai, to dará; aur jab dúbne lagá, chilláke kahá, Ai Khudáwand, mujhe bachá.
31 Wunhín Yisú' ne háth baṛháke use pakaṛ liyá, aur us ne kahá, Ai kam i'atiqád, tú kyún shakk láyá?
32 Aur jab we kishtí par á,e, hawá tham ga,í.
33 Aur unhon ne, jo kishtí par the, áke use sijda karke kahá, Tú sach much Khudá ká Beṭá hai.
34 ¶ Phir pár utarke Gannesarat ke mulk men pahunche.
35 Aur wahán ke logon ne use pahchánke us tamám girdnawáh men shuhrat dí, aur sab bímáron ko us pás lá,e.
36 Aur us kí minnat kí, ki faqat us kí poshák ká dáman chhúen: aur jitnon ne chhúá, bilkull change ho ga,e.

XV BÁB.

1 TAB Yarúsalam ke Faqíh aur Farísíon ne Yisú' pás áke, kahá,
2 Tere shágird kyún buzurgon kí riwáyaton ko ṭál dete hain? ki roṭí kháne ke waqt apne háth nahín dhote.
3 Us ne unhen jawáb men kahá, ki Tum kis wáste apní riwáyaton ke sabab Khudá ká hukm ṭál dete ho?
4 Kyúnki Khudá ne farmáyá hai, ki Apne má báp kí 'izzat kar; aur jo má yá báp par la'nat kare, ján se márá já,e.
5 Par tum kahte ho, ki Jo koí apní má yá báp ko kahe, ki Jo kuchh mujhe tujh ko dená wájib thá, so Khudá kí nazr húá;
6 Aur apní má yá báp kí 'izzat na kare, to kuchh muzáyaqa nahín. Pas tum ne apní riwáyat se Khudá ke hukm ko bátil kiyá.
7 Ai riyákáro, Yas'aiyáh ne kyá khúb tumháre haqq men nabúwat kí, ki
8 Yih log apní zubán se merí nazdíkí ḍhúnḍhte, aur munh se merí 'izzat karte hain, par un ke dil mujh se dúr hain.
9 Lekin we 'abas merí parastish karte hain; kyúnki ta'lím karne men insán hí ke hukm sunáte hain.
10 ¶ Phir us ne jamá'at ko bulákar, un se kahá, Suno aur samjho: ki,
11 Jo chíz munh men játí hai, ádmí ko nápák nahín kartí, balki wuh jo munh se nikaltí hai, wuhí ádmí ko nápák kartí hai.
12 Tab us ke shágirdon ne us pás áke us se kahá, Kyá tú jántá hai, ki Farísí yih bát sunkar náráz húe?
13 Us ne un se jawáb men kahá, Jo paudhá mere Báp ne, ki ásmán par hai, nahín lagáyá, jaṛ se ukhárá já,egá.
14 Unhen jáne do, we andhe andhon ke ráh-dikhánewále hain. Phir agar andhá andhe ko ráh dikháwe, to donon gaṛhe men girenge.
15 Patras ne unhen jawáb men kahá, Wuh tamsíl hamen samjhá:
16 Yisú' ne kahá, Kyá tum bhí ab tak besamajh ho?
17 Ab tak tum nahín samajhte, ki jo kuchh munh men játá, peṭ

men partá hai, aur garhe men phenká játá?

18 Par wuh báten jo munh se nikaltín, dil se átí hain; we ádmí ko nápák kartí hain.

19 Kyúnki bure khiyál, khún, ziná, harámkárí, chorí, jhúthí gawáhí, kufr, dil hí se nikalte hain.

20 Yihí báten ádmí kí nápák karnewálí hain: par bin dho,e háth kháná ádmí ko nápák nahín kartá.

21 ¶ Tab Yisú' wahán se rawána hoke, Súr aur Saidá kí sarhaddon men gayá.

22 Aur, dekho, ek Kan'ání 'aurat wahán kí sarhadd se nikalke pukártí húí chalí á,í, ki Ai Khudáwand, Dáúd ke bete, mujh par rahm kar, ki merí betí sakht díwání hai.

23 Us ne kuchh jawáb na diyá. Tab us ke shágirdon ne pás ákar us kí minnat kí, ki Use rukhsat kar, kyúnki wuh hamáre píchhe chillátí hai.

24 Us ne jawáb men kahá, Main Isráel ke ghar kí kho,í húí bheron ke siwá, aur kisí pás nahín bhejá gayá.

25 Par wuh á,í, aur use sijda karke kahá, Ai Khudáwand, merí madad kar.

26 Us ne jawáb diyá, Munásib nahín, ki larkon kí rotí lekar, kutton ko phenk dewen.

27 Us ne kahá, Sach, ai Khudáwand, magar kutte bhí, jo tukre un ke Khudáwand kí mez se girte, kháte hain.

28 Tab Yisú' ne jawáb men use kahá, Ai 'aurat, terá i'atiqád bará hai: jo cháhtí hai, tere liye ho. Aur usí dam us kí betí changí ho ga,í.

29 Phir Yisú' wahán se rawána hoke, Galíl ke daryá ke nazdík áyá; aur ek pahár par charhkar wahán baithá.

30 Aur bahut jamá'aten langron, andhon, gúngon, aur tundon, aur un ke siwá bahuteron ko sáth lekar us pás á,ín, aur unhen Yisú' ke pánon par dálá, aur us ne unhen changá kiyá.

31 Aisá, ki jab un jamá'aton ne dekhá, ki gúnge bolte, tunde tandurust hote, langre chalte, aur andhe dekhte hain, to ta'ajjub kiyá, aur Isráel ke Khudáwand kí ta'ríf kí.

32 ¶ Tab Yisú' ne apne shágirdon ko buláke kahá, ki Mujhe is jamá'at par rahm átá hai, ki tín din mere sáth rahí, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín; aur main nahín cháhtá, ki unhen fáqe se rukhsat karún, aisá na ho, ki ráh men kahín nátáqat ho jáen.

33 Us ke shágirdon ne us se kahá, ki Is wíráne men ham itní rotíán kahán se páwen, ki aisí jamá'at ko ásúda karen?

34 Tab Yisú' ne unhen kahá, ki Tumháre pás kitní rotíán hain? We bole, Sát, aur kaí ek chhotí machhlí.

35 Tab us ne jamá'aton ko hukm kiyá, ki Zamín par baith jáwen.

36 Phir un sát rotíon aur machhlíon ko lekar shukr kiyá, aur torkar apne shágirdon ko diyá, aur shágirdon ne logon ko.

37 Aur sab kháke ásúda húe: aur tukron se jo bach rahe the, unhon ne sát tokríán bharkar utháín.

38 Aur khánewále, siwá 'aurat aur larkon ke, chár hazár mard the.

39 Aur jamá'aton ko rukhsat karke, kishtí par charhá, aur Magdalá kí sarhadd men áyá.

XVI BÁB.

1 FARÍSÍON aur Sadúqíon ne áke, ázmáish ke liye us se cháhá, ki ek ásmání nishán hamen dikhá.

2 Us ne jawáb men un se kahá, ki Jab shám hotí, tum kahte ho, ki Kal pharchhá hogá, kyúnki ásmán lál hai.

3 Aur subh ko kahte, ki Áj ándhí chalegí, kyúnki ásmán lál aur

dhundhlá hai. Ai riyákáro, tum ásmán kí súrat ko imtiyáz kar sakte ho, par waqton kí nisháníán nahín daryáft kar sakte?

4 Is zamáne ke bad aur harámkár log nishán ḍhúnḍhte hain; par Yúnas nabí ke nishán ke siwá, koí nishán unhen dikháyá na já,egá. Aur wuh unhen chhoṛke chalá gayá.

5 Aur us ke shágird pár pahunche, aur roṭí sáth lene bhúl ga,e the.

6 ¶ Yisú' ne unhen kahá, Farísíon aur Sadúqíon ke ḳhamír se ḳhabardár aur chaukas raho.

7 Aur we sochkar ápas men kahne lage, Us ká yih sabab hai, ki ham roṭí ná lá,e.

8 Lekin Yisú' ne yih daryáft karke kahá, ki Ai kam i'atiqádo, tum apne dil men kyún sochte ho, ki yih roṭí na láne ke sabab se hai?

9 Ab tak nahín samajhte ho? un pánch hazár kí pánch roṭíán nahín, yád rakhte, aur ki kitní ṭokríán bharí uṭháín?

10 Aur na un chár hazár kí sát roṭíán, aur ki tum ne kitní ṭokríán bharkar uṭháín?

11 Yih tum kyún nahín samajhte ho, ki main ne tum se roṭí kí bábat nahín kahá, ki tum Farísíon aur Sadúqíon ke ḳhamír se chaukas raho?

12 Tab unhon ne ma'lúm kiyá, ki us ne roṭí ke ḳhamír se nahín, balki Farísíon aur Sadúqíon kí ta'lím se chaukas rahne ko kahá thá.

13 ¶ Aur Yisú' ne Qaisariya Filippí kí sarhadd men ákar, apne shágirdon se púchhá, ki Log kyá kahte hain, ki main jo Ibn i Ádam hún, kaun hún?

14 Unhon ne kahá, ki Ba'ze kahte hain, ki Tú Yuhanná baptisma denewálá hai; ba'ze Iliyás; aur ba'ze Yaramiyáh, yá nabíon men se koi.

15 Us ne unhen kahá, Par tum kyá kahte ho, ki main kaun hún?

16 Shama'ún Patras ne jawáb men kahá, Tú Masíh zinda Ḳhudá ká Beṭá hai?

17 Yisú' ne jawáb men use kahá, Ai Shama'ún Bár Yúnas, mubárak tú; kyúnki jism aur ḳhún ne nahín, balki mere Báp ne, jo ásmán par hai, tujh par yih záhir kiyá.

18 Main yih bhí tujh se kahtá hún, ki Tú Patras hai, aur main is patthar par apní kalísiyá banáúngá: aur dozaḳh ke darwáze us par fath na pá,enge.

19 Aur main ásmán kí bádsháhat kí kunjíán tujhe dúngá: jo kuchh tú zamín par band karegá, ásmán par band kiyá já,egá; aur jo kuchh tú zamín par kholegá, ásmán par kholá já,egá.

20 Tab us ne apne shágirdon ko hukm kiyá, ki kisú se na kahná, ki main Yisú' Masíh hún.

21 ¶ Us waqt se Yisú' apne shágirdon ko ḳhabar dene lagá, ki zarúr hai, ki main Yarúsalam ko jáún, aur buzurgon, aur Sardár Káhinon aur Faqíhon se bahut dukh uṭháún, aur márá jáún, aur tísre din jí uṭhún.

22 Tab Patras use kináre le jáke jhunjhlákar kahne lagá, ki Ai Khudáwand, terí salámatí ho: yih tujh par kabhí na hogá.

23 Par us ne phirke Patras se kahá, Ai Shaitán, mere sámhne se dúr ho; tú mere liye ṭhokar khilánewálá patthar hai; kyúnki tú Ḳhudá kí báton ká nahín, balki insán kí báton ká ḳhiyál rakhtá hai.

24 ¶ Tab Yisú' ne apne shágirdon se kahá, Agar koí cháhe, ki mere píchhe áwe, to apná inkár kare, aur apní salíb uṭháke merí pairauí kare.

25 Kyúnki jo koí apní ján bacháyá cháhe, use kho,egá; par jo koí mere liye ján kho,egá, use pá,egá.

26 Kyúnki ádmí ko kyá fá'ida hai, agar tamám jahán ko hásil kare, aur apní ján khowe? phir ádmí apní ján ke badle kyá de saktá hai?

27 Kyúnki Ibn i Ádam apne Báp ke jalál men apne firishton ke sáth áwegá; tab har ek ko us ke a'amál ke muwáfiq badlá degá.

28 Main tum se sach kahtá hún, ki Un men se jo yahán khare hain, ba'ze hain, ki jab tak Ibn i Ádam ko apní bádsháhat men áte dekh na len, maut ká maza na chakhenge.

XVII BÁB.

1 AUR chha din ba'd, Yisú', Patras aur Ya'qúb aur us ke bhái Yuhanná ko, alag ek únche pahár par le gayá.

2 Aur un ke sámhne, us kí súrat badal ga,í: aur us ká chihra áftáb sá chamká, aur us kí poshák núr kí mánind sufed ho ga,í.

3 Aur dekho, Músá aur Iliyás us se báten karte unhen dikhái diye.

4 Tab Patras ne Yisú' se kahá, Ai Khudáwand, hamáre liye yahán rahná achchhá hai: agar marzí ho, to ham yahán tín dere banáwen, ek tere, aur ek Músá, aur ek Iliyás ke liye.

5 Wuh yih kahtá hí thá, ki dekho, ek núrání badlí ne un par sáya kiyá; aur dekho, us bádal se ek áwáz á,í, ki Yih merá piyárá Betá hai, jis se main khush hún; tum us kí suno.

6 Shágird yih sunke munh ke bal gire, aur niháyat dar ga,e.

7 Tab Yisú' ne áke unhen chhúá, aur kahá, ki Utho, mat daro.

8 Aur unhon ne apní ánkh utháke, Yisú' ke siwá, aur kisí ko na dekhá.

9 Jab we pahár se utarte the, Yisú' ne unhen tákíd se farmáyá, ki Jab tak Ibn i Ádam murdon men se jí na uthe, is roya ká zikr kisú se na karo.

10 Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, Phir Faqíh kyún kahte hain, ki pahle Iliyás ká áná zarúr hai?

11 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Iliyás albatta pahle áwegá, aur sab chízon ká bandobast karegá.

12 Par main tum se kahtá hún, ki Iliyás to á chuká, lekin unhon ne us ko nahín pahcháná, balki jo cháhá us ke sáth kiyá. Isí tarah Ibn i Ádam bhí un se dukh utháwegá.

13 Tab shágirdon ne samjhá, ki us ne un se Yuhanná baptisma denewále kí bábat kahá.

14 ¶ Jab we jamá'at ke pás pahunche, ek shakhs us pás áyá, aur ghutne tekke us se kahá,

15 Ai Khudáwand, mere bete par rahm kar; kyúnki wuh sirí hai, aur bahut dukh uthátá hai; ki aksar ág men girtá, aur aksar pání men.

16 Aur main tere shágirdon ke pás láyá thá, par we use changá na kar sake.

17 Yisú' ne jawáb men kahá, Ai beí'atiqád aur terhí qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá? kab tak tumhárí bardásht karúngá? use yahán mere pás lá.

18 Tab Yisú' ne deo ko dhamkáyá; wuh us se nikal gayá; aur wuh chhokrá usí gharí changá ho gayá.

19 Tab shágirdon ne alag Yisú' pás áke kahá, Ham kyún us ko nikál na sake?

20 Yisú' ne unhen kahá, Apní beímání ke sabab; kyúnki main tum se sach kahtá hún, ki Agar tumhen rái ke dáne ke barábar ímán hotá, to agar tum is pahár se kahte, ki Yahán se wahán chalá já, to wuh chalá játá: aur koí bát tumhárí námumkin na hotí.

21 Magar is tarah ke deo, bagair namáz o roza ke, nahín nikále játe.

22 ¶ Jab we Galíl men phirá karte the, Yisú' ne unhen kahá, ki Ibn i Ádam logon ke háth men hawála kiyá já,egá,

23 Aur we use qatl karenge, phir wuh tísre din jí uthegá. Tab we niháyat gamgín húe.

24 ¶ Jab we Kafarnáhum men̲ á,e, ním-misqál ke lenewálon̲ ne pás áke Patras se kahá, ki Kyá tumhárá ustád ním-misqál nahín̲ detá? Us ne kahá, Hán̲ detá.

25 Jab wuh ghar men̲ áyá, tab Yisú' ne us ke bolne ke peshtar us se kahá, ki Ai Shama'ún, tú kyá samajhtá hai? dunyá ke bádsháh ḳhiráj yá jizya kis se lete hain̲? apne laṛkon̲ se yá gairon̲ se?

26 Patras ne us se kahá, Gairon̲ se. Yisú' ne us se kahá, Pas to laṛke us se ázád hain̲.

27 Lekin táki ham unhen̲ ṭhokar na khiláwen̲, tú jáke daryá men̲ bansí ḍál, aur jo machhlí ki pahle nikle, use leke, us ká mun̲h khol, to ek sikka páwegá, use leke, mere aur apne wáste unhen̲ de.

XVIII BÁB.

1 US waqt shágirdon̲ ne Yisú' pás áke us se púchhá, ki Ásmán kí bádsháhat men̲ sab se baṛá kaun hai?

2 Yisú' ne ek chhoṭá laṛká buláke, un ke bích men̲ khaṛá kiyá,

3 Aur kahá, Main̲ tum se sach kahtá hún̲, Agar tum log tauba na karo, aur chhoṭe laṛkon̲ kí mánind na bano, to ásmán kí bádsháhat men̲ hargiz dáḳhil na hoge.

4 Pas, jo koí áp ko is bachche kí mánind chhoṭá jáne, wuhí ásmán kí bádsháhat men̲ sab se baṛá hai.

5 Aur jo koí mere nám par, aise bachche kí ḳhátirdárí kare, merí ḳhátirdárí kartá hai.

6 Par jo koí in chhoṭon̲ men̲ se, jo mujh par ímán láte hain̲, ek ko ṭhokar khiláwe, to us ke liye yih bihtar hai, ki chakkí ká páṭ us ke gale men̲ bándhá jáwe, aur wuh bích samundar men̲ ḍubáyá jáe.

7 ¶ Ṭhokar khilánewálí chízon̲ ke sabab dunyá par afsos hai: ki ṭhokar khilánewálí chízon̲ ká áná zarúr; par afsos us shaḳhs par, jis ke sabab ṭhokar lage.

8 Agar terá háth, yá terá pán̲w tujhe ṭhokar khiláwe, use káṭ ḍál, aur apne pás se phenk de: ki langṛá yá ṭunḍá hokar zindagí men̲ dáḳhil honá tere liye us se bihtar hai, ki do háth yá do pán̲w hoṭe hamesha kí ág men̲ ḍálá jáwe.

9 Aur agar terí ánkh tujhe ṭhokar khiláwe, use nikál ḍál, aur phenk de: kyún̲ki káná hokar zindagí men̲ dáḳhil honá tere liye us se bihtar hai, ki terí do ánkh hon̲, aur tú jahannam kí ág men̲ ḍálá jáwe.

10 Ḳhabardár, in chhoṭon̲ men̲ se kisí ko náchíz na jáno; kyún̲ki main̲ tum se kahtá hún̲, ki Ásmán par un ke firishte mere ásmání Báp ká mun̲h hamesha dekhte hain̲.

11 Kyún̲ki Ibn i Ádam áyá hai, ki khoe húon̲ ko ḍhúnḍhke bacháwe.

12 Tum kyá samajhte ho? Agar kisí shaḳhs ke pás sau bheṛ hon̲, aur un men̲ se ek kho jáe, kyá wuh ninnánave ko na chhoṛegá, aur paháṛon̲ par jáke, us khoí húí ko na ḍhúnḍhegá?

13 Aur agar aisá ho, ki use páwe, main̲ tum se sach kahtá hún̲, ki wuh us ke sabab un ninnánave se jo kho na ga,í thín̲, ziyáda ḳhush hogá.

14 Isí tarah tumháre Báp kí, jo ásmán par hai, marzí nahín̲, ki in chhoṭon̲ men̲ se koí halák howe.

15 ¶ Phir agar terá bháí terá gunáh kare, já, aur use akele men̲ samjhá; agar wuh terí sune, tú ne apne bháí ko páyá.

16 Agar wuh na sune, to ek yá do shaḳhs apne sáth le, táki har ek bát do yá tín gawáhon̲ ke mun̲h se sábit ho.

17 Agar wuh un kí na máne, to kalísiyá se kah; agar wuh kalísiyá ko bhí na máne, to us ko gair qaumwále kí mánind bedín, aur mahsúl lenewále ke barábar ján.

18 Main̲ tum se sach kahtá hún̲, Jo kuchh tum zamín par bándhoge, ásmán par bándhá já,egá:

aur jo kuchh tum zamín par khologe, ásmán par kholá jáegá.

19 Phir main tum se kahtá hún, Agar tum men se do shakhs zamín par kisí bát ke liye mel karke du'á mángen, wuh mere Báp kí taraf se, jo ásmán par hai, un ke liye hogí.

20 Kyúnki jahán do yá tín mere nám par ikatthe hon, wahán main un ke bích hún.

21 ¶ Tab Patras ne us pás ákе kahá, Ai Khudáwand, agar merá bháí merá gunáh kare, to main use kitní martaba mu'áf karún? sát martabe tak?

22 Yisú' ne use kahá, Main tujhe Sát martabe tak nahín kahtá, balki Sattar ke sát martabe tak.

23 ¶ Is liye ki ásmán kí bádsháhat ek bádsháh kí mánind hai, jis ne apne logon se hisáb lene cháhá.

24 Jab hisáb lene lagá, ek ko us pás láe, jis se us ko das hazár tore páne the.

25 Par is wáste ki us pás kuchh adá karne ko na thá, us ke khudáwand ne hukm kiyá, ki wuh aur us kí jorú, aur us ke bál bachche, aur jo kuchh us ká ho bechá jáwe, aur qarz bhar liyá jáwe.

26 Tab us naukar ne girke use sijda karke kahá, Ai khudáwand, sabr kar, ki main terá sárá qarz adá karúngá.

27 Us naukar ke sáhib ko rahm áyá, aur use chhorkar qarz use bakhsh diyá.

28 Us naukar ne nikalke apne sáthí naukaron men se ek ko páyá, jis par us ke sau dínár áte the; us ne us ko pakarkar, us ká galá ghontá aur kahá, Jo merá átá hai, mujhe de.

29 Tab us ká sáthí naukar us ke pánw par girá, aur us kí minnat karke kahá, Sabr kar, ki main sab adá karúngá.

30 Par us ne na máná, balki jáke use qaidkháne men dálá, ki jab tak qarz adá na kare, qaid rahe.

31 Us ke sáthí naukar yih májará dekhke niháyat gamgín húe, aur jákar apne kháwind se tamám ahwál bayán kiyá.

32 Tab us ke kháwind ne use bulákar us se kahá, ki Ai sharír chákar, main ne wuh sab qarz tujhe bakhsh diyá, kyúnki tú ne merí minnat kí:

33 To kyá lázim na thá, ki jaisá main ne tujh par rahm kiyá, tú bhí apne hamkhidmat par rahm kartá?

34 So us ke kháwind ne gussa hoke us ko dároga ke hawále kiyá, ki jab tak tamám qarz adá na kare, qaid rahe.

35 Isí tarah merá ásmání Báp bhí tum se karegá, agar har ek tum men se apne bháíon ke qusúr dil se mu'áf na karegá.

XIX BÁB.

1 AUR yún húá, ki Yisú', jab us kalám ko tamám kar chuká, Galíl se rawána húá, aur Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhadd men áyá;

2 Aur barí bhír us ke píchhe holí; aur us ne unhen wahán changá kiyá.

3 ¶ Aur Farísí us kí ázmáish ke liye us pás áe, aur us se kahá, Kyá rawá hai, ki mard har ek sabab se apní jorú ko chhor dewe?

4 Us ne jawáb men un se kahá, Kyá tum ne nahín parhá, ki Kháliq ne shurú' men unhen ek hí mard aur ek hí 'aurat banáí,

5 Aur farmáyá, ki Is liye mard apne má báp ko chhoregá, aur apní jorú se milá rahegá: aur we donon ek tan honge?

6 Is liye ab we do nahín, balki ek tan hain. Pas, jise Khudá ne jorá, use insán na tore.

7 Unhon ne us se kahá, Phir Músá ne kyún hukm diyá, ki taláq náma use deke use chhor de?

8 Us ne un se kahá, Músá ne tumhárí sakhtdilí ke sabab tum ko apní jorúon ko chhor dene kí ijázat dí, par shurú' se aisá na thá.

9 Aur main̲ tum se kahtá hún̲, ki Jo koí apní jorú ko, siwá ziná ke aur sabab se chhoṛ de, aur dúsrí se byáh kare, ziná kartá hai: aur jo koí us chhoṛí húí 'aurat ko byáhe, ziná kartá hai.

10 ¶ Us ke shágirdon̲ ne us se kahá, Agar mard ká hál jorú ke sáth yih hai, to jorú karná achchhá nahín̲.

11 Us ne un se kahá, ki Sab is bát ko qabúl nahín̲ karte hain̲, magar we jinhen̲ diyá gayá.

12 Kyún̲ki ba'ze ḳhoje hain̲, jo má ke peṭ hí se aise paidá húe; aur ba'ze ḳhoje hain̲, jinhen̲ logon̲ ne ḳhoja banáyá; aur ba'ze ḳhoje hain̲, jinhon̲ ne ásmán kí bádsháhat ke liye áp ko ḳhoja banáyá. Jo us ko qabúl kar saktá hai, so kare.

13 ¶ Tab log chhoṭe laṛkon̲ ko us pás lá,e, ki wuh un par háth rakhe, aur du'á kare: par shágirdon̲ ne unhen̲ ḍánṭá.

14 Yisú' ne un se kahá, ki Laṛkon̲ ko chhoṛ do, aur unhen̲ mere pás áne se man'a na karo; kyún̲ki ásmán kí bádsháhat aison̲ hí kí hai.

15 Aur us ne apne háth un par rakhe, aur wahán̲ se rawána húá.

16 ¶ Aur, dekho, ek ne áke us se kahá, Ai nek Ustád, main̲ kaun sá nek kám karún̲, ki hamesha kí zindagí páún̲?

17 Us ne use kahá, Tú kyún̲ mujhe nek kahtá hai? nek to koí nahín̲, magar ek, ya'ne Ḳhudá; par agar tú zindagí men̲ dáḳhil húá cháhe, to hukmon̲ par 'amal kar.

18 Us ne use kahá, Kaunse hukm? Yisú' ne use kahá, Yih, ki Tú ḳhún na kar, Ziná na kar, Chorí na kar, Jhúṭhí gawáhí na de,

19 Apne má báp kí 'izzat kar: aur Apne paṛosí ko aisá piyár kar, jaisá áp ko.

20 Us jawán ne us se kahá, Yih sab main̲ laṛakpan hí se mántá áyá: ab mujhe kyá báqí hai?

21 Yisú' ne kahá, Agar tú kámil [illegible]he, to jáke sab kuchh jo terá hai, bech dál, aur muhtájon̲ ko de, ki tujhe ásmán par ḳhazána milegá: tab mere píchhe ho le.

22 Wuh jawán yih sunkar gamgín chalá gayá: kyún̲ki baṛá máldár thá.

23 ¶ Tab Yisú' ne apne shágirdon̲ se kahá, Main̲ tum se sach kahtá hún̲, kí Daulatmand ká ásmán kí bádsháhat men̲ dáḳhil honá mushkil hai.

24 Balki main̲ tum se kahtá hún̲, ki Únṭ ká, súí ke náke se, guzar jáná, us se ásán hai, ki ek daulatmand Ḳhudá kí bádsháhat men̲ dáḳhil ho.

25 Jab us ke shágirdon̲ ne yih suná, to niháyat hairán hoke bole, Phir kaun naját pá saktá hai?

26 Yisú' ne un par nazar karke kahá, Yih insán se nahín̲ ho saktá, par Ḳhudá se sab kuchh ho saktá hai.

27 ¶ Tab Patras ne jawáb men̲ use kahá, Dekh, ham ne sab kuchh chhoṛá, aur tere píchhe ho lí,e; pas ham ko kyá milegá?

28 Yisú' ne kahá, Main̲ tum se sach kahtá hún̲, ki Tum jo mere píchhe ho lí,e, jab naí ḳhilqat men̲ Ibn i Ádam apne jalál ke taḳht par baiṭhegá, tum bhí bárah taḳhton̲ par baiṭhoge, aur Isráel kí bárah gurohon̲ kí 'adálat karoge.

29 Aur jis ne ghar, yá bháí, yá bahin, yá má báp, yá jorú, yá bál bachchon̲, yá zamín ko, mere nám par chhoṛá, sau guná páwegá, aur hamesha kí zindagí ká wáris hogá.

30 Par bahut se jo pahle hain̲, pichhle ho já,enge; aur jo pichhle hain̲, pahle honge.

XX BÁB.

1 KYÚN̲KI ásmán kí bádsháhat us sáhib i ḳhána kí mánind hai, jo taṛke báhar niklá, táki apne angúristán men̲ mazdúr lagáwe.

2 Aur us ne mazdúron̲ ká ek ek

dínár rozína muqarrar karke, unhen apne angúristán men bhejá.
3 Aur us ne phir, din charhe, báhar jáke, auron ko bázár men bekár khare dekhá,
4 Aur un se kahá, Tum bhí angúristán men jáo, aur jo kuchh wájibí hai, tumhen dúngá. So we ga,e.
5 Phir us ne, do pahar, aur tísre pahar ko báhar jáke, waisá hí kiyá.
6 Ek ghanṭá din rahte, phir báhar jáke, auron ko bekár khare páyá, aur un se kahá, Tum kyún yahán tamám din bekár khare rahte ho?
7 Unhon ne us se kahá, Is liye ki kisí ne ham ko mazdúrí par nahín rakhá. Us ne unhen kahá, Tum bhí angúristán men jáo, aur jo kuchh wájibí hai páoge.
8 Jab shám húí, angúristán ke málik ne apne kárinde se kahá, Mazdúron ko bulá, aur pichhlon se leke pahlon tak un kí mazdúrí de.
9 Jab we, jinhon ne ghanṭe bhar kám kiyá thá, á,e, to ek ek dínár páyá.
10 Jab agle á,e, unhen yih gumán thá, ki ham ziyáda páwenge; par unhon ne bhí ek ek dínár páyá.
11 Jab unhon ne yih páyá, to ghar ke málik par kurkurá,e,
12 Aur kahá, Pichhlon ne ek hí ghanṭe ká kám kiyá, aur tú ne unhen hamáre barábar kar diyá, jinhon ne tamám din kí mihnat aur dhúp sahí.
13 Us ne un men se ek ko jawáb men kahá, Ai miyán, main terí beinsáfí nahín kartá; kyá tú ne ek dínár par mujh se iqrár nahín kiyá?
14 Tú apná le, aur chalá já: par main jitná tujhe detá hún, pichhle ko bhí dúngá.
15 Kyá rawá nahín, ki apne mál se jo cháhún so karún? Kyá tú is liye burí nazar se dekhtá hai, ki main nek hún?
16 Isí tarah pichhle pahle honge, aur pahle pichhle: kyúnki bahut se bulá,e ga,e, par barguzíde thore hain.
17 ¶ Aur jab Yisú' Yarúsalam ko játá thá, ráh men bárah shágirdon ko alag lejáke un se kahá,
18 Dekho, ham Yarúsalam ko játe hain; aur Ibn i Ádam Sardár Káhinon aur Faqíhon ke hawále kiyá já,egá, aur we us par qatl ká hukm denge,
19 Aur use Gair qaumon ke hawále karenge, ki ṭhaṭṭhon men uráwen, aur kore máren, aur salíb par khínchen: par wuh tísre din phir jí uṭhegá.
20 ¶ Tab Zabadí ke beṭon kí má apne beṭon ko leke us pás á,í, aur use sijda karke cháhá, ki us se kuchh 'arz kare.
21 Us ne us se kahá, Tú kyá cháhtí hai? Wuh bolí, Farmá, ki mere donon beṭe, terí bádsháhat men, ek terí dahní, aur dúsrá terí bá,ín taraf baiṭhen.
22 Yisú' ne jawáb men kahá, Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho. Kyá wuh piyála, jo main píne par hún, pí sakte ho? aur wuh baptisma, jo main pátá hún, tum pá sakte? We bole, Ham sakte hain.
23 Us ne un se kahá, Tum albatta merá piyála píoge, aur wuh baptisma, jo main pátá hún, páoge; lekin merí dahní aur merí bá,ín taraf baiṭhná, mere ikhtiyár men nahín ki kisí ko dún, magar un ko, jin ke liye mere Báp ne muqarrar kiyá.
24 Aur jab un dason ne yih suná, un do bháíon par gusse húe.
25 Tab Yisú' ne unhen buláke kahá, ki Tum jánte ho, ki Gair qaumon ke hákim un par hukúmat jatáte, aur ikhtiyárwále un par apná ikhtiyár dikháte hain.
26 Par tum logon men aisá na hogá: balki jo tum men bará húá cháhe, tumhárá khádim ho;
27 Aur jo tum men sardár baná cháhe, tumhárá banda ho:
28 Chunánchi Ibn i Ádam bhí is liye nahín áyá, ki khidmat

le, balki ḳhidmat kare, aur apní ján bahuteroṉ ke liye fidiya meṉ de.

29 Jab we Iríhá se rawána hone lage, baṛí bhíṛ us ke píchhe ho lí.

30 ¶ Aur, dekho, do andhe, jo ráh ke kináre baiṭhe the, jab suná, ki Yisú' chalá játá hai, pukárne lage, ki Ai Ḳhudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

31 Par jamá'at ne unheṉ ḍánṭá, ki chup raheṉ: lekin we aur bhí chilláe, ki Ai Ḳhudáwand, Ibn i Dáúd, ham par rahm kar.

32 Tab Yisú' khaṛá rahá, aur unheṉ buláke kahá, Tum kyá cháhte ho, ki maiṉ tumháre liye karúṉ?

33 Unhoṉ ne use kahá, ki Ai Ḳhudáwánd, hamárí ánkheṉ khul jáeṉ.

34 Yisú' ko rahm áyá, aur un kí ánkhoṉ ko chhúá: aur usí dam un kí ánkheṉ bíná húíṉ, aur we us ke píchhe ho lí,e.

XXI BÁB.

1 AUR jab we Yarúsalam ke nazdík pahunchke Baitfágá meṉ Zaitún ke paháṛ pás á,e, tab Yisú' ne do shágirdoṉ ko yih kahke bhejá, ki,

2 Sámhne kí bastí meṉ jáo, aur waháṉ ek gadhí bandhí, aur us ke sáth ek bachcha páoge: kholke mere pás láo.

3 Aur agar koí tum ko kuchh kahe, to kahiyo, ki Ḳhudáwand ko yih darkár haiṉ; ki wuh usí dam unheṉ bhej degá.

4 Yih sab kuchh húá, táki jo nabí ne kahá thá, púrá ho, ki:

5 Saihún kí beṭí se kaho, Dekh, terá Bádsháh, farotaní se gadhí par balki gadhí ke bachche par sawár hoke, tujh pás átá hai.

6 So shágirdoṉ ne jáke, jaisá Yisú' ne unheṉ farmáyá thá, bajá lá,e,

7 Aur us gadhí ko bachche samet le á,e, aur apne kapṛe un par ḍále, aur use un par biṭhláyá.

8 Aur ek baṛí jamá'at ne apne kapṛe ráste meṉ bichhá,e; aur kitnoṉ ne daraḳhtoṉ kí ḍálíáṉ káṭke ráh meṉ chhitráíṉ.

9 Aur bhíṛ jo us ke áge píchhe chalí játí, pukárke kahtí thí, Ibn i Dáúd ko Hosh'anná! Mubárak wuh jo Ḳhudáwand ke nám par átá hai: Use ásmán par Hosh'anná!

10 Aur jab wuh Yarúsalam meṉ dáḳhil húá, sáre shahr meṉ gul machá, aur kahne lage, ki Yih kaun hai?

11 Tab bhíṛ ne kahá, ki Yih Galíl ke Násarat ká Yisú' nabí hai.

12 ¶ Aur Yisú' Ḳhudá kí haikal meṉ gayá, aur un sab ko jo haikal meṉ ḳharíd faroḳht kar rahe the, nikál diyá, aur sarráfoṉ ke taḳhte, aur kabútar faroshoṉ kí chaukíáṉ ulaṭ díṉ,

13 Aur un se kahá, Yih likhá hai, ki Merá ghar 'ibádat ká ghar kahlá,egá; par tum ne use choroṉ ká khoh banáyá.

14 Aur andhe aur langṛe haikal meṉ us pás á,e; us ne unheṉ changá kiyá.

15 Jab Sardár Káhinoṉ, aur Faqíhoṉ ne karámatoṉ ko, jo us ne dikháíṉ, aur laṛkoṉ ko haikal meṉ pukárte, aur Ibn i Dáúd ko Hosh'anná kahte dekhá, to gusse húe,

16 Aur us se kahá, Tú suntá hai, ki ye kyá kahte haiṉ? Yisú' ne unheṉ kahá, Háṉ! kyá tum ne kabhí nahíṉ paṛhá, ki Bachchoṉ, aur shír-ḳhwároṉ ke muṉh se tú ne kámil ta'ríf karwá,í?

17 ¶ Phir wuh unheṉ chhoṛke shahr ke báhir Bait'aniyá meṉ gayá; aur waháṉ rát bitá,í.

18 Aur jab, subh ko, shahr meṉ jáne lagá, use bhúkh lagí.

19 Tab anjír ká ek daraḳht ráh ke kináre dekhkar, us pás gayá, aur jab pattoṉ ke siwá us meṉ kuchh na páyá, to kahá, Ab se tujh meṉ kabhú phal na lage. Wuṉhíṉ anjír ká daraḳht súkh gayá.

20 Aur shágirdoṉ ne yih dekhkar ta'ajjub kiyá, aur kahá, ki Yih

anjír ká daraḳht kyá hí jald súkh gayá!

21 Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Agar tum yaqín karo, aur shakk na láo, to na sirf yihí kar sakoge, jo anjír ke daraḳht par húá, balki agar is paháṛ se kahoge, Tú ṭalkar daryá men já gir, to waisá hí hogá.

22 Aur jo kuchh du'á men ímán se mángoge, so páoge.

23 ¶ Jab wuh haikal men ta'lím detá thá, Sardár Káhinon aur qaum ke buzurgon ne us pás áke kahá, Tú kis iḳhtiyár se yih kartá hai, aur kis ne tujhe yih iḳhtiyár diyá?

24 Tab Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Main bhí tum se ek bát púchhún; agar batáo, to main bhí tumhen batáún, ki yih kis iḳhtiyár se kartá hún.

25 Yuhanná ká baptisma kahán se thá? ásmán se, yá insán se? We apne dil men sochne lage, ki agar ham kahen, Ásmán se, to wuh ham se kahegá, Phir tum ne use kyún na máná?

26 Aur agar ham kahen, ki Insán se, to 'awámm se ḍarte hain; kyúnki sab Yuhanná ko nabí jánte hain.

27 Tab unhon ne jawáb men Yisú' se kahá, Ham nahín jánte. Us ne un se kahá, Main bhí tumhen nahín batátá, ki kis iḳhtiyár se yih kartá hún.

28 ¶ Kyún, tum kyá samajhte ho? Ek ádmí ke do beṭe the; us ne baṛe pás jáke kahá, Beṭe, já, áj mere angúristán men kám kar.

29 Us ne jawáb men kahá, Main nahín jáúngá; magar píchhe pachhtáke gayá.

30 Phir chhoṭe pás jákar wuhí kahá. Us ne jawáb men kahá, Achchhá, ai Ḳhudáwand; par na gayá.

31 Un donon men se kaun apne báp kí marzí par chalá? We bole, Baṛá. Yisú' ne un se kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Mahsúl lenewále aur kasbíán, tum se pahle, Ḳhudá kí bádsháhat men dáḳhil hote hain.

32 Kyúnki Yuhanná rástí kí ráh se tum pás áyá, aur tum ne us kí na mání, par mahsúl lenewálon aur kasbíon ne us kí mání; tum yih dekhkar píchhe bhí na pachhtá,e, ki us kí máno.

33 ¶ Ek aur tamsíl suno: Ek ghar ká málik thá; us ne angúristán lagáyá, aur us kí cháron taraf rúndhá; aur us ke bích men khodke kolhú gáṛá, aur burj banáyá, aur bágbánon ko sompke áp safar ko gayá.

34 Aur jab mewe ká mausim qaríb áyá, us ne apne naukaron ko bágbánon pás bhejá, ki us ká phal láwen.

35 Par un bágbánon ne us ke naukaron ko pakaṛke ek ko píṭá, aur ek ko már ḍálá, aur ek ko patthráo kiyá.

36 Phir us ne aur naukaron ko, jo pahlon se baṛhkar the, bhejá; unhon ne un ke sáth bhí waisá hí kiyá.

37 Áḳhir, us ne apne beṭe ko un pás yih kahkar bhejá, ki We mere beṭe se dabenge.

38 Lekin jab bágbánon ne us ke beṭe ko dekhá, ápas men kahne lage, Wáris yihí hai; áo, ise már ḍálen, ki mírás hamárí ho jáe.

39 Aur use pakaṛke angúristán ke báhar le jákar, qatl kiyá.

40 Jab angúristán ká málik áwegá, to in bágbánon ke sáth kyá karegá?

41 We bole, In badon ko burí tarah már ḍálegá, aur angúristán ko aur bágbánon ko sompegá, jo use mausim par mewe pahuncháwen.

42 Yisú' ne unhen kahá, Kyá tum ne nawishton men kabhí nahín paṛhá, ki Jis patthar ko rájgíron ne nápasand kiyá, wuhí kone ká sirá húá; yih Ḳhudáwand kí taraf se hai, aur hamárí nazaron men 'ajíb?

43 Is liye main tum se kahtá hún, ki Ḳhudá kí bádsháhat tum

se le lí já,egí, aur ek qaum ko, jo us ke mewe láwe, dí já,egí.

44 Jo is patthar par giregá, chúr ho já,egá; par jis par wuh gire, use pís ḍálegá.

45 Jab Sardár Káhinon̲ aur Farísíon̲ ne us kí yih tamsíl suní, to samajh ga,e, ki hamáre hí haqq men̲ kahtá hai.

46 Aur unhon̲ ne cháhá, ki use pakaṛlen̲, par 'awámm se ḍare, kyún̲ki we use nabí jánte the.

XXII BÁB.

1 YISÚ' phir unhen̲ tamsílon̲ men̲ kahne lagá: ki,

2 Ásmán kí bádsháhat us bádsháh kí mánind hai, jis ne apne beṭe ká byáh kiyá;

3 Aur us ne apne naukaron̲ ko bhejá, ki mihmánon̲ ko byáh men̲ buláwen̲; par unhon̲ ne na cháhá, ki áwen̲.

4 Phir us ne aur naukaron̲ ko yih kahke bhejá, ki Mihmánon̲ se kaho, ki Main̲ ne kháná taiyár kiyá: mere bail, aur moṭe moṭe jánwar zabh húe, aur sab kuchh taiyár hai: byáh men̲ áo.

5 Par we kuchh ḳhiyál men̲ na lákar chale ga,e, ek apne khet, aur dúsrá apní saudágarí ko;

6 Aur báqíon̲ ne, us ke naukaron̲ ko pakaṛke, be'izzat kiyá, aur már ḍálá.

7 Tab bádsháh sunkar gussa húá; aur apní fauj bhejke, un ḳhúníon̲ ko már ḍálá, aur un ká shahr phúnk diyá.

8 Phir us ne apne chákaron̲ se kahá, Byáh kí taiyárí to húí, par we, jin ko buláyá, náláiq the.

9 Pas tum saṛakon̲ par jáo, aur jitne tumhen̲ milen̲, byáh men̲ buláo.

10 So un naukaron̲ ne, ráston̲ par jáke, bhale bure jo unhen̲ mile, sab ko jam'a kiyá, aur byáh ká ghar mihmánon̲ se bhar gayá.

11 ¶ Jab bádsháh mihmánon̲ ko dekhne andar áyá, us ne wahán̲ ek ádmí dekhá, jo shádí ká libás pahine na thá:

12 Aur us se kahá, Ai miyán̲, tú shádí ke kapṛe pahine bagair yahán̲ kyún̲ áyá? Us kí zabán band ho ga,í.

13 Tab bádsháh ne naukaron̲ ko kahá, Us ke háth pair bándhke use le jáo, aur báhar andhere men̲ ḍál do; wahán̲ roná, aur dánt písná hogá.

14 Kyún̲ki bulá,e ga,e bahut hain̲, par barguzíde thoṛe.

15 ¶ Tab Farísíon̲ ne jáke saláh kí, ki use kyún̲kar us kí báton̲ men̲ phan̲sáwen̲.

16 So unhon̲ ne apne shágirdon̲ ko Herodíon̲ ke sáth us pás bhejá, ki us se kahen̲, Ai ustád, ham jánte hain̲, ki tú sachchá hai, aur sachái se Khudá kí ráh batátá, aur kisí kí kuchh parwá nahín̲ rakhtá; kyún̲ki tú ádmíon̲ ke záhir hál par nazar nahín̲ kartá hai.

17 Pas, ham se kah, Tú kyá ḳhiyál kartá hai? Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín̲?

18 Par Yisú' ne un kí sharárat samajhke, kahá, Ai riyákáro, mujhe kyún̲ ázmáte ho?

19 Jizye ká sikka mujhe dikhláo. We ek dínár us pás lá,e.

20 Tab us ne un se kahá, Yih súrat aur sikka, kis ká hai? Unhon̲ ne kahá, Qaisar ká.

21 Phir us ne kahá, Pas, jo chízen̲ Qaisar kí hain̲, Qaisar ko; aur jo Ḳhudá kí hain̲, Ḳhudá ko do.

22 Unhon̲ ne yih sunkar ta'ajjub kiyá, aur use chhoṛkar chale ga,e.

23 ¶ Usí din Sadúqí, jo qiyámat ke munkir hain̲, us pás á,e, aur us se sawál kiyá, ki,

24 Ai Ustád, Músá ne kahá hai, Jab koí be aulád mar já,e, to us ká bhá,í us kí jorú ko byáh le, táki apne bhá,í ke liye nasl jári kare.

25 So hamáre darmiyán sát bhá,í the; pahlá byáh karke mar gayá, aur is sabab, ki us kí aulád na

thí, apní joṛú apne bháí ke wáste chhoṛ gayá.

26 Yún̲hín̲ dúsrá, aur tísrá bhí, sátwen̲ tak.

27 Sab ke ba'd wuh 'aurat bhí mar ga,í.

28 Pas, wuh, qiyámat men̲, un sáton̲ men̲ se, kis kí joṛú hogí? kyún̲ki sabhon̲ ne us se byáh kiyá thá.

29 Yisú' ne jawáb men̲ un se kahá, Tum nawishton̲ aur Ḳhudá kí qudrat ko na jánkar galatí karte ho.

30 Kyún̲ki qiyámat men̲ log na byáh karte, na byáhe játe hain̲, balki ásmán par Ḳhudá ke firishton̲ kí mánind hain̲.

31 Aur murdon̲ ke jí uṭhne kí bábat Ḳhudá ne jo tumhen̲ farmáyá, wuh tum ne nahín̲ paṛhá, ki,

32 Main̲ Abirahám ká Ḳhudá, aur Iz,hák ká Ḳhudá, aur Ya'qúb ká Ḳhudá hún̲? Ḳhudá murdon̲ ká nahín̲, balki zindon̲ ká Ḳhudá hai.

33 Jamá'aten̲ yih sunkar us kí ta'lím se dang húín̲.

34 ¶ Jab Farísíon̲ ne suná, ki us ne Sadúqíon̲ ká mun̲h band kiyá hai, we jam'a húe.

35 Aur un men̲ se sharí'at ke ek sikhlánewale ne us se, ázmáne ke liye, yih púchhá, ki,

36 Ai Ustád, shara' men̲ baṛá hukm kaun hai?

37 Yisú' ne us se kahá, Ḳhudáwand ko jo terá Ḳhudá hai, apne sáre dil, aur apní sárí ján, aur apní sárí samajh se piyár kar.

38 Pahlá aur baṛá hukm yihí hai.

39 Aur dúsrá us kí mánind hai, ki Tú apne paṛosí ko aisá piyár kar, jaisá áp ko.

40 Yih hí do ahkám sárí shara' aur sab ambiyá kí bunyád hain̲.

41 ¶ Jab Farísí jam'a the, Yisú' ne un se púchhá, ki,

42 Masíh ke haqq men̲ tumhárá kyá gumán hai? Wuh kis ká beṭá hai? We bole, Dáúd ká.

43 Us ne un se kahá, Phir Dáúd, rúh ke batáne se, kyún̲kar use Ḳhudáwand kahtá hai, ki,

44 Ḳhudáwand ne mere Ḳhudáwand ko kahá, ki Jab tak main̲ tere dushmanon̲ ko tere pánwon̲ kí chaukí na karún̲, tú mere dahne baiṭh?

45 Pas, jab Dáúd us ko Ḳhudáwand kahtá hai, to wuh us ká beṭá kyún̲kar ṭhahrá?

46 Par koí us ke jawáb men̲ ek bát na bol saká, aur us din se kisí ká hiwáo na paṛá, ki us se phir kuchh sawál kare.

XXIII BÁB.

1 TAB Yisú' logon̲ aur apne shágirdon̲ se kahne lagá: ki,

2 Faqíh aur Farísí Músá kí gaddí par baiṭhe hain̲:

3 Is liye jo kuchh we tumhen̲ mánne ko kahen̲, máno, aur 'amal men̲ láo, lekin un ke se kám na karo: kyún̲ki we kahte hain̲, par karte nahín̲.

4 Ki we bhárí bojhen̲ jin ká uṭháná mushkil hai, bándhte, aur logon̲ ke kándhon̲ par rakhte hain̲; par áp unhen̲ apní ek unglí se sarkáne par rází nahín̲ hain̲.

5 We apne sab kám logon̲ ko dikháne ke wáste karte hain̲; apne ta'wíz chauṛe, aur apne jubbon̲ ke dáman lambe banáte hain̲,

6 Aur mihmáníon̲ men̲ sadr jagah, aur 'ibádatḳhánon̲ men̲ auwal kursí,

7 Aur bázáron̲ men̲ salám, aur yih, ki log unhen̲ Rabbí Rabbí kahen̲, cháhte hain̲.

8 Par tum Rabbí na kahláo, kyún̲ki tumhárá Hádí ek hai, ya'ne Masíh, aur tum sab bháí ho.

9 Aur zamín par kisú ko apná báp mat kaho: kyún̲ki tumhárá ek hí Báp hai, jo ásmán par hai.

10 Aur na tum Hádí kahláo, kyún̲ki tumhárá Hádí ek hai, ya'ne Masíh.

11 Balki, jo tum men baṛá hai, tumhárá ḳhádim hogá;

12 Aur jo áp ko baṛá jánegá, chhotá kiyá já,egá, aur jo áp ko chhoṭá samjhegá, so baṛá kiyá já,egá.

13 ¶ Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! is liye ki ásmán kí bádsháhat ko logon ke áge band karte ho: na tum áp us men játe, aur na jánewálon ko jáne dete.

14 Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! ki bewáon ke ghar nigal játe, aur makr se lambí chauṛí namáz paṛhte ho: is sabab tum ziyádatar sazá páoge.

15 Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! ki tum tarí aur ḳhushkí ká daura is liye karte ho, ki ek ko apne dín men láo, aur jab wuh á chuká, to apne se dúná use jahannam ká farzand banáte ho.

16 Ai andhe ráh-dikhánewálo, tum par afsos, ki kahte ho, Agar koí haikal kí qasam kháwe, to kuchh muzáyaqa nahín; par agar haikal ke sone kí qasam kháwe, to us ko púrá karná zarúr hai!

17 Ai nádáno aur ai andho, kaun baṛá hai, soná, yá haikal, jo sone ko pák kartí?

18 Phir tum kahte ho, Agar koí qurbángáh kí qasam kháwe, to kuchh muzáyaqa nahín; par agar nazr kí, jo us par chaṛhtí, qasam kháwe, to us ko púrá karná farz hai.

19 Ai nádáno, aur ai andho: baṛá kaun hai, nazr, yá qurbángáh, jo nazr ko pák kartí?

20 Pas jo qurbángáh kí qasam khátá hai, us kí aur un sab chízon kí, jo us par chaṛhín, qasam khátá.

21 Aur jo haikal kí qasam khátá hai, us kí aur jo us men rahnewálá hai, us kí bhí qasam khátá hai.

22 Aur jo ásmán kí qasam khátá hai, Khudá ke taḳht aur us par jo baiṭhnewálá hai, us kí bhí qasam khátá hai.

23 Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! kyúnki podína, aur anísún aur zíre kí dahyakí dete ho, par sharí'at kí bhárí báton, ya'ne, insáf, aur rahm, aur ímán ko chhoṛ diyá; lázim thá, ki tum unhen iḳhtiyár karte, aur inhen bhí na chhoṛte.

24 Ai andhe ráh-dikhánewálo, ki machchhar chhánṭte, aur únṭ ko nigal játe ho.

25 Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! ki tum piyála aur rikábí ko úpar se sáf karte, par wuh andar lúṭ aur burái se bhare hain.

26 Ai andhe Farísío, pahle piyála aur rikábí andar se sáf karo, ki báhar se bhí sáf hon.

27 Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! ki tum sufedí phirí húí qabron kí mánind ho, jo báhar se bahut achchhí ma'lúm hotí hain, par bhítar murdon kí haḍḍíon aur har tarah kí nápákí se bharí hain.

28 Isí tarah tum bhí záhir men logon ko rástbáz dikhá,í dete, par bátin men riyákár, aur sharárat se bhare ho.

29 Ai riyákár Faqího aur Farísío, tum par afsos! kyúnki nabíon kí qabren banáte, aur rástbázon kí goren sanwárte ho,

30 Aur kahte, Agar ham apne bápdádon ke dinon men hote, to nabíon ke ḳhún men un ke sharík na hote.

31 Isí tarah tum apne par gawáhí dete ho, ki tum nabíon ke qátilon ke farzand ho.

32 Pas apne bápdádon ká paimána bharo.

33 Ai sámpo aur ai sámp ke bachcho, tum jahannam ke 'azáb se kyúnkar bhágoge?

34 ¶ Is liye, dekho, main nabíon, aur dánáon, aur faqíhon ko, tumháre pás bhejtá hún; tum un men se ba'zon ko már ḍáloge, aur salíb par khínchoge, aur ba'zon ko apne 'ibádatḳhánon men koṛe mároge, aur shahr ba shahr satáoge:

35 Táki sab rástbázon ká khún, jo zamín par baháyá gayá, tum par áwe, Hábil rástbáz ke khún se Barakhiyá ke beṭe Zakariyá ke khún tak, jise tum ne haikal aur qurbángáh ke darmiyán qatl kiyá.

36 Main tum se sach kahtá hún, ki Yih sab kuchh is zamáne ke logon par áwegá.

37 Ai Yarúsalam, ai Yarúsalam, jo nabíon ko már ḍáltá, aur unhen, jo tujh pás bheje ga,e, pat-thráo kartá hai, main ne kitní bár cháhá, ki tere laṛkon ko, jis tarah murgí apne bachchon ko paron tale ikaṭṭhe kartí hai, jam'a karún, par tum ne na cháhá!

38 Dekho, tumhárá ghar tum-háre liye wírán chhoṛá játá hai.

39 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Ab se tum mujhe phir na dekhoge, jab tak ki kahoge, Mubá-rak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par átá hai.

XXIV BÁB.

1 AUR Yisú' haikal se nikalke chalá gayá, aur us ke shá-gird us pás á,e, ki use haikal kí 'imáraten dikháwen.

2 Yisú' ne un se kahá, Tum yih sab chízen dekhte ho? main tum se sach kahtá hún, ki Yahán ek patthar patthar par na chhúṭegá, jo na giráyá já,egá.

3 ¶ Aur jab wuh Zaitún ke pahár par baiṭhá thá, us ke shágirdon ne khalwat men us pás áke kahá, Ham se kah, ki yih kab hogá? aur tere áne ká aur zamáne ke ákhir hone ká nishán kyá hai?

4 Tab Yisú' ne jawáb men un se kahá, Khabardár, koí tumhen gumráh na kare.

5 Kyúnki bahutere mere nám par áwenge, aur kahenge, ki Main Masíh hún; aur bahuton ko gumráh karenge.

6 Aur tum laṛáíon aur laṛáíon kí afwáh kí khabar sunoge; kha-bardár, mat ghabráiyo: kyúnki un sab báton ká honá zarúr hai, par ab tak ákhir nahín hai.

7 Ki qaum qaum par, aur bád-sháhat bádsháhat par chaṛh áwegí, aur kál aur marí paṛegí, aur jagah jagah bhúnchál áwenge.

8 Yih sab kuchh musíbaton ká shurú' hai.

9 Tab we tumhen azíyat men ḍál denge, aur tumhen már ḍálenge; aur mere nám ke sabab sab qaum tum se kína rakhengí.

10 Us waqt bahutere ṭhokar khá,enge, aur ek dúsre ko pakaṛ-wá,egá, aur ek dúsre se kína rakhegá.

11 Aur bahut jhúṭhe nabí uṭhenge, jo bahuton ko gum-ráh karenge.

12 Aur bedíní ke baṛhjáne se bahuton kí muhabbat ghaṭ já,egí.

13 Par jo ákhir tak sahegá, wuhí naját páwegá.

14 Aur bádsháhat kí khushkha-barí kí manádí tamám dunyá men hogí, táki sab qaumon par gawáhí ho; tab ákhir hogá.

15 Pas, jab tum us wírán karne-wálí makrúh chíz ko, jis kí kha-bar Dániel nabí ne dí, pák jagah men khaṛe dekhoge, (jo paṛhe, so samajh le:)

16 Tab jo Yahúdiya men ho, pahároṇ par bhág já,e:

17 Aur jo koṭhe par ho, na utre ki apne ghar se kuchh ni-kále:

18 Aur jo khet men ho, píchhe na phire, ki apne kapṛe le.

19 Par un par afsos, jo un dinon peṭwálíán, aur dúdh pilánewálíán hon!

20 So tum du'á mángo, ki tum-hárá bhágná jáṛe men, yá sabt ke din, na ho:

21 Kyúnki us waqt aisí baṛí musíbat hogí, ki dunyá ke shurú' se ab tak na kabhí húí, na hogí.

22 Aur agar wuh din ghaṭá,e na játe, to ek tan naját na pátá, par barguzídon kí khátir, wuh din gha-ṭá,e já,enge.

23 Tab agar koí tum se kahe, ki

Dekho, Masíh wahán, yá yahán hai, to na mánná.

24 Kyúnki jhúṭhe Masíh aur jhúṭhe nabí uṭhenge, aur aise baṛe nishán, aur karámaten dikháwenge, ki agar ho saktá, to we barguzídon ko bhí gumráh karte.

25 Dekho, main tumhen áge hí kah chuká.

26 Pas agar we tumhen kahen, ki Dekho, wuh jangal men hai, to báhar na jáiyo; yá, ki dekho, wuh koṭhrí men hai, to na mániyo.

27 Kyúnki jaisí bijlí púrab se kaundhke pachchhim tak chamaktí, waisá hí Ibn i Ádam ká áná bhí hogá.

28 Kyúnki jahán murdár ho, wahán giddh bhí jam'a honge.

29 ¶ Un dinon kí musíbat ke ba'd, turt, súraj andherá ho já,egá, aur chánd apní roshní na degá, aur sitáre ásmán se gir já,enge, aur ásmán kí qúwaten hil já,engí.

30 Tab Ibn i Ádam ká nishán ásmán par záhir hogá; aur us waqt zamín ke sáre gharáne chhátí piṭenge, aur Ibn i Ádam ko baṛí qudrat aur jalál ke sáth ásmán kí badlíon par áte dekhenge.

31 Aur wuh narsinghe ke baṛe shor ke sáth apne firishton ko bhejegá, aur we us ke barguzídon ko, cháron taraf se, ásmán kí is hadd se, us hadd tak, jam'a karenge.

32 Ab anjír ke darakht se ek tamsíl síkho, ki Jab us kí ḍálí narm hotí, aur patte nikle, tum jánte ho, ki garmí nazdík hai.

33 Isí tarah jab yih sab dekho, to jáno, ki wuh nazdík, balki darwáze hí par hai.

34 Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tak yih sab kuchh ho na le, is zamáne ke log guzar na já,enge.

35 Ásmán aur zamín ṭal já,enge, par merí báten hargiz na ṭalengí.

36 ¶ Lekin us din aur us gharí ko, mere Báp ke siwá, ásmán ke firishton tak koí nahín jántá.

37 Jaisá Núh ke dinon men húá, waisá hí Ibn i Ádam ká áná bhí hogá.

38 Kyúnki jis tarah un dinon men túfán ke áge, kháte, píte, byáh karte, byáhe játe the, us din tak ki Núh kishtí par charhá,

39 Aur na jánte the, jab tak ki túfán áyá, aur un sab ko le gayá; isí tarah Ibn i Ádam ká áná bhí hogá.

40 Do ádmí khet men honge; ek pakṛá, dúsrá chhoṛá já,egá.

41 Do 'auraten chakkí pístíán hongí; ek pakṛí, dúsrí chhoṛí já,egí.

42 ¶ Is liye jágte raho: kyunki tumhen ma'lúm nahín, ki kis gharí tumhárá Khudáwand áwegá.

43 Par yih tum jánte ho, ki agar ghar ke málik ko ma'lúm hotá, ki chor kis gharí áwegá, to wuh jágtá rahtá, aur apne ghar men sendh márne na detá.

44 Is liye tum bhí taiyár raho: kyúnki jis gharí tumhen gumán na ho, Ibn i Ádam áwegá.

45 Pas kaun hai wuh diyánatdár aur hoshyár khádim, jise us ke kháwind ne apne naukar chákaron par muqarrar kiyá, ki waqt par unhen kháná de?

46 Mubárak hai wuh khádim, jise us ká kháwind ákar aisá hí karte páwe.

47 Main tum se sach kahtá hún, ki Wuh use apne sab mál par mukhtár karegá.

48 Par agar wuh bad khádim apne dil men kahe, ki Merá kháwind áne men der kartá hai;

49 Aur apne ham-khidmaton ko márne, aur matwálon ke sáth kháne píne lage;

50 Us naukar ká kháwind usi din áwegá, ki wuh ráh na take, aur usí gharí, ki wuh na jáne,

51 Aur use do ṭukṛe karke, us ká hissa riyákáron ke sáth muqarrar karegá: wahán roná aur dánt písná hogá.

XXV BÁB.

1 US waqt ásmán kí bádsháhat das kunwáríon kí mánind hogí, jo apne mash'ala lekar dulhá ke istiqbál ke wáste niklín.
2 Un men pánch hoshyár, aur pánch nádán thín.
3 Jo nádán thín, unhon ne apne mash'ala liye, magar tel sáth na liyá:
4 Par hoshyáron ne apne mash'alon ke sáth bartanon men tel liyá.
5 Jab dulhá ne der kí, sab únghne lagín, aur so ga,ín.
6 Ádhí rát ko dhúm machí, ki Dekho dulhá átá hai; us ke istiqbál ke wáste niklo.
7 Tab un sab kunwáríon ne uṭhkar apní mash'alen durust kín.
8 Aur nádánon ne hoshyáron se kahá, Apne tel men se hamen bhí do, ki hamárí mash'alen bujhí játí hain.
9 Par hoshyáron ne jawáb men kahá, Aisá na ho, ki hamáre aur tumháre wáste kifáyat na kare: bihtar hai, ki bechnewálon ke pás jáo, aur apne wáste mol lo.
10 Jab we ḳharídne ga,ín, dulhá á pahunchá, aur we jo taiyár thín, us ke sáth shádí ke ghar men ga,ín: aur darwáza band húá.
11 Píchhe we dúsrí kunwáríán bhí á,ín, aur kahne lagín, Ai ḳhudáwand, Ai ḳhudáwand, hamáre liye darwáza khol.
12 Tab us ne jawáb men kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki tumhen nahín pahchántá.
13 Is liye jágte raho, kyúnki tum nahín jánte, ki kaun se din, yá kaun sí gharí, Ibn i Ádam áwegá.
14 ¶ Ki wuh us ádmí kí mánind hai, jis ne safar karte waqt naukaron ko bulákar unhen apná mál supurd kiyá.
15 Ek ko pánch toṛe, dúsre ko do, tísre ko ek; har ek ko, us kí liyáqat ke muwáfiq, diyá; aur turt safar kiyá.
16 Tab jis ne pánch toṛe pá,e the, jákar aur len den karke, pánch toṛe aur paidá kí,e.
17 Yúnhín us ne bhí, jise do mile the, do aur kamá,e.
18 Par jis ne ek páyá, gayá, aur zamín khodkar apne ḳhudáwand ke rupa,e gáṛ diye.
19 Muddat ba'd, un naukaron ká ḳháwind áyá, aur un se hisáb lene lagá.
20 So jis ne pánch toṛe pá,e the, pánch toṛe aur bhí lekar áyá, aur kahá, Ai ḳhudáwand, tú ne mujhe pánch toṛe sompe: dekh, main ne un ke siwá pánch toṛe aur bhí kamá,e.
21 Us ke ḳháwind ne us se kahá, Ai achchhe diyánatdár naukar, shábásh! tú thoṛe men diyánatdár niklá, main tujhe bahut chízon par iḳhtiyár dúngá: tú apne ḳháwind kí ḳhushí men shámil ho.
22 Aur jis ne do toṛe pá,e the, wuh bhí ákar kahne lagá, Ai ḳhudáwand, tú ne mujhe do toṛe sompe: dekh, un ke siwá main ne do aur bhí paidá kí,e.
23 Us ke ḳháwind ne us se kahá, Ai achchhe diyánatdár naukar, shábásh! tú thoṛe men diyánatdár niklá, main tujhe bahut chízon par muḳhtár karúngá: apne ḳháwind kí ḳhushí men shámil ho.
24 Tab wuh bhí, jis ne ek toṛá páyá thá, áke, kahne lagá, Ai ḳhudáwand, main tujhe saḳht mizáj jántá thá, ki jahán nahín boyá, wahán tú káṭtá, aur jahán nahín chhitráyá, wahán jam'a kartá hai;
25 So main ne ḍarke terá toṛá zamín men chhipáyá; dekh, terá jo hai, maujúd hai.
26 Us ke málik ne jawáb men kahá, Ai bad aur sust naukar, tú ne jáná, ki main wahán káṭtá hún, jahán nahín boyá, aur wahán jam'a kartá, jahán nahín chhínṭá:
27 Pas tujhe munásib thá, ki mere rupa,e sarráfon ko detá, ki main áke use súd samet pátá.

28 So is se yih toṛá chhínkar, jis pás das toṛe hain, use do.
29 Kyúnki jis pás kuchh hai, use diyá já,egá, aur us kí baṛhtí hogí; aur jis pás kuchh nahín, us se, wuh bhí jo rakhtá ho, le liyá já,egá.
30 Aur is nikamme naukar ko báhar andhere men ḍál do; wahán roná aur dánt písná hogá.
31 ¶ Jab Ibn i Ádam apne jalál se áwegá, aur sab pák firishte us ke sáth, tab wuh apne jalál ke takht par baiṭhegá:
32 Aur sab qaum us ke áge házir kí já,engí: aur jis tarah gaṛariyá bheṛon ko bakríon se judá kartá hai, wuh ek ko dúsre se judá karegá.
33 Aur bheṛon ko dahine, aur bakríon ko bá,en khaṛá karegá.
34 Bádsháh unhen jo us ke dahine hain, kahegá, Ai mere Báp ke mubárak logo, us bádsháhat ko, jo dunyá kí paidáish se tumháre liye taiyár kí ga,í, mírás men lo:
35 Kyúnki main bhúkhá thá, tum ne mujhe kháná khiláyá: main piyásá thá, tum ne mujhe pání piláyá; main pardesí thá, tum ne merí ḳhátirdárí kí:
36 Nangá thá, tum ne mujhe kapṛá pahináyá; bímár thá, tum ne merí ḳhabar lí: qaid men thá, tum mere pás á,e.
37 Us waqt rástbaz use jawáb men kahenge, Ai Khudáwand, kab ham ne tujhe bhúkhá dekhá, aur kháná khiláyá? yá piyásá, aur pání piláyá?
38 Kab ham ne tujhe pardesí dekhá, aur ḳhátirdárí kí? yá nangá, aur kapṛá pahináyá?
39 Ham kab tujhe bímár yá qaid men dekhkar tujh pás á,e?
40 Tab Bádsháh un se jawáb men kahegá, Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tum ne mere un sab se chhoṭe bháíon men se ek ke sáth kiyá, to mere sáth kiyá.
41 Tab wuh bá,ín tarafwálon se kahegá, Ai mal'úno, mere sámhne se us hamesha kí ág men jáo, jo shaitán aur us ke firishton ke liye taiyár kí ga,í hai:
42 Kyúnki main bhúkhá thá, par tum ne mujhe kháne ko na diyá; piyásá thá, tum ne mujhe pání na piláyá:
43 Pardesí thá, tum ne merí ḳhátirdárí na kí: nangá thá, tum ne mujhe kapṛá na pahináyá: bímár aur qaid men thá, tum ne merí ḳhabar na lí.
44 Tab we bhí jawáb men kahenge, Ai Khudáwand, kab ham ne tujhe bhúkhá, yá piyásá, yá pardesí, yá nangá, yá bímár, yá qaidí dekhá, aur terí ḳhidmat na kí?
45 Tab wuh unhen jawáb men kahegá, Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tum ne mere in sab se chhoṭe bháíon men se ek ke sáth na kiyá, to mere sáth bhí na kiyá.
46 Aur we hamesha ke 'azáb men já,enge: par rástbáz hamesha kí zindagí men.

XXVI BÁB.

1 AUR yún húá, ki jab Yisú' yih sab báten kar chuká, to us ne apne shágirdon se kahá,
2 Tum jánte ho, ki do roz ba'd 'íd i fasah hogí, jab Ibn i Ádam hawála kiyá já,egá, ki salíb par khínchá jáwe.
3 Tab Sardár Káhin, aur Faqíh, aur qaum ke Buzurg, Qayáfá náme Sardár Káhin ke ghar men ikaṭṭhe húe,
4 Aur saláh kí, ki Yisú' ko fareb se pakaṛke, már ḍálen.
5 Tab unhon ne kahá, 'Íd ko nahín, na ho ki logon men fasád mache.
6 ¶ Jis waqt Yisú' Bait'aniyá men Shama'ún koṛhí ke ghar men thá,
7 Ek 'aurat sang i marmar ke 'itrdán men qímatí 'itr us pás láí, aur jab wuh kháne baiṭhá, us ke sir par ḍhálá.
8 Us ke shágird yih dekhkar

ḳhafá hoke, kahne lage, Káhe ko yih befáida ḳharch húá?

9 Kyúnki yih 'itr baṛe dám par biktá, aur wuh muhtájon ko diyá játá.

10 Yisú' ne yih jánkar unhen kahá, Kyún is 'aurat ko taklíf dete ho? us ne to mere sáth nekí kí.

11 Kyúnki muhtáj hamesha tumháre sáth hain; par main hamesha tumháre sáth na rahúngá.

12 Ki us ne jo mere badan par 'itr ḍhálá, to yih mere kafan ke liye kiyá hai.

13 Main tum se sach kahtá hún, ki Tamám dunyá men, jahán kahín is Injíl kí manádí hogí, yih bhí jo us ne kiyá, is kí yádgárí ke liye kahá já,egá.

14 ¶ Tab un bárah men se, ek ne, jis ká nám Yahúdáh Iskariyútí thá, Sardár Káhinon ke pás jákar kahá,

15 Jo main use tumhen pakaṛwá dún, to mujhe kyá doge? Tab unhon ne us se tís rupa,e ká iqrár kiyá.

16 Aur wuh us waqt se us ke pakaṛwáne ke liye qábú ḍhúnḍhtá thá.

17 ¶ So, 'íd i fasah ke pahle din, shágirdon ne Yisú' pás ákar, us se kahá, Tú kahán cháhtá hai, ki ham tere liye fasah taiyár karen?

18 Us ne kahá, Shahr men fuláne shaḳhs pás jákar, us se kaho, ki Ustád farmátá hai, Merá waqt nazdík pahunchá; main apne shágirdon samet tere yahán 'íd i fasah karúngá.

19 So jaisá Yisú' ne shágirdon ko hukm kiyá thá, we bajá lá,e, aur fasah taiyár kiyá.

20 Jab shám húí, wuh un bárahon ke sáth kháne baiṭhá.

21 Jab we khá rahe the, us ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, Tum men se ek mujhe pakaṛwádegá.

22 Tab we niháyat dilgír húe, aur har ek un men se púchhne lagá, Ai Ḳhudáwand, kyá main hún?

23 Us ne jawáb men kahá, Jo mere sáth tabáq men háth ḍáltá hai, wuhí mujhe pakaṛwádegá.

24 Ibn i Ádam, jis tarah us ke haqq men likhá hai, rawána hotá; lekin, us shaḳhs par afsos, jis ke háthon se Ibn i Ádam giriftár karwáyá játá hai; agar wuh shaḳhs paidá na hotá, us ke liye bihtar thá.

25 Tab Yahúdáh ne, jo us ká pakaṛwánewálá thá, jawáb men kahá, Ai Ustád, kyá main hún? Us ne kahá, Tú ne áp hí kahá.

26 ¶ Un ke kháte waqt, Yisú' ne roṭí lí, aur shukr karke toṛí, phir shágirdon ko dekar kahá, Lo, kháo; yih merá badan hai.

27 Phir piyála lekar, shukr kiyá, aur unhen dekar kahá, Tum sab is men se pío;

28 Kyúnki yih merá lahú hai; ya'ne na,e qaul ká lahú, jo bahuton ke gunáhon kí mu'áfí ke liye baháyá játá.

29 Main tum se kahtá hún, ki Angúr ká shíra phir na pí,úngá us din tak ki tumháre sáth apne Báp kí bádsháhat men nayá na pí,ún.

30 Phir we gít gáke Zaitún ke paháṛ ko ga,e.

31 Tab Yisú' ne un se kahá, Tum sab isí rát mere sabab ṭhokar kháoge; kyúnki likhá hai, ki Main gaḍariye ko márúngá, aur galla kí bheṛen titar bitar hojá,engí.

32 Lekin main apne jí uṭhne ke ba'd tum se áge Galíl ko jáúngá.

33 Patras ne jawáb men us se kahá, Agarchi sab terí bábat ṭhokar khá,en, par main kabhí ṭhokar na kháúngá.

34 Yisú' ne us se kahá, Main tujh se sach kahtá hún, ki Tú isí rát, murg ke báng dene ke pahle, tín bár merá inkár karegá.

35 Patras ne us se kahá, Agar tere sáth mujhe marná bhí zarúr ho, tau bhí terá inkár na karúngá. Aur sab shágirdon ne bhí yih kahá.

36 ¶ Phir Yisú' un ke sáth, Gat-

samaní náme ek maqám men áyá, aur shágirdon se kahá, Yahán baiṭho, jab tak main wahán jákar du'á mángún.

37 Tab us ne Patras aur Zabadí ke do beṭe sáth liye, aur gamgín aur niháyat dilgír hone lagá.

38 Tab us ne un se kahá, ki Merá dil niháyat gamgín hai, balki merí maut kí sí hálat hai: tum yahán ṭhahro, aur mere sáth jágte raho.

39 Aur kuchh áge baṛhke munh ke bal girá, aur du'á mángí, ki Ai mere Báp, agar ho sake, to yih piyála mujh se guzar já,e: taubhí merí ḳhwáhish nahín, balki terí ḳhwáhish ke mutábiq ho.

40 Tab shágirdon ke pás áyá, aur unhen sote pákar Patras se kahá, Kyá tum mere sáth ek ghanṭá nahín jág sake?

41 Jágo, aur du'á mángo, táki imtihán men na paṛo: rúh to musta'idd, par jism sust hai.

42 Phir us ne do bára du'á mángí, ki Ai mere Báp, agar mere píne ke bagair yih piyála mujh se nahín guzar saktá, to terí marzí ho.

43 Us ne áke phir unhen sote páyá: kyúnki un kí ánkhen nínd se bharí thín.

44 Aur unhen chhoṛkar phir gayá, aur wuhí bát kahkar tísri bár du'á mángí.

45 Tab apne shágirdon ke pás ákar un se kahá, Ab sote raho, aur árám karo: dekho wuh ghaṛí á pahunchí, ki Ibn i Ádam gunáhgáron ke háth hawála kiyá játá hai.

46 Uṭho, chalen: dekho, jo mujhe pakaṛwátá hai, nazdík hai.

47 ¶ Wuh yih kah hí rahá thá, ki dekho, Yahúdáh, jo un bárahon men se ek thá, áyá, aur us ke sáth ek baṛí bhíṛ talwáren aur láṭhíán lí,e, Sardár Káhinon aur qaum ke buzurgon kí taraf se á pahunchí.

48 Us ke pakaṛwánewále ne unhen yih kahke patá diyá thá, ki Jise main chúmún, wuhí hai; use pakaṛ lená.

49 Us ne wunhín Yisú' pás ákar kahá, Ai Ustád, Salám: aur chúm liyá.

50 Yisú' ne use kahá, Ai Miyán, tú káheko áyá? Tab unhon ne pás ákar Yisú' par háth ḍále, aur use pakaṛ liyá.

51 Aur, dekho, Yisú' ke sáthíon men se ek ne háth baṛhákar apní talwár khainchí, aur Sardár Káhin ke naukar par chalákar us ká kán uṛá diyá.

52 Tab Yisú' ne us se kahá, Apní talwár miyán men kar, kyúnki jo talwár khínchte hain, talwár hí se máre já,enge.

53 Kyá tú nahín jántá, ki main abhí apne Báp se máng saktá hún, aur wuh firishton ke bárah tuman se ziyáda mere liye házir kar degá?

54 Par nawishton kí bát, ki yúnhín honá zarúr hai, tab kyúnkar púrí hogí?

55 Us waqt Yisú' logon se kahne lagá, ki Tum, jaise chor ke liye, talwáren aur láṭhíán lekar, mere pakaṛne ko nikle ho? Main har roz haikal men tumháre sáth baiṭhke ta'lím detá thá, par tum ne mujhe na pakṛá.

56 Lekin yih sab is liye húá, táki nabíon ke nawishte púre hon. Tab sab shágird use chhoṛke bhág ga,e.

57 ¶ So jinhon ne Yisú' ko pakṛá, we use Qayáfá nám Sardár Káhin pás le ga,e, jahán Faqíh aur buzurg jam'a the.

58 Patras dúr dúr us ke píchhe Sardár Káhin ke ghar tak chalá gayá, aur andar jáke naukaron ke sáth baiṭhá, ki dekhe, ki áḳhir kyá hotá hai.

59 Tab Sardár Káhin aur buzurg aur sárí majlis Yisú' par jhúṭhí gawáhí ḍhúnḍhne lage, táki use már ḍálen;

60 Par na pá,í; aur agarchi bahut jhúṭhe gawáh á,e, par ko,í bát na ṭhahrí. Áḳhir, do jhúṭhe gawáhon ne ákar,

61 Kahá, ki Is ne kahá hai, ki Main Khudá kí haikal ko ḍhá

saktá, aur phir tín din men use baná saktá hún.

62 Tab Sardár Káhin ne uṭhkar us se kahá, Tú kuchh jawáb nahín detá? yih tujh par kyá gawáhí dete hain?

63 Par Yisú' chup rahá. Tab Sardár Káhin ne us se kahá, Main tujhe zinda Ḳhudá kí qasam detá hún, ki agar tú Masíh, Ḳhudá ká Beṭá hai, to ham se kah.

64 Yisú' ne us se kahá, Hán, wuhí, jo tú kahtá hai: balki, main tum se kahtá hún, ki Is ke ba'd, tum Ibn i Ádam ko Qádir i Mutlaq kí dahiní taraf baiṭhe, aur ásmán ke bádalon par áte dekhoge.

65 Tab Sardár Káhin ne apne kapre phárkar kahá, ki Yih kufr kahchuká hai; ab hamen aur gawáh kyá zarúr? tum ne áp us ká kufr suná.

66 Ab tumhárí kyá saláh? Unhon ne jawáb men kahá, Wuh qatl ke láiq hai.

67 Tab unhon ne us ke munh par thúká, aur use ghúnsá márá, aur dúsron ne use tamánche márke kahá, ki,

68 Ai Masíh, hamen nabúwat se batá, ki kis ne tujhe márá?

69 ¶ Jab Patras báhar dálán men baiṭhá thá, ek laundí ne us pás áke, kahá, Tú bhí Yisú' Galílí ke sáth thá.

70 Par us ne sab ke sámhne inkár karke kahá, Main nahín jántá, ki tú kyá kahtí hai.

71 Phir jab wuh darwáze kí taraf báhar chalá, ek dúsrí ne use dekhkar, un se jo wahán the, kahá, ki Yih bhí Yisú' Násarí ke sáth thá.

72 Tab us ne qasam kháke phir inkár kiyá, ki Main us shaḳhs ko nahín jántá.

73 Thoṛí der ba'd, unhon ne jo wahán khaṛe the, Patras pás áke kahá, Beshakk tú bhí un men se hai, ki terí bolí tujhe záhir kartí hai.

74 Tab us ne la'nat bhejkar aur qasam khákar kahá, Main is shaḳhs ko nahín jántá. Wunhín murg ne báng dí.

75 Tad Patras ko Yisú' kí bát yád á,í, jo us ne us se kahí thí, ki Murg ke báng dene se pahle, tú tín bár merá inkár karegá. Wuh báhar jake zár zár royá.

XXVII BAB.

1 JAB subh húí, sab Sardár Káhinon, aur qaum ke buzurgon ne Yisú' kí bábat saláh kí, ki use kyúnkar qatl karen:

2 Phir use bándhkar báhar le ga,e, aur Pantús Pilátús hákim ke hawále kiyá.

3 ¶ Tab Yahúdáh, jis ne use pakaṛwádiyá thá, dekhkar, ki us ke qatl ká hukm húá, pachhtáyá, aur wuh tís rupa,e Sardár Káhinon aur buzurgon pás pher láyá,

4 Aur kahá, Main ne gunáh kiyá, ki begunáh ko pakaṛwáyá. We bole, Hamen kyá? tú ján.

5 Tad wuh rupa,e haikal men phenkkar chalá gayá, aur jáke áp ko phánsí dí.

6 Par Sardár Káhinon ne rupa,e lekar kahá, Inhen ḳhazáne men ḍálná rawá nahín, ki yih ḳhún ká dám hai.

7 Tab unhon ne saláh karke un rupayon se kumhár ká khet pardesíon ke gáṛne ke liye ḳharídá.

8 Is sabab áj tak wuh khet, Ḳhún ká khet, kahlátá hai.

9 Tab wuh jo Yaramiyáh nabí kí ma'rifat kahá gayá thá, púrá húá, ki Unhon ne wuh tís rupa,e liye, us kí ṭhahráí húí qímat, jis kí qímat Baní Isráel men se ba'zon ne ṭhahrá,í;

10 Aur unhon ne wuh rupa,e kumhár ke khet ke wáste diye, jaisá Ḳhudáwand ne mujhe farmáyá.

11 Phir Yisú' hákim ke rúbarú khaṛá thá: aur hákim ne us se púchhá, kyá Tú Yahúdíon ká

Bádsháh hai? Yisú' ne us se kahá, Hán, tú ṭhík kahtá hai.

12 Aur us waqt Sardár Káhin aur buzurg us par faryád kar rahe the, par wuh kuchh jawáb na detá thá.

13 Tab Pilátús ne us se kahá, Kyá tú nahín suntá, ki ye tujh par kitní gawáhíán dete hain?

14 Par us ne us kí ek bát ká bhí jawáb na diyá; chunánchi Hákim ne bahut ta'ajjub kiyá.

15 Hákim ká dastúr thá, ki har 'íd ko, logon kí ḳhátir, ek bandhúá, jise we cháhte, chhoṛ detá thá.

16 Us waqt un ká Barabbás náme ek mashhúr bandhúá thá.

17 So, jab we ikaṭṭhe húe, Pilátús ne un se kahá, Tum kise cháhte ho, ki main tumháre liye chhoṛ dún? Barabbás, yá Yisú' ko, jo Masíh kahlátá hai?

18 Kyúnki wuh samajh gayá, ki unhon ne use ḍáh se hawále kiyá.

19 ¶ Aur jab wuh masnad par baiṭhá, us kí jorú ne kahlá bhejá, ki Tú is rástbáz se kuchh kám na rakh, kyúnki main ne áj ḳhwáb men us ke sabab bahut tasdí'a pá,í.

20 Lekin Sardár Káhinon, aur buzurgon ne logon ko ubhárá, ki Barabbás ko máng len, aur Yisú' ko qatl karen.

21 Hákim ne phir un se kahá, Tum in donon men se kise cháhte ho, ki main tumháre liye chhoṛ dún? We bole, Barabbás ko.

22 Pilátús ne un se kahá, Phir Yisú' ko jo Masíh kahlátá hai, main kyá karún? Un sabhon ne us se kahá, Use salíb de.

23 Hákim ne kahá, Kyún? us ne kyá badí kí? Par we aur bhí chillá,e, ki Use salíb de.

24 ¶ Jab Pilátús ne dekhá, ki kuchh ban nahín paṛtá, balki aur bhí hullaṛ hotá hai, to pání leke bhíṛ ke áge apne háth dho,e, aur kahá, Main is rástbáz ke ḳhún se pák hún; tum jáno.

25 Tab logon ne jawáb men kahá, Us ká ḳhún ham par, aur hamárí aulád par ho.

26 ¶ Tab us ne Barabbás ko un ke liye chhoṛ diyá, aur Yisú' ko koṛe márkar hawále kiyá, ki salíb par khínchá jáwe.

27 Tab hákim ke sipáhíon ne Yisú' ko díwánḳháne men le jákar apní tamám guroh us ke gird jam'a kí.

28 Aur us ke kapṛe utárkar use qirmizí pairáhan pahináyá.

29 ¶ Aur kánṭon ká táj banákar us ke sir par rakhá, aur ek sarkanḍá us ke háth men diyá, aur us ke áge ghuṭne ṭekkar, us par ṭhaṭṭhá márke kahá, Ai Yahúdíon ke bádsháh, Salám!

30 Aur us par thúká, aur wuh sarkanḍá lekar us ke sir par márá.

31 Aur jab we ṭhaṭṭhá kar chuke, to us pairáhan ko utárkar phir usí ke kapṛe use pahiná,e, aur salíb par khínchne ko le chale.

32 Jab báhar játe the, unhon ne ek Qúríní ádmí Shama'ún náme ko begár pakṛá, ki us kí salíb le chale.

33 Aur ek maqám Galgatá náme, ya'ne khoprí kí jagah, par pahunchke,

34 ¶ Pit milá húá sirká use píne ko diyá: us ne chakhke, na cháhá ki pí,e.

35 Aur use salíb par khínchkar, us ke kapṛon par chiṭṭhí ḍálke unhen bánṭ liyá, táki jo nabí ne kahá thá, púrá ho, ki Unhon ne mere kapṛe ápas men bánṭ liye, aur mere kurte par chiṭṭhí ḍálí.

36 Phir wahán baiṭhke us kí nigáhbání karne lage;

37 Aur us ke qatl ká sabab likhkar us ke sir se únchá ṭáng diyá, ki YIH YISÚ' YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH HAI.

38 Aur us ke sáth do chor bhí salíb par khínche ga,e, ek dahne, dúsrá bá,en.

39 ¶ Aur jo idhar udhar se játe, sir hilákar us par kufr bakte the,

40 Aur kahte the, Wáh! Tú jo haikal ká ḍhánewálá, aur tín din men̲ banánewálá hai, áp ko bachá. Agar tú Khudá ká Beṭá hai, salíb par se utar á.

41 Yúnhín̲ Sardár Káhinon̲ ne bhí Faqíhon̲ aur Buzurgon̲ ke sáth ṭhaṭṭhá márke kahá,

42 Is ne auron̲ ko bacháyá, áp ko nahín̲ bachá saktá; agar Isráel ká bádsháh hai, to ab salíb par se utar áwe, to ham us par ímán láwenge.

43 Us ne Khudá par bharosá rakhá; agar wuh us ká piyárá hai, to wuh ab us ko chhuṛáwe; kyún̲ki wuh kahtá thá, ki Main̲ Khudá ká Beṭá hún̲.

44 Isí tarah we chor bhí, jo us ke sáth salíb par khínche ga,e the, use burá kahte the.

45 Do pahar se leke, tísre pahar tak, sárí zamín par andherá chhá gayá.

46 Tísre pahar ke qaríb, Yisú' ne baṛe shor se chillákar kahá, Elí, Elí, lamá sabaqtaní? ya'ne, Ai mere Khudá, ai mere Khudá, kyún̲ mujhe akelá chhoṛá?

47 Un men̲ se ba'zon̲ ne jo wahán̲ khaṛe the, sunkar kahá, ki wuh Iliyás ko pukártá hai.

48 Wun̲hín̲ un men̲ se ek ne dauṛkar bádal liyá, aur sirke men̲ bhigoyá, aur narkaṭ par rakhkar, use chusáyá.

49 Auron̲ ne kahá, Rah já, ham dekhen̲, Iliyás use chhuṛáne átá hai, ki nahín̲.

50 ¶ Aur Yisú' ne phir baṛe shor se chillákar ján dí.

51 Aur, dekho, haikal ká parda úpar se níche tak phaṭ gayá; aur zamín kámpí, aur patthar taṛak ga,e;

52 Aur qabren̲ khul ga,ín̲; aur bahut láshen̲ pak logon̲ kí, jo árám men̲ the, uṭhín̲,

53 Aur us ke uṭhne ke ba'd qabron̲ se nikalkar, muqaddas shahr men̲ jákar, bahuton̲ ko nazar á,ín̲.

54 Jab Súbadár ne aur jo us ke sáth Yisú' kí nigáhbání karte the bhún̲chál aur sárá májará dekhá, to niháyat ḍar ga,e, aur kahne lage, Yih beshakk Khudá ká Beṭá thá.

55 Aur wahán̲ bahut sí 'auraten̲, jo Galíl se Yisú' ke píchhe píchhe us kí khidmat kartí á,í thín̲, dúr se tak rahín̲:

56 Un men̲ Mariyam Magdalíní, aur Ya'qúb aur Yose kí má Mariyam, aur Zabadí ke beṭon̲ kí má thín̲.

57 Jab shám húí, Yúsuf náme Aramatíyá ká ek daulatmand, jo Yisú' ká shágird bhí thá, áyá;

58 Us ne, Pilátús pás jáke, Yisú' kí lásh mángí. Tab Pilátús ne hukm diyá, ki lásh use den̲.

59 Yúsuf ne, lásh lekar, sútí sáf chádar men̲ lapeṭí,

60 Aur apní nayí qabr men̲, jo chaṭán men̲ khodí thí, rakhí: aur ek bhárí patthar qabr ke mun̲h par ḍhalkáke chalá gayá.

61 Aur Mariyam Magdalíní aur dúsrí Mariyam wahán̲ qabr ke sámhne baiṭhí thín̲.

62 ¶ Dúsre roz, jo taiyárí ke din ke ba'd hai, Sardár Káhinon̲, aur Farísíon̲ ne milkar Pilátús ke pás jam'a hoke kahá, ki,

63 Ai khudáwand, hamen̲ yád hai, ki Wuh dagábáz apne jíte jí kahtá thá, ki Main̲ tín din ba'd jí uṭhún̲gá.

64 Is liye hukm kar, ki tín din tak qabr kí nigáhbání karen̲, na ho, ki us ke shágird rát ko ákar use churá le jáen̲, aur logon̲ se kahen̲, ki Wuh murdon̲ men̲ se jí uṭhá; to yih pichhlá fareb pahle se badtar hogá.

65 Pilátús ne un se kahá, Tumháre pás pahrewále hain̲; jáke maqdúr bhar us kí nigáhbání karo.

66 Unhon̲ ne jákar us patthar par muhr kar dí, aur pahre biṭhákar, qabr kí nigáhbání kí.

XXVIII BÁB.

1 SABT ke ba'd, jab hafte ke pahle din pau phaṭne lagí, Mariyam Magdalíní aur dúsri Mariyam qabr ko dekhne á,íṉ.
2 Aur, dekho, ek baṛá bhúṉchál áyá: kyúṉki Ḳhudáwand ká firishta ásmán se utarke áyá, aur us patthar ko qabr se ḍhalkáke us par baiṭh gayá.
3 Us ká chihra bijlí ká sá, aur us kí poshák sufed barf kí sí thí;
4 Aur us ke ḍar se nigáhbán kámp uṭhe, aur murde se hoga,e.
5 Par firishte ne mutawajjih hokar, un 'auratoṉ se kahá, Tum mat ḍaro: maiṉ jántá húṉ, ki tum Yisú' ko, jo salíb par khíṉchá gayá, ḍhúṉḍhtí ho.
6 Wuh yaháṉ nahíṉ hai; kyúṉki jaisá us ne kahá thá, wuh uṭhá hai. Áo, yih jagah, jaháṉ Ḳhudáwand paṛá thá, dekho.
7 Aur jald jáke, us ke shágirdoṉ se kaho, ki wuh murdoṉ meṉ se jí uṭhá hai, aur, dekho, wuh tumháre áge Galíl ko játá hai; waháṉ tum use dekhoge: dekho, maiṉ ne tumheṉ jatá diyá.
8 We jald qabr par se baṛe ḳhauf aur baṛí ḳhushí ke sáth rawána hokar, us ke shágirdoṉ ko ḳhabar dene dauṛíṉ.
9 ¶ Jab we us ke shágirdoṉ ko ḳhabar dene játí thíṉ, dekho, Yisú' unheṉ milá, aur kahá, Salám. Unhoṉ ne, pás ákar, us ke qadam pakṛe, aur use sijda kiyá.
10 Tab Yisú' ne unheṉ kahá, Mat ḍaro, par jáke mere bháíoṉ se kaho, ki Galíl ko jáweṉ; waháṉ mujhe dekheṉge.
11 ¶ Jab we chalí játí thíṉ, dekho, pahrewáloṉ meṉ se kitnoṉ ne shahr meṉ ákar, jo kuchh húá thá, Sardár Káhinoṉ se bayán kiyá.
12 Tab unhoṉ ne buzurgoṉ ke sáth ikaṭṭhe hokar, saláh kí, aur un pahrewáloṉ ko bahut rupa,e diye,
13 Aur kahá, Tum kaho, ki Rát ko jab ham sote the, us ke shágird áke use churá lega,e.
14 Aur agar yih hákim ke kán tak pahuṉche, ham use samjhákar tumheṉ ḳhatre se bachá leṉge.
16 Chunánchi unhoṉ ne rupa,e lekar sikhláne ke muwáfiq kiyá: aur yih bát áj tak Yahúdíoṉ meṉ mashhúr hai.
16 ¶ Phir we gyárah shágird, Galíl ke us pahár ko, jaháṉ Yisú' ne unheṉ farmáyá thá, ga,e.
17 Aur use dekhkar, unhoṉ ne us ko sijda kiyá; par ba'ze dubdhe meṉ rahe.
18 Aur Yisú' ne pás ákar un se kahá, ki Ásmán aur zamín ká sárá iḳhtiyár mujhe diyá gayá;
19 ¶ Is liye tum jákar sab qaumoṉ ko Báp aur Beṭe aur Rúh i Quds ke nám se baptisma deke shágird karo:
20 Aur unheṉ sikhláo, ki un sab bátoṉ par 'amal kareṉ, jin ká maiṉ ne tum ko hukm diyá hai; aur dekho, maiṉ zamáne ke tamám hone tak, har roz tumháre sáth húṉ. Ámín.

MARQUS KÍ INJÍL.

I BÁB.

1 KHUDÁ ke Beṭe Yisú' Masíh kí Injíl ká shurú';

2 Jaisá nabíon kí kitábon men likhá hai, ki Dekh, main apne rasúl ko tere áge bhejtá hún; wuh terí ráh ko tere sámhne taiyár karegá.

3 Bayábán men ek pukárnewále kí áwáz hai, ki Khudáwand kí ráh ko banáo, aur us ke ráston ko sídhá karo.

4 Waisá Yuhanná bayábán men baptisma detá thá, aur gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manádí kartá thá.

5 Aur sárí Yahúdiya ke aur Yarúsalam ke rahnewále us pás nikal á,e, aur sabhon ne apne gunáhon ká iqrár karke Yardan ke daryá men us se baptisma páyá.

6 Aur Yuhanná únṭ ke bálon kí poshák pahine aur chamṛe ká kamarband apní kamar men bándhe thá, aur ṭiḍḍí aur janglí shahd khátá thá;

7 Aur manádí kartá thá, ki Mere píchhe ek mujh se zoráwar átá hai, aur main is láiq nahín, ki jhukke us kí jútíon ká tasma kholún.

8 Main ne to tumhen pání se baptisma diyá, par wuh tumhen Rúh i Quds se baptisma degá.

9 Aur unhín dinon men aisá húá, ki Yisú' ne Násarat i Galíl se ákar, Yardan men Yuhanná ke háth se baptisma páyá.

10 Aur jyúnhín wuh pání se báhar áyá, us ne ásmán ko khulá aur Rúh ko kabútar kí mánind apne úpar utarte dekhá;

11 Aur ásmán se áwáz áí, ki Tú merá 'azíz Beṭá hai, jis se main rází hún.

12 Aur Rúh use filfaur bayábán men le ga,í.

13 Aur wuh wahán bayábán men chálís din tak rahke Shaitán se ázmáyá gayá; aur jangal ke jánwaron ke sáth rahtá thá; aur firishte us kí khidmat karte the.

14 Phir Yuhanná kí giriftárí ke ba'd Yisú' ne Galíl men áke, Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí kí manádí kí,

15 Aur kahá, ki, Waqt púrá húá, aur Khudá kí bádsháhat nazdík á,í; tauba karo, aur Injíl par ímán láo.

16 Aur Galíl ke daryá ke kináre phirte húe, us ne Shama'ún, aur us ke bháí Andryás ko daryá men jál ḍálte dekhá: ki we machhwe the.

17 Yisú' ne unhen kahá, Tum mere píchhe chale áo, aur main tumhen ádmíon ke machhwe banáúngá.

18 Aur we wunhín apne jálon ko chhoṛkar us ke píchhe ho lí,e.

19 Aur wahán se thoṛí dúr baṛhke us ne Zabadí ke beṭe Ya'qúb aur us ke bháí Yuhanná ko bhí kishtí par apne jálon kí marammat karte dekhá.

20 Aur filfaur unhen buláyá, aur we apne báp Zabadí ko kishtí men mazdúron ke sáth chhoṛke us ke píchhe ho lí,e.

21 Tab we Kafarnáhum men dákhil húe, aur wuh filfaur 'ibádatkháne men jáke ta'lím dene lagá.

22 Aur we us kí ta'lím se hairán húe, ki wuh un ko, ikhtiyárwále kí tarah, na Faqíhon kí mánind, ta'lím detá thá.

23 Wahán un ke 'ibádatkháne men ek shakhs thá, jis men nápák rúh thí; wuh yún kahke chilláyá, ki,

24 Ai Yisú' Násarí, chhoṛ de, hamen tujh se kyá kám? Tú hamen halák karne áyá hai? main tujhe

jántá húṉ, ki tú kaun hai, Ḳhudá ká Quddús.

25 Yisú' ne use ḍánṭá aur kahá, ki Chup, aur us par se játí rah.

26 Tab nápák rúh use maroṛke aur baṛí áwáz se chilláke us par se utar ga,í.

27 Aur we sab hairán hoke ápas meṉ yih kahte húe bahs karte the, ki Yih kyá hai? yih kaisí na,í ta'lím hai? ki wuh nápák rúhoṉ ko bhí iqtidár se hukm kartá hai, aur we us ko mántí haiṉ.

28 Wuṉhíṉ us kí shuhrat Galíl kí chároṉ taraf phail ga,í.

29 Aur we filfaur 'ibádatḳháne se nikalke Ya'qúb aur Yuhanná ke sáth Shama'ún aur Andryás ke ghar meṉ ga,e.

30 Aur Shama'ún kí sás tap se paṛí thí; tab unhoṉ ne filfaur use ḳhabar dí.

31 Us ne áke, us ká háth pakaṛke use uṭháyá; aur filfaur us kí tap játí rahí, aur us ne un kí ḳhidmat kí.

32 Shám ko, jab súraj ḍúb gayá, sáre bímároṉ aur díwánoṉ ko us pás lá,e.

33 Aur sárá shahr darwáze par jam'a húá thá.

34 Us ne bahutoṉ ko, jo tarah tarah kí bímárioṉ meṉ girif-tár the, changá kiyá, aur bahut se deoṉ ko nikálá; aur deoṉ ko bolne na diyá, kyúṉki unhoṉ ne use pahcháná thá.

35 Aur baṛe taṛke, kuchh rát rahte, wuh uṭhke niklá, aur ek wírán jagah meṉ jáke, waháṉ du'á mángí.

36 Aur Shama'ún aur us ke sáthí us ke píchhe chale.

37 Jab unhoṉ ne use páyá, to kahá, ki Tujhe sab ḍhúṉḍhte haiṉ.

38 Us ne unheṉ kahá, Áo, ás pás ke shahroṉ meṉ jáweṉ, táki maiṉ waháṉ bhí manádí karúṉ; kyúṉki maiṉ isí liye niklá húṉ.

39 Aur wuh sárí Galíl ke 'ibá-[illegible]ḳhánoṉ meṉ manádí kartá, aur [illegible] dúr kartá thá.

40 Tab ek koṛhí ne áke us kí minnat kí, aur ghuṭne ṭekkar us se bolá, ki Agar tú cháhe, to mujhe pák kar saktá hai.

41 Yisú' ne us par rahm karke háth baṛháyá, aur use chhúke kahá, ki Maiṉ cháhtá húṉ, tú pák ho.

42 Yih bát kahte hí us ká koṛh játá rahá, aur wuh pák húá.

43 Aur us ne tákíd se use yih hukm karke jald ruḳhsat kiyá, ki,

44 Dekh, kisí se kuchh mat kah, balki já, aur apne taíṉ káhin ko dikhá, aur apne pák hone kí bá-bat un chízoṉ ko, jin ká hukm Músá ne diyá, guzrán, táki we un par gawáhí hoṉ.

45 Par us ne báhar jáke bahut báteṉ kahíṉ, aur ḳháss karke is bát ko aisá mashhúr kiyá, ki Yisú' záhirá shahr meṉ dáḳhil na ho saká, par báhar wírán jagahoṉ meṉ rahá: aur log chároṉ taraf se us pás áyá kiye.

II BÁB.

1 AUR ka,í din ba'd, wuh Ka-farnáhum meṉ phir áyá, aur záhir ho gayá, ki wuh ghar meṉ hai.

2 Tab filfaur waháṉ itne ádmí jam'a húe, ki darwáze kí dahlíz tak bhí un kí samáí na húí, aur us ne unheṉ kalám kah sunáyá.

3 Aur ek maflúj ko chár ád-míoṉ se uṭhwáke us pás le á,e.

4 Jab we bhíṛ ke sabab us ke nazdík na á sake, to unhoṉ ne us chhat ko, jaháṉ wuh thá, khol diyá, aur kholke us khaṭole ko, jis par maflúj leṭá thá, laṭká diyá.

5 Yisú' ne un ká i'atiqád dekh-kar, us maflúj ko kahá, Ai Beṭe, tere gunáh mu'áf húe.

6 Par ba'ze Faqíh jo waháṉ baiṭhe the, apne diloṉ meṉ ḳhiyál karne lage, ki,

7 Yih kyúṉ aisá kufr baktá hai?

Ḳhudá ke siwá, kaun gunáh mu'áf kar saktá hai?

8 Aur filfaur Yisú' ne apní rúh se ma'lúm karke, ki we apne dilon men aise ḳhiyál karte hain, unhen kahá, ki Tum kyún apne dilon men aise ḳhiyál karte ho?

9 Us maflúj ko kyá kahná ásántar hai, yih, ki Tere gunáh mu'áf húe, yá yih, ki Uṭh aur apná khaṭolá le chal?

10 Lekin táki tum jáno, ki Ibn i Ádam zamín par gunáhon ke mu'áf karne ká iḳhtiyár rakhtá hai, us ne us maflúj ko kahá,

11 Main tujhe kahtá hún, Uṭh, aur apná khaṭolá uṭháke apne ghar ko já.

12 Aur wuh filfaur uṭhá aur apná khaṭolá uṭhákar un sab ke sámhne nikal gayá; aur sab dang ho ga,e, aur Ḳhudá kí ta'ríf karke bole, ki Ham ne is tarah ká kabhí na dekhá thá.

13 Aur wuh phir daryá kí taraf gayá, aur sárí bhíṛ us pás á,í, aur us ne unhen nasíhat kí.

14 Aur játe húe Halfá ke beṭe Lewí ko mahsúl kí chaukí par baiṭhe dekhá, aur us se kahá, Mere píchhe ho le. Wuh uṭhke us ke píchhe ho liyá.

15 Aur jab Yisú' us ke ghar men kháne baiṭhá thá, yún húá, ki bahut se mahsúl lenewále aur gunáhgár us ke aur us ke shágirdon ke sáth baiṭhe; kyúnki we bahut the, aur us ke píchhe chale á,e the.

16 Aur jab Faqíhon aur Farísíon ne use mahsúl lenewálon aur gunáhgáron ke sáth kháte dekhá, tab us ke shágirdon se kahá, Yih kyá hai, ki wuh mahsúl lenewálon aur gunáhgáron ke sáth khátá pítá hai?

17 Yisú' ne sunkar unhen kahá, Un ke liye jo tandurust hain, hakím kuchh zarúr nahín, balki un ke liye jo bímár hain. Main rástbázon ko nahín, balki gunáhgáron ko buláne áyá hún, ki we tauba karen.

18 Aur Yuhanná aur Farísíon ke shágird roza rakhá karte the: unhon ne áke us se kahá, ki Yuhanná aur Farísíon ke shágird kyún roza rakhte hain, aur tere shágird roza nahín rakhte?

19 Yisú' ne unhen kahá, ki Kyá barátí jab tak ki dulhá un ke sáth hai, roza rakh sakte hain? We, jab tak ki dulhá ke sáth hain, roza rakh nahín sakte.

20 Lekin wuh din áwenge, jab dulhá un se judá kiyá já,egá, tab unhín dinon men we roza rakhenge.

21 Kore thán ke ṭukre se purání poshák men koí paiwand nahín kartá; nahín to, wuh nayá ṭukrá jo us men lagáyá gayá hai puráne ko khínchtá hai, aur wuh ziyáda phaṭ játí hai.

22 Aur na,í mai ko purání mashkon men koí nahín bhartá hai; nahín to mashken na,í mai se phaṭ játí hain, aur mai bah játí hai, aur mashken barbád hotí hain; balki na,í mai ko na,í mashkon men rakhá cháhiye.

23 Aur yún húá, ki wuh Sabt ke din kheton se játá thá, aur us ke shágird ráh men chalte húe bálen torne lage.

24 Aur Farísíon ne us se kahá, Dekh, kis liye tere shágird Sabt ke din wuh kám karte, jo rawá nahín hai?

25 Us ne unhen kahá, Kyá tum ne kabhí nahín paṛhá, ki Dáúd ne, jab wuh aur us ke sáthí muhtáj aur bhúkhe the, kyá kiyá?

26 Wuh kyúnkar Sardár Káhin Abiyáthar ke waqt men Ḳhudá ke ghar men gayá, aur nazar kí roṭián, jin ká kháná káhinon ke siwá kisí ko rawá na thá, khá,ín, aur apne sáthíon ko bhí dín?

27 Us ne unhen kahá, Sabt ká din insán ke wáste húá, na insán Sabt ke din ke wáste.

28 Pas Ibn i Ádam Sabt ke din ká bhí Ḳhudáwand hai.

III BÁB.

1 WUH 'ibádatkháne meṉ phir dákhil húá; wahán ek shakhs thá, jis ká ek háth súkh gayá thá.

2 Aur we us kí ghát meṉ lage, ki agar wuh use Sabt ke din changá kare, to us par nálish kareṉ.

3 Us ne us shakhs ko, jis ká háth súkh gayá thá, kahá, ki Bích meṉ khaṛá ho.

4 Aur us ne unheṉ kahá, ki Sabt ke din nekí karná rawá hai, yá badí karná? ján bachháná yá ján se márná? We chup ho rahe.

5 Tab us ne un kí sakhtdilí ke sabab gamgín hoke, gusse se un sab kí taraf dekhá, aur us shakhs ko kahá, ki Apná háth baṛhá. Us ne baṛháyá, aur us ká háth, jaisá dúsrá thá, waisá changá ho gayá.

6 Tab Farísíoṉ ne filfaur báhar jáke Herodíoṉ ke sáth us kí zidd meṉ mashwarat kí, ki use kyúṉkar qatl kareṉ.

7 Aur Yisú apne shágirdoṉ ke sáth daryá kí taraf phirá, aur ek baṛí bhíṛ Galíl, aur Yahúdiya,

8 Aur Yarúsalam, aur Adúm, aur Yardan ke pár se, us ke píchhe ho lí; Súr aur Saidá ke ás pás se bhí ek baṛí bhíṛ us ke kámoṉ kí khabar sunke us pás á,í.

9 Us ne apne shágirdoṉ ko kahá, ki bhíṛ ke sabab ek chhoṭí sí kishtí taiyár kar rakheṉ, ki use dabá na dáleṉ.

10 Kyúṉki us ne bahutoṉ ko changá kiyá thá, yahán tak, ki we, jo bímáríoṉ meṉ giriftár the, us par gire paṛte the, ki use chhú leṉ.

11 Aur nápák rúheṉ, jab use dekhtíṉ, us ke áge gir paṛtí thíṉ, aur pukárke kahtíṉ, ki Tú Khudá ká Beṭá hai.

12 Tab us ne unheṉ bahut dhamkáyá, ki use mashhúr na kareṉ.

13 Phir ek pahár par gayá, aur jin ko áp cháhtá thá, unheṉ bu-láyá; aur we us pás á,e.

14 Aur us ne bárah ko muqarrar kiyá, ki us ke sáth raheṉ, aur un ko manádí karne ko bheje;

15 Aur we sab bímáríoṉ ko changá karne aur deoṉ ko nikálne kí qudrat rakheṉ:

16 Ya'ne Shama'ún ko, jis ká nám Patras rakhá;

17 Aur Zabadí ke beṭe Ya'qúb ko, aur Ya'qúb ke bhái Yuhanná ko, jinheṉ Boanarjes nám rakhá, ya'ne Baní Ra'ad:

18 Aur Andryás, aur Failbús, aur Barthúlamá, aur Matí ko, aur Thúmá, aur Halfá ke beṭe Ya'qúb ko, aur Thaddí, aur Shama'ún Kan'ání ko,

19 Aur Yahúdáh Iskariyútí ko, jo us ká pakaṛwánewálá bhí thá: aur we ghar meṉ á,e.

20 Aur itne log phir jam'a húe, ki we roṭí bhí na khá sake.

21 Jab us ke nátídároṉ ne yih suná, to we use pakaṛne ko chale; kyúṉki unhoṉ ne kahá, Wuh bekhud hai.

22 ¶ Tab Faqíhoṉ ne, jo Yarúsalam se á,e the, kahá, ki Bá'alzabúb us ke sáth hai, aur wuh deoṉ ke sardár kí madad se deoṉ ko nikáltá hai.

23 Tab us ne unheṉ bulákar tamsíloṉ meṉ kahá, Kyúṉkar ho saktá hai, ki Shaitán Shaitán ko nikále?

24 Aur agar kisí bádsháhat meṉ phúṭ paṛe, to wuh bádsháhat qáim rah nahíṉ saktí.

25 Aur agar kisí gharáne meṉ phúṭ paṛe, to wuh gharáná qáim rah nahíṉ saktá.

26 Aur agar Shaitán apná hí mukhálif hoke áp se phúṭ kare, to wuh qáim rah nahíṉ saktá, balki us ká ákhir ho jáwegá.

27 Kisí zoráwar ke ghar meṉ ghuske us ke asbáb ko koí lúṭ nahíṉ saktá, jab tak ki wuh pahle us zoráwar ko na bándhe, tab us ke ghar ko lúṭegá.

28 Main tum se sach kahtá húṉ, ki Baní Ádam ke sab gunáh aur kufr jo we bakte haiṉ, mu'áf kí,e já,eṉge:

29 Lekin wuh jo Rúh i Quds ke haqq meṉ kufr bake, us kí mu'áfí hargiz nahíṉ hotí, balki wuh hamesha ke 'azáb ká sazáwár ho chuká:

30 Kyúṉki unhoṉ ne kahá thá, ki Us ke sáth ek nápák rúh hai,

31 ¶ Us waqt us ke bhái aur us kí má á,í, aur báhar khaṛe rahke, use bulwá bhejá.

32 Aur jamá'at us ke ás pás baiṭhí thí, aur unhoṉ ne us se kahá, ki Dekh, terí má aur tere bhái báhar tujhe talab karte haiṉ.

33 Us ne unheṉ jawáb diyá, Kaun hai merí má, yá mere bhái?

34 Aur un par jo us ke ás pás baiṭhe the, nigáh karke kahá, Dekho, merí má aur mere bhái!

35 Is liye ki jo koí Khudá kí marzí par chaltá hai, merá bhái aur merí bahin aur má wuhí hai.

IV BÁB.

1 WUH phir daryá ke kináre par ta'lím karne lagá: aur ek baṛí bhíṛ us pás jam'a húí, aisí ki wuh daryá meṉ ek kishtí par chaṛh baithá; aur sárí bhíṛ khushkí meṉ daryá ke kináre par thí.

2 Tab us ne unheṉ tamsíloṉ meṉ bahut kuchh sikhláyá, aur apní ta'lím meṉ un se kahá,

3 Suno; Dekho, Ek kisán bone ko gayá:

4 Aur bote waqt yúṉ húá, ki kuchh ráh ke kináre girá, aur hawá ke parinde áke use chug ga,e.

5 Aur kuchh sangín zamín par girá, jaháṉ use bahut miṭṭí na milí; aur wuh jald ugá, kyúṉki us ne daldár zamín na pá,í:

6 Aur jab súraj niklá, wuh jal gayá, aur jaṛ na rakhne ke sabab súkh gayá.

7 Aur kuchh kánṭoṉ meṉ girá, aur kánṭoṉ ne baṛhke use dabá diyá, aur wuh phal na láyá.

8 Aur kuchh achchhí zamín meṉ girá; wuh ugá, aur baṛhke phalá, ba'ze tís guná, ba'ze sáṭh aur ba'ze sau guná.

9 Phir us ne unheṉ kahá, ki Jis ko sunne ke kán hoṉ, sune.

10 Aur jab wuh akelá húá, unhoṉ ne, jo us ke sáth the, un bárah se milke us se us tamsíl ke ma'ne púchhe.

11 Us ne unheṉ kahá, ki Khudá kí bádsháhat ke bhed ko jánná tumheṉ diyá gayá hai, par un ke liye jo báhar haiṉ, sab báteṉ tamsíloṉ meṉ hotí haiṉ:

12 Táki we dekhne meṉ dekheṉ, magar bújheṉ nahíṉ; aur kán se suneṉ, par samjheṉ nahíṉ; na howe ki we kabhí phireṉ aur un ke gunáh bakhshe já,eṉ.

13 Phir us ne unheṉ kahá, kyá Tum yih tamsíl nahíṉ samajhte? To sab tamsíloṉ ko kyúṉkar samjhoge?

14 ¶ Kisán kalám botá hai.

15 Aur wuh jo us ráh ke kináre paṛá, jaháṉ kalám boyá játá hai, we haiṉ, ki jab unhoṉ ne suná, to Shaitán filfaur áke us kalám ko, jo un ke diloṉ meṉ boyá gayá thá, le játá hai.

16 Aur usí tarah jo sangín zamín meṉ boyá gayá, we haiṉ, jo kalám ko sunke filfaur khushí se qabúl kar lete haiṉ;

17 Aur áp meṉ jaṛ nahíṉ rakhte, balki thoṛí muddat ke haiṉ: ákhir, jab us kalám ke wáste taklíf páte yá satáe játe, to jald ṭhokar kháte haiṉ.

18 Aur jo kánṭoṉ ke darmiyán boyá gayá, we haiṉ jo kalám sunte haiṉ,

19 Aur dunyá kí fikreṉ aur daulat kí dagábází aur aur chízoṉ ká lálach dákhil hoke kalám ko dabá dete haiṉ, aur wuh bephal hotá hai.

20 Aur jo achchhí zamín meṉ boyá gayá, we haiṉ, jo kalám ko

sunte hain, aur qabúl karke phal láte hain, ba'ze tís guná, ba'ze sáṭh aur ba'ze sau guná.

21 ¶ Aur us ne unhen kahá, Kyá chirág is liye hai, ki paimáne yá palang ke tale rakhen aur chirágdán par na rakhen?

22 Koí chíz poshída nahín, jo záhir na ho, aur na chhipí hai, magar is liye ki zuhúr men áwe.

23 Jis ko sunne ke kán hon, sune.

24 Phir us ne unhen kahá, ki Gaur karo ki tum kyá sunte ho; jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye nápá já,egá; aur tumhen jo sunte ho, ziyáda diyá já,egá.

25 Is liye ki jis ke pás kuchh hai, use diyá já,egá: aur jis ke pás kuchh nahín, us se wuh bhí jo us ke pás hai, le liyá já,egá.

26 ¶ Aur us ne kahá, Khudá kí bádsháhat aisí hai, jaisá ek shakhs jo zamín men bíj bowe;

27 Aur rát o din wuh sowe, uṭhe, aur wuh bíj is tarah uge aur baṛhe, ki wuh na jáne.

28 Is liye ki zamín áp se áp phal látí hai, pahle sabzí, phir bál, ba'd us ke bál men taiyár dána.

29 Aur jab dána pak chuká, to wuh filfaur hansúá bhijwátá hai, kyúnki káṭne ká waqt pahunchá hai.

30 ¶ Phir us ne kahá, ki Ham Khudá kí bádsháhat ko kis se nisbat karen, aur us ke liye kaun sí misál láwen?

31 Wuh khardal ke dáne kí mánind hai, ki jab zamín men boyá játá hai, zamín ke sab bíjon se chhoṭá hai:

32 Par jab boyá gayá, to ugtá hai, aur sab tarkárion se baṛh jáṭá, aur baṛí ḍálián nikaltín, yahán tak ki hawá ke parinde us ke sáya men baserá kar sakte hain.

33 Aur wuh un se aisí bahuterí tamsílon men un kí samajh ke muwáfiq kalám kahtá thá.

34 Aur be tamsíl un se báten na kartá; lekin khalwat men apne shágirdon ko sab báton ke ma'ne batlátá thá.

35 Usí din, jab shám húí, us ne unhen kahá, ki Áo, ham pár jáwen.

36 Aur we us jamá'at ko rukhsat karke use, jis tarah se ki kishtí par thá, le chale. Aur us ke sáth aur bhí chhoṭí kishtíán thín.

37 Tab baṛí ándhí chalí, aur lahren kishtí par yahán tak lagín, ki wuh pání se bhar chalí thí.

38 Aur wuh patwár kí taraf sir tale takiya rakhke so rahá thá; tab unhon ne use jagáke kahá, Ai Ustád, tujhe fikr nahín, ki ham sab halák hote hain?

39 Tab us ne uṭhke hawá ko ḍánṭá aur daryá ko kahá, Ṭhahar já; thamá rah. To hawá ṭhahar ga,í, aur baṛá níwá ho gayá.

40 Phir unhen kahá, Tum kyún aise khaufnák húe, aur káhe ko i'atiqád nahín rakhte?

41 We niháyat ḍare aur ápas men kahne lage, Yih kis tarah ká hai, ki hawá aur daryá bhí us ke farmánbardár hain?

V BÁB.

1 AUR we daryá ke pár Gadaríníon ke mulk men pahunche.

2 Aur jyún wuh kishtí se utrá, wunhín ek ádmí, jis men nápák rúh thí, qabristán se nikalte húe use milá:

3 Wuh qabron ke darmiyán rahá kartá thá, aur koí use zanjíron se bhí jakaṛ na saktá thá:

4 Ki wuh bár bár beṛíon aur zanjíron se jakṛá gayá thá, aur us ne zanjíron ko toṛá aur beṛíon ke ṭukre ṭukre kiye, aur koí use tábi' men lá na saká.

5 Wuh hamesha rát din paháṛon aur qabron ke bích chilláyá kartá, aur apne taín pattharon se káṭṭá thá.

6 Par jyún us ne Yisú' ko dúr se dekhá, dauṛá, aur use sijda kiyá,

7 Aur baṛí áwáz se chilláke kahá, Ai Khudá Ta'álá ke Beṭe Yisú', mujhe tujh se kyá kám? Tujhe Khudá kí qasam detá húṉ, mujhe na satá.

8 Kyúṉki us ne use kahá thá, ki Ai nápák rúh, us shaḳhs par se dúr ho.

9 Phir us ne us se púchhá, Terá kyá nám hai? Us ne jawáb diyá, ki Merá nám Tuman hai, is liye ki ham bahut haiṉ.

10 Tab us ne us kí bahut minnat kí, ki hameṉ is sarzamín se mat nikál.

11 Aur waháṉ paháṛoṉ ke nazdík súaroṉ ká ek baṛá gol chartá thá.

12 So sab deoṉ ne us kí minnat karke kahá, ki Ham ko un súaroṉ ke darmiyán bhej, táki ham un meṉ paiṭheṉ.

13 Yisú' ne filfaur unheṉ ijázat dí, aur we nápák rúheṉ nikalke súaroṉ meṉ paiṭh ga,íṉ, aur wuh gol kaṛáre par se daryá meṉ kúdá; aur we qaríb do hazár ke the, jo daryá meṉ ḍúbke mar ga,e.

14 Aur we jo súaroṉ ko charáte the bháge, aur shahr aur dihát meṉ ḳhabar pahunchá,í. Tad we us májare ke dekhne ko nikle.

15 Aur Yisú' pás á,e, aur us díwáne ko, jis meṉ deoṉ ká tuman thá, baiṭhe aur kapṛe pahine aur hoshyár dekhá: aur ḍar ga,e.

16 Aur jinhoṉ ne yih dekhá thá, díwáne ká sárá ahwál aur súaroṉ ká tamám májará un se bayán kiyá.

17 Tab we us kí minnat karne lage, ki un kí sarhadd se nikal já,e.

18 Jyúṉ wuh kishtí par áyá, us ne, jo díwána thá, us se minnat kí, ki us ke sáth rahe.

19 Lekin Yisú' ne use ijázat na dí, balki use kahá, ki Apne ghar já, apne logoṉ pás, aur unheṉ ḳhabar de, ki Ḳhudáwand ne mujh par rahm karke mujh se kyá kám kiyá.

20 Tab wuh gayá, aur Diká-polis ke mulk meṉ, un kámoṉ kí, jo Yisú' ne us ke liye kí,e the, manádí karne lagá; aur sabhoṉ ne ta'ajjub kiyá.

21 Aur jab Yisú' kishtí par phir pár áyá, baṛí bhíṛ us pás jam'a húí; aur wuh daryá ke nazdík thá.

22 Aur dekho, ki 'ibádatḳháne ke sardároṉ meṉ se ek shaḳhs, jis ká nám Jáiras thá, áyá, aur use dekhkar us ke qadamoṉ par girá;

23 Aur yih kahke ki Merí chhoṭí beṭí marne par hai, us kí bahut minnat kí, ki wuh áwe, aur apne háth us par rakhe, ki wuh changí ho: to wuh jí,egí.

24 Tab wuh us ke sáth gayá; aur baṛí bhíṛ us ke píchhe chalí, aur use dabá liyá.

25 Aur ek 'aurat jis ká bárah baras se lahú jári thá,

26 Jis ne bahut se hakímoṉ kí dawá,eṉ khá,í thíṉ, aur apná sab mál ḳharch karke kuchh fáida na páyá thá, balki us kí bímárí aur bhí baṛh ga,í thí,

27 Yisú' kí ḳhabar sunke us bhíṛ meṉ us ke píchhe se á,í, aur us ke kapṛe ko chhú liyá.

28 Kyúṉki us ne kahá, ki Agar maiṉ sirf us ke kapṛoṉ ko chhú lúṉ, to changí ho jáúṉgí.

29 Aur filfaur us ke lahú ká sotá band húá; aur us ne apne badan ke ahwál se jáná, ki maiṉ us áfat se changí húí.

30 Tab Yisú' ne filfaur apne meṉ jáná, ki mujh meṉ se qúwat niklí; us bhíṛ kí taraf mutawajjih hokar kahá, ki Mere kapṛe ko kis ne chhúá?

31 Us ke shágirdoṉ ne us se kahá, Tú dekhtá hai, ki log tujh par gire paṛte haiṉ, phir tú kahtá hai, Mujhe kis ne chhúá?

32 Tab us ne chároṉ taraf nigáh kí, táki use, jis ne yih kám kiyá thá, dekhe.

33 Aur wuh 'aurat sab kuchh jánkar jo us par wáqi' húá thá, ḍartí aur kámptí á,í, aur us ke

áge gir paṛí, aur sab sach sach us se kahá.

34 Tab us ne use kahá, Ai Beṭí, tere ímán ne tujhe bacháyá; salámat já, aur apní áfat se bachí rah.

35 Jab wuh yihí kahtá thá, 'ibádatḳháne ke sardár ke yahán se logon ne áke kahá, ki Terí beṭí mar ga,í, ab kyún Ustád ko ziyáda taklíf detá hai?

36 Yisú' ne us bát ko, jo we kah rahe the, sunte hí, 'ibádatḳháne ke sardár ko kahá, Mat ḍar, faqat i'atiqád rakh.

37 Aur us ne, siwá Patras aur Ya'qúb aur Ya'qúb ke bháí Yuhanná ke, kisí ko apne sáth jáne na diyá.

38 Aur 'ibádatḳháne ke sardár ke ghar men áke shor o gul, aur logon ko bahut rote píṭte dekhá.

39 Aur bhítar jáke, unhen kahá, Tum káhe ko gul karte aur rote ho? Laṛkí mar nahín ga,í, balki sotí hai.

40 We us par hanse; lekin wuh sab ko báhar karke, laṛkí ke má báp ko, aur apne sáthíon ko leke, jahán wuh laṛkí paṛí thí, andar áyá.

41 Aur us laṛkí ká háth pakaṛkar use kahá, Talítá qúmí, jis ká tarjuma yih hai, ki Ai laṛkí, main tujhe kahtá hún, Uṭh.

42 Wunhín wuh laṛkí uṭhke chalne lagí; kyúnki wuh bárah baras kí thí. Tab we bahut hairán húe.

43 Phir us ne unhen bahut tákíd se hukm kiyá, ki Yih koí na jáne, aur farmáyá, ki use kuchh kháne ko den.

VI BÁB.

1 PHIR wahán se rawána húá, aur apne watan men áyá; aur us ke shágird us ke píchhe ho lí,e.

2 Jab Sabt ká din húá, wuh 'ibádatḳháne men wa'z karne lagá: aur bahuton ne sunke hairán hokar kahá, ki Yih báten us ne kahán se pá,ín? aur yih kyá hikmat hai, jo use milí hai, ki aisí karámát us ke háth se záhir hotí hain?

3 Kyá Yih Mariyam ká Beṭá baṛhaí nahín? aur Ya'qúb, aur Yose, aur Yahúdáh, o Shama'ún ká bháí nahín? aur kyá us kí bahinen hamáre pás yahán nahín hain? Aur unhon ne us se ṭhokar khá,í.

4 Tab Yisú' ne unhen kahá, Nabí be'izzat nahín hai, magar apne watan men, aur apne kumbe, aur apne ghar men.

5 Aur wuh koí mu'ajiza wahán na dikhlá saká, siwá is ke, ki thoṛe se bímáron par háth rakhke unhen changá kiyá.

6 Aur us ne un kí beímání se ta'ajjub kiyá. Aur ás pás ke gánwon men wa'z kartá phirá.

7 ¶ Aur un bárah ko buláyá, aur un ko do do karke bhejná shurú' kiyá, aur unhen nápák rúhon par iḳhtiyár diyá.

8 Aur hukm kiyá, ki safar ke liye, siwá láṭhí ke, kuchh na lo, na jholí, na roṭí, na apne kamarband men paisá:

9 Magar jútíán pahino; par do kurte mat pahino.

10 Aur unhen kahá, Jahán tum kisí ghar men dáḳhil ho, to jab tak tum us jagah se jáo, wahín raho.

11 Aur jitne tumhen qabúl na karen, aur tumhárí na sunen, to jab tum wahán se niklo, apne pánw kí gard jháṛ dená, táki un par gawáhí ho. Main tum se sach kahtá hún, ki 'Adálat ke din, Sadúm aur 'Amúráh ke liye, us shahr kí banisbat, bardásht karní sahaj hogí.

12 Aur unhon ne jáke manádí kí, ki Tauba karo.

13 Aur bahut se deon ko dúr kiyá, aur bahuton ko, jo bímár the, un par tel ḍhálke changá kiyá.

14 Aur Herodís bádsháh ne suná, (kyúnki us ká nám mashhúr húá thá;) tab us ne kahá, ki Yu-

hanná baptisma denewálá murdon men se jí uṭhá, is liye mu'ajize us se záhir hote hain.

15 Auron ne kahá, ki Wuh Iliyás hai. Phir auron ne kahá, Yih ek nabí hai, yá nabíon men se kisí kí mánind hai.

16 Par Herodís ne sunkar kahá, ki Yih to Yuhanná hai, jis ká sir main ne kaṭwáyá hai; wuh murdon men se jí uṭhá hai.

17 Kyúnki Herodís ne áp Herodiyás ke wáste, jo us ke bhái Failbús kí jorú thí, log bhejkar Yuhanná ko pakaṛwáke, qaidḳháne men band kiyá, kyúnki us ne us se byáh kiyá thá.

18 Aur Yuhanná ne Herodís ko kahá ṭhá, ki Apne bhái kí jorú rakhná tujh par rawá nahín.

19 Is liye Herodiyás us ká kína rakhtí, aur cháhtí thí, ki use ján se máre; par us ká háth na paṛtá thá:

20 Is wáste ki Herodís, Yuhanná ko mard i rástbáz aur muqaddas jánkar, us se ḍartá, aur us kí pásdárí kartá, aur us kí sunkar bahut sí báton par 'amal kartá, aur us kí báten ḳhushí se suntá thá.

21 Áḳhir, qábú ká din áyá, ki Herodís ne apní sálgirih men apne buzurgon, aur risáladáron, aur Galíl ke amíron kí ziyáfat kí;

22 Tab Herodiyás kí beṭí á,í, aur náchke Herodís, aur us ke mihmánon ko ḳhush kiyá; tab bádsháh ne us laṛkí ko kahá, Jo tú cháhe, so máng, main tujhe dúngá.

23 Aur us se qasam khá,í, ki merí ádhí bádshábat tak, jo kuchh tú mujh se mánge, main tujhe dúngá.

24 Wuh chalí ga,í, aur apní má se púchhá, ki Main kyá mángún? Wuh bolí, ki Yuhanná baptisma denewále ká sir.

25 Tab wuh filfaur bádsháh ke pás chálákí se á,í, aur us se 'arz karke kahá, Main cháhtí hún, ki tú Yuhanná baptisma denewále ká sir ek básan men abhí mujhe de.

26 Bádsháh bahut ġamgín húá, par apní qasam, aur sáth baiṭhnewálon ke sabab na cháhá, ki us se inkár kare.

27 Tab bádsháh ne filfaur jallád ko hukm karke bhejá, ki us ká sir láwe. Us ne jáke us ká sir qaidḳháne men káṭá,

28 Aur ek básan men rakhke láyá, aur us laṛkí ko diyá, aur us laṛkí ne apní má ko diyá.

29 Tab us ke shágird sunkar á,e, aur us kí lásh ko uṭháke qabr men rakhá.

30 Aur rasúl Yisú' ke pás jam'a húe, aur jo kuchh unhon ne kiyá, aur jo kuchh sikhláyá thá, sab us se bayán kiyá.

31 Tab us ne unhen kahá, Alag wíráne men chalo, aur zarra sustáo, is liye ki wahán bahut log áte játe the, aur unhen khána kháne kí bhí fursat na thí.

32 Tab we alag kishtí par chaṛhke ek wíráne men ga,e.

33 Par logon ne unhen játe dekhá, aur bahuton ne use pahchána, aur sáre shahron se ḳhushkí ḳhushkí udhar dauṛe, aur un se áge já pahunche, aur ikaṭṭhe hoke us pás á,e.

34 Aur Yisú' ne nikalke baṛí bhíṛ ko dekhá; use un par rahm áyá, kyúnki we un bheṛon kí mánind the, ki jin ká gaṛariyá nahín; aur wuh unhen bahut sí báten sikhláne lagá.

35 Jab din bahut ḍhalá, us ke shágirdon ne us pás áke kahá, Yih jagah wírán hai, aur bahut der húí:

36 Unhen ruḳhsat kar, táki we cháron taraf ke gánwon, aur bastíon men jáke roṭí mol len, ki kháne ko un pás kuchh nahín.

37 Us ne unhen jawáb men kahá, Tum unhen kháne ko do. Tab we bole, Kyá ham jáke do sau dínár kí roṭíán mol len, aur unhen khiláwen?

38 Us ne unhen kahá, Tumháre

pás kitní roṭíán̲ hain̲? jáke dekho. Unhon̲ ne daryáft karke kahá, Pánch roṭíán̲ aur do machhlíán̲.

39 Tab us ne unhen̲ hukm kiyá, ki un sab ko harí ghás par pánt pánt karke biṭhláo.

40 We sau sau aur pachás pachás pánt men̲ baiṭhe.

41 Tab us ne wuh pánch roṭíán̲, aur do machhlíán̲ leke, ásmán kí taraf dekhke barakat cháhí, aur roṭíán̲ toṛín̲, aur apne shágirdon̲ ko dín̲, ki un ke áge rakhen̲; aur us ne wuh do machhlíán̲ un sab men̲ bánṭín̲.

42 We sab kháke ser húe.

43 Aur unhon̲ ne ṭukṛon̲ se bárah ṭokríán̲ bharín̲, aur kuchh machhlíon̲ se bhí uṭháín̲.

44 Aur we, jinhon̲ ne roṭíán̲ kháín̲, pánch hazár mard ke qaríb the.

45 Aur filfaur us ne apne shágirdon̲ ko tákíd se hukm kiyá, ki jab tak main̲ logon̲ ko ruḳhsat karún̲, tum kishtí par chaṛho aur us pár Baitsaidá ko áge jáo.

46 Aur áp unhen̲ ruḳhsat karke ek pahár par du'á mángne ko gayá.

47 Aur jab shám húí, kishtí bích daryá men̲ thí, aur wuh akelá ḳhushkí par thá.

48 Us ne dekhá, ki we khewne se bahut tang hain̲, kyún̲ki hawá un ke muḳhálif thí; tab pichhle pahar rát ko, Yisú' daryá par chaltá húá un ke pás áyá, aur cháhá ki un se áge baṛhe.

49 Jab unhon̲ ne use daryá par chalte dekhá, ḳhiyál kiyá, ki kuchh dhokhá hai, aur chillá uṭhe:

50 Kyún̲ki sab ne use dekhá, aur ghabrá,e. Par wuh filfaur un se kalám karke unhen̲ kahne lagá, Ḳhátir jam'a rakho; main̲ hún̲; mat ḍaro.

51 Phir wuh kishtí par un pás chaṛhá, aur hawá tham ga,í; tab unhon̲ ne apne dilon̲ men̲ niháyat hairán hoke ta'ajjub kiyá.

52 Is liye ki unhon̲ ne roṭíon̲ ke mu'ajize ko na samjhá thá; kyún̲ki un ke dil saḳht the.

53 Aur we pár guzarke Ganesarat ke mulk men̲ á,e, aur gháṭ par lagáyá.

54 Jab we kishtí par se utre, filfaur log use pahchánke, us mulk kí har taraf se dauṛe,

55 Aur bímáron̲ ko chárpá,íon̲ par rakhke, jahán̲ unhon̲ ne suná thá, ki wuh hai, le jáne lage.

56 Aur wuh jahán̲ kahín̲ bastí yá shahr yá gánw men̲ gayá, unhon̲ ne bímáron̲ ko bázáron̲ men̲ rakhá, aur us kí minnat kí, ki sirf us kí poshák ke dáman ko chhúlen̲; aur jitnon̲ ne use chhúá, achchhe hoga,e.

VII BÁB.

1 TAB Farísí aur ba'ze Faqíh Yarúsalam se áke us pás jam'a húe.

2 Jab unhon̲ ne us ke ba'ze shágirdon̲ ko nápák ya'ne bin dhoe háthon̲ se roṭí kháte dekhá, to 'aib lagáyá.

3 Is liye ki Farísí aur sab Yahúdí, buzurgon̲ kí riwáyat par 'amal karke, jab tak ki apne háth kuhní tak na dho len̲, na kháte.

4 Aur bázár se áke jab tak gusl na kar len̲, nahín̲ kháte. Aur bahut sí báten̲ hain̲, jin ko we mánte hain̲, jaise piyálon̲ aur thálíon̲ aur támbe ke bartanon̲ aur chárpá,íon̲ ká dhoná.

5 Tab Farísíon̲ aur Faqíhon̲ ne us se púchhá, ki Tere shágird buzurgon̲ ke hukmon̲ par kyún̲ nahín̲ chalte, par roṭí bin dhoe háth se kháte hain̲?

6 Us ne unhen̲ jawáb men̲ kahá, ki Yas'aiyáh ne tum riyákáron̲ ke haqq men̲ kyá ḳhúb nubúwat kí hai, ki Ye log honṭhon̲ se merí buzurgí karte hain̲, par un ke dil mujh se dúr hain̲.

7 Aur we befáida merí parastish karte hain̲, kyún̲ki jo ta'lím we sikhláte hain̲, insán ke ahkám hain̲.

8 Is liye tum Ḳhudá ke hukm ko tark karke insán kí riwáyat,

jaise piyálon aur thálíon ká dhoná, mánte ho; aur aise bahutere kám hain, jo tum karte ho.

9 Aur us ne unhen kahá, Tum Khudá ke hukm ko bakhúbí bátil karte ho, táki apne dastúron ko sábit rakho.

10 Kyúnki Músá ne kahá, ki Apne má báp kí ta'zím kar, aur Jo koí má báp ko kose, wuh ján se márá jáe.

11 Par tum kahte ho, Agar koí apne báp yá má ko kahe, ki jo fáida mujhe tujh ko pahuncháná thá, so qurbán, ya'ne hadya, húá;

12 So tum use us ke báp yá us kí má kí kuchh madad karne nahín dete;

13 Pas tum Khudá ke kalám ko apní riwáyat se, jo tum ne jári kí hai, bátil karte ho; aur aisá bahut kuchh karte ho.

14 ¶ Phir us ne sab logon ko pás buláke kahá, ki Tum sab ke sab merí suno, aur samjho:

15 Aisí koí chíz ádmí ke báhar nahín hai, jo us men dákhil hoke use nápák kar sake; par wuh chízen jo us men se nikaltí hain, wuhí ádmí ko nápák kartí hain.

16 Agar kisí ke kán sunne ke hon, to sune.

17 Jab wuh bhír ke pás se ghar men gayá, us ke shágirdon ne us se us tamsíl ke ma'ne púchhe.

18 Tab us ne unhen kahá, Kyá tum bhí aise nádán ho? Kyá tum nahín jánte ho, ki jo chíz báhar se ádmí ke bhítar játí hai, use nápák nahín kar saktí;

19 Is liye ki wuh us ke dil men nahín, balki pet men játí hai, aur wahán se khurák kí sári nápákí páekháne men girtí hai, aur yún hí sab kháná pák ho játá?

20 Phir us ne kahá, Jo ádmí men se nikaltá hai, wuhí ádmí ko nápák kartá hai.

21 Kyúnki andar, ya'ne ádmí ke dil hí se, bure andeshe, ziná-káríán, harámkáríán, qatl,

22 Choríán, lálach, badí, makr, mastí, badnazarí, kufr, shekhí, nádání nikaltí hain:

23 Yih sab burí chízen andar se nikaltí hain, aur ádmí ko nápák kartí hain.

24 ¶ Phir wahán se uthke Súr aur Saidá kí sarhadd men gayá, aur ek ghar men dákhil hoke, cháhá, ki koí na jáne; lekin poshída na rah saká.

25 Kyúnki ek 'aurat, jis kí betí men nápák rúh thí, us kí khabar sunke á,í, aur us ke pánw par girí:

26 Yih 'aurat Yúnání aur qaum kí Súrofoiníkí thí; us ne minnat kí, ki wuh us deo ko us kí betí par se utáre.

27 Par Yisú' ne use kahá, ki Pahle farzandon ko ser hone de: kyúnki farzandon kí rotí leke kutton ke áge dálná láiq nahín.

28 Us ne jawáb men kahá, Hán, ai Khudáwand, lekin kutte mez ke tale farzandon kí rotí ke tukron men se kháte hain.

29 Tab us ne use kahá, Is bát ke sabab se chalí já, wuh deo terí betí par se utar gayá.

30 Jab wuh ghar men pahunchí, to kyá dekhá, ki deo dúr ho gayá, aur betí bichhaune par parí hai.

31 ¶ Aur wuh Súr aur Saidá kí sarhadd se nikalkar Galíl ke daryá ke pás Dikápolis kí sarhadd men áyá.

32 Aur unhon ne ek bahre gúnge ko us pás láke us kí minnat kí, ki apná háth us par rakhe.

33 Wuh us ko bhír men se kináre le gayá, aur apní unglíán us ke kánon men dálín, aur apná thúk leke us kí zubán par lagáyá;

34 Aur ásmán kí taraf nazar karke ek áh kí, aur use kahá, Effatah, ya'ne Khul jáo.

35 Wunhín us ke kán khul ga,e, aur us kí zubán kí girh bhí khul ga,í, aur wuh khúb bolne lagá.

36 Aur us ne unhen hukm diyá, ki kisí se na kahen; lekin jitná us ne man'a kiyá thá, we; utná ziyáda mashhúr karte the;

37 Aur unhon ne niháyat hairán hoke kahá, Us ne sab kuchh achchhá kiyá: ki bahron ko sunne kí, aur gúngon ko bolne kí táqat dí.

VIII BÁB.

1 UN dinon men jab baṛí bhíṛ jam'a thí, aur un pás kuchh kháne ko na thá, Yisú' ne apne shágirdon ko buláke unhen kahá,

2 Mujhe un logon par rahm átá hai, ki ab tín din guzre ki ye mere sáth hain, aur un ke pás kuchh kháne ko nahín:

3 Agar main unhen bhúkhe ghar jáne ko rukhsat karún, to we ráh men mánde paṛenge: kyúnki ba'ze un men hain, jo dúr se á,e hain.

4 Us ke shágirdon ne use jawáb diyá, ki Is wiráne men kahán se koí ádmí roṭí páwe, ki inhen ser kare?

5 Tab us ne un se púchhá, ki Tumháre pás kitní roṭíán hain? We bole, Sát.

6 Phir us ne bhíṛ ko hukm kiyá, ki zamín par baiṭh jáen, aur us ne wuhí sát roṭíán lín, aur shukr karke toṛín, aur apne shágirdon ko dín, ki un ke áge rakhen, aur unhon ne logon ke áge rakh dín.

7 Aur un ke pás kaí ek chhoṭí machhlíán thín, so us ne barakat mángke hukm kiyá, ki unhen bhí un ke áge dharen.

8 Chunánchi unhon ne kháyá aur ser húe: aur un ṭukṛon kí jo bach rahe the, sát ṭokríán uṭháín.

9 Aur khánewále chár hazár ke qaríb the. Phir us ne unhen rukhsat kiyá.

10 ¶ Aur wuh apne shágirdon ke sáth fauran kishtí par chaṛhke Dalmanútha ke mulk men áyá.

11 Tab Farísí nikle, aur us se hujjat karke us ke imtihán ke liye ásmán se koí nishán cháhá.

12 Us ne apne dil se áh khínchke kahá, Is zamáne ke log kyún nishán cháhte hain? main tum se sach kahtá hún, ki Is zamáne ke logon ko koí nishán diyá na jáegá.

13 Aur wuh un se judá hoke phir kishtí par chaṛhke pár gayá.

14 ¶ Aur we roṭí lene ko bhúl ga,e the, aur kishtí par, siwá ek roṭí ke, un pás kuchh na thá.

15 Aur us ne unhen yún farmáyá, Khabardár, Farísíon ke khamír aur Herodís ke khamír se parhez karo.

16 Tab we ápas men guftogú karke kahne lage, Yih is liye hai, ki hamáre sáth roṭí nahín.

17 Yisú' ne yih daryáft karke unhen farmáyá, Tum kyún khiyál karte ho, ki yih is liye hai, ki hamáre sáth roṭí nahín? kyá tum ab tak nahín jánte aur nahín samajhte? kyá tumhárá dil ab tak sakht hai?

18 Ánkhen hote húe, tum nahín dekhte? aur kán hote húe, nahín sunte? aur kyá tumhen yád nahín?

19 Jis waqt main ne pánch roṭíán pánch hazár ke liye toṛín, tum ne ṭukṛon se kitní ṭokríán bharí uṭháín? We bole, Bárah.

20 Aur jis waqt sát chár hazár ke liye toṛín, tum ne ṭukṛon se kitní ṭokríán bharí uṭháín? We bole, Sát.

21 Tab us ne unhen kahá, Phir tum kyún nahín samajhte?

22 ¶ Phir wuh Baitsaidá men áyá, aur we ek andhe ko us pás lá,e, aur us kí minnat kí, ki wuh use chhúe.

23 Wuh us andhe ká háth pakaṛke use bastí se báhar le gayá, aur us kí ánkhon men thúkke, apne háth us par rakhkar us se púchhá, kyá Tú kuchh dekhtá hai?

24 Us ne nazar úpar uṭháke kahá, Main darakhton sá ádmíon ko chalte dekhtá hún.

25 Tab us ne phir us kí ánkhon par háth rakhe, aur phir úpar dekhne ko farmáyá; aur wuh changá húá, aur sab ko achchhí tarah dekhá.

26 Aur us ne use yih kahke

ghar bhejá, ki Bastí men na já, aur bastí men kisí se mat kah.

27 ¶ Tab Yisú' aur us ke shágird Qaisaríya Filippí kí bastíon men ga,e, aur ráh men us ne apne shágirdon se púchhá, ki Log kyá kahte hain, ki Main kaun hún?

28 Unhon ne jawáb diyá, ki Yuhanná baptisma denewálá, aur ba'ze Iliyás, aur ba'ze nabíon men se ek.

29 Phir us ne unhen kahá, Tum kyá kahte ho, Main kaun hún? Patras ne jawáb men us se kahá, Tú to Masíh hai.

30 Tab us ne unhen tákíd kí, ki merí bábat kisí se yih mat kaho.

31 Phir wuh unhen sikhláne lagá, ki zarúr hai, ki Ibn i Ádam bahut sá dukh uṭháwe, aur wuh buzurgon aur Sardár Káhinon aur Faqíhon se radd kiyá jáe, aur márá jáe, aur tín roz ke píchhe jí uṭhe.

32 Aur us ne yih bát sáf kahí. Tab Patras use alag le jáke us par jhunjhláne lagá.

33 Par us ne phirke aur apne shágirdon par nigáh karke Patras par jhunjhláke kahá, Ai Shaitán, mere sámhne se dúr ho: kyúnki tú Khudá kí chízon kí nahín, balki insán kí chízon kí fikr kartá hai.

34 ¶ Tab us ne un logon ko apne shágirdon ke sáth buláke un se kahá, Jo koí mere píchhe áyá cháhe, cháhiye ki wuh apne se inkár kare, aur salíb ko uṭháke merí pairauí kare.

35 Is liye ki jo koí cháhtá ki apní ján bacháwe, use ganwáegá; par jo koí mere aur Injíl ke liye apní ján ko ganwáegá, wuhí use bacháwegá.

36 Kyúnki agar koí ádmí sárí dunyá ko hásil kare, aur apní ján ká nuqsán uṭháwe, to use kyá fáida hogá?

37 Aur ádmí apní ján ke badle men kyá degá?

38 Kyúnki jo koí is zinákár aur khatákár zamáne men mujh se aur merí báton se sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne Báp kí hashmat se pák firishton ke sáth áwegá, us se sharmáegá.

IX BÁB.

1 US ne unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Un men se jo yahán házir hain, ba'ze hain, ki jab tak Khudá kí bádsháhat qudrat se átí na dekhen, maut ká maza na chakhenge.

2 ¶ Aur chha din ba'd, Yisú' ne Patras aur Ya'qúb aur Yuhanná ko sáth liyá, aur unhen ek únche pahár par alag le gayá: aur un ke áge us kí súrat badal ga,í.

3 Aur us kí poshák chamaktí aur bahut sufed, barf kí tarah, ho ga,í, ki waisí dunyá men koí dhobí sufed na kar sake.

4 Tab Iliyás Músá ke sáth unhen dikhláí diyá; aur we Yisú' se guftogú karte the.

5 Patras ne mutawajjih hokar Yisú' se kahá, ki Ai Ustád, hamáre liye bihtar hai, ki yahán rahen, aur tín ḍere banáwen, ek tere, aur ek Músá ke, aur ek Iliyás ke liye.

6 Kyúnki wuh na jántá thá, ki kyá kahtá, is liye ki we bahut ḍar ga,e the.

7 Tab ek bádal ne un par sáya kiyá, aur us bádal men se ek áwáz á,í, aur yih kahtí thí, ki Yih merá piyárá Beṭá hai: us kí suno.

8 Aur ekáek unhon ne nazar karke Yisú' ke siwá kisí ko apne sáth na dekhá.

9 Jab we pahár se utarte the, us ne unhen hukm kiyá, ki jo kuchh tum ne dekhá hai, jab tak ki Ibn i Ádam murdon men se jí na uṭhe, kisí se na kahná.

10 Aur we us kalám ko ápas hí men rakhke charchá karte the, ki murdon men se jí uṭhne ke kyá ma'ne hain.

11 ¶ Phir unhon ne us se púchhá, ki Faqíh kyún kahte hain, ki Pahle Iliyás ká áná zarúr hai?

12 Us ne jawáb men unhen ka-

há, ki Iliyás to pahle átá hai, aur sab kuchh bahál kartá hai; aur Ibn i Ádam ke haqq men̲ bhí kyún̲kar likhá hai, ki wuh bahut sá ranj uṭháwegá, aur haqír kiyá jáegá.

13 Lekin main̲ tum se kahtá hún̲, ki Iliyás, jaisá us ke haqq men̲ likhá gayá thá, á chuká hai, aur unhon̲ ne jo kuchh ki cháhá, us ke sáth kiyá.

14 ¶ Aur jab wuh apne shágirdon̲ ke pás áyá, un kí cháron̲ taraf baṛí bhíṛ aur Faqíhon̲ ko un se bahs karte dekhá.

15 Aur filfaur sárí bhíṛ use dekhkar hairán húí, aur us pás dauṛke use salám kiyá.

16 Tab us ne Faqíhon̲ se púchhá, Tum un se kyá bahs karte ho?

17 Ek us bhíṛ men̲ se bol uṭhá, Ai Ustád, main̲ apne beṭe ko, jis men̲ gúngí rúh haí, tere pás láyá hún̲.

18 Wuh, jahán̲ kahín̲ us par qábú pátí, paṭak detí hai, aur wuh kaf bhar látá hai, aur dánt pístá hai, aur wuh súkh játá hai: main̲ ne tere shágirdon̲ se kahá thá, ki we use báhar kar den̲, par we na kar sake.

19 Us ne us ke jawáb men̲ kahá, Ai beímán qaum, main̲ kab tak tumháre sáth rahún̲? main̲ kab tak tumhárí bardásht karún̲? Use mere pás láo.

20 We use us pás lá,e, aur jab us ne use dekhá, filfaur rúh ne use ainṭháyá, aur wuh zamín par girá, aur kaf bhar láke loṭne lagá.

21 Tab us ne us ke báp se púchhá, Kitní muddat se yih is ko húá? Wuh bolá, Bachpan se.

22 Aur bahut bár u ág men̲ aur pání men̲ ḍáltí th táki use ján se máre; par agar tú kuchh kar saktá hai, to ham par rahm karke hamárí madad kar.

23 Yisú' ne use kahá, Agar tú ímán lá sake, to ímándár ke liye sab kuchh ho saktá hai.

24 Tab filfaur us laṛke ká báp chilláyá, aur roke kahá, Ai Ḳhudáwand, Main̲ ímán látá hún̲; tú merí beímání ká chára kar.

25 Jab Yisú' ne dekhá, ki log dauṛke jam'a hote hain̲, to us nápák rúh ko malámat karke kahá, Ai gúngí bahrí rúh, main̲ tujhe hukm kartá hún̲, is se báhar nikal, aur is men̲ phir kabhí mat dáḳhil ho.

26 Wuh chillákar aur use bahut ainṭhákar us se nikal ga,í; aur wuh murda sá ho gayá, aisá, ki bahuton̲ ne kahá, ki Wuh mar gayá.

27 Tab Yisú' ne us ká háth pakaṛke use uṭháyá, aur wuh uṭhkar khaṛá húá.

28 Aur jab wuh ghar men̲ áyá, us ke shágirdon̲ ne ḳhalwat men̲ us se púchhá, ki Ham use kyún̲ dúr na kar sake?

29 Us ne unhen̲ kahá, ki Yih jins, siwá du'á aur roze ke, kisí aur tarah se, dúr ho nahín̲ saktí.

30 ¶ Phir we wahán̲ se rawána húe, aur Galíl men̲ hoke guzar ga,e, aur us ne cháhá, ki koí na jáne.

31 Is liye ki us ne apne shágirdon̲ ko sikhláyá, aur unhen̲ kahá, ki Ibn i Ádam logon̲ ke háth men̲ giriftár karwáyá játá hai, aur we use qatl karen̲ge; aur wuh márá jáke tísre din phir jí uṭhegá.

32 Lekin unhon̲ ne yih bát na samjhí, aur us se púchhne men̲ ḍare.

33 ¶ Phir wuh Kafarnáhum men̲ áyá, aur ghar men̲ pahunchke un se púchhá, ki Tum ráste men̲ báham kyá bahs karte the?

34 Par we chup rahe, is liye ki we ráh men̲ ek dúsre se bahs karte the, ki ham men̲ se baṛá kaun hai?

35 Phir us ne baiṭhke un bárah ko buláyá, aur unhen̲ kahá, Agar koí cháhe, ki pahle darje ká ho, wuh sab men̲ pichhlá aur sab ká ḳhádim hogá.

36 Aur ek chhoṭe laṛke ko leke un ke bích men̲ khaṛá kiyá, aur

jab use godí men liyá thá, un se kahá,

37 Jo koí mere nám ke liye aise laṛkon men se ek ko qabúl kare, mujhe qabúl kartá hai: aur jo koí mujhe qabúl kartá hai, na mujhe, balki use, jis ne mujhe bhejá hai, qabúl kartá hai.

38 ¶ Tab Yuhanná kahne lagá, Ai Ustád, ham ne ek ko tere nám se deon ko nikálte dekhá, aur wuh hamárá pairau nahín: aur ham ne use man'a kiyá, kyúnki wuh hamárí pairauí nahín kartá.

39 Tab Yisú' ne kahá, Use man'a na karo, kyúnki aisá koí nahín, jo merá nám leke koí karámát kare, aur mujhe filfaur burá kah sake.

40 Wuh jo hamárá muḳhálif nahín, hamárí taraf hai.

41 Is liye ki jo koí, mere nám par, ek piyála pání, tumhen, is wáste ki tum Masíh ke ho, píne ko de, main tum se sach kahtá hún, ki wuh apná ajr kabhí na khoegá.

42 Aur jo koí in chhoṭon men se, jo mujh par ímán láte hain, ek ko ṭhokar khiláwe, us ke liye yih bihtar thá, ki chakkí ká páṭ us ke gale men bándhá jáwe, aur wuh daryá men ḍubáyá jáwe.

43 Aur agar terá háth tujhe ṭhokar khiláwe, to use káṭ ḍál; ki zindagí men ṭunḍá dáḳhil honá tere liye us se bihtar hai, ki do háth rakhke jahannam ke bích, us ág men, jo kabhí nahín bujhtí hai, ḍálá jáe:

44 Jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

45 Aur agar terá pánw tujhe ṭhokar khiláwe, use káṭ ḍál; kyúnki zindagí men langṛá dáḳhil honá tere liye us se bihtar hai, ki do pánw rakhke jahannam ke bích, us ág men, jo kabhí nahín bujhtí, ḍálá jáwe:

46 Jahán un ká kíṛá nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

47 Aur agar terí ánkh tujhe ṭhokar khiláwe, use nikál ḍál: ki Ḳhudá kí bádsháhat men káná dáḳhil honá tere liye us se bihtar hai, ki do ánkhen rakhke jahannam kí ág men ḍálá jáwe:

48 Jahán un ká kírá nahín martá, aur ág nahín bujhtí.

49 Kyúnki har ek shaḳhs ág se namkín kiyá jáegá, aur har ek qurbání namak se namkín kí jáwegí.

50 Namak achchhí chíz hai: lekin agar namak be maza ho jáwe, to kis se use mazadár karoge? Pas áp men namak rakho, aur ápas men miláp karo.

X BÁB.

1 PHIR wuh wahán se uṭhkar Yardan ke pár Yahúdiya kí sarhadd men áyá, aur log us pás phir jam'a húe, aur wuh apne dastúr ke muwáfiq phir unhen ta'lím karne lagá.

2 ¶ Aur Farísíon ne us pás áke imtihán kí ráh se us se púchhá, Kyá rawá hai, ki mard jorú ko taláq de?

3 Us ne unhen jawáb men kahá, ki Músá ne tumhen kyá hukm diyá?

4 We bole, Músá ne to ijázat dí hai, ki taláqnáma likhke taláq den.

5 Tab Yisú' ne jawáb diyá, aur unhen kahá, Us ne tumhárí saḳhtdilí ke sabab se tumháre liye yih hukm likhá.

6 Lekin ḳhilqat kí ibtidá se to Ḳhudá ne unhen ek nar aur ek máda banáyá.

7 Is sabab se mard apne má báp ko chhoṛegá, aur apní jorú se milá rahegá;

8 Aur we donon ek tan honge; so we ab do tan nahín, balki ek tan hain.

9 Pas jise Ḳhudá ne joṛá hai, ádmí judá na kare.

10 Aur ghar men hoke, us ke shágirdon ne us se is bát kí bábat púchhá.

11 Us ne unhen kahá, Jo koí jorú ko chhore aur dúsrí se byáh

kare, to us kí nisbat ziná kartá hai.

12 Aur agar jorú apne shauhar ko chhoṛ de, aur dúsre se byáh kare, to wuh bhí ziná kartí hai.

13 ¶ Phir we laṛkon ko us pás láe, táki wuh unhen chhúe; par shágirdon ne un lánewálon ko ḍánṭá.

14 Yisú' yih dekhke nákhush húá, aur unhen kahá, Laṛkon ko mere pás áne do, aur unhen man'a na karo; kyúnki Khudá kí bádsháhat aison kí hai.

15 Main tum se sach kahtá hún, Jo koí Khudá kí bádsháhat ko chhoṭe laṛke kí tarah qabúl na kare, wuh us men dákhil na hogá.

16 Phir us ne unhen apní god men liyá, aur un par háth rakhke unhen barakat dí.

17 ¶ Aur jab wuh ráh men chalá játá thá, ek shakhs us pás dauṛtá áyá, aur us ke áge ghuṭne ṭekke us se púchhá, Ai nek Ustád, main kyá karún, táki hamesha kí zindagí ká wáris hún?

18 Yisú' ne us se kahá, Tú mujhe nek kyún kahtá hai? ki nek koí nahín, magar ek, ya'ne Khudá.

19 Tú hukmon ko jántá hai, Ziná na kar, Khún na kar, Chorí na kar, Jhúṭhí gawáhí na de, Fareb na de, Apne má báp kí 'izzat kar.

20 Us ne jawáb men kahá, Ai Ustád, main ne jawání se in sab ko máná hai.

21 Tab Yisú' ne us par piyár kí nigáh karke us se kahá, Ek chíz tujh men báqí hai; já, aur jo kuchh terá ho, bech ḍál, aur garíbon ko de, to tú ásmán par khazána páwegá; aur idhar á, aur salíb uṭháke mere píchhe ho le.

22 Wuh us bát se udás húá, aur gam khátá húá chalá gayá, kyúnki baṛá máldár thá.

23 ¶ Tab Yisú ne, cháron taraf nazar karke, apne shágirdon se kahá, Khudá kí bádsháhat men daulatmand ká dákhil honá kyá hí mushkil hai!

24 Shágird us kí báton se hairán húe. Tab Yisú' ne phir jawáb men unhen kahá, Laṛko, jo log daulat par bharosá rakhte hain, un ke liye Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kyá hí mushkil hai!

25 Ki súí ke náke se únṭ ká jáná, Khudá kí bádsháhat men daulatmand ke dákhil hone se, ásán hai.

26 We bahut hí hairán hoke ápas men kahne lage, Phir kaun naját pá saktá hai?

27 Yisú' ne un kí taraf nigáh karke kahá, ki Insán ke nazdík námumkin hai, par Khudá ke nazdík nahín; kyúnki Khudá ke nazdík sab kuchh ho saktá hai.

28 ¶ Tab Patras us se kahne lagá, Dekh, ham ne sab kuchh chhoṛá, aur tere píchhe ho lí,e.

29 Yisú' ne jawáb men kahá, Main tum se sach kahtá hún, Aisá koí nahín, jis ne ghar, yá bháíon, yá bahinon, yá má báp, yá jorú, yá laṛke bálon, yá kheton ko mere aur Injíl ke liye chhoṛ diyá hai,

30 Jo bilfi'al is zamáne men sau guná na páwe, ghar, aur bháí, aur bahin, aur má, aur laṛke, aur khet, tasdí'on ke sáth: aur ánewále zamáne men hamesha kí zindagí páwegá.

31 Lekin bahutere, jo agle hain, pichhle, aur jo pichhle, agle honge.

32 ¶ Aur jab we ráh men hoke Yarúsalam ko játe the, Yisú' un se áge baṛhá; tab we hairán húe, aur ḍarte ḍarte us ke píchhe chale. Aur phir bárahon ko leke, jo kuchh us par honewálá thá, un se kahne lagá: ki,

33 Dekho, ham Yarúsalam ko játe hain, aur Ibn i Ádam Sardár Káhinon, aur Faqíhon ke hawále kiyá jáegá, aur we us ke qatl ká hukm denge, aur use Gair qaumon ke hawále karenge:

34 Aur we us se hansí karke koṛe márenge, aur us par thúkke qatl karenge, aur wuh tísre din jí uṭhegá.

35 ¶ Tab Zabadí ke beṭon Ya'qúb aur Yuhanná ne us pás áke kahá, Ai Ustád, ham cháhte hain, ki jo kuchh ham mángen, tú hamáre liye kare.

36 Us ne un se kahá, Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre liye karún?

37 Unhon ne us se kahá, Ham ko bakhsh, ki tere jalál men, ham, ek tere dahine háth, aur dúsrá tere báen háth, baiṭhen.

38 Tab Yisú' ne unhen kahá, Tum nahín jánte, ki kyá mángte ho: kyá wuh piyála jo main píne par hún, tum pí sakte ho? aur wuh baptisma, jo main páne par hún tum pá sakte ho?

39 Unhon ne us se kahá, ki Ham sakte hain. Yisú' ne unhen kahá, Tum to wuh piyála, jo main pítá hún, píoge, aur wuh baptisma, jo main páne par hún, páoge:

40 Lekin mere dahine aur báen háth baiṭhná, mere dene men nahín, magar un ko, jin ke liye yih taiyár kiyá gayá hai.

41 Jab un dason ne suná, to we Ya'qúb aur Yuhanná par khafá hone lage.

42 Tab Yisú' ne unhen apne pás bulákar kahá, Tum jánte ho, ki we jo Gair qaumon ke sardár kahláte hain, un par kh… khawindí karte hain, aur un ke buzurg un par hukúmat karte hain.

43 Par tum men aisá na hogá: balki jo tum men baṛá húá cháhe, tumhárá khádim hogá:

44 Aur tum men se jo koí sardár húá cháhe, wuh sab ká banda hogá.

45 Kyúnki Ibn i Ádam bhí nahín áyá, ki us kí khidmat kí jáwe, balki áp khidmat kare, aur apní ján bahuton ke liye kafáre men dewe.

46 ¶ Phir we Iríhá men á,e, aur jab wuh aur us ke shágird aur ek baṛí bhíṛ Iríhá se nikaltí thí, Timai ká beṭá Bartimai, jo andhá thá, ráh ke kináre baiṭhá húá bhíkh mángtá thá.

47 Aur yih sunkar, ki wuh Yisú' Násarí hai, chilláne aur kahne lagá, Ai Dáúd ke beṭe Yisú', mujh par rahm kar.

48 Aur harchand bahuton ne use ḍánṭá, ki chup rahe, par wuh aur bhí ziyáda chilláyá, ki Ai Dáúd ke beṭe, mujh par rahm kar.

49 Tab Yisú' ne khaṛe hoke hukm kiyá, ki use buláo. Unhon ne us andhe ko yih kahke buláyá, ki Khátir jam'a rakh, uṭh, wuh tujhe bulátá hai.

50 Wuh apná kapṛá phenkke uṭhá, aur Yisú' pás áyá.

51 Yisú' ne us se púchhá, Tú kyá cháhtá hai, ki Main tere liye karún? Us andhe ne us se kahá, Ai Rabbí, yih, ki main apní ánkhen páún.

52 Yisú' ne us se kahá, Já, tere ímán ne tujhe bacháyá. Wunhín us ne ánkhen páín, aur ráh men Yisú' ke píchhe chalá.

XI BÁB.

1 JAB we Yarúsalam ke nazdík Zaitún ke paháṛ ke pás Baitfagá aur Baita'niyá men á,e, us ne apne shágirdon men se do ko bhejá, aur un se kahá, ki,

2 Us bastí men, jo tumháre sámhne hai, jáo, aur jab tum us men dákhil hoge, ek gadhí ke bandhe húe bachheṛe ko páoge, jis par koí sawár nahín húá; use kholke le áo.

3 Aur agar koí shakhs tumhen kahe, ki Tum yih kyún karte ho? tum kahiyo, Khudáwand ko us kí darkár hai, to wuh filfaur use yahán bhej degá.

4 We gae, aur us bachheṛe ko darwáze ke nazdík báhar bándhá húá, jahán doráhá thá, páyá, aur use kholá.

5 Ba'zon ne un men se jo wahán khaṛe the, unhen kahá, Yih kyá karte ho, ki bachheṛe ko kholte ho?

6 Unhon ne, jaisá Yisú' ne farmáyá thá, kahá; tab unhon ne un ko jáne diyá.

7 We us bachheṛe ko Yisú' pás lá,e, aur apne kapṛe us par ḍál dí,e, aur wuh us par sawár húá.

8 Aur bahuton̲ ne apní poshák ko ráh men̲ bichháyá, aur auron̲ ne daraḳhton̲ kí ḍálíán̲ káṭke ráh men̲ bithráín̲.

9 Aur we jo áge píchhe játe the, pukárke kahte the, ki Hosh'anná! Mubárak wuh, jo Ḳhudáwand ke nám par átá hai:

10 Hamáre báp Dáúd kí bádshá-hat, jo Ḳhudáwand ke nám se átí hai, Mubárak! 'Álam i bálá men̲ Hosh'anná!

11 Yisú' Yarúsalam men̲ dáḳhil húá, aur haikal men̲ áyá: aur jab cháron̲ taraf sab chízon̲ par mulá-haza kiyá, wuh un bárahon̲ ke sáth Bait'aniyá ko gayá, kyún̲ki shám ká waqt thá.

12 ¶ Subh ko, jab we Bait'aniyá se báhar á,e, us ko bhúkh lagí:

13 Aur dúr se anjír ká ek da-raḳht patton̲ se ladá húá dekhke, wuh gayá, ki sháyad us men̲ kuchh páwe; jab wuh us pás áyá, to pat-ton̲ ke siwá kuchh na páyá; ky-ún̲ki anjír ká mausim na thá.

14 Tab Yisú' ne kahá, Koí tujh se phal kabhí na kháwe; aur us ke shágirdon̲ ne yih suná.

15 ¶ We Yarúsalam men̲ á,e, aur Yisú' haikal men̲ dáḳhil hoke, un-hen̲, jo haikal men̲ bechte aur mol lete the, báhar nikálne lagá, aur sarráfon̲ ke taḳhte, aur kabú-tar bechnewálon̲ kí chaukíán̲ ulaṭ dín̲;

16 Aur kisí ko haikal men̲ hoke bartan le jáne na diyá.

17 Aur unhen̲ yih kahke sam-jháyá, Kyá yih nahín̲ likhá hai, ki Merá ghar sab qaumon̲ ke liye 'ibádatḳhána kahláegá? lekin tum ne use choron̲ ká gár banáyá hai.

18 Faqíhon̲ aur Sardár Káhinon̲ ne yih suná, aur fikr men̲ the, ki use kisí tarah ján se máren̲; ky-ún̲ki us se ḍarte the, is liye ki sab log us kí ta'lím se dang hogae the.

19 Aur jab shám húí, wuh shahr se báhar gayá.

20 ¶ Aur subh ko, jab we udhar se guzre, to dekhá, ki wuh anjír ká daraḳht jaṛ se súkh gayá.

21 Tab Patras ne yád karke us se kahá, Ai Rabbí, dekh, anjír ká yih daraḳht, jis par tú ne la'nat kí thí, súkh gayá hai.

22 Yisú', ne jawáb men̲ unhen̲ kahá, Ḳhudá par i'atiqád rakho; ki,

23 Main̲ tum se sach kahtá hún̲, Jo koí is pahár ko kahe, Uṭh, aur daryá men̲ gir paṛ, aur apne dil men̲ shakk na láwe, balki yaqín láwe, ki yih báten̲, jo wuh kahtá hai, ho jáengí, to jo kuchh wuh kahegá, so hogá.

24 Is liye main̲ tum se kahtá hún̲, ki Du'á men̲ jo kuchh tum mángte ho, yaqín láo, ki milegá, to tum páoge.

25 Aur jab ki tum du'á ke liye khaṛe hote ho, agar koí tumhárá muḳhálif ho, to use mu'áf karo, táki tumhárá Báp bhí, jo ásmán par hai, tumháre qusúron̲ ko mu'áf kare.

26 Aur agar tum mu'áf na ka-roge, to tumhárá Báp, jo ásmán par hai, tumháre qusúr bhí mu'áf na karegá.

27 ¶ We phir Yarúsalam men̲ á,e. Jab wuh haikal men̲ phirtá thá, Sardár Káhin aur Faqíh aur bu-zurg us ke pás á,e,

28 Aur us se kahá, ki Tú kis iḳhtiyár se yih kám kartá hai, aur kis ne tujhe iḳhtiyár diyá, ki yih kám kare?

29 Tab Yisú' ne jawáb men̲ un-hen̲ kahá, ki Main̲ bhí tum se ek sawál kartá hún̲, tum jawáb do, to main̲ tumhen̲ batáún̲gá, ki main̲ kis iḳhtiyár se yih kám kartá hún̲.

30 Yuhanná ká baptisma ásmán se thá, yá insán se? mujhe jawáb do.

31 Tab we ápas men̲ sochke kahne lage, ki Agar ham kahen̲, Ásmán se, to wuh kahegá, Phir

tum kyún us par ímán nahín lá,e.

32 Aur agar ham kahen, Insán se, to logon se ḍarte, is liye ki sab Yuhanná ko nabí barhaqq jánte the.

33 Tab unhon ne Yisú' se jawáb men kahá, Ham nahín jánte. Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Main bhí tum se nahín kahtá, ki main kis ke ikhtiyár se yih kám kartá hún.

XII BÁB.

1 PHIR wuh unhen tamsílon men kahne lagá, ki Ek shakhs ne angúr ká bág lagáyá, aur us kí cháron taraf gherá, aur khodke kolhú gáṛá, aur ek burj banáyá, aur use bágbánon ko supurd karke pardes gayá.

2 Phir mausim men us ne ek naukar ko bágbánon pás bhejá, táki wuh bágbánon se angúr ká phal le.

3 Unhon ne use pakaṛke márá, aur khálí háth bhejá.

4 Us ne dobára ek aur naukar ko un pás bhejá; unhon ne use patthráo karke us ká sir phoṛá, aur behurmat karke pher bhejá.

5 Phir us ne ek aur ko bhejá; unhon ne use qatl kiyá; phir aur bahuteron ko; un men se ba'zon ko márá, aur ba'zon ko már ḍálá.

6 Ab us ká ek hí beṭá thá, jo us ká piyárá thá, ákhir ko us ne use bhí un pás yih kahke bhejá, ki We mere beṭe se dabenge.

7 Lekin un bágbánon ne ápas men kahá, Yih wáris hai, áo, ham use már ḍálen, to mírás hamárí hogí.

8 Aur unhon ne use pakṛá, aur qatl karke angúr ke bág ke báhar phenk diyá.

9 Pas bág ká málik kyá karegá? wuh áwegá, aur un bágbánon ko halák karke, angúr ká bág auron ko degá.

10 Kyá tum ne yih nawishta nahín paṛhá, ki Wuh patthar jise mi'amáron ne nápasand kiyá, wuhí kone ká sirá húá:

11 Yih Khudáwand kí taraf se húá, aur hamárí nazaron men 'ajíb hai?

12 Tab unhon ne cháhá, ki use pakaṛ len; par logon se ḍarte the, kyúnki we samajh ga,e the, ki us ne yih tamsíl un par kahí; aur we use chhoṛke chale ga,e.

13 ¶ Phir unhon ne ba'ze Farísíon aur Herodíon ko us pás bhejá, ki use us kí báton se phande men ḍálen.

14 Aur jab we á,e, to us se kahá, Ai Ustád, ham jánte hain, ki tú sachchá hai, aur tujh ko kisí kí parwá nahín, kyúnki tú logon kí tarafdárí nahín kartá, balki Khudá kí ráh rástí se batátá hai; Qaisar ko jizya dená rawá hai, yá nahín?

15 Ham dewen yá na dewen? Us ne un ká makr samajhke unhen kahá, Tum mujhe kyún ázmáte ho? ek dínár mujh pás láo, ki main dekhún.

16 We lá,e; tab us ne un se púchhá, ki Yih kis kí súrat, aur kis ká sikka hai? Unhon ne kahá, Qaisar ká.

17 Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Jo chízen Qaisar kí hain, Qaisar ko, aur jo chízen Khudá kí hain, Khudá ko do. Tab we us se hairán húe.

18 ¶ Phir Sadúqí, jo qiyámat ká inkár karte hain, us pás á,e, aur unhon ne us se sawál kiyá, ki,

19 Ai Ustád, hamáre liye Músá ne likhá hai, ki Agar kisí ká bháí mar jáe, aur us kí jorú rahe, aur farzand na ho, to us ká bháí us kí jorú ko lewe, táki apne bháí ke liye aulád paidá kare.

20 Ab sát bháí the; pahle ne jorú kí, aur beaulád mar gayá.

21 Tab dúsre ne use liyá, aur mar gayá, us ká bhí koí farzand na rahá; aur usí tarah se tísre ne.

22 Yúnhín sáton ne use liyá, aur beaulád mar ga,e; sab ke píchhe wuh 'aurat bhí mar ga,í.

23 Qiyámat men jab we uthenge.

wuh un men se kis kí jorú hogí? kyúnki wuh sáton kí jorú húí thí.

24 Yisú' ne jawáb men unhen kahá, ki Kyá tum is sabab se bhúl men nahín pare ho, ki tum na nawishton ko, na Khudá kí qudrat ko jánte ho?

25 Kyúnki jab murde uṭhenge, to we na byáh karenge, na byáhe jáenge, balki jaise firishte jo ásmán par hain, waise honge.

26 Aur murdon ke uṭhne kí bábat kyá tum ne Músá kí kitáb men nahín parhá, ki Khudá ne jhárí men se us se kyúnkar kahá, ki Main Abirahám ká Khudá, aur Iz,hák ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún?

27 Wuh murdon ká Khudá nahín, balki zindon ká Khudá hai; pas tum barí galatí karte ho.

28 ¶ Tab Faqíhon men se ek ne un ká sawál o jawáb sunke samjhá, ki us ne unhen khúb jawáb diyá, pás ákar us se púchhá, ki Sab hukmon men auwal kaun hai?

29 Yisú' ne us se jawáb men kahá, ki Sab hukmon men auwal yih hai, ki Ai Isráel sun; Wuh Khudáwand, jo hamárá Khudá hai, ek hí Khudáwand hai;

30 Aur tú Khudáwand ko, jo terá Khudá hai, apne sáre dil se, aur apní sárí ján se, aur apní sárí 'aql se, aur apne sáre zor se piyár kar; auwal hukm yihí hai.

31 Aur dúsrá jo us kí mánind hai, yih hai, ki Tú apne parosí ko apne barábar piyár kar. In se bará aur koí hukm nahín hai.

32 Tab us Faqíh ne us se kahá, Kyá khúb! Ai Ustád, tú ne sach kahá, kyúnki Khudá ek hai; us ke siwá aur koí nahín:

33 Aur us ko sáre dil se, aur sárí 'aql se, aur sárí ján se, aur sáre zor se piyár karná, aur apne parosí se apne barábar muhabbat rakhná, sab sokhtaní qurbáníon aur zabíhon se bihtar hai.

34 Jab Yisú' ne dekhá, ki us ne dánáí se jawáb diyá, to us se kahá, Tú Khudá kí bádsháhat se dúr nahín. Aur ba'd us ke kisí ne jur,at na kí, ki us se sawál kare.

35 ¶ Phir Yisú' haikal men wa'z karte húe kahne lagá, ki Faqíh kyúnkar kahte hain, ki Masíh Dáúd ká betá hai?

36 Kyúnki Dáúd áp hí Rúh i Quds ke batáne se kahtá hai, ki Khudáwand ne mere Khudáwand ko kahá Tú mere dahine háth baiṭh, jab tak main tere dushmanon ko tere pánw rakhne kí chaukí karún.

37 Dáúd to use Khudáwand kahtá hai, phir wuh us ká betá kyúnkar hai? Aur 'awámm khushí se us kí sunte the.

38 ¶ Us ne apní ta'lím men unhen kahá, Faqíhon se hoshyár raho, jo lambe jáme pahinke sair karná, aur bázáron men salámon ko,

39 Aur 'ibádatkhánon men sadr kursíon ko, aur ziyáfaton men únchí jagahon ko cháhte hain:

40 We bewon ke gharon ko nigalte hain, aur makr se namáz ko túl dete hain; unhen ziyáda sazá hogí.

41 ¶ Phir Yisú' bait ul mál ke sámhne baiṭhkar dekh rahá thá, ki log bait ul mál men paise kis tarah dálte hain, aur bahut daulatmandon ne bahut kuchh dálá.

42 Aur ek garíb bewa ne áke do chhadám, ya'ne adhelá us men dálá.

43 Tab us ne apne shágirdon ko buláke unhen kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Is kangál bewa ne un sab se, jiuhon ne bait ul mál men dálá, ziyáda dálá hai:

44 Kyúnki sabhon ne apne bahut mál men se kuchh dálá, par us ne apní garíbí se, jo kuchh ki us ká thá, apní sárí púnjí dálí.

XIII BÁB.

1 JAB wuh haikal se báhar játá thá, us ke shágirdon men se ek ne us se kahá, Ai Ustád, dekh,

yih kis tarah ke patthar, aur kaisí 'imáraten hain!

2 Yisú' ne jawáb men us se kahá, ki Tú in barí 'imáraton par nigáh kartá hai? yahán patthar par patthar na chhúṭegá, jo giráyá na jáegá.

3 Jab wuh Zaitún ke pahár par haikal ke sámhne baiṭhá thá, Patras, aur Ya'qúb, aur Yuhanná, aur Andryás ne nirále men us se púchhá,

4 Ham se kah, ki yih kab hogá, aur us waqt ká, jab yih sab kuchh púrá howegá, kyá nishán hai?

5 Yisú' ne jawáb men unhen kahná shurú' kiyá, Hoshyár raho, ki tumhen koí fareb na de:

6 Ki bahutere merá nám leke áwenge aur kahenge, ki Main wuhí hún, aur bahuton ko gumráh karenge.

7 Aur jab tum laṛáíán aur laṛáíon kí afwáhen suno, mat ghabráiyo, kyúnki un chízon ká wáqi' honá zarúr hai, lekin ákhir abhí nahín.

8 Kyúnki qaum qaum par, aur bádsháhat bádsháhat par chaṛhegí, aur kitní jagahon men zalzale áwenge, aur kál paṛenge, aur fasád honge; yih musíbat ká shurú' hai.

9 ¶ Par tum áp hoshyár raho; kyúnki we tumhen majlison ke hawále karenge, aur 'ibádatkhánon men tum már kháoge, aur hákimon aur bádsháhon ke áge mere wáste házir kiye jáoge, táki un par gawáhí ho.

10 Lekin zarúr hai, ki pahle sab qaumon ke áge Injíl kí manádí ho.

11 Par jab tumhen le jáke hawále karen, áge se fikr na karo, ki ham kyá kahenge, aur na socho: balki jo kuchh us gharí tumhen batáyá jáwe, wuhí kahiyo; kyúnki kahnewále tum nahín ho, balki Rúh i Quds hai.

12 Bháí bháí ko aur báp beṭe ko qatl ke wáste pakṛáwegá; aur laṛke má báp ká sámhná karke unhen marwá ḍálenge.

13 Aur mere nám ke sabab se, sab tumháre dushman honge; par jo koí ákhir tak sabr karegá, wuhí naját páwegá.

14 ¶ Jis waqt tum us kharáb karnewálí makrúh chíz ko, jis ká bayán Dániel nabí ne kiyá, us jagah men, jahán us ká khaṛá honá rawá nahín, dekho, (jo paṛhtá hai, samajh le,) tab we jo Yahúdiya men hon, paháṛon par bhágen:

15 Aur wuh jo koṭhe par ho, ghar men na utre, aur apne ghar se koí chíz nikálne ke liye na já,e:

16 Aur jo khet men hai, apní poshák uṭháne ke liye píchhe na phire.

17 Aur un par jo un dinon men hámila hon, aur un par jo dúdh pilátíán hon, afsos hai!

18 Aur du'á mángo, ki tumhárá bhágná jáṛe men na ho.

19 Kyúnki un dinon men aisí taklíf hogí, ki ibtidá e khilqat se, jise Khudá ne khalq kiyá, ab tak, na húí, aur na hogí.

20 Aur agar Khudáwand un dinon ko na ghaṭátá, to ek ádmí na bachtá; par un barguzídon ke wáste, jin ko us ne chuná hai, un dinon ko ghaṭáyá.

21 Us waqt agar koí tumhen kahe, Dekho, Masíh yahán, yá dekho wahán hai, yaqín na láiyo:

22 Kyúnki jhúṭhe Masíh, aur jhúṭhe nabí záhir honge; aur nishánen aur karámát dikhláenge, ki agar ho saktá, to barguzídon ko bhí gumráh karte.

23 Par tum khabardár raho; dekho, main ne tumhen sab kuchh pahle hí kah diyá hai.

24 ¶ Aur un dinon men, us taklíf ke ba'd, súraj andherá hogá, aur chánd apní roshní na degá;

25 Aur ásmán se sitáre girenge, aur ásmán kí qúwaten hil já,engí.

26 Aur us waqt Ibn i Ádam ko bádalon par barí qudrat aur jalál ke sáth áte dekhenge.

27 Aur us waqt wuh apne firishton ko bhejegá, aur apne barguzí-

doṉ ko, zamín kí hadd se ásmán kí hadd tak, chároṉ taraf se, íkaṭṭhe karegá.

28 Ab anjír ke daraḳht se tamsíl síkho; Jab us kí narm ḍálí hotí aur patte nikalte haiṉ, tum jánte ho, ki garmí nazdík hai:

29 Usí tarah, jab tum bhí dekho, ki yih ahwál hone lage, to jáno, ki wuh nazdík, balki darwáze par hai.

30 Maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki Is zamáne ke log guzar na jáeṉge, jab tak yih sab kuchh wáqi' na howe.

31 Ásmán aur zamín ṭal jáeṉge, par merí báteṉ na ṭaleṉgí.

32 ¶ Magar us din, aur us gharí kí bábat, siwá Báp ke, na to firishte jo ásmán par haiṉ, aur na Beṭá, koí nahíṉ jántá hai.

33 Tum hoshyárí karo, jágte raho, aur du'á mángo: kyúṉki tum nahíṉ jánte, ki waqt kab hai.

34 Yih aisá hai, jaisá ek shaḳhs apná ghar chhoṛke pardes gayá, aur apne naukaroṉ ko iḳhtiyár dekar, har ek ko us ká kám diyá, aur darbán ko hukm kiyá, ki jágtá rahe.

35 Is liye tum jágte raho, kyúṉki tum nahíṉ jánte, ki ghar ká málik kab áwegá, shám ko, yá ádhí rát ko, yá murg ke báng dete waqt, yá subh ko;

36 Tá aisá na ho, ki achának áke wuh tum ko sote páwe.

37 Aur jo kuchh maiṉ tum se kahtá húṉ, sab se kahtá húṉ, Jágte raho.

XIV BÁB.

1 DO din ke ba'd fasah aur fatírí roṭí kí 'íd thí, aur Sardár Káhin aur Faqíh tadbír kar rahe the, ki use kyúṉkar makr se pakaṛke ján se máreṉ.

2 Par unhoṉ ne kahá, ki 'Íd ke din nahíṉ, aisá na ho, ki 'awámm meṉ fasád howe.

3 ¶ Aur jab wuh Bait'aniyá meṉ Shama'ún koṛhí ke ghar kháne baiṭhá e,k 'aurat jaṭámásí ká beshqímat ḳhális 'itr marmar ke'itrdán meṉ lái, aur ḍibiyá ko toṛke, 'itr ko us ke sir par ḍhálá.

4 Tab ba'ze apne dil meṉ ázurda hoke kahne lage, 'Itr kí yih ḳharábí kis liye húí?

5 Kyúṉki yih 'itr tín sau dínár ko bik saktá, aur garíboṉ ko diyá játá. Aur we use malámat karne lage.

6 Tab Yisú' ne kahá, Use chhoṛ do; kyúṉ use satáte ho? us ne mere sáth achchhá sulúk kiyá hai.

7 Is wáste ki garíb gurbá hamesha tumháre sáth haiṉ, aur jab tum cháho, un se nekí kar sakte ho: par maiṉ hamesha tumháre sáth na húṉgá.

8 Jo kuchh wuh kar sakí, so kar chukí; us ne sabqat karke mere badan ko kafan ke liye mu'attar kiyá.

9 Maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki Tamám dunyá meṉ, jaháṉ kahíṉ yih Injíl manádí kí já,egí, yih bhí, jo is ne kiyá hai, is kí yádgárí ke liye, bayán kiyá já,egá.

10 ¶ Tab Yahúdáh Iskariyútí, jo un bárah meṉ se thá, Sardár Káhinoṉ pás gayá, táki use un ke háth pakaṛwá dewe.

11 We yih sunke ḳhush húe, aur us ko rupa,e dene ká iqrár kiyá; tab wuh fikr meṉ lagá, ki kis tarah qábú páke use pakaṛwá de.

12 ¶ Aur 'íd i fatír ke pahle din, jab we fasah ke liye qurbání karte the, us ke shágirdoṉ ne use kahá, Tú kaháṉ cháhtá hai, ki ham jáeṉ aur taiyárí kareṉ, ki tú fasah ká kháná kháwe?

13 Us ne apne shágirdoṉ meṉ se do ko bhejá, aur unheṉ kahá, Shahr meṉ jáo; waháṉ ek shaḳhs pání ká ghaṛá utháe húe tumheṉ milegá; us ke píchhe chale jáo.

14 Jab wuh kisí ghar meṉ dáḳhil howe, tum us ghar ke málik se kaho, Ustád kahtá hai, ki wuh jagah, jaháṉ maiṉ apne shágirdoṉ

ke sáth fasah kháún, kahán hai?

15 Wuh ek baṛá bálákhána farsh bichhá aur árásta tumhen dikhá-wegá; wahán hamáre liye taiyárí karo.

16 Tab us ke shágird chale ga,e, aur shahr men áke, jaisá us ne unhen kahá thá, waisá hí páyá, aur fasah taiyár kiyá.

17 Jab shám húí, wuh un bára-hon ke sáth áyá.

18 Jab we baiṭhke kháne lage, Yisú' ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Ek tum men se, jo mere sáth khátá hai, mujhe pak-aṛwáegá.

19 Tab we gamgín hone lage, aur un men se ek us se kahne lagá, Kyá main hún? aur dúsrá bolá, Kyá main hún?

20 Us ne jawáb men kahá, Bá-rahon men se ek, jo mere sáth básan men háth ḍáltá hai, wuhí hai.

21 Ibn i Ádam to, jaisá us ke haqq men likhá hai, játá hai; lekin afsos us shakhs par, jis ke háth se Ibn i Ádam pakaṛwáyá játá hai! us ke liye bihtar thá, ki wuh paidá na hotá.

22 ¶ Jab we kháte the, Yisú' ne roṭí uṭhái, aur shukr karke toṛí, aur unhen dekar kahá, Lo, kháo; yih merá badan hai.

23 Phir us ne piyála lekar, shukr kiyá, aur unhen diyá; aur un sab-hon ne us se piyá.

24 Aur us ne kahá, ki Yih merá na,e 'ahd ká lahú hai, jo bahuton ke liye baháyá játá hai.

25 Main tum se sach kahtá hún, ki Main angúr ká ras, jis din tak Khudá kí bádsháhat men use nayá na píún, phir na píúngá.

26 ¶ Tab we ek zabúr gáke Zaitún ke pahár par ga,e.

27 Aur Yisú' ne un se kahá, Tum sab áj kí rát mere haqq men ṭhokar kháoge, is liye ki yih likhá hai, Main gaṛariye ko márúngá, aur bheṛen parágauda ho já-engí.

28 Par main apne uṭhne ke ba'd tum se áge Galíl ko jáúngá.

29 Tab Patras ne us se kahá, Agarchi sab ṭhokar kháwen, tau bhí main na kháúngá.

30 Yisú' ne us se kahá, Main tujh se sach kahtá hún, ki áj hí kí rát, murg ke do bár báng dene ke áge, tú tín bár merá inkár karegá.

31 Tab us ne bár bár kahá, Agar tere sáth merá marná zarúr ho, tau bhí hargiz terá inkár na kar-úngá. Aur un sabhon ne bhí waisá hí kahá.

32 Phir we ek jagah men, jis ká nám Getsemane thá, á,e, aur us ne apne shágirdon ko kahá, Jab tak main du'á mángún, tum yahán baiṭho.

33 Aur Patras aur Ya'qúb aur Yuhanná ko apne sáth liyá, aur wuh ghabráne aur bahut dilgír hone lagá;

34 Aur un se kahá, Merí ján ká gam maut ká sá hai; tum yahán ṭhahro, aur jágte raho.

35 Aur wuh thoṛá áge jákar zamín par girá, aur du'á mángí, ki agar ho sake, to yih ghaṛí mujh se ṭal jáe.

36 Aur kahá, Ai Abbá, ai Báp, sab kuchh tujh se ho saktá hai; is piyále ko mujh se ṭál de; lekin na wuh jo main cháhtá hún, balki jo tú cháhtá hai.

37 Phir wuh áyá, aur unhen sote páyá, aur Patras ko kahá, Ai Shama'ún, tú sotá hai? kyá tú ek ghaṛí jág na saká?

38 Jágte raho, aur du'á mángo, tá aisá na ho, ki tum imtihán men paṛo: rúh to musta'idd, par jism kamzor hai.

39 Wuh phir gayá, aur wuhí bát du'á men mángí.

40 Aur phir áke unhen sote páyá, kyúnki un kí ánkhen nínd se bharí thín, aur we nahín jánte the, ki use kyá jawáb dewen.

41 Phir tísrí bár áke unhen kahá, ki Ab sote raho, aur árám karo; bas, waqt á pahunchá; dek-ho, Ibn i Ádam gunáhgáron ke

háthon men hawále kiyá játá hai.

42 Uṭho, ham chalen; dekho, wuh jo mujhe pakaṛwátá hai, nazdík hai.

43 ¶ Wuh yih kahtá hí thá, ki filfaur un bárah men se ek Yahúdáh náme, aur us ke sáth Sardár Káhinon, aur Faqíhon, aur buzurgon ki taraf se ek baṛí bhíṛ, talwáren aur láṭhíán leke, á pahunchí.

44 Aur pakaṛwánewále ne unhen yih patá diyá thá, ki jis ká main bosa lún, wuhí hai; use tum pakaṛke hifázat se le jáo.

45 Wuh áke filfaur us pás gayá, aur kahá, Ai Rabbí, ai Rabbí, aur use chúmá.

46 ¶ Aur unhon ne us par háth ḍálke use pakaṛ liyá.

47 Ek ne un men se jo wahán házir the, talwár khainchkar Sardár Káhin ke naukar ko lagáí, aur us ká kán uṛá diyá.

48 Tab Yisú' unhen kahne lagá, Kyá tum talwáren aur láṭhíán leke mujhe chor kí mánind pakaṛne ko á,e ho?

49 Main to har roz tumháre pás haikal men wa'z kartá thá, aur tum ne mujhe nahín pakṛá; lekin nawishton ká púrá honá zarúr hai.

50 Tab we sab use chhoṛke bhág ga,e.

51 Magar ek jawán, jo sútí chádar apne badan par oṛhe thá, us ke píchhe ho liyá, aur jawánon ne use pakṛá:

52 Par wuh sútí chádar un ke háthon men chhoṛkar nangá bhágá.

53 ¶ Tab we Yisú' ko Sardár Káhin kane, jis pás sab Sardár Káhin, aur buzurg, aur Faqíh jam'a húe the, le ga,e.

54 Aur Patras dúr se us ke píchhe Sardár Káhin ke dálán tak ho liyá, aur naukaron ke sáth baiṭhkar ág tápne lagá.

55 Tab Sardár Káhinon aur sárí majlis ne Yisú' par gawáhí ḍhúndhí, ki use ján se máren; par na páí.

56 Agarchi bahuton ne us par jhúṭhí gawáhí dí, par un kí gawáhíán muwáfiq na thín.

57 Tab ba'zon ne uṭhke us par yih jhúṭhí gawáhí dí, ki

58 Ham ne use kahte suná hai, ki main is haikal ko, jo háth se baní hai, ḍhá dúngá, aur tín din men ek dúsrí ko, jo háth se na bane, banáúngá.

59 Tis par bhí un kí gawáhí muwáfiq na thí.

60 Tab Sardár Káhin ne bích men khaṛe ho, Yisú' se púchhá, Kyá tú kuchh jawáb nahín detá? ye tujh par kyá gawáhí dete hain?

61 Par wuh chup rahá, aur kuchh jawáb na diyá. Phir Sardár Káhin ne us se púchhá, aur kahá, Kyá tú Masíh, us Mubárak ká Beṭá, hai?

62 Yisú' ne us se kahá, Main wuhí hún; aur tum Ibn i Ádam ko Alqádir ke dahine háth baiṭhe, aur ásmán ke bádalon par áte dekhoge.

63 Tab Sardár Káhin ne apne kapṛe pháṛke kahá, Ab hamen aur gawáh kyá darkár hain?

64 Tum ne yih kufr suná; tum ko kyá ma'lúm hotá hai? Un sabhon ne fatwá diyá, ki wuh qatl ke láiq hai.

65 Tab kitne us par thúkne, aur us ká munh ḍhámpne, aur use ghúnse márne, aur kahne lage, Nubúwat se khabar de: aur naukaron ne háth se use thapeṛe máre.

66 ¶ Jab Patras níche dálán men thá, Sardár Káhin kí launḍíon men se ek wahán áí;

67 Aur Patras ko ág tápte dekhkar, us kí taraf nazar karke, kahne lagí, Tú bhí Yisú' Násarí ke sáth thá.

68 Us ne inkár kiyá, ki main nahín jántá, aur nahín samajhtá, ki tú kyá kahtí hai. Aur báhar sahn men gayá; aur murg ne báng dí.

69 Phir ek launḍí use dekhkar,

un se jo wahán khaṛe the, kahne lagí, Yih unhín men se ek hai.

70 Us ne phir inkár kiyá. Aur thoṛí der píchhe, phir unhon ne jo wahán khaṛe the, Patras ko kahá, Sach tú unhín men se hai, kyúnki tú Galílí, aur terí bolí waisí hí hai.

71 Par wuh la'nat karne, aur qasam kháne lagá, ki main us shaḳhs ko, jis ká tum zikr karte ho, nahín jántá.

72 Dúsrí bár murg ne báng dí. Tab Patras ko wuhí bát, jo Yisú' ne us se kahí thí, yád á,í, ki Peshtar us se, ki murg do bár báng de, tú tín bár merá inkár karegá. Tab wuh phúṭke rone lagá.

XV BÁB.

1 JON subh húí, Sardár Káhin ne buzurgon aur Faqíhon aur sárí majlis ke sáth mashwarat karke, Yisú' ko bándhá, aur use lejákar Pilátús ke hawále kiyá.

2 Pilátús ne us se púchhá, Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne jawáb men us se kahá, Tú sach kahtá hai.

3 Aur Sardár Káhinon ne us par bahut sí faryáden kín: par us ne kuchh jawáb na diyá.

4 Tab Pilátús ne us se phir púchhá, Kyún tú kuchh jawáb nahín detá? dekh, we terí muḳhálifat men kyá kyá gawáhíán dete hain.

5 Taubhí Yisú' ne kuchh jawáb na diyá, yahán tak ki Pilátús ne ta'ajjub kiyá.

6 Aur wuh us 'íd men ek qaidí ko, jise we cháhte the, un kí ḳhátir chhoṛ detá thá.

7 Aur ek shaḳhs Barabbás nám, un fasádíon ke sáth, ki jinhon ne fasád men ḳhún kiyá thá, qaid thá.

8 Tab bhíṛ chilláke us se 'arz karne lagí, ki jaisá terá dastúr hai, waisá hí hamáre wáste kar.

9 Pilátús ne unhen jawáb diyá, Kyá tum cháhte ho, ki main tumháre liye Yahúdíon ke Bádsháh ko chhoṛ dún?

10 Kyúnki wuh jántá thá, ki Sardár Káhinon ne hasad se us ko hawále kiyá thá.

11 Par Sardár Káhinon ne bhíṛ ko ubhárá, ki wuh un ke liye Barabbás ko chhoṛ de.

12 Tab Pilátús ne phir un se kahá, Ab tum kyá cháhte ho? main us ko, jise tum Yahúdíon ká Bádsháh kahte ho, kyá karún?

13 We phir chilláe, ki Use salíb de.

14 Pilátús ne phir un se kahá, Kyún, is ne kyá buráí kí hai? Tab we aur bhí ziyáda chilláe, ki Use salíb de.

15 ¶ Tab Pilátús ne, bhíṛ kí razámandí cháhkar, un ke liye Barabbás ko chhoṛ diyá, aur Yisú' ko koṛe márke hawále kiyá, ki salíb par khainchá jáe.

16 Aur sipáhí us ko us dálán men, jahán hákim ká mahkama thá, le ga,e, aur sáre risále ko ikaṭṭhá kiyá.

17 Unhon ne use argawání kapṛe pahináe, aur kánṭon ká táj sajke us ke sir par rakhá.

18 Aur use salám karne lage, ki Ai Yahúdíon ke Bádsháh, Salám!

19 Aur we us ke sir par narkaṭ se márte the, aur us par thúkte, aur ghuṭne ṭekke use sijda karte the.

20 Aur jab us se hansí kar chuke, to us ke badan se argawání kapṛe utáre, aur us ká kapṛá use pahináke, salíb dene ko le chale.

21 Aur ek shaḳhs Qúríní Shama'ún nám, jo Sikandar aur Rúfus ká báp thá, dihát se áte húe, udhar se guzrá; unhon ne use begár pakṛá, ki us kí salíb uṭhá le chale.

22 Aur we use maqám i Galgatá men, jis ká tarjuma Khopṛí kí jagah hai, lá,e.

23 Aur mai men murr miláke use píne ko diyá, par us ne na piyá.

24 Aur unhon ne use salíb par khainchke us ke kapṛe bánṭe, aur

un par qur'a ḍálá, ki har ek shaḳhs kyá kyá le.

25 Aur tísrá ghanṭá thá, jab unhon ne us ko salíb dí.

26 Aur us par nálish ká yih mazmún likhá thá, ki YIH YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH HAI.

27 Aur unhon ne us ke sáth do choron ko, ek ko dahine háth, aur dúsre ko bá,en, salíb par khainchá.

28 Tab wuh nawishta, ki Wuh badkáron men giná gayá, púrá húá.

29 Aur we jo udhar se játe the, sir hiláte the, aur yih kahke use malámat karte the, ki Wáh, tú jo haikal ko ḍhátá, aur tín din men banátá thá,

30 Apne taín bachá, aur salíb par se utar á.

31 Isí tarah Sardár Káhinon ne bhí ápas men Faqíhon ke sáth ṭhaṭṭhe karte húe kahá, Us ne auron ko bacháyá; apne taín bacháne nahín saktá.

32 Baní Isráel ká Bádsháh, Masíh, ab salíb par se utar áwe, ki ham dekhen aur ímán láwen. Aur we jo us ke sáth salíb par khainche ga,e, use malámat karte the.

33 Aur jab chhaṭhá ghanṭá púrá húá, us sárí zamín par andherá chhá gayá, aur nawen ghanṭe tak rahá.

34 Aur nawen ghanṭe, Yisú' baṛí áwáz se chilláke bolá, Elí, Elí lamá sabaqtaní, jis ká tarjuma yih hai; Ai mere Ḳhudá, mere Ḳhudá, tú ne mujhe kyún chhoṛá?

35 Ba'ze un men, jo wahán khaṛe the, yih sunke bole, Dekho, wuh Iliyás ko bulátá hai.

36 Aur ek ne dauṛke isfanj ko sirke se tar karke aur ek narkaṭ par rakhke use chusáyá aur kahá, Bhalá, ham dekhen to, ki Iliyás use utárne áwe.

37 Tab Yisú' ne baṛí áwáz se chillákar ján dí.

38 Aur haikal ká parda úpar se níche tak phaṭ gayá.

39 ¶ Aur us súbadár ne, jo us ke sámhne khaṛá thá, use yún chilláte aur ján dete dekhke, kahá, ki Yih shaḳhs sachmuch Ḳhudá ká Beṭá thá.

40 Wahán ka,í 'auraten dúr se dekh rahí thín; un men Mariyam Magdaliní, aur Mariyam, chhoṭe Ya'qúb aur Yose kí má, aur Salome thín.

41 Unhon ne jab wuh Galíl men thá, us kí pairauí aur ḳhidmat bhí kí thí; phir aur bhí bahut sí 'auraten thín, jo us ke sáth Yarúsalam men áí thín.

42 ¶ Aur shám ko, ki taiyárí ká waqt thá, jo sabt se pahle hotá,

43 Yúsuf Arimatíyá, jo námwar mushír aur wuh ḳhud Ḳhudá kí bádsháhat ká muntazir thá, áyá, aur dilerí se Pilátús pás jáke, Yisú kí lásh mángí.

44 Aur Pilátús ne ta'ajjub kiyá, ki wuh aisá jald mar gayá, aur súbadár ko buláke us se púchhá, kyá der húí, ki wuh mar gayá?

45 Aur jab súbadár se aisá ma'lúm kiyá thá, to lásh Yúsuf ko dilá dí.

46 Aur us ne mihín kapṛá mol liyá thá, aur use utárke us kapṛe se kafnáyá, aur ek qabr men, jo chaṭán ke bích khodí gaí thí, use rakhá, aur us qabr ke darwáze par ek patthar ḍhalká diyá.

47 Mariyam Magdaliní, aur Yúses kí má Mariyam, us jagah ko, jahán wuh rakhá gayá, dekh rahí thín.

XVI BÁB.

1 JAB sabt ká din guzar gayá Mariyam Magdaliní aur Ya'qúb kí má Mariyam, aur Salome ne ḳhushbú chízen mol lín, táki wahán jáke us par malen.

2 Aur hafte ke pahle din bahut sawere súraj nikalte húe qabr par áín.

3 Aur ápas men kahne lagín, ki Hamáre liye is patthar ko qabr ke darwáze par se kaun ḍhalkáegá.

4 Jab unhon ne nigáh kí, to us

patthar ko ḍhalkáyá húá dekhá, aur wuh bahut bhárí thá.

5 Qabr men̲ jákar, unhon̲ ne ek jawán ko sufed poshák pahine dahiní taraf baiṭhe húe dekhá, aur hairán húín̲.

6 Us ne unhen̲ kahá, Mat ghabráo: Tum Yisú' Násarí ko, jo salíb par khain̲chá gayá, ḍhúnḍhtíán̲ ho; wuh jí uṭhá hai; wuh yahán̲ nahín̲; dekho yih jagah, jis men̲ unhon̲ ne use rakhá thá.

7 Ab tum jáo, aur us ke shágirdon̲ ko aur Patras ko kaho, ki wuh tum se áge Galíl ko játá hai, aur jaisá us ne tumhen̲ kahá thá, tum use wahán̲ dekhoge.

8 We jald nikalke qabr se bhágín̲, aur kámptí aur ghabrátí húí, máre ḍar ke, kisí se kuchh na bolín̲.

9 ¶ Hafte ke pahle roz, wuh, sawere uṭhkar, pahle Mariyam Magdaliní ko, jis men̲ se us ne sát deo nikále the, dikhái diyá.

10 Us ne jáke, us ke sáthíon̲ ko, jo us ke liye gamgín aur rote the, ḳhabar dí.

11 We yih sunke, ki wuh jítá hai, aur use dikhái diyá, yaqín na láe.

12 ¶ Us ke ba'd, wuh dúsrí súrat men̲, un men̲ se do ko, jis waqt ki we paidal chalte the, aur dihát kí taraf játe the, dikhái diyá.

13 Unhon̲ ne jáke báqí logon̲ ko ḳhabar dí, aur unhon̲ ne bhí un kí báton̲ ko yaqín na kiyá.

14 ¶ Áḳhir wuh un gyárahon̲ ko, jab we ḳháne baiṭhe the, dikhá,í diyá, aur un kí beímání aur saḳhtdilí par malámat kí, kyún̲ki we un kí báton̲ par, jinhon̲ ne us ke jí uṭhne ke ba'd use dekhá thá, yaqín na láe the.

15 Aur us ne unhen̲ kahá, ki Tum tamám dunyá men̲ jáke harek maḳhlúq ke sámhne Injíl kí manádí karo.

16 Jo ki ímán látá, aur baptisma pátá hai, naját páegá: aur jo ímán nahín̲ látá, us par sazá ká hukm kiyá jáegá.

17 Aur we jo ímán láen̲ge, un ke sáth yih 'alámaten̲ hon̲gí; ki we mere nám se deon̲ ko nikálen̲ge; aur naí zubánen̲ bolen̲ge;

18 Sámpon̲ ko uṭhá len̲ge; aur agar koí halák karnewálí chíz pien̲ge, unhen̲ kuchh nuqsán na hogá; we bímáron̲ par háth rakhen̲ge, to change ho jáen̲ge.

19 ¶ Ḳhudáwand unhen̲ yih farmáke ásmán par játá rahá, aur Ḳhudá ke dahine háth baiṭhá.

20 Phir unhon̲ ne har jagah jákar manádí kí, aur Ḳhudáwand un kí madad kartá thá, aur kalám ko, un mu'ajizon̲ ke wasíle se, jo us ke sáth sáth hote the, sábit kartá rahá. Ámín.

LÚQÁ KÍ INJÍL.

I BÁB.

1 CHÚNKI bahuton̲ ne kamarbándhí, ki un kámon̲ ká, jo filwáqi' hamáre darmiyán anjám húe, bayán karen̲,

2 Jis tarah se unhon̲ ne, jo shurú' se ḳhud dekhnewále, aur kalám kí ḳhidmat karnewále the, ham se riwáyat kí;

3 Main̲ ne bhí munásib jáná, ki sab ko sire se sahíh tarah daryáft

karke, tere liye, ai buzurg Theofilus, batartíb likhún,

4 Táki tú un báton kí haqíqat ko, jin kí tú ne ta'lím páí, jáne.

5 ¶ YAHÚDIYA ke bádsháh Herodís ke dinon men, Abiyáh ke párídáron men se Zakariyáh náme ek káhin thá: us kí jorú Hárún kí beṭíon men se thí, aur us ká nám Ilísabát thá.

6 We donon Khudá ke huzúr rástbáz, aur Khudáwand ke sáre hukmon aur qánúnon par be 'aib chalnewále the.

7 Aur un ke larká na thá, kyúnki Ilísabát bánjh thí, aur donon búṛhe the.

8 Aur aisá húá, ki jab wuh Khudá ke huzúr, apne firqe kí bárí par, káhin ká károbár kartá thá,

9 Káhiní ke dastúr par us kí chiṭṭhí niklí, ki Khudáwand kí haikal men jáke khushbúí jaláwe.

10 Aur logon kí sárí jamá'at, khushbúí jaláte waqt, báhar du'á máng rahí thí.

11 Tab us ko, Khudáwand ká firishta, khushbúí jaláne ke mazbah kí dahní taraf khaṛá húá, dikhái diyá.

12 Zakariyáh dekhkar ghabráyá, aur bahut ḍará.

13 Par firishte ne us se kahá, ki Ai Zakariyáh, mat ḍar, ki terí du'á suní ga,í, aur terí jorú Ilísabát tere liye ek beṭá janegí; tú us ká nám Yuhanná rakhná.

14 Aur tujhe khushí o khurramí hogí; aur bahutere us kí paidáish se khush honge.

15 Kyúnki wuh Khudáwand ke huzúr buzurg hogá, aur na mai, aur na koí nasha píegá; aur apní má ke peṭ hí se Rúh i Quds se bhar jáegá.

16 Aur baní Isráel men se bahuton ko un ke Khudáwand Khudá kí taraf pheregá.

17 Aur wuh us ke áge, Iliyás kí tabí'at aur qúwat ke sáth, chalegá, ki báp ke dilon ko larkon kí taraf, aur náfarmánbardáron ko rástbázon kí danáí kí taraf pherke, Khudáwand ke liye ek musta'idd qaum taiyár kare.

18 Tab Zakariyáh ne firishte ko kahá, Main is ko kyúnkar sach jánún? kyúnki main búṛhá hún, aur merí jorú kí baṛí 'umr húí.

19 Firishte ne jawáb men us se kahá, Main Jabriel hún, jo Khudá ke huzúr házir rahtá hún; aur bhejá gayá, ki tujhe kahún, aur yih khushkhabarí tujhe dún.

20 Aur dekh, tú gúngá ho jáegá, aur jis din tak ki yih na ho, bol na sakegá, is liye ki tú ne merí báton ko, jo apne waqt par púrí hongí, yaqín na kiyá.

21 Aur log Zakariyáh kí ráh dekhte the, aur haikal men us ke der karne se ta'ajjub karte the.

22 Jab wuh báhar áke un se bol na saká, unhon ne daryáft kiyá, ki us ne haikal men koí royá dekhí thí: aur wuh un se isháre kartá thá, aur gúngá rah gayá.

23 Aur aisá húá, ki jab us kí khidmat ke din púre húe, wuh apne ghar gayá.

24 Aur un dinon ke ba'd, us kí jorú Ilísabát hámila húí, aur us ne pánch mahíne tak apne taín yih kahke chhipáyá, ki,

25 Jin dinon men Khudáwand ne mujh par nazar kí, mere sáth aisá kiyá, táki logon men se merí sharmindagí dúr kare.

26 Aur chhaṭhe mahíne Jabriel firishta Khudá kí taraf se Galíl ke ek shahr men, jis ká nám Násarat thá, bhejá gayá,

27 Ek kunwárí ke pás, jis kí Yúsuf náme ek mard se, jo Dáúd ke gharáne se thá, mangní húí thí; aur us kunwárí ká nám Mariyam thá.

28 Us firishte ne us pás áke kahá, ki Ai pasandída, salám! Khudáwand tere sáth: tú 'auraton men mubárak hai.

29 Par wuh use dekhkar, us kí bát se ghabráí, aur sochne lagí, ki yih kaisá salám hai.

30 Tab firishte ne us se kahá, ki

Ai Mariyam, Mat ḍar; ki tú ne Ḳhudá ká fazl páyá.

31 Aur dekh, Tú hámila hogí, aur beṭá janegí, aur us ká nám YISÚ' rakhná.

32 Wuh buzurg hogá, aur Ḳhudá ta'álá ká Beṭá kahláegá: aur Ḳhudáwand Ḳhudá us ke báp Dáúd ká taḳht use degá:

33 Aur wuh sadá Ya'qúb ke gharáne kí bádsháhat karegá; aur us kí bádsháhat áḳhir na hogí.

34 Tab Mariyam ne firishte se kahá, Yih kyúṉkar hogá, jis hál meṉ main mard ko nahíṉ jántí?

35 Firishte ne jawáb meṉ us se kahá, ki Rúh i Quds tujh par utregí, aur Ḳhudá ta'álá kí qudrat ká sáya tujh par hogá: is sabab se wuh pák laṛká Ḳhudá ká Beṭá kahláegá.

36 Aur dekh, terí rishtadár Ilísabát ko bhí buṛhápe meṉ beṭá honewálá hai; aur yih us ká, jo bánjh kahlátí thí, chhaṭhá mahíná hai.

37 Kyúṉki Ḳhudá ke áge koí bát anhoní nahíṉ.

38 Aur Mariyam ne kahá, Dekh, Ḳhudáwand kí bándí; mujh par tere kahne ke muwáfiq howe. Tab firishta us ke pás se chalá gayá.

39 Aur unhíṉ dinoṉ meṉ, Mariyam uṭhkar jaldí se pahároṉ par Yahúdiya ke ek shahr ko ga,í;

40 Aur Zakariyáh ke ghar pahunchke Ilísabát ko salám kiyá.

41 Aur aisá húá, ki jonhíṉ Ilísabát ne Mariyam ká salám suná, laṛká us ke peṭ meṉ uchhal paṛá; aur Ilísabát Rúh i Quds se bhar ga,í:

42 Aur zor se pukárke kahá, ki Tú 'auratoṉ meṉ mubárak hai, aur tere peṭ ká phal mubárak hai.

43 Mere liye yih kyúṉkar húá, ki mere Ḳhudáwand kí má mujh pás á,í? ki,

44 Dekh, tere salám kí áwáz jonhíṉ mere kán tak pahunchí, laṛká mere peṭ meṉ ḳhushí se uchhal paṛá.

45 Aur mubárak hai wuh jo ímán lá,í, ki yih báteṉ, jo Ḳhudáwand kí taraf se kahí gaiṉ, púrí hoṉgí.

46 Mariyam ne kahá, ki Merí ján Ḳhudáwand kí baṛáí kartí hai,

47 Aur merí rúh mere naját denewále Ḳhudá se ḳhush húí.

48 Ki us ne apní bándí kí garíbí par nazar kí: is liye, dekh, ab se har zamáne ke log mujh ko mubárak kaheṉge.

49 Kyúṉki us ne, jo qudratwálá hai, mujh par baṛá ihsán kiyá hai; aur us ká nám pák hai.

50 Aur us ká rahm un par, jo us se ḍarte haiṉ, pusht dar pusht hai.

51 Us ne apne bázú ká zor dikháyá; aur un ko, jo apne dil ke ḳhiyál meṉ apne táíṉ baṛá samajhte haiṉ, pareshán kiyá.

52 Qudratwáloṉ ko taḳht se girá diyá, aur garíboṉ ko buland kiyá.

53 Us ne bhúkhoṉ ko achchhí chízoṉ se ásúda kiyá; aur daulatmandoṉ ko ḳhálí háth bhejá.

54 Us ne apne bande Isráel ko sambhál liyá, un rahmatoṉ ko yád karke,

55 Jo Abirahám aur us kí aulád par sadá ko thíṉ, jaisá us ne hamáre bápdádoṉ se farmáyá thá.

56 Aur Mariyam, tín mahíne ke qaríb us ke sáth rahke, apne ghar ko phirí.

57 Ab Ilísabát ke janne ká waqt pahunchá; aur beṭá janí.

58 Aur us ke paṛosíoṉ aur rishtadároṉ ne suná, ki Ḳhudáwand ne us par baṛí rahmat kí; aur unhoṉ ne us ke sáth ḳhushí kí.

59 Aur yúṉ húá, ki we áṭhweṉ din laṛke ká ḳhatna karne á,e; aur us ká nám Zakariyáh, jo us ke báp ká thá, rakhne lage.

60 Par us kí má ne jawáb meṉ kahá, ki Nahíṉ; balki us ká nám Yuhanná rakhá jáwe.

61 Unhoṉ ne us se kahá, ki Tere gharáne meṉ kisú ká yih nám nahíṉ.

62 Tab unhoṉ ne us ke báp kí

taraf ishára kiyá, ki wuh us ká kyá nám rakhá cháhtá hai.

63 Us ne takhtí mangáke likhá, ki Yuhanná us ká nám hai. Aur sabhon ne ta'ajjub kiyá.

64 Aur usí dam us ká munh aur zubán khul ga,í, aur bolne lagá, aur Khudá kí ta'ríf kí.

65 Tab sáre áspás ke rahnewále dar ga,e: aur Yahúdiya ke tamám kohistán men in sab báton ká charchá phailá.

66 Aur sabhon ne, jo sunte the, apne dil men sochkar kahá, ki, Yih kaisá larká hogá! Aur Khudáwand ká háth us par thá.

67 Aur us ká báp Zakariyáh Rúh i Quds se bhar gayá, aur nubúwat kí ráh se kahne lagá, ki,

68 Hamd Khudáwand kí, jo Isráel ká Khudá hai; kyúnki us ne apne logon par nazar kí, aur unhen chhutkárá diyá,

69 Aur hamáre liye naját ká síng apne bande Dáúd ke ghar men se nikálá;

70 Jaisá us ne apne pák nabíon kí ma'rifat, jo dunyá ke shurú' se hote á,e, kahá:

71 Ham ko hamáre dushmanon se, aur un ke háth se jo ham se kína rakhte hain, naját bakhshí;

72 Táki wuh rahm, jis ká hamáre bápdádon ke sáth qarár kiyá, kare, aur apne pák 'ahd ko yád rakhe;

73 Us hí qasam ko, jo us ne hamáre báp Abirahám se kí, ki,

74 Wuh hamen yih degá, ki apne dushmanon ke háth se chhutkárá páke,

75 'Umr bhar us ke áge pákízagí aur sacháí se, bekhauf us kí bandagí karen.

76 Aur ai larke, tú Khudá ta'álá ká nabí kahláegá: kyúnki tú Khudáwand ke áge us kí ráhon ko durust kartá jáegá; ki,

77 Us ke logon ko naját kí ráh batáwe, jis men un ke gunáhon kí mu'áfí howe,

78 Jo hamáre Khudá kí khâss rahmat se hai; jis ke sabab subh kí roshní úpar se ham tak pahunchí,

79 Táki un ko jo andhere aur maut ke sáye men baithe hain, roshní bakhshe, aur hamen salámatí kí ráh par le chale.

80 Aur wuh larká barhtá, aur rúh men qúwat pátá gayá, aur apne taín Isráel par záhir karne ke din tak bayábán men rahá.

II BÁB.

1 AUR un dinon men yún húá, ki Qaisar Augustus ká hukm niklá, ki har bastí ke logon ke nám likhe jáen.

2 (Aur yih pahlí ismnawísí thí, jo Suriyá ke hákim Qurenius ke waqt men húí.)

3 Tab har ek apne apne shahr ko nám likháne chalá.

4 Aur Yúsuf bhí Galíl ke shahr Násarat se, Yahúdiya men, Dáúd ke shahr ko, jo Baitlaham kahlátá hai, gayá; is liye ki wuh Dáúd ke gharáne aur aulád se thá; ki,

5 Apní mangetar Mariyam ke sáth, jo hámila thí, nám likháwe.

6 Aur aisá húá, ki jab we wahán the, us ke janne ke din púre húe.

7 Aur apná palauthá betá janí, aur us ko kapre men lapetke charní men rakhá; kyúnki un ko sará men jagah na milí.

8 Us mulk men garariye the, jo maidán men rahte, aur rát ko bárí bárí apní jhund kí chaukí karte the.

9 Aur, dekho, ki Khudáwand ká firishta un par záhir húá, aur Khudáwand ká núr un ke chaugird chamká: aur we niháyat dar ga,e.

10 Tab firishte ne unhen kahá, Mat daro: kyúnki, dekho, Main tumhen barí khushkhabarí sunátá hún, jo sab logon ke wáste hai; ki

11 Dáúd ke shahr men, áj tumháre liye ek naját denewálá paidá

húá; wuh Masíh Khudáwand hai.

12 Aur tumháre liye yihí patá hai; ki tum us larke ko kapre men lapetá aur charní men rakhá húá páoge.

13 Aur ekbárgí, us firishte ke sáth ásmání lashkar kí ek jamá'at Khudá kí ta'ríf kartí, aur yih kahtí záhir húí, ki,

14 Khudá ko ásmán par ta'ríf, aur zamín par salámatí, aur ádmíon se razámandí howe.

15 Aur aisá húá, ki jab firishte un ke pás se ásmán par ga,e, garariyon ne ápas men kahá, ki Áo, ham Baitlaham ko jáen aur is bát ko jo húí hai, jis kí Khudáwand ne ham ko khabar dí hai, dekhen.

16 Tab unhon ne jaldí jáke, Mariyam, aur Yúsuf ko, aur us larke ko charní men rakhá páyá.

17 Aur dekhke, us bát ko, jo is larke ke haqq men un se kahí gaí thí, phailáyá.

18 Aur sab sunnewálon ne in báton se, jo garariyon ne unhen kahín, ta'ajjub kiyá.

19 Par Mariyam ne in sab báton ko, apne dil men gaur karke, yád rakhá.

20 Aur garariye in sab báton ko sunke, aur jaisí un se kahí gaí thín, dekhke, Khudá kí ta'ríf aur baráí karte húe phire.

21 Aur jab áth din púre húe, ki larke ká khatna ho, us ká nám YISÚ' rakhá gayá, jo us ke pet men parne ke áge, firishte ne rakhá thá.

22 Aur jab Músá kí sharí'at ke muwáfiq us ke pák hone ke din púre húe, we us larke ko Yarúsalam men lá,e, táki Khudáwand ke áge házir karen;

23 (Jaisá ki Khudáwand kí sharí'at men likhá hai, ki har ek palauthá larká Khudáwand ko nazr kiyá jáegá;)

24 Aur Khudáwand kí sharí'at ke hukm ke muwáfiq, Qumríon ká ek jorá, yá kabútar ke do bachche qurbán karen.

25 Aur, dekho, ki Yarúsalam men Shama'ún nám ek shakhs thá, jo rástbáz aur díndár aur Isráel kí tasallí kí ráh dekhtá thá, aur Rúh i Quds us par thí.

26 Us ko Rúh i Quds ne khabar dí thí, ki jab tak Khudáwand ke Masíh ko na dekh le, wuh na maregá.

27 Wuh Rúh ke batáne se haikal men áyá: aur jis waqt má báp us larke Yisú' ko andar láte the, táki us ke liye shara' ke dastúr par 'amal karen,

28 Us ne use apne háthon par uthá liyá, aur Khudá kí ta'ríf karke kahá; ki,

29 Ai Khudáwand, ab tú apne bande ko apne kalám ke muwáfiq salámatí se rukhsat detá hai:

30 Kyúnki merí ánkhon ne terí naját dekhí,

31 Jo tú ne sab logon ke áge taiyár kí hai;

32 Qaumon ko roshan karne ke liye ek núr, aur apne log Isráel ke liye jalál.

33 Tab Yúsuf aur Yisú' kí má ne un báton se, jo us ke haqq men kahí gaín, ta'ajjub kiyá.

34 Aur Shama'ún ne unhen du'á dí, aur us kí má Mariyam ko kahá, Dekh, yih Isráel men bahuton ke girne aur uthne ke liye, aur khiláf kahne ke nishán ke wáste rakhá húá hai;

35 (Aur talwár terí ján ke bhítar guzar jáegí,) táki bahuton ke dilon ke khiyál khul jáen.

36 Aur Asír ke gharáne se, Anná nám Fánúel kí betí jo bahut búrhí thí: aur us ne apne kunwárípan se sát baras ek khasam ke sáth nibáh kiyá thá;

37 Aur wuh bewá qaríb chaurásí baras kí thí, ki haikal se judá na hoke roza rakhtí, aur du'á mángne men rát din bandagí kartí rahí.

38 Us ne usí gharí ákar, Khudáwand ká shukr kiyá, aur un sab ko, jo Yarúsalam men chhutkáre kí ráh dekhte the, us kí bábat kahá.

39 Aur jab we Khudáwand kí sharí'at ke muwáfiq sab kuchh kar chuke, to Galíl men apne shahr Násarat ko phir ga,e.

40 Aur larká barhtá, aur hikmat se bharke rúh men qúwat pátá rahá: aur Khudáwand ká fazl us par thá.

41 Us ke má báp har baras 'íd i fasah men Yarúsalam ko játe the.

42 Aur jab wuh bárah baras ká húá, we 'íd ke dastúr par Yarúsalam ko ga,e.

43 Aur un dinon ko púrá karke, jad phirne lage, wuh larká Yisú' Yarúsalam men rah gayá; par Yúsuf aur us kí má ne na jáná.

44 Balki yih samajhke, ki wuh qáfile men hai, ek manzil ga,e; aur use rishtadáron aur jánpahchánon men dhúndhá.

45 Aur na pákar, us kí talásh men Yarúsalam ko phire.

46 Aur aisá húá, ki unhon ne tín roz píchhe use haikal men ustádon ke bích baithe húe, un kí sunte, aur un se púchhte páyá.

47 Aur sab jo us kí sunte the, us kí samajh aur us ke jawábon se dang the.

48 Tab we use dekhkar hairán húe: aur us kí má ne us se kahá, Ai Bete, kis liye tú ne ham se aisá kiyá? dekh, terá báp aur main kurhte húe tujhe dhúndhte the.

49 Us ne unhen kahá, Kyún tum mujhe dhúndhte the? kyá tum ne na jáná, ki mujhe apne báp ke yahán rahná zarúr hai?

50 Par we is bát ko, jo us ne unhen kahí, na samjhe.

51 Aur wuh un ke sáth rawána hokar, Násarat men áyá, aur un ke tábi' rahá. Aur us kí má ne yih sab báten apne dil men rakhín.

52 Aur Yisú', hikmat, aur qadd, aur Khudá ke aur insán ke piyár men, barhá.

III. BÁB.

1 AB Tiberius Qaisar kí bádsháhat ke pandrahwen baras, jab Pantús Pilátús Yahúdiya ká hákim, aur Herodís Galíl kí chauthái ká, aur us ká bhái Failbús Itúríya kí chauthái aur Trákhonítis ke mulk ká, aur Lisániyas Abilíní kí chauthái ká hákim thá,

2 Jis waqt Anná aur Qayáfá sardár káhin the, Khudá ká kalám bayábán men Zakariyáh ke bete Yuhanná ko pahunchá.

3 Aur wuh Yardan ke sáre áspás ke mulk men áke, gunáhon kí mu'áfí ke liye tauba ke baptisma kí manádí kartá rahá;

4 Chunánchi Yas'aiyáh nabí kí kitáb men likhá hai, ki Bayábán men ek pukárnewále kí áwáz hai, ki Tum Khudáwand kí ráh ko durust karo, aur us ke ráston ko sídhá karo.

5 Har ek garhá bhará jáegá, aur sab pahár aur tíle níche kí,e jáenge; aur terhí jághen sídhí, aur bihar ráhen barábar banengín:

6 Aur har ek shakhs Khudá kí naját dekhegá.

7 Tab us ne un logon ko, jo us se baptisma páne ko nikle the, kahá, Ai sámpon kí nasl, tumhen kis ne batáyá, ki ánewále gazab se bhágo?

8 Pas tauba ke láiq mewe láo, aur apne dilon men khiyál na karo, ki Abirahám hamárá báp hai; kyúnki main tumhen kahtá hún, ki Khudá Abirahám ke liye in pattharon se larke paidá kar saktá hai.

9 Aur darakhton kí jar par kulhárí rakhí hai: so jo darakht achchhe phal nahín látá, kátá aur ág men dálá játá hai.

10 Tab logon ne us se púchhá, ki Phir ham kyá karen?

11 Us ne un se jawáb men kahá, ki Jis ke do kurte hon, us ko, jis ke pás nahín hai, bánt de; aur jis ke pás kháne ko ho, wuh bhí aisá hí kare.

12 Tab mahsúl lenewále bhí baptisma páne ko á,e, aur us se

kahá, ki Ai ustád, ham kyá karen?

13 Us ne un se kahá, ki tumháre liye jo muqarrar hai, us se ziyáda na lo.

14 Sipáhíon ne bhí us se púchhá, ki Ham kyá karen? Us ne unhen kahá, ki Na kisí par zulm karo, na tuhmat lagáo, aur apne rozíne par rází raho.

15 Aur jab log sochte, aur sab apne dil men Yuhanná kí bábat khiyál karte the, ki kyá wuh Masíh hai;

16 Yuhanná ne un sab ke jawáb men kahá, ki Main to tumhen pání se baptisma detá hún; par mujh se ek qawítar átá hai, jis kí jútí ke band kholne ke main láiq nahín hún: wuh tumhen Rúh i Quds aur ág se baptisma degá.

17 Us ke háth men súp hai, aur wuh apne khalíhán ko khúb sáf karegá, aur gehún ko apní kothí men jam'a karegá; par bhúsí ko us ág men, jo nahín bujhtí, jaláwegá.

18 Aur wuh logon ko nasíhat kí bahut aur báten kartá, aur khushkhabarí detá rahá.

19 Par Herodís chauthái ke hákim ne, apne bhái Failbús kí jorú Herodiyás ke sabab, aur aur sab badíon ke liye, jo us ne kín, Yuhanná se malámat uthake,

20 Sab par yih ziyáda kiyá, ki us ko qaid rakhá.

21 Aur aisá húá, ki jab sab log baptisma pá chuke the, aur Yisú' bhí baptisma pákar du'á máng rahá thá, ásmán khul gayá,

22 Aur Rúh i Quds jism kí súrat men kabútar kí tarah, us par utrí, aur ásmán se yih áwáz áí, ki Tú merá piyárá Betá hai; tujh se main rází hún.

23 Aur Yisú' baras tís ek ká hone lagá, aur (jaisá ki samjhá játá thá) wuh Yúsuf ká betá thá; Yúsuf Helí ká,

24 Helí Matthát ká, Matthát Lewí ká, Lewí Melkhí ká, Melkhí Yánná ká, Yánná Yúsuf ká,

25 Yúsuf Matthátiyás ká, Matthátiyás Ámús ká, Ámús Náúm ká, Náúm Eslí ká, Eslí Naggái ká,

26 Naggái Má'ath ká, Má'ath Matthátiyás ká, Matthátiyás Simá'í ká, Simá'í Yúsuf ká, Yúsuf Yahúdáh ká,

27 Yahúdáh Yuhanná ká, Yuhanná Resá ká, Resá Zarubábul ká, Zarubábul Salatíel ká, Salatíel Nerí ká,

28 Nerí Melkhí ká, Melkhí Addí ká, Addí Kosám ká, Kosám Elmodám ká, Elmodám Er ká,

29 Er Yuses ká, Yuses Ele'azar ká, Ele'azar Yorím ká, Yorím Matthát ká, Matthát Lewí ká,

30 Lewí Shama'ún ká, Shama'ún Yahúdáh ká, Yahúdáh Yúsuf ká, Yúsuf Yúnán ká, Yúnán Eliyáqím ká,

31 Eliyáqím Meliyá ká, Meliyá Mainán ká, Mainán Mattathá ká, Mattathá Náthán ká, Náthán Dáúd ká,

32 Dáúd Yessí ká, Yessí 'Obed ká, 'Obed Bo'az ká, Bo'az Salmon ká, Salmon Nahsún ká,

33 Nahsún 'Aminadáb ká, 'Aminadáb Arám ká, Arám Hasrom ká, Hasrom Pháras ká, Pháras Yahúdáh ká,

34 Yahúdáh Ya'qúb ká, Ya'qúb Iz,hák ká, Iz,hák Abirahám ká, Abirahám Tárah ká, Tárah Nahúr ká,

35 Nahúr Sárukh ká, Sárukh Ra'ú ká, Ra'ú Fálik ká, Fálik 'Íbr ká, 'Íbr Silah ká,

36 Silah Qínán ká, Qínán Arfaksad ká, Arfaksad Sim ká, Sim Núh ká, Núh Lamak ká,

37 Lamak Matúsilá ká, Matúsilá Hanúk ká, Hanúk Yárid ká, Yárid Malaliel ká, Malaliel Qínán ká,

38 Qínán Anús ká, Anús Set ká, Set Ádam ká, Ádam Khudá ká thá.

IV BÁB.

1 AUR Yisú' Rúh i Quds se bhará húá, Yardan se phirá, aur Rúh kí rahnumáí se bayábán men gayá,

2 Aur chális din tak Shaitán se ázmáyá gayá. Aur un dinon men kuchh na kháyá: jab wuh din púre húe, ákhir ko bhúkhá húá.

3 Tab Shaitán ne us se kahá, ki Agar tú Khudá ká Betá hai, to is patthar ko kah, ki Rotí ho jáe.

4 Yisú' ne jawáb men use kahá, Likhá hai, ki Insán sirf rotí se nahín, balki Khudá kí har ek bát se jítá hai.

5 Aur Shaitán ne use ek únche pahár par le jáke dunyá kí sárí bádsháhaten ek dam men dikháín.

6 Aur Shaitán ne us se kahá, ki Main yih sárá ikhtiyár, aur un kí shán o shaukat tujhe dúngá: kyúnki yih mujh ko sompá gayá hai; aur jis ko cháhtá hún, detá hún.

7 Pas agar tú mujhe sijda kare, sab terá hogá.

8 Yisú' ne use jawáb men kahá, ki Ai Shaitán, mere sámhne se já: kyúnki likhá hai, ki Tú Khudáwand ko, jo terá Khudá hai, sijda kar, aur sirf us hí kí bandagí kar.

9 Wuh use Yarúsalam men láyá, aur haikal kí munder par khará karke, us se kahá, Agar tú Khudá ká Betá hai, to apne taín yahán se girá de:

10 Kyúnki likhá hai, ki Wuh tere liye apne firishton ko farmáwegá, ki terí khabardárí karen:

11 Aur tujhe háthon par uthá len, tá na ho ki tere páon ko patthar se thes lage.

12 Yisú' ne jawáb men use farmáyá, ki kahá gayá hai, Tú Khudáwand ko, jo terá Khudá hai, mat ázmá.

13 Aur Shaitán jab tamám ázmáish kar chuká, muddat tak us dúr rahá.

14 ¶ Aur Yisú' Rúh kí qúwat se Galíl ko phirá: aur sáre áspás ke mulk men us kí shuhrat húí.

15 Aur wuh un ke 'ibádatkhánon men ta'lím detá rahá, aur sab us kí ta'ríf karte the.

16 ¶ Phir wuh Násarat ko, jahán parwarish páí thí, áyá, aur apne dastúr par sabt ke din 'ibádatkháne men gayá, aur parhne ko khará húá.

17 Aur Yas'aiyáh nabí kí kitáb us ko dí gaí. Aur kitáb kholkar, wuh maqám páyá, jahán yih likhá thá, ki,

18 Khudá kí Rúh mujh men hai; us ne is liye mujhe Masíh kiyá, ki garíbon ko khushkhabarí dún; mujh ko bhejá, ki túte dilon ko durust karún, qaidíon ko chhútne, aur andhon ko dekhne kí khabar sunáún, aur jo beríon se gháyal hain unhen chhuráún,

19 Aur Khudáwand ke sál i maqbúl kí manádí karún.

20 Aur kitáb band karke, khidmat karnewále ko deke wuh baith gayá. Aur sabhon kí ánkhen, jo 'ibádatkháne men the, us par lagí thín.

21 Tab wuh unhen kahne lagá, ki Áj yih nawishta jo tum ne suná, púrá húá.

22 Aur sab ne us par gawáhí dí, aur un 'umda báton se, jo us ke munh se nikaltí thín, ta'ajjub karke kahá, Kyá yih Yúsuf ká betá nahín?

23 Us ne unhen kahá, ki Tum beshakk yih masal mujh par kahoge, ki Ai hakím, apne taín changá kar: jo jo ham ne suná, ki tujh se Kafarnáhum men húá, yahán apne mulk men bhí kar.

24 Par us ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Koí nabí apne mulk men maqbúl nahín hotá.

25 Lekin main tum se sach kahtá hún, ki Iliyás ke dinon men, jab sárhe tín baras ásmán band rahá, yahán tak ki sárí zamín men bará kál pará, bahut sí bewáen Isráel men thín;

26 Par Iliyás un men se kisí ke pás na bhejá gayá, magar Saidá ke Saraptá men ek bewá ke pás.

27 Aur Ilíshá nabí ke waqt Isráel men bahut se korhí the; par un men se koí Na'mán Suriyání ke siwá changá na húá.

28 Tab we jo 'ibádatkháne men the, un báton ko sunte hí, gusse se bhar ga,e,

29 Aur uthe, aur use shahr ke báhar nikálke, us pahár kí chotí par, jis par un ká shahr baná thá, le chale, ki use dhakel den.

30 Lekin wuh un ke bích se nikalke, rawána húá,

31 Aur Kafarnáhum men, jo Galíl ká ek shahr hai, áyá, aur sabt ke din unhen ta'lím diyá kiyá.

32 Aur we us kí ta'lím se dang húe: kyúnki us ká kalám qudrat ke sáth thá.

33 ¶ Aur 'ibádatkháne men ek shakhs thá, jis men shaitán kí nápák rúh thí; wuh barí áwáz se yih kahkar chilláyá, ki,

34 Ai Yisú' Násarí, ham ko chhor; hamen tujh se kyá kám? tú hamen halák karne áyá hai? main jántá hún, ki tú kaun hai; Khudá ká Quddús.

35 Yisú' ne use dhamkáke kahá, Chup rah, aur us men se nikal já. Aur shaitán use bích men patakke, benuqsán pahuncháe ke, us se nikal gayá.

36 Aur sab niháyat hairán húe, aur ápas men kahne lage, ki Yih kaisá kalám hai! ki wuh ikhtiyár aur qudrat se nápák rúhon par hukm kartá hai, aur we nikal játí hain.

37 Aur áspás ke mulk kí har jagah us kí shuhrat phailí.

38 ¶ Phir wuh 'ibádatkháne se uthkar Shama'ún ke ghar gayá. Shama'ún kí sás ko barí tap charhí thí; aur unhon ne us ke liye us se 'arz kí.

39 Tab us ne us ke pás khará hoke, tap ko dhamkáyá, to utar ga,í: aur us ne jhat uthke un kí khidmat kí.

40 ¶ Aur jab súraj dúbtá thá, we sab, jin ke yahán maríz the, jo tarah tarah kí bímáríon men giriftár the, un ko us pás lá,e; us ne un men se har ek par háth rakhkar unhen changá kiyá.

41 Aur bahuton men se shayátín chillákar yih kahke nikal ga,e, ki Tú Masíh Khudá ká Betá hai. Par us ne dhamkákar un ko bolne na diyá: ki unhon ne use pahcháná, ki wuh Masíh hai.

42 Aur jab din húá, wuh nikalkar ek wíráne men gayá: aur log use dhúndhte húe us pás á,e, aur use roká, ki un ke pás se na jáe.

43 Par us ne unhen kahá, Mujhe zarúr hai, ki aur shahron men bhí Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí dún: kyúnki main is hí liye bhejá gayá hún.

44 Aur wuh Galíl ke 'ibádatkhánon men manádí kartá rahá.

V BÁB.

1 AISÁ húá, ki jab Khudá ke kalám sunne ko log us par gire parte the, wuh Gannesarat kí jhíl ke kináre khará thá,

2 Aur us ne jhíl ke kináre do kishtí lagí dekhí: par machhwe un par se utarke, apne jál dho rahe the.

3 Us ne un kishtíon men se ek par, jo Shama'ún kí thí, charhke, us se darkhwást kí, ki kanáre se thorá hatá lechalen. Aur wuh baithke, logon ko kishtí par se ta'lím dene lagá.

4 Aur jab kalám kar chuká, to Shama'ún se kahá, ki Gahre men le chal, aur tum shikár ke liye apne jál dálo.

5 Shama'ún ne jawáb men us se kahá, ki Ai Sáhib, ham ne sárí rát mihnat kí, par kuchh na pakrá: magar tere kahne se jál dáltá hún.

6 Aur jab unhon ne yih kiyá,

to machhlíon ká bará gol gher áyá: aisá ki un ká jál phatne lagá.

7 Tab unhon ne apne sáthíon ko, jo dúsrí kishtí par the, ishára kiyá, ki áke madad karen. We á,e, aur donon kishtíán aisí bhar diyán, ki dúbne lagín.

8 Shama'ún Patras ne yih dekhkar, Yisú' ke páon par girke kahá, ki Ai Khudáwand, mere pás se já; ki main gunáhgár hún.

9 Kyúnki un machhlíon ke háth lagne se Shama'ún, aur us ke sab sáthí hairán the:

10 Aur us ke sharík Zabadí ke bete Ya'qúb aur Yuhanná bhí hairán the. Tab Yisú' ne Shama'ún ko kahá, Mat dar; is dam se tú ádmíon ká shikár karegá.

11 We kishtíon ko kanáre par khainch lá,e, aur sab kuchh chhorke, us ke píchhe chale.

12 ¶ Aur aisá húá, ki wuh ek shahr men thá, aur dekho ki ek mard ne, jo korh se bhará thá, Yisú' ko dekhá, aur munh ke bal girke us kí minnat karke kahá, ki Ai Khudáwand, agar tú cháhe, mujhe changá kar saktá hai.

13 Us ne háth barháyá, aur yih kahkar use chhúá, Main cháhtá hún: tú changá ho. Aur wonhín us ká korh játá rahá.

14 Aur us ne use tákíd kí, ki kisú se mat kah: balki jákar apne taín káhin ko dikhlá, aur jaisá Músá ne hukm kiyá hai, apne change hone kí qurbání kar, táki un par gawáhí ho.

15 Lekin us ká ziyáda charchá phailá: aur bahut se log jam'a húe, ki us kí sunen, aur us ke háth se apní bímáríon se change hon.

16 ¶ Aur wuh bayábán men alag jáke, du'á mángtá thá.

17 Ek din aisá húá, ki jab wuh ta'lím de rahá thá, ka,í Farísí aur sharí'at ke sikhlánewále Galíl kí har ek bastí aur Yahúdiya aur Yarúsalam se áke baithe the: aur Khudáwand kí qúwat changá karne ko maujúd thí.

18 ¶ Aur, dekho, ki ka,í mard ek shakhs ko, jise jhole ne márá thá, chárpáí par lá,e: aur cháhte the, ki use andar láke, us ke áge rakhen,

19 Par bhír ke sabab se andar le jáne kí ráh na páí; tab kothe par charh ga,e, aur khaprail kátke use chárpáí samet bích men Yisú' ke áge latká diyá.

20 Us ne un ká ímán dekhkar, use kahá, ki Ai mard, tere gunáh mu'áf húe.

21 Tab Faqíh aur Farísí sochne lage, ki yih kaun hai, jo kufr boltá hai? Khudá ke siwá, kaun gunáhon ko mu'áf kar saktá hai?

22 Tab Yisú' ne un ke khiyál daryáft karke, jawáb men un se kahá, ki Tum apne dilon men kyá sochte ho?

23 Kaun ziyáda ásán hai, yih kahná, ki Tere gunáh mu'áf húe; yá yih kahná, ki Uth, aur chal?

24 Lekin táki tum jáno, ki Ibn i Ádam ko zamín par gunáh mu'áf karne ká ikhtiyár hai, (us ne us jhole ke máre húe ko kahá,) main tujhe kahtá hún, Uth, aur apní chárpáí lekar apne ghar já.

25 Aur wuh jhat un ke áge uthá, aur jis par pará thá, use lekar, Khudá kí ta'ríf kartá húá, apne ghar chalá gayá.

26 Tab un sab ke hosh játe rahe, aur Khudá kí ta'ríf karne lage, aur bahut darke bole, Áj ham ne bará achambhá dekhá.

27 ¶ Aur us ke ba'd wuh báhar gayá, aur Lewí nám ek mahsúl lenewále ko chaukí par baithe dekhá: aur use kahá, Mere píchhe á.

28 Wuh sab kuchh chhorkar uthá, aur us ke píchhe chalá.

29 Aur Lewí ne apne ghar men us kí barí ziyáfat kí: aur wahán mahsúl lenewálon aur auron kí, jo us ke sáth kháne baithe the, barí bhír thí.

30 Tab wahán ke Faqíhon aur Farísíon ne us ke shágirdon se takrár karke kahá, ki Tum kyún

mahsúl lenewálon, aur gunáhgáron ke sáth kháte píte ho?

31 Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Bhale-changon ko hakím darkár nahín; balki bímáron ko.

32 Main rástbázon ko tauba ke liye buláne nahín áyá, balki gunáhgáron ko.

33 ¶ Aur unhon ne us se kahá, ki Yuhanná ke shágird kyún aksar roza rakhte aur du'á mángte hain, aur isí tarah Farísíon ke bhí; par tere kháte píte hain?

34 Us ne un se kahá, Kyá tum barátíon ko, jab tak dulhá un ke sáth hai, roza rakhwá sakhte ho?

35 Par wuh din áwenge, ki dulhá un se judá kiyá jáegá; un dinon men we albatta roza rakhenge.

36 ¶ Aur us ne un se ek masal bhí kahí; ki Koí puráne kapre par na,e kapre ká paiwand nahín lagátá; nahín to, nayá us ko phártá hai, aur na,e kapre ká paiwand puráne se mel bhí nahín khátá.

37 Aur na,í mai puráni mashkon men koí nahín bhartá; nahín to, na,í mai mashkon ko phárke bah jáegí, aur mashken bhí barbád hongí.

38 Balki na,í mai na,í mashkon men rakhní cháhiye; ki donon bachí rahengí.

39 Aur puráni píke, koí usí dam na,í nahín cháhtá: kyúnki kahtá hai, ki Puráni bihtar hai.

VI BÁB.

1 AUR dúsre bare sabt ko, yún húá, ki jad wuh kheton ke bích se játá thá, us ke shágird bálen torkar, aur háthon se malkar, kháne lage.

2 Tab ba'ze Farísíon ne unhen kahá, Tum kyún wuh karte ho, jo sabt ko karná rawá nahín?

3 Yisú' ne unhen jawáb men kahá, Kyá tum ne yih nahín parhá, jo Dáúd ne kiyá, jab wuh aur us ke sáthí bhúkhe the;

4 Wuh kyúnkar Khudá ke ghar men gayá, aur nazr kí rotíán, jo káhinon ke siwá, dúsre ko kháná rawá na thá, lekar kháín, aur apne sáthíon ko bhí dín?

5 Phir us ne unhen kahá, ki Ibn i Ádam sabt ká bhí Khudáwand hai.

6 Aur dúsre sabt ko bhí yún húá, ki wuh 'ibádatkháne men jáke ta'lím dene lagá: aur wahán ek ádmí thá, jis ká dahná háth súkh gayá thá.

7 Tab Faqíh o Farísí us kí ták men lage, ki sháyad wuh sabt ke din changá kare, to us par faryád karen.

8 Par us ne un ke khiyálon ko jánkar, us ádmí se, jis ká háth súkhá thá, kahá, ki Uth, aur bích men khará ho. Wuh uth khará húá.

9 Tab Yisú' ne unhen kahá, Main tum se ek bát púchhtá hún; ki Sabt ke din kyá karná rawá hai? bhalá karná, ki burá? ján bacháná, ki ján márná?

10 Aur un sab kí taraf dekhke us ádmí se kahá, Apná háth phailá. Us ne aisá kiyá: aur us ká háth dúsre kí mánind changá ho gayá.

11 Tab we sab díwánon kí mánind hoke, ápas men kahne lage, ki Ham Yisú' ke sáth kyá karen?

12 Aur un dinon men aisá húá, ki wuh pahár par du'á mángne ko gayá, aur Khudá se du'á mángne men rát bitáí.

13 ¶ Aur jab din húá, us ne apne shágirdon ko buláke, un men se bárah ko chuná, aur un ká nám rasúl rakhá;

14 Ya'ne Shama'ún, (jis ká nám Patras bhí rakhá,) aur us ke bháí Andryás, Ya'qúb aur Yuhanná, Failbús o Barthúlamá,

15 Matí o Thúmá, Halfá ke bete Ya'qúb, aur Shama'ún jo Zilotis kahlátá thá,

16 Ya'qúb ke bháí Yahúdáh, aur Yahúdáh Iskaryútí ko, jo us ká pakarwánewálá húá.

17 ¶ Aur un ke sáth utarke maidán men khaṛá húá; wahán us ke shágirdon kí jamá'at thí, aur logon kí baṛí bhíṛ, jo sáre Yahúdiya aur Yarúsalam, aur Súr o Saidá ke samundar ke kináre se us pás á,í thí, ki us kí sunen, aur apní bímáríon se change hon;

18 Aur we bhí, jo nápák rúhon se dukh páte the, á,e, aur change húe.

19 Aur sab log cháhte the, ki use chhúwen: kyúnki qúwat us se nikaltí, aur sab ko changá kartí thí.

20 ¶ Phir us ne apne shágirdon par nazar karke kahá, ki Mubárak ho tum, jo garíb ho: kyúnki Ḳhudá kí bádsháhat tumhárí hai.

21 Mubárak ho tum, jo ab bhúkhe ho: kyúnki ásúda hoge. Mubárak ho tum, jo ab rote ho: kyúnki hansoge.

22 Mubárak ho tum, jab Ibn i Ádam ke liye, log tum se kína rakhen, aur tumhen nikál den, aur ruswá karen, aur tumhárá nám badí men nikálen.

23 Us din ḳhush raho, aur ḳhushí se uchhlo: is liye ki dekho, ásmán par tumhárá baṛá badlá hai: kyúnki un ke bápdádon ne nabíon ke sáth aisá hí kiyá.

24 Magar afsos tum par, jo daulatmand ho, kyúnki tum apní tasallí pá chuke.

25 Afsos tum par, jo ásúda ho! kyúnki bhúkhe hoge. Afsos tum par, jo ab hanste ho! kyúnki gam karoge, aur rooge.

26 Afsos tum par, jab log tumhen bhalá kahen! kyúnki un ke bápdáde jhúṭhe nabíon se aisá hí sulúk karte the.

27 ¶ Par tumhen jo sunte ho, main kahtá hún, ki Apne dushmanon ko piyár karo; jo tum se kína rakhen, un ká bhalá karo;

28 Jo tumhen la'nat karen, un ke liye barakat cháho: jo tumhen satáwen, un ke liye du'á mángo.

29 Jo tere ek gál par máre, dúsrá bhí pher de; aur jo koí terí qabá lewe, kurtá lene se bhí man'a na kar.

30 Jo koí tujh se kuchh mánge, use de; aur us se, jo terá mál le, phir mat máng.

31 Aur jaisá tum cháhte ho, ki log tum se karen, tum bhí un se waisá hí karo.

32 Aur agar tum unhen, jo tumhen piyár karte hain, piyár karo, to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunáhgár bhí apne piyár karnewálon ko piyár karte hain.

33 Aur agar tum un ká, jo tumhárá bhalá karen, bhalá karo, to tumhárá kyá ihsán hai? ki gunáhgár bhí yih karte hain.

34 Aur agar tum unhen, jin se phir páne kí ummed hai, qarz do; to tumhárá kyá ihsán hai? kyúnki gunáhgár bhí gunáhgáron ko qarz dete hain, táki us ká badlá páwen.

35 Pas apne dushmanon ko piyár karo, aur bhalá karo, aur phir páne kí ummed na rakhke qarz do, to tumhárá badlá baṛá hogá, aur tum Ḳhudá Ta'álá ke farzand hoge: kyúnki wuh náshukron aur sharíron par bhí mihrbán hai.

36 Pas, jaisá tumhárá Báp rahím hai, tum rahím ho.

37 'Aib na lagáo, to tum par bhí 'aib lagáyá na jáegá: aur mujrim na ṭhahráo, to tum mujrim na ṭhahráe jáoge: mu'áf karo, to tum bhí mu'áf kiye jáoge:

38 Do, to tumhen bhí diyá jáegá; achchhá napuá dáb dáb, aur hilá hiláke, munhámunh girtá húá bharke tumhárí god men denge. Kyúnki jis paimáne se tum nápte ho, usí se tumháre liye bhí nápá jáegá.

39 Phir us ne un se ek tamsíl kahí, ki Kyá andhá andhe ko ráh dikhá saktá hai? kyá we donon gaṛhe men na girenge?

40 Shágird apne ustád se baṛá nahín: balki jab taiyár húá, apne ustád sá hogá.

41 Aur us tinke ko, jo tere bháí kí ánkh men̲ hai, kyún̲ dekhtá hai, par us kándí par, jo terí ánkh men̲ hai, nahín̲ ḳhiyál kartá?

42 Yá tú kyún̲kar apne bháí ko kah saktá, ki Ai bháí, rah, yih tinká, jo terí ánkh men̲ hai, nikál dún̲, par us kándí ko, jo terí ánkh men̲ hai, nahín̲ dekhtá? Ai riyákár! pahle us kándí ko apní ánkh men̲ se nikál, tab tú us tinke ko, jo tere bháí kí ánkh men̲ hai, achchhí tarah dekhke nikál sakegá.

43 Kyún̲ki achchhe daraḳht men̲ burá phal nahín̲ lagtá; aur na bure daraḳht men̲ achchhá phal lagtá.

44 Pas har ek daraḳht apne phal se pahcháná játá hai. Is liye ki log kánṭon̲ se anjír nahín̲ torte, aur na bhaṭkaṭaiyá se angúr.

45 Achchhá ádmí apne dil ke achchhe ḳhazáne se achchhí chízen̲ nikáltá hai; aur burá ádmí apne dil ke bure ḳhazáne se burí chízen̲ báhar látá: kyún̲ki jo dil men̲ bhará hai, so hí munh par átá hai.

46 ¶ Aur tum kyún̲ mujhe Khudáwand Khudáwand kahte ho, aur jo main̲ kahtá hún̲ nahín̲ karte?

47 Jo koí mere pás átá hai, aur merí báten̲ sunkar un par 'amal kartá hai, main̲ tumhen̲ batátá hún̲, ki wuh kis kí mánind hai:

48 Wuh us shaḳhs kí mánind hai, jis ne ghar banáte húe gahrá khodke patthar par neo ḍálí: jab báṛh áí, to dhár us ghar par zor se girí, par use hilá na sakí: kyún̲ki us kí new chaṭán par thí.

49 Aur wuh jo sunkar 'amal men̲ nahín̲ látá, us shaḳhs kí mánind hai, jis ne zamín par benew ghar banáyá; aur dhár us par zor se girí, aur jhaṭ gir paṛá; wuh ghar baṛá ḳharába húá.

VII BÁB.

1 AUR jab wuh logon̲ ko apní sárí báten̲ suná chuká, to Kafarnáhum men̲ áyá.

2 Aur ek súbadár ká gulám, jo us ká bahut piyárá thá, bímárí se marne par thá.

3 Us ne Yisú' kí ḳhabar sunke, Yahúdíon̲ ke kaí ek buzurgon̲ ko us pás bhejkar, us kí minnat kí, ki ákar us ke gulám ko changá kare.

4 Aur unhon ne Yisú' ke pás áke, us kí baṛí minnat karke kahá, ki Wuh is láiq hai ki tú us par yih ihsán kare:

5 Kyún̲ki wuh hamárí qaum ko piyár kartá hai, aur hamáre liye ek 'ibádatḳhána banáyá hai.

6 Tab Yisú' un ke sáth chalá. Aur jab wuh us ke ghar se dúr na thá, súbadár ne doston̲ se us pás kahlá bhejá, ki Ai Khudáwand, taklíf na kar: kyún̲ki main̲ is láiq nahín̲, ki tú merí chhat tale áwe:

7 Isí sabab main̲ ne apne taín̲ bhí is láiq na jáná, ki tere pás áún̲; sirf kah de, to merá chhokrá changá hogá.

8 Kyún̲ki main̲ bhí dúsre ke iḳhtiyár men̲ hún̲, aur sipáhí mere hukm men̲ hain̲: jab ek ko kahtá hún̲, Já, wuh játá hai; aur dúsre ko, Á, wuh átá hai; aur apne gulám ko, ki Yih kar, wuh kartá hai.

9 Yisú' ne yih sunkar, ta'ajjub kiyá, aur phirke, un logon̲ se jo us ke píchhe áte the kahá, Main̲ tum se kahtá hún̲, ki Aisá baṛá ímán Isráel men̲ bhí na páyá.

10 Aur we, jo bheje gae the, jab ghar men̲ phir á,e, to us bímár gulám ko changá páyá.

11 ¶ Aur dúsre din aisá húá, ki wuh Náin nám shahr ko rawána húá; aur us ke bahut se shágird aur baṛí bhíṛ us ke sáth thí.

12 Jab wuh us shahr ke pháṭak ke nazdík pahunchá, to dekho,

ki ek murde ko bahár le játe the, jo apní má ká, ki bewa thí, iklautá beṭá thá: aur shahr ke bahut se log us ke sáth the.

13 Aur us ko dekhke Ḳhudáwand ko us par rahm áyá, aur use kahá, Mat ro.

14 Aur pás áke, tábút ko chhúá, aur uṭhánewále ṭhahar gae. Tab us ne kahá, Ai jawán, main̲ tujh se kahtá hún̲, Uṭh.

15 Aur wuh murda uṭh baiṭhá, aur bolne lagá. Aur us ne use us kí má ko sompá.

16 Aur sab ḍar ga,e, aur Khudá kí ta'ríf karke bole, ki Baṛá nabí ham men̲ uṭhá; aur Ḳhudá ne apne logon̲ par nazar kí.

17 Aur us kí yih bát sáre Yahúdiya, aur tamám áspás ke mulk men̲ phailí.

18 Aur Yuhanná ke shágirdon̲ ne use in sab báton̲ kí ḳhabar dí.

19 ¶ Aur Yuhanná ne apne shágirdon̲ men̲ se do ko bulákar, Yisú' ke pás kahlá bhejá, ki Kyá jo ánewálá thá tú hí hai? yá ham dúsre kí ráh taken̲?

20 Un mardon̲ ne us pás jáke kahá, ki Yuhanná baptisma denewále ne ham se tere pás kahlá bhejá, ki Wuh, jo ánewálá thá, tú hí hai? yá ham dúsre kí ráh taken̲?

21 Us ne, usí ghaṛí, bahuton̲ ko bímáríon̲ aur baláon̲ aur bad rúhon̲ se changá kiyá; aur bahut se andhon̲ ko ánkh dí.

22 Aur Yisú' ne jawáb men̲ un se kahá, ki Jáke, jo tum ne dekhá, aur suná, Yuhanná se kaho, ki Andhe dekhte hain̲, langṛe chalte hain̲, koṛhí change hote hain̲, bahre sunte hain̲, murde jiláe játe hain̲, garíbon̲ ko ḳhushḳhabarí sunáí játí hai.

23 Aur mubárak wuh hai, jo mujh se ṭhokar na kháe.

24 ¶ Jab we, jinhen̲ Yuhanná ne bhejá thá, gae, tab Yisú' Yuhanná kí bábat logon̲ se kahne lagá, ki Tum jangal men̲ kyá dekhne gae? kyá ek sarkanḍá, jo hawá se hiltá hai?

25 Phir tum kyá dekhne gae? kyá ek mard, jo muláim kapṛe pahine hai? Dekho, we, jo 'umda poshák pahinte, aur 'aish men̲ guzrán karte, bádsháhon̲ ke mahallon̲ men̲ hain̲.

26 Phir tum kyá dekhne ga,e? kyá Ek nabí? Hán̲, main̲ tum se kahtá hún̲, balki nabí se baṛá.

27 Yih wuhí hai, jis kí bábat likhá hai, ki Dekh, main̲ apne rasúl ko tere áge bhejtá hún̲, jo terí ráh ko tere áge durust karegá.

28 Kyún̲ki main̲ tum se kahtá hún̲, ki Un men̲ se jo 'auraton̲ se paidá húe, Yuhanná baptisma denewále se koí nabí baṛá nahín̲: lekin jo Ḳhudá kí bádsháhat men̲ chhoṭá hai, us se baṛá hai.

29 Aur sab logon̲ ne sunke, aur mahsúl lenewálon̲ ne Ḳhudá ko sach mánke, Yuhanná se baptisma liyá.

30 Par Farísíon̲, aur sharí'at sikhlánewálon̲ ne, apní nisbat Ḳhudá ke iráde ko náchíz jánke, us se baptisma na liyá.

31 ¶ Aur Ḳhudáwand ne kahá, Pas is zamána ke logon̲ ko kis se nisbat dún̲, aur kis kí mánind kahún̲?

32 We un laṛkon̲ kí mánind hain̲, jo bázár men̲ baiṭhke ek dúsre ko pukárkar kahte, ki Ham ne tumháre liye bánslí bajáí, aur tum na náche; aur ham ne tumháre liye mátam kiyá, par tum na roe.

33 Kyún̲ki Yuhanná baptisma denewálá áyá, jo na roṭí khátá, aur na mai pítá thá: aur tum kahte ho, Us par ek shaitán hai.

34 Ibn i Adam áyá, jo khátá pítá hai; aur tum kahte ho, ki Dekho, ek baṛá kháú aur maiḳhor, aur mahsúl lenewálon̲ aur gunáhgáron̲ ká dost!

35 Par hikmat apne sab laṛkon̲ se tasdíq pátí.

36 ¶ Phir ek Farísí ne us se 'arz kí, ki mere sáth khá. Aur

wuh Farísí ke ghar jáke, kháne baiṭhá.

37 Aur dekho, us shahr meṉ ek 'aurat ne, jo gunáhgár thí, jab jáná ki wuh Farísí ke ghar kháne baiṭhá hai, sang i marmar ke 'itrdán meṉ 'itr láí,

38 Aur wuh píchhe páoṉ ke pás khaṛí thí, aur ro roke, áṉsú se us ke páṉw dhone lagí, aur apne sir ke bálon se ponchhke, us ke páoṉ ko chúmá, aur 'itr malá.

39 Aur us Farísí ne, jis ne us kí da'wat kí thí, yih dekhkar, dil meṉ kahá, ki Agar yih nabí hotá, to jántá, ki yih 'aurat, jo use chhútí hai, kaun aur kaisí hai: kyúṉki gunáhgár hai.

40 Yisú' ne use jawáb meṉ kahá, ki Ai Shama'ún, maiṉ tujh se kuchh kahá cháhtá húṉ. Us ne kahá, Ai ustád, kah.

41 Ek shakhs ke do qarzdár the: ek pán sau dínár ká, dúsrá pachás ká.

42 Par jab un ko adá karne ká maqdúr na thá, donoṉ ko bakhsh diyá. So kah, un meṉ se kaun us ko ziyáda piyár karegá?

43 Shama'ún ne jawáb meṉ kahá, Merí dánist meṉ wuh, jise us ne ziyáda bakhshá. Tab us ne use kahá, Tú ne ṭhík kahá.

44 Aur us 'aurat kí taraf mutawajjih hoke, Shama'ún se kahá, Tú is 'aurat ko dekhtá hai? maiṉ tere ghar áyá, tú ne mujhe páṉw dhone ko pání na diyá: par is ne mere páṉw áṉsúoṉ se dhoe, aur apne sir ke báloṉ se ponchhe:

45 Tú ne mujh ko na chúmá: par is ne, jab se maiṉ áyá, mere páṉw chúmná na chhoṛá:

46 Tú ne mere sir par tel na malá: par is ne mere páṉw par 'itr malá.

47 Is liye maiṉ kahtá húṉ, ki Us ke gunáh jo bahut haiṉ, mu'áf húe; kyúṉki us ne bahut piyár kiyá; par jis ke thoṛe mu'áf húe, wuh thoṛá piyár kartá.

48 Aur us 'aurat se kahá, Tere gunáh mu'áf húe.

49 Tad we, jo us ke sáth kháne baiṭhe the, dil meṉ kahne lage, ki Yih kaun hai, jo gunáh bhí mu'áf kartá hai?

50 Par us ne 'aurat ko kahá, Tere ímán ne tujhe bacháyá; salámat chalí já.

VIII BÁB.

1 AUR us ke ba'd yúṉ húá, ki wuh shahr shahr aur gáṉw gáṉw jáke manádí kartá, aur Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí detá thá: aur we bárah us ke sáth the.

2 Aur kitní 'auraten, jo bad rúhoṉ aur bímáríoṉ se changí húí thíṉ, Mariyam, jo Magdaliní kahlátí thí, jis se sát deo nikal ga,e the,

3 Aur Yuhanná, Herodís ke díwán Khúzá kí jorú, aur Súsanna, aur bahuterí aur, jo apne mál se us kí khidmat kartí thíṉ.

4 ¶ Aur jab baṛí bhíṛ húí, aur har shahr ke log us ke pás áte the, us ne tamsíl meṉ kahá: ki,

5 Ek kisán bíj bone gayá; aur bote waqt kuchh ráh ke kináre girá; aur raund gayá, aur chiṛiyoṉ ne use chug liyá.

6 Aur kuchh chaṭán par girá; aur ugke súkh gayá, kyúṉki use tarí na pahunchí.

7 Aur kuchh káṉṭoṉ meṉ girá; káṉṭoṉ ne sáth baṛhke use dabá liyá.

8 Aur kuchh achchhí zamín meṉ girá, aur ugke sau guná phalá. Yih kahke, us ne pukárá, ki Jise sunne ke kán hoṉ, sune.

9 Us ke shágirdoṉ ne us se púchhá, ki Yih tamsíl kyá hai?

10 Us ne kahá, ki Khudá kí bádsháhat ká bhed jánná tumheṉ diyá gayá hai: par auroṉ ko tamsíl meṉ; ki dekhte húe na dekheṉ, aur sunte húe na samjheṉ.

11 Tamsíl yih hai: ki bíj Khudá ká kalám hai.

12 Jo ráh ke kináre haiṉ, we haiṉ, ki sunte haiṉ: tab shaitán

áke, is kalám ko un ke dil se nikál le játá hai, táki aisá na ho, ki ímán láke, naját páwen.

13 Aur chaṭán par ke we hain, ki jab kalám ko sunte hain, to khushí se qabúl kar lete hain, lekin jaṛ nahín rakhte; kuchh din ímán láke, ázmáish ke waqt phir játe.

14 Aur jo kánṭon men gire, we hain, ki sunte, aur chal nikalte, aur fikr aur daulat aur zindagání kí 'aish unhen dabá detí hain, aur phal ke pakne kí naubat nahín pahunchtí.

15 Par jo achchhí zamín par gire, we hain, jo achchhe aur nek dil se kalám ko sunke, yád rakhte, aur sabr karke phalte.

16 ¶ Koí, chirág jaláke, bartan se nahín chhipátá, na palang tale rakhtá, balki chirágdán par rakhtá hai, táki andar ánewále unjálá dekhen.

17 Kyúnki kuchh poshída nahín, jo záhir na hogá; aur na koí chhipá, jo ma'lúm na hogá, aur khul na jáegá.

18 Pas dekho, ki tum kis tarah sunte ho: kyúnki jo rakhtá hai, use diyá jáegá; aur jo nahín rakhtá, us se, jo apní dánist men rakhtá hai, liyá jáegá.

19 ¶ Tab us kí má aur us ke bhái us pás áe, aur bhíṛ ke sabab us se muláqát na kar sake.

20 Aur use khabar húí, ki terí má, aur tere bhái báhar khaṛe, tujhe dekhá cháhte hain.

21 Us ne jawáb men unhen kahá, ki Merí má, aur mere bhái we hain, ki Khudá ká kalám sunte, aur us par 'amal karte hain.

22 ¶ Aur ek din aisá húá, ki wuh aur us ke shágird náw par chaṛhe, aur us ne un se kahá, ki Áo, jhíl ke pár chalen. Tab we le chale.

23 Par jab náw chalí játí thí, wuh so gayá; aur jhíl par baṛí ándhí áí, aur náw pání se bharne lagí, aur we khatre men paṛe.

24 Tab we us pás á,e, aur use jagáke kahá, ki Sáhib, ai sáhib, ham halák hote! Tab us ne uṭhke, hawá aur pání kí lahron ko dhamkáyá, to tham gaín, aur níwá húá.

25 Aur un se kahá, Tumhárá ímán kahán hai? We ḍar gae, aur ta'ajjub karke ápas men kahne lage, ki Yih kaun hai? ki hawá aur pání par hukm kartá hai, aur we us kí mánte hain.

26 ¶ Aur we Gadaríníon ke mulk men, jo us pár Galíl ke sámhne hai, pahunche.

27 Aur jab wuh kináre par utrá, to us shahr ká ek mard jis par muddat se deo the, aur na kapṛe pahintá, aur na ghar men, balki qabristán men rahtá thá, use milá.

28 Jab us ne Yisú' ko dekhá, chilláke, us ke páon par girá, aur baṛí áwáz se kahá, ki Ai Yisú', Khudá Ta'álá ke Beṭe, mujh ko tujh se kyá kám? terí minnat kartá hún, ki mujhe dukh na de.

29 (Is liye ki us ne us nápák rúh ko hukm kiyá thá, ki is ádmí se nikal já. Kyúnki aksar use pakaṛtí thí, aur harchand use zanjíron aur beṛíon se jakaṛke khabardárí karte the, par wuh zanjíron ko toṛtá thá, aur deo use jangal men dauṛátá thá.)

30 Tab Yisú' ne us se púchhá, ki Terá kyá nám hai? Wuh bolá, Tuman: kyúnki bahut deo us par the.

31 Unhon ne us kí minnat kí, ki hamen gahre men jáne ká hukm na kar.

32 Wahán súaron ká baṛá gol paháṛ par chartá thá: unhon ne us kí minnat kí, ki hamen un men jáne de. Us ne jáne diyá.

33 Aur deo us ádmí se nikalke, súaron par chaṛhe: aur gol kaṛáre par se jhíl men kúdkar ḍúb gayá.

34 Charánewále, us hál ko dekhke, bhága, aur jáke shahr aur gánw men khabar dí.

35 Tab we us hál ke dekhne ko

nikle; aur Yisú' ke pás á,e, aur us ádmí ko, jis se deo nikal gae the, kapṛe pahine, aur hoshyár Yisú' ke páon ke pás baiṭhá páyá, aur ḍar ga,e.

36 Tab dekhnewálon ne un ko khabar dí, ki wuh díwána kis tarah changá húá.

37 ¶ Aur Gadarínion ke ás pás ke mulk ke sab logon ne us se darkhwást kí, ki hamáre pás se chalá já; kyúnki un men baṛá ḍar paiṭh gayá thá; aur wuh náw par chaṛhke phirá.

38 Aur us mard ne, jis par se shayátín utar gae the, us kí minnat kí, ki mujhe apne sáth rahne de: par Yisú' ne use rukhsat karke kahá, ki,

39 Apne ghar ko phir, aur jo kuchh Khudá ne tere sáth kiyá hai, bayán kar. Wuh gayá, aur jo kuchh Yisú' ne us ke sáth kiyá thá, tamám shahr men sunáyá.

40 Aur aisá húá, ki jab Yisú' phirá, logon ne us ká istiqbál kiyá, kyúnki us kí ráh takte the.

41 Aur dekho, ki Jáiras nám ek shakhs, jo 'ibádatkháne ká sardár thá, áyá, aur Yisú' ke qadamon par girke, us kí minnat kí, ki mere ghar chal:

42 Kyúnki us kí iklautí beṭí, jo baras bárah ek kí thí, marne par thí. Aur jab wuh jáne lagá, log us par gire parte the.

43 Aur ek 'aurat ne, jis ko bárah baras se lahú járí thá, aur apná sárá mál hakímon par kharch kiyá, par kisú se changí na ho sakí,

44 Us ke píchhe áke, us kí poshák ká dáman chhúá; aur usí dam us ká lahú bahná band ho gayá.

45 Tab Yisú' ne kahá, Kis ne mujhe chhúá? Jab sab inkár karne lage, Patras aur us ke sáthíon ne kahá, ki Ai sáhib, log tujh par gire parte hain, aur dabáe lete, aur tú kahtá hai, ki Kis ne mujhe chhúá?

46 Magar Yisú' ne kahá, ki Kisú ne mujhe chhúá; kyúnki main jántá hún, ki qúwat mujh men se niklí.

47 Jab us 'aurat ne dekhá, ki chhiptí nahín, kámptí húí á,í, aur us ke páon par girke, sab logon ke sámhne use bayán kiyá, ki kis liye chhúá, aur kis tarah se usí dam changí ho ga,í.

48 Tab us ne use kahá, ki Ai beṭí, khátir jam'a rakh, ki tere ímán ne tujhe bacháyá; salámat chalí já.

49 ¶ Aur wuh yih kah rahá thá, ki 'ibádatkháne ke sardár ke ghar se ek ne ákar use kahá, ki Terí beṭí mar ga,í; ustád ko taklíf na de.

50 Yisú' ne sunke, jawáb men use kahá, ki Mat ḍar: sirf ímán lá, wuh bach jáegí.

51 Aur jab wuh us ke ghar áyá, to Patras aur Ya'qúb aur Yuhanná, aur us laṛkí ke má báp ke siwá kisí ko andar jáne na diyá.

52 Aur sab us ke liye rote píṭte the; par us ne kahá, Mat roo; wuh mar nahín ga,í, balki sotí hai.

53 We us par hanse, kyúnki jánte the, ki mar ga,í hai.

54 Magar us ne sab ko nikálke, us ká háth pakṛá, aur pukárke kahá, ki Ai laṛkí, uth.

55 Aur us kí rúh phir á,í, aur wuh usí dam uṭhí; aur Yisú' ne hukm kiyá, ki Use kháne ko do.

56 Tab us ke má báp hairán húe: par us ne unhen farmáyá, ki yih jo húá, kisí se na kaho.

IX BÁB.

1 US ne, apne bárah shágirdon ko ikaṭṭhá karke, unhen sab shaitánon par aur bímárion ko daf'a karne ke liye qudrat o ikhtiyár bakhshá.

2 Aur unhen bhejá, ki Khudá kí bádsháhat kí manádí karen, aur bímáron ko changá karen.

3 Aur un se kahá, ki Ráh ke liye kuchh na lo, na chhaṛíán, na jholí,

na roṭí, na rupae; na ádmí píchhe do kurte.

4 Aur jab kisí ghar meṉ dáḳhil ho, wahíṉ raho, aur wahíṉ se rawána ho.

5 Aur jab log tumheṉ qabúl na kareṉ, to us shahr se báhar jáke apne páoṉ kí ḳhák un par gawáhí ke liye jháṛo.

6 We rawána hoke, har bastí meṉ guzarte, aur har jagah ḳhushḳhabarí sunáte, aur changá karte the.

7 ¶ Aur chauthái ke hákim Herodís ne, jo kuchh Yisú' ne kiyá thá, suná: aur ghabráyá, is liye ki ba'ze kahte the, ki Yuhanná murdoṉ meṉ se uṭhá hai;

8 Aur ba'ze, ki Iliyás záhir húá hai; aur dúsre, ki ek agle nabíoṉ meṉ se uṭhá hai.

9 Par Herodís ne kahá, ki Maiṉ ne Yuhanná ká sir káṭá: magar yih, jis kí bábat aisí báteṉ suntá húṉ, kaun hai? Aur cháhá ki use dekhe.

10 ¶ Aur rasúloṉ ne phirke, jo kuchh kiyá thá, us se bayán kiyá. Aur wuh un ko leke alag Baitsaidá náme shahr ke ek wíráne meṉ gayá.

11 Aur log jánke, us ke píchhe chale: wuh un se Ḳhudá kí bádsháhat kí báteṉ karne lagá, aur jo change hone ke muhtáj the, unheṉ changá kiyá.

12 Aur jab din áḳhir hone lagá, un bárahoṉ ne áke, use kahá, ki Logoṉ ko ruḳhsat de, ki ás pás kí bastíoṉ aur gáṉwoṉ meṉ jáke ṭikeṉ, aur kháne kí tadbír kareṉ: kyúṉki ham yaháṉ wíráne meṉ haiṉ.

13 Us ne un se kahá, ki Tum hí un ko kháná do. Unhoṉ ne kahá, ki Hamáre pás, siwá pánch roṭí aur do machhlí ke, kuchh nahíṉ hai; magar háṉ, ham jáke in sab logoṉ ke liye kháná mol leṉ.

14 Kyúṉki we pánch hazár mard ke qaríb the. Tab us ne apne shágirdoṉ se kahá, ki Un ko pachás pachás kí pánt karke biṭháo.

15 Unhoṉ ne usí tarah kiyá, aur sab ko biṭháyá.

16 Tab us ne un pánch roṭíoṉ aur do machhlíoṉ ko leke aur ásmán kí taraf dekhke, un ko barakat dí, aur toṛke apne shágirdoṉ ko diyá, ki logoṉ ke áge rakheṉ.

17 Aur unhoṉ ne kháyá, aur sab ásúda húe: aur un ṭukṛoṉ kí, jo un se bach rahe, bárah ṭokríáṉ uṭháíṉ.

18 ¶ Aur yúṉ húá, ki jab wuh nirále meṉ du'á mángtá thá, shágird us ke sáth the: us ne un se púchhá, ki Log mujh ko kyá kahte haiṉ, ki maiṉ kaun húṉ?

19 Unhoṉ ne jawáb meṉ kahá, ki Yuhanná baptisma denewálá, aur ba'ze Iliyás; aur dúsre, ki ek agle nabíoṉ se phir uṭhá hai.

20 Tab us ne un se kahá, Tum kyá kahte ho, maiṉ kaun húṉ? Patras ne jawáb meṉ kahá, ki Ḳhudá ká Masíh.

21 Us ne un se tákíd kí, aur farmáyá, ki wuh kisú se na kahiyo;

22 Aur kahá, ki Zarúr hai, ki Ibn i Ádam bahut dukh sahe, aur buzurgoṉ aur sardár káhinoṉ aur faqíhoṉ se radd kiyá jáe, aur márá jáe, aur tísre din jí uṭhe.

23 ¶ Aur us ne sab se kahá, ki Agar koí cháhe, ki mere píchhe áwe, to apná inkár kare, aur apní salíb har roz uṭháke, merí pairauí kare.

24 Is liye jo koí cháhe, ki apní ján bacháwe, use khoegá: par jo koí mere liye apní ján khoegá, wuhí use bacháwegá.

25 Kyúṉki ádmí ko kyá fáida, agar tamám dunyá hásil kare, par apní ján kho de, yá wuh barbád howe?

26 Kyúṉki jo mujh se aur merí bátoṉ se sharmáegá, Ibn i Ádam bhí, jab apne aur apne Báp aur pák firishtoṉ ke jalál ke sáth áwegá, us se sharmáegá.

27 Aur maiṉ tum se sach kahtá húṉ, ki Ba'ze un meṉ se yaháṉ khaṛe haiṉ, jo na mareṉge, jab tak Ḳhudá kí bádsháhat na dekheṉ.

28 ¶ Aur in báton ke roz áṭh ek ba'd, aisá húá, ki wuh, Patras aur Yuhanná aur Ya'qúb ko leke, ek pahár par du'á mángne gayá.
29 Aur du'á mángte hí aisá húá, ki us ke chihra kí súrat badal ga,í, aur us kí poshák sufed barráq ho ga,í.
30 Aur dekho, do mard, jo Músá aur Iliyás the, us se guftogú karte the;
31 Yih jalál men dikhái diye, aur us ke marne ká, jo Yarúsalam men púrá hone par thá, zikr karte the.
32 Aur Patras aur us ke sáthí nínd se bhare the: jab jáge, to us ke jalál ko, aur un do mardon ko jo us ke sáth khaṛe the, dekhá.
33 Aur aisá húá, ki jad we us se judá hone lage, Patras ne Yisú' se kahá, ki Ai sáhib, hamárá yahán rahná achchhá hai: tín ḍerá banáwen; ek tere, aur ek Músá, aur ek Iliyás ke liye: aur nahín jántá thá, ki kyá kahtá hai.
34 Wuh yih kahtá hí thá, ki bádal áyá, aur un par sáya kiyá: aur bádal men jáne se we ḍar ga,e.
35 Aur bádal se ek áwáz niklí, ki Yih merá piyárá Beṭá hai, us kí suno.
36 Aur áwáz áte hí, Yisú' ko akelá páyá. Aur we chup rahe, aur unhon ne, jo kuchh dekhá thá, un dinon men kisú se na kahá.
37 ¶ Aur aisá húá, ki jab we dúsre din pahár se utre, ek baṛí bhíṛ use á milí.
38 Aur dekho, ki ek mard ne bhíṛ men se chilláke kahá, ki Ai ustád, main terí minnat kartá hún, ki mere beṭe par nazar kar: ki wuh merá iklautá hai.
39 Aur dekh, ek rúh use pakaṛtí hai, aur wuh ekáek chillátá hai; aur us ko aisá ainṭhtí, ki wuh kaf bhar látá hai, aur us ko kuchalke us par se mushkil se utartí hai.
40 Aur main ne tere shágirdon kí minnat kí, ki use nikálen; lekin we na sake.
41 Tab Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ai beímán o ṭeṛhí qaum, main kab tak tumháre sáth rahúngá, aur tumhárí bardásht karúngá? Apne beṭe ko yahán lá.
42 Jab wuh átá thá Shaitán ne use paṭakke ainṭhá. Par Yisú' ne us nápák rúh ko dhamkáyá, aur laṛke ko changá kiyá, aur use us ke má báp ko sompá.
43 ¶ Aur sab Khudá kí buzurgí dekhke, hairán húe. Jab sab un chízon ke sabab jo Yisú' ne kiyá ta'ajjub karte the, us ne apne shágirdon se kahá, ki,
44 Tum in báton ko apne kánon men rakho; kyúnki Ibn i Ádam logon ke háth men hawála kiyá jáegá.
45 Par we is bát ko na samjhe, balki wuh un se chhipí thí, ki we na samjhen: aur is bát ke púchhne men us se ḍarte the.
46 ¶ Phir un ko yih khiyál áyá, ki ham men sab se baṛá kaun hai?
47 Yisú' ne un ke dilon ká khiyál jánke, ek laṛke ko liyá, aur apne pás khaṛá kiyá,
48 Aur un se kahá, ki Jo is laṛke ko mere nám par qabúl kare, mujhe qabúl kartá hai; aur jo mujhe qabúl kare, us ko, jis ne mujhe bhejá, qabúl kartá hai; kyúnki jo tum men sab se chhoṭá hai, wuhí baṛá hai.
49 ¶ Yuhanná ne jawáb men kahá, Ai sáhib, ham ne ek shakhs ko tere nám se shaitán nikálte dekhá; aur us ko man'a kiyá, kyúnki wuh hamáre sáth terí pairauí nahín kartá.
50 Yisú' ne us se kahá, ki Man'a na karo, kyúnki jo hamáre barkhiláf nahín, hamárí taraf hai.
51 ¶ Aur aisá húá, ki jab us ke uṭh jáne ke din nazdík á,e, us ne mazbút iráda kiyá, ki Yarúsalam ko jáe,
52 Aur apne áge rasúl bheje: we jáke Sámariyá kí ek bastí men dákhil húe, ki us ke liye taiyárí karen.

53 Lekin unhon ne us ko qabúl na kiyá, kyúnki wuh Yarúsalam jáne ko thá.

54 Us ke shágird Ya'qúb aur Yuhanná ne yih dekhke kahá, ki Ai Khudáwand, kyá tú cháhtá hai, ki jaisá Iliyás ne kiyá, ham hukm karen, ki ásmán se ág barse aur unhen jaláwe?

55 Tab us ne phirke unhen dhamkáyá aur kahá, Tum nahín jánte, ki tum men kaisí rúh hai.

56 Kyúnki Ibn i Ádam logon kí ján barbád karne nahín, balki bacháne áyá. Tad we dúsrí bastí ko chale.

57 ¶ Aur aisá húá, ki jad we ráh men chale játe the, kisú ne use kahá, Ai Khudáwand, jahán tú játá hai, main tere píchhe chalúngá.

58 Yisú' ne use kahá, ki Lomríon ke liye mánden hain, aur chiriyon ke liye basere; par Ibn i Ádam ko itní jagah nahín, ki apná sir rakhe.

59 Phir us ne dúsre se kahá, Mere píchhe chal. Us ne kahá, Ai Khudáwand, mujhe rukhsat de, ki pahle jáke apne báp ko gárún.

60 Yisú' ne use kahá, Jáne de, ki murde apne murdon ko gáren: par tú jáke, Khudá kí bádsháhat kí khabar de.

61 Dúsre ne bhí kahá, ki Ai Khudáwand, main tere píchhe chalúngá; lekin pahle mujhe jáne de, ki apne ghar ke logon se rukhsat ho áún.

62 Yisú' ne use kahá, ki Jo apná háth hal par rakhke píchhe dekhtá hai, wuh Khudá kí bádsháhat ke láiq nahín.

X BÁB.

1 US ke ba'd Khudáwand ne sattar aur muqarrar kiye, aur apne sámhne har shahr aur har jagah men, jahán áp jáyá cháhtá thá, do do bheje.

2 Aur un se kahá, ki Fasl to bahut hai, par mazdúr thore: is liye khet ke málik kí minnat karo, ki mazdúr apne khet men bheje.

3 Tum jáo: dekho, main tumhen bheron kí mánind bheriyon men bhejtá hún.

4 Na batúá le jáo, na jholí, na jútí: aur ráh men kisí ko salám na kíjiyo.

5 Aur jis ghar men dákhil ho, pahle kaho, ki Is ghar ko salám.

6 Agar salámatí ká betá wahán hogá, tumhárá salám us par thahregá: nahín to tumhárí taraf phir áwegá.

7 Aur usí ghar men raho, aur jo kuchh un ke pás ho, kháo pío: kyúnki mazdúrí mazdúr ká haqq hai. Ghar ghar na phiro.

8 Aur jis shahr men dákhil ho, aur we tumhen qabúl karen, jo kuchh tumháre sámhne rakhá jáe, kháo:

9 Wahán ke bímáron ko changá karo, aur un se kaho, ki Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík á,í.

10 Aur jis shahr men ki dákhil ho, aur we tumhen qabúl na karen, wahán kí sarakon par jáke kaho, ki,

11 Is gard tak, jo tumháre shahr se ham par parí, jhár dete hain: magar yih jáno, ki Khudá kí bádsháhat tumháre nazdík á,í hai.

12 Main tum se kahtá hún, ki Us din, Sadúm ká hál, us shahr kí banisbat, ziyáda qábil bardásht ke hogá.

13 Háe Korázín, tujh par afsos! háe Baitsaidá, tujh par afsos! kyúnki yih karámaten, jo tumháre darmiyán dikhái gaín, agar Súr o Saidá men dikhái játín, to unhon ne tát orhke aur khák men baithke kab ká tauba kiyá hotá.

14 Magar Súr o Saidá ke liye, tumhárí nisbat, 'adálat ke din, bardásht karná ásán hogá.

15 Aur, ai Kafarnáhum, tú jo ásmán tak pahuncháyá gayá hai, dozakh men giráyá jáegá.

16 Jo tumhárí suntá, merí suntá hai; aur jo tumhen náchíz jántá hai, mujhe náchíz jántá hai; aur

jo mujhe náchíz jántá hai, use, jis ne mujh ko bhejá hai, náchíz jántá hai.

17 ¶ We sattar, ḳhushí se phir áke, kahne lage, Ai Khudáwand, tere nám se shayátín bhí hamárá hukm mánte hain.

18 Tab us ne un se kahá, Main ne shaitán ko bijlí kí mánind ásmán se girte dekhá.

19 Dekho, main tum ko sámp aur bichchhú ke raundne par, aur dushman kí sárí qudrat par iḳhtiyár detá hún; aur koí kisú tarah tumhen nuqsán na pahunchágá.

20 Magar isí par ḳhush na ho, ki rúhen tumháre hukm men hain; balki is liye ḳhushí karo, ki tumháre nám ásmán par likhe hain.

21 ¶ Us waqt Yisú' ne jí men ḳhush hoke kahá, Ai Báp, ásmán aur zamín ke Khudáwand, main terí ta'ríf kartá hún, ki tú ne in chízon ko dánáon aur 'aqlmandon se chhipáyá, par bachchon par záhir kiyá: hán, ai Báp, ki yún hí tujhe pasand áyá.

22 Aur mere Báp ne sab kuchh mujhe sompá hai: aur koí nahín jántá, ki Beṭá kaun hai, magar Báp; aur Báp kaun hai, magar Beṭá, aur wuh jis par Beṭá záhir kiyá cháhe.

23 ¶ Aur shágirdon kí taraf mutawajjih hoke, un se nirále men kahá, Mubárak wuh ánkhen, jo yih chízen dekhtín, ki tum dekhte ho:

24 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Bahut se nabíon aur bádsháhon ne cháhá, ki jo tum dekhte ho, dekhen, par na dekhá; aur jo kuchh sunte ho, sunen, par na suná.

25 ¶ Aur dekho, ek sharí'at sikhlánewálá uṭhá, aur yih kahke us kí ázmáish kí, ki Ai ustád, main kyá karún, ki hamesha kí zindagí ká wáris hoún?

26 Us ne use kahá, ki Sharí'at men kyá likhá hai? tú kis tarah paṛhtá hai?

27 Us ne jawáb men kahá, Tú Khudáwand ko, jo terá Khudá hai, apne sáre dil, aur apní sárí ján, aur apne sáre zor, aur apní sárí samajh se piyár kar; aur jaisá áp ko, waisá hí apne paṛosí ko.

28 Us ne use kahá, Tú ne ṭhík jawáb diyá: yihí kar, to jíegá.

29 Par us ne yih cháhke, ki apne taín rástbáz ṭhahráwe, Yisú' se kahá, ki Merá paṛosí kaun hai?

30 Yisú' ne jawáb men kahá, ki Ek shaḳhs Yarúsalam se Iríhá ko játá thá, aur ḍákúon men já paṛá; we use nangá aur gháyal karke adh-múá chhoṛ ga,e.

31 Ittifáqan ek káhin us ráh se já niklá: aur us ko dekhke kináre se chalá gayá.

32 Isí tarah ek Lewí bhí us jagah áke, use dekhkar kináre se chalá gayá.

33 Par ek musáfir Sámarí wahán áyá: aur us ko dekhke rahm kiyá,

34 Aur us ke pás áke, us ke zaḳhmon ko tel aur mai ḍálke bándhá, aur apne jánwar par ḍálke sará men le gayá, aur us kí ḳhabardárí kí.

35 Aur dúsre din jab jáne lagá, do dínár nikálkar bhaṭhiyáre ko diyá, aur kahá, ki Is kí ḳhabardárí kar: aur jo kuchh is se ziyáda ḳharch hogá, main phir áke tujhe dúngá.

36 Ab in tínon men se, us ká, jo ḍákúon men já paṛá thá, tú kis ko paṛosí jántá hai?

37 Us ne kahá, Us ko, jis ne us par rahm kiyá. Tab Yisú' ne use kahá, Já, tú bhí aisá hí kar.

38 ¶ Aur aisá húá, ki jab játe the, wuh ek bastí men pahunchá: aur Marthá náme ek 'aurat ne use apne ghar men utárá.

39 Aur Mariyam náme us kí ek bahin thí, jo Yisú' ke páon pás baiṭhke, us ká kalám suntí thí.

40 Par Marthá ne bahut ḳhidmat se ghabráí húí us ke pás áke kahá, ki Ai Khudáwand, tú ḳha-

bar nahíṉ letá, ki merí bahin ne mujhe akelá khidmat meṉ chhoṛá hai? ab use kah, ki merí madad kare.

41 Tab Yisú' ne jawáb meṉ use kahá, Marthá, ai Marthá, tú bahut chízoṉ ke wáste fikr o ghabráhaṭ meṉ hai:

42 Par ek chíz zarúr hai: so Mariyam ne achchhá hissa chuná hai, jo us se pher liyá na jáegá.

XI BÁB.

1 AUR aisá húá, ki wuh ek jagah du'á mángtá thá; jad máng chuká, ek ne us ke shágirdoṉ meṉ se us ko kahá, Ai Khudáwand, ham ko du'á mángne sikhá, jaisá ki Yuhanná ne apne shágirdoṉ ko sikháyá.

2 Us ne un se kahá, Jab tum du'á mángo, to kaho, Ai hamáre Báp, jo ásmán par hai, tere nám kí taqdís ho. Terí bádsháhat áwe. Terí murád jaisí ásmán par, zamín par bhí bar áwe.

3 Hamárí roz kí roṭí har roz hameṉ de.

4 Aur hamáre gunáhoṉ ko bakhsh; kyúṉki ham bhí har ek ko, jo hamárá qarzdár hai, bakhshte haiṉ. Aur hameṉ ázmáish meṉ na ḍál; balki ham ko burái se chhuṛá.

5 Us ne un se kahá, Tum meṉ se kaun hai, jis ká ek dost ho, aur ádhí rát ko us ke pás áke kahe, ki Ai dost, mujhe tín roṭí udhár de;

6 Kyúṉki merá dost safar se mere pás áyá hai, aur mere pás kuchh nahíṉ, ki us ke áge rakhúṉ;

7 Aur wuh andar se jawáb meṉ kahe, ki Mujhe taklíf na de: ki ab darwáza band hai, aur mere laṛke mere sáth bichhaune par haiṉ; maiṉ uṭhkar tujhe de nahíṉ saktá.

8 Maiṉ tum se kahtá húṉ, Agarchi wuh is sabab, ki wuh us ká dost hai, uṭhkar use na degá, magar us kí behayáí ke sabab uṭhegá, aur jitní darkár hai, use degá.

9 So maiṉ bhí tumheṉ kahtá húṉ, Mángo, to tumheṉ diyá jáegá; ḍhúnḍho, to páoge; khaṭkhaṭáo, to tumháre liye kholá jáegá.

10 Kyúṉki har ek, jo mángtá hai, letá hai; aur jo ḍhúnḍhtá hai, pátá hai; aur jo khaṭkhaṭátá hai, us ke liye kholá jáegá.

11 Tum meṉ se kaun aisá báp hai, ki jab us ká beṭá roṭí mánge, use patthar de? yá machhlí mánge, machhlí ke badle use sámp de?

12 Yá agar anḍá mánge, us ko bichchhú de?

13 Pas jab tum bure hokar, apne laṛkoṉ ko achchhí chízeṉ de jánte ho, to wuh Báp, jo ásmán par hai, kitná ziyáda, un ko jo us se mángte haiṉ, Rúh i Quds degá?

14 ¶ Aur wuh ek deo ko, jo gúngá thá, nikáltá thá. Aur aisá húá, ki jab deo nikal gayá, wuh gúngá bolá; aur logoṉ ne ta'ajjub kiyá.

15 Par ba'zoṉ ne un meṉ se kahá, ki Wuh deoṉ ke sardár Ba'alzabúb kí madad se deoṉ ko nikáltá hai.

16 Auroṉ ne ázmáish ke liye us se ek ásmání nishán mángá.

17 Par us ne un ke khiyáloṉ ko jánke, un se kahá, ki Jo jo bádsháhat ápas meṉ barkhiláf hotí, wírán ho játí hai; aur aisá har ek ghar bhí ujaṛ játá hai.

18 Pas agar Shaitán apne se khiláf ho jáe, to us kí bádsháhat kyúṉkar qáim rahegí? kyúṉki tum kahte ho, Maiṉ deoṉ ko Ba'alzabúb kí madad se nikáltá húṉ.

19 Bhalá, agar maiṉ deoṉ ko Ba'alzabúb kí madad se nikáltá húṉ, to tumháre beṭe kis kí madad se nikálte haiṉ? is liye wehí tumhárá insáf karenge.

20 Par agar maiṉ Khudá kí unglí se deoṉ ko nikáltá húṉ, to

beshakk Khudá kí bádsháhat tumháre pás á pahunchí.

21 Jab zoráwar ádmí hathyár bándhke apne ghar kí chaukí de, us ká mál bachá rahtá hai.

22 Par agar koí us se zoráwar áke use jíte, to sab hathyár, jis par us ká bharosá hai, chhín letá hai, aur us ke mál ko bánṭ detá hai.

23 Jo mere sáth nahín, merá mukhálif hai: aur jo mere sáth jam'a nahín kartá, so bithrátá hai.

24 Jab nápák rúh ádmí se báhar nikaltí, to súkhí jagahon men árám ḍhúnḍhtí phirtí; aur jab nahín pátí, kahtí hai, ki Main apne ghar ko, jis se niklí hún, phir jáúngí;

25 Aur áke, use jhárá aur lais pátí hai.

26 Tab jáke aur sát rúhen, jo us se badtar hain, apne sáth látí hai, aur we áke us men bastí hain: aur us ádmí ká pichhlá hál pahle se burá hotá hai.

27 ¶ Aur aisá húá, ki jab wuh yih kahtá thá, ek 'aurat ne bhír men se pukárke use kahá, Mubárak hai wuh peṭ, jis men tú rahá, aur wuh chhátíán jo tú ne pín.

28 Us ne kahá, Hán, mubárak we hain, jo Khudá ká kalám sunte, aur mánte hain.

29 ¶ Aur jab barí bhír hone lagí, us ne kahná shurú' kiyá, ki Is zamáne ke log bure hain: we nishán ḍhúnḍhte hain; par koí nishán un ko diyá na jáegá, magar Yúnas nabí ká nishán.

30 Kyúnki jaisá Yúnas Nínawah ke logon ke liye nishán húá, usí tarah Ibn i Ádam bhí is zamáne ke logon ke liye hogá.

31 'Adálat ke din dakhan kí malika is zamáne ke logon ke sáth uṭhegí, aur unhen gunáhgár ṭhahráwegí: kyúnki wuh zamín ke kanáre se Sulaimán kí hikmat sunne á,í; aur dekho, yahán Sulaimán se bará hai.

32 Nínawah ke log 'adálat ke din is zamáne ke logon ke sáth uṭhenge, aur unhen gunáhgár ṭhahráwenge: kyúnki unhon ne Yúnas kí manádí se tauba kí; aur dekho, yahán Yúnas se bará hai.

33 Koí chirág jaláke chhipe makán men, yá paimáne tale nahín rakhtá, balki chirágdán par, táki andar jánewále roshní dekhen.

34 Badan ká chirág ánkh hai: is liye jab terí ánkh achchhí hai, to terá sárá badan roshan hai; aur jad burí hai, to terá badan andherá hai.

35 Pas khabardár, aisá na ho, ki wuh núr, jo tujh men hai, tárík ho jáe.

36 So agar terá tamám badan roshan ho, aur koí 'azo andherá na rahe, to tamám roshan hogá, aisá ki jaise chirág apní chamak se tujhe roshan kare.

37 ¶ Aur jab wuh bát kartá thá, ek Farísí ne us se darkhwást kí, ki mere sáth kháná kháiye; tad wuh andar jáke kháne baiṭhá.

38 Aur Farísí ne yih dekhke, ki us ne kháne ke áge na naháyá, ta'ajjub kiyá.

39 Par Khudáwand ne us ko kahá, ki Ai Farísío, tum piyále aur rikábí ko úpar se sáf karte ho; par tumhárá andar lúṭ aur burái se bhará hai.

40 Ai nádáno, kyá jis ne báhar ko banáyá, andar ko bhí na banáyá?

41 Pas jo chíz maujúd hain, un men se khairát karo; aur dekho, sab kuchh tumháre liye pák hogá.

42 Par ai Farísío, tum par afsos! ki tum podína, aur sudáb, aur har ek tarkárí kí dahyakí dete ho, aur insáf aur Khudá kí muhabbat ko tarah dete: cháhiye thá, ki in ko karte, aur un ko bhí na chhoṛte.

43 Ai Farísío, tum par afsos! ki tum 'ibádatkhánon men sadr jagah, aur bázáron men salám ko cháhte ho.

44 Ai riyákár Faqího, aur Farísío, tum par afsos! ki tum

chhipí goron kí mánind ho, ki ádmí jo un par chalte hain, nahín jánte.

45 ¶ Tab sharí'at ke sikhlánewálon men se ek ne us ke jawáb men kahá, ki Ai Ustád, in báton ke kahne se tú hamen bhí malámat kartá hai.

46 Us ne kahá, Ai sharí'at ke sikhlánewálo, tum par afsos! ki tum aise bojh, jin ká uṭháná mushkil hai, ádmíon par ládte ho, aur áp ek unglí se un bojhon ko nahín chhúte.

47 Tum par afsos! ki tum nabíon kí qabron ko banáte ho, aur tumháre bápdádon ne un ko qatl kiyá.

48 Pas tum apne bápdádon ke kám par gawáhí dete, aur us se rází rahte; kyúnki unhon ne un ko qatl kiyá, aur tum un kí qabren banáte ho.

49 Is liye Khudá kí hikmat ne bhí kahá hai, ki Main nabíon aur rasúlon ko un ke pás bhejúngá; we un men se ba'zon ko qatl karenge, aur satáwenge:

50 Táki sab nabíon ká ḳhún, jo dunyá ke shurú' se baháyá gayá, is zamáne ke logon se liyá jáe:

51 Hábil ke ḳhún se Zakariyáh ke ḳhún tak, jo qurbángáh aur haikal ke bích men márá gayá: hán, main tum se kahtá hún, ki Is hí zamáne ke logon se liyá jáegá.

52 Ai sharí'at ke sikhlánewálo, tum par afsos! ki tum ne ma'rifat kí kunjí le lí: tum áp dáḳhil na húe, aur dáḳhil honewálon ko bhí rok rakhá.

53 Jad wuh yih báten un se kah rahá thá, Faqíh aur Farísí use betarah chimaṭne aur chheṛne lage, ki bahut báten kare:

54 Aur ghát lagáke, talásh men the, ki us ke munh se koí bát pakaṛ páwen, táki us par nálish karen.

XII BÁB.

1 ITNE men, hazáron ádmí jam'a húe: is tarah ki ek dúsre par girá paṛtá thá; us ne apne shágirdon se kahná shurú' kiyá, ki Sab se pahle Farísíon ke ḳhamír se, jo riyá hai, chaukas raho.

2 Kyúnki koí chíz ḍhapí nahín, jo khul na jáe; aur na chhipí, jo jání na jáe.

3 Is liye ki jo kuchh tum andhere men kahte, unjále men sunáyá jáegá; aur jo kuchh tum ne koṭhríon men kánon kán kahá, koṭhon par manádí kiyá jáegá.

4 Magar main tum se, jo mere dost ho, kahtá hún, ki Un se, jo badan ko qatl karte hain, aur ba'd us ke kuchh aur kar nahín sakte, mat ḍaro.

5 Lekin main tumhen batátá hún, ki kis se ḍaro: us se ḍaro, jis ko qatl karne ke ba'd iḳhtiyár hai, ki jahannam men ḍále; hán, main tumhen kahtá hún, ki Us se ḍaro.

6 Kyá do paise par pánch gauriyá nahín biktín? par kisí ko un men se Khudá bhúlá nahín.

7 Balki tumháre sir ke sab bál bhí gine hain. Pas mat ḍaro: tum bahut gauriyon se bihtar ho.

8 Aur main tumhen kahtá hún, ki Jo koí ádmíon ke áge merá iqrár kare, Ibn i Ádam bhí Khudá ke firishton ke áge us ká iqrár karegá:

9 Par jo ádmíon ke áge merá inkár kare, Khudá ke firishton ke áge us ká inkár hogá.

10 Aur jo koí Ibn i Ádam ke haqq men burí bát kahe, us ko mu'áf hogá: par jo Rúh i Quds ke haqq men kufr kahe, us ko mu'áf na hogá.

11 Aur jab we tum ko 'ibádatḳhánon men, aur hákimon aur iḳhtiyárwálon ke pás le jáen, to fikr na karo, ki kaisá yá kyá jawáb doge, yá kyá kahoge?

12 Kyúnki Rúh i Quds usí gharí tumhen sikháwegí, ki kyá kahná cháhiye.

13 ¶ Aur bhír men se ek ne use kahá, ki Ai Ustád, mere bhái se kah, ki Mujhe mírás bánṭ de.

14 Par us ne use kahá, ki Ai ádmí, Kis ne mujhe tum par qází yá bánṭnewálá muqarrar kiyá?

15 Aur us ne un se kahá, ki Khabardár raho, aur lálach se kanára karo: kyúnki kisú kí zindagí us ke mál kí ziyádatí se nahín.

16 Aur us ne un se ek tamsíl kahí, ki Ek daulatmand kí khetí bahut lagí:

17 Wuh apne dil men sochke kahne lagá, ki main kyá karún, ki mere yahán jagah nahín, jahán apná hásil jam'a karún?

18 Tab us ne kahá, Main yih karúngá, ki apní koṭhíán ḍháúngá, aur barí banáúngá; aur wahán apná tamám hásil aur mál jam'a karúngá;

19 Aur apní ján se kahúngá, ki Ai ján, tere pás bahut sá mál barson ke liye jam'a hai; chain kar, khá, pí, khush rah.

20 Magar Khudá ne use kahá, Ai nádán, isí rát terí ján tujh se mángenge: pas jo tú ne taiyár kiyá, kis ká hogá?

21 Aisá hí wuh hai, jo apne liye khazána jam'a kartá hai, aur Khudá ke pás daulat nahín jam'a kartá.

22 ¶ Phir us ne apne shágirdon se kahá, Is liye main tum se kahtá hún, ki Apní ján ke wáste fikr na karo, ki ham kyá kháenge? aur na badan ke liye, ki kyá pahinenge.

23 Ki ján khurák se besh hai, aur badan poshák se.

24 Kauwon ko dekho, ki na bote, na káṭte hain; aur na un ke khattá, na koṭhí hai; taubhí Khudá unhen khilátá hai; tum to chiriyon se kahín bihtar ho?

25 Tum men se kaun hai, ki fikr karke apne qadd ko ek háth barhá sake?

26 Pas jab itní chhoṭí bát nahín kar sakte, to kis liye báqí chízon kí fikr karte ho?

27 Sosanon ko dekho, ki kaisí barhtí hain: we na mihnat kartí, na káttí hain: par main tumhen kahtá hún, ki Sulaimán ne apní sárí shán o shaukat men un men se ek kí mánind na pahiná.

28 Jab Khudá ghás ko, jo áj maidán men hai, aur kal tanúr men jhonkí játí, aisá pahinátá, to ai kam i'atiqádo, kitná ziyáda wuh tumhen pahináwegá?

29 Aur tum fikr na karo, ki ham kyá kháenge, yá kyá píenge, aur na ghabráo.

30 Kyúnki in sab chízon kí dunyá ke log fikr karte hain: par tumhárá Báp jántá hai, ki tum un ke muhtáj ho.

31 ¶ Balki Khudá kí bádsháhat ḍhúnḍho; ki tumhen ye sab chízen bhí milengí.

32 Ai chhoṭí jhunḍ! mat ḍar; kyúnki tumháre Báp ko pasand áyá, ki bádsháhat tumhen de.

33 Jo kuchh tumhárá hai, becho, aur khairát karo; apne liye thailíán jo purání nahín hotín, aur khazána jo nahín ghaṭtá, ásmán par, jahán chor nazdík nahín átá, aur kírá nahín khátá, jam'a karo.

34 Kyúnki jahán tumhárá khazána hai, wahín tumhárá dil bhí rahegá.

35 Cháhiye ki tumhárí kamar bandhí rahe, aur tumhárá diyá jaltá rahe,

36 Aur tum un ádmíon kí mánind ho, jo apne kháwind kí ráh dekhte hon, ki kab wuh shádí men se áwe? táki jab áwe, aur khaṭkhaṭáwe, jhaṭ us ke wáste darwáza khol den.

37 Mubárak hain we naukar, jin ko kháwind áke, jágtá páwe: main tumhen sach kahtá hún, ki Wuh áp kamar bándhke unhen kháne ko biṭháwegá, aur pás áke un kí khidmat karegá.

38 Aur agar wuh dúsre pahar, yá tísre pahar áwe, aur aisá páwe, to mubárak hain we naukar.

39 Yih tum ko ma'lúm hai, ki agar ghar ká málik jántá, ki chor kis gharí áwegá, to jágtá rahtá, aur apne ghar men sendh márne na detá.

40 Pas tum bhí taiyár raho: ki jis gharí tum khiyál nahín karte, Ibn i Ádam áwegá.

41 ¶ Tab Patras ne use kahá, ki Ai Khudáwand, tú yih tamsíl ham hí se kahtá hai, yá sab se?

42 Khudáwand ne kahá, Kaun hai wuh diyánatdár, aur dáná khánsámán, jis ko kháwind apne naukaron par muqarrar kare, ki un ke hisse kí roṭí waqt par diyá kare?

43 Mubárak hai wuh naukar, jise us ká kháwind áke aisá hí karte páwe.

44 Main tum se sach kahtá hún, ki Wuh use apne sáre mál par mukhtár karegá.

45 Par agar wuh naukar apne dil men kahe, ki Merá kháwind áne men der kartá hai, aur gulám laundíon ko márná, aur kháná, píná, aur mast honá shurú' kare;

46 To us naukar ká kháwind aise din, ki wuh ráh na take, aur aisí gharí, ki wuh na jáne, áwegá, aur us ko do ṭukre karke, us ká hissa beímánon ke sáth muqarrar karegá.

47 Par wuh naukar, jis ne apne kháwind kí marzí jání, par apne taín taiyár na rakhá, aur us kí marzí ke muwáfiq na kiyá, bahut már kháegá.

48 Par jis ne na jáná, aur már kháne ká kám kiyá, thorí már kháegá. So jise bahut diyá gayá, us se bahut hisáb lenge: aur jise bahut ziyáda sompá gayá, us se ziyáda mángenge.

49 ¶ Main zamín par ág lagáne áyá hún; aur main kyá hí cháhtá hún, ki lag chukí hotí!

50 Par mujhe ek baptisma páná hai; aur main kaisá tang hún, jab tak ki púrá na ho!

51 Kyá tum gumán karte ho, ki main zamín par mel karwáne áyá hún? Nahín, main tumhen kahtá hún, balki judáí.

52 Kyúnki ab se ek ghar ke pánch ádmí, tín do ke barkhiláf honge, aur do tín ke.

53 Aur báp beṭe se, aur beṭá báp se, aur má beṭí se, aur beṭí má se, aur sás bahú se, aur bahú sás se barkhiláf hogí.

54 ¶ Us ne logon se yih bhí kahá, ki Jab tum badlí pachchhim se uṭhtí dekhte ho, to jhaṭ kahte, ki Menh átá hai; aur aisá hí hotá.

55 Aur jab dakhiná chaltí hai, to kahte ho, ki Garmí hogí; aur aisá hí hotá.

56 Ai riyákáro, tum zamín aur ásmán kí súrat pahchán sakte ho, is zamáne ko kyún nahín ázmáte?

57 Aur tum áp hí kyún imtiyáz nahín karte, ki sach kyá hai?

58 ¶ Aur jab tú apne mudda'í ke sáth hákim kane játá hai, ráh men koshish kar, ki us se mu'ámala ho jáe; aisá na ho, ki wuh tujh ko hákim pás khainch le jáe, aur hákim tujh ko piyáde ko sompe, aur piyáda tujh ko qaid men ḍále.

59 Main tujh se kahtá hún, ki Jab tak kaurí kaurí adá na kare, wahán se na chhúṭegá.

XIII BÁB.

1 US waqt ba'ze házir the, jo use un Galílíon kí khabar dete the, jin ká khún Pilátus ne un kí qurbání ke sáth miláyá thá.

2 Yisú' ne unhen jawáb men kahá, Kyá tum samajhte ho, ki ye Galílí sab Galílíon se ziyáda gunáhgár the, ki aisá dukh páyá?

3 Main tum se kahtá hún, Nahín: par agar tum tauba na karo, sab isí tarah halák hoge.

4 Yá we aṭhárah, jin par Siloam men burj girá, aur dab mare, kyá

samajhte ho, ki we Yarúsalam ke sab rahnewálon se ziyáda gunáhgár the?

5 Main tum se kahtá hún, Nahín: par agar tauba na karo, tum sab isí tarah halák hoge.

6 ¶ Aur us ne yih tamsíl kahí; ki Kisí ke angúr ke bág men ek anjír ká darakht lagá thá: us ne áke us ká mewa ḍhúnḍhá, par na páyá.

7 Tab us ne bágbán se kahá, Dekh, tín baras se main áke, is anjír ká phal ḍhúnḍhtá hún, par nahín pátá: use káṭ ḍál; káhe ko zamín roke hai?

8 Us ne jawáb men use kahá, Ai Khudáwand, is sál aur use rahne de, ki us ke gird thálá khodún, aur khád ḍálún:

9 Sháyad ki phale: nahín to, ba'd us ke, káṭ ḍáliyo.

10 Aur Sabt ke din wuh ek 'ibádatkháne men ta'lím detá thá.

11 ¶ Aur, dekho, ek 'aurat thí, jo aṭhárah baras se kisí rúh se kamzor aur kubṛí ho ga,í thí, aur apne taín bilkull sídhí na kar saktí thí.

12 Yisú' ne use dekhke, buláyá, aur kahá, Ai 'aurat, tú apní kamzorí se chhúṭí.

13 Aur us ne apne háth us par rakhe: wunhín sídhí ho ga,í, aur Khudá kí ta'ríf karne lagí.

14 Tab 'ibádatkháne ká sardár, is liye ki Yisú' ne Sabt ke din changá kiyá, khafá hoke logon ko kahne lagá, Chha din hain jin men kám karná rawá hai: pas un men áke change ho, na ki Sabt ke din.

15 Tab Khudáwand ne use jawáb men kahá, ki Ai riyákár, kyá har ek tum men se Sabt ke din apne bail aur gadhe ko thán se nahín kholtá, aur pání piláne nahín le játá?

16 Pas kyá rawá na thá, ki yih jo Abirahám kí beṭí hai, jis ko Shaitán ne, dekho, aṭhárah baras se bándh rakhá thá, Sabt ke din us band se chhuṛáí jáe?

17 Aur jad wuh yih báten kah chuká, us ke sab mukhálif sharminda húe: aur sárí bhíṛ un jalíl kámon se, jo us se húe, khush húí.

18 ¶ Phir us ne kahá, Khudá kí bádsháhat kis kí mánind hai? main use kis se nisbat dún?

19 Khardal ke dáne kí mánind hai; jis ko ek ádmí ne leke, apne bág men boyá; wuh ugá, aur baṛá peṛ húá; aur chiṛiyon ne us kí ḍálíon par baserá kiyá.

20 Aur phir us ne kahá, Main Khudá kí bádsháhat ko kis se nisbat dún?

21 Wuh khamír kí mánind hai, jise ek 'aurat ne leke, tín paimáne áṭe men miláyá, yahán tak ki wuh sab khamírí ho gayá.

22 Aur wuh Yarúsalam ko játe húe, shahr shahr, gánw gánw, phirke ta'lím detá thá.

23 Tab ek ne use kahá, Ai Khudáwand, kyá thoṛe hain, jo naját páte? Us ne un se kahá, ki

24 ¶ Ján se koshish karo, ki tum tang darwáze se dákhil ho: kyúnki main tum se kahtá hún, ki Bahutere cháhenge ki us se dákhil hon, par na sakenge.

25 Jab ghar ke málik ne uṭhke darwáza band kiyá ho, aur tum báhar khaṛe hoke, darwáza khaṭkhaṭáná aur kahná shurú' karo, ki Ai Khudáwand, ai Khudáwand, hamáre liye khol; wuh andar se jawáb men tum se kahegá, ki Main tum ko nahín pahchántá, ki kahán ke ho:

26 Tab tum kahne lagoge, ki Ham ne tere huzúr kháyá piyá hai, aur tú ne hamáre bázáron men ta'lím dí hai.

27 Par wuh jawáb degá, main tum se kahtá hún, ki Tum ko nahín pahchántá, ki kahán ke ho; ai badkáro, tum sab mujh se dúr ho.

28 Wahán roná aur dánt písná hogá, jab Abirahám aur Iz,hák, aur Ya'qúb, aur sab nabíon ko Khudá kí bádsháhat men shámil, aur áp ko báhar nikálá dekhoge.

29 Aur log púrab, pachchhim

uttar, dakhin se áwenge, aur Khudá kí bádsháhat men baiṭhenge.

30 Aur dekho, jo pichhle hain, so pahle honge, aur jo pahle hain, so pichhle honge.

31 ¶ Usí din ba'ze Farísíon ne áke use kahá, ki Nikal já, aur yahán se rawána ho: kyúnki Herodís tujhe qatl kiyá cháhtá hai.

32 Us ne un se kahá, ki Jáke us lomṛí se kaho, ki Dekh, main shaitánon ko nikáltá hún, aur áj o kal changá kar rahá hún, aur parson apná kám púrá karúngá.

33 Pas mujhe zarúr hai, ki áj o kal aur parson sair karún: kyúnki nahín ho saktá, ki nabí Yarúsalam ke báhar halák ho.

34 Ai Yarúsalam, ai Yarúsalam, jo nabíon ko qatl kartá hai, aur un ko, jo tere pás bheje ga,e, patthráo kartá hai; kaí bár main ne cháhá, ki tere laṛkon ko jam'a karún, jis tarah murgí apne bachchon ko apne paron tale jam'a kartí hai, par tum ne na cháhá!

35 Dekho, tumhárá ghar tumháre liye ujáṛ chhoṛá játá hai: aur main tumhen sach kahtá hún, ki Mujh ko na dekhoge us waqt tak, ki tum kahoge, Mubárak hai wuh, jo Khudáwand ke nám par átá hai.

XIV BAB.

1 ÁISÁ húá, ki wuh sabt ke din buzurg Farísíon men se ek ke ghar kháne gayá, aur we us kí ták men the.

2 Aur dekho ki ek shakhs us ke sámhne thá, jise jalandhar thá.

3 Yisú' ne jawáb men sharí'at ke sikhlánewálon aur Farísíon se kahá, ki sabt ke din changá karná rawá hai, yá nahín?

4 We chup rahe. Tab us ne use pakaṛke changá kiyá, aur chhoṛ diyá:

5 Aur jawáb men un se kahá, ki Tum men se kaun hai, ki agar us ká gadhá, yá bail sabt ke din kúe men gire, wuh turt us ko na nikále?

6 We us kí in báton ká jawáb na de sake.

7 ¶ Aur mihmánon ko jab dekhá, kí we kyúnkar sadr jagahen pasand karte hain, un se ek tamsíl kahí, ki,

8 Jab koí tujhe shádí men buláwe, sab se únche mat baiṭh; ki sháyad tujh se bhí kisí baṛe ko buláyá ho;

9 Aur jis ne terí aur us kí mihmání kí hai, áke, tujh se kahe, ki Yih us ko de; aur sharminda hoke tujh ko sab se níche baiṭhná paṛe.

10 Balki jab terí mihmání ho, sab se níchí jagah baiṭh; táki jad wuh, jis ne tujh ko buláyá hai, áwe, tujh ko kahe, ki Ai dost, á, únchí jagah baiṭh; tab un ke sámhne, jo tere sáth kháne baiṭhe hain, terí 'izzat hogí.

11 Kyúnki jo koí áp ko baṛá jántá hai, chhoṭá kiyá jáegá; aur jo apne taín chhoṭá jántá hai, baṛá kiyá jáegá.

12 ¶ Aur us ne apne mihmándár se kahá, ki Jab tú din yá shám ká kháná taiyár kare, to apne doston, yá bháíon, yá rishtadáron, yá daulatmand paṛosíon ko mat bulá; tá na ho ki we bhí tujhe buláwen, aur terá badlá ho jáe.

13 Balki jab tú ziyáfat kiyá cháhe, to garíbon, lunjon, langṛon, andhon ko bulá:

14 Tab tú mubárak hogá; kyúnki un ke pás kuchh nahín, ki terá badlá den: par tujhe rástbázon kí qiyámat men badlá diyá jáegá.

15 ¶ Ek ne un men se, jo kháne baiṭhe the, yih sunke us se kahá, Mubárak wuh, jo Khudá kí bádsháhat men roṭí kháegá.

16 Is ne use kahá, ki Ek shakhs ne baṛá kháná karke bahuton ko buláyá.

17 Aur kháne ke waqt naukar

ko bhejá, ki mihmánon ko kahe, ki Áo: ab sab kuchh taiyár hai.

18 Is par sabhon ne milkar 'uzr karná shurú' kiyá. Pahle ne use kahá, ki Main ne khet kharídá hai; zarúr hai, ki jáke use dekhún: main terí minnat kartá hún, ki merí taraf se 'uzr kar.

19 Dúsre ne kahá, main ne pánch jorí bail kharíde hain; játá hún, ki un ko ázmáún; main terí minnat kartá hún, ki mere liye 'uzr kar.

20 Tísre ne kahá, Main ne byáh kiyá hai, is sabab se nahín á saktá.

21 Pas us naukar ne áke apne khudáwand ko in báton kí khabar dí. Tab ghar ke málik ne gusse hoke, apne naukar se kahá, Jald shahr ke bázáron aur galíon men já, aur garíbon, aur lunjon, aur langron, aur andhon ko yahán lá.

22 Naukar ne kahá, ki Ai khudáwand, jaisá tú ne farmáyá, húá; taubhí jagah hai.

23 Khudáwand ne naukar se kahá, Ráhon aur khet ke dándon kí taraf já, aur jis tarah bane, logon ko lá, ki merá ghar bhar jáe.

24 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Koí shakhs un men se, jo buláe ga,e, merá kháná na chakhegá.

25 ¶ Aur bahut log us ke sáth chale: us ne phirke un se kahá, ki,

26 Agar koí mere pás áwe, aur apne má báp, aur jorú larke, aur bháí bahin, balki apní ján kí dushmaní na kare, merá shágird ho nahín saktá.

27 Aur jo apní salíb uth́áke mere píchhe nahín átá, merá shágird nahín ho saktá.

28 Kyúnki tum men kaun hai, ki jad ek burj banáyá cháhe, pahle baithke kharch ká hisáb na kare, ki main use taiyár kar sakúngá?

29 Aisá na ho, ki jad new dálí, aur taiyár na kar saká, to jo log dekhen, us par hansne lagen;

30 Aur kahen, ki Is shakhs ne banáná shurú' kiyá, par taiyár na kar saká.

31 Yá kaun bádsháh dúsre se laráí karne jáe, jo baithke pahle saláh na kare, ki main das hazár ádmí ke sáth, us se ki bís hazár ádmí leke átá hai, muqábala kar sakúngá?

32 Nahín to, jad wuh hanoz dúr hai, paigám bhejke sulh ke liye minnat karegá.

33 So isí tarah jo koí tum men se apne sáre mál se kanára na kare, merá shágird nahín ho saktá.

34 ¶ Namak achchhá hai: lekin agar namak bigar jáe, to kis chíz se mazadár hogá?

35 Na zamín ke, na khád ke kám ká hai; balki báhar phenk dete hain. Jis ko kán sunne ke hon, sune.

XV BÁB.

1 TAB sab mahsúl lenewále aur gunáhgár us ke nazdík áte the, ki us kí sunen.

2 Aur Farísí aur Faqíh kurkuráke kahte the, ki Yih shakhs gunáhgáron ko qabúl kartá hai, aur un ke sáth khátá hai.

3 ¶ Tab us ne un se yih tamsíl kahí, ki

4 Tum men se kaun hai, jis ke pás sau bher hon, agar un men se ek kho jáe, un ninánawe ko jangal men na chhore, aur us khoí húí ko, jab tak na páwe, dhúndhá na kare?

5 Aur páke khushí se apne kándhe par uthá na le?

6 Aur ghar men jáke, doston aur parosíon ko buláke na kahe, ki Mere sáth khushí karo; kyúnki main ne apní khoí húí bher páí?

7 Main tum se kahtá hún, ki Is hí taur ásmán men ek gunáhgár ke wáste, jo tauba kartá hai, ninánawe rástbázon se jo tauba

kí hájat nahíṉ rakhte, ziyáda ḳhushí hogí.

8 ¶ Yá kaun 'aurat hai, jis pás das dirham hoṉ, agar ek kho jáe, chirág bálke ghar ko na jháṛe, aur jab tak na páwe, koshish se ḍhúnḍhá na kare?

9 Aur jab páwe, dostoṉ aur paṛosíoṉ ko buláke na kahe, ki Mere sáth ḳhushí karo; ki maiṉ ne apná khoyá húá dirham páyá?

10 Maiṉ tumheṉ kahtá húṉ, ki Ḳhudá ke firishtoṉ ke áge ek gunáhgár ke liye, jo tauba kartá hai, aisí hí ḳhushí hogí.

11 ¶ Phir us ne kahá, Ek shaḳhs ke do beṭe the.

12 Un meṉ se chhoṭe ne báp se kahá, ki Ai báp, mál ká hissa jo mujhe pahunchtá hai, mujhe de. Us ne mál unheṉ bánṭ diyá.

13 Aur thoṛe din ba'd chhoṭe beṭe ne, sab kuchh jam'a karke, ek dúr ke mulk ká safar kiyá, aur waháṉ apná mál badchálí meṉ uṛáyá.

14 Aur jab sab ḳharch kar chuká, us mulk meṉ baṛá kál paṛá; aur wuh muhtáj hone lagá.

15 Tab us mulk ke ek rahnewále ke yaháṉ já lagá; us ne use apne khetoṉ meṉ súar charáne bhejá.

16 Aur use árzú thí, ki un chhilkoṉ se, jo súar kháte haiṉ, apná peṭ bhare: par koí na detá thá.

17 Tad hosh meṉ áke kahá, Mere báp ke kitne mazdúroṉ ko bahut roṭí hai, aur maiṉ bhúkhoṉ martá húṉ!

18 Maiṉ uṭhke apne báp pás jáúṉgá, aur use kahúṉgá, ki Ai báp, maiṉ ne ásmán ká aur tere huzúr gunáh kiyá hai.

19 Aur ab is láiq nahíṉ ki phir terá beṭá kahláúṉ: mujhe apne mazdúroṉ meṉ se ek kí mánind baná.

20 Tab uṭhke apne báp pás chalá. Aur wuh abhí dúr thá, ki us ko dekhke us ke báp ko baṛá rahm áyá, aur dauṛke us ko gale lagá liyá, aur chúmá.

21 Beṭe ne us ko kahá, ki Ai báp, maiṉ ne ásmán ká aur tere huzúr gunáh kiyá, aur ab is qábil nahíṉ, ki phir terá beṭá kahláúṉ.

22 Báp ne apne naukaroṉ ko kahá, ki Achchhí se achchhí poshák nikál láo, aur use pahináo; aur us ke háth meṉ angúṭhí aur páoṉ meṉ jútí:

23 Aur pale húe bachhṛe ko láke zabh karo, ki kháeṉ, aur ḳhushí manáeṉ:

24 Kyúṉki yih merá beṭá múá thá, ab jiyá hai; kho gayá thá, ab milá hai. Tab we ḳhushí karne lage.

25 Aur us ká baṛá beṭá khet meṉ thá: jab ghar ke nazdík áyá, gáne aur náchne kí áwáz suní.

26 Tab ek naukar ko buláke, púchhá, ki Yih kyá hai?

27 Us ne use kahá, ki terá bháí áyá hai; aur tere báp ne palá bachhṛá zabh kiyá hai, is liye ki use bhalá changá páyá.

28 Us ne ḳhafá hoke na cháhá, ki andar jáe: tab us ke báp ne báhar áke use manáyá.

29 Us ne báp se jawáb meṉ kahá, Dekh, itne baras se maiṉ terí ḳhidmat kartá húṉ, aur kabhí tere hukm ke barḳhiláf na chalá: par tú ne kabhú ek bakrí ká bachcha mujhe na diyá, ki apne dostoṉ ke sáth ḳhushí manáúṉ:

30 Aur jab terá yih beṭá áyá, jis ne terá mál kasbíoṉ meṉ uṛáyá, tú ne us ke liye moṭá bachhṛá zabh kiyá.

31 Us ne us ko kahá, Ai beṭe, tú sadá mere pás hai, aur jo kuchh merá hai, so terá hai.

32 Par ḳhushí manáná aur ḳhush honá lázim thá: kyúṉki terá yih bháí múá thá, so jiyá hai; aur kho gayá thá, ab milá hai.

XVI BÁB.

1 AUR us ne apne shágirdoṉ se bhí kahá, ki Kisú daulatmand ká ek muḳhtár thá;

jis ká logon ne us se gila kiyá, ki yih terá mál urátá hai.

2 Tab us ne us ko buláke púchhá, ki Yih kyá hai, jo tere haqq men suntá hún? Apní mukhtárí ká hisáb de; ki ab se tú mukhtár nahín rah saktá.

3 Us mukhtár ne apne jí men kahá, ki Kyá karún? kyúnki merá málik mukhtárí mujh se leletá hai: main khod nahín saktá, aur bhík mángne se mujhe sharm átí hai.

4 Ab ján gayá, ki kyá karún, táki jad mukhtárí se chhut jáún, mujhe log apne gharon men rakhen.

5 Tab apne khudáwand ke har ek qarzdár ko buláke, pahle se púchhá, ki Tú kitná mere málik ká dharátá hai?

6 Us ne kahá, Sau paimáne tel. Tab us ko kahá, ki Apní dastáwez le, aur baithke jald pachás likh de.

7 Phir dúsre se kahá, Tú kitná dharátá hai? Us ne kahá, Sau paimáne gehún. Use kahá, ki Apní dastáwez le, aur assí likh de.

8 Tab málik ne beímán mukhtár kí ta'ríf kí, is liye ki us ne hoshyárí kí: isí tarah dunyá ke log apne waqt men núr ke farzandon se hoshyár hain.

9 So main tum se kahtá hún, ki Jhúthí daulat se apne liye dost paidá karo; ki jad tum játe raho, hamesha ke makánon men jagah den.

10 Jo thore men ímándár hai, so bahut men bhí ímándár hai: aur jo thore men beímán hai, so bahut men bhí beímán hai.

11 Jab tum jhúthí daulat men ímándár na rahe, to sachchí tumhen kaun supurd karegá?

12 Aur jab tum begáne mál men ímándár na rahe, to kaun kuchh degá ki tumhen púnjí ho.

13 ¶ Koí naukar do kháwindon kí khidmat nahín kar saktá: is liye ki yá ek kí dushmaní karegá, aur dúsre kí dostí; yá ek ko mánegá, aur dúsre ko náchíz jánegá. Tum Khudá aur daulat donon kí khidmat nahín kar sakte.

14 Aur Farísí, jo daulat ko piyár karte the, in sab báton ko sunke, thatthe men uráne lage.

15 Tab us ne un ko kahá, ki Tum we ho, jo ádmíon ke áge áp ko rástbáz záhir karte hain; lekin Khudá tumháre dil kí jántá hai: kyúnki jis kí ádmí ke nazdík baráí hotí, us se Khudá nafrat rakhtá hai.

16 Sharí'at aur ambiyá Yuhanná tak the; tab se Khudá kí bádsháhat kí khushkhabarí dí játí hai, aur har ek zor márke us men dákhil hotá hai.

17 Par ásmán aur zamín ká tal jáná sharí'at ke ek nuqte ke mit jáne se bahut ásán hai.

18 Jo shakhs apní jorú ko chhor de, aur dúsrí se byáh kare, ziná kartá hai: aur jo koí us 'aurat ko, ki chhor dí ga,í, byáhe, ziná kartá hai.

19 ¶ Ek daulatmand thá, jo lál aur mihín kapre pahintá, aur roz roz shán o shaukat se 'aish kartá thá.

20 Aur La'azar náme ek garíb ádmí, jo násúr se bhará thá, jise us kí dewrhí par dál játe the;

21 Aur wuh árzú rakhtá thá, ki un tukron se, jo daulatmand kí mez se girte the, apná pet bhare: balki kutte áke us ke gháo cháṭte the.

22 Aur aisá húá, ki wuh garíb mar gayá, aur firishton ne use Abirahám kí god men rakhá: aur daulatmand bhí múá, aur gárá gayá;

23 Us ne dozakh men apní ánkh utháke 'azáb men hoke Abirahám ko dúr se dekhá, aur us kí god men La'azar ko.

24 Aur us ne pukárke kahá, ki Ai báp Abirahám, mujh par rahm kar, aur La'azar ko bhej, ki apní unglí ká sirá pání se bhigoke, merí zubán thandí kare; kyúnki main is lau men taraptá hún.

25 Tab Abirahám ne kahá, ki Ai beṭe, yád kar, ki tú apní zindagí men achchhí chízen le chuká, aur La'azar burí chízen: so ab wuh tasallí pátá hai, aur tú taṛaptá hai.

26 Aur in sab ke siwá, hamáre tumháre darmiyán ek baṛá gaṛhá hai: aisá ki jo yahán se tumháre pás jáyá cháhe, na sake; aur na we log jo wahán hain, is pár hamáre pás á sakte.

27 Tab us ne kahá, Pas ai báp, terí minnat kartá hún, ki tú is ko mere báp ke ghar bhej:

28 Kyúnki mere pánch bháí hain; táki un par gawáhí den, aisá na ho, ki we bhí is dukh kí jagah men áwen.

29 Abirahám ne use kahá, ki Un ke pás Músá aur ambiyá hain; cháhiye ki we un kí sunen.

30 Us ne kahá, Nahín, Ai báp Abirahám, par agar koí murdon men se un ke pás jáe, we tauba karenge.

31 Us ne use kahá, ki Jab we Músá, aur nabíon kí na sunte, to agar murdon men se koí uṭhe, to us kí na mánenge.

XVII BÁB.

1 PHIR us ne shágirdon se kahá, Yih nahín ho saktá, ki ṭhokar khilánewálí chízen na áwen: par afsos us par, jis ke sabab áwen!

2 Agar chakkí ká páṭ us ke gale men bándhke daryá men phenkte, yih us ke liye us se bihtar hotá, ki wuh ek ko in chhoṭon men se ṭhokar khiláwe.

3 ¶ Khabardár raho: agar terá bháí terá gunáh kare, use ḍánṭ; agar tauba kare, use mu'áf kar.

4 Aur agar ek din men sát bár terá gunáh kare, aur ek din men sát bár áke kahe, ki Tauba kartá hún; use mu'áf kar.

5 Tab rasúlon ne Ḳhudáwand se kahá, Hamárá ímán ziyáda kar.

6 Ḳhudáwand ne kahá, ki Agar tum men ḳhardal ke dáne ke barábar ímán ho, to jab tum is gúlar ko kaho, ki Jaṛ se ukhaṛke daryá men lag já, to tumhárí mánegá.

7 Aur tum men se kaun hai, jis ká ek naukar hal jote, yá charwáhí kare, jab khet se áwe, use kahe, ki Jald á, aur kháne baiṭh?

8 Aur use na kahe, ki Merá shám ká kháná taiyár kar, aur jab tak kháún píún, kamar bándhke merí ḳhidmat kar; ba'd us ke tú áp khá pí?

9 Kyá wuh us naukar ká ihsán mántá hai, ki jo kám us ne farmáe the, kí,e? main jántá hún, nahín.

10 Isí tarah tum bhí, jab sab kuchh, jo tumháre liye farmáyá gayá, kar chuke, to kaho, ki Ham náláiq bande hain; kyúnki jo ham par karná wájib thá, wuhí kiyá.

11 ¶ Aur aisá húá, ki jab Yarúsalam ko játá thá, Sámariyá aur Galíl ke bích se guzrá.

12 Aur ek bastí men játe húe das koṛhí use mile, jo dúr khaṛe the;

13 Unhon ne chilláke kahá, ki Ai Yisú', ai sáhib, ham par rahm kar!

14 Us ne dekhke, unhen kahá, ki Jáke apne taín káhinon ko dikháo. Aur aisá húá, ki we játe húe change ho ga,e.

15 Aur ek ne un men se jab dekhá, ki changá húá, baṛí áwáz se Khudá kí ta'ríf kartá húá phirá,

16 Aur munh ke bhal Yisú' ke páon pás girke, us ká shukr kiyá: aur wuh Sámarí thá.

17 Tab Yisú' ne jawáb men kahá, ki Kyá dason sáf na húe? phir we nau kahán hain?

18 Kyá siwá is pardesí ke koí na milá, ki phirke Ḳhudá kí ta'ríf kare.

19 Aur use kahá, Uṭhke rawána ho: tere ímán ne tujhe bacháyá.

20 ¶ Aur jab Farísíon ne us se púchhá, ki Ḳhudá kí bádsháhat

kab áwegí? us ne jawáb men un se kahá, ki Khudá kí bádsháhat namúd ke sáth nahín átí:
21 Aur na kahenge, ki dekho yahán, yá dekho wahán hai! kyúnki dekho, Khudá kí bádshá-hat tum men hai.
22 Aur shágirdon se kahá, We din áwenge, jab árzú karoge, ki Ibn i Ádam ke dinon men se ek ko dekho, aur na dekhoge.
23 Aur tum se kahenge ki de-kho yahán, yá dekho wahán hai: tum mat nikliyo, aur píchhe na jáiyo.
24 Kyúnki jaisá bijlí, jo ásmán kí ek taraf se kaundhke dúsrí taraf chamaktí hai, waisá hí Ibn i Ádam bhí apne din men hogá.
25 Lekin pahle zarúr hai, ki wuh bahut dukh uṭháwe, aur is zamáne ke logon se radd kiyá jáwe.
26 Aur jaisá ki Núh ke dinon men húá, isí tarah Ibn i Ádam ke dinon men bhí hogá.
27 Ki log kháte, píte, byáh karte, byáhe játe the, us din tak, ki Núh náw par chaṛhá, aur túfán ne áke sab ko barbád kiyá;
28 Aur jaisá ki Lút ke dinon men húá, ki log kháte, píte, aur ḳharíd faroḳht karte, aur bote o banáte the;
29 Par jis din ki Lút Sadúm se niklá, ág aur gandhak ne ásmán se baraske sab ko barbád kiyá;
30 So isí tarah hogá, jis din ki Ibn i Ádam záhir hogá.
31 Us din, jo koṭhe par ho, aur us ká asbáb ghar men, us ke lene ke wáste níche na áwe; aur jo khet men ho, waisá hí píchhe na phire.
32 Lút kí jorú ko yád karo.
33 Jo shaḳhs cháhe, ki apní ján bacháwe, use khoegá; aur jo shaḳhs apní ján khowe, use ba-cháwegá.
34 Aur main tum se kahtá hún, ki Us rát, do ádmí, jo ek palang par honge, ek pakṛá, dúsrá chhoṛá jáegá.
35 Aur do 'auraten, jo ek sáth chakkí pístí hongí, ek pakṛí, dúsrí chhoṛí jáegí.
36 Aur do ádmí, jo khet men honge, ek pakṛá, dúsrá chhoṛá jáegá.
37 Unhon ne jawáb men use kahá, ki Ai Ḳhudáwand kahán? Us ne un se kahá, Jahán ki murda hai, giddh wahín jam'a honge.

XVIII BÁB.

1 PHIR us ne, is liye ki un ko hamesha du'á men lage rahná aur sustí na karná zarúr hai, ek tamsíl kahí, ki,
2 Kisú shahr men ek qází thá, jo na Khudá se ḍartá, aur na ádmí kí kuchh parwá rakhtá:
3 Aur usí shahr men ek bewa thí, jo us ke pás átí aur use yih kahtí thí, ki Mere dushman ke háth se merá insáf kar.
4 Us ne kuchh din na cháhá: lekin píchhe apne jí men kahá, ki Harchand main na Khudá se ḍartá, aur na ádmí kí kuchh parwá rakhtá;
5 Lekin is liye ki yih bewa mujhe bahut satátí hai, us ká insáf karúngá; aisá na ho, ki wuh bahut áne se áḳhir ko merá dimág ḳhálí kare.
6 Khudáwand ne farmáyá, ki Suno, jo kuchh is beinsáf qází ne kahá.
7 Pas kyá Khudá apne bar-guzída logon ká, jo rát din us se faryád karte, insáf na karegá? kyá un ke wáste der karegá?
8 Main tum se kahtá hún, ki Wuh jald un ká insáf karegá; magar kyá Ibn i Ádam áke zamín par ímán páwegá?
9 ¶ Phir us ne un se, jo apne úpar bharosá rakhte the, ki rást-báz hain, lekin auron ko náchíz jánte the, yih tamsíl kahí, ki,
10 Do shaḳhs haikal men du'á mángne ga,e; ek Farísí, dúsrá mahsúl lenewálá.
11 Farísí alag khaṛá hoke yún

du'á mángtá thá, ki Ai Khudá, main terá shukr kartá, ki auron kí mánind luterá, zálim, zinákár, yá jaisá yih mahsúl lenewálá hai, nahín hún.

12 Main hafte men do bár roza rakhtá, aur main apne sáre mál kí dahyakí detá hún.

13 Par us mahsúl lenewále ne dúr se khará hoke itná bhí na cháhá, ki ásmán kí taraf ánkh uthawe, balki chhátí píttá aur kahtá thá, ki Ai Khudá, mujh gunáhgár par rahm kar.

14 Main tum se kahtá hún, Yih shakhs dúsre se rástbáz thaharke apne ghar gayá: kyúnki jo áp ko bará jántá hai, chhotá kiyá jáegá; aur jo apne taín chhotá jántá hai, bará kiyá jáegá.

15 Phir we chhote larkon ko us ke pás lá,e, ki un ko chhúe: par shágirdon ne dekhke un ko dántá.

16 Magar Yisú' ne bachchon ko buláke shágirdon se kahá, ki Larkon ko mere pás áne do, aur unhen man'a na karo: kyúnki Khudá kí bádsháhat aison hí kí hai.

17 Main tum se sach kahtá hún, ki Jo koí Khudá kí bádsháhat ko chhote larke kí mánind qabúl nahín kartá, us men kabhú dákhil na hogá.

18 Aur ek sardár ne us se púchhá, Ai nek ustád, main kyá karún, ki hamesha kí zindagí ká wáris houn?

19 Yisú' ne us ko kahá, Tú kyún mujh ko nek kahtá hai? koí nek nahín, magar ek, ya'ne Khudá.

20 Tú hukmon ko jántá hai, ki Ziná na kar, Qatl na kar, Chorí na kar, Jhúthí gawáhí na de, Apne má báp kí 'izzat kar.

21 Us ne kahá, Yih sab larakpan se main mántá áyá.

22 Yisú' ne yih sunkar, use kahá, Taubhí tujh ko ek chíz báqí hai: sab kuchh jo terá hai, bech, aur garíbon ko bánt de, to ásmán men tere liye khazána hogá: aur ákar, merí pairauí kar.

23 Wuh yih sunke, bahut gamgín húá, kyúnki bará daulatmand thá.

24 Yisú' ne us ko bahut gamgín dekhkar, kahá, ki Un ko, jo mál rakhte hain, Khudá kí bádsháhat men dákhil honá kaisá mushkil hai!

25 Kyúnki únt ká súí ke náke men se guzar jáná us se ásán hai, ki koí daulatmand Khudá kí bádsháhat men dákhil ho.

26 Aur jinhon ne suná, kahá, Pas kaun naját pá saktá hai?

27 Us ne kahá, Jo ádmí ke nazdík námumkin hai, Khudá ke nazdík mumkin hai.

28 Tab Patras ne kahá, Dekh, ham ne sab kuchh chhorá, aur terí pairauí kí.

29 Us ne un se kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki Koí nahín, jis ne ghar, yá má báp, yá bháíon, yá jorú, yá larkon ko Khudá kí bádsháhat ke wáste chhor diyá hai,

30 Ki is jahán men us se kahín ziyáda na páwe, aur us jahán men hamesha kí zindagí.

31 ¶ Aur us ne bárahon ko sáth leke, un se kahá, ki Dekho, ham Yarúsalam ko játe hain, aur sab, jo nabíon kí ma'rifat Ibn i Ádam ke haqq men likhá hai, púrá hogá.

32 Kyúnki wuh gair qaumon ke hawále kiyá jáegá, aur we us ko thatthe men uráwenge, aur be'izzat karenge, aur us ke munh par thúkenge:

33 Aur us ko kore márke qatl karenge; aur wuh tísre din jí uthegá.

34 Lekin unhon ne un men se koí bát na samjhí: aur yih kalám un par chhipá rahá, aur in báton ká matlab zarra un kí samajh men na áyá.

35 ¶ Phir aisá húá, ki jab wuh Iríhá ke nazdík áyá, ek andhá ráh par baithá bhík mángtá thá:

36 Us ne jánewálon ká shor sunke púchhá, ki kyá hai?
37 Tab unhon ne use kahá, ki Yisú' Násarí játá hai.
38 Us ne pukárke kahá, Ai Yisú', Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar.
39 Unhon ne, jo áge játe the, us ko ḍánṭá, ki chup rah: par wuh aur bhí chilláyá, ki Ai Ibn i Dáúd, mujh par rahm kar.
40 Tab Yisú' ne ṭhaharke farmáyá, ki us ko mere pás láo. Jab nazdík áyá, us ne us se púchhá,
41 Tú kyá cháhtá hai, ki main tere wáste karún? Us ne kahá, Ai Ḳhudáwand, yih, ki mujhe ánkhen milen.
42 Yisú' ne us se kahá, ki Phir bíná ho: tere ímán ne tujhe changá kiyá.
43 Wuh usí dam dekhne lagá, aur Ḳhudá kí ta'ríf kartá húá, us ke píchhe chalá. Aur sab logon ne dekhke Ḳhudá kí ta'ríf kí.

XIX BÁB.

1 AUR wuh Iríhá men hoke játá thá.
2 Aur dekho, Zakí náme ek mard ne, jo mahsúl lenewálon ká sardár aur daulatmand thá,
3 Cháhá, ki Yisú' ko dekhe, ki kaun hai; lekin bhíṛ ke sabab dekh na saká, kyúnki náṭá thá.
4 Tab áge dauṛke ek gúlar ke peṛ par charh gayá, ki use dekhe: kyúnki wuh usí ráh se jáne ko thá.
5 Jab Yisú' us jagah pahunchá, úpar nigáh kí, aur use dekhke us se kahá, Ai Zakí, jald utar á; kyúnki áj mujhe tere ghar rahná zarúr hai.
6 Tab wuh jald utarke ḳhushí se us ko le gayá.
7 Jab sabhon ne yih dekhá, kuṛkuṛáke kahá, ki Wuh ek gunáhgár ke yahán já utrá hai.
8 Zakí ne khaṛá hoke Ḳhudáwand se kahá, Dekh, ai Ḳhudáwand, main apná ádhá mál garíbon ko detá hún, aur agar kisí ká mál dagábází se liyá hai, us ká chauguná detá hún.
9 Tab Yisú' ne us ke haqq men kahá, ki Áj is ghar men naját áí, is liye ki yih bhí Abirahám ká beṭá hai.
10 Kyúnki Ibn i Ádam áyá hai, ki khoe húe ko ḍhúnḍhe aur bacháwe.
11 ¶ Aur jab we yih sun rahe the, us ne, is liye ki Yarúsalam ke nazdík thá, aur we ḳhiyál karte the, ki Ḳhudá kí bádsháhat abhí záhir húá cháhtí hai, ek tamsíl bhí kahí.
12 Aur yún kahá, ki Ek amír dúr ke mulk ko chalá, táki apne liye bádsháhí leke phir áwe.
13 Us ne apne naukaron men se das ko buláke, das ashrafíán un ko dín, aur un se kahá, ki Mere phir áne tak byohár karo.
14 Lekin us ke shahr ke ádmí us se dushmaní rakhte the; aur us ke píchhe payám bhejke kahá, ki Ham nahín cháhte, ki yih ham par bádsháhat kare.
15 Aur yún húá, ki jad wuh bádsháhí leke phir áyá, in naukaron ko, jinhen rupaye sompe the, bulá bhejá, ki jáne, ki har ek ne kaisá byohár kiyá.
16 Tab pahle ne áke kahá, Ai ḳhudáwand, terí ashrafí ne das ashrafíán paidá kín.
17 Us ne use kahá, Shábásh, ai achchhe naukar: is liye ki bahut thoṛe men tú ímándár niklá, ab tú das shahr par iḳhtiyár rakh.
18 Aur dúsre ne áke kahá, Ai ḳhudáwand, terí ashrafí ne pánch ashrafíán paidá kín.
19 Us ne use bhí kahá, Tú pánch shahr ká sardár ho.
20 Tísre ne áke kahá, Ai ḳhudáwand, dekh apní ashrafí, jis ko main ne rúmál men bándh rakhá hai:
21 Kyúnki main tujh se ḍartá thá, ki tú sakht ádmí hai; ki tú letá hai jo nahín rakhá, aur káṭtá hai, jo nahín boyá.

22 Us ne use kahá, Ai namak harám, main tujh ko tere hí múnh se qáil kartá hún. Jab tú ne jáná, ki main sakht ádmí hún, aur jo nahín rakhá, letá, aur jo nahín boyá, káṭtá hún:

23 To mere rupayon ko sarráf kí koṭhí men kyún na rakhá, ki main áke use súd samet letá?

24 Tab us ne un se, jo házir the, kahá, ki Ashrafí us se lo, aur das ashrafíwále ko do.

25 (Tad unhon ne use kahá, Ai Khudáwand, us ke pás das ashrafí to hain.)

26 Is liye main tum se kahtá hún, ki Jis ke pás hai, us ko diyá jáegá; aur jis ke nahín, us se wuh bhí, jo us ke pás hai, le liyá jáegá.

27 Par mere un dushmanon ko, jinhon ne na cháhá ki main un par bádsháhí karún, yahán láo, aur mere sámhne qatl karo.

28 ¶ Aur jab yih báten kah chuká, logon ke áge baṛhke Yarúsalam kí taraf chalá.

29 Aur aisá húá, ki jab Baitfágá aur Bait'aniyá ke nazdík us paháṛ ke pás, jo Zaitúní kahlátá hai, áyá, apne shágirdon men se do ko yih kahke bhejá, ki,

30 Sámhne kí bastí men jáo; aur us men dákhil hote húe ek gadhí ká bachcha bandhá páoge, jis par kabhí koí sawár nahín húá: use kholke láo.

31 Aur agar koí tum se púchhe, ki, Kyún kholte ho? use yún kaho, ki Yih Khudáwand ko darkár hai.

32 Bheje húon ne jáke, jaisá us ne un se kahá, waisáhí páyá.

33 Aur jab gadhe ká bachcha kholne lage, us ke málikon ne un se kahá, ki Is bachche ko kyún kholte ho?

34 Unhon ne kahá, ki Khudáwand ko darkár hai.

35 Aur we us ko Yisú' ke pás láe: aur apne kapṛe us bachche par bichháke, Yisú' ko sawár kiyá.

36 Jab játá thá, unhon ne apne kapṛe ráh men bichháe.

37 Aur jab wuh Zaitún ke paháṛ kí utár par pahunchá, us ke shágirdon kí sárí jamá'at sab karámaton ke sabab, jo dekhí thín, khush hoke, buland áwáz se Khudá kí ta'ríf karne lagí; ki,

38 Mubárak hai wuh bádsháh, jo Khudáwand ke nám par átá hai: ásmán par sulh, aur 'álam i bálá men jalál!

39 Aur us bhíṛ men se ba'ze Farísíon ne use kahá, ki Ai ustád, apne shágirdon ko ḍánṭ.

40 Us ne jawáb men un se kahá Main tum se kahtá hún, ki Agar ye chup rahen, to patthar chilláenge.

41 ¶ Aur jab nazdík áke shahr ko dekhá, us par royá,

42 Aur kahá, Kásh ki tú apne usí din un báton ko, jo terí salámatí kí hain, jántá! par ab we terí ánkhon se chhipí hain.

43 Kyúnki wuh din tujh par áwenge, ki tere dushman tere gird morcha bándhke, aur cháron or gherke, tujhe sab taraf se tang karenge,

44 Aur tujh ko, aur tere laṛkon ko, jo tujh men hain, khák men miláwenge; aur we tujh men patthar par patthar na chhorenge; is liye ki tú ne us waqt ko, ki tujh par nigáh thí, na pahcháná.

45 ¶ Tab haikal men jáke, unhen, jo us men bechte aur kharídte the, nikálne lagá;

46 Aur un se kahá, Likhá hai, ki Merá ghar 'ibádat ká ghar hai; par tum ne us ko choron ká khoh banáyá.

47 Aur har roz haikal men ta'lím detá thá. Aur sardár káhin aur Faqíh, aur qaum ke sardár cháhte the, ki us ko qatl karen.

48 Par yih karne kí koí tadbír na páte the; kyúnki sab log dhyán lagáke us kí sunte the.

XX BÁB.

1 AUR unhín dinon men ek din, jab wuh haikal men

logon ko ta'lím aur khushkhabarí detá thá, aisá húá, ki sardár káhin aur Faqíh buzurgon ke sáth us ke pás áe,

2 Aur kahne lage, ki Ham se kah, tú kis ikhtiyár se yih kartá hai? aur kaun hai, jis ne tujh ko yih ikhtiyár diyá?

3 Us ne unhen jawáb men kahá, ki Main bhí tum se ek bát púchhtá hún; mujh se kaho:

4 Yuhanná ká baptisma ásmán se thá, yá ádmíon se?

5 Unhon ne ápas men saláh kí, ki Agar ham kahen ásmán se; to wuh kahegá, phir tum ne use kyún na máná?

6 Aur agar ham kahen, ki ádmíon se; to sab log ham par patthráo karenge: kyúnki unhen yaqín hai, ki Yuhanná nabí thá.

7 Tab unhon ne jawáb diyá, ki ham nahín jánte, ki kahán se thá.

8 Yisú' ne un ko kahá, Main bhí tum se nahín kahtá, ki yih kis ikhtiyár se kartá hún.

9 ¶ Phir wuh logon se yih tamsíl kahne lagá; ki Kisí shakhs ne ek angúr ká bág lagáke, use bágbánon ke supurd kiyá, aur muddat tak pardes men já rahá.

10 Aur mausim par ek naukar ko bágbánon ke pás bhejá, táki us angúr ke bág ká phal us ko den; lekin bágbánon ne us ko píṭke khálí háth pherá.

11 Phir us ne dúsre naukar ko bhejá; unhon ne us ko bhí píṭke, aur be'izzat karke, khálí háth pherá.

12 Phir us ne tísre ko bhejá; unhon ne gháyal karke us ko bhí nikál diyá.

13 Tab us bág ke málik ne kahá, ki Kyá karún? main apne piyáre beṭe ko bhejúngá: sháyad use dekhkar, dab jáen.

14 Jab bágbánon ne use dekhá, ápas men saláh kí aur kahá, ki Yih wáris hai: áo, us ko márḍálen, ki mírás hamárí hojáe.

15 Tab us ko bág ke báhar nikálke márḍálá. Ab bág ká málik un ke sáth kyá karegá?

16 Wuh áwegá, aur un bágbánon ko qatl karegá, aur bág auron ko sompegá. Unhon ne yih sunke kahá, Aisá na howe.

17 Tab us ne un kí taraf dekhke kahá, Phir wuh kyá hai, jo likhá hai, ki Wuh patthar jise rájgíron ne radd kiyá, wuhí kone ká sirá húá?

18 Har ek jo us patthar par gire, chúr hogá; aur jis par wuh gire, use pís ḍálegá.

19 ¶ Tab sardár káhinon aur Faqíhon ne cháhá, ki usí waqt us par háth ḍálen; kyúnki jáná, ki yih tamsíl unhín ke haqq men kahí; par logon se ḍare.

20 Aur us kí ták men the, aur unhon ne kaí jásúson ko bhejá, ki rástbázon ká bhes ikhtiyár karke us kí koí bát pakaṛ páwen, táki us ko hákim ke qabza o ikhtiyár men hawála karen.

21 Tab unhon ne us se púchhá, ki Ai ustád, ham jánte hain, ki tú durust kahtá aur sikhátá hai, aur záhir par nazar nahín kartá, balki sachái se Khudá kí ráh batátá hai:

22 Hamen Qaisar ko jiziya dená rawá hai, ki nahín?

23 Par us ne un kí dagábází daryáft karke un se kahá, ki Mujh ko kyún ázmáte ho?

24 Ek dínár mujhe dikháo. Us par kis kí súrat aur sikka hai? Unhon ne us ke jawáb men kahá, Qaisar ká.

25 Tab us ne un se kahá, Pas jo Qaisar ká hai, Qaisar ko do, aur jo Khudá ká hai, Khudá ko.

26 Aur we logon ke áge us kí bát pakaṛ na sake: aur us ke jawáb se ta'ajjub karke chup ho rahe.

27 ¶ Tab Sadúqíon men se, jo qiyámat ká inkár karte, ba'zon ne pás áke us se yih kahke púchhá, ki,

28 Ai ustád, Músá ne hamáre liye likhá hai, ki Agar kisú ká bhái jorú chhorke mar jáe, aur

wuh beaulád mar jáe, to us ká bháí us kí jorú ko lewe, aur apne bháí ke liye nasl qáim kare.
29 Ab sát bháí the: pahlá, jorú karke, beaulád mar gayá.
30 Tab dúsre ne us 'aurat ko liyá, aur wuh bhí beaulád múá.
31 Tísre ne us ko liyá; isí tarah un sáton ne; aur sab beaulád múe.
32 Aur sab ke ba'd wuh 'aurat bhí múí.
33 Pas qiyámat men un men se, wuh kis kí jorú hogí? kyúnki wuh sáton kí jorú thí.
34 Yisú' ne jawáb men un se kahá, ki Is jahán ke log byáh karte, aur byáhe játe hain;
35 Lekin jo log us jahán ke aur qiyámat ke sharík hone ke láiq ṭhaharte, na byáh karte hain, aur na byáhe játe;
36 Phir nahín marne ke: kyúnki we firishton kí mánind hain; aur qiyámat ke beṭe hoke, Ḳhudá ke beṭe hain.
37 Aur murdon ke jí uṭhne par Músá ne bhí jhárí ke maqám par ishára kiyá; chunánchi Ḳhudáwand ko Abirahám ká Ḳhudá, aur Iz,hák ká Ḳhudá, aur Ya'qúb ká Ḳhudá kahtá hai.
38 Ḳhudá murdon ká Ḳhudá nahín, balki zindon ká hai: ki sab us ke nazdík zinde hain.
39 ¶ Tab ba'ze faqíhon ne jawáb men use kahá, ki Ai ustád, tú ne ḳhúb farmáyá.
40 Ba'd us ke kisú ká hiwáo na pará, ki us se kuchh púchhe.
41 Aur us ne un se kahá, Kis tarah kahte hain, ki Masíh Dáúd ká Beṭá hai?
42 Aur Dáúd Zabúr kí kitáb men áp kahtá hai, ki Ḳhudáwand ne mere Ḳhudáwand se kahá, ki Mere dahne háth par baiṭh,
43 Jab tak main tere dushmanon ko tere páon kí chaukí karún.
44 Pas Dáúd to use Ḳhudáwand kahtá hai, phir wuh us ká beṭá kis tarah húá?
45 ¶ Jab sab log sun rahe the, us ne apne shágirdon se kahá, ki,
46 Faqíhon se ḳhabardár raho, jo lambí poshák pahine phirná cháhte, aur bázáron men salám ko, aur 'ibádatḳhánon men sadr kursíon ko, aur mihmáníon men úpar kí jagahon ke mushtáq hain;
47 We bewon ke gharon ko khá-játe, aur dikháne ke liye lambí chaurí namáz karte hain; pas unhín ko ziyáda sazá milegí.

XXI BÁB.

1 US ne ánkh uṭhàke daulatmandon ko apní nazr haikal ke ḳhazáne men ḍálte dekhá.
2 Aur ek kangál bewa ko bhí do damrí ḍálte dekhá.
3 Tab us ne kahá, Main tum se sach kahtá hún, ki is kangál bewa ne sab se ziyáda ḍálá:
4 Kyúnki un sabhon ne apne ziyáda mál se Ḳhudá kí nazron men ḍálá: par us ne apní garíbí kí sárí púnjí ḍálí.
5 ¶ Aur jab ba'ze haikal ke haqq men kahte the, ki wuh nafís pattharon aur nazron se árásta hai, us ne kahá,
6 Wuh din áwenge, ki un men se jo tum dekhte ho, patthar par patthar na chhúṭegá, ki giráyá ná jáe.
7 Tab unhon ne us se púchhá, ki Ai Ustád, yih kab hogá? aur us ke hone ká kyá nishán hai?
8 Us ne kahá, Dekho, koí tum ko gumráh na kare: kyúnki bahutere mere nám par áwenge, aur kahenge, ki Main hún: aur waqt nazdík hai: par un ke píchhe na jáiyo.
9 Aur jab laráíon aur fasádon kí ḳhabar suno, to na ghabráiyo: kyúnki pahle un ká wáqi' honá zarúr hai; par ab tak áḳhir nahín.
10 Phir us ne un se kahá, ki Qaum qaum par, aur bádsháhí bádsháhí par charh áwegí.
11 Aur bahut jagahon men bare

bare bhúnchál áwenge, aur marí aur kál paregá: aur bhayának chízen aur bare bare nishán ásmán se záhir honge.

12 Lekin sab se pahle mere nám ke sabab tum par háth dálenge, aur satáwenge, aur 'ibádatkhánon aur qaidkhánon men hawála karenge, aur bádsháhon aur hákimon ke pás khainchenge.

13 Aur yih tumháre liye gawáhí ṭhahregí.

14 Pas apne dil men ṭhahrá rakho, ki ham pahle se fikr na karen, ki kyá jawáb denge.

15 Is liye ki main tumhen aisí zubán aur hikmat dúngá, ki tumháre sab mudda'í khiláf kahne aur sámhná karne ká maqdúr na rakhenge.

16 Má báp, aur bháí, aur rishtadár, aur dost bhí tum ko giriftár karáwenge; aur tum men se ba'zon ko qatl karenge.

17 Aur mere nám ke sabab sab log tum se kína rakhenge.

18 Lekin tumháre sir ká ek bál bíká na hogá.

19 Tum sabr se apní ján bacháe rakho.

20 Aur jab tum Yarúsalam ko faujon se ghirá dekho, to ján lo, ki us ká ujár honá nazdík hai.

21 Tab we, jo Yahúdiya men hon, paháron par bhág jáen, aur we, jo shahr men hon, báhar nikal jáen; aur we, jo us ke báhar hon, bhítar na áwen.

22 Kyúnki wuh din intiqám ke hain, ki sab, jo likhá hai, púrá hogá.

23 Par un dinon peṭwálíon, aur dúdh pilánewálíon par afsos! kyúnki is mulk men barí tangí aur is qaum par gazab hogá.

24 Aur we talwár kí dhár se gir jáenge, aur log unhen bandhwáke sab qaumon men le jáenge: aur jab tak qaumon ká waqt púrá na ho, Yarúsalam qaumon se raundí jáegí.

25 ¶ Aur súraj o chánd aur táron men nishánián hongí; aur zamín par qaumon kí musíbat ghabráhaṭ ke sáth hogí; aur samundar aur us kí lahron ká shor hogá;

26 Aur logon kí, ḍar ke máre, aur un chízon kí jo zamín par átí hain ráh dekhne se, ján men ján na rahegí; is liye ki ásmán kí qúwaten hil jáengí.

27 Aur tab log Ibn i Ádam ko badlí men barí qudrat aur jalál ke sáth áte dekhenge.

28 Aur jab yih chízen hone lagen, sídhe hoke sir úpar uṭháo; is liye ki tumhárá chhuṭkárá nazdík hai.

29 Aur us ne un se ek tamsíl kahí; ki Anjír ke darakht aur sab darakhton ko dekho;

30 Jab un men konpalen nikaltí hain, tum áp hí jánte ho, ki ab garmí nazdík áí.

31 So isí tarah tum bhí jab in chízon ko hote dekho, to jáno ki Khudá kí bádsháhat nazdík áí.

32 Main tum se sach kahtá hún, ki Jab tak yih sab ho na lewe, yih pusht kabhí na guzregí.

33 Ásmán o zamín ṭal jáenge: par merí báten kabhí na ṭalengí.

34 ¶ Khabardár, aisá na ho ki tumhárá dil bahut kháne, aur matwálá hone, aur zindagí kí fikron se bhárí ho, aur wuh din tum par achának á pare.

35 Is liye ki wuh, jál kí tarah, zamín ke sab rahnewálon ko gher legá.

36 Pas jágte raho, aur har waqt du'á mángo, táki tum in sab chízon se, jo honewálí hain, bach jáne ke aur Ibn i Ádam ke sámhne khare hone ke láiq ṭhahro.

37 Aur wuh, din ko, haikal men ta'lím detá, aur rát ko, báhar jáke, Zaitún náme pahár par rahtá thá.

38 Aur subh ko sab log us kí báten sunne ko haikal men áte the.

XXII BÁB.

1 AB 'íd i fatír, jis ko 'íd i fasah kahte hain, nazdík áí.

2 Aur sardár káhin aur Faqíh tadbír men the, ki us ko kis tarah márḍálen; kyúnki logon se ḍarte the.

3 ¶ Tab Shaitán Yahúdáh men, jo Iskariyútí kahlátá, aur bárahon kí gintí men thá, samáyá.

4 Us ne jáke sardár káhinon aur sipáhíon ke sardár se saláh kí, ki us ko kis tarah un ke hawále kare.

5 We khush húe, aur use rupaye dene ká iqrár kiyá.

6 Us ne qabúl kiyá, aur qábú ḍhúnḍhtá thá, ki bagair hangáma ke use un ke hawále kare.

7 ¶ Tab fatír ká din, jis men fasah zabh karná farz thá, áyá.

8 Yisú' ne Patras aur Yuhanná ko bhejá, ki tum jáo, hamáre liye fasah taiyár karo, táki kháen.

9 Unhon ne use kahá, Tú kahán cháhtá hai, ki ham taiyár karen?

10 Us ne un se kahá, Dekho, jab shahr men dákhil hoge, ek ádmí pání ká ghaṛá lí,e tumhen milegá; jis ghar men wuh jáe us ke píchhe chale jáo.

11 Aur ghar ke málik se kaho, ki Ustád kahtá hai, ki Wuh mihmán-kkhána kahán hai, jis men main apne shágirdon ke sáth fasah kháún?

12 Wuh tumhen ek baṛá bálákhána farsh bichhá dikháwegá: wahín taiyár karo.

13 Unhon ne jáke, jaisá un se kahá thá, páyá, aur fasah taiyár kiyá.

14 Aur jab waqt áyá, wuh apne bárah rasúlon ke sáth kháne baiṭhá.

15 Aur un se kahá, Mujhe baṛí khwáhish thí, ki, dukh sahne ke áge, yih fasah tumháre sáth kháún:

16 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Use phir kabhú na kháúngá, jab tak Khudá kí bádsháhat men púrá na ho.

17 Aur piyále ko leke shukr kiyá, aur kahá, ki Is ko leke ápas men bánṭ lo:

18 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki Angúr ká ras phir na píúngá, jab tak Khudá kí bádsháhat na áwe.

19 ¶ Phir roṭí lí, aur shukr karke toṛí, aur yih kahke un ko dí, ki Yih merá badan hai, jo tumháre wáste diyá játá hai: yih merí yádgárí ke wáste kiyá karo.

20 Aur isí tarah kháne ke ba'd us piyále ko lekar kahá, ki Yih piyála, mere lahú se, jo tumháre wáste baháyá játá hai, ek nayá 'ahd hai.

21 ¶ Par dekho, us ká háth, jo mujhe giriftár karwátá hai, mere sáth mez par hai.

22 So Ibn i Ádam to, jaisá us ke wáste muqarrar hai, játá hai: magar us shakhs par afsos, jo use giriftár karwátá hai!

23 Tab we ápas men púchhne lage, ki wuh kaun hai, jo yih karegá?

24 ¶ Aur un men takrár thí, ki, ham men se kaun sab se baṛá ṭhahre?

25 Us ne un se kahá, ki Qaumon ke bádsháh un par hukúmat karte hain; aur jo log un par ikhtiyár rakhte hain, khudáwand i ni'amat kahláte.

26 Par tum aise na ho; balki jo tum men baṛá hai, chhoṭe kí, aur khháwind khidmat karnewále kí mánind ho.

27 Kyúnki kaun baṛá hai? jo kháne baiṭhá, yá wuh jo khidmat kartá hai? kyá wuh nahín, jo kháne baiṭhá hai? lekin main tumháre darmiyán khidmat karnewále kí mánind hún.

28 Tum we hí ho, jo merí ázmáishon men sadá mere sáth rahe.

29 Aur jaisá mere Báp ne mere liye ek bádsháhat muqarrar kí,

main bhí tumháre liye muqarrar kartá hún;

30 Táki merí bádsháhat men merí mez par kháo, pío, aur takhton par baiṭhkar Isráel ke bárah gharánon kí 'adálat karo.

31 ¶ Phir Khudáwand ne kahá, Shama'ún, ai Shama'ún, dekh, Shaitán ne cháhá, ki tumhen gehún kí tarah phaṭke;

32 Lekin main ne tere liye du'á mángí, ki terá ímán játá na rahe: aur jab tú phire, to apne bháíon ko mazbút kar.

33 Tab us ne use kahá, ki Ai Khudáwand, main tere sáth qaid hone, balki marne ko taiyár hún.

34 Tad us ne kahá, Ai Patras, main tujh se kahtá hún, ki Áj murg báng na degá, jab tak tú tín martaba merá inkár na kare, ki main use nahín jántá.

35 Aur us ne un se kahá, ki Jab main ne tumhen be-baṭúe, aur be-jholí, aur be-júton ke bhejá, kyá kisú chíz kí hájat húí? Unhon ne kahá, Kisú kí nahín.

36 Us ne unhen kahá, Par ab jis ke pás baṭúá ho, lewe, aur isí tarah jholí bhí; aur jis pás nahín, apne kapṛe bechke talwár kharíde.

37 Kyúnki main tum se kahtá hún, ki yih nawishta, ki Wuh badon men giná gayá, zarúr hai, ki mere haqq men púrá ho: is liye ki yih báten, jo merí bábat hain, anjám tak pahunchtín.

38 Unhon ne kahá, ki Dekh, Ai Khudáwand, yahán do talwár hain. Us ne un se kahá, Bahut hai.

39 ¶ Aur wuh nikalke, apne dastúr par, Zaitún ke paháṛ kí taraf chalá: aur us ke shágird us ke píchhe ho lí,e.

40 Aur us jagah pahunchke, us ne un se kahá, Du'á mángo, táki ázmáish men na paṛo.

41 Aur us ne un se tír ke ek ṭappe par baṛhke, ghuṭne ṭekkar du'á mángí, aur kahá, ki

42 Ai Báp, agar tú cháhe, to yih piyála mujh se dúr kare; lekin merí marzí nahín, balki terí marzí ke muwáfiq ho.

43 Aur ásmán se ek firishta us ko dikhái diyá, jo use qúwat detá thá.

44 Aur wuh jánkaní men phanske aur bahut giṛgiṛáke du'á mángtá thá; aur us ká pasína lahú kí búnd ke mánind hokar zamín par girtá thá.

45 Aur du'á se uṭhkar apne shágirdon ke pás áyá, aur unhen gam se sote páyá;

46 Aur un se kahá, ki Tum kyún sote ho? uṭhkar du'á mángo, táki ázmáish men na paṛo.

47 ¶ Wuh yih kah rahá thá, ki dekho, ek bhíṛ dikhái dí, aur ek un bárahon men se, jo Yahúdáh kahlátá thá, un ke áge áge hokar Yisú' pás áyá, ki us ko chúme.

48 Tab Yisú' ne use kahá, ki Ai Yahúdáh, kyá tú Ibn i Ádam ko bosa se pakaṛwátá hai?

49 Jab unhon ne, jo us ke ird gird the, wuh hál jo honewálá thá dekhá, to use kahá, Ai Khudáwand, kyá ham talwár chaláwen?

50 ¶ Un men se ek ne sardár káhin ke naukar ko lagáí, aur us ká dahná kán uṛá diyá.

51 Tab Yisú' ne jawáb men kahá, Itne hí par rahne do. Aur us ke kán ko chhúkar us ko changá kiyá.

52 Phir Yisú' ne sardár káhinon aur haikal ke sardáron, aur buzurgon se, jo us par chaṛh á,e the, kahá, ki Tum jaise chor pakaṛne ko talwáren aur láṭhíán lekar nikle ho?

53 Main har roz haikal men tumháre sáth thá, aur tum ne mujh par háth na ḍálá; lekin yih tumhárí ghaṛí aur zulmat ká ikhtiyár hai.

54 ¶ Tab we use pakaṛke le chale, aur sardár káhin ke ghar men le ga,e. Aur Patras dúr dúr us ke píchhe chalá játá thá.

55 Aur jab unhon ne dálán ke

bích men ág jaláí, aur milkar baiṭhe the, Patras un ke bích men baiṭhá.

56 Ek launḍí ne use ág ke pás baiṭhá dekhkar, us par ḳhúb nigáh karke kahá, Yih bhí us ke sáth thá.

57 Par us ne us ká inkár karke kahá, Ai 'aurat, main use nahín jántá.

58 Thoṛí der ba'd ek aur kisí ne use dekhkar kahá, ki Tú bhí un men se hai. Patras ne kahá, ki Ai ádmí, main nahín hún.

59 Ghanṭe ek ba'd aur kisú ne tákíd se kahá, ki Yih ádmí beshakk us ke sáth thá: kyúnki Galílí hai.

60 Patras ne kahá, Ai shaḳhs, main nahín samajhtá, ki tú kyá kahtá hai. Yih kah hí rahá thá, ki jhaṭ murg ne báng dí.

61 Tab Ḳhudáwand ne phirke, Patras par nigáh kí. Aur Patras ko Ḳhudáwand kí bát jo use kahí, ki Murg kí báng dene ke áge tú merá tín bár inkár karegá, yád á,í.

62 Aur Patras báhar jáke zár zár royá.

63 ¶ Aur we mard, jin kí hawálát men Yisú' thá, us ko koṛe márke ṭhaṭṭhe men uṛáne lage.

64 Aur us kí ánkh múndke us ke munh par tamánche máre, aur us se yih kahke púchhá, ki Nubúwat se kah, ki kis ne tujh ko márá!

65 Aur us ke haqq men aur bhí bahut kufr baká.

66 ¶ Aur jab din húá, logon ke buzurg, aur sardár káhin, aur Faqíh jam'a húe, aur use apní 'adálatgáh men láe, aur kahá,

67 Agar tú Masíh hai, to ham se kah. Us ne un se kahá, Agar main tum se kahún, to tum yaqín na karoge:

68 Aur agar púchhún bhí, to mujhe jawáb na doge, aur na chhoṛoge.

69 Ab se Ibn i Ádam Ḳhudá kí qudrat ke dahne háth baiṭhá rahegá.

70 Tab sabhon ne kahá, Pas kyá tú Ḳhudá ká Beṭá hai? Us ne un se kahá, Jo tum kahte ho wuh hí main hún.

71 Tab unhon ne kahá, Ab hamen aur gawáhí kyá darkár? kyúnki ham ne us hí ke munh se suná.

XXIII BÁB.

1 AUR sárí jamá'at uṭhke use Pilátús pás le ga,í.

2 Aur us par nálish karní shurú' kí, ki Ise ham ne qaum ko bahkáte, aur Qaisar ko mahsúl dene se man'a karte, aur apne taín Masíh bádsháh kahte páyá.

3 Tab Pilátús ne us se púchhá, Kyá tú Yahúdíon ká bádsháh hai? Us ne us ke jawáb men kahá, Wuhí hai jo tú kahtá.

4 Tab Pilátús ne sardár káhinon aur logon se kahá, ki Main is shaḳhs ká kuchh qusúr nahín pátá.

5 Par unhon ne aur bhí tundí se kahá, ki Yih Galíl se lekar, sáre Yahúdiya men yahán tak ta'lím de de logon ko ubhártá hai.

6 Pilátús ne Galíl ká nám sunkar púchhá, ki kyá yih ádmí Galílí hai?

7 Jad jáná ki Herodís ke 'amal ká hai, use Herodís pás, jo un dinon Yarúsalam men thá, bhejá.

8 ¶ Aur Herodís Yisú' ko dekhke bahut ḳhush húá: kyúnki muddat se cháhtá thá, ki use dekhe, is liye ki us kí bábat bahut kuchh suná thá, aur us kí koí karámát dekhne kí ummed thí.

9 Aur us ne us se bahuterí báten púchhín, par us ne use kuchh jawáb na diyá.

10 Aur sardár káhinon aur Faqíhon ne uṭhke us par shiddat se nálish kí.

11 Tab Herodís ne apní fauj samet use náchíz ṭhahráyá, aur use chamchamátí poshák pahináke us ká tamasḳhur kiyá, aur phir Pilátús kane bhejá.

12 ¶ Aur usí din Pilátús aur Herodís ápas men̲ dost ho gaye, kyún̲ki áge un men̲ dushmaní thí.

13 ¶ Aur Pilátús ne sardár káhinon̲, aur sardáron̲, aur logon̲ ko pás buláke un se kahá, ki,

14 Tum is shak̲hs ko mere pás yih kahte lá,e, ki Yih logon̲ ko bahkátá hai: dekho, main̲ ne tumháre áge tahqíq kí, par un qusúron̲ men̲ se, jin ko tum us par ṭhahráte ho, main̲ ne is shak̲hs men̲ kuchh na páyá:

15 Aur na Herodís ne: kyún̲ki main̲ ne tumhen̲ us ke pás bhejá; aur dekho, us ká koí aisá kám na ṭhahrá, jo qatl ke láiq ho:

16 Is liye us ko tambíh karke chhoṛ dún̲gá.

17 (Use har 'íd men̲ zarúr thá, ki kisú ko un ke wáste chhoṛ de.)

18 Tab sab milke chillá,e, ki Use le já, aur Barabbás ko hamáre liye chhoṛ.

19 (Wuh kisú fasád, jo shahr men̲ húá thá, o k̲hún ke sabab qaid thá.)

20 Pilátús ne yih cháhke, ki Yisú' ko chhoṛ de, phir unhen̲ samjháyá.

21 Par unhon̲ ne chilláke kahá, ki Us ko salíb de, salíb de!

22 Tísrí bár us ne un se kahá, Kyún̲? us ne kyá badí kí hai? main̲ ne us men̲ qatl ke láiq koí qusúr na páyá: is liye main̲ use tambíh karke chhoṛ dún̲gá.

23 Par unhon̲ ne shor macháke, use tang kiyá, aur cháhá, ki use salíb dí jáe. Aur un kí, aur sardár káhinon̲ kí áwázen̲ gálib húín̲.

24 Tab Pilátús ne hukm kiyá, ki un kí k̲hwáhish ke muwáfiq ho.

25 Aur un ke wáste us shak̲hs ko, jo fasád aur k̲hún ke sabab qaid thá, jise unhon̲ ne cháhá thá, chhoṛ diyá; aur Yisú' ko un kí marzí par somp diyá.

26 Aur jab us ko le játe the, Shama'ún nám Qurení ko, jo shahr ke báhar se átá thá, pakaṛke, salíb us par rakh dí, ki Yisú' ke píchhe píchhe le chale.

27 ¶ Aur logon̲ kí baṛí bhíṛ, aur 'auraten̲, jo us ke wáste chhátí píṭtí, aur ro rahí thín̲, us ke píchhe píchhe chalín̲.

28 Yisú' ne phirke, un se kahá, ki Ai Yarúsalam kí beṭío, mujh par na roo, balki áp par, aur apne laṛkon̲ par roo.

29 Kyún̲ki dekho, we din áte hain̲, jin men̲ kahen̲ge, Mubárak hain̲ bánjhen̲, aur wuh peṭ, jo na jane, aur we chhátíán̲, jinhon̲ ne dúdh na piláyá.

30 Tab paháron̲ se kahná shurú' karen̲ge, ki Ham par gir paṛo; aur pahárion̲ se, ki Hamen̲ chhipáo.

31 Kyún̲ki jab hare darak̲ht ke sáth aisá karte hain̲, to súkhe ke sáth kyá na kiyá jáegá.

32 Aur we do aur ádmíon̲ ko, jo badkár the, le chale, ki us ke sáth máre jáen̲.

33 Aur jab we us jagah par jise Khopṛí nám rakhte, pahunche, to wahán̲ use salíb dí, aur badkáron̲ ko bhí, ek dahne aur dúsre báen̲.

34 ¶ Aur Yisú' ne kahá, ki Ai Báp, un ko mu'áf kar; kyún̲ki we nahín̲ jánte, ki kyá karte hain̲. Aur unhon̲ ne chiṭṭhí ḍálke us kí poshák bánṭ lí.

35 Aur log khaṛe dekh rahe the. Aur sardár un ke sáth ṭhaṭṭhá karke kahte the, ki Auron̲ ko bacháyá; agar yih Masíh K̲hudá ká barguzída hai, to áp ko bacháwe.

36 Aur sipáhíon̲ ne bhí us par hansí kí, aur pás jákar aur use sirka dekar kahá,

37 Agar tú Yahúdíon̲ ká bádsháh hai, to apne taín̲ bachá.

38 Aur us ke úpar Yúnání, Rúmí, aur 'Ibrání men̲ yih nawishta likhá thá, ki YIH YAHÚDÍON̲ KÁ BÁDSHÁH HAI.

39 ¶ Aur ek un badkáron̲ men̲ se, jo salíb par laṭká,e ga,e the, use ta'na márke kahtá thá, ki

Agar tú Masíh hai, áp ko aur ham ko bachá:

40 Dúsre ne use malámat karke jawáb diyá, Kyá tú bhí Khudá se nahín dartá, jis hál ki is hí sazá men giriftár hai?

41 Aur ham to wájibí, kyúnki apne kámon ká phal páte hain: par us ne to koí bejá kám na kiyá.

42 Aur us ne Yisú' se kahá, Ai Khudáwand, jab tú apní bádsháhat men áwe, mujhe yád kíjiyo.

43 Yisú' ne use kahá, Main tujh se sach kahtá hún, ki Áj tú mere sáth bihisht men hogá.

44 Aur chhaṭwen ghanṭe ke qaríb thá, ki sárí zamín par andherá chhá gayá, aur nawen ghanṭe tak rahá.

45 Aur súraj tárík ho gayá, aur haikal ká parda bích se phaṭ gayá:

46 ¶ Aur Yisú' ne baṛí áwáz se pukárke kahá, ki Ai Báp, main apní rúh tere háthon men somptá hún: yih kahke ján dí.

47 Aur súbadár ne yih hál dekhke, Khudá kí ta'ríf kí, aur kahá, Beshakk, yih ádmí rástbáz thá.

48 Aur sab log, jo yih tamáshá dekhne á,e the, jad yih wáqi'át dekhín, chhátí píṭte phire.

49 Aur us ke sab jánpahchán, aur we 'auraten jo Galíl se us ke sáth á,í thín, dúr khaṛí hoke yih hál dekh rahí thín.

50 ¶ Aur dekho, ek shakhs Yúsuf náme mushír, jo nek aur rástbáz thá;

51 Aur wuh un kí saláh aur kám men sharík na húá: yih Yahúdíon ke shahr Aramatíyá ká thá, aur wuh khud Khudá kí bádsháhat ká intizár kartá thá:

52 Us ne Pilátús ke pás jáke Yisú' kí lásh mángí.

53 Aur us ko utárke kattán men lapeṭá, aur ek qabr men, jo patthar men khodí thí, jahán koí kabhí rakhá na gayá thá, rakhá.

54 Aur wuh taiyárí ká din thá, aur sabt shurú' hone lagá.

55 Aur we 'auraten bhí, jo us ke sáth Galíl se á,í thín, píchhe píchhe chalín, aur qabr ko aur us kí lásh ko, ki kis tarah rakhí hai, dekhtí thín.

56 Aur phirke khushbúíán, aur murr taiyár kiyá; lekin hukm ke muwáfiq sabt ke din árám kiyá.

XXIV BÁB.

1 AUR we itwár ke din baṛe taṛke, un khushbúíon ko, jo taiyár kí thín, leke qabr par áín, aur un ke sáth kaí aur bhí thín.

2 Aur unhon ne patthar ko qabr par se ḍhalkáyá húá páyá.

3 Aur andar jáke Khudáwand Yisú' kí lásh na páí.

4 Aur aisá húá, ki jad we us bát se hairán thín, dekho, do shakhs chamchamátí poshák pahine un ke pás khaṛe the:

5 Jab we ḍartí, aur apne sir zamín par jhukátí thín, unhon ne un se kahá, Tum kyún zinde ko murdon men ḍhúnḍhtíán ho?

6 Wuh yahán nahín hai, balki uṭhá hai; yád karo, ki hanoz jab Galíl men thá, tum se kyá kahá thá? ki,

7 Zarúr hai, ki Ibn i Ádam gunáhgáron ke háth men hawála kiyá jáe, aur salíb diyá jáe, aur tísre din uṭhe.

8 Tab us kí báten unhen yád áín.

9 Aur qabr par se phirke un gyárahon aur sab báqí logon ko in sab báton kí khabar dí.

10 Aur Mariyam Magdalíní, aur Yúanna aur Mariyam Ya'qúb kí má, aur dúsrí 'auraten, jo sáth thín, inhon ne rasúlon se yih báten kahín.

11 Par in kí báten unhen kahání sí samajh paṛín, aur un ká i'atibár na kiyá.

12 Tab Patras uṭhke qabr kí

taraf dauṛá; aur jhukkar dekhá, ki sirf kafan paṛá hai, aur is májare se apne jí men̲ ta'ajjub kartá húá chalá gayá.

13 ¶ Aur dekho, usí din un men̲ se do ádmí us bastí kí taraf, jis ká nám Ammáús, aur Yarúsalam se paune chár kos ke fásila par hai, játe the:

14 Aur un sab májaron̲ kí bábat ápas men̲ bát chít karte the.

15 Aur aisá húá, ki jab we bát chít aur púchh páchh kar rahe the, Yisú' áp nazdík áke un ke sáth chalá;

16 Lekin un kí ánkhen̲ band ho gaí thín̲, ki us ko na pahcháná.

17 Us ne un se kahá, Yih kyá báten̲ hain̲, jo tum ráh men̲ ápas men̲ karte játe ho, aur udás hote?

18 Tab ek ne jis ká nám Klíopás thá, jawáb men̲ use kahá; ki Kyá akelá tú hí Yarúsalam men̲ pardesí hai, ki jo kuchh in dinon̲ us men̲ húá hai, nahín̲ jántá?

19 Us ne un se kahá, Kyá? Unhon̲ ne use kahá, Yisú' Násarí ke májare, jo nabí thá, aur Khudá aur sárí qaum ke sámhne kám aur kalám men̲ qudratwálá.

20 Kyún̲kar sardár káhin, aur hamáre sardáron̲ ne us ko qatl ke liye hawála kiyá, aur salíb dí.

21 Par ham ummed rakhte the, ki yihí Isráel ko maḳhlasí dene ko thá: aur in sab ke siwá, áj tísrá roz hai, ki yih wáqi' húe.

22 Aur ham men̲ se kaí 'auraton̲ ne bhí ham ko ghabrá rakhá hai, ki taṛke us kí qabr par gaín̲:

23 Aur us kí lásh ko na pákar, á,ín̲ aur bolín̲, ki Ham ne firishton̲ kí royat dekhí, jinhon̲ ne kahá, ki Wuh zinda hai.

24 Aur ba'zon̲ ne hamáre sáthíon̲ men̲ se qabr par jáke, jaisá ki un 'auraton̲ ne kahá, páyá, par us ko na dekhá.

25 Tab us ne un se kahá, ki Ai nádáno, aur nabíon̲ kí sárí báton̲ ke mánne men̲ sust mizájo;

26 Kyá zarúr na thá, ki Masíh yih dukh uṭháwe aur apne jalál men̲ dáḳhil ho?

27 Aur Músá se shurú' karke sab nabíon̲ kí wuh báten̲, jo sab kitábon̲ men̲ us ke haqq men̲ hain̲, un ke liye tafsír kín̲.

28 Aur we us bastí ke, jahán̲ játe the, nazdík pahunche: aur aisá ma'lúm paṛá, ki wuh áge baṛhá cháhtá hai.

29 Tab unhon̲ ne use yih kahke roká, ki Hamáre sáth rah: kyún̲ki shám húá cháhtí hai, aur din ḍhalá. Tab wuh bhítar jáke un ke sáth rahá.

30 Aur aisá húá, ki jab wuh un ke sáth kháne baiṭhá thá, roṭí lekar use mutabarrak kiyá, aur toṛke un ko dí.

31 Tab un kí ánkhen̲ khul ga,ín̲, aur us ko pahcháná, aur wuh un ke pás se gáib ho gayá.

32 Tab unhon̲ ne ápas men̲ kahá, Jab ráh men̲ ham se báten̲ kartá, aur hamáre liye kitábon̲ ká bhed kholtá thá, to kyá ham logon̲ ke dil men̲ josh na húá?

33 Aur usí gharí uṭhkar, we Yarúsalam ko phire; aur gyárahon̲ aur un ke sáthíon̲ ko ikaṭṭhe páyá,

34 Jo kahte the, ki Khudáwand sach much uṭhá, aur Shama'ún ko dikhái diyá hai.

35 Tad unhon̲ ne ráh ká hál bayán kiyá, aur yih ki kyún̲kar unhon̲ ne roṭí toṛne men̲ use pahcháná.

36 ¶ Aur we yih báten̲ kar rahe the, ki Yisú' áp un ke bích men̲ khaṛá húá, aur un se kahá, Tumhen̲ salám.

37 Par unhon̲ ne ghabráke, aur ḍarke ḳhiyál kiyá, ki kisí rúh ko dekhte hain̲.

38 Magar us ne un se kahá, ki Tum kyún̲ ghabráhaṭ men̲ ho? aur káhe ko tumháre dilon̲ men̲ andeshe paidá hote?

39 Mere háth pán̲w ko dekho, ki main̲ hí hún̲, aur mujhe chhúo, aur dekho, kyún̲ki rúh ko jism

aur haddí nahíṉ, jaisá mujh meṉ dekhte ho.

40 Aur yih kahke unheṉ apne háth aur páṉw dikháe.

41 Aur jab we máre ḳhushí ke i'atibár na karte, aur muta'ajjib the, us ne un se kahá, ki Kyá yaháṉ tumháre pás kuchh kháne ko hai?

42 Tab unhoṉ ne bhúní machhlí ká ek ṭukṛá aur shahd ká ek chhattá us ko diyá.

43 Us ne leke un ke sámhne kháyá.

44 Aur un se kahá, ki Yih wuhí báteṉ haiṉ, jinheṉ maiṉ jab ki tumháre sáth thá, tum se kahá, ki Zarúr hai, ki sab kuchh jo Músá kí tauret, aur nabíoṉ ke nawishtoṉ aur zabúroṉ meṉ merí bábat likhá hai, púrá ho.

45 Tab un ke zihnoṉ ko kholá, ki kitáboṉ ko samjheṉ;

46 Aur un se kahá, ki Yúṉ likhá hai, aur yúṉ hí zarúr thá, ki Masíh dukh uṭháwe, aur tísre din murdoṉ meṉ se jí uṭhe:

47 Aur Yarúsalam se leke sárí qaumoṉ meṉ tauba aur gunáhoṉ kí mu'áfí kí manádí us ke nám se kí jáe.

48 Aur tum in bátoṉ ke gawáh ho.

49 ¶ Aur, kekho, maiṉ apne Báp ke mau'úd ko tum par bhejtá húṉ: lekin tum, jab tak 'álam i bálá se qúwat na páo, Yarúsalam shahr meṉ ṭhahro.

50 ¶ Tab wuh unheṉ waháṉ se báhar Bait'aniyá tak le gayá; aur apne háth uṭháke unheṉ barakat dí.

51 Aur aisá húá, ki jab wuh unheṉ barakat de rahá thá, un se judá húá, aur ásmán par uṭháyá gayá.

52 Aur unhoṉ ne us ko sijda kiyá aur baṛí ḳhushí se Yarúsalam ko phire:

53 Aur hamesha haikal meṉ Ḳhudá kí ta'ríf aur shukr karte rahe. Ámín.

YUHANNÁ KÍ INJÍL.

I BÁB.

1 IBTIDÁ meṉ Kalám thá, aur Kalám Ḳhudá ke sáth thá, aur Kalám Ḳhudá thá.

2 Yihí ibtidá meṉ Ḳhudá ke sáth thá.

3 Sab chízeṉ us se maujúd húíṉ; aur koí chíz maujúd na thí jo bagair us ke húí.

4 Zindagí us meṉ thí; aur wuh zindagí insán ká núr thí.

5 Aur núr táríkí meṉ chamaktá hai: aur táríkí ne use daryáft na kiyá.

6 ¶ Ek shaḳhs Ḳhudá kí taraf se bhejá gayá thá, jis ká nám Yuhanná thá.

7 Yih gawáhí ke liye áyá, ki Núr par gawáhí de, táki sab us ke bá'is se ímán láweṉ.

8 Wuh Núr na thá, par Núr par gawáhí dene ko áyá thá.

9 Haqíqí Núr wuh thá, jo dunyá meṉ áke har ek ádmí ko roshan kartá hai.

10 Wuh jahán meṉ thá, aur jahán us hí se maujúd húá, aur jahán ne use na jáná.

11 Wuh apnoṉ pás áyá, aur apnoṉ ne use qabúl na kiyá.

12 Lekin jitnoṉ ne use qabúl

kiyá, us ne unhen iqtidár bakhshá, ki Khudá ke farzand hon, ya'ne unhen jo us ke nám par ímán láte hain.

13 We na lahú se, na jism kí khwáhish se, na mard kí khwáhish se, magar Khudá se paidá húe hain.

14 Aur Kalám mujassam húá, aur wuh fazl aur rástí se bharpúr hoke hamáre darmiyán rahá, aur ham ne us ká aisá jalál dekhá, jaisá Báp ke eklaute ká jalál.

15 ¶ Yuhanná ne us kí bábat gawáhí dí, aur pukárke kahá, Yih wuhí hai jis ká zikr main kartá thá, ki wuh jo mere píchhe ánewálá hai mujh se muqaddam hai; kyúnki wuh mujh se pahle thá.

16 Aur us kí bharpúrí se ham sab ne páyá, balki fazl par fazl.

17 Kyúnki sharí'at Músá kí ma'rifat se dí gaí, magar fazl aur sacháí Yisú' Masíh se pahunchí.

18 Khudá ko kisí ne kabhí na dekhá, eklautá Betá jo Báp kí god men hai, usí ne batlá diyá.

19 ¶ Aur Yuhanná kí gawáhí yih thí, jab ki Yahúdíon ne Yarúsalam se káhinon, aur Láwíon ko bhejá, ki us se púchhen, ki Tú kaun hai?

20 Aur us ne iqrár kiyá, aur inkár na kiyá; balki iqrár kiyá, ki Main Masíh nahín hún.

21 Tab unhon ne us se púchhá, To aur kaun? Kyá tú Iliyás hai? Us ne kahá, Main nahín hún. Pas, áyá tú wuh nabí hai? Us ne jawáb diyá, Nahín.

22 Tab unhon ne us se kahá, ki Tú kaun hai? táki ham unhen jinhon ne ham ko bhejá, koí jawáb den. Tú apne haqq men kyá kahtá hai?

23 Us ne kahá ki Main, jaisá Yas'aiyáh nabí ne kahá, bayábán men ek pukárnewále kí áwáz hún, ki Tum Khudáwand kí ráh ko durust karo.

24 Aur ye jo bheje ga,e the, Farísíon men se the.

25 Aur unhon ne us se suwál kiyá, aur kahá, ki Agar tú na Masíh hai, na Iliyás, aur na wuh nabí, pas kyún baptisma detá hai?

26 Yuhanná ne jawáb men unhen kahá, ki Main páni se baptisma detá hún: par tumháre darmiyán ek khará hai, jise tum nahín jánte;

27 Yih wuhí hai, jo mere píchhe ánewálá thá, aur mujh se muqaddam thá, jis kí jútí ká tasma main kholne ke láiq nahín hún.

28 Yih báten Bait-'abara men Yardan ke pár, jahán Yuhanná baptisma detá thá, wáqi' húín.

29 ¶ Dúsre din Yuhanná ne Yisú' ko apne pás áte dekhá, aur kahá, Dekho, Khudá ká Barra, jo jahán ká gunáh uthá le játá hai!

30 Yih wuhí hai, jis ke haqq men main ne kahá, ki Ek mard mere píchhe átá hai, jo mujh se muqaddam thá, kyúnki wuh mujh se pahle thá.

31 Aur main to use na jántá thá: par is liye main páni se baptisma detá áyá, táki wuh Isráel par záhir ho.

32 Aur Yuhanná ne yih kahke gawáhí dí, ki Main ne Rúh ko kabútar kí tarah ásmán se utarte dekhá, aur wuh us par thahrí.

33 Aur main use na jántá thá: par jis ne mujhe bhejá, ki páni se baptisma dún, us ne mujhe kahá, ki Jis par tú Rúh ko utarte, aur thaharte dekhe, wuh wuhí hai, jo Rúh i Quds se baptisma detá hai.

34 So main ne dekhá aur gawáhí dí, ki yihí Khudá ká Betá hai.

35 ¶ Phir dúsre din Yuhanná aur do us ke shágirdon men se khare the;

36 Tab Yuhanná ne Yisú' ko chalte dekhkar kahá, Dekho, Khudá ká Barra!

37 Aur un do shágirdon ne us ká kalám suná, aur Yisú' ke píchhe ho li,e.

38 Tab Yisú' ne munh pherke

aur unhen píchhe áte dekhkar un ko kahá, Tum kyá ḍhúnḍhte ho? Unhon ne us se kahá, Ai Rabbí, (jis ká tarjuma yih hai, ai Ustád), tú kahán rahtá hai?

39 Us ne unhen kahá, Chalo, dekho. Pas we á,e, aur jahán wuh rahtá thá dekhá, aur us roz us ke sáth rahe; aur yih daswín sá'at ke qaríb thá.

40 Ek un donon men se jinhon ne Yuhanná kí suní aur us ke píchhe ho lí,e Shama'ún Patras ká bháí Andryás thá.

41 Us ne pahle apne bháí Shama'ún ko páyá; aur us se kahá, ki Ham ne Masíh ko, jis ká tarjuma Kristus hai, páyá.

42 Tab wuh use Yisú' pás láyá, aur Yisú' ne us par nigáh karke kahá, ki Tú Yúnas ká beṭá Shama'ún hai: tú Kefás kahláwegá, jis ká tarjuma Patthar hai.

43 ¶ Dúsre din Yisú' ne cháhá, ki Galíl men jáwe; par Failbús ko páke kahá, Mere píchhe chal.

44 Aur Failbús Baitsaidá ká, jo Andryás aur Patras ká shahr hai, báshinda thá.

45 Failbús ne Nathanáel ko páyá, aur kahá, ki Jis ká zikr Músá ne tauret men, aur nabíon ne kiyá hai, ham ne use páyá, wuh Yúsuf ká beṭá Yisú' Násarí hai.

46 Nathanáel ne us se kahá, Kyá Násarat se koí achchhí chíz nikal saktí hai? Failbús ne kahá, Á, dekh.

47 Yisú' ne Nathanáel ko apní taraf áte dekhkar us ke haqq men kahá, Dekho sachchá Isráelí, jis men makr nahín hai!

48 Nathanáel ne us se kahá, Tú mujhe kahán se jántá hai? Yisú' ne jawáb diyá, aur use kahá, Us se pahle ki Failbús ne tujhe buláyá, jab tú anjír ke darakht tale thá, main ne tujhe dekhá.

49 Nathanáel ne jawáb men us se kahá, Ai Rabbí, tú Khudá ká Beṭá, tú Isráel ká bádsháh hai!

50 Yisú' ne jawáb diyá, Kyá tú is liye ímán látá hai, ki main ne tujh se kahá, ki main ne tujh ko anjír ke darakht tale dekhá? tú in se bare májare dekhegá.

51 Phir us ne kahá, Main tum se sach sach kahtá hún, ki Ab se tum ásmán ko khulá aur Khudá ke firishton ko úpar játe aur Ibn i Ádam par utarte dekhoge.

II BÁB.

1 AUR tísre din Káná e Galíl men kisí ká byáh húá; aur Yisú' kí má wahán thí.

2 Aur Yisú' aur us ke shágirdon kí bhí us byáh men da'wat thí.

3 Aur jab mai ghaṭ ga,í, Yisú' kí má ne us se kahá, ki Un ke pás mai na rahí.

4 Yisú' ne us se kahá, ki Ai mastúra, mujhe tujh se kyá kám? merá waqt hanoz nahín áyá.

5 Us kí má ne khádimon ko kahá, Jo kuchh wuh tumhen kahe, karo.

6 Aur wahán patthar ke chha maṭke tahárat ke liye Yahúdíon ke dastúr ke muwáfiq dhare the, aur har ek men do yá tín man kí samáí thí.

7 Yisú' ne unhen kahá, Maṭkon men pání bharo. So unhon ne un ko labálab bhará.

8 Phir us ne unhen kahá, ki Ab nikálo, aur majlis ke sardár pás le jáo. Aur we le ga,e.

9 Jab mír i majlis ne wuh pání, jo mai ban gayá thá, chakhá, aur nahín jáná, ki yih kahán se thá, magar chákar, ki jinhon ne wuh pání nikálá thá, jánte the, to mír i majlís ne dulhe ko buláyá, aur kahá, ki,

10 Har shakhs pahle achchhí mai kharch kartá hai, aur náqis, us waqt ki jab píke chhak ga,e: par tú ne achchhí mai ab tak rakh chhorí hai.

11 Yih pahlá mu'ajiza Yisú' ne Káná e Galíl men dikháyá, aur apná jalál záhir kiyá, aur us ke shágird us par ímán lá,e.

12 ¶ Ba'd us ke, wuh, aur us kí má, aur us ke bhái, aur shágird Kafarnáhum men ga,e; par wahán bahut dinon tak maqám na kiyá.

13 ¶ Tab Yahúdíon kí 'íd i fasah nazdík thí, aur Yisú' Yarúsalam ko gayá.

14 Aur haikal men, bail, aur bher, aur kabútar faroshon ko, aur sarráfon ko baithe húe páyá:

15 Tab us ne rassí ká korá banáke, un sab ko, bheron aur bailon samet, haikal se nikál diyá, aur sarráfon ke take bikhrá dí,e, aur takhte ulat dí,e;

16 Aur kabútar faroshon ko kahá, In chízon ko yahán se le já: mere Báp ke ghar ko byopár ká ghar mat banáo.

17 Aur us ke shágirdon ko yád áyá, ki yún likhá hai, ki Tere ghar kí gairat mujhe khá ga,í.

18 ¶ Tab Yahúdíon ne jawáb men use kahá, Kyá nishán tú hamen dikhátá hai, jo yih kám kartá hai?

19 Yisú' ne jawáb dekar unhen kahá, ki Is haikal ko dhá do, aur main use tín din men khará karúngá.

20 Yahúdíon ne kahá, Chhiyálís baras se yih haikal ban rahí hai, aur tú use tín din men khará karegá?

21 Par us ne apne badan kí haikal kí bábat kahá thá.

22 Is liye, jab wuh murdon men se jí uthá, to us ke shágirdon ko yád áyá, ki us ne yih kahá thá: aur we kitáb aur Yisú' ke kalám par ímán lá,e.

23 ¶ Aur jab ki wuh Yarúsalam ke bích 'íd i fasah men thá, to bahutere, un mu'ajizon ko, jo us ne dikhá,e, dekhke, us ke nám par ímán lá,e.

24 Lekin Yisú' ne apne taín un par na chhorá, is liye ki wuh sab ko jántá thá.

25 Aur muhtáj na thá, ki koí insán ke haqq men gawáhí de: kyúnki wuh áp, jo kuchh ki insán men thá, jántá thá.

III BÁB.

1 FARÍSÍON men se ek shakhs Niqúdemús nám Yahúdíon ká ek sardár thá:

2 Us ne rát ko Yisú' pás ákar kahá, ki Ai Rabbí, ham jánte hain, ki tú Khudá kí taraf se ustád hoke áyá: kyúnki koí yih mu'ajize jo tú dikhátá hai, jab tak ki Khudá us ke sáth na ho, nahín dikhá saktá.

3 Yisú' ne jawáb dekar us se kahá, Main tujh se sach sach kahtá hún, Agar koí sar i nau paidá na ho, to wuh Khudá kí bádsháhat ko dekh nahín saktá.

4 Niqúdemús ne us se kahá, Ádmí jab búrhá ho gayá, to kyúnkar paidá ho saktá hai? kyá us men yih táqat hai, ki dobára apní má ke pet men dar á,e, aur paidá howe?

5 Yisú' ne jawáb diyá, ki Main tujhe sach sach kahtá hún, Agar ádmí pání aur Rúh se paidá na howe, to wuh Khudá kí bádsháhat men dákhil ho nahín saktá.

6 Jo jism se paidá húá hai, jism hai, aur jo Rúh se paidá húá hai, Rúh hai.

7 Ta'ajjub na kar, ki Main ne tujhe kahá, ki Tumhen sar i nau paidá honá zarúr hai.

8 Hawá jidhar cháhtí hai, chaltí hai, aur tú us kí áwáz suntá hai, par nahín jántá, ki wuh kahán se átí, aur kahán ko játí hai: har ek jo Rúh se paidá húá aisá hí hai.

9 Niqúdemús ne jawáb men us se kahá, Yih báten kyúnkar ho saktí hain?

10 Yisú' ne jawáb diyá, aur us se kahá, Kyá tú Baní Isráel ká ustád hai, aur yih báten nahín jántá?

11 Main tujhe sach sach kahtá hún, ki Jo ham jánte hain, kahte hain, aur jise ham ne dekhá hai, us par gawáhí dete hain: aur tum hamárí gawáhí qabúl nahín karte.

12 Jab main ne tumhen zamín kí báten kahín, aur tum yaqín nahín karte, phir agar main tumhen ásmán kí báten kahún, to tum kyúnkar yaqín karoge?

13 Koí ásmán par nahín gayá, siwá us shakhs ke jo ásmán par se utrá, ya'ne Ibn i Ádam, jo ásmán par hai.

14 ¶ Aur jis tarah Músá ne sámp ko bayábán men bulandí par rakhá, usí tarah se zarúr hai, ki Ibn i Ádam bhí uṭháyá jáe;

15 Táki jo koí us par ímán láwe, halák na howe, balki hamesha kí zindagí páwe.

16 ¶ Kyúnki Khudá ne jahán ko aisá piyár kiyá hai, ki us ne apná iklautá Beṭá bakhshá, táki jo koí us par ímán láwe, halák na ho, balki hamesha kí zindagí páwe.

17 Kyúnki Khudá ne apne Beṭe ko jahán men is liye nahín bhejá, ki jahán par sazá ká hukm kare, balki is liye, ki jahán us ke sabab naját páwe.

18 ¶ Jo us par ímán látá, us ke liye sazá ká hukm nahín: lekin jo us par ímán nahín látá, us ke wáste sazá ká hukm ho chuká; kyúnki wuh Khudá ke iklaute Beṭe ke nám par ímán na láyá.

19 Aur sazá ke hukm ká sabab yih hai, ki núr jahán men áyá, aur insán ne táríkí ko núr se ziyáda piyár kiyá; kyúnki un ke kám bure the.

20 Kyúnki jo koí burá kartá hai, wuh núr se dushmaní rakhtá hai, aur núr ke pás nahín átá, tá aisá na ho, ki us ke kám záhir howen.

21 Par wuh jo haqq kartá hai, núr ke pás átá hai, táki us ke kám záhir howen, ki we Khudá kí marzí se hain.

22 ¶ Ba'd un báton ke, Yisú' aur us ke shágird Yahúdiya kí sarzamín men á,e; aur wuh wahán chande un ke sáth rahá, aur baptisma detá thá.

23 ¶ Aur Yuhanná bhí Sálim ke qaríb 'Ainon men, baptisma detá thá, kyúnki wahán pání bahut thá, aur log á,e aur baptisma páyá.

24 Ki Yuhanná hanoz qaidkháne men ḍálá na gayá thá.

25 ¶ Tab Yuhanná ke shágirdon aur Yahúdíon ke darmiyán, tahárat kí bábat, bahs húí.

26 Aur we Yuhanná pás á,e, aur us se kahá, ki Ai Rabbí, wuh jo Yardan ke pár tere sáth thá, jis par tú ne gawáhí dí, dekh, ki wuh baptisma detá hai, aur sab us ke pás áte hain.

27 Yuhanná ne jawáb diyá, aur kahá ki Koí insán kisí chíz ko magar jis hál ki wuh use ásmán se dí jáwe, pá nahín saktá.

28 Tum khud mere gawáh ho, ki main ne kahá, ki Main Masíh nahín, magar us se áge bhejá húá hún.

29 Jis kí dulhin hai, wuh dulhá hai, par dulhe ká dost jo khaṛá hai, aur us kí suntá hai, dulhe kí áwáz se bahut khush hotá hai: pas merí yih khushí púrí húí.

30 Zarúr hai, ki wuh baṛhe, par main ghaṭún.

31 Wuh, jo úpar se átá hai, sab ke úpar hai: wuh jo zamín se hai, zamíní hai, aur zamín kí kahtá hai: wuh jo ásmán se átá hai, sab ke úpar hai.

32 Aur jo kuchh us ne dekhá aur suná hai, us kí gawáhí detá hai, aur koí shakhs us kí gawáhí qabúl nahín kartá.

33 Jis ne us kí gawáhí qabúl kí hai, muhr kí hai, ki Khudá sachchá hai.

34 Kyúnki jise Khudá ne bhejá hai, wuh Khudá kí báten kahtá hai, kyúnki Khudá paimáish karke Rúh nahín detá.

35 Báp Beṭe ko piyár kartá hai, aur sab chízen us ke háth men dí hain.

36 Jo ki Beṭe par ímán látá hai, hamesha kí zindagí us kí hai: aur jo Beṭe par ímán nahín látá, hayát ko na dekhegá, balki Khudá ká qahr us par rahtá hai.

IV BÁB.

1 AUR jab Khudáwand ne jáná, ki Farísíon ne suná, ki Yisú' Yuhanná se ziyáda shágird kartá hai, aur baptisma detá hai,

2 Hálánki Yisú' áp nahín, balki us ke shágird baptisma dete the.

3 Tab wuh Yahúdiya ko chhorke Galíl ko phir gayá.

4 Aur zarúr thá ki wuh Sámariya se hoke jáwe.

5 Tab wuh Sámariya ke ek shahr men jo Súkár kahlátá hai, us milkíyat ke nazdík, jo Ya'qúb ne apne bete Yúsuf ko dí thí, áyá.

6 Aur Ya'qúb ká kúá wahín thá. Chunánchi Yisú' safar se mánda hoke us kúe par yún hí baithá. Yih chhathí gharí ke qaríb thá.

7 Tab Sámariya kí ek 'aurat pání bharne á,i. Yisú' ne us se kahá, Mujhe píne ko de.

8 Kyúnki us ke shágird shahr men ga,e the, ki kuchh kháne ko mol len.

9 Sámariya kí us 'aurat ne use kahá, ki Kyúnkar tú, jo Yahúdí hai, mujh se, jo Sámariya kí 'aurat hún, páni píne ko mángtá hai? Kyúnki Yahúdí Sámaríon se suhbat nahín rakhte the.

10 Yisú' ne jawáb men us se kahá, Agar tú Khudá kí bakhshish ko, aur us ko jo tujh se kahtá hai, Mujhe páni de, pahchántí, ki wuh kaun hai, to tú us se mángtí, aur wuh tujhe jítá páni detá.

11 'Aurat ne us se kahá, Ai Khudáwand, tujh pás páni khainchne ko kuchh nahín, aur kúá gahrá hai: phir tú ne wuh jítá páni kahán se páyá?

12 Kyá tú hamáre báp Ya'qúb se jis ne ham ko yih kúá diyá, aur khud us ne, aur us ke larkon ne aur us ke chárpáyon ne us se piyá, bará hai?

13 Yisú' ne jawáb diyá, aur us se kahá, Jo koí yih páni píe, phir piyásá hogá:

14 Par jo koí wuh páni jo main use dúngá, píe, wuh kabhí piyásá na hogá: balki jo páni main use detá hún, us men páni ká sotá ho jáegá, jo hamesha kí zindagí tak jári rahegá.

15 'Aurat ne us se kahá, Ai Khudáwand, yih páni mujh ko de, ki main piyásí na hún, aur na bharne ko yahán áún.

16 Yisú' ne us se kahá, Jáke apne shauhar ko bulá, aur yahán á.

17 'Aurat ne jawáb diyá aur kahá ki, Main be-shauhar hún. Yisú' ne us se kahá, ki Tú ne durust kahá, ki Main be-shauhar hún:

18 Kyúnki tú pánch khasam kar chukí hai, aur wuh jo ab tú rakhtí hai, terá khasam nahín; tú ne yih sach kahá.

19 'Aurat ne us se kahá, Ai Khudáwand, mujhe ma'lúm hotá hai, ki áp nabí hain.

20 Hamáre bápdádon ne is pahár par parastish kí; aur tum kahte ho, ki wuh jagah jahán parastish karní cháhiye, Yarúsalam men hai.

21 Yisú' ne us se kahá, ki Ai aurat, merí bát ko yaqín rakh, ki wuh waqt átá hai, ki tum na to is pahár par aur na Yarúsalam men Báp kí parastish karoge.

22 Tum us kí, jise nahín jánte ho, parastish karte ho: ham us kí, jise jánte hain, parastish karte hain: kyúnki naját Yahúdíon men se hai.

23 Par waqt átá hai, balki abhí hai, ki sachche parastár rúh aur rástí se Báp kí parastish karenge, kyúnki Báp aise parastáron ko cháhtá hai.

24 Khudá rúh hai, aur us ke parastáron ko farz hai, ki rúh aur rástí se us kí parastish karen.

25 'Aurat ne us se kahá, Main jántí hún, ki Masíh (jis ká tarjuma Kristus hai,) átá hai; jab wuh áwegá, to hamen sab báton kí khabar degá.

26 Yisú' ne us se kahá, Main, jo tujh se boltá hún, wuhí hún.

27 ¶ Itne men us ke shágird á,e, aur ta'ajjub kiyá, ki wuh 'aurat se báten kartá thá; par kisí ne na kahá, ki Tú kyá cháhtá hai, yá Us se kis liye báten kartá hai?

28 Tab 'aurat ne apná ghaṛá chhoṛá, aur shahr men jáke logon se kahá,

29 Áo, ek mard ko dekho, jis ne sab kám jo main ne kí,e mujhe kahe: kyá yih Masíh nahín?

30 We shahr se nikle, aur us pás á,e.

31 ¶ Is 'arse men, us ke shágirdon ne us se darḳhwást karke kahá, ki Ai Rabbí, kuchh kháiye.

32 Lekin us ne kahá, Mere pás kháne ke liye ḳhurák hai jise tum nahín jánte.

33 Is liye shágirdon ne ápas men kahá, ki Kyá koí us ke liye kháná láyá hai?

34 Yisú' ne unhen kahá, Merá kháná yih hai, ki apne bhejnewále kí marzí bajá láún, aur us ká kám púrá karún.

35 Kyá tum nahín kahte, ki Chár mahíne ke ba'd fasl átí? dekho, main tum se kahtá hún, Apní ánkhen uṭháo, aur kheton ko dekho, ki we káṭne ke liye pak chuke hain.

36 Aur káṭnewálá mazdúrí pátá hai, aur hamesha kí zindagí ke liye mewa jam'a kartá hai, táki wuh jo botá hai, aur wuh jo káṭtá hai, donon báham ḳhush howen.

37 Aur us par yih masal ṭhík átí hai, ki Ek botá hai, aur dúsrá káṭtá hai.

38 Main ne tumhen bhejá hai, táki use jis men tum ne mihnat nahín kí, káṭo: gair logon ne mihnat kí, aur tum un kí mihnat men dáḳhil húe.

39 ¶ Aur us shahr ke bahut se Sámarí us 'aurat ke kahne se, jis ne gawáhí dí, ki Us ne sab kuchh jo main ne kiyá hai, mujhe kahá, us par ímán lá,e.

40 Aur un Sámaríon ne us pás áke us kí minnat kí, ki hamáre sáth rah: chunánchi wuh do roz wahán rahá.

41 Aur un ke siwá aur bahutere usí ke kalám ke sabab ímán lá,e;

42 Aur us 'aurat ko kahá, Ab ham faqat tere kahne se ímán nahín láte; kyúnki ham ne ḳhud suná, aur jánte hain, ki yih filhaqíqat jahán ká naját denewálá Masíh hai.

43 ¶ Aur wuh do roz ba'd wahán se rawána hokar Galíl ko gayá; ki

44 Yisú' ne ḳhud gawáhí dí, ki nabí apne watan men 'izzat nahín pátá.

45 Aur jab wuh Galíl men áyá, to Galílíon ne us kí ḳhátirdárí kí, ki sab kámon ko jo us ne Yarúsalam ke bích 'íd men kí,e the, dekhá thá; kyúnki we bhí 'íd men ga,e the.

46 Aur Yisú' phir Káná e Galíl men, jahán us ne pání ko mai banáyá thá, áyá. Aur bádsháh ká ek mulázim thá jis ká beṭá Kafarnáhum men bímár thá.

47 Jab suná, ki Yisú' Yahúdiya se Galíl men áyá, us pás gayá, aur us kí minnat kí, ki áwe, aur us ke beṭe ko changá kare: kyúnki wuh marne par thá.

48 Tab Yisú' ne use kahá, Agar tum nishánían aur karámaten na dekhoge, to ímán na láoge.

49 Bádsháh ke mulázim ne us se kahá, Ai Ḳhudáwand, peshtar us se, ki merá beṭá mar jáwe, utar á.

50 Yisú' ne use kahá, Já, terá beṭá jítá hai. Aur us mard ne us bát ká, jo Yisú' ne use kahí, i'atiqád kiyá, aur chalá gayá.

51 Aur wuh ráh hí men thá, ki us ke naukar use mile, aur ḳhabar pahuncháí ki Terá beṭá jítá hai.

52 Tab us ne un se púchhá, ki Use kis waqt se árám hone lagá? Unhon ne kahá, ki Kal sátwín gharí us kí tap játí rahí.

53 Tab báp ne jáná, ki wuhí gharí thí, jab Yisú' ne us se kahá thá, ki Terá beṭá jítá hai. Aur wuh khud, aur us ká sárá ghar ímán láyá.

54 Yih dúsrá mu'ajiza hai, jo Yisú' ne Yahúdiya se Galíl men áke dikhláyá.

V BÁB.

1 BA'D us ke Yahúdíon kí ek 'íd thí, aur Yisú' Yarúsalam ko gayá.

2 Aur Yarúsalam men bheṛ-darwáze ke pás ek hauz hai, jo 'Ibrání men Bait i Hasdá kahlátá hai; us ke pánch usáre hain.

3 Un men nátawánon, aur andhon, aur langṛon, aur pazhmurdon kí ek baṛí bhíṛ paṛí thí, jo pání ke hilne kí muntazir thí.

4 Kyúnki ek firishta ba'ze waqt us hauz men utarke pání ko hilátá thá, aur pání ke hilne ke ba'd jo koí ki pahle us men utartá, kaisí hí bímárí men kyún na ho, us se changá ho játá thá.

5 Aur wahán ek shakhs thá, jo aṭhtís baras se bímár thá.

6 Yisú' ne jab use paṛe húe dekhá, aur jáná, ki wuh baṛí muddat se us hálat men hai, to us se kahá, ki Kyá tú cháhtá hai ki changá hojáe?

7 Bímár ne use jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, mujh pás ádmí nahín, ki jab yih pání hile, to mujhe hauz men ḍál de: aur jab tak main áp se áún, dúsrá mujh se pahle utar paṛtá hai.

8 Yisú' ne use kahá, Uṭh, aur apná khaṭolá uṭhákar chalá já.

9 Wonhín wuh shakhs changá ho gayá, aur apná khaṭolá uṭhá liyá, aur chalá gayá: aur wuh sabt ká din thá.

10 ¶ Is liye Yahúdíon ne use, jo changá húá thá, kahá, ki Yih sabt ká roz hai; tujhe rawá nahín, ki khaṭole ko uṭhá le jáwe.

11 Us ne unhen jawáb diyá, ki jis ne mujhe changá kiyá, usí ne mujhe farmáyá, ki apná khaṭolá uṭháke chalá já.

12 Tab unhon ne us se púchhá, ki wuh kaun shakhs hai jis ne tujhe kahá, Apná khaṭolá uṭháke chalá já?

13 Us ne, jo changá húá thá, na jáná, ki wuh kaun hai, is liye ki Yisú' wahán se ṭal gayá thá, kyúnki us jagah men bhíṛ thí.

14 Ba'd us ke, Yisú' ne use haikal men páyá, aur us se kahá, ki Dekh tú changá ho gayá, phir gunáh na karná, na howe ki tú us se badtar balá men paṛe.

15 Wuh shakhs rawána húá, aur Yahúdíon ko ittilá' dí, ki jis ne mujhe changá kiyá, Yisú' hai.

16 Is liye Yahúdíon ne Yisú' ko satáyá, aur us ke qatl kí ghát men lage: kyúnki us ne yih kám sabt ke roz kiyá.

17 ¶ Lekin Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Merá Báp ab tak kám kiyá kartá hai, aur main bhí kám kiyá kartá hún.

18 Tab Yahúdíon ne aur bhí ziyáda us ko qatl karne cháhá; kyúnki us ne na faqat sabt hí ko na máná, balki Khudá ko apná Báp kahke apne taín Khudá ke barábar kiyá.

19 Tab Yisú' ne jawáb diyá aur kahá, Main tum se sach sach kahtá hún, ki Beṭá áp se kuchh nahín kar saktá, magar wuh, jise Báp ko karte dekhe; kyúnki jo kuchh ki wuh kartá hai, Beṭá bhí usí tarah se kartá hai.

20 Is liye ki Báp Beṭe ko piyár kartá hai, aur jo kám ki khud kartá hai, use dikhátá hai: aur wuh un se baṛe kám use dikháegá, ki tum ta'ajjub karoge.

21 Is liye ki jis tarah Báp murdon ko uṭhátá hai, aur jilátá hai, Beṭá bhí jinhen cháhtá hai jilátá hai.

22 Kyúnki Báp kisí shakhs kí 'adálat nahín kartá, balki us ne sárí 'adálat Beṭe ko somp dí hai:

23 Táki sab Beṭe kí 'izzat karen,

jis tarah se ki Báp kí 'izzat karte hain. Jo Beṭe kí 'izzat nahín kartá, Báp kí, jis ne use bhejá hai, 'izzat nahín kartá.

24 Main tum se sach sach kahtá hún, Wuh jo merá kalám suntá hai, aur us par, jis ne mujhe bhejá hai, ímán látá hai, hamesha kí zindagí us kí hai, aur us par sazá ká hukm nahín, balki maut se guzarke wuh zindagí men pahunchá hai.

25 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Wuh waqt átá hai, aur ab hai, ki murde Ḳhudá ke Beṭe kí áwáz sunenge, aur we jo sunen jíenge.

26 Kyúnki jis tarah Báp áp men zindagí rakhtá hai, usí tarah us ne Beṭe ko bhí diyá hai, ki apne men zindagí rakhe;

27 Balki use iḳhtiyár diyá hai, ki 'adálat kare, is liye ki wuh Ibn i Ádam hai.

28 Is se ta'ajjub na karo, kyúnki wuh waqt átá hai, jis men we sab, jo qabron men hain, us kí áwáz sunenge,

29 Aur niklenge; jinhon ne nekí kí hai, zindagí kí qiyámat ke wáste, aur jinhon ne badí kí hai, sazá kí qiyámat ke liye.

30 Main áp se kuchh kar nahín saktá: jaisá main suntá hún, hukm kartá hún: aur merí 'adálat durust hai; kyúnki apní marzí ko nahín, par Báp kí marzí ko, jis ne mujhe bhejá, cháhtá hún.

31 Agar main apne liye gawáhí dún, to merí gawáhí haqq nahín.

32 ¶ Dúsrá hai, jo mere liye gawáhí detá hai, aur main jántá hún, ki wuh gawáhí, jo mere liye detá hai, haqq hai.

33 Tum ne Yuhanná ke pás payám bhejá, aur us ne haqq par gawáhí dí.

34 Lekin main insán kí gawáhí nahín cháhtá, par main yih báten kahtá hún, táki tum naját páo.

35 Wuh jaltá aur chamaktá chirág thá, aur tum cháhte the, ki ṭhoṛí der tak us ke núr se ḳhush raho.

36 ¶ Lekin mujh pás Yuhanná kí gawáhí se ek baṛí gawáhí hai: is liye ki yih kám jo Báp ne mujhe sompe hain, táki púre karún, ya'ne yih kám jo main kartá hún, mere liye gawáhí dete hain, ki Báp ne mujhe bhejá hai.

37 Aur Báp, jis ne mujhe bhejá hai, us ne áp mere liye gawáhí dí hai. Tum ne kabhí us kí áwáz nahín suní, aur na us kí súrat dekhí.

38 Aur tum us ká kalám apne dilon men nahín rakhte; kyúnki tum us par, jise us ne bhejá, ímán nahín láte.

39 ¶ Nawishton men ḍhúnḍho: kyúnki tum gumán karte ho, ki un men tumháre liye hamesha kí zindagí hai; aur yih wuhí hain, jo mere liye gawáhí dete hain.

40 Aur tum nahín cháhte, ki mujh pás áo, táki zindagí páo.

41 Main us buzurgí ko, jo insán kí taraf se hotí, manzúr nahín kartá.

42 Main tumhen jántá hún, ki tum men Ḳhudá kí muhabbat nahín.

43 Main apne Báp ke nám se áyá hún, aur tum mujhe qabúl nahín karte; agar koí dúsrá apne nám se áwe, to tum use qabúl karoge.

44 Tum jo ápas men ek dúsre kí 'izzat cháhte ho, aur wuh 'izzat, jo sirf Ḳhudá se hai, nahín ḍhúnḍhte, kyúnkar ímán lá sakte ho?

45 Gumán mat karo, ki main Báp ke pás tumhárí faryád karúngá: ek to hai tumhárí faryád karnewálá, ya'ne Músá, jis par tumhárá bharosá hai.

46 Kyúnki agar tum Músá par ímán láte, to mujh par bhí ímán láte, is liye ki us ne mere haqq men likhá hai.

47 Lekin jis hál ki tum us ke nawishton ko yaqín na karoge, to merí báton ko kyúnkar yaqín karoge?

VI BÁB.

1 YISÚ' un báton ke ba'd Galíl ke daryá ke pár, jo daryá e Tiberiyás hai, gayá.
2 Aur ek barí bhír us ke píchhe ho lí, kyúnki unhon ne us ke mu'ajize, jo us ne bímáron par dikháe, dekhe the.
3 Phir Yisú' pahár par gayá, aur wahán apne shágirdon ke sáth baithá.
4 Aur Yahúdíon kí 'íd i fasah nazdík thí.
5 ¶ Phir jab Yisú' ne ánkhen uthá,ín aur dekhá, ki barí bhír mere pás átí hai, to Failbús se kahá, ki Ham kahán se in ke liye rotíán kharíden?
6 Par us ne yih, imtihán kí ráh se, kahá thá, kyúnki wuh áp jántá thá jo kiyá cháhtá thá.
7 Failbús ne use jawáb diyá, ki do sau dínár kí rotíán un ke liye bas na hongí, ki un men se har ek thorá sá páwe.
8 Ek ne us ke shágirdon men se, jo Shama'ún Patras ká bháí Andryás thá, us se kahá,
9 Yahán ek chhokre ke pás jau kí pánch rotíán, aur do chhotí machhlíán hain, par yih itne logon men kyá hain?
10 Tab Yisú' ne kahá, ki Logon ko bitháo. Aur us jagah bahut ghás thí. So gintí men takhmínan pánch hazár mard baithe.
11 Aur Yisú' ne rotíán uthá lín, aur shukr karke, shágirdon ko dín, aur shágirdon ne, unhen jo baithe the, bántín; aur isí tarah machhlíon men se, jis qadr ki we cháhte the.
12 Aur jab we ser ho chuke, to us ne apne shágirdon se kahá, ki Un tukron ko jo bach rahe hain jam'a karo, táki kuchh kharáb na howe.
13 Chunánchi unhon ne jam'a kí,e, aur jau kí pánch rotíon ke tukron se, jo un khánewálon se bach rahe the, bárah tokríán bharín.
14 Tab un logon ne, yih mu'ajiza jo Yisú' ne dikháyá, dekhkar kahá, Filhaqíqat wuh nabí jo jahán men ánewálá thá yihí hai.
15 ¶ Pas Yisú' ne ma'lúm karke, ki we cháhte hain ki áwen, aur use zabardastí pakarke bádsháh karen, áp akelá pahár ko phir gayá.
16 Aur jab shám húí, to us ke shágird daryá pás ga,e;
17 Aur kishtí par charhke daryá pár Kafarnáhum ko chale. Us waqt andherá ho chalá thá, aur Yisú' un pás na áyá thá.
18 Aur ándhí ke sabab daryá lahráne lagá.
19 Aur jab we qaríb pachís yá tís tír partáb ke nikal ga,e the, unhon ne Yisú' ko daryá par chalte, aur kishtí ke qaríb áte dekhá, aur dar ga,e.
20 Tab us ne unhen kahá, ki Main hún, daro mat.
21 Phir unhon ne khushí se use kishtí par le liyá, aur kishtí filfaur us jagah par, jahán we játe the, já pahunchí.
22 ¶ Dúsre din, jab bhír ne, jo daryá ke us pár kharí thí, yih dekhá, ki wahán siwá us ek ke, jis par us ke shágird charh baithe the, koí dúsrí kishtí na thí, aur yih ki Yisú' apne shágirdon ke sáth us kishtí par na gayá thá, balki sirf us ke shágird ga,e the;
23 (Par aur kishtíán Tiberiyás se us jagah ke nazdík, jahán unhon ne Khudáwand ke shukr ke ba'd rotí khái thín, áín).
24 Pas jab us bhír ne yih dekhá hai ki wahán na Yisú', aur na us ke shágird hain, to we kishtíon par charhe, aur Yisú' kí talásh men Kafarnáhum ko á,e.
25 Aur unhon ne use daryá pár páke us se kahá, ki Ai Rabbí, tú yahán kab áyá?
26 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main tum se sach sach kahtá

hún, ki Tum mujhe ḍhúnḍhte ho, is liye ki tum ne mu'ajize dekhe, so nahín, balki is liye ki tum roṭíán kháke ser húe.

27 Fání ḳhurák ke liye nahín, balki us khána ke liye mihnat karo, jo hamesha kí zindagí tak ṭhahartá hai, ki Ibn i Ádam wuh tumhen degá; kyúnki Báp ne jo Ḳhudá hai, us par muhr kar dí hai.

28 Tab unhon ne us se kahá, ki Ham kyá karen, táki Ḳhudá ke kám bajá láwen?

29 Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Ḳhúda ká kám yih hai, ki tum us par jise us ne bhejá ímán láo.

30 Tab unhon ne us se kahá, Pas tú kaun sá nishán dikhátá hai, táki ham dekhke tujh par ímán láwen? Tú kyá kartá hai?

31 Hamáre bápdádon ne bayábán men mann kháyá; chunánchi likhá hai, ki Us ne unhen ásmán se roṭí kháne ko dí.

32 Tab Yisú' ne unhen kahá, Main tum se sach sach kahtá hún, ki Músá ne tumhen ásmání roṭí nahín dí, balki merá Báp tumhen sachchí ásmání roṭí detá hai.

33 Is liye ki Ḳhudá kí roṭí wuh hai, jo ásmán se utartí, aur jahán ko zindagí baḳhshtí hai.

34 Tab unhon ne us se kahá, Ai Ḳhudáwand, ham ko hamesha yih roṭí diyá kar.

35 Yisú' ne unhen kahá, Main zindagí kí roṭí hún: jo mujh pás átá hai, hargiz bhúkhá na hogá: aur jo mujh par ímán látá hai, kabhí piyásá na hogá.

36 Lekin main ne tumhen kahá hai, ki Tum ne to mujhe dekhá, par ímán nahín láe.

37 Har ek, jise Báp ne mujhe diyá hai, mujh pás áwegá, aur use jo mujh pás átá hai, main hargiz nikál na dúngá.

38 Kyúnki main ásmán par se is liye nahín utrá, ki apní marzí par, balki us kí marzí par chalún, jis ne mujhe bhejá hai.

39 Aur Báp jis ne mujhe bhejá hai, yih cháhtá hai, ki main un men se jo us ne mujhe dí,e hain, kisí ko na khoún, balki use áḳhirí din phir uṭháún.

40 Aur jis ne mujhe bhejá hai, us kí marzí yih hai, ki har ek jo Beṭe ko dekhe, aur us par ímán láwe, hamesha kí zindagí páwe, aur main use áḳhirí din men uṭháúngá.

41 Tab Yahúdí us par kuṛkuṛáe, is liye ki us ne kahá, Wuh roṭí jo ásmán se utrí, main hún.

42 Aur kahá, Kyá yih Yisú' Yúsuf ká beṭá nahín, jis ke má báp ko ham jánte hain? phir wuh kyúnkar kahtá hai, ki Main ásmán se utrá hún.

43 Tab Yisú' ne jawáb men un ko kahá, ki Ápas men mat kuṛkuṛáo.

44 Koí shaḳhs mujh pás á nahín saktá, magar jis hál ki Báp jis ne mujhe bhejá hai, use khainch láwe, aur main use áḳhirí din men uṭháúngá.

45 Nabíon ne yih likhá hai, ki We sab Ḳhudá se ta'lím páwenge. Is liye har ek shaḳhs jis ne Báp se suná, aur síkhá hai, mujh pás átá hai.

46 Yih nahín hai ki kisí shaḳhs ne Báp ko dekhá hai, magar wuh jo Ḳhudá kí taraf se hai, usí ne Báp ko dekhá hai.

47 Main tum se sach sach kahtá hún, Jo mujh par ímán látá hai, hamesha kí zindagí usí kí hai.

48 Zindagí kí roṭí main hí hún.

49 Tumháre bápdádon ne bayábán men mann kháyá, aur mar gae.

50 Roṭí jo ásmán se utartí hai, wuh hai, ki koí ádmí use kháke na mare.

51 Main hún wuh jítí roṭí, jo ásmán se utrí: agar koí shaḳhs is roṭí ko kháe, to abad tak jítá rahegá; aur roṭí jo main dúngá, merá gosht hai, jo main jahán kí zindagí ke liye dúngá.

52 Tab Yahúdí ápas men bahs

karne lage, ki Yih mard apná gosht kyúnkar hamen de saktá hai, ki kháen?

53 Tab Yisú' ne unhen kahá, Main tum se sach sach kahtá hún, Agar tum Ibn i Ádam ká gosht na kháo, aur us ká lahú na pío, to tum men zindagí nahín.

54 Jo koí merá gosht khátá hai, aur merá lahú pítá hai, hamesha kí zindagí usí kí hai, aur main use ákhirí din uṭháúngá.

55 Kyúnki merá gosht filhaqíqat kháne, aur merá lahú filhaqíqat píne kí chíz hai.

56 Wuh jo merá gosht khátá, aur merá lahú pítá hai, mujh men rahtá hai, aur main us men.

57 Jis tarah se ki zinda Báp ne mujhe bhejá, aur main Báp se zinda hún, isí tarah wuh bhí jo mujhe khátá hai, mujh se zinda hogá.

58 Wuh roṭí jo ásmán se utrí, yih hai, na jaisá ki tumháre bápdáde mann kháke mar ga,e; wuh jo yih roṭí khátá hai, abad tak jítá rahegá.

59 Us ne Kafarnáhum men ta'lím dete húe 'ibádatkháne men yih báten kahín.

60 Tab us ke shágirdon men se bahuton ne sunke kahá, ki Yih sakht kalám hai, use kaun sun saktá hai?

61 Yisú' ne az khud jánkar ki us ke shágird ápas men is bát par kurkuráte hain, unhen kahá, Kyá yih tum ko ṭhokar ká bá'is hai?

62 Pas agar tum Ibn i Ádam ko úpar játe, jahán wuh áge thá, dekhoge, to kyá hogá?

63 Rúh hai wuh, jo jilátí hai; jism se kuchh fáida nahín: yih báten jo main tumhen kahtá hún, rúh hai, aur zindagí hai.

64 Par tum men ba'ze hain, jo ímán nahín láte. Kyúnki Yisú' ibtidá se jántá thá, ki we jo ímán na láwenge, kaun hain, aur kaun use pakaṛwáegá.

65 Phir us ne kahá, Is liye main ne tumhen kahá, ki koí shakhs, siwá us ke, jise mere Báp kí taraf se 'ináyat húá, mujh pás nahín á saktá.

66 ¶ Us waqt se us ke shágirdon men se bahutere ulṭe phir ga,e, aur ba'd us ke, us ke sáth na chale.

67 Tab Yisú' ne bárahon ko kahá, Kyá tum bhí cháhte ho, ki chale jáo?

68 Shama'ún Patras ne use jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, ham kis ke pás jáen? hamesha kí zindagí kí báten to tere pás hain.

69 Aur ham to ímán lá,e hain, aur ján ga,e hain, ki tú zinda Khudá ká Beṭá Masíh hai.

70 Yisú' ne unhen jawáb diyá, Kyá main ne tum bárahon ko nahín chuná, aur ek tum men se shaitán hai?

71 Us ne Shama'ún ke beṭe Yahúdá Iskariyútí kí bábat kahá: kyúnki wuhí us ko pakaṛwáne cháhtá, aur un bárahon men se thá.

VII BÁB.

1 BA'D us ke Yisú' Galíl men sair kar rahá, ki Yahúdiya men sair karná na cháhá, is liye ki Yahúdí us ke qatl kí fikr men the.

2 Aur Yahúdíon kí 'id i khíma nazdík á,í.

3 Tab us ke bháíon ne us se kahá, Yahán se rawána ho, aur Yahúdiya men já, ki un kámon ko, jo tú kartá hai, tere shágird bhí dekhen.

4 Kyúnki aisá koí nahín jo kuchh kám chhipke kare, aur cháhe ki áp mashhúr ho. Agar tú yih kám kartá hai, to apne taín jahán ko dikhá.

5 Kyúnki us ke bháí bhí us par ímán na lá,e.

6 Tab Yisú' ne unhen farmáyá, ki Merá waqt hanoz nahín áyá: par tumhárá waqt har dam baná hai.

7 Dunyá tum se 'adáwat nahín rakh saktí; par mujh se 'adáwat rakhtí, kyúnki main us par ga-

wáhí detá hún, ki us ke kám bure hain.

8 Tum is 'íd men jáo: main abhí is 'íd men nahín játá, ki merá waqt hanoz púrá nahín húá.

9 So wuh yih báten unhen kahke Galíl men rahá.

10 ¶ Lekin jab us ke bhái rawána húe the, wuh bhí us 'íd men gayá, záhirá nahín, balki chhipke.

11 Tab Yahúdí 'íd men use ḍhúnḍhne lage aur kahá, ki Wuh kahán hai?

12 Aur logon men us kí bábat baṛí takrár thí: ba'ze kahte the, ki Wuh nek ádmí hai: aur kitne kahte the, ki Nahín, balki wuh logon ko gumráh kartá.

13 Lekin Yahúdíon ke ḍar se koí shaḳhs záhirá us kí bábat na kahtá thá.

14 ¶ Aur jab 'íd ádhí guzar gayí, Yisú' ne haikal men jáke ta'lím dí.

15 Tab Yahúdí ta'ajjub se bole, ki is mard ko bagair paṛhe kyúnkar kitábon ká 'ilm hai?

16 Yisú' ne unhen jawáb men kahá, ki Merí ta'lím merí nahín, balki us kí hai, jis ne mujhe bhejá.

17 Wuh shaḳhs jo us kí marzí par chalá cháhe, jánegá, ki yih ta'lím Ḳhudá kí hai, yá ki main áp se detá hún.

18 Wuh jo apní taraf se kuchh kahtá hai, apní buzurgí cháhtá hai: lekin wuh jo us kí buzurgí cháhtá hai, jis ne use bhejá, so wuhí sachchá hai, aur us men nárástí nahín.

19 Kyá Músá ne tumhen sharí'at na dí, lekin koí tum men se sharí'at par 'amal nahín kartá? Tum kyún mere qatl kí fikr men ho?

20 Logon ne jawáb diyá, aur kahá, Tujh par ek deo hai; kaun tujhe qatl kiyá cháhtá hai?

21 Yisú' ne jawáb men unhen kahá, Main ne ek kám kiyá, aur tum sab us ke bá'is ta'ajjub karte ho.

22 Músá ne tumhen ḳhatne ká hukm diyá, hálánki wuh Músá se nahín, balki bápdádon se hai; so tum sabt ke din ádmí ká ḳhatna karte ho.

23 Pas agar sabt ke roz ádmí ká ḳhatna kiyá játá hai, táki Músá ke shar'a se 'udúl na ho, to kyá tum is liye mujh par gusse ho, ki main ne sabt ke din ek mard ko bilkull changá kiyá?

24 Záhir ke muwáfiq 'adálat na karo, balki wájibí 'adálat karo.

25 Tab ba'ze Yarúsalamíon ne kahá, Kyá yih wuh nahín, ki jise qatl kiyá cháhte hain?

26 Lekin dekho, wuh to bedhaṛak boltá hai, aur we use kuchh nahín kahte; pas kyá sardáron ne bhí yaqín kiyá, ki filhaqíqat yihí Masíh hai?

27 Lekin hamen ma'lúm hai, ki yih kahán ká hai; par Masíh jab áwegá, to koí na jánegá, ki wuh kahán ká hai.

28 Tab Yisú' haikal men ta'lím dete húe yún pukárá, ki Tum mujhe pahchánte, aur jánte ho, ki main kahán ká hún: aur main áp se nahín áyá hún, magar merá bhejnewálá sachchá hai, jis se tum wáqif nahín ho.

29 Main use jántá hún; is liye ki main us kí taraf se hún, aur us ne mujhe bhejá hai.

30 Tab unhon ne cháhá, ki use pakaṛ len: par is liye ki us ká waqt hanoz na pahunchá thá, kisí ne us par háth na ḍálá.

31 Aur un logon men se bahutere us par ímán lá,e, aur bole ki Jab Masíh áwegá, to kyá in se, jo us ne dikháe hain, ziyáda mu'ajize dikháwegá?

32 ¶ Farísíon ne jamá'at kí takrár, jo us kí bábat ho rahí thí, suní; tab Farísíon aur sardár káhinon ne piyáde bheje, ki use pakaṛ len.

33 Us waqt Yisú' ne unhen kahá, Ab thoṛí der tak main tumháre sáth hún, tab us pás, jis ne mujhe bhejá, játá hún.

34 Tum mujhe ḍhúnḍhoge, aur na páoge, aur jahán main hún, tum á na sakoge.

35 Us waqt Yahúdíon ne ápas men kahá, ki Wuh kahán jáegá, jo use ham na páwenge? kyá wuh un logon ke pás, jo Yúnáníon men paráganda húe, jáegá, aur Yúnáníon ko ta'lím degá?

36 Yih kyá bát hai, jo us ne kahí, ki Tum mujhe ḍhúnḍhoge, aur na páoge: aur jahán main hún, tum na á sakoge?

37 Phir 'íd ke pichhle din, jo baṛá din hai, Yisú' khaṛá húá, aur pukárke kahá, Agar koí piyásá ho, mujh pás áwe, aur pí,e.

38 Jo mujh par ímán látá hai, us ke badan se, jaisá kitáb kahtí hai, jíte pání kí nadíán járí hongí.

39 Us ne yih Rúh kí bábat kahí, jise we, jo us par ímán lá,e, páne par the; kyúnki Rúh i Quds ab tak na utrí thí, is liye ki Yisú' hanoz apne jalál ko na pahunchá thá.

40 ¶ Tab un logon men se bahuteron ne yih sunkar kahá, Filhaqíqat, yihí wuh Nabí hai.

41 Auron ne kahá, Yih Masíh hai. Par ba'zon ne kahá, Kyá Masíh Galíl se átá hai?

42 Kyá kitábon men yih bát nahín, ki Masíh Dáúd kí nasl se, aur Baitlaham kí bastí se, jahán Dáúd thá, átá hai?

43 So logon men us kí bábat ikhtiláf húá.

44 Aur ba'zon ne cháhá thá, ki use pakaṛlen, par kisí ne us par háth na ḍále.

45 ¶ Tab piyáde Sardár Káhinon aur Farísíon ke pás áe, aur unhon ne un se kahá, Tum use kyún na láe?

46 Piyádon ne jawáb diyá, ki Hargiz kisí shakhs ne is ádmí kí mánind kalám nahín kahá.

47 Tab Farísíon ne unhen jawáb diyá, Kyá tum bhí gumráh kíe gae ho?

48 Kyá koí sardáron yá Farísíon men se us par ímán láyá?

49 Par yih log, jo sharí'at se wáqif nahín, la'natí hain.

50 Niqúdemús ne, jo rát ko Yisú' pás áyá thá, aur un men se ek thá, unhen kahá,

51 Kyá hamárí sharí'at kisí ko, peshtar us se, ki us kí sune aur jáne ki wuh kyá kartá hai, gunáhgár ṭhahrátí hai?

52 Unhon ne us ke jawáb men kahá, Kyá tú bhí Galílí hai? Ḍhúnḍh, aur dekh: ki Galíl se koí nabí záhir nahín húá.

53 Phir har ek apne ghar ko gayá.

VIII BÁB.

1 TAB Yisú' koh i Zaitún ko gayá.

2 Aur subh sawere haikal men phir dákhil húá, aur sab log us ke pás á,e; aur us ne baiṭhkar unhen ta'lím dí.

3 Tab Faqíh aur Farísí ek 'aurat ko, jo ziná men pakṛí gaí thí, us pás lá,e, aur use bích men khaṛá karke us se kahá, ki,

4 Ai Ustád, yih 'aurat ziná men 'ain fi'al ke waqt pakṛí gaí.

5 Músá ne to Tauret men ham ko hukm diyá hai, ki aisíon ko sangsár karen; par tú kyá kahtá hai?

6 Unhon ne ázmáish ke liye yih kahá, táki us par nálish kí wajh páwen. Par Yisú' jhukke unglí se zamín par likhne lagá.

7 Aur jab we us se suwál karte ga,e, to us ne sídhe hokar unhen kahá, Jo ki tum men begunáh hai, pahle wuhí use patthar máre.

8 Aur phir jhukke zamín par likhá.

9 Aur we yih sunkar dil hí dil men áp ko gunáhgár samajhke baṛon se leke chhoṭon tak ek ek karke chale ga,e: aur Yisú' akelá rah gayá, aur 'aurat bích men khaṛí rahí.

10 Tab Yisú' ne sídhe hokar 'aurat ke siwá kisí ko na dekhá,

aur us se kahá, Ai 'aurat, we tere nálish karnewále kahán hain? kyá kisí ne tujh par hukm na kiyá?

11 Wuh bolí, Ai Khudáwand, Kisí ne nahín. Yisú' ne us se kahá, Main bhí tujh par hukm nahín kartá; já aur phir gunáh na kar.

12 ¶ Tab Yisú' ne phir unhen kahá, Jahán ká núr main hún; jo merí pairawí kartá hai, andhere men na chalegá, balki zindagí ká núr páwegá.

13 Tab Farísíon ne us se kahá, Tú apne haqq men gawáhí detá hai; terí gawáhí sach nahín.

14 Yisú' ne jawáb diyá, aur unhen kahá, Agarchi main apní bábat gawáhí detá hún, taubhí merí gawáhí sach hai: kyúnki main jántá hún, ki main kahán se áyá hún, aur main kahán ko játá hún; par tum nahín jánte, ki main kahán se áyá hún, aur kahán ko játá hún.

15 Tum jism ke mutábiq hukm karte ho, main kisí par hukm nahín kartá.

16 Aur agar main hukm karún, to merá hukm haqq hai, kyúnki main akelá nahín, par main aur Báp jis ne mujhe bhejá.

17 Tumhárí sharí'at men yih bhí likhá hai, ki do ádmíon kí gawáhí sach hai.

18 Ek to main hún, jo apní bábat gawáhí detá hún, aur ek Báp jis ne mujhe bhejá hai, mere liye gawáhí detá hai.

19 Tab unhon ne us se kahá, Terá Báp kahán hai? Yisú' ne jawáb diyá, Tum na mujhe jánte, aur na mere Báp ko; agar tum mujhe jánte, to mere Báp ko bhí jánte.

20 Yisú' ne yih báten haikal ke andar bait ul mál men ta'lím dete húe kahín, aur kisí ne us par háth na dálá, ki us ká waqt hanoz na áyá thá.

21 Tab Yisú' ne phir unhen kahá, Main játá hún, aur tum mujhe dhúndhoge, aur apne gunáh men maroge; jahán main játá hún, tum á nahín sakte ho.

22 Tab Yahúdíon ne kahá, Kyá wuh apne taín már dálegá? jo kahtá hai, Jahán main játá hún, tum á nahín sakte ho.

23 Us ne unhen kahá, Tum níche se ho, main úpar se hún; tum is jahán ke ho, main is jahán ká nahín hún.

24 Is liye main ne tumhen kahá, kí tum apne gunáhon men maroge: kyúnki agar tum ímán nahín láte, ki main hí hún, to tum apne gunáhon men maroge.

25 Tab unhon ne us se kahá, Tú kaun hai? Yisú' ne unhen kahá, Wuhí jo main ne tumhen pahle hí se kahá.

26 Mujh pás bahut báten hain, ki tumháre haqq men kahún, aur hukm karún: par jis ne mujhe bhejá hai, sachchá hai: aur main bhí, wuh báten, jo main ne us se suní hain, jahán ko kahtá hún.

27 We na samjhe, ki wuh un se Báp kí bábat kahtá thá.

28 Phir Yisú' ne unhen kahá, Jab tum Ibn i Ádam ko charháoge, tab tum jánoge, ki main hún, aur main áp se kuchh nahín kartá; magar jo mere Báp ne mujhe sikhláyá, main wuh báten kahtá hún.

29 Aur jis ne mujhe bhejá hai, mere sáth hai; Báp ne mujhe akelá nahín chhorá, kyúnki main hamesha aise kám kartá hún, jo use khush áte hain.

30 Jab wuh yih báten kahtá thá, to bahutere us par ímán lá,e.

31 Tab Yisú' ne un Yahúdíon ko, jo us par ímán lá,e the, kahá, Agar tum merí bát par sábit rahoge, to tum tahqíq mere shágird ho;

32 Aur sacháí ko jánoge, aur sacháí tum ko ázád karegí.

33 ¶ Unhon ne use jawáb diyá, Ham Abirahám kí nasl hain aur kisí ke gulám kabhú na the, tú kyúnkar kahtá hai, ki Tum ázád kiye jáoge?

34 Yisú' ne unhen jawáb diyá, Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo koí gunáh kartá hai, gunáh ká gulám hai.

35 Aur gulám abad tak ghar men nahín rahtá; Beṭá abad tak rahtá hai.

36 Pas agar Beṭá tum ko ázád karegá, to tum tahqíq ázád hoge.

37 Main jántá hún, ki tum Abirahám kí nasl ho; lekin tum mere qatl kí fikr men ho, kyúnki tum men mere kalám kí jagah nahín.

38 Main ne jo kuchh apne Báp ke pás dekhá hai, wuhí kahtá hún: aur tum, wuh jo tum ne apne báp ke pás dekhá hai, karte ho.

39 Unhon ne jawáb men us se kahá, Hamárá Báp Abirahám hai. Yisú' ne unhen kahá, Agar tum Abirahám ke farzand hote, to tum Abirahám ke kám karte.

40 Par tum mujhe qatl kiyá cháhte ho, jo aisá shakhs hai, ki haqq bát, jo main ne Khudá se suní, tumhen kahí; yih Abirahám ne nahín kiyá.

41 Tum apne báp ke kám karte ho. Tab unhon ne us se kahá, Ham harám se paidá nahín húe; hamárá báp ek hai, ya'ne Khudá.

42 Yisú' ne unhen kahá, Agar Khudá tumhárá báp hotá, to tum mujhe 'azíz jánte; kyúnki main Khudá se niklá, aur áyá hún; kyúnki main áp se nahín áyá, par us ne mujhe bhejá.

43 Tum merí 'ibárat kyún nahín samajhte? is liye ki merá kalám sun nahín sakte.

44 Tum apne báp Shaitán se ho, aur cháhte ho, ki apne báp kí khwáhish ke muwáfiq karo. Wuh to shurú' se qátil thá, aur sachái par sábit na rahá; kyúnki us men sachái nahín. Jab wuh jhúṭh kahtá hai, to apne hí se kahtá hai; kyúnki wuh jhúṭhá hai, aur jhúṭh ká bání hai.

45 Par tum is sabab se, ki main sach kahtá hún, mujh par ímán nahín láte.

46 Kaun tum men se mujh par gunáh sábit kartá hai? Agar main sach kahtá hún, tum mujh par ímán kyún nahín láte?

47 Jo Khudá ká hai, Khudá kí báten suntá hai: tum is liye nahín sunte ho, ki tum Khudá ke nahín ho.

48 Tab Yahúdíon ne jawáb men us se kahá, Kyá ham achchhá nahín kahte, ki tú Sámarí hai, aur tere sáth ek deo hai?

49 Yisú' ne jawáb diyá, Mere sáth deo nahín, par main apne Báp kí 'izzat kartá hún, aur tum merí be'izzatí karte ho.

50 Aur main apní buzurgí nahín ḍhúnḍhtá: ek hai, jo ḍhúnḍhtá hai, aur hukm kartá hai.

51 Main tum se sach sach kahtá hún, Agar koí shakhs mere kalám par 'amal kare, to wuh abad tak maut ko hargiz na dekhegá.

52 Tab Yahúdíon ne us se kahá, Ab ham ne jáná, ki tere sáth ek deo hai. Abirahám aur ambiyá mar ga,e, aur tú kahtá hai, Agar koí shakhs mere kalám par 'amal kare, to abad tak maut ká maza na chakhegá.

53 Kyá tú hamáre báp Abirahám se buzurgtar hai, aur wuh mar gayá? ambiyá bhí mar ga,e; tú apne taín kyá ṭhahrátá hai?

54 Yisú' ne jawáb diyá, Agar main apní buzurgí kartá hún, to merí buzurgí kuchh nahín: par merá Báp hai jise tum kahte ho, ki hamárá Khudá hai, wuh merí buzurgí kartá hai.

55 Tum ne use nahín jáná; lekin main use jántá hún; aur agar main kahún, ki main use nahín jántá, to main tumhárí tarah jhúṭhá húngá: par main use jántá hún, aur us ke kalám par 'amal kartá hún.

56 Tumhárá báp Abirahám bahut mushtáq thá, ki mere din dekhe: chunánchi us ne dekhá aur khush húá.

57 Tab Yahúdíon ne us se kahá,

Terí 'umr to pachás baras kí nahín, aur kyá tú ne Abirahám ko dekhá hai?

58 Yisú' ne unhen kahá, Main tum se sach sach kahtá hún, Peshtar us se ki Abirahám ho, main hún.

59 Tab unhon ne patthar uṭháe, ki use máren; par Yisú' ne apne taín poshída kiyá, aur un ke bích se guzarkar haikal se niklá, aur yún chalá gayá.

IX BÁB.

1 PHIR us ne játe húe ek shaḳhs ko, jo janam ká andhá thá, dekhá.

2 Aur us ke shágirdon ne us se púchhá, ki Ai Rabbí, gunáh kis ne kiyá; is shaḳhs ne, yá us ke má báp ne, ki yih andhá paidá húá?

3 Yisú' ne jawáb diyá, Na to is shaḳhs ne gunáh kiyá, na us ke má báp ne; lekin yún húá, táki Ḳhudá ke kám us men záhir howen.

4 Zarúr hai, ki jis ne mujhe bhejá, main us ke kámon ko, jab tak ki din hai, karún; rát átí hai, aur koí us waqt kám nahín kar saktá.

5 Jab tak main jahán men hún, jahán ká núr hún.

6 Yih kahke, us ne zamín par thúká, aur thúk se miṭṭí gúndhí, aur wuh miṭṭí us andhe kí ánkhon par lep kí,

7 Aur us se kahá, Já, aur Siloám ke hauz men, (jis ká tarjuma Bhejá húá hai), nahá. Tab wuh jáke naháyá, aur bíná hoke áyá.

8 ¶ Tab hamsáyon ne, aur jinhon ne áge use andhá dekhá thá, kahá, Kyá yih wuh nahín, jo baiṭhá húá bhíkh mángtá thá?

9 Ba'zon ne kahá, Yih wuhí hai: auron ne kahá, Yih us kí mánind hai: us ne kahá, Main wuhí hún.

10 Phir unhon ne us se kahá, Terí ánkhen kyúnkar khul gaín?

11 Us ne jawáb diyá, aur kahá, ki Ek mard ne, jis ká nám Yisú' hai, miṭṭí gúndhí, aur merí ánkhon par lagáí, aur mujhe kahá, ki Siloám ke hauz men Já, aur nahá. So main jáke naháyá, aur bíná húá.

12 Tab unhon ne us se kahá, ki Wuh kahán hai? Us ne kahá, Main nahín jántá.

13 ¶ We use, jo pahle andhá thá, Farísíon pás le ga,e.

14 Aur jab ki Yisú' ne miṭṭí gúndhke us kí ánkhen kholín thín, sabt ká din thá.

15 Phir Farísíon ne bhí us se púchhá, ki Tú ne apní ánkhen kyúnkar páín? Us ne unhen kahá, ki Us ne merí ánkhon par gílí miṭṭí lagáí, aur main naháyá, aur bíná húá.

16 Tab Farísíon men se ba'zon ne kahá, Yih mard Ḳhudá kí taraf se nahín, kyúnki sabt ke din ko nahín mántá. Auron ne kahá, Kyúnkar ho saktá hai, ki gunahgár insán aise mu'ajize dikháe? So un men iḳhtiláf thá.

17 Unhon ne us andhe shaḳhs ko phir kahá, Tú us ke haqq men, jis ne terí ánkhen kholín, kyá kahtá hai? Wuh bolá, ki Wuh nabí hai.

18 Par Yahúdíon ne yih bát yaqín na kí, ki wuh andhá thá, aur bíná húá, jab tak ki unhon ne us shaḳhs ke má báp ko, jo bíná húá thá, buláyá,

19 Aur un se púchhá, ki Kyá yih tumhárá beṭá hai, jise tum kahte ho, andhá paidá húá? phir wuh ab kyúnkar dekhtá hai?

20 Us ke má báp ne jawáb men unhen kahá, Ham jánte hain, ki yih hamárá beṭá hai, aur yih, ki wuh andhá paidá húá:

21 Lekin yih ham nahín jánte, ki wuh ab kyúnkar dekhtá hai; yá kis ne us kí ánkhen kholí hon, ham nahín jánte; wuh jawán hai, us se púchho, to wuh apní áp kahegá.

22 Us ke má báp Yahúdíon se

ḍarte the, aur is liye unhon ne yih kahá; kyúnki Yahúdíon ne eká kiyá thá, ki agar koí iqrár kare, ki wuh Masíh hai, to 'ibádatkháne se khárij ho jáwe.

23 Is wáste us ke má báp ne kahá, ki Wuh jawán hai, us se púchho.

24 Tab unhon ne us shakhs ko, jo andhá thá, phir bulákar kahá, ki Khudá kí buzurgí kar; ham jánte hain, ki yih mard gunahgár hai.

25 Us ne jawáb diyá aur kahá, ki Main nahín jántá, ki wuh gunáhgár hai: main ek bát jántá hún, ki main andhá thá, ab bíná hún.

26 Tab unhon ne us se phir púchhá, ki Us ne tujh se kyá kiyá? kyúnkar us ne terí ánkhen kholín?

27 Us ne jawáb diyá, Main ne to tumhen abhí kahá, tum ne na suná: kyá tum phir suná cháhte ho? kyá tum bhí us ke shágird hoge?

28 Tab unhon ne us se malámat kí aur kahá, Tú us ká shágird hai; ham Músá ke shágird hain.

29 Ham jánte hain, ki Khudá ne Músá ke sáth kalám kiyá, par ham nahín jánte, ki yih kahán ká hai.

30 Us shakhs ne jawáb men unhen kahá, Is men ta'ajjub hai, ki tum nahín jánte, ki yih kahán ká hai, aur us ne merí ánkhen kholí hain.

31 Ham jánte hain, ki Khudá gunahgáron kí nahín suntá, par agar koí Khudá-parast ho, aur us kí marzí par chale, to us kí wuh suntá hai.

32 Dunyá ke shurú' se sunne men nahín áyá, ki kisí ne janam ke andhe kí ánkhen kholín hon.

33 Agar yih mard Khudá kí taraf se na hotá, to kuchh na kar saktá.

34 Unhon ne jawáb men us se kahá, Tú to bilkull gunáhon men paidá húá, aur kyá ham ko sikhlátá hai? Tab unhon ne use báhar nikál diyá.

35 Yisú' ne suná, ki unhon ne use báhar nikál diyá, tab us ne use pákar kahá, Kyá tú Khudá ke Beṭe par ímán látá hai?

36 Us ne jawáb men kahá, Ai Khudáwand, wuh kaun hai, ki main us par ímán láún?

37 Yisú' ne us se kahá, Tú ne to use dekhá hai, aur jo tujh se boltá hai, wuhí hai.

38 Us ne kahá, Ai Khudáwand, main ímán látá hún. Aur us ne use sijda kiyá.

39 ¶ Tab Yisú' ne kahá, ki Main 'adálat ke liye is dunyá men áyá hún, táki we jo nahín dekhte hain, dekhen, aur jo dekhte hain, andhe ho jáwen.

40 Aur Farísíon ne, jo us ke sáth the, yih báten sunke us se kahá, Kyá ham bhí andhe hain?

41 Yisú' ne unhen kahá, Agar tum andhe hote, to gunahgár na hote: par ab tum to kahte ho ki, Ham dekhte hain; is liye tumhárá gunáh rahtá hai.

X BÁB.

1 MAIN tum se sach sach kahtá hún, Jo ki darwáze se bheṛkháne men dákhil nahín hotá, balki aur taraf se úpar chaṛhtá hai, wuh chor aur baṭmár hai.

2 Lekin wuh jo darwáze se dákhil hotá hai, bheṛon ká gaṛariyá hai.

3 Us ke liye darbán kholtá hai; aur bheṛen us kí áwáz suntí hain; aur wuh apní bheṛon ko nám leke bulátá hai, aur unhen báhar le játá hai.

4 Aur jab wuh apní bheṛon ko báhar nikáltá hai, to un ke áge áge chaltá hai, aur bheṛen us ke píchhe ho letí hain; kyúnki we us kí áwáz pahchántí hain.

5 Aur we begáne ke píchhe nahín játín, balki us se bhágtí

hain; is liye ki begánon kí áwáz nahín pahchántín.

6 Yisú' ne yih tamsíl unhen kahí; lekin we na samjhe, ki yih kyá báten thín, jo wuh un se kahtá thá.

7 Tab Yisú' ne unhen phir kahá, Main tum se sach sach kahtá hún, ki Bheron ká darwáza main hún.

8 Sab jitne mujh se áge á,e, chor aur baṭmár hain: par bheron ne un kí na suní.

9 Darwáza main hún: agar koí shakhs mujh se dákhil ho, to naját páwegá, aur andar báhar á,e já,egá, aur charágáh páegá.

10 Chor nahín átá, magar churáne, aur qatl karne, aur halák karne ko: main áyá hún, táki we zindagí páwen, aur ziyáda hásil karen.

11 Achchhá garariyá main hún: achchhá garariyá bheron ke liye apní ján detá hai.

12 Par mazdúr, aur wuh jo garariyá nahín, aur bheron ká málik nahín, bheriyá áte dekhkar bheron ko chhor detá hai, aur bhág játá hai, aur bheriyá unhen pakartá hai, aur bheron ko parágandá kartá hai.

13 Mazdúr bhágtá hai, kyúnki wuh mazdúr hai, aur bheron ke liye fikr nahín kartá.

14 Achchhá garariyá main hún, aur apníon ko pahchántá hún, aur merí mujhe jántí hain.

15 Jis tarah se Báp mujhe jántá hai, us tarah main Báp ko jántá hún: aur main bheron ke liye apní ján detá hún,

16 Aur merí aur bhí bheren hain, jo is bherkháne kí nahín; zarúr hai, ki main unhen bhí láún, aur we merí áwáz sunengín, aur ek hí galla, aur ek hí garariyá hogá.

17 Báp mujhe is liye piyár kartá hai, ki main apní ján detá hún, táki main use phir lún.

18 Koí shakhs use mujh se nahín letá, par main use áp se detá hún; merá ikhtiyár hai, ki use dún, aur merá ikhtiyár hai, ki use phir lún. Yih hukm main ne apne Báp se páyá.

19 ¶ Tab Yahúdíon ke bích, in báton ke sabab, phir ikhtiláf húá.

20 Aur bahuton ne un men se kahá, ki Us ke sáth ek deo hai, aur wuh siṛí hai, tum us kí kyún sunte ho?

21 Auron ne kahá, Yih báten díwáne kí nahín. Kyá deo andhe kí ánkhen khol saktá hai?

22 ¶ Yarúsalam men tajdíd kí 'íd húí, aur jáṛe ká mausim thá.

23 Aur Yisú' haikal ke andar Sulaimání usáre men phirtá thá.

24 Tab Yahúdíon ne use á gherá aur us se kahá, ki Tú kab tak hamáre dil ko adhar men rakhegá? Agar tú Masíh hai, to ham ko sáf kah de.

25 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne to tumhen kahá, aur tum ne yaqín na kiyá: jo kám main apne Báp ke nám se kartá hún, yih mere gawáh hain.

26 Lekin tum ímán nahín láte, kyúnki jaisá main ne tumhen kahá, tum merí bheron men se nahín.

27 Merí bheren merí áwáz suntí hain, aur main unhen jántá hún, aur we mere píchhe chaltí hain.

28 Aur main unhen hamesha kí zindagí bakhshtá hún, aur we kabhí halák na hongín: aur koí unhen mere háth se chhín na legá.

29 Merá Báp, jis ne unhen mujhe diyá hai, sab se baṛá hai; aur koí unhen mere Báp ke háth se chhín nahín le saktá.

30 Main aur Báp ek hain.

31 Tab Yahúdíon ne phir patthar uṭháe ki us par patthráo karen.

32 Yisú' ne unhen jawáb diyá, ki Main ne apne Báp ke bahut se achchhe kám tumhen dikháe hain; un men se kis kám ke liye tum mujhe patthráo karte ho?

33 Yahúdíon ne use jawáb diyá,

aur kahá, ki Ham tujhe achchhe kám ke liye nahín, balki is liye tujhe patthráo karte hain, ki tú kufr kahtá hai, aur insán hoke apne taín Khudá banátá hai.

34 Yisú' ne unhen jawáb diyá, Kyá tumhárí sharí'at men yih nahín likhá hai, ki Main ne kahá, Tum Khudá ho?

35 Jab ki us ne unhen, jin ke pás Khudá ká kalám áyá, Khudá kahá, aur mumkin nahín ki kitáb bátil ho;

36 Tum use, jise Khudá ne makhsús kiyá, aur jahán men bhejá, kahte ho, ki Tú kufr baktá hai, ki main ne kahá, Main Khudá ká Betá hún.

37 Agar main apne Báp ke kám nahín kartá, to mujh par ímán mat láo.

38 Lekin agar main kartá hún, to agarchi mujh par ímán na láo, taubhí kámon par ímán láo, táki tum jáno, aur yaqín karo, ki Báp mujh men hai, aur main us men hún.

39 Tab unhon ne phir cháhá, ki use pakar len; par wuh un ke háthon se nikal gayá,

40 Aur Yardan ke pár, us jagah, jahán Yuhanná pahle baptisma diyá kartá thá, phir gayá; aur wahán rahá.

41 Aur bahuton ne us pás jáke kahá, ki Yuhanná ne to koí mu'ajiza nahín dikháyá, par sab báten jo Yuhanná ne is ke haqq men kahín, sachchí thín.

42 Aur wahán bahut se us par ímán lá,e.

XI BÁB.

1 AUR La'azar náme ek shakhs Bait'aniyá ká rahnewálá, jo Mariyam aur us kí bahin Marthá ke gánw ká thá, bímár thá.

2 (Wuhí Mariyam, jis ne Khudáwand ko 'itr malá, aur apne bálon se us ke páon ko ponchhá thá, usí ká bháí La'azar bímár thá.)

3 So us kí bahinon ne us ko yih kahlá bhejá, ki Ai Khudáwand, dekh, jise tú piyár kartá hai, bímár hai.

4 Yisú' ne sunke kahá, ki Yih maut kí bímárí nahín, lekin Khudá kí buzurgí ke liye hai, táki us ke sabab se Khudá ke Bete kí buzurgí kí jáwe.

5 Aur Yisú' Marthá ko, aur us kí bahin aur La'azar ko piyár kartá thá.

6 So jab us ne suná, ki wuh bímár hai, do aur roz us jagah, jahán wuh thá, rahá.

7 Phir ba'd us ke shágirdon se kahá, Áo, ham phir Yahúdiya men jáen.

8 Shágirdon ne us se kahá, Ai Rabbí, abhí Yahúdíon ne cháhá thá, ki tujhe patthráo karen, aur tú wahán phir játá hai?

9 Yisú' ne jawáb diyá, ki Kyá din ke bárah ghante nahín? Agar koí, din ke waqt, chale, to wuh thokar nahín khátá; kyúnki wuh is jahán kí roshní dekhtá hai.

10 Par agar koí rát ke waqt chale, to wuh thokar khátá hai, kyúnki us men roshní nahín.

11 Us ne yih báten kahín; aur ba'd us ke un se kahá, ki Hamárá dost La'azar so gayá hai; par main játá hún, ki use jagáún.

12 Tab us ke shágirdon ne kahá, Ai Khudáwand, agar wuh sotá hai, to changá ho já,egá.

13 Yisú' ne to us kí maut kí bábat kahá, par unhon ne khiyál kiyá, ki us ne nínd ke árám kí farmáí.

14 Tab Yisú' ne unhen sáf kahá, ki La'azar mar gayá.

15 Aur main tumháre liye is par khush hún, ki main wahán na thá, táki tum ímán láo; par áo aur us pás jáen.

16 Tab Thúmá ne, jise Didumús kahte hain, apne ham-shágirdon se kahá, Áo, ham bhí chalen, táki us ke sáth maren.

17 Pas Yisú' ne áke daryáft kiyá ki chár din húe, ki use qabr men rakhá.

18 Aur Bait'aniyá Yarúsalam se nazdík, taḳhmínan do kos ke qaríb, thá.

19 Aur bahut se Yahúdí, Marthá aur Mariyam ke pás á,e the, ki un ke bháí kí bábat un se mátampursí karen,

20 So Marthá ne jon suná ki Yisú' átá hai, us ká istiqbál kiyá; par Mariyam ghar men baiṭhí rahí.

21 Tab Marthá ne Yisú' ko kahá, Ai Ḳhudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bháí na martá.

22 Lekin main jántí hún, ki ab bhí, jo kuchh tú Ḳhudá se mánge, Ḳhudá tujhe degá.

23 Yisú' ne us se kahá, Terá bháí phir uṭhegá.

24 Marthá ne kahá, Main jántí hún, ki qiyámat men pichhle din phir uṭhegá.

25 Yisú' ne us se kahá, Qiyámat aur zindagí main hí hún; jo mujh par ímán láwe, agarchi wuh mar já,e, jí,egá.

26 Aur jo koí jítá hai, aur mujh par ímán látá hai, kabhí na maregá. Kyá tú yih yaqín rakhtí hai?

27 Us ne us se kahá, Hán Ai Ḳhudáwand, mujhe yaqín hai, ki Ḳhudá ká Beṭá Masíh, jo dunyá men ánewálá thá, tú hí hai.

28 Wuh yih kahke chalí ga,í, aur chupke apní bahin Mariyam ko buláke kahá, ki Ustád áyá hai, aur tujhe bulátá hai.

29 Wuh yih bát sunte hí jald uṭhí, aur us pás á,í.

30 Aur Yisú' hanoz bastí men na pahunchá thá, balki usí jagah thá, jahán Marthá use milí thí.

31 Tab Yahúdí jo us ke sáth ghar men the, aur use tasallí dete the, yih dekhke ki Mariyam jald uṭhí, aur báhar gaí, yún kahte húe us ke píchhe ho lie, ki Wuh qabr par rone játí hai.

32 Aur jab Mariyam wahán jahán Yisú' thá á,í, aur use dekhá, to us ke qadamon par girke kahá, Ai Ḳhudáwand, agar tú yahán hotá, to merá bháí mar na játá.

33 Jab Yisú' ne us ko dekhá, ki rotí hai, aur Yahúdíon ko bhí, jo us ke sáth á,e the, ki rote hain, to dil se áh márí aur mátam kiyá,

34 Aur kahá, Tum ne use kahán rakhá? Unhon ne kahá, Ai Ḳhudáwand, á, aur dekh.

35 Yisú' royá.

36 Tab Yahúdí bole, ki Dekho, use kitná piyár kartá thá!

37 Ba'zon ne un men se kahá, Kyá yih mard jis ne andhe kí ánkhen kholín, na kar saká, ki yih shaḳhs bhí na martá.

38 Tab Yisú' apne dil se phir áh kartá húá qabr par áyá. Wuh ek gár thá, aur us par ek paṭiyá dharí thí.

39 Yisú' ne kahá, ki Patthar uṭháo? Us murde kí bahin Marthá ne us se kahá, Ai Ḳhudáwand us se to ab badbú átí hai, kyúnki use chár din húe.

40 Yisú' ne us se kahá, Kyá main ne tujhe nahín kahá, ki Agar tú ímán láwe, to Ḳhudá ká jalál dekhegí?

41 Tab unhon ne paṭiye ko wahán se, jahán wuh murda gaṛá thá, uṭháyá. Yisú' ne apní ánkhen uṭhá,ín aur kahá, Ai Báp, main terá shukr kartá hún, ki tú ne merí suní hai:

42 Aur main ne jáná ki tú merí nit suntá hai: par in logon ke bá'is, jo ás pás khaṛe hain, main ne yih kahá, táki we ímán láwen, ki tú ne mujhe bhejá hai.

43 Aur yih kahke buland áwáz se chilláyá, ki Ai La'azar, báhar nikal á.

44 Tab wuh jo mar gayá thá, kafan se háth o pánw bandhe húe nikal áyá: aur us ká chihra girdágird rúmál se lapeṭá húá thá. Yisú' ne unhen kahá, Use khol do, aur jáne do.

45 Tab Yahúdíon men se bahutere jo Mariyam kane á,e the, aur Yisú' ká yih kám dekhá thá, us par ímán lá,e.

46 Par un men se ba'zon ne Farísíon ke pás jáke wuh kám, jo Yisú' ne kiyá thá, bayán kiyá.

47 ¶ Tab Sardár Káhinon aur Farísíon ne Sadr majlis jam'a kí, aur kahá, ki Ham kyá karte hain? ki yih mard bahut mu'ajize dikhátá hai.

48 Agar ham use yúnhí chhoren to sab us par ímán láwenge; aur Rúmí áke hamáre mulk aur qaumíyat ko bhí le lenge.

49 Aur un men se ek ne, Qiyáfá nám, jo us sál sardár káhin thá, un se kahá, Tum kuchh nahín jánte,

50 Aur na andesha karte ho, ki hamáre liye yih bihtar hai, ki ek ádmí qaum ke badle mare, na ki sárí qaum halák howe.

51 Us ne yih apní taraf se na kahá; lekin us sabab se ki us baras Sardár Káhin thá, pesh-khabarí kí, ki Yisú' us qaum ke wáste maregá;

52 Aur na sirf us qaum ke wáste, balki is wáste bhí, ki wuh Khudá ke farzandon ko, jo parágauda húe, báham jam'a kare.

53 So we usí roz se ápas men mashwarat karne lage, ki us ko ján se máren.

54 Is waqt se Yisú' ne Yahúdíon men záhirá phirná chhorá, balki wahán se bayábán kí nawáhí ke Ifráím nám ek shahr men gayá, aur apne shágirdon ke sáth wahán guzrán karne lagá.

55 ¶ Aur Yahúdíon kí 'íd i fasah nazdík thí, aur bahutere 'íd ke pahle us nawáhí se Yarúsalam ko ga,e, táki apne taín pák karen.

56 Aur Yisú' kí talásh kí, aur haikal men khare hoke ápas men kahá, ki Tum kyá gumán karte ho, ki wuh 'íd men na áwegá?

57 Aur Sardár Káhinon aur Farísíon ne bhí hukm diyá thá, ki agar koí jántá ho, ki wuh kahán hai, to dikhláwe, táki use pakar len.

XII BÁB.

1 PHIR Yisú', fasah se chhah roz áge, Bait'aniyá men jahán La'azar thá, jise us ne murdon men se uthháyá thá, áyá.

2 Wahán unhon ne us ke liye ziyáfat kí, aur Marthá khidmat kartí thí, par La'azar ek un men se thá, jo us ke sáth kháne baithe the.

3 Tab Mariyam ne ádh ser khális aur qímatí jatámásí ká 'itr lekar Yisú' ke páon par malá aur apne bálon se us ke pánw ponchhe; aur ghar 'itr kí bú se bhar gayá thá.

4 Tab Yahúdáh Iskariyútí ne, jo Shama'ún ká betá, aur us ke shágirdon men se ek thá, jo use pakarwáyá cháhtá thá, kahá: ki,

5 Yih 'itr tín sau dínár ko kyún na bechá gayá, aur muhtájon ko na diyá gayá?

6 Us ne yih na is liye kahá, ki muhtájon kí kuchh fikr kartá thá, par is liye ki wuh chor thá, aur thailí sáth rakhtá thá, aur jo kuchh us men partá thá, uthá letá thá.

7 Tab Yisú' ne kahá, ki Use chhor de, ki us ne yih mere roz i kafan ke liye rakhá thá.

8 Kyúnki muhtáj hamesha tumháre sáth honge, par main hamesha tumháre sáth nahín.

9 Aur Yahúdíon ke bahut log ján ga,e, ki wuh wahán hai, aur we á,e, na sirf Yisú' ke sabab, balki is liye bhí, ki La'azar ko, jise us ne jiláyá thá, dekhen.

10 ¶ Tab Sardár Káhinon ne mashwarat kí, ki La'azar ko bhí ján se máren;

11 Kyúnki us ke sabab se bahut Yahúdí phir ga,e, aur Yisú' par ímán lá,e the.

12 ¶ Dúsre roz, bahut log, jo 'íd men á,e the, yih sunke, ki Yisú' Yarúsalam men átá hai,

13 Khajúr ke darakhton kí dálíán liyán, aur us ke istiqbál

ko nikle, aur pukáre, Hosh'anná! Mubárak wuh jo Khudáwand ke nám se átá hai, Isráel ká Bádsháh.

14 Aur Yisú', ek gadhí ká bachcha pákar, us par sawár húá, jaisá ki likhá hai,

15 Ai Saihún kí beṭí, mat ḍar; dekh, terá Bádsháh gadhí ke bachche par sawár hoke átá hai.

16 Us ke shágird pahle yih báten na samjhe, lekin jab Yisú' apne jalál ko pahunchá, tab unhon ne yád kiyá, ki yih báten us ke haqq men likhí thín, aur yih, ki unhon ne usí se yih sulúk kiyá.

17 Tab un logon ne, jo us ke sáth the, jis waqt us ne La'azar ko qabr se báhar buláyá, aur murdon men se uṭháyá thá, gawáhí dí.

18 Is bá'is wuh bhír us ke istiqbál ko niklí, kyúnki unhon ne suná, ki us ne yih mu'ajiza dikhláyá.

19 Tab Farísíon ne ápas men kahá, Tum dekhte ho, ki tum se kuchh ban nahín paṛtá? Dekho, ki ek 'álam us ká pairau ho chalá.

20 ¶ Aur un ke darmiyán, jo 'íd men parastish karne á,e the, ba'ze Yúnání the.

21 We Failbús ke pás, jo Baitsaidá e Galíl ká thá, á,e, aur us se 'arz kí, aur kahá, ki Ai sáhib, ham cháhte hain, ki Yisú' ko dekhen.

22 Failbús ne áke Andryás se kahá: aur phir Andryás aur Failbús ne Yisú' ko khabar dí.

23 ¶ Yisú' ne unhen yih jawáb diyá, aur kahá ki Waqt áyá, ki Ibn i Ádam jalál páwe.

24 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Gehún ká dána, agar zamín men girke mar na jáwe, to akelá rahtá hai; par agar wuh mare, to bahut sá phal látá hai.

25 Jo apní ján ko 'azíz rakhtá hai, use khoegá; aur wuh, jo is jahán men apní ján se 'adáwat rakhtá hai, use hamesha kí zindagí ke liye mahfúz rakhegá.

26 Agar koí merí khidmat kare, to cháhiye ki wuh merí pairawí kare; aur jis jagah main hún, merá khádim bhí wahín hogá: agar koí merí khidmat kare to Báp us kí 'izzat karegá.

27 Ab merí ján ghabrátí hai; aur main kyá kahún? ki Ai Báp, mujhe is ghaṛí se bachá? lekin main to isí ghaṛí ke liye áyá hún.

28 Ai Báp, apne nám ko jalál bakhsh. Wunhín ásmán se áwáz á,í, ki Main ne jalál bakhshá hai, aur phir jalál bakhshúngá.

29 Tab logon ne, jo házir the, yih sunke kahá, ki Bádal garjá: auron ne kahá, ki Firishta us se bolá.

30 Yisú' ne jawáb diyá, aur kahá, ki Yih áwáz mere wáste nahín, balki tumháre liye á,í.

31 Ab is dunyá par hukm hotá hai: ab is dunyá ká sardár nikál diyá já,egá.

32 Aur main jo hún, agar zamín se úpar uṭháyá jáún, to sab ko apne pás khainchúngá.

33 Us ne yih kahke patá diyá, ki Wuh kis maut se marne par hai.

34 Logon ne jawáb men kahá, Ham ne sharí'at se suná hai, ki Masíh abad tak rahegá, phir tú kyúnkar kahtá hai, ki Zarúr hai, ki Ibn i Ádam uṭháyá já,e? yih Ibn i Ádam kaun hai?

35 Yisú' ne unhen kahá, ki Núr aur thoṛí der tak tumháre darmiyán hai. Jab tak ki núr tumháre pás hai, chalo, na ho ki táríkí tumhen já pakṛe; aur wuh jo andhere men chaltá hai, nahín jántá, ki kidhar játá hai.

36 Jab tak núr tumháre pás hai, núr par ímán láo, táki tum núr ke farzand ho. Yisú' ne yih báten kahín, aur jáke apne taín un se chhipáyá.

37 ¶ Aur agarchi us ne un ke rú ba rú itne mu'ajize dikháe, par we ímán na lá,e:

38 Táki Yas'aiyáh nabí ká kalám, jo us ne kahá, púrá howe, ki Ai

Khudáwand, hamáre paigám ko kis ne yaqín kiyá hai? aur Khudáwand ká háth kis par záhir húá hai?

39 Is liye we ímán na lá sake, ki Yas'aiyáh ne phir kahá,

40 Us ne un kí ánkhen andhí kiyán, aur un ke dil sakht kíe hain, tá na ho ki we ánkhon se dekhen, aur dil se samjhen, aur rujú' láwen, aur main unhen changá karún.

41 Yas'aiyáh ne yih farmáyá thá, jab us ke jalál ko dekhá, aur us kí bábat báten kín.

42 ¶ Báwujúd us ke, sardáron men se bhí bahut us par ímán lá,e, magar Farísíon ke bá'is, unhon ne iqrár na kiyá, na ho ki 'ibádatkháne se khárij kíe já,en.

43 Kyúnki we insán kí ta'ríf ko Khudá kí ta'ríf se ziyáda 'azíz jánte the.

44 ¶ Yisú' ne pukárke kahá, Wuh jo mujh par ímán látá hai, mujh par nahín, balki us par, jis ne mujhe bhejá, ímán látá hai.

45 Aur wuh, jo mujhe dekhtá hai, mere bhejnewále ko dekhtá hai.

46 Main jahán men núr hoke áyá hún, táki jo koí mujh par ímán láwe, andhere men na rahe.

47 Aur agar koí shakhs merí báten sune, aur ímán na láwe, to main us par hukm nahín kartá; kyúnki main is liye nahín áyá, ki jahán par hukm karún, balki is liye ki jahán ko bacháún.

48 Wuh jo mujhe haqír jántá, aur merí báton ko qabúl nahín kartá, us ke liye ek hukm karnewálá hai: kalám, jo main ne kahá hai, wuhí us ko pichhle din gunáhgár thahráegá.

49 Kyúnki main ne to áp se nahín kahá, balki Báp ne jis ne mujhe bhejá, mujhe farmán diyá, ki main kyá bolún, aur main kyá kahún.

50 Aur main jántá hún, ki us ká farmán hamesha kí zindagí hai: pas jo kuchh ki main kahtá hún, jis tarah Báp ne mujhe kahá, usí tarah kahtá hún.

XIII BAB.

1 'ÍD i fasah se pahle, jab ki Yisú' ne jáná, ki merá waqt á pahunchá hai, ki is jahán se Báp pás jáún, so jaisá wuh áge apnon ko jo dunyá men the piyár kartá thá, waisá hí ákhir tak piyár kartá rahá.

2 Aur jab shám ká kháná khá chuke, Shaitán ne Shama'ún ke beṭe Yahúdáh Iskariyútí ke dil men dálá, ki use pakaṛwáe.

3 Yisú', yih jánkar, ki Báp ne sab chízen mere háthon men dín, aur main Khudá ke pás se áyá, aur Khudá ke pás játá hún;

4 Kháne se uṭhá, aur apne kapṛe utár rakhe, aur rúmál lekar apní kamar men bándhá.

5 Ba'd us ke ek básan men pání ḍhálá, aur shágirdon ke pánw dhone, aur us rúmál se, jo kamar men bandhá thá, ponchhne lagá.

6 Phir wuh Shama'ún Patras tak áyá: tab us ne us se kahá, Ai Khudáwand, tú mere pánw dhotá hai?

7 Yisú' ne jawáb men us se kahá, Jo ki main kartá hún, ab tú nahín jántá, par ba'd us ke jánegá.

8 Patras ne us se kahá, ki Áp mere pánw kabhí na dhowen. Yisú' ne use jawáb diyá, Agar main tujhe na dhoún, to mere sáth terá hissa na hogá.

9 Shama'ún Patras ne us se kahá, ki Ai Khudáwand, sirf mere pánw nahín, balki mere háth aur sir bhí.

10 Yisú' ne us se kahá, Wuh jo dhoyá gayá hai, siwá pánw dhone ke, muhtáj nahín, balki sarásar pák hai; aur tum pák ho, lekin sab nahín.

11 Kyúnki wuh to apne pakaṛwánewále ko jántá thá, is liye us ne kahá Tum sab pák nahín ho.

12 Jab wuh un ke pánw dho-

chuká thá, aur apne kapre líe the, phir baiṭhkar unhen kahá, Áyá tum jánte ho, ki main ne tum se kyá kiyá?

13 Tum mujhe Ustád, aur Khudáwand kahá karte ho: tum khúb kahte ho, kyúnki main hún.

14 Pas jab ki mujh Khudáwand aur Ustád ne tumháre pánw dhoe, to tumhen bhí lázim hai, ki ek dúsre ke pánw dhoo.

15 Is liye main ne tumhen ek namúna diyá hai, táki jaisá main ne tum se kiyá, tum bhí karo.

16 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Naukar apne áqá se bará nahín, aur na wuh jo bhejá gayá hai, apne bhejnewále se.

17 Agar tum yih báten samajhte aur un par 'amal karte ho, to mubárak ho.

18 ¶ Main tum sab kí bábat nahín kahtá; main jántá hún, jinhen main ne chuná hai: lekin yih hotá táki nawishta púrá howe, Us ne, jo mere sáth roṭí khátá hai, mujh par lát uṭháí hai.

19 Ab main tum se is ke wáqi' hone se pahle kahtá hún, ki jab wuh wuqú' men áwe, to tum ímán láo, ki main hí hún.

20 Main tum se sach sach kahtá hún, Wuh, jo us ko jise main bhejtá hún qabúl kartá hai, mujhe qabúl kartá hai; aur wuh jo mujhe qabúl kartá hai, use, jis ne mujhe bhejá, qabúl kartá hai.

21 Yisú' yún kahke dil men ghabráyá, aur gawáhí deke bolá, Main tum se sach sach kahtá hún, ki Ek tum men se mujhe pakarwá,egá.

22 Tab shágird shubha men hoke, ki us ne kis kí bábat kahá, ek dúsre ko dekhne lagá.

23 Aur us ke shágirdon men se ek, jise Yisú' piyár kartá thá, Yisú' kí chhátí kí taraf jhuká húá baiṭhá thá.

24 Tab Shama'ún Patras ne use ishára kiyá, ki daryáft kare, ki wuh jis kí bábat us ne kahá, kaun

25 Tab us ne Yisú' ke síne par takya karke kahá, Ai Khudáwand, wuh kaun hai?

26 Yisú' ne jawáb diyá, Jise main niwále ko tar karke detá hún, wuhí hai. Phir us ne niwála tar karke, Shama'ún ke beṭe Yahúdáh Iskariyútí ko diyá.

27 Aur ba'd us niwále ke, Shaitán us men samáyá. Tab Yisú' ne use kahá, Jo kuchh ki tú kartá hai, jald kar.

28 Par un men se, jo kháne baiṭhe the, kisí ne na jáná, ki yih us ne use kis liye kahá.

29 Kyúnki ba'zon ne gumán kiyá ki is liye ki Yahúdáh ke pás thailí thí, ki Yisú' use yih kahtá thá, ki Jo ham ko 'íd ke liye darkár hai, mol le, yá yih, ki muhtájon ko kuchh de.

30 Pas wuh niwála lekar filfaur niklá; aur rát thí.

31 ¶ Jab wuh chalá gayá, Yisú' ne kahá, ki Ab Ibn i Ádam ne jalál páyá, aur Khudá ne us ke bá'is jalál páyá.

32 Agar Khudá ne us se jalál páyá ho, to Khudá use bhí apne se jalál degá, aur use filfaur jalál degá.

33 Ai bachcho, Main thoṛí der tak tumháre sáth hún. Tum mujhe ḍhúndhoge, aur jaisá ki main ne Yahúdíon se kahá, ki Jahán main játá hún, tum nahín á sakte, waisá ab main tumhen bhí kahtá hún.

34 Main tumhen nayá hukm detá hún, ki Ek dúsre se muhabbat rakho; jaisá main ne tum se muhabbat rakhí, aise hí tum bhí ek dúsre se muhabbat rakho.

35 Is se sab jánenge, ki tum mere shágird ho, agar tum ápas men muhabbat rakho.

36 ¶ Shama'ún Patras ne us se kahá, Ai Khudáwand, tú kahán játá hai? Yisú' ne jawáb diyá, Jahán main játá hún, tú ab mere píchhe á nahín saktá, par áge ko mere píchhe áwegá.

37 Patras ne use kahá, Ai Khu-

dáwand, main tere píchhe kyún ab nahín á saktá? Main tere liye apní ján dúngá.

38 Yisú' ne use jawáb diyá, Kyá tú mere liye apní ján degá? Main tum se sach sach kahtá hún, ki Murg báng na degá, jab tak ki tú tín martaba merá inkár na kare.

BÁB XIV.

1 TUMHÁRÁ dil na ghabráwe; tum Khudá par ímán láte ho, mujh par bhí ímán láo.

2 Mere Báp ke ghar men bahut makán hain, nahín to main tumhen kahtá: main játá hún táki tumháre liye jagah taiyár karún.

3 Aur jis hál ki main játá, aur tumháre liye jagah taiyár kartá, to phir áúngá, aur tumhen apne sáth lúngá, táki jahán main hún, tum bhí hoo.

4 Aur jahán main játá hún, tum jánte ho aur ráh bhí jánte ho.

5 Thúmá ne use kahá, Ai Khudáwand, ham nahín jánte, ki tú kahán játá hai, aur ham kyúnkar us ráh ko ján saken?

6 Yisú' ne use kahá, Ráh aur haqq aur zindagí main hún; koí, bagair mere wasíle, Báp ke pás á nahín saktá hai.

7 Agar tum mujhe jánte, to mere Báp ko bhí jánte; aur ab tum use jánte ho, aur use dekhá hai.

8 Failbús ne use kahá, Ai Khudáwand, Báp ko hamen dikhlá, ki hamen káfí hai.

9 Yisú' ne use kahá, Ai Failbús, main itní muddat se tumhare sáth hún, aur tú ne mujhe na jáná? jis ne mujhe dekhá hai, us ne Báp ko dekhá hai; aur tú kyúnkar kahtá hai, ki Báp ko hamen dikhlá?

10 Kyá tú yaqín nahín kartá, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men hai? Yih báten jo main tumhen kahtá hún, main áp se nahín kahtá; lekin Báp, jo mujh men rahtá hai, wuh yih kám kartá hai.

11 Merí bát yaqín karo, ki main Báp men hún, aur Báp mujh men hai; aur nahín to, in kámon ke sabab mujh par ímán láo.

12 Main tum se sach sach kahtá hún, ki Jo mujh par ímán látá hai, ye kám, jo main kartá hún, wuh bhí karegá, aur in se bhí bare kám karegá; kyúnki main apne Báp pás játá hún.

13 Aur jo kuchh tum mere nám se mángoge, main wuhí karúngá, táki Báp Bete men jalál páwe.

14 Agar tum mere nám se kuchh mángoge, to main wuhí karúngá.

15 ¶ Agar tum mujhe piyár karte ho, to mere hukmon par 'amal karo.

16 Aur main apne Báp se darkhwást karúngá, aur wuh tumhen dúsrá Tasallí denewálá bakhshegá, ki hamesha tumháre sáth rahe;

17 Ya'ne Rúh i Haqq, jise dunyá hásil nahín kar saktí, kyúnki use na dekhtí hai, aur na use jántí hai; lekin tum use jánte ho, kyúnki wuh tumháre sáth rahtí hai, aur tum men howegí.

18 Main tumhen yatím na chhorúngá, main tumháre pás áúngá.

19 Ab thorí der hai, ki dunyá mujhe phir na dekhegí; par tum mujhe dekhte ho, aur is liye ki main jítá hún, tum bhí jíoge.

20 Us roz tum jánoge, ki main Báp men, aur tum mujh men, aur main tum men hún.

21 Jis pás mere hukm hain, aur wuh un par 'amal kartá hai, wuhí mujh se muhabbat rakhtá hai; aur wuh jo mujh se muhabbat rakhtá hai, mere Báp ká piyárá hogá, aur main use piyár karúngá, aur apne tain us par záhir karúngá.

22 Yahúdáh ne, na wuh jo Iskariyútí thá, use kahá, Ai Khudáwand, yih kyúnkar hai, ki tú áp ko ham par záhir kiyá cháhtá, aur dunyá par nahín?

23 Yisú' ne jawáb men use kahá,

Agar koí mujhe piyár kartá hai, wuh mere kalám par 'amal karegá, aur merá Báp use piyár karegá, aur ham us pás áwenge, aur us ke sáth rahenge.

24 Jo mujhe piyár nahín kartá, mere kalám par 'amal nahín kartá, aur yih kalám jo tum sunte ho, merá nahín, balki Báp ká hai, jis ne mujhe bhejá hai.

25 Main ne yih báten, tumháre sáth hote húe, tum se kahín.

26 Lekin wuh Tasallí denewálá Rúh i Quds, jise Báp mere nám se bhejegá, wuhí tumhen sab chízen sikhláwegá, aur sab báten, jo kuchh ki main ne tumhen kahí hain, tumhen yád diláwegá.

27 Salám tum logon ke liye chhorke játá hún; apní salámatí main tumhen detá hún; na jis tarah se ki dunyá detí hai, main tumhen detá hún. Tumhárá dil na ghabráe aur na dare.

28 Tum sun chuke ho, ki main ne tum ko kahá, ki Main játá hún, aur tum pás phir átá hún. Agar tum mujhe piyár karte, to tum mere is kahne se, ki Main Báp pás játá hún, khush hote; kyúnki merá Báp mujh se bará hai.

29 Aur ab main ne tumhen, us ke wáqi' hone se peshtar kahá, táki jab ho jáwe, to tum ímán láo.

30 Ba'd is ke main tum se bahut kalám na karúngá; is liye ki is jahán ká sardár átá hai, aur mujh men us kí koí chíz nahín.

31 Lekin is liház se ki dunyá jáne, ki main Báp se muhabbat rakhtá hún, jis tarah Báp ne mujhe farmá diyá, main waisá hí kartá hún. Utho, yahán se chalen.

XV BÁB.

1 MAIN sachche angúr ká darakht hún, aur merá Báp bágbán hai.

2 Jo dálí mujh men mewa nahín látí, wuh use tor dáltá hai, aur har ek jo mewa látí, wuh use sáf kartá hai, táki wuh ziyáda mewa láwe.

3 Ab tum us kalám ke sabab, jo main ne tumhen kahá, pák húe.

4 Mujh men qáim ho, aur main tum men. Jis tarah ki dálí áp se mewa nahín lá saktí, magar jab ki wuh darakht men qáim ho, usí tarah tum bhí nahín, magar jab ki mujh men qáim ho.

5 Angúr ká darakht main hún, tum dálián ho: Wuh, jo mujh men qáim hotá hai, aur main us men, wuhí bahut mewa látá hai; kyúnki mujh se judá tum kuchh nahín kar sakte.

6 Agar koí mujh men qáim na ho, to wuh dálí kí tarah phenk diyá játá, aur súkh játá hai, aur log unhen batorte hain, aur ág men jhonkte hain, aur wuh jalá,í játí hain.

7 Agar tum mujh men qáim, aur merí báten tum men qáim howen, to jo cháhoge, mángoge, aur tumháre liye wuhí hogá.

8 Mere Báp ká jalál isí se hai, ki tum bahut mewa láo, so tum mere shágird hoge.

9 Jaisá Báp ne mujhe piyár kiyá, waisá hí main ne tumhen piyár kiyá; tum merí muhabbat men sábit raho.

10 Agar tum mere hukmon par 'amal karo, to tum merí muhabbat men qáim hoge, jaisá ki main ne apne Báp ke hukmon par 'amal kiyá, aur us kí muhabbat men qáim hún.

11 Main ne yih báten tumhen kahín, táki merí khushí tum men baní rahe, aur tumhárí khushí kámil ho.

12 Merá hukm yih hai, ki Jaise main ne tumhen piyár kiyá hai, tum bhí ek dúsre ko piyár karo.

13 Koí shakhs us se ziyáda muhabbat nahín kartá, ki apní ján apne doston ke liye de.

14 Jo kuchh ki main ne tumhen

farmáyá, agar tum karo, to mere dost ho.

15 Ba'd is ke main tumhen khádim na kahúngá, kyúnki khádim nahín jántá, ki us ká khudáwand kyá kartá hai: balki main ne tumhen dost kahá hai, ki sab báten, jo main ne apne Báp se suní hain, main ne tumhen batláín.

16 Tum ne mujhe nahín chuná hai, balki main ne tumhen chuná hai, aur tumhen muqarrar kiyá hai, ki tum jáo aur mewa láo, aur tumhárá mewa báqí rahe; táki tum merá nám leke, jo kuchh Báp se mángo, wuh tumhen dewe.

17 Main tumhen yih báten farmátá hún, ki Tum ek dúsre ko piyár karo.

18 Agar dunyá tum se dushmaní kartí hai, to tum jánte ho, ki us ne tum se áge mujh se dushmaní kí.

19 Agar tum dunyá ke hote, to dunyá apnon ko piyár kartí: lekin is liye, ki tum dunyá ke nahín, balki main ne tumhen dunyá se chun liyá hai, is wáste dunyá tum se dushmaní kartí hai.

20 Us bát ko jo main ne tum se kahí, yád karo, ki Naukar apne kháwind se bará nahín. Jab unhon ne mujhe satáyá, to we tumhen bhí satáwenge; agar unhon ne mere kalám ko máná hai, to we tumhárá bhí mánenge.

21 Lekin yih sab kuchh mere nám ke sabab tum se karenge, kyúnki we use, jis ne mujhe bhejá hai, nahín jánte.

22 Agar main na áyá hotá, aur unhen na kahtá, to un ká gunáh na hotá: lekin ab un pás un ke gunáh ká 'uzr nahín.

23 Wuh jo mujh se 'adáwat kartá hai, mere Báp se bhí 'adáwat kartá hai.

24 Agar main ne un ke bích men ye kám, jo kisí dúsre ne nahín kíe, na kíe hote, to un ká gunáh na hotá; par ab to unhon ne dekhá, aur mujh se aur mere Báp se dushmaní kí.

25 Lekin yih húá, táki wuh kalám jo un kí sharí'at men likhá hai, ki Unhon ne mujh se besabab dushmaní kí, púrá ho.

26 Par jab ki wuh Tasallí denewálá, jise main tumháre liye Báp kí taraf se bhejúngá, ya'ne Rúh i Haqq, jo Báp se nikaltí hai, áwe, to wuh mere liye gawáhí degá.

27 Aur tum bhí gawáhí doge, kyúnki tum shurú' se mere sáth ho.

XVI BÁB.

1 MAIN ne ye báten tumhen kahín, táki tum thokar na kháo.

2 We tum ko 'ibádatkhánon se nikál denge: balki wuh gharí átí hai, ki jo koí tumhen qatl kare, gumán karegá, ki main Khudá kí bandagí bajá látá hún.

3 Aur tum se aisá sulúk is liye karenge, ki unhon ne na Báp ko jáná, aur na mujhe.

4 Aur main ne yih báten tum se kahín, táki jab wuh waqt áwe, to tum yád karo, ki main ne tum se kahín; aur main ne shurú' men ye báten tumhen na kahín, kyúnki main tumháre sáth thá.

5 Lekin ab main us pás, jis ne mujhe bhejá, játá hún, aur tum men se koí mujh se nahín púchhtá, ki Tú kahán játá hai.

6 Balki is liye ki main ne ye báten tum se kahín, tumhárá dil gam se bhar gayá.

7 Lekin main tumhen sach kahtá hún, ki Tumháre liye merá jáná hí fáida hai: kyúnki agar main na jáún, to Tasallí denewálá tum pás na áwegá; par agar main jáún, to main use tum pás bhej dúngá.

8 Aur wuh ánkar dunyá ko gunáh se, aur rástí se, aur 'adálat se taqsírwár thahráegá:

9 Gunáh se, is liye, ki we mujh par ímán nahín láe;

10 Rástí se, is liye, ki main̲ apne Báp pás játá hún̲, aur tum mujhe phir na dekhoge;

11 'Adálat se, is liye, ki is jahán ke sardár par hukm kiyá gayá hai.

12 Merí aur bahut sí báten̲ hain̲, ki main̲ tumhen̲ kahún̲, par ab tum un kí bardásht nahín̲ kar sakte.

13 Lekin jab wuh, ya'ne Rúh i Haqq áwe, to wuh tumhen̲ sárí sachái kí ráh batáwegí; is liye ki wuh apní na kahegí, lekin jo kuchh wuh sunegí, so kahegí, aur tumhen̲ áyanda kí ḳhabaren̲ degí.

14 Wuh merí buzurgí karegí, is liye ki wuh merí chízon̲ se páwegí, aur tumhen̲ dikháwegí.

15 Sab chízen̲, jo Báp kí hain̲, merí hain̲: is liye main̲ ne kahá, ki wuh merí chízon̲ se legí, aur tumhen̲ dikháwegí.

16 Thoṛí der aur mujhe na dekhoge; aur phir thoṛí der aur mujhe dekhoge: kyún̲ki main̲ Báp ke pás játá hún̲.

17 Tab us ke ba'ze shágirdon̲ ne ápas men̲ kahá, Yih kyá hai, jo wuh hamen̲ kahtá hai, ki Thoṛí der aur tum mujhe na dekhoge; aur phir thoṛí der aur tum mujhe dekhoge; aur yih, Is liye ki main̲ Báp pás játá hún̲?

18 Phir unhon̲ ne kahá, Yih kyá hai, jo wuh kahtá hai: ki Thoṛí der? ham nahín̲ jánte, wuh kyá kahtá hai.

19 So Yisú' ne jáná, ki we cháhte hain̲, ki mujh se suwál karen̲, tab unhen̲ kahá, Tum ápas men̲ us kí bábat púchhte ho, jo main̲ ne kahá, ki Thoṛí der aur tum mujhe na dekhoge, aur phir thoṛí der aur tum mujhe dekhoge?

20 Main̲ tum se sach sach kahtá hún̲, ki Tum rooge, aur nála karoge, par dunyá ḳhush hogí; aur tum gamgín hoge, lekin tumhárá gam ḳhushí ho jáegá.

21 Jab 'aurat janne lagtí hai, to gamgín hotí hai, is liye ki us kí gharí á pahunchí: lekin jab laṛká janí, to is ḳhushí se, ki dunyá men̲ ek ádmí paidá húá, us dard ko phir yád nahín̲ kartí.

22 Pas tum ab gamgín ho, par main̲ tumhen̲ phir dekhún̲gá, aur tumhárá dil ḳhush hogá, aur tumhárí ḳhushí koí tum se chhín na legá.

23 Aur tum us din mujh se kuchh suwál na karoge. Main̲ tum se sach sach kahtá hún̲, Jo kuchh tum merá nám leke, Báp se mángoge, wuh tum ko degá.

24 Ab tak tum ne mere nám se kuchh nahín̲ mángá; mángo ki tum páoge, táki tumhárí ḳhushí kámil ho.

25 Main̲ ne ye báten̲ tamsílon̲ men̲ tumhen̲ kahín̲; par wuh waqt átá hai, ki main̲ tumhen̲ tamsílon̲ men̲ phir na kahún̲gá, balki Báp kí sáf ḳhabar tumhen̲ dún̲gá.

26 Us din tum mere nám se mángoge, aur main̲ tumhen̲ nahín̲ kahtá, ki Main̲ Báp se tumháre liye darḳhwást karún̲gá;

27 Is liye ki Báp to áp hí tumhen̲ piyár kartá hai, kyún̲ki tum ne mujhe piyár kiyá, aur ímán lá,e ho, ki main̲ Ḳhudá se niklá hún̲.

28 Main̲ Báp se niklá aur dunyá men̲ áyá hún̲; phir dunyá se ruḳhsat hotá, aur Báp pás játá hún̲.

29 Us ke shágirdon̲ ne use kahá, Dekh, ab tú sáf kahtá hai, aur tamsíl men̲ nahín̲ kahtá.

30 Ab ham jánte hain̲, ki tú sab kuchh jántá hai, aur muhtáj nahín̲, ki koí tujh se suwál kare; is se ham ímán lá,e, ki tú Ḳhudá se niklá hai.

31 Yisú' ne unhen̲ jawáb diyá, Kyá ab tum ímán lá,e ho?

32 Dekho, gharí átí hai, balki á chukí, ki tum men̲ se har ek paráganda hoke apní ráh legá, aur tum mujhe akelá chhoṛ doge: taubhí main̲ akelá nahín̲, kyún̲ki Báp mere sáth hai.

33 Main ne tumhen ye báten kahín, táki tum mujh men itmínán páo. Tum dunyá men musíbat uṭháoge; lekin khátirjam'a rakho, ki main ne dunyá ko jítá hai.

XVII BÁB.

1 YISÚ' ne ye báten farmá,ín, aur apní ánkhen ásmán kí taraf uṭhá,ín, aur kahá, Ai Báp, waqt pahunchá hai; apne Beṭe ko jalál bakhsh, táki terá Beṭá bhí tujhe jalál bakhshe:

2 Chunánchi tú ne use sab jismon par ikhtiyár diyá hai, táki wuh un sab ko, jinhen tú ne use bakhshá, hamesha kí zindagí dewe.

3 Aur hamesha kí zindagí yih hai, ki we tujh ko akelá sachchá Khudá aur Yisú' Masíh ko jise tú ne bhejá hai jánen.

4 Main ne zamín par terá jalál záhir kiyá hai: main us kám ko, jo tú ne mujhe karne ko diyá hai, tamám kar chuká.

5 Aur Ai Báp, ab tú mujhe apne sáth us jalál se, jo main dunyá kí paidáish se peshtar tere sáth rakhtá thá, buzurgí de.

6 Main ne tere nám ko un ádmíon par, jinhen tú ne dunyá men se mujhe diyá, záhir kiyá hai: we tere the, aur tú ne unhen mujhe diyá hai, aur unhon ne tere kalám par 'amal kiyá hai.

7 Ab unhon ne jáná hai, ki sab chízen jo tú ne mujhe diyán, terí taraf se hain.

8 Is liye ki main ne we hukm, jo tú ne mujhe díe, unhen díe hain; aur unhon ne unhen qabúl kiyá, aur yaqín jáná, ki main tujh se niklá hún, aur we ímán lá,e hain, ki tú ne mujhe bhejá hai.

9 Main un ke liye 'arz kartá hún; main dunyá ke liye nahín, magar un ke liye, jinhen tú ne mujhe diyá hai, 'arz kartá hún, ki we tere hain.

10 Aur sab mere tere hain, aur tere mere hain; aur main un se buzurgí pátá hún.

11 Main dunyá men áge na rahúngá, par ye dunyá men hain, aur main tujh pás átá hún. Ai quddús Báp, apne hí nám se, unhen, jinhen tú ne mujhe bakhshá, hifázat se rakh, táki we hamárí tarah ek hojáwen.

12 Jab tak ki main un ke sáth dunyá men thá, tab tak main ne tere nám se un kí hifázat kí, balki jinhen mujhe diyá hai, main ne un kí nigáhbání kí: aur koí un men se, siwá halákat ke farzand ke, halák nahín húá, táki nawishta púrá ho.

13 Aur ab main tujh pás átá hún, aur main yih báten dunyá men kahtá hún, táki merí khushí un men kámil ho rahe.

14 Main ne terá kalám unhen diyá, aur dunyá ne un se dushmaní kí, is liye ki jaisá main dunyá ká nahín hún, we bhí dunyá ke nahín.

15 Main yih 'arz nahín kartá, ki tú unhen dunyá men se uṭhá le; par yih, ki tú unhen burái se bachá,e.

16 Jaisá ki main dunyá ká nahín hún, we bhí dunyá ke nahín.

17 Unhen apní sachái se pák kar: terá kalám sachái hai.

18 Jis tarah tú ne mujhe dunyá men bhejá, main ne bhí unhen dunyá men bhejá hai.

19 Aur un ke wáste main apní taqdís kartá hún, táki we bhí sachái se muqaddas hon.

20 Main sirf unhín ke liye nahín, balki un ke liye bhí, jo un ke kalám se mujh par ímán láwenge, 'arz kartá hún;

21 Táki we sab ek howen, jaisá ki tú, Ai Báp, mujh men, aur main tujh men, ki we bhí ham men ek hon; táki dunyá ímán láwen, ki tú ne mujhe bhejá hai.

22 Aur wuh jalál jo tú ne mujhe diyá hai, main ne unhen diyá hai; táki we ek hon, jis tarah se ki ham ek hain.

23 Main un men, aur tú mujh men, táki we ek hoke kámil howen, aur ki dunyá jáne, ki tú ne mujhe bhejá hai, aur jis tarah ki mujhe piyár kiyá, unhen bhí piyár kiyá hai.

24 Ai Báp, main cháhtá hún, ki we bhí jinhen tú ne mujhe bakhshá hai, jahán main hún, mere sáth howen: táki we mere jalál ko, jo tú ne mujhe bakhshá hai, dekhen: kyúnki tú ne mujhe dunyá kí paidáish se áge piyár kiyá hai.

25 Ai 'ádil Báp, dunyá ne tujhe nahín jáná, magar main ne tujhe jáná hai, aur inhon ne jáná hai, ki tú ne mujhe bhejá.

26 Aur main ne terá nám un par záhir kiyá, aur záhir karúngá: táki wuh piyár, jis se tú ne mujhe piyár kiyá hai, un men ho, aur main un men hún.

XVIII BÁB.

1 YISÚ' yih báten kahke apne shágirdon ke sáth Kadrún ke nále ke pár gayá, jahán ek bágcha thá; us men wuh aur us ke shágird dákhil húe.

2 Aur Yahúdáh bhí, jis ne use pakarwá diyá, wuh jagah jántá thá, ki Yisú' aksar apne shágirdon ke sáth wahán jáyá kartá thá.

3 Tab Yahúdáh sipáhíon ká gol aur sardár káhinon aur Farísíon se piyáde leke, mash'alon aur chirágon aur hathyáron ke sáth, wahán áyá.

4 Aur Yisú' ne sab kuchh, jo us par honewálá thá, jánke, áge baṛhá, aur un se kahá, ki Tum kise ḍhúnḍhte ho?

5 Unhon ne use jawáb diyá, Yisú' Násarí ko. Yisú' ne unhen kahá, ki Main hún. Us waqt Yahúdáh bhí, jis ne use pakaṛwáyá, un ke sáth khaṛá thá.

6 Aur jonhín us ne unhen kahá, ki Main hún, we píchhe haṭe, aur zamín par gir paṛe.

7 Tab us ne un se phir púchhá, ki Tum kise ḍhúnḍhte ho? We bole, Yisú' Násarí ko.

8 Yisú' ne jawáb diyá, Main ne tumhen kahá ki Main hún; pas agar tum mujhe ḍhúnḍhte ho, to inhen jáne do:

9 Yih is liye húá, táki wuh kalám, jo us ne kahá, púrá ho, ki Jinhen tú ne mujhe diyá, main ne un men se ek ko bhí gum na kiyá.

10 Tab Shama'ún Patras ne talwár, jo us pás thí, khínchí, aur Sardár Káhin ke naukar par chalá,í, aur us ká dahná kán uṛá diyá. Us naukar ká nám Malkús thá.

11 Tab Yisú' ne Patras se kahá, Apní talwár miyán men kar; kyá wuh piyála jo mere Báp ne mujh ko diyá, main na píún?

12 Tab sipáhí aur súbadár, aur Yahúdíon ke piyádon ne milke Yisú' ko pakṛá, aur bándhá,

13 Aur pahle use Anná pás le ga,e, kyúnki wuh Qayáfá nám us baras ke Sardár Káhin ká sasurá thá.

14 Yih wuhí Qayáfá thá, jis ne Yahúdíon ko saláh dí, ki ummat ke badle ek ká marná bihtar hai.

15 ¶ Par Shama'ún Patras aur dúsrá shágird Yisú' ke píchhe ho líe, kyúnki us shágird aur Sardár Káhin men kuchh jánpahchán thí, aur wuh Yisú' ke sáth Sardár Káhin ke dálán men gayá.

16 Lekin Patras darwáze par báhar khaṛá rahá. Tab wuh dúsrá shágird jo Sardár Káhin se kuchh jánpahchán rakhtá thá, báhar niklá, aur darbán se kahke Patras ko andar le áyá.

17 Tab us chhokrí ne jo darbán thí, Patras se kahá, Kyá tú bhí is shakhs ke shágirdon men se nahín? Wuh bolá, ki Main nahín hún.

18 Par naukar aur piyáde koelon kí ág sulgákar jáṛe ke sabab se khaṛe húe tápte the, aur Patras un ke sáth khaṛá táp rahá thá.

19 ¶ Tab Sardár Káhin ne Yisú'

se us ke shágirdoṉ aur us kí ta'lím kí bábat suwál kiyá.

20 Yisú' ne use jawáb diyá, ki Maiṉ ne áshkárá 'álam se báteṉ kíṉ; maiṉ ne hamesha 'ibádat-ḳhánoṉ, aur haikal meṉ, jaháṉ Yahúdí jam'a hote haiṉ, ta'lím dí, aur poshída kuchh nahíṉ kahá.

21 Tú mujh se kyúṉ púchhtá hai? un se púchh, jinhoṉ ne mujh se suná, ki maiṉ ne unheṉ kyá kahá; dekh, ki we jánte haiṉ, jo maiṉ ne kahá.

22 Jab us ne yih báteṉ kahíṉ, tab piyádoṉ meṉ se ek ne, jo pás khaṛá thá, Yisú' ko tamáncha márke kahá, Kyúṉ tú Sardár Káhin ko aisá jawáb detá hai?

23 Yisú' ne use jawáb diyá, Agar maiṉ ne burá kahá, to buráí kí gawáhí de; par agar achchhá kahá, to tú mujhe kyúṉ mártá hai.

24 Aur Anná ne use bandhá húá Qayáfá Sardár Káhin ke pás bhejá thá.

25 Aur Shama'ún Patras khaṛá húá táp rahá. So unhoṉ ne use kahá, Kyá tú us ke shágirdoṉ meṉ se nahíṉ hai? Us ne inkár kiyá, aur kahá, ki Maiṉ nahíṉ húṉ.

26 Phir Sardár Káhin ke naukaroṉ meṉ se ek ne jo us shaḳhs ká, ki jis ká kán Patras ne káṭ ḍálá thá, rishtadár thá, kahá, Kyá maiṉ ne tujhe us ke sáth bágcha meṉ nahíṉ dekhá?

27 Tab Patras ne phir inkár kiyá, aur wuṉhíṉ murg ne báng dí.

28 ¶ Tab Yisú' ko Qayáfá pás se díwánḳháne meṉ lá,e, aur yih subh ká waqt thá, aur we ḳhud díwánḳháne meṉ na ga,e, táki nápák na howeṉ, balki fasah kháweṉ.

29 Tab Pilátús un pás nikal áyá, aur kahá, Tum is mard par kyá faryád karte ho?

30 Unhoṉ ne jawáb meṉ kahá, ki Agar yih badkirdár na hotá, to ham use tere hawále na karte.

31 Pilátús ne unheṉ kahá, Tum use le jáo, aur apní sharí'at ke mutábiq us kí 'adálat karo. Yahúdíoṉ ne use kahá, Ham ko rawá nahíṉ, ki kisí ko ján se máreṉ.

32 Yih is liye húá, táki Yisú' kí bát, jo us ne apní maut kí tarah se ishára karke kahí thí, púrí howe.

33 Tab Pilátús phir díwánḳháne meṉ dáḳhil húá, aur Yisú' ko buláke kahá, Kyá tú Yahúdíoṉ ká Bádsháh hai?

34 Yisú' ne use jawáb diyá, Tú yih bát áp se kahtá hai, yá ki auroṉ ne mere haqq meṉ tujh se kahá hai?

35 Pilátús ne jawáb diyá, Kyá maiṉ Yahúdí húṉ? Terí hí qaum ne, aur sardár káhinoṉ ne tujh ko mere hawále kiyá: tú ne kyá kiyá hai?

36 Yisú' ne jawáb diyá, ki Merí bádsháhat is jahán kí nahíṉ: agar merí bádsháhat is jahán kí hotí, to mere naukar laṛáí karte, táki maiṉ Yahúdíoṉ ke hawále na kiyá játá; par merí bádsháhat yaháṉ kí nahíṉ.

37 Tab Pilátús ne use kahá, So kyá tú bádsháh hai? Yisú' ne jawáb diyá, ki Jaisá áp farmáte, maiṉ bádsháh húṉ. Maiṉ is liye paidá húá, aur is wáste dunyá meṉ áyá, ki haqq par gawáhí dúṉ. So jo koí, ki haqq se hai, merí áwáz suntá hai.

38 Pilátús ne use kahá, ki Haqq kyá hai? Yih kahke phir Yahúdíoṉ pás báhar gayá, aur unheṉ kahá, Maiṉ us ká kuchh qusúr nahíṉ pátá.

39 So tumhárá dastúr hai, ki maiṉ fasah meṉ tumháre liye ek ko chhoṛ dúṉ; kyá tum cháhte ho, ki maiṉ tumháre liye Yahúdíoṉ ke Bádsháh ko chhoṛ dúṉ?

40 Tab un sabhoṉ ne phir chilláke kahá, ki Is ko nahíṉ, balki Barabbás ko. Par Barabbás baṭmáṛ thá.

XIX BÁB.

1 TAB Pilátús ne Yisú' ko pakaṛke koṛe máre.
2 Aur sipáhíon ne kánṭon ká táj sajke us ke sir par rakhá, aur use argawání poshák pahináke kahá,
3 Ai Yahúdíon ke Bádsháh, Salám! aur unhon ne use tamánche máre.
4 Tab Pilátús ne phir báhar jáke unhen kahá, ki Dekho, main use tum pás báhar le áyá hún, táki tum jáno, ki main us ká kuchh qusúr nahín pátá.
5 Tab Yisú' kánṭon ká táj rakhe, aur argawání poshák pahine húe báhar áyá. Aur Pilátus ne un se kahá, Dekho is shakhs ko!
6 So jab sardár káhin, aur piyádon ne use dekhá, to chilláke kahá, ki Salíb de, salíb de! Pilátús ne unhen kahá, Tumhín use lo, aur salíb do, kyúnki main us men kuchh qusúr nahín pátá.
7 Yahúdíon ne use jawáb diyá, ki Ham sharí'atwále hain, aur hamárí sharí'at ke mutábiq wuh qatl ke láiq hai, is liye ki us ne apne taín Khudá ká Beṭá ṭhahráyá.
8 ¶ Jab Pilátús ne yih bát suní, to ziyáda ḍará;
9 Aur díwánkháne men phir andar áke Yisú' se kahá, Tú kahán ká hai? Par Yisú' ne use kuchh jawáb na diyá.
10 Tab Pilátús ne use kahá, ki Tú mujh se nahín boltá? kyá tú nahín jántá, ki mujhe ikhtiyár hai, cháhún to tujhe salíb dún? aur cháhún to tujhe chhoṛ dún?
11 Yisú' ne jawáb diyá, ki Agar yih tujhe úpar se diyá na játá, to mujh par terá kuchh ikhtiyár na hotá: so jis ne mujhe tere hawále kiyá, us ká gunáh baṛá hai.
12 Us waqt Pilátús ne iráda kiyá, ki use chhoṛ de; par Yahúdíon ne chilláke kahá, ki Agar tú is mard ko chhoṛ detá hai, to tú Qaisar ká khairkhwáh nahín; jo koí apne taín bádsháh ṭhahrátá hai, wuh Qaisar ká mukhálif hoke boltá hai.
13 ¶ Pilátús yih bát sunkar Yisú' ko báhar láyá, aur us maqám men jo Chabútara aur 'Ibrání men Gabatá kahlátá hai, masnad par baiṭhá.
14 Aur fasah kí taiyárí ká din thá, aur chhaṭhe ghanṭe ke qaríb thá. Phir us ne Yahúdíon ko kahá, ki Dekho apná Bádsháh?
15 Tab we chillá,e, ki Le já, le já, use salíb de. Pilátús ne unhen kahá, Kyá main tumháre Bádsháh ko salíb dún? Sardár káhinon ne jawáb diyá, ki Qaisar ke siwá, hamárá koí bádsháh nahín hai.
16 Tab us ne use un ke hawále kiyá, ki use salíb dí jáwe. Aur we Yisú' ko pakaṛke le ga,e.
17 So wuh apní salíb uṭháe húe, us jagah ko, jo khopṛí ká maqám kahlátá hai, jis ká tarjuma 'Ibrání men Galgatá hai, gayá:
18 Wahán unhon ne use aur us ke sáth do aur ko salíb par khíncha, tarfain men ek ek, aur Yisú' ko bích men.
19 ¶ Aur Pilátús ne ek kitába likhá, aur salíb par lagá diyá. Wuh likhá yih thá ki YISÚ' NÁSARÍ YAHÚDÍON KÁ BÁDSHÁH.
20 Us kitába ko bahut se Yahúdíon ne paṛhá, is liye, ki wuh maqám, jahán Yisú' salíb par khínchá gayá thá, shahr ke nazdík thá, aur wuh 'Ibrání, aur Yúnání, aur Latíní men likhá thá.
21 Tab Yahúdíon ke sardár káhinon ne Pilátús ko kahá, ki Yahúdíon ká Bádsháh mat likh: balki yih likh, ki Us ne kahá, ki Main Yahúdíon ká Bádsháh hún.
22 Pilátús ne jawáb diyá, ki Main ne jo likhá, so likhá.
23 ¶ Phir sipáhíon ne jab Yisú' ko salíb par khínch chuke, to us ke kapṛon ko liyá, aur chár hisse

kíe, har sipáhí ke liye ek hissa; aur us ke kurte ko bhí liyá: aur kurtá bin siyá sarásar biná húá thá.

24 Is liye unhon ne ápas men kahá, ki Ham use ná pháren, balki us par chitthí dálen, ki yih kis ká hogá: yih is liye húá, ki nawishta jo kahtá hai, ki Unhon ne merí poshák bánt lí, aur mere kurte ke liye chitthíán dálín, púrá howe. So sipáhíon ne aise hí kiyá.

25 ¶ Tab Yisú' kí salíb pás, us kí má, aur us kí má kí bahin Mariyam Klíopás kí jorú, aur Mariyam Magdalíní kharí thín.

26 Yisú' ne apní má ko, aur us shágird ko, jise wuh piyár kartá thá, pás khare húe dekhkar, apní má ko kahá, ki Ai 'aurat, dekh, yih terá betá!

27 Phir us ne us shágird ko kahá, Dekh, yih terí má! Aur usí gharí se us shágird ne use apnon men shámil kiyá.

28 ¶ Ba'd us ke Yisú' ne jánke, ki ab sab báten púrí ho chukín, yih kahá, táki nawishta púrá howe, ki Main pyásá hún.

29 Wahán ek bartan sirke se bhará húá dhará thá: unhon ne isfanj ko sirke men tar karke aur zúfá men lapetke, nal par rakhá, aur us ke munh men diyá.

30 Phir Yisú' ne jab sirká chakhá, to kahá, Púrá húá, aur sir jhukáke ján dí.

31 Phir Yahúdíon ne is liház se ki láshen sabt ke din salíbon par na rah jáwen, kyúnki wuh din taiyárí ká thá, balki bará hí sabt thá, Pilátús se 'arz kí, ki un kí tángen torí aur láshen utárí já,en.

32 Tab sipáhíon ne áke pahle aur dúsre kí tángen, jo us ke sáth salíb par khínche ga,e the, torín.

33 Lekin jab unhon ne Yisú' kí taraf áke dekhá, ki wuh mar chuká hai, to us kí tángen na torín:

34 Par sipáhíon men se ek ne bhále se us kí paslí chhedí, aur filfaur us se lahú aur pání niklá.

35 Aur jis ne yih dekhá, gawáhí dí, aur us kí gawáhí sachchí hai, aur wuh jántá hai, ki sach kahtá hai, táki tum ímán láo.

36 Kyúnki, yih báten húín ki nawishta púrá howe, ki Us kí koí haddí torí na jáegí.

37 Aur phir dúsrá nawishta is mazmún ká hai, ki We us par, jise unhon ne chhedá, nazar karenge.

38 ¶ Aur ba'd us ke, Yúsuf Aramatíyá ne, jo Yisú' ká shágird thá, lekin Yahúdíon ke dar se poshída men, Pilátús se ijázat cháhí, ki Yisú' kí lásh ko le jáwe, aur Pilátús ne ijázat dí. So wuh áke Yisú' kí lásh le gayá.

39 Aur Niqúdemús bhí jo pahle Yisú' pás rát ko gayá thá, áyá, aur pachás ser kí atkal murr aur 'úd miláke láyá.

40 Phir unhon ne Yisú' kí lásh leke, sútí kapre men khushbúíon ke sáth, jis tarah se ki dafan karne men Yahúdíon ká dastúr hai, kafnáyá.

41 Aur wahán, jis jagah ki use salíb dí ga,í thí, ek bág thá, aur us bág men ek na,í qabr thí, jis men kabhú koí na dhará gayá thá.

42 So unhon ne Yisú' ko Yahúdíon kí taiyárí ke din ke bá'is wahín rakhá, kyúnki yih qabr nazdík thí.

XX BÁB.

1 HAFTE ke pahle din Mariyam Magdalíní tarke, aisá ki hanoz andherá thá, qabr par á,í, aur patthar ko qabr se tálá húá dekhá.

2 Tab wuh, Shama'ún Patras aur us dúsre shágird pás, jise Yisú' piyár kartá thá, daurí á,í, aur unhen kahá, ki Khudáwand ko qabr se nikál le ga,e, aur ham nahín jánte, ki unhon ne use kahán rakhá.

3 Phir Patras aur wuh dúsrá

shágird nikle, aur qabr kí taraf ga,e.

4 Chunánchi we donon ikaṭṭhe dauṛe, par dúsrá shágird Patras se baṛh gayá aur qabr par pahle pahunchá.

5 Us ne jhukke sútí kapṛe paṛe dekhe, par wuh andar na gayá,

6 Tab Shama'ún Patras us ke píchhe pahunchá, aur qabr ke andar gayá, aur sútí kapṛe paṛe húe dekhe,

7 Aur wuh rúmál, jis se us ká sir bandhá thá, un sútí kapṛon ke sáth nahín, par judá lapeṭá húá ek jagah paṛá dekhá.

8 Tab dúsrá shágird bhí, jo qabr par pahle áyá thá, andar gayá, aur dekhke yaqín kiyá.

9 Kyúnki we hanoz nawishta ko na jánte the, ki murdon men se us ká jí uṭhná zarúr hai.

10 Tab we shágird apne logon pás phir ga,e.

11 ¶ Lekin Mariyam báhar qabr par rotí khaṛí rahí, aur rote húe, jab ki qabr men jhukke nazar kí,

12 To do firishton ko sufed poshák men, ek ko sirháne, aur dúsre ko pá,etáne, jahán Yisú' kí lásh rakhí thí, baiṭhe dekhe;

13 Jinhon ne use kahá, Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? Us ne kahá, Is liye, ki we mere Khudáwand ko le ga,e, aur main nahín jántí, ki unhon ne use kahán rakhá.

14 Jab wuh yún kah chukí, to píchhe phirí, aur Yisú' ko khaṛe dekhá, aur na pahcháná, ki wuh Yisú' hai.

15 Yisú' ne use kahá, ki Ai 'aurat, tú kyún rotí hai? kis ko ḍhúnḍhtí hai? Us ne use bágbán jánke kahá, ki Ai sáhib, agar us ko yahán se uṭháyá ho, to mujh se kah, ki use kahán rakhá hai, ki main use le jáúngí.

16 Yisú' ne use kahá, Ai Mariyam. Wuh mutawajjih húí, aur use kahá, Rabboní: ya'ne Ai ustád.

17 Yisú' ne kahá, Mujh ko mat chhú; kyúnki main hanoz úpar apne Báp ke pás nahín gayá: par mere bháíon pás já, aur unhen kah, ki Main úpar apne Báp, aur tumháre Báp pás, aur apne Khudá aur tumháre Khudá pás játá hún.

18 Mariyam Magdalíní á,í, aur shágirdon se kahá, ki Main ne Khudáwand ko dekhá, aur us ne mujh se yih báten kahín.

19 ¶ Phir usí din, jo hafte ká pahlá thá, shám ke waqt, jab us jagah ke darwáze, jahán sab shágird jam'a húe the, Yahúdíon ke ḍar se, band the, Yisú' áyá, aur bích men khaṛá húá, aur unhen kahá, Tum par salám.

20 Aur yún kahke apne háthon aur paslí ko unhen dikháyá. Tab shágird Khudáwand ko dekhke khush húe.

21 Aur Yisú' ne phir unhen kahá, Tum par salám; jis tarah Báp ne mujhe bhejá hai, main bhí usí tarah tumhen bhejtá hún.

22 Us ne yih kahke un par phúnká, aur kahá, ki Tum Rúh i Quds leo:

23 Jin ke gunáhon ko tum bakhsho, un ke gunáh bakhshe játe hain; jinhen tum na bakhshoge, na bakhshe jáenge.

24 ¶ Aur Thúmá un bárahon men se ek, jis ká laqab Didumús thá, Yisú' ke áte waqt un ke sáth na thá.

25 Tab aur shágirdon ne use kahá, ki Ham ne Khudáwand ko dekhá hai. Par us ne unhen kahá, Jab tak ki main us ke háthon men mekhon ke nishán na dekhún, aur mekhon ke nishánon men apní unglí na ḍálún, aur apne háth ko us kí paslí par na rakhún, kabhú yaqín na karúngá.

26 ¶ Áṭh roz ke ba'd jab us ke shágird phir andar the, aur Thúmá un ke sáth thá, to darwáze band hote húe Yisú' áyá, aur bích men khaṛá hoke bolá, Tum par salám.

27 Phir us ne Thúmá ko kahá, ki

Apní unglí pás lá, aur mere háthon ko dekh, aur apná háth pás lá, aur use merí paslí par rakh, aur beímán mat ho, balki ímán lá.

28 Thúmá ne jawáb men use kahá, Ai mere Khudáwand, aur ai mere Khudá.

29 Yisú' ne use kahá, Thúmá, is liye ki tú ne mujhe dekhá hai, tú ímán láyá: mubárak we hain, jinhon ne nahín dekhá, taubhí ímán lá,e.

30 ¶ Aur bahut se aur mu'ajize, jo is kitáb men likhe nahín ga,e, Yisú' ne apne shágirdon ke sámhne dikhá,e.

31 Lekin ye likhe ga,e, táki tum ímán láo ki Yisú' Masíh Khudá ká Betá hai, aur táki tum ímán láke us ke nám se zindagí páo.

XXI BÁB.

1 AUR ba'd us ke, Yisú' ne phir apne taín daryá e Tiberiyás ke kináre par shágirdon ko dikháyá, aur is tarah záhir húá, ki,

2 Shama'ún Patras aur Thúmá jo Didumús kahlátá hai, aur Nathanáel jo Káná e Galíl ká hai, aur Zabadí ke bete, aur us ke shágirdon men se aur do ikatthe the.

3 Shama'ún Patras ne unhen kahá, ki Main machhlí ke shikár ko játá hún. Unhon ne us se kahá, Ham bhí tere sáth chalenge; aur nikalke filfaur kishtí par charhe; par us rát ko kuchh na pakrá.

4 Aur jab subh húí, to Yisú' kináre par khará thá; lekin shágirdon ne na jáná, ki wuh Yisú' hai.

5 Tab Yisú' ne unhen kahá, Ai larko, kyá tumháre pás kuchh kháne ko hai? Unhon ne jawáb diyá, ki Nahín.

6 Us ne un se kahá, Kishtí kí dahní taraf jál dálo, to tum páoge. Pas unhon ne dálá, tab machhlíon kí bahutáyat se use khínch na sake.

7 Is liye us shágird ne, jise Yisú' piyár kartá thá, Patras se kahá, ki Yih Khudáwand hai. So Shama'ún Patras ne sunke, ki wuh Khudáwand hai, kurtá kamar se bándhá, kyúnki wuh nangá thá, aur apne taín daryá men dál diyá.

8 Aur báqí shágird machhlíon ká jál khínchte húe kishtí par á,e, kyúnki we kináre se dúr na the, magar do sau háth ke atkal.

9 Jon kináre par á,e, wahán unhon ne koelon kí ág, aur us par machhlí rakhí húí aur rotí dekhí.

10 Yisú' ne unhen kahá, Un machhlíon men se, jo tum ne pakrín, láo.

11 Shama'ún Patras ne jáke jál ko ek sau tirpan barí machhlíon se bhare húe khínchá: aur agarchi machhlíán us bahutáyat se thín, par jál na phatá.

12 Yisú' ne unhen kahá, Áo, khàná kháo. Aur shágirdon men se kisí ko jur,at na húí, ki us se púchhe, ki Tú kaun hai, kyúnki we jánte the, ki wuh Khudáwand hai.

13 Tab Yisú' ne áke rotí lí, aur unhen dí, aur usí tarah se machhlí dí.

14 Yih tísrá martaba thá, ki Yisú' ne, murdon men se jí uthne ke ba'd, apne taín shágirdon ko dikhláyá.

15 ¶ Aur jab we khánà khá chuke, to Yisú' ne Shama'ún Patras ko kahá, Ai Yúnas ke bete Shama'ún, kyá tú mujhe in se ziyáda piyár kartá hai? Us ne use kahá, Hán, Ai Khudáwand; tú khud jántá hai, ki main tujhe piyár kartá hún. Us ne use kahá, ki Mere barre chará.

16 Us ne do bára use phir kahá, ki Ai Shama'ún Yúnas ke bete, áyá, tú mujhe piyár kartá hai? Wuh bolá, ki Hán, Ai Khudáwand, tú to jántá hai, ki main tujh ko piyár kartá hún. Us ne use kahá, ki Merí bheren chará.

17 Us ne use tísre martabe kahá,

ki Ai Shama'ún Yúnas ke bețe, áyá, tú mujhe piyár kartá hai? Tab Patras is liye, ki us ne tísrí bár us se kahá, ki Áyá, tú mujhe piyár kartá hai, dilgír húá, aur use kahá, Ai Khudáwand, tú to sab kuchh jántá hai; balki tujhe ma'lúm hai, ki main tujhe piyár kartá hún. Yisú' ne use kahá, Tú merí bheren chará.

18 Main tujh se sach sach kahtá hún, ki Jab tak ki tú jawán thá, tú áp apní kamar bándhtá thá, aur jahán kahín cháhtá thá, játá thá: par jab tú búṛhá hogá, to apne háthon ko phailáegá, aur dúsrá terí kamar bándhegá, aur wahán jahán tú na cháhe, tujhe le jáegá.

19 Us ne in báton se patá diyá, ki wuh kaun sí maut se Khudá ká jalál záhir karegá; aur yih kahke use phir kahá, ki Mere píchhe ho le.

20 Tab Patras ne phirke us shágird ko, jise Yisú' piyár kartá thá, aur jis ne rát ko us ke síne par jhukke púchhá, ki Ai Khudáwand, wuh jo tujhe pakaṛwátá hai, kaun hai, píchhe áte dekhá.

21 Patras ne use dekhke Yisú' ko kahá, Ai Khudáwand, is shakhs ká kyá hogá?

22 Yisú' ne use kahá, Agar main cháhún, ki jab tak main áún, wuh yahín ṭhahre, to tujh ko kyá? tú mere píchhe ho le.

23 Tab bháíon men yih bát mashhúr húí, ki wuh shágird na maregá; lekin Yisú' ne use nahín kahá, ki Wuh na maregá, magar yih kahá, ki Agar main cháhún, ki mere áne tak ṭhahre, to tujh ko kyá?

24 Yih wuh shágird hai, jis ne in kámon kí gawáhí dí, aur in báton ko likhá, aur ham ko yaqín hai, ki us kí gawáhí sach hai.

25 Par aur bhí bahut se kám hain, jo Yisú' ne kíe, aur agar we judá judá likhe játe, to main gumán kartá hún, ki kitáben jo likhí játín, dunyá men na samá saktín. Ámín.

RASÚLON KE A'AMÁL.

I BÁB.

1 AI Theofilus, wuh pahlí kaifíyat main ne tasníf kí, un sab báton kí, jo ki Yisú' shurú' se kartá, aur sikhátá rahá,

2 Us din tak, ki wuh apne rasúlon ko, jinhen us ne chuná thá, Rúh i Quds se hukm dekar, úpar uṭháyá gayá:

3 Un par us ne apne marne ke píchhe, áp ko bahut sí qawí dalílon se zinda sábit kiyá, ki wuh chálís din tak unhen nazar átá, aur Khudá kí bádsháhat kí báten kahtá rahá:

4 Aur unhen ikaṭṭhá karke, hukm diyá, ki Yarúsalam se báhar na jáo, balki Báp ke us wa'de kí, jis ká zikr tum mujh se sun chuke ho, ráh dekho.

5 Kyúnki Yuhanná ne to pání se baptisma diyá; par tum thoṛe dinon ke ba'd Rúh i Quds se baptisma páoge.

6 Tab unhon ne, jo ikaṭṭhe the,

us se púchhá, ki Ai Khudáwand, kyá tú isí waqt Isráel kí bádsháhat phir bahál kiyá cháhtá hai?
7 Us ne unhen kahá, Tumhárá kám nahín, ki un waqton aur mausimon ko, jinhen Báp ne apne hí ikhtiyár men rakhá hai, jáno.
8 Lekin jab Rúh i Quds tum par áwegí, tum qúwat páoge, aur Yarúsalam aur sáre Yahúdiya o Sámariya men, balki zamín kí hadd tak, mere gawáh hoge.
9 Aur wuh yih kahke, un ke dekhte húe, úpar uṭháyá gayá; aur badlí ne use un kí nazaron se chhipá liyá.
10 Aur us ke játe húe, jab we ásmán kí taraf tak rahe the, dekho, do mard sufed poshák pahine un ke pás khaṛe the;
11 Aur kahne lage, Ai Galílí mardo, tum kyún khaṛe ásmán kí taraf dekhte ho? yihí Yisú', jo tumháre pás se ásmán par uṭháyá gayá hai, usí tarah, jis tarah tum ne use ásmán ko játe dekhá, phir áwegá.
12 Tab we us paháṛ se, jo Zaitún ká kahlátá, jo Yarúsalam se nazdík, balki faqat ek sabt kí manzil dúr hai, Yarúsalam ko phire.
13 Aur jab dákhil húe, to ek báláḳháne par ga,e; wahán Patras aur Ya'qúb, aur Yuhanná aur Andryás, Failbús aur Thúmá, o Barthúlamá, aur Matí, Halfá ká beṭá Ya'qúb, aur Shama'ún Zelotes, aur Ya'qúb ká bháí Yahúdáh rahte the.
14 Ye sab, 'auraton aur Yisú' kí má Mariyam aur us ke bháíon ke sáth, ek dil hoke du'á aur minnat kar rahe the.
15 ¶ Unhín dinon, Patras shágirdon ke darmiyán, (un sab ke nám milke ek sau bís ke qaríb the,) khaṛá hoke bolá,
16 Ai bháío, zarúr thá, ki wuh likhá jo Rúh i Quds ne, Dáúd kí zubání, Yahúdáh ke haqq men, jo Yisú' ke pakaṛwánewálon ká rahnumá thá, áge se kahá, púrá howe.
17 Kyúnki wuh ham men giná gayá, aur us ne is ḳhidmat men hissa páyá thá.
18 So us ne badí kí mazdúrí se ek khet mol liyá, aur aundhe munh girá, aur us ká peṭ phaṭ gayá, aur us kí tamám antṛíán nikal paṛín.
19 Aur yih Yarúsalam ke sab rahnewálon ko ma'lúm húá; yahán tak, ki us khet ká nám un kí zubán men Haqal-damá húá, ya'ne ḳhún kí zamín.
20 Kyúnki, Zabúr kí kitáb men likhá hai, ki Us ká makán ujaṛ já,e, aur us men koí basnewálá na rahe, aur us kí ta'ínátí dúsrá le.
21 Pas cháhiye, ki in mardon men se, jo har waqt hamáre sáth rahe, jab Khudáwand Yisú' ham men áyá jáyá kartá thá,
22 Yuhanná ke baptisma se leke, us din tak, ki wuh hamáre pás se úpar uṭháyá gayá, in men se ek hamáre sáth us ke jí uṭhne ká gawáh howe.
23 Tab unhon ne do ko khaṛá kiyá, ek Yúsuf jo Barsabás kahlátá, jis ká laqab Justus thá, aur dúsrá Matiyás.
24 Aur yih kahke du'á mángí, ki Ai Khudáwand, sab ke dilon ke jánnewále, dikhá, ki in donon men se tú ne kis ko chuná hai, ki,
25 Wuh is ḳhidmat o risálat men hissa le, jis se Yahúdáh ḳhárij hoke, apní ḳháss jagah ko gayá.
26 Aur unhon ne un par chiṭṭhíán ḍálín; aur chiṭṭhí Matiyás ke nám par niklí; tab wuh gyárah rasúlon men shumár kiyá gayá.

II BÁB.

1 AUR jab Pantekust ká din áyá thá, we sab ek dil hoke ikaṭṭhe húe.
2 Aur ekbárgí ásmán se ek áwáz á,í, jaisí baṛí ándhí chale, aur us se sárá ghar, jahán we baiṭhe the, bhar gayá.

3 Aur unhen̲ judí judí ág kí sí zubánen̲ dikhá,í dín̲, aur un men̲ se har ek par baiṭhín̲.

4 Tab we sab Rúh i Quds se bhar ga,e aur gair zubánen̲, jaise Rúh ne unhen̲ bolne kí qudrat baḳhshí, bolne lage.

5 Aur Ḳhudátars Yahúdí har ek qaum men̲ se, jo ásmán ke tale hai, Yarúsalam men̲ á rahe the.

6 So jab yih áwáz á,í, to bhíṛ lag ga,í, aur sab dang húe, kyún̲ki har ek ne unhen̲ apní bolí bolte suná.

7 Aur sab hairán hoke, aur ta'ajjub karke, ápas men̲ kahne lage, Dekho, kyá yih sab jo bolte hain̲, Galílí nahín̲?

8 Pas kyún̲kar har ek ham men̲ se apne apne watan kí bolí suntá hai?

9 Ham Párthí, aur Medí o Ilámí, aur rahnewále Masoputámiya, Yahúdiya aur Kappadúkiya, Pontus o Asia ke,

10 Frugia o Pamfúlia, Misr, aur Libyá ke us hisse ke, jo Qurene ke 'iláqe men̲ hai, aur Rúmí musáfir, Yahúdí aur Yahúdí muríd,

11 Kretí, aur 'Arab hoke ham apní apní zubánon̲ men̲ unhen̲ Ḳhudá kí baṛí báten̲ bolte sunte hain̲.

12 Aur sab hairán húe, aur ghabráke ek dúsre se kahne lagá, ki Yih kyá húá cháhtá hai?

13 Auron̲ ne ṭhaṭṭhe se kahá, ki Ye nayí mai ke nashe men̲ hain̲.

14 ¶ Tab Patras ne un gyárahon̲ ke sáth khaṛe hoke, apní áwáz buland kí aur un se kahá, Ai Yahúdí mardo o Yarúsalam ke sab rahnewálo, yih jáno, aur kán lagáke merí báten̲ suno:

15 Ki ye, jaisá tum samajhte ho, nashe men̲ nahín̲, kyún̲ki abhí pahar din áyá hai.

16 Balki yih wuh hai, jo Yúel nabí kí ma'rifat farmáyá gayá: ki,

17 Ḳhudá kahtá hai, ki áḳhirí dinon̲ men̲ aisá hogá, ki Main̲ apní Rúh men̲ se sab ádmíon̲ par ḍhálún̲gá: aur tumháre beṭe, aur tumhárí beṭíán̲, nubúwat karen̲gí, aur tumháre jawán royá dekhen̲ge, aur tumháre buḍḍhe ḳhwáb:

18 Aur main̲ un dinon̲ men̲ apne bandon̲ aur bándíon̲ par apní Rúh men̲ se ḍhálún̲gá: aur we nubúwat karen̲ge:

19 Aur main̲ úpar ásmán men̲ achambhe, aur níche zamín par nisháníán̲, lahú, aur ág, o dhún̲wen̲ ke bádal kí dikháún̲gá:

20 Súraj andherá aur chánd lahú ho já,egá, peshtar us ke, ki Khudáwand ká buzurg aur nádir din áwe;

21 Aur yún̲ hogá, ki har ek jo Ḳhudáwand ká nám legá, naját páwegá.

22 Ai Isráelí mardo, ye báten̲ suno, ki Yisú' Násarí ek mard thá, jis ká Ḳhudá kí taraf se honá tum par sábit húá, un karámaton̲ aur achambhon̲ aur nisháníon̲ se, jo Ḳhudá ne us kí ma'rifat tumháre bích men̲ dikhá,e, jaisá tum áp jánte ho:

23 Usí ko, jab Ḳhudá ke ṭhahrá,e húe iráde aur peshdání se sompá gayá, tum ne pakṛá, aur bedínon̲ ke háth se mekhen̲ gaṛwáke, qatl kiyá:

24 Usí ko Ḳhudá ne, maut ke band kholke, uṭháyá: kyún̲ki mumkin na thá, ki wuh us ke qabze men̲ rahe.

25 Is liye ki Dáúd us ke haqq men̲ kahtá hai, ki Main̲ ne Ḳhudáwand par, jo sadá mere sámhne hai, nazar kí, ki wuh merí dahní taraf hai, táki main̲ na haṭún̲:

26 Isí sabab merá dil ḳhush hai, aur merí zubán nihál hai; balki merá badan bhí ummed men̲ chain karegá: ki,

27 Tú merí ján ko 'álam i gáib men̲ na chhoṛegá, na apne quddús ko saṛne degá.

28 Tú ne mujhe zindagí kí ráhen̲ batá,ín̲; tú ne mujhe apne dídár ke bá'is ḳhushí se bhar diyá.

29 Ai bháío, mujhe qaum ke raís Dáúd ke haqq men̲ bedhaṛak

kahne do, ki wuh múá, aur gáṛá bhí gayá, aur áj tak us kí qabr hamáre darmiyán maujúd hai.

30 So is sabab se, ki nabí thá, aur jántá thá, ki Ḳhudá ne us se qasam khá,í hai, ki main terí nasl se Masíh ko, jism ke rú se, záhir karúngá, ki tere taḳht par baiṭhe;

31 Us ne yih pahle se jánkar, Masíh ke jí uṭhne ká zikr kiyá, ki Us kí ján 'álam i gáib men chhoṛí na ga,í, na us ká badan saṛne páyá.

32 Usí Yisú' ko Ḳhudá ne uṭháyá; us ke ham sab gawáh hain.

33 Pas Ḳhudá ke dahne háth buland hoke, aur Báp se Rúh i Quds ká wa'da páke, us ne yih, jo tum ab dekhte aur sunte ho, ḍhálá.

34 Kyúnki Dáúd ásmán par na gayá, lekin wuh kahtá hai, ki Ḳhudáwand ne mere Ḳhudáwand se kahá, ki Mere dahne baiṭh,

35 Jab tak ki main tere dushmanon ko tere páon kí chaukí karún.

36 Pas Isráel ká sárá gharáná yaqín jáne, ki Ḳhudá ne usí Yisú' ko, jise tum ne salíb dí, Ḳhudáwand aur Masíh bhí kiyá.

37 ¶ Jab unhon ne yih suná, to un ke dil chhid ga,e, aur Patras aur báqí rasúlon se kahá, ki Ai bháío, ham kyá karen?

38 Tab Patras ne un se kahá, Tauba karo, aur tum men se har ek, gunáhon kí mu'áfí ke liye, Yisú' Masíh ke nám par baptisma le, to Rúh i Quds ká in'ám páoge.

39 Is liye ki yih wa'da tum se aur tumháre laṛkon se hai, aur un sab se, jo dúr hain, jitnon ko hamárá Ḳhudáwand Ḳhudá bulá-we.

40 Aur wuh bahut aur báton kí gawáhíán láyá, aur nasíhat kí, ki Apne ko is ṭeṛhí qaum se bacháo.

41 ¶ So jinhon ne us kí bát ḳhushí se qabúl kí, baptisma páyá, aur usí roz tín hazár ádmí ke qaríb shámil húe.

42 Aur Rasúlon se ta'lím páne, aur suhbat rakhne, aur roṭí toṛne, aur du'á mángne men lage rahe.

43 Aur har nafs ko ḳhauf áyá: aur bahut se achambhe aur nisháníán Rasúlon se záhir húín.

44 Aur sab, jo ímán lá,e the, ikaṭṭhe rahe, aur sárí chízon men sharík the;

45 Aur apní milkíyat aur asbáb bechke, har ek kí zarúrat ke muwáfiq, sab ko bánṭ dete the.

46 Aur har roz ek dil hoke, haikal men rahe, aur ghar ghar roṭíán toṛke, ḳhushí aur sídhe dil se kháná kháte the,

47 Aur Ḳhudá kí ta'ríf karte the, aur sab logon ke nazdík 'azíz the. Aur Ḳhudáwand har roz un ko, jinhon ne naját pá,í, kalísiyá men milátá thá.

III BÁB.

1 PAS Patras aur Yuhanná ek sáth du'á ke waqt tísre pahar haikal ko chale.

2 Aur log janam ká ek langṛá le játe the, jise láke har roz haikal ke us darwáze par, jo Ḳhúbsúrat kahlátá hai, biṭháte the, ki haikal ke jánewálon se bhíkh mánge;

3 Jab us ne Patras aur Yuhanná ko haikal men játe dekhá, un se bhíkh mángí.

4 Patras ne Yuhanná ke sáth us par nazar karke kahá, ki Hamárí taráf dekh.

5 Wuh is ummed par, ki un se kuchh páwe, un ko tak rahá.

6 Tab Patras ne kahá, Soná rúpá mere pás nahín; par jo mere pás hai, tujhe detá hún; ki Yisú' Masíh Násarí ke nám se uṭh, aur chal.

7 Aur us ká dahná háth pakaṛke uṭháyá; usí dam us ke páon ke ṭakhne mazbút húe.

8 Aur wuh kúdke khaṛá húá, aur chalne lagá, aur kúdtá phánd-

tá, Khudá kí ta'ríf kartá, un ke sáth haikal men gayá.

9 Aur sab logon ne use chalte phirte aur Khudá kí ta'ríf karte dekhá:

10 Aur us ko pahcháná, ki yih wuhí hai, jo haikal ke Khúbsúrat darwáze par bhíkh mángne baiṭhá thá; aur us se, jo us ke sáth húá thá, dang aur hairán húe.

11 Aur jis waqt wuh langṛá, jo changá húá thá, Patras aur Yuhanná ko lipṭá játá thá, sab log niháyat hairán hoke, us barámade kí taraf jo Sulaimán ká kahlátá hai, un ke pás dauṛe á,e.

12 ¶ Patras ne yih dekhkar logon se kahá, ki Ai Isráelí mardo, is par tum kyún ta'ajjub karte? aur kyún hamen aisá dekh rahe ho, ki goyá ham ne apní qudrat yá díndárí se us shakhs ko chalne kí táqat dí?

13 Abirahám aur Iz,hák aur Ya'qúb ke Khudá ne, hamáre bápdádon ke Khudá ne, apne Beṭe Yisú' ko jalál diyá, jise tum ne hawála kiyá, aur Pilátús ke huzúr, jab us ne chhoṛ dená insáf jáná, inkár kiyá.

14 Hán, tum ne us Quddús aur Rástkár ká inkár kiyá, aur mángá, ki ek khúní tumháre liye chhoṛá já,e:

15 Par zindagí ke málik ko qatl kiyá, jise Khudá ne murdon men se uṭháyá; aur ham us ke gawáh hain.

16 Usí ke nám ne, us ímán ke wasíle, jo us ke nám par hai, is shakhs ko, jise tum dekhte aur jánte ho, mazbút kiyá: hán, usí ímán ne, jo us kí taraf se hai, yih kámil tandurustí tum sab ke sámhne use dí.

17 Ab ai bháío, main jántá hún, ki tum ne yih nádání se kiyá, jaise tumháre sardáron ne bhí.

18 Par jin báton kí Khudá ne apne sab nabíon kí zubání áge se khabar dí thí, ki Masíh dukh uṭháwegá, so púrí kín.

19 ¶ Pas tauba karo, aur mutawajjih ho, ki tumháre gunáh miṭáe já,en, jab ki Khudáwand ke huzúr se tázagí-bakhsh aiyám áwen:

20 Aur Yisú' Masíh ko phir bheje, jis kí manádí tum logon ke darmiyán áge se húí.

21 Zarúr hai, ki ásmán use líe rahe, us waqt tak, ki sab chízen, jin ká zikr Khudá ne apne sab pák nabíon kí zubání shurú' se kiyá, apní hálat par áwen.

22 Kyúnki Músá ne bápdádon se kahá, ki Khudáwand, jo tumhárá Khudá hai, tumháre bháíon men se tumháre liye ek nabí merí mánind uṭháwegá; jo kuchh wuh tumhen kahe, us kí sab suno.

23 Aur aisá hogá, ki har nafs jo us nabí kí na sune, wuh qaum men se nest kiyá jáegá.

24 Balki sab nabíon ne, Samúel se leke pichhlon tak, jitnon ne kalám kiyá, in dinon kí khabar dí hai.

25 Tum nabíon kí aulád, aur us 'ahd kí ho, jo Khudá ne bápdádon se bándhá hai, jab Abirahám se kahá, ki Terí aulád se dunyá ke sáre gharáne barakat páwenge.

26 Tumháre pás Khudá ne apne Beṭe Yisú' ko uṭháke pahle bhejá, ki tum men se har ek ko us kí badíon se pherke barakat de.

IV BÁB.

1 JAB we logon se yih kah rahe the, káhin, aur haikal ká Sardár, aur Sadúqí un par charh á,e,

2 Kyúnki náráz húe, ki we logon ko sikháte the, aur Yisú' ke sabab murdon ke jí uṭhne kí khabar dete the.

3 Aur un par háth ḍálá, aur dúsre din tak qaid rakhá: kyúnki shám ho ga,í thí.

4 Par bahutere un men se, jinhon ne kalám suná, ímán lá,e; we gintí men pánch hazár ke qaríb the.

5 ¶ Aur dúsre din yún húá, ki un ke sardár, aur buzurg, aur faqíh,
6 Aur Sardár Káhin Anná, o Qayáfá aur Yuhanná, aur Iskandar, aur jitne Sardár Káhin ke gharáne ke the, Yarúsalam men jam'a húe.
7 Aur un ko bích men khaṛá karke púchhá, ki Tum ne kis qudrat aur kis nám se yih kiyá?
8 Tab Patras ne Rúh i Quds se ma'múr hoke un se kahá, Ai qaum ke sardáro, aur ai Isráel ke buzurgo,
9 Agar áj ham se is ihsán kí bábat, jo is za'íf ádmí par húá, púchhá játá hai, ki wuh kyúnkar changá húá;
10 To tum sab, aur Isráel kí sárí qaum ko ma'lúm ho, ki Yisú' Masíh Násarí ke nám se, jis ko tum ne salíb dí, aur jise Khudá ne murdon men se phir uṭháyá, usí se yih mard tumháre sámhne bhalá changá khaṛá hai.
11 Yih wuhí patthar hai, jise tum mi'máron ne náchíz jáná, jo kone ká sirá húá.
12 Aur kisí dúsre se naját nahín: kyúnki ásmán ke tale ádmíon ko koí dúsrá nám nahín bakhshá gayá, jis se ham naját pá saken.
13 ¶ Jab unhon ne Patras aur Yuhanná kí dilerí dekhí, aur daryáft kiyá, ki we be-'ilm aur 'awámm men se hain, to ta'ajjub kiyá: phir ma'lúm kiyá, ki we Yisú' ke sáth the.
14 Aur us shakhs ko, jo changá húá thá, un ke sáth khaṛe dekhke kuchh khiláf na kah sake.
15 Par unhen hukm karke, ki majlis se báhar jáo, ápas men yih kahke saláh karne lage, ki,
16 Ham in ádmíon se kyá karen? kyúnki ek saríh mu'ajiza unhon ne dikhláyá, jo Yarúsalam ke sab rahnewálon par záhir hai: aur ham is ká inkár nahín kar sakte.
17 Lekin táki yih logon men ziyáda mashhúr na ho, ham unhen khúb dhamkáwen, ki phir is nám se kisú ádmí ko na bolen.
18 Tab unhen buláke tákíd kí, ki Yisú' ke nám par hargiz na bolen, aur ta'lím na den.
19 Patras aur Yuhanná ne jawáb men unhen kahá, Tum hí insáf karo, ki Khudá ke nazdík yih durust hai, ki ham Khudá kí bát se tumhárí bát ziyáda sunen:
20 Kyúnki mumkin nahín, ki jo ham ne dekhá, aur suná hai, so na kahen.
21 Tab unhon ne un ko aur dhamkáke chhoṛdiyá, kyúnki logon ke sabab un kí sazá dene kí koí ráh na pá,í, is liye ki sab log, us májare ke bá'is, Khudá kí ta'ríf karte the;
22 Ki wuh shakhs, jis ke changá karne se yih mu'ajiza záhir húá, chálís baras ke úpar thá.
23 ¶ Tab we chhúṭke apne logon ke pás ga,e, aur jo kuchh sardár káhinon aur buzurgon ne un se kahá thá, bayán kiyá.
24 Jab unhon ne yih suná, to ek dil hoke Khudá kí taraf áwáz buland kí, aur kahá, ki Ai Khudáwand Ta'álá, tú wuh Khudá hai, jis ne ásmán aur zamín aur samundar, aur sab kuchh, jo un men hain, paidá kiyá:
25 Tú ne apne bande Dáúd kí zubání kahá, ki Gair qaumon ne kyún dhúm machá,í, aur logon ne bátil khiyál kíe?
26 Khudáwand aur us ke Masíh ke barkhiláf hoke, zamín ke bádsháh uṭhe, aur sardár báham jam'a húe.
27 Sach ki is shahr men tere Quddús Beṭe Yisú' ke, jise tú ne Masíh kiyá, barkhiláf hoke, Herodís aur Pantús Pilátús gair qaumon aur Isráelíon ke sáth jam'a húe,
28 Táki jis ká honá tere háth aur iráde ne áge se ṭhahrá rakhá 'amal men láwen.
29 Ab ai Khudáwand, un kí dhamkíon ko dekh: aur apne bandon ko yih bakhsh, ki we kamál dilerí se terá kalám sunáwen,

30 Jab ki tú apná háth changá karne ko phailá de; aur tere quddús Beṭe Yisú' ke nám se nisháníán̲ aur achambhe záhir hon̲.

31 ¶ Aur jab we du'á máng chuke, wuh makán, jahán̲ we jam'a the, hil gayá: aur sab Rúh i Quds se bhar ga,e, aur Ḳhudá ká kalám dilerí se sunáne lage.

32 Aur ímándáron̲ kí jamá'at ek dil aur ek ján húí; aur kisí ne apne mál ko apná na kahá; balki sárí chízon̲ men̲ sharík the.

33 Aur rasúlon̲ ne baṛí qúwat se Ḳhudáwand Yisú' ke jí uṭhne par gawáhí dí: aur un sab par baṛá fazl thá:

34 Kyún̲ki koí un men̲ muhtáj na thá: isliye ki jo log zamín o makán ke málik the, un ko bechke un kí qímat láte,

35 Aur rasúlon̲ ke páon̲ par rakhte the: aur har ek ko, us kí zarúrat ke muwáfiq, bánṭ diyá játá thá.

36 Aur Yúses, jis ká rasúlon̲ ne Barnabás, (ya'ne nasíhat ká beṭá) nám rakhá, jo qaum ká Láwí aur paidáish se Kuprasí thá,

37 Ek khet rakhtá thá, use bechke, aur us kí qímat láke, rasúlon̲ ke páon̲ par rakhí.

V BÁB.

1 AUR Hanániáh náme ek mard aur us kí jorú Saffírá ne apní milkíyat bechí,

2 Aur qímat men̲ se kuchh rakh chhoṛá; so us kí jorú bhí jántí thí; aur kuchh láke rasúlon̲ ke páon̲ par rakhá.

3 Tab Patras ne kahá, Ai Hanániáh, kyún̲ Shaitán tere dil men̲ samáyá, ki tú Rúh i Quds se jhúṭh bole, aur zamín kí qímat men̲ se kuchh rakh chhoṛe?

4 Kyá jab tak tere pás thí, terí na thí? aur jab bechí ga,í, tere iḳhtiyár men̲ na rahí? tú ne kyún̲ is bát ko apne dil men̲ jagah dí? tú ádmíon̲ se nahín̲ balki Ḳhudá se jhúṭh bolá.

5 Yih báten̲ sunte hí Hanániáh gir paṛá, aur us ká dam nikal gayá: aur sab ko jinhon̲ ne yih suná baṛá ḳhauf áyá.

6 Aur jawánon̲ ne uṭhke use kafnáyá, aur báhar le jáke gáṛá.

7 Jab ghanṭe tín ek guzre, us kí jorú is májare se beḳhabar hoke bhítár á,í.

8 Patras ne us se kahá, Mujh se kah, Kyá zamín itne hí par bechí? Us ne kahá, Hán̲ itne par.

9 Phir Patras ne use kahá, Tum ne kyún̲ eká kiyá, ki Ḳhudáwand kí Rúh ko ázmáo? dekh, tere ádmí ke gáṛnewálon̲ ke pán̲w ástán par hain̲, aur tujhe bhí báhar le jáenge.

10 Tab wun̲hín̲ us ke páon̲ pás girke us ká dam nikal gayá, aur jawánon̲ ne bhítar áke use murda páyá, aur báhar le jáke us ke ádmí pás gáṛá.

11 Aur tamám kalísiyá aur sab jinhon̲ ne yih suná, bahut ḍar ga,e.

12 ¶ Aur rasúlon̲ ke háthon̲ se bahutsí nisháníán̲ aur mu'ajize logon̲ ke darmiyán záhir húe: (aur we sab ek dil hoke Sulaimán ke barámade men̲ báham the.

13 Par auron̲ men̲ se kisí ká hiwáo na paṛá, ki un men̲ já mile; magar log un kí ta'ríf karte the.

14 Aur mard aur 'auraten̲ guroh ke guroh Ḳhudáwand par ímán láke, un men̲ shámil hote játe the.)

15 Yahán̲ tak, ki log bímáron̲ ko sarakon̲ par láke, chárpáíon̲ aur khaṭolon̲ par rakhte the, táki jab Patras áwe, us ká sáya hí un men̲ se kisú par paṛ jáwe.

16 Aur cháron̲ taraf ke shahron̲ ke log Yarúsalam men̲ jam'a húe, jo bímáron̲ ko aur un ko, jo nápák rúhon̲ ke satáe the, lá,e; so sab change húe.

17 ¶ Tab Sardár Káhin aur us ke sab sáthí, (jo Sadúqí ke firqe ke the,) ḍáh se bharke uṭhe,

18 Aur rasúlon par háth dále, aur qaidkháne i 'ámm men band kiyá.

19 Par Khudáwand ke firishte ne rát ko qaidkháne ke darwáze khole, aur unhen báhar le áke kahá,

20 Jáo, aur haikal men khare hoke, is zindagí kí sab báten logon se kaho.

21 We yih sunke, tarke haikal men ga,e, aur sikháne lage. Jab Sardár Káhin aur us ke sáthí á,e, to sadr majlis ko aur baní Isráel ke buzurgon ko ikatthe kiyá, aur qaidkháne men kahlá bhejá, ki unhen láwen.

22 Magar piyádon ne pahunchke, unhen qaidkháne men na páyá, aur phir áke khabar dí aur kahá, ki,

23 Ham ne to qaidkháne ko barí khabardárí se band, aur chaukídáron ko báhar darwázon par khará páyá: par jab kholá, to kisú ko andar na páyá.

24 Jonhín Sardár Káhin, aur haikal ke sardár, aur sardár káhinon ne yih bát suní, un kí bábat ghabrá ga,e, ki kyá hogá.

25 Tab kisí ne áke unhen khabar dí, ki dekho, we mard jinhen tum ne qaidkháne men dálá thá, haikal men khare logon ko sikhláte hain.

26 Tab haikal ká sardár piyádon ke sáth jáke, unhen láyá, lekin zabardastí se nahín: kyúnki logon se darte the, ki aisá na ho, ki ham par patthráo karen.

27 Aur unhen láke majlis ke bích men khará kiyá, tab Sardár Káhin ne un se yih kahke púchhá,

28 Kyá ham ne tum se barí tákíd na kí, ki is nám par ta'lím na dená; par, dekho, tum ne Yarúsalam ko apní ta'lím se bhar diyá, aur is shakhs ká khún ham par láyá cháhte ho.

29 ¶ Tab Patras aur rasúlon ne jawáb men kahá, Ham ko Khudá ká hukm ádmíon ke hukm se ziyáda máanná farz hai.

30 Hamáre bápdádon ke Khudá ne Yisú' ko uṭháyá, jise tum ne káṭh par laṭkáke már dálá.

31 Usí ko Khudá ne málik aur naját denewálá ṭhahráke apne dahne háth par buland kiyá, táki Isráel ko tauba aur gunáhon kí mu'áfí bakhshe.

32 Aur ham in báton par us ke gawáh hain; aur Rúh i Quds bhí, jise Khudá ne unhen, jo us kí tábi'dárí karte hain, bakhshá hai.

33 ¶ We yih sunke kaṭ ga,e, aur saláh kí, ki unhen qatl karen.

34 Tab Gamaliel náme ek Farísí ne, jo sharí'at ká mu'allim aur sab logon men 'izzatdár thá, majlis men uṭhke hukm kiyá, ki rasúlon ko zarra báhar le jáo;

35 Aur unhen kahá, ki Ai Isráelí mardo, khabardár ho, ki tum in ádmíon ke sáth kyá kiyá cháhte ho;

36 Kyúnki in dinon ke áge Theudás ne uṭhke kahá, ki Main kuchh hún: aur takhmínan chár sau mard us se mil ga,e; wuh márá gayá, aur sab jitne us ke tábi' the, pareshán o tabáh húe.

37 Ba'd us ke Yahúdáh Galílí ismnawísí ke dinon men uṭhá, aur bahut se logon ko apne píchhe khínchá: wuh bhí halák húá, aur sab, jitne us ke tábi' the, chhitar bithar ho ga,e.

38 Aur ab main tumhen kahtá hún, ki In ádmíon se kinára karo, aur un ko jáne do: kyúnki agar yih tadbír yá kám insán se hai, to zái' hogí:

39 Par agar Khudá se hai, to tum use zái' nahín kar sakte; aisá na ho, ki tum Khudá se larnewále ṭhahro.

40 Unhon ne us kí mání: aur rasúlon ko pás buláke kore máre, aur hukm kiyá, ki Yisú' ke nám par bát na kariyo; tab unhen chhor diyá.

41 ¶ Pas we majlis ke huzúr se chale ga,e, aur khush húe, ki ham is láiq to ṭhahre, ki us ke nám ke liye behurmat howen.

42 Aur we har roz haikal men, aur ghar ghar sikhláne, aur Yisú' Masíh kí khushkhabarí dene se báz na rahe.

VI BÁB.

1 UN dinon men jab shágird bahut húe, Yúnání 'Ibráníon se kurkuráne lage, kyúnki un kí bewáon ke roz kí khabargírí men gaflat hotí thí.

2 Tab un bárahon ne shágirdon ke gol ko báham buláke kahá, Munásib nahín, ki ham Khudá ke kalám ko chhorke, mezon kí khidmat karen.

3 Pas, ai bháío, apne men se sát mu'atabar shakhs ko, jo Rúh i Quds aur dánáí se bhare hon, chuno, ki ham un ko is kám par muqarrar karen.

4 Aur ham áp du'á aur kalám kí khidmat men mashgúl rahenge.

5 ¶ Yih bát sárí jamá'at ko pasand á,í: aur unhon ne Stafanús náme ek mard ko, jo ímán aur Rúh i Quds se bhará thá, aur Failbús aur Prokurús, aur Nikánur, aur Tímon, aur Parmenás, aur Nikolás Antákí ko ek Yahúdí muríd chuná:

6 Inhen rasúlon ke áge khará kiyá, aur unhon ne du'á mángke, apne háth un par rakhe.

7 Aur Khudá ká kalám phail gayá; aur Yarúsalam men shágirdon ká shumár bahut hí barh gayá: aur káhinon kí barí guroh ímán ke tábi' húí.

8 Aur Stafanús ímán aur qúwat se ma'múr hoke, bare bare mu'ajize aur nisháníán logon ke bích záhir kartá rahá.

9 ¶ Tab us 'ibádatkháne se, jo Libartínon ká kahlátá hai, aur Kureníon, aur Iskandaríon, aur un men se jo Kilikiya aur Ásia se á,e, ba'ze uthke Stafanús se bahs karne lage.

10 Par we us dánáí aur rúh ká, jis se wuh kalám kartá thá, sámhná na kar sake.

11 Tab unhon ne ba'ze mardon ko gánthá, ki kahen ki Ham ne us ko Músá aur Khudá kí nisbat kufr bakte suná.

12 Tab unhon ne logon, aur buzurgon, aur faqíhon ko ubhárá, aur us par charh á,e, aur pakarke Sadr majlis men le ga,e,

13 Aur jhúthe gawáhon ko khará kiyá; unhon ne kahá, ki Yih shakhs is pák makán aur sharí'at kí nisbat kufr bakne se báz nahín átá:

14 Kyúnki ham ne use yih kahte suná, ki Wuhí Yisú' Násarí is makán ko dhá,egá, aur un rasmon ko, jo Músá kí ma'rifat hamen pahunchín, badal dálegá.

15 Tab sabhon ne, jo majlis men baithe the, us par gaur se nazar kí; unhen us ká chihra firishte ká sá nazar áyá.

VII BÁB.

1 TAB Sardár Káhin ne kahá, Kyá ye báten yúnhín hain?

2 Wuh bolá, Ai bháío, aur ai ábá, suno; ki Khudá e zú-l-jalál hamáre báp Abirahám par, jis waqt wuh Masoputámiya men thá, peshtar us ke, ki wuh Harrán men já basá, záhir húá,

3 Aur use kahá, ki Apne mulk aur apne khándán men se nikal já, aur us mulk men, ki tujhe dikháúngá, chalá já.

4 Tab Kaldíon ke mulk se báhar jáke, Harrán men já rahá: aur wahán se, us ke báp ke marne ke ba'd, Khudá ne us ko is mulk men, jis men tum ab rahte ho, pahuncháyá.

5 Aur us ko kuchh mírás, balki qadam rakhne kí jagah us men na dí: par wa'da kiyá, ki Main yih zamín tujhe, aur tere ba'd terí nasl ko dúngá, ki terí milkíyat ho já,e, agarchi us ká koí larká ná thá.

6 Aur Khudá ne yún farmáyá,

ki Terí nasl begáne mulk men já rahegí; aur we un ko gulámí men rakhenge, aur chár sau baras tak badsulúkí karenge.

7 Phir Ḳhudá ne kahá, ki Main us qaum ko, jis kí gulámí men we rahenge, sazá dúngá: aur ba'd us ke we báhar áwenge, aur isí jagah merí bandagí karenge.

8 Aur us ne us se ḳhatne ká 'ahd kiyá; so us se Iz,hák paidá húá, aur áṭhwen din us ká ḳhatna kiyá; aur Iz,hák se Ya'qúb, aur Ya'qúb se bárah gharánon ke sardár paidá húe.

9 Aur sardáron ne ḍáh se Yúsuf ko bechá, ki Misr men le jáen: par Ḳhudá us ke sáth thá,

10 Aur use us kí sab musíbaton se nikálá, aur use Misr ke bádsháh Fira'ún ke huzúr maqbúliyat aur hikmat baḳhshí: aur us ne use Misr aur apne sáre ghar ká muḳhtár kiyá.

11 Ab Misr ke sáre mulk, aur Kan'án men kál paṛá, aur baṛí musíbat á,í: aur hamáre bápdádon ko khání muyassar nahín átá thá.

12 Jab Ya'qúb ne suná, ki Misr men anáj hai, to hamáre bápdádon ko pahlí bár bhejá.

13 Aur dúsrí bár Yúsuf apne bháíon par záhir ho gayá; aur Yúsuf ká gharáná Fira'ún ko ma'lúm húá.

14 Tab Yúsuf ne apne báp Ya'qúb aur us ke sáre kunbe ko, jo pachhattar shaḳhs the, bulá bhejá.

15 Aur Ya'qúb Misr men gayá; wahán wuh aur hamáre bápdáde mar ga,e;

16 Aur we un ko Sikm men le ga,e, aur us maqbare men, jis ko Abirahám ne Baní Hamúr Sikm ke báp se rupa,e deke mol liyá thá, gáṛá.

17 Pas jab us wa'de ká waqt, jis kí Ḳhudá ne Abirahám se qasam khá,í thí, nazdík áyá, log Misr men baṛhne aur bahut hone lage,

18 Us waqt tak, ki dúsrá bádsháh uṭhá, jo Yúsuf ko na jántá thá.

19 Us ne hamárí qaum se fitrat karke, hamáre bápdádon se badsulúkí kí, yahán tak, ki us ne un ke laṛkon ko phinkwá diyá, táki we jíte na rahen.

20 Us waqt Músá paidá húá, jo niháyat ḳhúbsúrat thá; us ne tín mahíne tak apne báp ke ghar men parwarish pá,í:

21 Jab wuh phenká gayá, Fira'ún kí beṭí ne use uṭhá liyá, aur us ko apná beṭá karke pálá.

22 Aur Músá ne Misríon kí tamám hikmat men tarbiyat pá,í, aur kalám o kám men qádir thá.

23 Aur jab wuh púre chálís baras ká húá, us ke jí men áyá, ki jáke apne bháí Isráelíon kí ḳhabar le.

24 Tab ek ko zulm uṭháte dekhkar, us kí himáyat kí, aur Misrí ko ján se márke, us ká, jis par zulm húá thá, badlá liyá:

25 Kyúnki us ne ḳhiyál kiyá, ki mere bháí samjhenge, ki Ḳhudá mere háthon se unhen chhuṭkárá degá: par we na samjhe.

26 Phir dúsre din, jab we laṛte the, unhen dikhái diyá, aur un ko yún kahke milá dene cháhá, ki Ai mardo, tum to bháí ho; kyún ek dúsre par zulm karte ho?

27 Lekin us ne, jo apne paṛosí par zulm kartá thá, use yih kahke haṭáyá, ki Kis ne tujhe ham par hákim aur qází ṭhahráyá hai?

28 Kyá jis tarah kal us Misrí ko qatl kiyá, mujhe qatl kiyá cháhtá hai?

29 Músá is bát par bhágá, aur Midyán ke mulk men já rahá; wahán us ke do beṭe paidá húe.

30 Aur jab chálís baras púre húe, tab Ḳhudáwand ká firishta, Síná ke paháṛ ke jangal men, ág kí lau men, jháṛí ke bích, dikhá,í diyá.

31 Músá ne yih royat dekhke, ta'ajjub kiyá: aur jab daryáft

karne ko nazdík chalá, Khudáwand kí áwáz use pahunchí,

32 Ki main tere bápdadon ká Khudá, Abirahám ká Khudá, aur Iz,hák ká Khudá, aur Ya'qúb ká Khudá hún. Tab Músá kámp gayá, aur use daryáft karne kí jur,at na húí.

33 Tab Khudáwand ne use kahá, ki Jútí apne páon se utár: kyúnki yih jagah, jahán tú khará hai, pák zamín hai.

34 Main nigáh karke, apne logon kí, jo Misr men hain, musíbat dekh rahá hún, aur main ne un kí áh mární suní, aur unhen chhuráne utrá. Aur ab á, main tujhe Misr men bhejúngá.

35 Usí Músá ko, jis se unhon ne inkár karke kahá, ki Kis ne tujhe hákim aur qází banáyá? usí ko Khudá ne, us firishte kí ma'rifat, jo use jhárí men nazar áyá, bhejá, ki hákim aur chhutkárá denewálá ho.

36 Wuhí unhen nikál láyá, aur Misr ke mulk, aur Lál Samundar, aur chálís baras jangal men, mu'ajize aur nishánián dikhátá rahá.

37 ¶ Yih wuhí Músá hai, jis ne Baní Isráel se kahá, ki Khudáwand, jo tumhárá Khudá hai, tumháre bháíon men se, tumháre liye, mujh sá ek nabí záhir karegá; us kí suno.

38 Yih wuhí hai, jo jangal men majlis ke darmiyán us firishte ke, jo us se Síná ke pahár par bolá, aur hamáre bápdádon ke sáth thá: usí ko zindagí ká kalám milá, ki ham ko pahunchá de:

39 Par hamáre bápdádon ne us ká tábi'dár honá na cháhá, balki us ko radd kiyá, aur un ke dil Misr kí taraf phire,

40 Aur Hárún se kahá, ki Hamáre liye aise ma'búd baná, jo hamáre áge áge chalen: kyúnki is Músá ko, jo hamen Misr ke mulk se nikál láyá, ham nahín jánte ki kyá húá.

41 Aur un dinon unhon ne ek bachhrá banáyá, aur us but ko qurbání charháí, balki apne háthon ke kám par khushí manáí.

42 Tab Khudá ne phirke unhen chhor diyá, ki ásmán kí fauj ko pújen; jaisá ki nabíon kí kitáb men likhá hai, ki Ai Isráel ke gharáne, kyá tum ne mujh ko jangal men chálís baras qurbánián aur nazren charháín?

43 Tum ne Málik ke maskan aur apne ma'búd Ramfán ke táre ko, ya'ne un súraton ko, jinhen tum ne sijda karne ko banáyá, uthá liyá; pas main tumhen nikálke Bábul ke pare basáúngá.

44 Gawáhí ká khaima, jaisá Músá se báten karnewále ne farmáyá thá, ki Us namúne ke muwáfiq, jo tú ne dekhá thá, baná, jangal men hamáre bápdádon ke darmiyán thá.

45 Use hamáre bápdáde aglon se páke, Yasú' ke sáth, un qaumon ke mulk men, jin ko Khudá ne hamáre bápdádon ke sámhne se nikál diyá, lá,e, aur Dáúd ke dinon tak rahá;

46 Jis par Khudá ke huzúr se fazl húá, aur us ne árzú kí, ki Ya'qúb ke Khudá ke wáste maskan páwe.

47 Par Sulaimán ne us ke liye makán banáyá.

48 Lekin Khudá Ta'ála un haikalon men, jo háth se bane hain, nahín rahtá; chunánchi nabí kahtá hai, ki,

49 Khudáwand farmátá hai, ásmán merá takht, aur zamín mere pánw kí chaukí hai: tum mere liye kaunsá ghar banáoge? yá kaun sí jagah mere árám kí hai?

50 Kyá mere háth ne ye sab chízen nahín banáín?

51 ¶ Ai sarkasho, aur dil aur kán ke námakhtúno, tum har waqt Rúh i Quds ká sámhná karte ho: jaise tumháre bápdáde the, waise hí tum bhí ho.

52 Nabíon men se kis ko tumháre bápdádon ne na satáyá? hán unhon ne Us Rástbáz ke áne ke

khabar-denewálon ko qatl kiyá; jis ke ab tum pakaṛnewále aur khúní húe:

53 Tum ne firishton kí saffon ke rúbarú sharí'at pá,í, par 'amal men na lá,e.

54 ¶ We ye báten sunte hí, apne jí men kaṭ ga,e, aur us par dánt písne lage.

55 Par wuh Rúh i Quds se ma'múr hoke, ásmán kí taraf dekh rahá thá, aur Khudá ká jalál, aur Yisú' ko Khudá ke dahne háth khaṛá dekhá,

56 Aur kahá, Dekho, main ásmán ko khulá, aur Ibn i Ádam ko Khudá ke dahne háth khaṛá dekhtá hún.

57 Tab unhon ne baṛe zor se chilláke, apne kán band kí,e, aur ek dil hoke us par lapke,

58 Aur shahr ke báhar nikálke, us par patthráo kiyá: aur gawáhon ne apne kapṛe Súlús náme ek jawán ke páon pás rakh dí,e.

59 Aur jab we Stafanús par patthráo karte the, us ne du'á mángke kahá, Ai Khudáwand Yisú', merí rúh ko qabúl kar.

60 Phir wuh ghuṭne ṭekkar, zor se pukárá, ki Ai Khudáwand, yih gunáh un ke hisáb men mat rakh. Aur yih kahke so gayá.

VIII BÁB.

1 AUR Súlús us ke qatl par muttafiq húá. Aur us waqt kalísiyá par, jo Yarúsalam men thí, baṛá zulm húá, aur rasúlon ko chhoṛkar, báqí sab Yahúdiya, aur Sámariya kí har jagah men titar bitar ho ga,e.

2 Aur díndár mardon ne Stafanús ká dafan kiyá, aur us par baṛá mátam kiyá.

3 Aur Súlús kalísiyá ko tabáh kartá thá, ki ghar ghar ghuske mardon aur 'auraton ko ghasíṭkar, qaid men ḍáltá thá.

4 Pas we, jo chhitar bithar húe the, har jagah jáke kalám kí khushkhabarí dete the.

5 Aur Failbús Sámariya ke ek shahr men jáke un ke áge Masíh kí manádí kartá thá.

6 Aur logon ne un mu'ajizon ko, jo Failbús kartá thá, sunke aur dekhke, ek dil hokar us kí báton par jí lagáyá.

7 Kyúnki nápák rúhen bahuton se, jin par chaṛhí thín, baṛí áwáz se chilláke utar ga,ín: aur bahut maflúj, aur langṛe change kí,e ga,e.

8 Aur us shahr men baṛí khushí húí.

9 Us ke pahle us shahr men Shama'ún náme ek shakhs jádúgarí kartá aur Sámariya ke logon ko dang rakhtá, aur yih kahtá thá, ki Main kuchh hún:

10 Aur chhoṭe se baṛe tak sab us kí taraf rujú' láke kahte the, ki Yih Khudá kí baṛí qudrat hai.

11 So is sabab us kí taraf rujú' lá,e, ki us ne ek muddat se apní jádúgarí ke wasíle unhen dang kar rakhá thá.

12 Par jab unhon ne Failbús kí báton ká, jo Khudá kí bádsháhat, aur Yisú' Masíh ke nám kí khushkhabarí detá thá, yaqín kiyá, to kyá 'aurat, kyá mard, baptisma liyá.

13 Tab Shama'ún khud ímán láyá: aur baptisma páke Failbús ke sáth rahá, aur mu'ajize aur baṛí baṛí nishánían jo záhir hotí thín dekhke dang húá.

14 Jab rasúlon ne jo Yarúsalam men the suná, ki Sámaríon ne Khudá ká kalám qabúl kiyá hai, tab unhon ne Patras aur Yuhanná ko un ke pás bhejá:

15 Unhon ne jáke un ke liye du'á mángí, ki Rúh i Quds páwen:

16 (Kyúnki ab tak wuh un men se kisú par názil na húí thí: unhon ne sirf Khudáwand Yisú' ke nám par baptisma páyá thá.)

17 Tab unhon ne un par háth rakhe, aur unhon ne Rúh i Quds pá,í.

18 Jab Shama'ún ne dekhá, ki rasúlon ke háth rakhne se Rúh i Quds miltí hai, to un ke pás naqdí láke,

19 Kahá, ki Yih ikhtiyár mujhe bhí do, ki jis par main háth rakhún, wuh Rúh i Quds páwe.

20 Patras ne use kahá, Tere rúpiye tere sáth barbád hon, is liye ki tú ne khiyál kiyá, ki Khudá kí bakhshish rúpiyon se hásil hotí hai.

21 Terá is bát men na hissa hai, na bakhra: kyúnki terá dil Khudá ke áge sídhá nahín.

22 Pas apní is sharárat se tauba kar, aur Khudá se minnat kar, sháyad tere dil ká yih khiyál mu'áf ho.

23 Is liye ki main dekhtá hún, ki Tú pit kí karwáhat, aur badí ke band men giriftár hai.

24 Shama'ún ne jawáb men kahá, Tum mere liye Khudáwand se du'á mángo, ki jo báten tum ne kahín, un men se koí mujh par na áwe.

25 Phir we gawáhí deke, aur Khudáwand ká kalám sunáke, Yarúsalam ko phire, aur Sámaríon kí bahut sí bastíon men khushkhabarí dete ga,e.

26 Tab Khudáwand ke firishte ne Failbús se kalám kiyá aur kahá, ki Uth, aur dakhin taraf us ráh par já, jo Yarúsalam se 'Azah ko, jo bayábán hai, játí.

27 Wuh uthke rawána húá: aur dekho, ek Habshí khoja, Habshíon kí malika Kandákí ká wazír, jo us ke sáre khazáne ká mukhtár thá, aur Yarúsalam men bandagí karne ko áyá thá,

28 Phirá játá thá, aur apne rath par baithá Yas'aiyáh nabí kí kitáb ko parh rahá thá.

29 Rúh ne Failbús se kahá; Nazdík já, aur us rath ke sáth ho le.

30 Tab Failbús ne us taraf daurke, use Yas'aiyáh nabí kí kitáb parhte suná, aur kahá, Áyá jo kuchh tú parhtá hai, samajhtá hai?

31 Us ne kahá, Yih kis tarah ho sake, jab tak koí merí hidáyat na kare? Tab us ne Failbús se darkhwást kí, ki Mere sáth sawár ho baithiye.

32 Us kitáb kí 'ibárat, jo wuh parhtá thá, yih thí, ki Wuh jaise bher zabh karne ko le játe hain, aur jaisá barra, jo apne bál katarnewále ke sámhne bezubán hai, usí tarah wuh apná munh nahín kholtá:

33 Us kí 'ájizí men unhon ne us se insáf uthá liyá: aur kaun us kí pusht ká bayán karegá? kyúnki zamín par se us kí ján uthá,í játí hai.

34 Khoje ne Failbús ke jawáb men kahá, ki Main terí minnat kartá hún, ki nabí kis ke haqq men yih kahtá hai? kyá apne yá kisí dúsre ke haqq men?

35 Tab Failbús ne apní zubán kholke, usí nawishta se shurú' kiyá, aur Yisú' kí khushkhabarí use dí.

36 Aur játe játe, ráh ke darmiyán ek pání par pahunche: tab khoje ne kahá, ki Dekh, pání, ab mujhe baptisma páne se kaun chíz roktí hai?

37 Failbús ne kahá, Agar tú apne tamám dil se ímán látá hai, to rawá hai. Us ne jawáb men kahá, Main ímán látá hún, ki Yisú' Masíh Khudá ká Betá hai.

38 Tab us ne hukm kiyá, ki rath kharí karen: aur Failbús aur khoja donon pání men utre: aur us ne us ko baptisma diyá.

39 Jab we pání se nikle, Khudáwand kí Rúh Failbús ko le ga,í aur khoje ne us ko phir na dekhá; aur khushí se apní ráh lí.

40 Aur Failbús Azotus men milá: aur guzarte húe, sab shahron men, jab tak Qaisaríya men na áyá, khushkhabarí detá rahá.

IX BÁB.

1 AUR hanoz Súlús Khudáwand ke shágirdon ke

dhamkáne aur qatl karne men dam mártá, Sardár Káhin ke yahán gayá,

2 Aur us se Dimishq ke 'ibádatkhánon ke liye is mazmún ke khatt mánge, ki agar main kisí ko is taríq par páún, kyá 'aurat kyá mard, use bándhke Yarúsalam men láún.

3 Aur játe játe, aisá húá, ki jab Dimishq ke nazdík pahunchá, to ekbárgí ásmán se ek núr us ke chaugird chamká:

4 Tab wuh zamín par gir pará, aur us ne ek áwáz suní, jo use kahtí thí, Ai Súlús, ai Súlús, tú mujhe kyún satátá hai?

5 Us ne púchhá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Khudáwand ne kahá, Main Yisú' hún, jise tú satátá hai: paine kí kíl par lát márná tere liye mushkil hai.

6 Us ne kámpke aur hairán hokar kahá, Ai Khudáwand, tú kyá cháhtá hai, ki main karún? Khudáwand ne use kahá, Uṭh, aur shahr men já, aur jo tujhe karná zarúr hai, tujh se kahá jáegá.

7 Aur we mard jo us ke hamráh the hairán khaṛe rah ga,e, ki áwáz to sunte, par kisú ko na dekhte the.

8 Aur Súlús zamín par se uṭhá; aur ánkh kholke kisú ko na dekhá: tab we us ká háth pakaṛke Dimishq men le ga,e.

9 Aur wuh tín din tak dekh na saká, aur na khátá, na pítá thá.

10 ¶ Aur Dimishq men Hanániáh náme ek shágird thá, aur Khudáwand ne royá men us se kahá, Ai Hanániáh. Wuh bolá, Ai Khudáwand, házir hún.

11 Tab Khudáwand ne use kahá, Uṭh aur us saṛak par, jo Sídhí kahlátí hai, já, aur Yahúdáh ke ghar men Súlús náme Tarsísí ko ḍhúnḍh: ki dekh, wuh du'á mángtá hai,

12 Aur us ne royá men Hanániáh náme ek mard ko dekhá, jis ne andar áke us par háth rakhá, táki wuh phir dekhne lage.

13 Par Hanániáh ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, main ne bahuton se is shakhs ke haqq men suná, ki us ne Yarúsalam men tere muqaddason ke sáth kaisí badí kí hai:

14 Aur yahán bhí, us ne sardar káhinon kí taraf se ikhtiyár páyá, ki sab ko, jo terá nám lete hain, bándhe.

15 Par Khudáwand ne use kahá, Tú já: kyúnki wuh qaumon aur bádsháhon aur baní Isráel ke áge merá nám záhir karne ká ek kháss wasíla hai:

16 Ki main use dikháúngá, ki use mere nám ke liye kaisá dukh uṭháná zarúr hai.

17 Tab Hanániáh gayá, aur us ghar men dákhil húá; aur apne háth us par rakhkar kahá, Ai bháí Súlús, Khudáwand, ya'ne Yisú' ne, jo tujh par is ráh men jis se tú áyá záhir húá, mujhe bhejá hai, ki tú phir bínáí pá,e, aur Rúh i Quds se bhar já,e.

18 Aur wunhín misl chhilke ke kuchh us kí ánkhon se gir paṛá: aur wuh usí dam dekhne lagá, aur uṭhke baptisma páyá.

19 Phir kuchh kháke, táqat hásil kí. Aur Súlús kaí din Dimishq men shágirdon ke sáth rahá.

20 Aur fauran 'ibádatkhánon men Masíh kí manádí karne lagá, ki wuh Khudá ká Beṭá hai.

21 Aur sab sunnewále dang ho ga,e, aur bole, Kyá yih wuh nahín hai, jo Yarúsalam men is nám lenewálon ko tabáh kartá thá, aur yahán bhí isí iráde par áyá, ki un ko bándhke sardár káhinon ke pás le já,e?

22 Lekin Súlús ne aur bhí mazbút hoke, aur dalílon se sábit karke ki Masíh yih hí hai, Yahúdíon ko, jo Dimishq men rahte the, ghabrá diyá.

23 ¶ Aur jab ka,í din guzre, Yahúdíon ne us ke qatl kí saláh kí:

24 Aur un kí ghát Súlús ko ma'lúm ho ga,í. Aur we rát din phátakon par lage rahe, ki use már dálen.

25 Tab shágirdon ne, rát ko, use lekar aur ek tokrí men bithákar, díwár par se tale latká diyá.

26 Aur Súlús ne Yarúsalam men pahunchke koshish kí, ki shágirdon men mil já,e: par sab us se darte the, kyúnki yaqín na kiyá, ki wuh shágird hai.

27 Magar Barnabás use apne sáth rasúlon ke pás le gayá, aur un se bayán kiyá, ki us ne kis tarah ráh men Khudáwand ko dekhá, aur ki us ne us se báten kín, aur kyúnkar wuh Dimishq men bedharak Yisú' ke nám par kalám kartá thá.

28 So wuh Yarúsalam men un ke sáth áyá jáyá kartá thá;

29 Aur Yisú' ke nám par dilerí se kalám kartá thá; aur Yúnáníon ke sáth bhí bahs kartá thá: aur we us ke márdálne kí tadbír men the.

30 Tab bháí yih ma'lúm karke, use Qaisaríya men le ga,e, aur Tarsus kí taraf us ko rawána kiyá.

31 Tab sáre Yahúdiya, aur Galíl, aur Sámariya kí kalísiyáon ne árám páyá, aur barhtí ga,ín, aur Khudáwand ke khauf men chaltí húí, Rúh i Quds kí tasallí se bhar ga,ín.

32 ¶ Aur aisá thá, ki Patras har kahín phirtá húá, un muqaddason ke pás bhí, jo Luddá men rahte the, pahunchá.

33 Aur wahán Aineás náme ek shakhs ko páyá, jo jhole ká márá áth baras se chárpáí par pará thá.

34 Patras ne use kahá, Ai Aineás, Yisú' Masíh tujhe changá kartá hai; uth, aur apná bichhauná sajá. Wuh usí dam uthá.

35 Tab Luddá aur Sarún ke sab rahnewále use dekhkar Khudáwand kí taraf phire.

36 ¶ Aur Yáfá men ek shágird Tábithá nám thí, jis ká tarjuma Harní hai; wuh nek kámon se aur khairáton se jo wuh kartí thí málámál thí.

37 Aur aisá húá, ki un dinon wuh bímár hoke mar ga,í, aur unhon ne use nahlákar kothe par rakhá.

38 Aur is liye ki Luddá Yáfá ke nazdík thá, jab shágirdon ne suná, ki Patras wahín hai, us pás do mard bhejke darkhwást kí, ki hamáre pás áne men der na kar.

39 Tab Patras uthke un ke sáth chalá. Jab pahunchá, use kothe par le ga,e: aur sab bewáen rotí húí us ke pás á,ín, aur kurte, aur kapre, jo Harní ne jíte jí baná,e the, dikhátí thín.

40 Patras ne sab ko báhar karke, aur ghutne tekke, du'á mángí; phir lásh kí taraf mutawajjih hoke kahá, Ai Tábithá, uth. Tab us ne ánkhen khol dín: aur Patras ko dekhke uth baithí.

41 Tab us ne háth barháke use utháyá, aur muqaddason aur bewon ko buláke, use zinda un ke supurd kiyá.

42 Yih sáre Yáfá men mashhúr ho gayá; aur bahutere Khudáwand par ímán lá,e.

43 Aur yún húá, ki wuh ka,í din tak Yáfá men Shama'ún nám dabbág ke yahán rahá.

X BÁB.

1 QAISARÍYA men Qurneliús náme ek mard thá, jo us paltan ká, ki Itáliání kahlátí thí, súbadár thá.

2 Wuh apne sáre gharáne samet díndár aur Khudátars thá, aur logon ko bahut khairát detá, aur nit Khudá se du'á mángtá thá.

3 Us ne ek roz tísre pahar ke qaríb royá men sáf dekhá, ki Khudá ke firishte ne us ke pás áke use kahá, Ai Qurneliús.

4 Us ne us ko gaur se dekhá, aur darke kahá, ki Ai Khudáwand, kyá hai? Us ne use kahá,

Terí du'áen, aur khairát yádgárí ke liye Khudá ke huzúr pahunchín.

5 Ab Yáfá men ádmí bhej, ki Shama'ún ko, jo Patras kahlátá hai, bulá láwen:

6 Wuh Shama'ún náme ek dabbág ke yahán, jis ká ghar samundar ke kináre hai, mihmán hai; jo kuchh karná tujh par wájib hai, wuh tujh ko batáegá.

7 Aur jab firishta, jis ne Qurneliús se báten kín, chalá gayá, us ne apne naukaron men se do ko, aur un men se, jo us ke yahán har waqt házir rahte the, ek díndár sipáhí ko buláke,

8 Aur sab báten un se bayán karke, unhen Yáfá men bhejá.

9 ¶ Dúsre din, jab we ráh men chale játe the, aur shahr ke nazdík pahunche, Patras do pahar ke qaríb kothe par du'á mángne gayá;

10 Aur use bhúkh lagí, aur cháhá, ki kuchh khá,e: par jab we taiyár karte the, wuh bekhudí men pará.

11 Aur dekhá, ki Ásmán khul gayá, aur ek chíz barí chádar kí mánind, jis ke cháron kone bandhe the, zamín kí taraf lataktí us ke pás á,í.

12 Us men zamín ke sab qism ke chárpá,e aur janglí jánwar, aur kíre makore, aur hawá ke parinde the.

13 Aur use ek áwáz á,í, ki Ai Patras, uth, zabh kar aur khá já.

14 Patras ne kahá, Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúnki main ne kabhí koí harám yá nápák chíz nahín khá,í.

15 Dúsrí bár phir use áwáz á,í, ki jis ko Khudá ne pák kiyá hai, tú harám mat kah.

16 Yih tín bár húá: phir wuh chíz ásmán par khínchí ga,í.

17 Jab Patras apne dil men hairán thá, ki yih royá, jo main ne dekhá, kyá hai, to dekho, we mard, jinhen Qurneliús ne bhejá thá, Shama'ún ká ghar daryáft kiyá thá, aur darwáze par áke khare húe,

18 Aur pukárke púchhte the, ki Shama'ún, jo Patras kahlátá, yahín mihmán hai?

19 ¶ Jab Patras us royá ke khiyál men thá, Rúh ne use kahá, Dekh tín mard tujhe dhúndhte hain.

20 Pas uthke níche já, aur bekhatke un ke sáth rawána ho: kyúnki main ne un ko bhejá hai.

21 Tab Patras ne utarke, un mardon se, jin ko Qurneliús ne us pás bhejá thá, kahá, Dekho, jis ko tum dhúndhte ho, main hí hún: tum kis liye á,e ho?

22 Unhon ne kahá, Qurneliús súbadár ne, jo rástbáz aur Khudátars aur Yahúdíon kí sárí qaum men neknám hai, pák firishte se hukm páyá, ki tujhe apne ghar buláwe, aur tujh se báten sune.

23 Tab us ne unhen bhítar buláke un kí mihmání kí. Aur dúsre din Patras un ke sáth chalá, aur ka,í bháí Yáfá se us ke sáth ho lí,e.

24 Aur dúsre roz we Qaisaríya men dákhil húe. Aur Qurneliús apne rishtadáron, aur dilí doston ko ikatthe karke, un kí ráh dekhtá thá.

25 Aur aisá húá, ki jab Patras dákhil hone lagá, Qurneliús us se já milá, aur us ke qadamon par girke, sijda kiyá.

26 Lekin Patras ne use utháke kahá, Khará ho; main bhí to insán hún.

27 Aur us se báten kartá andar gayá, aur bahuton ko ikatthe páyá.

28 Tab us ne un se kahá, Tum jánte ho, ki kyúnkar kisí Yahúdí ko begáne se suhbat rakhní yá us ke yahán jáná rawá nahín; magar Khudá ne mujh par záhir kiyá, ki main kisí ádmí ko kamína yá nápák na kahún.

29 Is liye main tumháre buláne par be-'uzr chalá áyá: ab main

púchhtá húṉ, ki mujhe kis bát ke liye buláyá.

30 Tab Qurneliús ne kahá, Chár roz húe, ki maiṉ ne is gharí tak roza rakhá: aur tísre pahar ko apne ghar meṉ du'á mángtá thá, aur kyá dekhtá húṉ, ki ek mard sufed barráq poshák pahine sámhne khará hai.

31 Us ne kahá, Ai Qurneliús, terí du'á suní ga,í, aur terí ḳhairát Ḳhudá ke huzúr yád húí.

32 Ab kisí ko Yáfá meṉ bhej, aur Shama'ún ko, jo Patras kahlátá hai, yaháṉ bulá; wuh Shama'ún dabbág ke yaháṉ, jis ká ghar samundar ke kináre hai, mihmán hai: wuh áke tujh se kalám karegá.

33 Usí dam maiṉ ne tere pás bhejá; tú ne ḳhúb kiyá, jo áyá. Ab ham sab Ḳhudá ke áge házir haiṉ, táki, jo kuchh Ḳhudá ne tujhe farmáyá hai, suneṉ.

34 ¶ Tab Patras ne zubán kholke kahá, Ab mujhe yaqín húá, ki Ḳhudá záhir par nazar nahíṉ kartá:

35 Balki har qaum meṉ, jo us se ḍartá aur rástbází kartá, us ko pasand átá hai.

36 Yih wuhí kalám hai, jo us ne baní Isráel ke pás bhejá, jab Yisú' Masíh kí ma'rifat (jo sabhoṉ ká Ḳhudáwand hai) sulh kí ḳhushḳhabarí detá thá.

37 Tum is kalám ko jánte ho, jo ba'd us ke ki Yuhanná ne baptisma kí manádí kí thí, tamám Yahúdiya meṉ, Galíl se shurú' karke, ishtihár kiyá gayá;

38 Ki kis tarah Ḳhudá ne Yisú' Násarí ko Rúh i Quds aur qudrat se Masíh kiyá: wuh nekí kartá, aur un sab ko, jo Shaitán ke háth se zulm uṭháte the, changá kartá phirá; kyúṉki Ḳhudá us ke sáth thá.

39 Aur ham un sab kámoṉ ke, jo us ne Yahúdiya ke mulk o Yarúsalam meṉ kí,e, gawáh haiṉ; us ko unhoṉ ne káṭh par laṭkáke ---r ḍálá:

40 Us ko Ḳhudá ne tísre din uṭháyá aur záhir kar dikháyá:

41 Sárí qaum par nahíṉ, balki un gawáhoṉ par, ki áge se Ḳhudá ke chune húe the, ya'ne ham par jo us ke murdoṉ meṉ se jí uṭhne ke ba'd, us ke sáth kháyá aur piyá.

42 Aur us ne hameṉ hukm diya, ki logoṉ meṉ manádí karo aur gawáhí do, ki yih wuhí hai, jo Ḳhudá kí taraf se muqarrar húá, ki zindoṉ aur murdoṉ ká insáf karnewálá ho.

43 Sab nabí us par gawáhí dete haiṉ, ki jo koí us par ímán láwe, us ke nám se apne gunáhoṉ kí mu'áfí páwe.

¶ 44 Patras ye báteṉ kah rahá thá, ki Rúh i Quds un sab par jo wuh kalám sunte the názil húí.

45 Aur maḳhtún ímándár, jo Patras ke sáth á,e the, hairán húe, ki gair qaumoṉ par bhí Rúh i Quds kí baḳhshish járí húí.

46 Kyúṉki unheṉ tarah tarah kí bolí bolte, aur Ḳhudá kí baṛáí karte suná. Tab Patras ne phir kahá,

47 Kyá koí pání rok saktá hai, ki ye, jinhoṉ ne hamárí tarah Rúh i Quds pá,í, baptisma na páweṉ?

48 Tab us ne hukm diyá, ki we Ḳhudáwand ke nám par baptisma páweṉ. Tab unhoṉ ne us se darḳhwást kí, ki kuchh din waháṉ rahe.

XI BÁB.

1 AUR rasúloṉ aur bháíoṉ ne jo Yahúdiya meṉ the, suná, ki gair qaumoṉ ne bhí Ḳhudá ká kalám qabúl kiyá.

2 Aur jab Patras Yarúsalam meṉ áyá, to maḳhtún us se yih kahke bahs karne lage, ki

3 Tú námaḳhtúnoṉ ke pás gayá, aur un ke sáth kháyá.

4 Tab Patras ne shurú' se silsila ke sáth un se bayán kiyá, ki

5 Jab maiṉ Yáfá ke shahr meṉ

du'á máng rahá thá, bekhudí men áke ek royá dekhá, ki ek chíz jaise barí chádar, jis ke cháron kone ásmán se laṭakte the, utarke mujh tak á,í.

6 Jab main ne khúb dekhke ghaur kiyá, tab zamín ke chárpá,e, aur janglí jánwar, aur kíre makore, aur hawá ke parinde us men dekhe.

7 Aur main ne ek áwáz suní, ki mujhe kahtí hai, Ai Patras, uṭh, zabh kar aur khá.

8 Tab main bolá, Ai Khudáwand, hargiz nahín; kyúnki kabhí koí harám yá nápák chíz mere munh men na ga,í.

9 Tab jawáb men dúsrí bár ásmán se mujhe áwáz á,í, ki Jise Khudá ne pák kiyá, tú harám mat kah.

10 Yih tín bár húá: phir sab kuchh ásmán kí taraf khínchá gayá.

11 Aur dekho, usí dam tín ádmí, jo Qaisaríya se mere pás bheje ga,e, us ghar ke pás, jis men main thá, khare the.

12 Aur Rúh ne mujh se kahá, ki Tú bekhaṭke un ke sáth já. Balki ye chha bháí mere sáth chale, aur ham us shakhs ke ghar men dákhil húe:

13 Aur us ne ham se bayán kiyá, ki kis tarah ek firishte ko apne ghar men khará dekhá, jis ne use kahá, ki Yáfá men ádmí bhej, aur Shama'ún ko jo Patras kahlátá hai bulwá;

14 Wuh tujhe we báten kahegá, jin se tú aur terá sárá ghar naját páwegá.

15 Jab main un se kalám karne lagá, Rúh i Quds un par názil húí, jaise pahle ham par.

16 Tab mujhe Khudáwand kí bát yád á,í, jo us ne kahí, Yuhanná ne to pání se baptisma diyá, par tum Rúh i Quds se baptisma páoge.

17 Pas jab ki Khudá ne un ko waisí ni'amat dí, jaisí ham ko jo Khudáwand Yisú' Masíh par ímán lá,e, to main kaun thá, ki Khudá ko rok saktá?

18 We yih sunkar chup rahe, aur Khudá kí ta'ríf karke kahá, Beshakk Khudá ne gair qaumon ko bhí zindagí ke liye tauba bakhshí hai.

19 ¶ Pas we, jo us musíbat se jo Stafanús ke sabab parí thí, chhitar bithar ho ga,e the, phirte phirte Fíníke o Kuprus o Antákiyá men pahunche, magar, Yahúdíon ke siwá, kisí ko kalám na sunáte the.

20 Aur un men se ka,í ek Kuprusí aur Qurení the, jinhon ne Antákiyá men áke Yúnáníon se báten kín, aur Khudáwand Yisú' kí khushkhabarí suná,í.

21 Aur Khudáwand ká háth un ke sáth thá; aur bahut se log ímán láke Khudáwand kí taraf phire.

22 ¶ Tab un báton kí khabar Yarúsalam kí kalísiyá ke kán men pahunchí; aur unhon ne Barnabás ko bhejá, ki Antákiyá tak já,e.

23 Wuh pahunchke, aur Khudá ká fazl dekhke, khush húá, aur un sab ko nasíhat kí, ki Dil kí mazbútí ke sáth Khudáwand se lage raho.

24 Kyúnki wuh nek mard thá, aur Rúh i Quds aur ímán se bhará: aur ek barí jamá'at Khudáwand kí taraf rujú' láí.

25 Tab Barnabás Súlús kí talásh men Tarsus ko chalá:

26 Aur use páke Antákiyá men láyá. Aur aisá húá, ki we sál bhar kalísiyá ke darmiyán ikaṭṭhe húá karte, aur bahut logon ko sikháyá karte the. Aur pahle Antákiyá men shágird Kristián kahlá,e.

27 ¶ Unhín dinon ka,í ek nabí Yarúsalam se Antákiyá men á,e.

28 Aur un men se, ek ne, jis ká nám Agabús thá, uṭhke, rúh kí hidáyat se záhir kiyá, ki tamám mulk men bará kál paregá, jo Qlaudiús Qaisar ke waqt men wáq'i húá.

29 Tab shágirdon men se har ek ne tháná, ki apne maqdúr ke muwáfiq un bháíon kí khidmat men, jo Yahúdiya men rahte the, kuchh bheje.

30 So unhon ne yih kiyá, aur Barnabás aur Súlús ke háth buzurgon ke pás bhejá.

XII BÁB.

1 AUR un dinon Herodís bádsháh ne kalísiyá men se ba'zon par háth dále, ki unhen satáwe.

2 Aur Yuhanná ke bháí Ya'qúb ko talwár se már dálá.

3 Aur jab dekhá, ki Yahúdíon ko yih pasand áyá, to aur bhí ziyádatí kí, ki Patras ko bhí pakar liyá. (Yih bekhamirí rotí ke dinon men húá.)

4 Aur us ko pakarke qaidkháne men dálá, aur chár chár sipáhíon ke pahre men sompá, ki us kí nigáhbání karen, aur cháhá, ki Fasah ke ba'd use logon ke sámhne le já,e.

5 Pas qaidkháne men Patras kí nigáhbání hotí thí: par kalísiyá us ke liye nit Khudá se du'á mángá kartí thí.

6 Aur jab Herodís ne use házir karne cháhá, us hí rát, Patras, do zanjíron se bandhá, do sipáhíon ke bích men sotá thá, aur chaukíwále darwáze par qaidkháne kí chaukí kar rahe the.

7 Aur dekho, Khudáwand ká ek firishta áyá, aur us makán men núr chamká, aur us ne Patras kí paslí par márke jagáyá, aur kahá, ki Jald uth. Tab zanjíren us ke háthon se gir ga,ín.

8 Aur us firishte ne use kahá, ki Kamar bándh, aur apní jútí pahin. Us ne yún kiyá. Phir us ne use kahá, Apná kurtá pahin, aur mere píchhe ho le.

9 Wuh nikalke us ke píchhe ho liyá; par na jáná, ki yih, jo firishte se húá, sach hai; balki samjhá, ki royá dekhtá hún.

10 Tab we pahle aur dúsre pahre men se nikalke, lohe ke phátak tak, jo shahr kí taraf hai, pahunche; wuh áp se áp un ke liye khul gayá; so we nikalke, ek galí se guzar ga,e, aur usí dam firishta us ke pás se chalá gayá.

11 Tab Patras ne hosh men áke kahá, Ab main ne yaqín jáná, ki Khudáwand ne apná firishta bhejá, aur mujhe Herodís ke háth, aur Yahúdíon kí sárí qaum kí ták se bachá liyá.

12 Phir sochtá húá Yuhanná jo Marqus kahlátá hai, us kí má Mariyam ke ghar áyá; wahán bahut log jam'a húe, aur du'á máng rahe the.

13 Jab Patras phátak kí khirkí khatkhatátá thá, Rúdá náme ek chhokrí á,í, ki chupke sune.

14 Aur Patras kí áwáz pahchánke, máre khushí ke phátak na kholá, aur daurke andar khabar dí, ki Patras phátak par khará hai.

15 Tab unhon ne use kahá, Tú díwání hai. Wuh apní bát par qáim rahí, ki yún hí hai. Unhon ne kahá, Us ká firishta hogá.

16 Magar Patras khatkhatátá rahá: tab unhon ne darwáza kholke us ko dekhá, aur dang ho ga,e.

17 Us ne unhen háth se ishára kiyá ki chup rahen, aur un se bayán kiyá, ki Khudáwand ne kis tarah us ko qaidkháne se nikálá. Aur kahá, ki Ya'qúb aur bháíon ko is bát kí khabar do. Aur wuh áp báhar jáke, dúsrí jagah chalá gayá.

18 Jab subh húí, sipáhí bahut ghabrá,e, ki Patras kyá húá.

19 Jab Herodís ne us kí talásh karke na páyá, to chaukídáron kí tahqíqát kí, aur hukm kiyá, ki le jáke unhen sazá do. Aur áp Yahúdiya se rawána hoke Qaisaríya men já rahá.

20 ¶ Aur Herodís Súr o Saidá ke logon se nákhush thá: tab we ek dil hoke, us ke pás á,e, aur

Blastús ko, jo bádsháh kí ḳhwábgáh ká názir thá, miláke, sulh cháhi; kyúṉki un ke mulk ko bádsháh ke mulk se asbáb i mu'ásh muyassar áte the.

21 Tab Herodís, ek din ṭhahráke, bádsháhí posháḳ pahinke, taḳht par baiṭhá, aur un se kalám karne lagá.

22 Tab log chilláne lage, ki Yih Khudá kí áwáz hai, insán kí nahíṉ.

23 Usí dam Khudá ke firishte ne use márá, kyúṉki us ne Khudá kí buzurgí na kí; aur kíṛe paṛke mar gayá.

24 ¶ Par Khudá ká kalám baṛhá, aur phailá.

25 Aur Barnabás aur Súlús apní ḳhidmat púrí karke, aur Yuhanná ko, jo Marqus kahlátá hai, sáth leke, Yarúsalam se phire.

XIII BÁB.

1 AUR Antákiyá kí kalísiyá meṉ ka,í nabí aur mu'allim the: ya'ne Barnabás, aur Shama'ún, jo Nigár kahlátá hai, aur Lúqiús Qurení, aur Manáen, jo chauthái ke hákim Herodís ke sáth palá thá, aur Súlús.

2 Jab we Khudáwand kí bandagí karte, aur roza rakhte the, Rúh i Quds ne kahá, Mere liye Barnabás aur Súlús ko alag karo, us kám ke liye, jis ke wáste maiṉ ne unheṉ buláyá.

3 Tab unhoṉ ne roza rakhke, aur du'á mángke, un par háth rakhe, aur unheṉ ruḳhsat kiyá.

4 ¶ Pas we Rúh i Quds ke bheje húe Silúkiyá ko ga,e; aur waháṉ se jaház par Kuprus ko chale.

5 Aur unhoṉ ne, jab ki Salamís meṉ the, Yahúdíoṉ ke 'ibádatḳhánoṉ meṉ Khudá ká kalám sunáyá; aur Yuhanná un ká ḳhádim thá.

6 Aur us tamám ṭápú meṉ Páfus tak phirke, unhoṉ ne ek Yahúdí jádúgar aur jhúṭhe nabí ko, jis ká nám Bár-Yisú' thá, páyá:

7 Wuh Sarjiús Púlús Súba ke sáth thá, jo sáhib i tamíz thá; us ne Barnabás aur Súlús ko buláke cháhá, ki Khudá ká kalám sune:

8 Par Ilimás jádúgar ne, (ki yihí us ke nám ká tarjuma hai,) un kí barḳhiláfí kí, aur cháhá, ki Súba ko ímán se pher de.

9 Tab Súlús ya'ne Púlús ne Rúh i Quds se bhar jáke, use ghurakke,

10 Kahá, Ai Shaitán ke farzand, tú jo tamám makkárí aur 'aiyárí se bhará, aur sab tarah kí rástí ká dushman hai, kyá Khudáwand kí sídhí ráhoṉ ko ṭeṛhí karná na chhoṛegá?

11 Ab, dekh, Khudáwand ká háth tujh par hai, aur tú andhá ho já,egá, aur muddat tak súraj ko na dekhegá. Wuṉhíṉ dhundhlápan aur andherá us par chhá gayá; aur ḍhúnḍhtá phirá, ki koí us ká háth pakaṛke le chale.

12 Tab Súba, yih májará dekhke, Khudáwand kí ta'lím se dang hokar, ímán láyá.

13 Ab Púlús aur us ke sáthí, Páfus se jaház kholke, Pamfúliyá ke Pargá meṉ á,e: aur Yuhanná un se judá hokar Yarúsalam ko phirá.

14 ¶ Aur we Pargá se guzarke, Pisidiya ke Antákiyá meṉ pahunche, aur sabt ke din 'ibádatḳháne meṉ já baiṭhe.

15 Aur tauret aur nabíoṉ kí kitáb ke paṛhne ke ba'd, 'ibádatḳháne ke sardároṉ ne unheṉ kahlá bhejá, ki Ai bháío, agar kuchh nasíhat kí bát logoṉ ke liye rakhte ho, to bayán karo.

16 Tab Púlús khaṛá húá, aur háth se ishára karke kahá, Ai Isráelío, aur ai Khudátarso, suno.

17 Is qaum i Isráel ke Khudá ne hamáre bápdádoṉ ko chuná, aur is qaum ko, jab Misr ke mulk meṉ pardesí thí, baṛháyá, aur zabardast háth se unheṉ waháṉ se nikál láyá.

18 Aur baras chálís ek us ne bayábán meṉ un kí bardásht kí.

19 Aur Kan'án kí zamín men sát qaumon ko halák kiyá, aur un ká mulk qur'a se unhen bánṭ diyá.

20 Aur ba'd us ke, sáṛhe chár sau baras ke qaríb, Samúel nabí tak, un men qází muqarrar kí,e.

21 Us waqt se unhon ne bádsháh cháhá: tab Khudá ne, ek mard, Binyámín ke gharáne se, Qís ke beṭe Sáúl ko, chálís baras tak, un par muqarrar kiyá.

22 Phir use utárke, Dáúd ko khaṛá kiyá, ki un ká bádsháh ho; aur us kí gawáhí men kahá, ki Main ne ek mard Yassí ke beṭe Dáúd ko apne dil ke muwáfiq páyá, wuhí merí sab ḳhwáhishen púrí karegá.

23 Usí kí nasl se Khudá ne, apne wa'de ke muwáfiq, Isráel ke liye naját denewále Yisú' ko uṭháyá:

24 Jis ke áne se áge, Yuhanná ne Isráel kí tamám qaum ke darmiyán tauba ke baptisma kí manádí kí.

25 Aur jab Yuhanná apná daura púrá karne par thá, us ne kahá, Tum mujhe kaun samajhte ho? Main wuh nahín hún; balki, dekho, wuh mere ba'd átá hai, jis kí jútí ká tasma main kholne ke láiq nahín hún.

26 Ai bháío, Abirahám ke ḳhándán ke farzando, aur tum men se jitne Khudá se ḍarte ho, tumháre liye is naját ká kalám bhejá gayá.

27 Kyúnki Yarúsalam ke báshíndon aur un ke sardáron ne, use, aur nabíon kí báten jo har sabt ko paṛhí játí hain, na jánke, us par fatwa dene se un ko púrá kiyá.

28 Agarchi us ke qatl kí koí wajah na pá,í, taubhí Pilátús se darḳhwást kí, ki use már ḍále.

29 Aur jab sab kuchh, jo us ke haqq men likhá thá, púrá kar chuke, to use káṭh par se utárke, qabr men rakhá.

30 Lekin Khudá ne use murdon men se uṭháyá:

31 Aur wuh bahut din un ko, jo us ke sáth Galíl se Yarúsalam men á,e the, dikhá,í diyá; we logon ke áge us ke gawáh hain.

32 Aur ham tum ko ḳhushḳhabarí dete hain, ki us wa'de ko, jo hamáre bápdádon se kiyá gayá thá,

33 Khudá ne hamáre liye, jo un kí aulád hain, púrá kiyá, ki Yisú' ko phir jiláyá; chunánchi dúsre Zabúr men likhá hai, ki Tú merá Beṭá hai, áj tú mujh se paidá húá.

34 Aur is kí bábat, ki us ne use murdon men se uṭháyá, táki ba'd us ke na saṛe, yún kahá, ki Main Dáúd kí sachchí ni'amaten tumhen dúngá.

35 Is liye wuh dúsrí jagah bhí kahtá hai, ki Tú apne Quddús ko saṛne kí hálat dekhne na degá.

36 Kyúnki Dáúd to apne waqt men Khudá kí marzí ba já láke so gayá, aur apne bápdádon se já milá, aur saṛne kí hálat dekhí;

37 Par yih, jise Khudá ne uṭháyá, saṛne kí hálat nahín dekhí.

38 Pas, ai bháío, yih tumhen ma'lúm ho jáwe, ki usí ke wasíle, tum ko gunáhon kí mu'áfí kí ḳhabar dí játí hai:

39 Balki us hí se, har ek jo ímán látá, un sab báton se, jin se tum Músá kí sharí'at kí rú se begunáh nahín ṭhahar sakte the, begunáh ṭhahartá.

40 Pas ḳhabardár raho, aisá na ho, ki jo nabíon kí kitáb men likhá hai, tum par áwe; ki,

41 Ai tahqír karnewálo, dekho, aur ta'ajjub karo, aur nest ho jáo; kyúnki main tumháre zamáne men ek kám kartá hún, aisá kám, ki koí tum se kaisá hí bayán karegá, tum kabhí yaqín na karoge.

42 Jab Yahúdí 'ibádatḳháne ke báhar ga,e, gair qaumon ne un se darḳhwást kí, ki ye báten sabt ke darmiyán un se kahí já,en.

43 Jab majlis uṭh ga,í, bahut Yahúdí aur muríd Khudáparast Pulús aur Barnabás ke píchhe

chale: unhon ne un se báten karke targíb dí, ki Khudá kí ni'amat par qáim rahen.

44 ¶ Dúsre sabt ko qaríb sáre shahr ke log ikatthe húe, ki Khudá ká kalám sunen.

45 Magar itní bhír dekhke, Yahúdí dáh se bhar ga,e, aur khiláf kahte aur kufr bakte húe, Púlús kí báton se mukhálafat kí.

46 Tab Púlús aur Barnabás bedharak bole, ki Zarúr thá, ki Khudá ká kalám pahle tumhen sunáyá já,e, lekin jis hál ki tum ne us ko radd kiyá, aur áp ko hamesha kí zindagí ke láiq na samjhá, to dekho ham gair qaumon kí taraf mutawajjih hote hain.

47 Kyúnki Khudáwand ne yúnhín hamen hukm diyá, ki Main ne tujh ko gair qaumon ká núr muqarrar kiyá, táki dunyá ke ákhir tak naját ká bá'is ho.

48 Tab gair qaumen in báton ko sunke khush húín, aur Khudá ke kalám kí ta'ríf karne lagín: aur jitne hamesha kí zindagí ke liye taiyár kí,e ga,e the, ímán lá,e.

49 Aur Khudá ká kalám us tamám mulk men phailá.

50 Par Yahúdíon ne Khudáparast aur 'izzatwálí 'auraton aur shahr ke raíson ko ubhárá, aur Púlús aur Barnabás par fasád uthúyá, aur unhen apní sarhaddon se nikál diyá.

51 Tab we apne páon kí khák un par jhárke, Ikúnium men á,e.

52 Aur shágird khushí aur Rúh i Quds se bhar ga,e.

XIV BÁB.

1 AUR Ikúnium men yún húá, ki we ek sáth Yahúdíon ke 'ibádatkháne men ga,e, aur is taur par kalám kiyá, ki Yahúdíon aur Yúnáníon kí ek barí jamá'at ímán lá,í.

2 Par un Yahúdíon ne, jo ímán na lá,e the, gair qaumon ko ubhárá, aur un ke dil bháíon kí taraf bad kar díe.

3 Is liye we bahut din wahán rahe, aur Khudáwand kí bábat bedharak kalám karte the; wuh apne fazl kí bát par gawáhí detá, aur un ke háthon se nisháníán aur achambhe dikhátá rahá.

4 Aur shahr ke logon men phút parí: ba'ze Yahúdíon kí, aur ba'ze rasúlon kí taraf ho ga,e.

5 Par jab gair qaumwálon aur Yahúdíon ne apne sardáron samet fasád uthúyá, ki unhen be'izzat aur un par patthráo karen,

6 We yih ma'lúm karke, Luqáoniá ke shahr Lustrá aur Darbe aur un ke áspás ke mulk men bháge;

7 Aur wahán Injíl sunáte rahe.

8 ¶ Aur Lustrá men ek shakhs, jis ke páon men táqat na thí, baithá thá: wuh janam ká lunjá thá, aur kabhí na chalá;

9 Us ne Púlús ko báten karte suná: jis ne us kí taraf gaur se dekhke, aur daryáft karke ki us men ímán hai ki changá howe,

10 Barí áwáz se kahá, ki Apne páon par sídhá khará ho; wuh uchhalke chalne lagá.

11 Logon ne yih, jo Púlús ne kiyá thá, dekhke, áwáz buland karke Luqáoniá kí bolí men kahá, Dewte ádmí ke bhes men ham par utre hain.

12 Aur unhon ne Barnabás ko Zeús kahá, aur Púlús ko Harmes, is liye ki wuh kalám men sabqat kartá thá.

13 Aur Zeús, jo ki un ke shahr ke sámhne thá, us ke pujárí ne, bail aur phúlon ke hár phátakon par láke, logon ke sáth cháhá ki qurbán karen.

14 Jab Barnabás aur Púlús rasúlon ne yih suná, to apne kapre pháre, aur logon ke bích men kúde aur chilláke bole, ki,

15 Ai mardo, tum yih kyá karte ho? Ham bhí insán hain, aur tumhárí tarah hawáss rakhte, aur tumhen Injíl sunáte hain, táki in bátilon se kinára karke, zinda Khudá kí taraf phiro, jis ne ásmán,

aur zamín, aur samundar, aur jo kuchh un men hai, paidá kiyá:

16 Us ne agle zamáne men sab qaumon ko chhordiyá, ki apní apní ráh par chalen.

17 Tis par bhí us ne ihsán karne, aur ásmán se hamáre liye pání barsáne, aur mewa kí faslen paidá karne, aur hamáre dilon ko khurák aur khushí se bhar dene se áp ko begawáh na chhorá.

18 Aur ye báten kahke, logon ko barí mushkil se ba'z rakhá, ki un ko qurbání na charháwen.

19 ¶ Aur Yahúdíon ne Antákiyá o Ikúnium se áke, aur logon ko máil karke Púlús ko sangsár kiyá, aur yih samajhke ki wuh mar gayá, use shahr ke báhar ghasít le ga,e.

20 Par jab shágird us kí gird o pesh ikatthe húe, wuh uthke shahr men áyá: aur dúsre din Barnabás ke sáth Darbe ko chalá gayá.

21 Aur us shahr men Injíl sunáke, aur bahut se shágird karke, Lustrá aur Ikúnium aur Antákiyá ko phire,

22 Aur shágirdon ke dilon ko taqwiyat dete, aur nasíhat karte the, ki ímán par qáim raho, aur kahá, Zarúr hai, ki ham bahut musíbaten sahke Khudá kí bádsháhat men dákhil hon.

23 Aur unhon ne har ek kalísiyá men un ke liye buzurgon ko muqarrar karke aur roza ke sáth du'á mángke, unhen Khudáwand ko, jis par ímán lá,e the, sompá.

24 Aur Pisidiya se guzarke, Pamfúliya men pahunche.

25 Aur Pargá men kalám sunáke, Attaliá ko ga,e:

26 Aur wahán se jaház par Antákiyá men á,e, jahán se us kám ke liye, jo unhon ne ab púrá kiyá, Khudá ke fazl par sompe ga,e the.

27 Aur unhon ne pahunchke kalísiyá ko ikatthe kiyá, aur sab kuchh jo Khudá ne un ke sáth kiyá, aur yih ki gair qaumon ke liye ímán ká darwáza kholá, bayán kiyá.

28 Aur we shágirdon ke sáth wahán bahut din rahe.

XV BÁB.

1 AUR ba'ze Yahúdiya se áke bháíon ko ta'lím dene lage, ki agar Músá kí sunnat ke muwáfiq tumhárá khatna na ho, tum naját nahín pá sakte.

2 Pas jab Púlús aur Barnabás se un ke sáth bahut takrár o bahs húí thí, to unhon ne yih thahráyá, ki Púlús aur Barnabás, aur un men se chand aur log, is kí tahqíq ke liye rasúlon aur buzurgon ke pás Yarúsalam men já,en.

3 Tab unhon ne kalísiyá kí madad se ráh lí, aur gair qaumon ke rujú' láne ká bayán karte húe Fíníkí aur Sámariya se guzre: aur sab bháíon ko bahut khush kiyá.

4 Aur jab Yarúsalam men pahunche, kalísiyá aur rasúlon aur buzurgon ne un kí khátirdárí kí, aur unhon ne, jo kuchh Khudá ne un ke sáth kiyá thá, bayán kiyá.

5 Tab Farísíon ke firqe men se ba'zon ne, jo ímán lá,e the, uthke kahá, ki Un ká khatna karná, aur Músá kí sharí'at par chalne ká hukm dená zarúr hai.

6 ¶ Tab rasúl aur buzurg jam'a húe, ki is bát ko sochen.

7 Aur jab barí bahs húí, Patras ne khará hoke un se kahá, Ai bháío, tum jánte ho, ki agle dinon men Khudá ne ham men se mujhe chuná, ki gair qaumen merí zabán se Injíl kí bát sunen, aur ímán láwen.

8 Aur Khudá ne, jo dil kí jántá hai, un par gawáhí dí, ki un ko bhí hamárí tarah Rúh i Quds dí;

9 Aur ímán se un ká dil pák karke, ham men aur un men kuchh farq na rakhá.

10 Pas ab tum kyún Khudá ko ázmáte ho, ki shágirdon kí gardan par júá rakhe, jis ko na hamáre bápdáde, na ham uṭhá sakte the?
11 Aur ham ko yaqín hai, ki ham Ḳhudáwand Yisú' Masíh ke fazl se un kí tarah naját páwenge.
12 ¶ Tab sárí jamá'at chup rahí, aur Barnabás aur Púlús se yih bayán sunne lage, ki Ḳhudá ne kaisí nishánían, aur karámaten un ke wasíle gair qaumon men záhir kín.
13 ¶ Jab we ḳhámosh húe, Ya'qúb kahne lagá, Ai bháío, merí suno;
14 Shama'ún ne bayán kiyá hai, ki kis tarah Ḳhudá ne pahle gair qaumon par nigáh kí, ki un men se ek guroh apne nám ke liye chune;
15 Aur is se nabíon kí báten miltí hain: jaisá likhá hai, ki
16 Ba'd is ke main phir áúngá, aur Dáúd ke gire húe ḍere ko uṭháúngá: aur us ke ṭúṭe phúṭe kí marammat karke, use phir khaṛá karúngá:
17 Ki qaum ká baqíya aur sab gair qaumen, jo mere nám kí kahlátí hain, Ḳhudáwand ko ḍhúnḍhen. Ḳhudáwand, jo yih sab kuchh kartá, aisá farmátá hai.
18 Ḳhudá ko shurú' se apne sab kám ma'lúm hain.
19 So merí saláh yih hai, ki un par, jo gair qaumon men se Ḳhudá kí taraf phire hain, bojh na ḍálen:
20 Par un ko likh bhejen, ki buton kí gandagí, aur harámkárí, aur galághonṭe, aur lahú se kináre rahen.
21 Kyúnkí agle zamáne se har shahr men Músá kí sharí'at ke manádí karnewále hote á,e hain, aur har sabt ke din wuh 'ibádatḳhánon men paṛhí játí.
22 Tab rasúlon aur buzurgon ne, sárí kalísiyá samet, bihtar jáná, ki apne men se kaí shaḳhs chunke, Púlús aur Barnabás ke sáth Antákiyá men bhejen; ya'ne Yahúdáh ko, jo Barsabás kahlátá, aur Sílás ko, jo bháíon men muqaddam the:
23 Aur un ke háth yih likh bhejá; ki Un bháíon ko, jo gair qaumon men se hain, aur Antákiyá, aur Súriya, aur Kilikiya men rahte, rasúlon aur buzurgon aur bháíon ká salám:
24 Azbaski ham ne suná, ki ham men se ba'zon ne, jin ko ham ne hukm nahín kiyá, jáke tumhen apní báton se ghabrá diyá, aur tumháre dilon ko yih kahke pareshán kiyá, ki Ḳhatna karo, aur sharí'at par chalo:
25 So ham ne ek dil hoke bihtar jáná, ki kaí shaḳhs chunke apne 'azízon Barnabás aur Púlús ke sáth tumháre pás bhejen;
26 We aise ádmí hain, jinhon ne apní ján hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ke nám par ḳhatre men ḍálí.
27 Pas ham ne Yahúdáh aur Silás ko bhejá, aur we ye báten zubání bhí bayán karenge.
28 Kyúnki Rúh i Quds ne aur ham ne bihtar jáná, ki in zarúrí báton ke siwá, tum par aur kuchh bojh na ḍálen;
29 Ki tum buton ke chaṛháwon, aur lahú, aur galághonṭe, aur harámkárí se parhez karo; agar tum in chízon se áp ko bacháe rakhoge, to ḳhub karoge. Salámat raho.
30 Tab we ruḳhsat hoke, Antákiyá men á,e; aur jamá'at ko ikaṭṭhá karke ḳhatt de diyá.
31 We use paṛhke is tasallí kí bát se ḳhush húe.
32 Aur Yahúdáh aur Sílás ne, ki we bhí nabí the, bháíon ko bahut sí báton se nasíhat karke taqwiyat dí.
33 Aur we kuchh din rahke, sahíh salámat bháíon se ruḳhsat hoke, rasúlon ke pás ga,e.
34 Magar Sílás ne wahán rahná bihtar jáná.
35 Aur Púlús aur Barnabás An-

tákiyá men rahke, bahut aur logon ke sáth Khudáwand ká kalám sikhláte aur Injíl sunáte the.

36 ¶ Aur kaí roz ba'd, Púlús ne Barnabás se kahá, Áo, har ek shahr men, jahán ham ne Khudá ká kalám sunáyá, phir jáke apne bháíon ko dekhen, ki kaise hain.

37 Aur Barnabás kí saláh thí, ki Yuhanná ko, jo Marqus kahlátá hai, apne sáth le já,e.

38 Magar Púlús ne munásib na jáná, ki is shakhs ko, jo Pamfúliya men un se judá húá, aur is kám ke liye un ke sang na gayá, sáth le já,e.

39 Tab un men aisí takrár húí, ki ek dúsre se judá ho gayá, aur Barnabás Marqus ko leke jaház par Kuprus ko rawána húá.

40 Aur Púlús ne Sílás ko pasand kiyá, aur bháíon se Khudá ke fazl ke supurd hoke rawána húá.

41 Aur Súriya aur Kilikiya men guzarke kalísiyáon ko taqwiyat detá phirá.

XVI BÁB.

1 WUH Darbe aur Lustrá men pahunchá: aur dekho, wahán Timtáús náme ek shágird thá, jis kí má Yahúdí thí, jo ímán láí, par us ká báp Yúnání thá:

2 Aur wuh Lustrá aur Ikúnium men bháíon ke nazdík neknám thá.

3 Púlús ne cháhá, ki use apne sáth le chale; tab us ko le jáke un Yahúdíon ke sabab, jo un nawáhon men the, us ká khatna kiyá, kyúnki we sab jánte the, ki is ká báp Yúnání thá.

4 Aur jab we shahron men guzarte the, to un hukmon ko, jo rasúlon aur buzurgon ne Yarúsalam men thahráyá thá, unhen pahuncháyá, ki un kí muháfazat karen.

5 So kalísiyáen ímán men mazbút húín, aur gintí men roz ba roz barhtí gaín.

6 Jab we Frugiya aur Galatiya ke mulk se guzre, to Rúh i Quds ne unhen man'a kiyá, ki Asia men kalám na sunáwen.

7 Tab we Musiya men áke, Bitúniya men jáne kí tadbír men lage: par Rúh ne unhen jáne na diyá.

8 So we Musiya se guzarkar, Troás men utar á,e.

9 Púlús ne rát ko royá dekhá; ki ek Maqadúní ádmí khará húá, aur us kí minnat karke kahtá hai, ki Pár utar, aur Maqadúniya men áke hamárí madad kar.

10 Jon us ne royá dekhá, usí dam ham ne Maqadúniya men jáne ká íráda kiyá, yih yaqín karke, ki Khudáwand ne hamen buláyá, ki unhen Injíl sunáwen.

11 Pas Troás se kishtí kholke, ham sídhe Samútrákiá men, aur dúsre din Niyápulis men á,e;

12 Aur wahán se, Filippí men, jo Maqadúniya kí us qismat ká muqaddam shahr, aur Rúmíon kí bastí hai: ham kuchh din usí shahr men rahe.

13 Aur sabt ke din shahr ke báhar nadí kináre gae, jahán du'á mángne ká dastúr thá; aur baithke un 'auraton se, jo ikatthí thín, báten karne lage.

14 ¶ Aur Túátíra shahr kí ek Khudáparast 'aurat Ludiá nám, qirmiz bechnewálí, suntí thí: us ká dil Khudáwand ne kholá, ki Púlús kí báton par jí lagáyá.

15 Aur jab us ne apne gharáne samet baptisma páyá, to minnat karke kahá, Agar tumhen yaqín hai, ki main Khudáwand par ímán lá,í, to chalke mere ghar men raho. Aur hamen zabardastí le ga,í.

16 ¶ Aur aisá húá, ki jab ham du'á mángne játe the, ek chhokrí, jis men gaibdání kí rúh samáí thí, hamen milí, jo gaibgoí se apne málikon ke liye bahut kuchh paidá kartí thí:

17 Us ne Púlús ke, aur hamáre píchhe áke chilláke káhá, ki Ye ádmí Khudá Ta'álá ke bande

hain, jo ham ko naját kí ráh batáte hain.

18 Yih us ne bahut dinon tak kiyá. Ákhir Púlús diqq húá, aur phirke us rúh se kahá, ki Main tujhe Yisú' Masíh ke nám par hukm kartá hún, ki is se nikal já. Wuh usí dam nikal ga,í.

19 ¶ Jab us ke málikon ne dekhá, ki un kí kamáí kí ummed játí rahí, to Púlús o Sílás ko pakarke bázár men sardáron ke pás khainch le chale.

20 Aur unhen faujdárí ke hákimon ke áge le jáke kahá, ki Ye ádmí, jo Yahúdí hain, hamáre shahr ko bahut satáte hain,

21 Aur ham ko aisí rasmen batáte, jin ká mánná aur un par 'amal karná hamen, ki Rúmí hain, rawá nahín.

22 Tab bhír milke un kí mukhálafat men uthí: aur faujdárí ke hákimon ne un ke kapre phárke, un ko bet márne ká hukm diyá.

23 Aur unhen bahut márke, qaidkháne men dálá, aur qaidkháne ke dároga se tákíd kí, ki barí hoshyárí se un kí nigáhbání kar.

24 Us ne aisá hukm páke unhen andar ke qaidkháne men dálá, aur un ke pánw káth men thok díe.

25 ¶ Ádhí rát ko Púlús aur Sílás du'á mángte, aur Khudá kí sitáish men gít gáte the; aur bandhúe unhen sunte.

26 Tab ekbárgí bará bhúnchál áyá, aisá ki qaidkháne kí new bhí hil ga,í: aur jhat sab darwáze khul ga,e, aur sab kí berián gir ga,ín.

27 Aur qaidkháne ká dároga jág uthá, aur jab qaidkháne ke darwáze khule dekhe, to yih samajhke ki bandhúe bhág ga,e, talwár khínchke cháhá, ki apne taín már dále.

28 Tab Púlús ne barí áwáz se pukárke kahá, Apne taín nuqsán mat pahunchá: kyúnki ham sab yahán maujúd hain.

29 Tab wuh chirág mangwáke bhítar daurá, aur kámptá húá Púlús aur Sílás ke páon par girá,

30 Aur unhen báhar láke kahá, Ai sáhibo, main kyá karún, ki naját páún?

31 Unhon ne kahá, ki Khudáwand Yisú' Masíh par ímán lá, ki tú aur terá gharáná naját páwegá.

32 Tab unhon ne us ko, aur sab ko, jo us ke ghar men the, Khudáwand ká kalám sunáyá.

33 Aur us ne rát kí us hí gharí unhen leke, un ke zakhm dhoe: aur wunhín us ne, aur sab ne, jo us ke the, baptisma páyá.

34 Aur unhen apne ghar láke un ke sámhne dastarkhwán bichháyá, aur apne tamám ghar samet Khudá par ímán láke khushí kí.

35 Jab din húá, faujdárí ke hákimon ne piyádon se kahlá bhejá, ki Un ádmíon ko chhor de.

36 Tab qaidkháne ke dároga ne Púlús ko is bát kí khabar dí, ki faujdárí ke hákimon ne kahlá bhejá, ki tumhen chhor den: pas ab nikalke salámat chale jáo.

37 Par Púlús ne un se kahá, ki Unhon ne hamen, jo Rúmí hain, begunáh sábit kíe, logon ke sámhne bet márke qaid men dálá: aur ab ham ko chupke nikálte hain? aisá na hogá; balki we áp áke hamen nikál le chalen.

38 Tab piyádon ne ye báten faujdárí ke hákimon ko sunáín: jab unhon ne suná, ki Rúmí hain, to dar ga,e.

39 Aur áke unhen manáyá, aur báhar láke, minnat kí, ki shahr se chale jáen.

40 Tab we qaidkháne se nikalke Ludiá ke yahán ga,e: aur bháíon ko dekhke unhen dilásá diyá, aur rawána húe.

XVII BÁB.

1 TAB we Amfipulis o Apullúniá se guzarke, Tassaluníqe men, jahán Yahúdíon ká ek 'ibádatkhána thá, á,e;

2 Aur Púlús apne dastúr par un ke pás andar gayá, aur tín sabton men nawishton kí báton ká charcha un ke sáth kiyá;

3 Ki un ká bhed kholtá aur dalíl láke kahtá thá, ki Zarúr thá, ki Masíh dukh uth́áwe, aur murdon men se jí uthe; aur ki yih Yisú', jis kí main tumhen manádí kartá hún, wuhí Masíh hai.

4 Tab un men se ba'zon ne mán liyá, aur Púlús aur Sílás ke sharík húe; aur Khudáparast Yúnáníon kí barí jamá'at, aur bahuterí ashráf 'auraten bhí.

5 ¶ Par Yahúdíon ne jo ímán na lá,e, dáh se bharke, bázár ke kaí ek sharíron ko apne sáth liyá, aur bhír lagáke, shahr men hangáma kiyá, aur Yásún ká ghar gherke unhen dhúndhá, ki logon ke sámhne khainch láwen.

6 Aur jab unhen na páyá, to Yásún aur kaí bháíon ko shahr ke sardáron pás yún chilláte húe khainch lá,e, ki Ye shakhs, jinhon ne jahán ko ulat diyá, yahán bhí á,e hain;

7 Un kí mihmání Yásún ne kí; aur we sab Qaisar ke hukmon kí barkhiláfí karke, kahte hain, ki bádsháh to dúsrá hai, ya'ne Yisú'.

8 So unhon ne logon, aur shahr ke sardáron ko yih sunáke ghabrá diyá.

9 Tab unhon ne Yásún aur báqíon se zámin leke unhen chhor diyá.

10 ¶ Lekin bháíon ne usí dam ráton rát Púlús aur Sílás ko Baríá shahr men bhej diyá; we wahán pahunchke, Yahúdíon ke 'ibádatkháne men ga,e.

11 Yahán ke log Tassaluníqíon se nekzát the; ki unhon ne bare shauq se kalám ko qabúl kiyá, aur roz roz nawishton men dhúndhte rahe, ki ye báten yúnhín hain, yá nahín.

12 Is wáste bahutere un men se ímán lá,e, aur bahut sí Yúnání sharíf 'auraten, aur mard bhí.

13 Jab Tassaluníqe ke Yahúdíon ne jáná, ki Púlús Khudá ká kalám Bariá men bhí sunátá hai, to wahán bhí á,e, aur logon ko ubhárá.

14 Tab bháíon ne usí dam Púlús ko rukhsat kiyá, ki samundar kí taraf jáe: lekin Sílás, aur Timtáús wahín rahe.

15 Aur we, jo Púlús ko ráh dikháte the, use Atení tak lá,e: aur Sílás aur Timtáús ke liye hukm leke, ki jis jaldí se ho sake, us ke pás áwen, rawána húe.

16 ¶ Aur jis waqt Púlús Atení men un kí ráh taktá thá, jab us ne dekhá, ki shahr buton se bhará hai, to us ká jí jal gayá.

17 Is liye wuh 'ibádatkháne men Yahúdíon aur Khudáparaston se, aur bázár men un se, jo roz use milte the, guftogú kartá thá.

18 Tab kaí Afkúrí aur Stoíkí 'álim us se bahasne lage, aur ba'zon ne kahá, ki Yih bakwásí kyá kahá cháhtá hai? auron ne kahá, Yih gair dewton kí khabar denewálá ma'lúm partá hai; is liye ki wuh unhen Yisú' aur qiyámat kí khushkhabarí detá thá.

19 Tab we use pakarke Areopagus par le ga,e, aur kahá, Áyá, hamen ma'lúm ho saktá hai, ki yih na,í ta'lím, jo tú detá hai, kyá hai?

20 Kyúnki tú hamáre kánon men anokhí báten pahunchátá hai: so ham jáná cháhte hain, ki in se kyá garaz hai.

21 (Is wáste ki sáre Atení log aur musáfir, jo wahán já rahe the, apní fursat ká waqt, siwá na,í bát kahne aur sunne ke, nahín sarf karte the.)

22 ¶ Tab Púlús Areopagus ke bích men khará hoke bolá, Ai Atenío, main dekhtá hún, ki tum

har súrat se dewtoṉ ke baṛe púj-newále ho.

23 Kyúṉki maiṉ ne sair karte, aur tumháre ma'búdoṉ par nazar karte húe, ek bedí pái, jis par yih likhá thá, ki NÁMA'LÚM ḲHUDÁ KE LIYE. Pas jis ko tum be ma'lúm kíe pújte ho, maiṉ tum ko usí kí ḳhabar detá húṉ.

24 Khudá, jis ne dunyá aur sab kuchh jo us meṉ haiṉ, paidá kiyá, is liye ki wuh ásmán aur zamín ká málik hai, háth kí banáí húí hai-kaloṉ meṉ nahíṉ rahtá;

25 Na ádmíoṉ ke háth se ḳhid-mat letá, goyá ki kisú chíz ká muhtáj hai, kyúṉki wuh to áp sab ko zindagí aur sáṉs aur sab kuchh baḳhshtá hai;

26 Aur ek hí lahú se ádmíoṉ kí sab qaum tamám zamín kí sath par basne ke liye paidá kí, aur muqarrar waqtoṉ aur un kí sukú-nat kí haddoṉ ko ṭhahráyá;

27 Táki Khudáwand ko ḍhúnḍh-eṉ, sháyad ki ṭaṭolkar use páweṉ, agarchi wuh ham meṉ kisí se dúr nahíṉ:

28 Kyúṉki usí se ham jíte, aur chalte phirte, aur maujúd haiṉ; jaisá tumháre shá'iroṉ meṉ se bhí kitnoṉ ne kahá hai, ki Ham to us hí kí nasl haiṉ.

29 Pas Khudá kí nasl hoke ha-meṉ munásib nahíṉ, ki yih ḳhiyál kareṉ, ki Ḳhudá sone, rúpe, yá patthar kí mánind hai, jo ádmí kí hunar o tadbír se bane.

30 Garaz ki, Khudá, jahálat ke waqtoṉ se tarah deke, ab sab ád-míoṉ ko har jagah hukm detá hai, ki tauba kareṉ:

31 Kyúṉki us ne ek din ṭhah-ráyá hai, jis meṉ wuh rástí se dunyá kí 'adálat karegá, us shaḳhs kí ma'rifat, jise us ne muqarrar kiyá; aur use murdoṉ meṉ se uṭháke yih bát sab par sábit kí.

32 ¶ Aur jab unhoṉ ne mur-doṉ ke jí uṭhne kí bát suní, to ba'ze ṭhaṭṭhá márne lage, aur ba'zoṉ ne kahá, Yih bát ham tujh se phir suneṉge.

33 Tab Púlús un ke darmiyán se chalá gayá.

34 Par kitne ádmí us se milke, ímán lá,e: un meṉ Dionísius Areopagus ká ek saláhkár, aur Damaris náme ek 'aurat, aur kaí aur un ke sáth the.

XVIII BÁB.

1 BA'D us ke Púlús Atení se rawána hoke Qurintus meṉ áyá.

2 Aur wahán Aqulá náme ek Yahúdí ko páyá, jis kí paidáish Pantus kí thí, aur unhíṉ dinoṉ apní jorú Prisqilla ke sáth Itália se áyá thá: (kyúṉki Qlaudiús ne hukm diyá thá, ki sab Yahúdí Rúm se nikal jáweṉ:) so wuh un ke pás gayá.

3 Aur is liye ki wuh un ká hampesha thá, un ke sáth rahá, aur kám karne lagá: kyúṉki un ká pesha ḳhaima-dozí thá.

4 Aur wuh har sabt ko 'ibádat-ḳháne meṉ bahs kartá aur Yahú-díoṉ aur Yúnáníoṉ ko qáil kartá thá.

5 Aur jab Sílás aur Timtáús Maqadúniya se á,e, Púlús jí meṉ majbúr húá, aur Yahúdíoṉ ke áge gawáhí dí, ki Yisú' wuhí Masíh hai.

6 Jab we muqábala karne aur kufr bakne lage, us ne apne kapṛe jhárke, un se kahá, Tumhárá ḳhún tumhárí gardan par; maiṉ pák húṉ: ab se gair qaumoṉ kí taraf jáúṉgá.

7 ¶ Wahán se wuh chalá, aur Justús náme Khudáparast ke ghar, jo 'ibádatḳháne se milá thá, gayá.

8 Aur 'ibádatḳháne ká sardár Krispús, apne tamám ghar samet, Khudáwand par ímán láyá: aur bahut se Qurintí sunke ímán lá,e aur baptisma páyá.

9 Tab Ḳhudáwand ne rát ko

royá men Púlús se kahá, Mat ḍar, par kahtá já, aur chup na ho;
10 Is liye ki main tere sáth hún, aur koí tujh se badsulúkí karne na páwegá, kyúnki is shahr men mere bahut log hain.
11 So wuh ḍeṛh baras wahán ṭhaharke, un ke darmiyán Ḳhudá ká kalám sikhátá rahá.
12 ¶ Aur jab Gállío Aḳhaia ká Súba thá, Yahúdí eká karke Púlús par chaṛh á,e, aur use 'adálat men le ga,e,
13 Aur kahá, Yih shaḳhs logon ko bahkátá, ki sharí'at ke barḳhiláf Ḳhudá kí parastish karen.
14 Aur jab Púlús ne cháhá, ki munh khole, Gállío ne Yahúdíon se kahá, Ai Yahúdío, agar kuchh zulm yá sharárat hotí, to wájib thá, ki main sabr karke ṭumhárí suntá:
15 Par agar yih suwál tumhárí ta'lím, aur námon, aur sharí'at ke haqq men hai, to tum hí jáno; kyúnki main nahín cháhtá, ki aisí báton ká munsif hún.
16 Aur us ne unhen 'adálatgáh se nikál diyá.
17 Tab sab Yúnáníon ne 'ibádatḳháne ke sardár Sostanes ko pakaṛke, 'adálatgáh ke sámhne márá. Par Gállío ne us kí kuchh parwá na kí.
18 ¶ Aur jab Púlús aur bhí bahut din wahán rahá thá, tab bháíon se ruḳhsat hoke, aur Kanḳhriá men sir munḍáke, kyúnki us ne mannat mání thí, jaház par Súriya ko rawána húá, aur Prisqilla aur Aqulá us ke sáth the.
19 Aur Afasús men pahunchke us ne unhen wahín chhoṛá: aur áp 'ibádatḳháne men jáke, Yahúdíon se báten kín.
20 Tab unhon ne us se darḳhwást kí, ki aur kuchh din un ke sáth rahe, par us ne na máná;
21 Balki un se yih kahke ruḳhsat húá, ki har hál men mujhe zarúr hai, ki Yarúsalam men 'íd i áyanda ko karún: par agar Khudá cháhe, to tumháre pás phir áúngá. Aur Afasús se jaház kholá.
22 Aur Qaisaríya men utarke úpar chaṛh gayá, aur jab kalísiyá se salám kahá thá, Antákiyá ko chalá gayá.
23 Aur kuchh din rahke, wahán se rawána húá, aur Galatiya aur Frugiya ke mulkon men barábar guzartá aur sab shágirdon ko taqwiyat detá gayá.
24 ¶ Aur Apallús náme ek Yahúdí, jis kí paidáish Iskandariá kí thí, jo zubán-áwar shaḳhs aur pák nawishton men baṛá qábil thá, Afasús men pahunchá.
25 Is shaḳhs ne Ḳhudáwand kí ráh kí tarbiyat páí thí; aur dil men sargarm hoke kalám kartá, aur sihhat se Ḳhudáwand kí báten sikhátá thá, par sirf Yuhanná ká baptisma jántá thá.
26 Wuh 'ibádatḳháne men bedhaṛak bolne lagá: aur Aqulá aur Prisqilla ne, us kí sunke, use apne sáth liyá, aur us ko Ḳhudá kí ráh ziyáda durustí se batá,í.
27 Jab us ne Aḳhaia utar jáne ká iráda kiyá, to bháíon ne shágirdon ko likhke darḳhwást kí, ki us ko qabúl karen: us ne wahán pahunchke, un kí, jo fazl ke sabab ímán lá,e the, baṛí madad kí:
28 Kyúnki us ne pák nawishton se sábit karke ki yih Yisú' wuh Masíh hai, Yahúdíon ko sab ke áge baṛe zor shor se qáil kiyá.

XIX BÁB.

1 AUR aisá húá, ki jab Apallús Qurintus men thá, Púlús úpar ke mulkon se guzarke Afasús men áyá, aur kaí shágirdon ko páke,
2 Un se kahá, Kyá tum ne, jab se ímán lá,e, Rúh i Quds pái? Unhon ne use kahá, Ham ne to suná bhí nahín, ki Rúh i Quds hai.
3 Us ne un se kahá, Pas tum ne

kis ká baptisma páyá? We bole, ki Yuhanná ká baptisma.

4 Púlús ne kahá, Yuhanná ne tauba ká baptisma diyá, logoṉ se yih kahte húe, ki us par jo mere píchhe átá hai, ya'ne Yisú' par, ímán láo.

5 Unhoṉ ne, yih sunkar, Ḳhudáwand Yisú' ke nám par baptisma páyá.

6 Aur jab Púlús ne un par háth rakhe the, Rúh i Quds un par á,í, aur tarah tarah kí zubáneṉ bolne aur nubúwat karne lage.

7 We sab ádmí bárah ek the.

8 Aur wuh 'ibádatḳháne meṉ jáke bedharak boltá, aur tín mahínoṉ tak bahs kartá aur Ḳhudá kí bádsháhat kí báteṉ unheṉ samjhátá rahá:

9 Lekin jab ba'zoṉ ke dil saḳht ho ga,e, aur beímán húe, balki logoṉ ke sámhne is ráh ko burá kahne lage, us ne us se kináre hoke, shágirdoṉ ko alag kiyá, aur har roz kisí Turannús náme ke madrase meṉ bahs kartá thá.

10 Yih do baras tak hotá rahá; aisá ki Asia ke sab rahnewáloṉ ne, kyá Yahúdí kyá Yúnání, Ḳhudáwand Yisú' ká kalám suná.

11 Aur Ḳhudá Púlús ke háthoṉ se baṛe baṛe mu'ajize dikhátá thá;

12 Yaháṉ tak ki rúmál aur paṭke, us ke badan ko chhúwáke, bímároṉ par dálte the, aur un kí bímáriáṉ játí rahtíṉ, aur burí rúheṉ un se nikal játí thíṉ.

13 ¶ Tab ba'ze áwára jhárne phúnknewále Yahúdíoṉ ne ikhtiyár kiyá, ki un par, jin meṉ burí rúheṉ samá,í thíṉ, Ḳhudáwand Yisú' ká nám phúnkke kaheṉ, ki Ham tum ko, us Yisú' kí qasam dete haiṉ, jis kí Púlús manádí kartá hai.

14 Aur un meṉ Saqíva Yahúdí sardár káhin ke sát beṭe the, jo yih karte the.

15 Tab burí rúh ne jawáb meṉ kahá, ki Yisú' ko maiṉ jántá, aur Púlús se bhí wáqif húṉ; par tum kaun ho?

16 Aur wuh shaḳhs, jis par burí rúh thí, un par lapká, aur gálib áke un par aisí ziyádatí kí, ki we nange aur gháyal us ghar se bháge.

17 Aur yih bát sab Yahúdíoṉ aur Yúnáníoṉ ko, jo Afasús meṉ rahte the, ma'lúm húí; tab sabhoṉ meṉ ḍar samáyá, aur Ḳhudáwand Yisú' ke nám kí buzurgí húí.

18 Aur bahuteroṉ ne un meṉ se, jo ímán lá,e the, áke, apne kámoṉ ko qabúl diyá, aur záhir kiyá;

19 Aur bahutoṉ ne, jo jádúgarí karte the, apní kitábeṉ ikaṭṭhí karke, sab logoṉ ke áge jalá díṉ; aur jab un kí qímat ká hisáb kiyá, to pachás hazár rúpae ṭhahrí.

20 Isí tarah Ḳhudáwand ká kalám niháyat baṛh gayá aur gálib húá.

21 ¶ Jab yih ho chuká, Púlús ne apne dil meṉ ṭháná, ki Maqadúniya aur Aḳhaia se hoke, Yarúsalam meṉ jáúṉ, aur kahá, ki waháṉ jáne ke ba'd Rúm ko bhí mujhe dekhná zarúr hai;

22 So un meṉ se, jo us kí ḳhidmat karte the, do shaḳhs Timtáús aur Arastús ko Maqadúniya meṉ bhejke, áp kuchh din Asia meṉ rahá.

23 Aur us waqt is ráh kí bábat waháṉ baṛá fasád uṭhá,

24 Kyúṉki Dimetriús náme ek sunár jo Artamis ke rúpahle mandir banátá thá, aur us peshawáloṉ ko bahut kamwá detá thá;

25 Us ne un ko, aur gairoṉ ko jo waisá kám karte the, jam'a karke, kahá, ki Ai mardo, tum jánte ho, ki hamárí farágat isí kám kí badaulat hai.

26 Aur tum dekhte aur sunte ho, ki sirf Afasús meṉ nahíṉ, balki tamám Asia ke qaríb meṉ is Púlús ne bahut se logoṉ ko targíb dekar gumráh kar diyá hai, ki kahtá hai, yih jo háth ke baná,e haiṉ, Ḳhudá nahíṉ haiṉ.

27 So sirf yihí khatra nahín, ki hamárá pesha beqadr ho já,e, balki barí deví Artamis ká mandir bhí náchíz ho já,e, aur us kí buzurgí, jise tamám Asia aur sárí dunyá pújtí hai, játí rahe.

28 Jab unhon ne yih suná, to gusse se bhar ga,e, aur chilláke kahá, ki Afsíon kí Artamis barí hai.

29 Aur tamám shahr men balwá húá: aur sab milke Gaiús aur Aristarkhús ko, jo Maqadúniya ke rahnewále aur Púlús ke hamsafar the pakarke tamáshagáh ko daure.

30 Aur jab Púlús ne cháhá, ki logon men já,e, to shágirdon ne use jáne na diyá.

31 Aur Asia ke buzurgon men se ba'zon ne, jo us ke dost the, us ke pas ádmí bhejke minnat kí, ki tamáshagáh men mat já.

32 Aur ba'ze kuchh chillá,e, aur ba'ze kuchh: kyúnki jamá'at ghabrá,í thí, aur aksaron ne na jáná, ki ham kis liye ikatthe húe hain.

33 Tab unhon ne Sikandar ko, jise Yahúdí dhakiyáte the, bhír men se áge kar diyá. Aur Sikandar ne háth se ishára karke cháhá, ki logon ke sámhne 'uzr kare.

34 Par jab unhon ne jáná, ki wuh Yahúdí hai, to sab hamáwáz hoke do ghante ke qaríb chilláte rahe, ki Afsíon kí Artamis barí hai.

35 Aur jab shahr ke muharrir ne logon ko thandhá kiyá, to kahá, Ai Afsío, kaun ádmí hai, jo nahín jántá, ki Afsíon ká shahr barí deví Artamis ká aur us múrat ká, jo Zeús kí taraf se girí, pujárí hai?

36 Pas jab koí in báton ke khiláf nahín kah saktá, to wájib hai ki tum thame raho, aur be-soche kuchh na karo.

37 Kyúnki ye mard jin ko tum yahán lá,e, na mandir ke chor, na tumhárí deví kí nindá karnewále hain.

38 Pas agar Dimetriús aur us ke hampesha kisú par da'wá rakhte hon, to 'adálat khulí hai, aur Súba baithe hain: ek ek par nálish karen.

39 Par jis súrat men kuchh aur cháhte ho, to shara'í majlis men faisal hogá.

40 Kyúnki hamen khatra hai, ki áj ke fasád ke wáste ham par nálish ho, is liye ki koí sabab nahín, ki jis se ham is hangáme ká jawáb de saken.

41 Aur yih kahke majlis ko barkhást kiyá.

XX BÁB.

1 JAB hullar mauqúf húá, Púlús ne shágirdon ko buláke unhen salám kiyá; tab wahán se rawána húá, ki Maqadúniya ko já,e.

2 Aur un atráf se guzarke aur unhen bahut nasíhat karke, Yúnán men áyá.

3 Aur tín mahínon tak wahán rahne ke ba'd, jis waqt jaház par Súriya men jáne ko thá, Yahúdí us kí ghát men lage: tab us kí yih saláh húí, ki Maqadúniya kí ráh se phire.

4 Aur Sopater Bariáí, aur Aristarkhús, aur Sikandús, jo Tassaluníqe ke the, aur Gaiús Darbe ká, aur Timtáús, aur Tukhikas aur Trufimus, jo Asia ke the, Asia tak us ke sáth ga,e.

5 We áge jáke, hamáre liye Troás men thahre.

6 Aur Fatír ke dinon ke ba'd ham Filippí se jaház par rawána hoke, pánchwen din Troás men un ke pás pahunche; aur sát din wahán thahre.

7 Aur hafte ke pahle din, jab shágird rotí torne ko ikatthe á,e, Púlús ne, ki dúsre din jáne ko thá, un ke sáth kalám kiyá, aur apná kalám ádhí rát tak barháyá.

8 Aur us kothe par, jahán we ikatthe the, bahut chirág jal rahe.

9 Aur Yutakhus nám ek jawán khirkí par baithá thá; us ko barí nínd á,í; aur jab Púlús der tak báten kartá rahá, wuh máre nínd ke jhukke tísre darje se níche gir pará, aur murda uthàyá gayá.

10 Tab Púlús utarke use lipat gayá, aur gale lagáke kahá, Mat ghabráo: kyúnki us kí ján us men hai.

11 Aur úpar jáke rotí torí aur khá,í, aur kháke itní der tak un se báten kartá rahá, ki bhor ho ga,í; isí tarah wuh chalá gayá.

12 Aur we us larke ko jítá lá,e, aur niháyat khátirjam'a húe.

13 ¶ Aur ham kishtí par áge Assús ko ga,e, is iráde par, ki wahán Púlús ko apne sáth charhá len, kyúnki wuh wahán paidal jáne ká iráda karke yún farmá gayá thá.

14 Jab wuh Assús men hamen milá, ham use charháke Mitulene men á,e.

15 Aur wahán se kishtí kholke, dúsre din Khíús ke sámhne á,e; aur tísre din Sámús men pahunche; aur Trogullium men maqám karke, ek din ke ba'd Miletús men á,e.

16 Kyúnki Púlús ne thána thá, ki Afasús se guzar já,e, aisá na ho, ki us ko Asia men rahne se der lage: is liye ki wuh jaldí kartá thá, táki agar ho sake, to Pantekust ke din ko Yarúsalam men káte.

17 ¶ Aur us ne Miletús se Afasús men kahlá bhejke kalísiyá ke buzurgon ko buláyá.

18 Aur jab we us ke pás á,e, to unhen kahá, Tum jánte ho, ki pahle din se jis men main Asia men áyá, kis tarah har waqt tumháre sáth rahá;

19 Ki kamál farotaní aur ánsúon ke sáth, aur un ázmáishon ko sahke, jin men Yahúdíon ke ghát lagáne se main phansá thá, Khudáwand kí khidmat kartá rahá.

20 Ki kyúnkar main ne koí bát, jo tumháre fáide kí thí, rakh na chhorí; balki tumhen khabar dí, aur tum ko jamá'at men aur ghar ghar sikhá,í.

21 Aur Yahúdíon aur Yúnáníon ke sámhne gawáhí dí, ki Khudá ke áge tauba karo, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh par ímán láo.

22 Aur ab, dekho, main rúh ká bandhá Yarúsalam ko játá hún, aur nahín jántá, ki wahán mujh par kyá guzregá:

23 Magar itná, ki Rúh i Quds har shahr men yih kahke gawáhí detí hai, ki qaid o musíbat mere liye taiyár hain.

24 Lekin main use kuchh nahín samajhtá, na apní ján ko 'azíz rakhtá, ki apná daura aur wuh khidmat bhí, jo main ne Khudáwand Yisú' se pá,í, ki Khudá ke fazl kí Injíl par gawáhí dún, khushí se púrá karún.

25 Aur ab, dekho, main jántá hún, ki tum sab, jin ke darmiyán main Khudá kí bádsháhat kí manádí kartá phirá, merá munh phir na dekhoge.

26 Pas main áj ke din tumhen gawáh rakhtá hún, ki main sab ke khún se pák hún.

27 Kyúnki main Khudá kí sárí marzí tumhen sunáne se báz na rahá.

28 ¶ Pas apní aur us sáre galle kí khabardárí karo, jis par Rúh i Quds ne tumhen nigáhbán thahráyá, ki Khudá kí kalísiyá ko, jise us ne apne hí lahú se mol liyá, charáo.

29 Kyúnki main yih jántá hún, ki mere jáne ke ba'd phárnewále bheriye tumháre darmiyán men áwenge, jinhen galle par kuchh tars na áwegá.

30 Aur khud tum men se ádmí uthenge, jo ultí báten kahenge, ki shágirdon ko apní taraf khínch len.

31 Is liye jágte raho, aur yád rakho, ki main tín baras rát din ro roke har ek ko chitáne se báz na áyá.

32 Ai bháío, ab main tumhen Khudá aur us ke fazl ke kalám ko somptá hún, jo qádir hai, ki tumhen kámil kare, aur sáre muqaddason men mírás de.

33 Main ne kisí ke rúpe, yá sone, yá kapre ká lálach nahín kiyá.

34 Tum áp jánte ho, ki inhín háthon ne merí aur mere sáthíon kí zarúraten raf'a kín.

35 Main ne sab báten batá,ín, ki yúnhín mihnat karke kamzoron kí madad karná, aur Khudáwand Yisú' kí báten yád rakhná zarúr hai, ki us ne kahá, Dená lene se mubárak hai.

36 ¶ Aur us ne yih kahke ghutne teke aur un sab ke sáth du'á mángí.

37 Aur we sab bahut ro,e, aur Púlús ke gale se lagke use chúmne lage.

38 Aur khásś kar is bát par gamgín húe, jo us ne kahí thí, ki Tum merá munh phir na dekhoge. Aur use jaház tak pahuncháyá.

XXI BÁB.

1 AUR aisá húá, ki jab ham un se judá hoke rawána húe the, to sídhí ráh Koús men á,e, aur dúsre din Rodús, aur wahán se Patara men.

2 Aur ek jaház Fíníke ko játe húe páke, us par charhe aur rawána húe.

3 Aur jab Kuprus nazar áyá, use bá,en háth chhorkar Súriya ko chale, aur Súr men lagáyá: kyúnki wahán jaház ká bojh utárná thá.

4 Aur shágirdon ko páke ham sát roz wahán rahe: unhon ne Rúh kí ma'rifat Púlús se kahá, ki Yarúsalam ko na jáná.

5 Par ham un dinon ko púrá karke nikle, aur chale ga,e; aur sabhon ne jorúon aur larkon samet shahr ke báhar tak ham ko pahuncháyá, aur ham ne samundar ke kinare par ghutne tekke du'á mángí.

6 Aur ham ek dúsre se widá' hoke jaház par charhe; aur we apne apne ghar ko phire.

7 Aur ham Súr se jaház ká safar tamám karke Ptulamais men pahunche, aur bháíon ko salám karke ek din un ke sáth rahe.

8 Dúsre din Púlús aur ham, jo us ke sáthí the, rawána hoke Qaisaríya men á,e: aur Failbús khushkhabarí denewále ke yahán, jo un sáton men se thá, utarke, us ke sáth rahe.

9 Aur us kí chár kunwárí betíán thín, jo nubúwat kartí thín.

10 Aur jab ham wahán chand roz rahe, Agabus náme ek nabí Yahúdiya se áyá.

11 Us ne hamáre pás áke Púlús ká kamarband uthá liyá, aur apne háth pánw bándhke kahá, Rúh ul Quds yún kahtí hai, Us mard ko, jis ká yih kamarband hai, Yahúdí Yarúsalam men yúnhín bándhenge, aur gair qaumon ke háthon men hawále karenge.

12 Jab yih suná, to ham ne aur wahán ke logon ne us kí minnat kí, ki Yarúsalam ko na jáwe.

13 Par Púlús ne jawáb diyá, ki Tum kyá karte ho, ki rote aur merá dil torte ho? kyúnki main na sirf bándhe jáne, balki Yarúsalam men Khudáwand Yisú' ke nám par marne ko bhí taiyár hún.

14 So jab us ne na máná, to ham yih kahke chup rahe, ki Khudá kí marzí ho.

15 Aur un dinon ke ba'd ham apní taiyárí karke Yarúsalam ko ga,e.

16 Aur Qaisaríya se kaí ek shágird hamáre sáth chale, aur hamen Mnáson Kuprusí ek qadím shágird ke pás le ga,e, ki ham us ke yahán mihmán hone ko the.

17 Aur jab ham Yarúsalam men pahunche, bháíon ne khushí se hamen qabúl kiyá.

18 Aur dúsre din Púlús hamáre

sáth Ya'qúb ke pás gayá; aur sab buzurg wahán ikaṭṭhe the.

19 Aur us ne unhen salám karke, jo kuchh Ḳhudá ne us kí ḳhidmat ke wasíle gair qaumon men kiyá thá, mufassal bayán kiyá.

20 Aur unhon ne yih sunke Ḳhudáwand kí sitáish kí, aur us ko kahá, Ai bhái, tú dekhtá hai, ki kitne hazár Yahúdí hain, jo ímán lá,e; aur sab sharí'at ke gairatmand hain:

21 Aur unhon ne tere haqq men ḳhabar pái, ki tú gair qaumon men sab Yahúdíon ko sikhátá hai, ki Músá se phir já,en, ki kahtá hai, Apne laṛkon ká ḳhatna mat karo, na sharí'at ke dastúron par chalo.

22 Ab kyá karen? log beshakk jam'a honge, kyúnki sunenge ki tú áyá hai.

23 So yih kar, jo ham tujh se kahte hain: Hamáre pás chár mard hain, jinhen nazr adá karná hai;

24 Unhen leke áp ko un ke sáth pák kar, aur un ke liye kuchh ḳharch kar, ki we apná sir mundáwen: to sab jánenge, ki jo ḳhabar terí bábat pái hai, kuchh nahín; balki tú áp bhí sharí'at ko hifz karke durust chaltá hai.

25 Par jo gair qaumon men se ímán lá,e, un kí bábat ham ne ṭhahráke likhá hai, ki we aisí aisí báten na mánen: magar buton ke chaṛháwe, aur lahú, aur galá ghonṭe, aur harámkárí se, áp ko mahfúz rakhen.

26 Tab Púlús un mardon ko leke, aur dúsre din un ke sáth pák hoke, haikal men dáḳhil húá, aur ḳhabar dí, ki pák hone ke din, jab tak ki in men se har ek kí nazr na chaṛhá,í já,e, púre karenge.

27 Par jab sát din púre hone par the, Asia ke Yahúdíon ne use haikal men dekhke sab logon ko ubhárá, aur yún chilláke us par háth ḍále,

28 Ki, Ai Isráelí mardo, madad karo; Yih wuhí ádmí hai, jo sab ko har jagah qaum ke, aur sharí'at ke, aur is maqám ke ḳhiláf sikhátá hai: aur 'aláwa is ke, Yúnáníon ko bhí haikal men láyá, aur is pák maqám ko nápák kiyá hai.

29 (Kyúnki unhon ne áge Trofimus Afsí ko us ke sáth shahr men dekhá thá, aur ḳhiyál kiyá, ki Púlús us ko haikal men láyá thá.)

30 Aur tamám shahr men hangáma húá, aur log dauṛke jam'a húe; aur Púlús ko pakaṛke haikal ke báhar ghasíṭá: aur filfaur darwáze band kíe ga,e.

31 Aur jab we us ke qatl ke dar-pai the, fauj ke sardár ko ḳhabar pahunchí, ki tamám Yarúsalam men fasád hai.

32 Wuh usí dam sipáhíon aur súbadáron ko leke, un par dauṛá: aur we sardár aur sipáhíon ko dekhke, Púlús ke márne se báz á,e.

33 Tab sardár ne nazdík áke use giriftár kiyá, aur do zanjíron se bándhne ká hukm diyá; aur púchhá, ki Yih kaun hai, aur us ne kyá kiyá?

34 Aur bhíṛ men se ba'ze kuchh chillá,e, aur ba'ze kuchh: so jab shor o gul ke sabab kuchh haqíqat daryáft na kar saká, to hukm diyá, ki Use qil'a men le jáo.

35 Aur jab síṛhí tak pahunchá, to logon ke hujúm ke sabab sipáhíon ko use uṭháná paṛá.

36 Kyúnki dangal chillátá húá us ke píchhe paṛá, ki Use uṭhá ḍál.

37 Aur jab Púlús ko qil'a ke andar le jáne lage, us ne sardár se kahá, Kyá mujhe ijázat hai, ki tujh se kuchh kahún? Us ne kahá, Kyá Yúnání jántá hai?

38 Pas tú wuh Misrí nahín, jo in dinon se áge fasád uṭháke un chár hazár ḍákúon ko jangal men le gayá?

39 Púlús ne kahá, Main Yahúdí ádmí hún, Kilikiyá ke mashhúr

shahr Tarsus ká báshinda; main terí minnat kartá hún, ki mujhe logon se bolne kí ijázat de.

40 Jab us ne use ijázat dí, Púlús ne síṛhí par khaṛe hoke logon ko háth se ishára kiyá. Jab sab chup cháp húe, wuh 'Ibrání zubán men bolne lagá, aur kahá,

XXII BÁB.

1 AI bháío, aur aí ábá, merá 'uzr, jo ab tum se kartá hún, suno.

2 Jab unhon ne suná, ki 'Ibrání zubán men un se boltá hai, to aur bhí chup húe. So us ne kahá,

3 Main Yahúdí hún, Kilikiyá ke shahr Tarsus men paidá húá, lekin is shahr men parwarish páyí, aur Gamaliel ke qadamon par bápdádon kí sharí'at kí báríkíon men tarbiyat húá, aur Khudá ke liye aisá gairatmand thá, jaise tum sab áj ke din ho.

4 Main ne mardon aur 'auraton ko bándhke aur qaidkháne men ḍálke is taríqe ko maut tak satáyá.

5 Chunánchi Sardár Káhin aur sab buzurg bhí mere gawáh hain: ki un se main bháíon ke liye khatt leke Dimishq ko rawána húá, ki jitne wahán hon, unhen bhí bándhke Yarúsalam men khínch láún, táki sazá páwen.

6 Par jab main chalá játá aur Dimishq ke nazdík pahunchá thá, to aisá húá, ki do pahar ke qaríb ekáek baṛá núr ásmán se mere girdágird chamká.

7 Aur main zamín par gir paṛá, aur áwáz suní, jo mujhe kahtí thí, ki Ai Súlús, Súlús, tú mujhe kyún satátá hai?

8 Main ne jawáb diyá, ki Ai Khudáwand, tú kaun hai? Us ne mujh se kahá, Main Yisú' Násarí hún, jise tú satátá hai.

9 Aur mere sáthíon ne núr to dekhá, aur ḍar ga,e; lekin us kí áwáz, jo mujhe bulátá thá, na suní.

10 Tab main ne kahá, Ai Khudáwand, main kyá karún? Khudáwand ne mujh se kahá, Uṭh, aur Dimishq men já; wahán sab kuchh jo tere karne ke liye muqarrar húá hai, tujhe kahá já,egá.

11 Aur jab main us núr ke jalál ke sabab na dekh saká, mere sáthí merá háth pakaṛke mujhe Dimishq men le ga,e.

12 Aur Hanáníáh nám ek mard, jo sharí'at ke muwáfiq díndár, aur wahán ke sab rahnewále Yahúdíon ke nazdík neknám thá,

13 Mere pás áyá, aur khaṛe hoke mujhe kahá, Ai bháí Súlús, phir bíná ho. Aur usí ghaṛí main ne us par nigáh kí.

14 Aur us ne kahá, Hamáre bápdádon ke Khudá ne tujh ko áge se barguzída kiyá, ki tú us kí marzí jáne, aur us 'Ádil ko dekhe, aur us ke munh kí áwáz sune;

15 Kyúnki tú us ke liye sab ádmíon ke áge un báton ká, jo tú ne dekhín aur sunín, gawáh hogá.

16 Aur ab kyún der kartá hai? uṭhke baptisma le, aur Khudáwand ká nám leke apne gunáhon ko dho ḍál.

17 Aur jab main Yarúsalam men phir áyá, aur haikal men du'á mángtá thá, aisá húá, ki main bekhud hogayá;

18 Aur us ko dekhá, jo mujhe kahtá thá, Jaldí kar, aur shitáb Yarúsalam se nikal já; kyúnki terí gawáhí mere haqq men qabúl na karenge.

19 Aur main ne kahá, Ai Khudáwand, we áp jánte hain, ki main unhen, jo tujh par ímán lá,e, qaid kartá, aur 'ibádatkhánon men koṛe mártá thá:

20 Aur jab tere shahíd Stafanús ká khún baháyá gayá, main bhí wahán khaṛá aur us ke qatl par rází thá, aur us ke qátilon ke kapṛon kí khabardárí kartá thá.

21 Aur us ne mujh se kahá, Já, ki main tujhe gairqaumon ke pás dúr bhejúngá.

22 We isí bát tak us kí sun rahe; tab apní áwáz buland karke chillá,e, ki Aise ko zamín par se uṭhá ḍál, ki us ká jítá rahná munásib nahín.

23 Aur jab we chilláte, aur apne kapṛe phenkte, aur ḳhák uṛáte the,

24 Sardár ne hukm diyá, ki Use qil'a men le jáwen, aur farmáyá, ki Use koṛe márke ázmáwen; táki use ma'lúm ho, ki we kis sabab us kí zidd men yún chillá,e.

25 Jab we use tasmon se jakaṛte the, Púlús ne súbadár se, jo pás khaṛá thá, kahá, Kyá tumhen jáiz hai, ki ek ádmí ko, jo Rúmí aur bequsúr hai, koṛe máro?

26 Súbadár yih sunke gayá, aur sardár ko ḳhabar dí, aur kahá, Khabardár, tú kyá kiyá cháhtá hai? kyúnki yih ádmí Rúmí hai.

27 Aur sardár ne pás áke us ko kahá, Mujhe batá, kyá tú Rúmí hai? Us ne kahá, Hán.

28 Sardár ne jawáb diyá, ki Main ne bahut naqd deke yih rutba hásil kiyá. Púlús ne kahá, Main to aisá hí paidá húá.

29 Filfaur we, jo us ko ázmáyá cháhte the, us se báz á,e; aur sardár bhí, yih jánkar ki wuh Rúmí hai, aur main ne use bándhá, ḍar gayá.

30 Subh ko, is iráde se, ki haqíqat ko jáne, ki Yahúdí us par kyá da'wá rakhte hain, us kí zanjíren kholín, aur hukm diyá, ki Sardár káhin aur un kí sárí Sadr majlis jam'a howen; phir Púlús ko níche le jáke, un ke bích men khaṛá kiyá.

XXIII BÁB.

1 TAB Púlús ne Sadr majlis kí taraf nazar karke kahá, Ai bháío, main áj tak kamál nekníyatí se Ḳhudá ke huzúr chalá.

2 Tab Sardár Káhin Hanániáh ne un ko, jo us ke pás khaṛe the, hukm diyá, ki Us ke munh par thapeṛá máren.

3 Tab Púlús ne us se kahá, Ḳhudá tujhe máregá, Ai sufedí pherí húí díwár: kyá tú baiṭhá hai, ki sharí'at ke muwáfiq merá insáf kare, aur sharí'at ke barḳhiláf mujhe márne ká hukm detá hai?

4 Unhon ne, jo pás khaṛe the, kahá, Kyá tú Ḳhudá ke Sardár Káhin ko burá kahtá hai?

5 Púlús ne kahá, Ai bháío, main ne na jáná, ki Sardár Káhin hai; kyúnki likhá hai, ki Apní qaum ke sardár ko burá mat kah.

6 Aur Púlús yih jánke ki ba'ze Sadúqí aur ba'ze Farísí hain, majlis men pukárá, ki Ai bháío, main Farísí, aur Farísí ká beṭá húń; aur ummed aur murdon kí qiyámat ke sabab mujh par ilzám hotá hai.

7 Jab us ne yih kahá, Farísíon aur Sadúqíon men takrár húí: aur majlis men phúṭ paṛí.

8 Kyúnki Sadúqí to kahte hain, ki qiyámat nahín, aur na firishta, na rúh hai: par Farísí donon ká iqrár karte hain.

9 Aur baṛá shor húá: aur Farísíon ke firqe ke Faqíh uṭhe aur yún kahke jhagaṛne lage, ki Ham is ádmí men kuchh burá,í nahín páte hain; par agar kisí rúh yá firishte ne is se kalám kiyá ho, to ham Ḳhudá se na laṛen.

10 Aur jab baṛí takrár húí, to sardár ne, is ḳhauf se ki mabádá Púlús un se pháṛá jáwe, fauj ko hukm diyá, ki Utarke, use un ke bích se zabardastí nikále, aur qil'a men le áwe.

11 Aur usí rát Ḳhudáwand ne us ke pás áke kahá, Ai Púlús, ḳhátirjam'a rakh: ki jaisá tú ne merí bábat Yarúsalam men gawáhí dí, waisá hí tujhe Rúm men bhí gawáhí dená zarúr hai.

12 Aur jab din húá, ba'ze Yahúdíon ne eká karke la'nat kí qasam khá,í, aur kahá, ki Jab tak ham Púlús ko qatl na karen, na kuchh khá,enge na pí,enge.

13 Aur we, jinhon ne ápas men yih qasam khá,í, chálís se ziyáda the.

14 So unhon ne sardár káhinon aur buzurgon ke pás jáke kahá, Ham ne la'nat kí qasam khá,í, ki jab tak Púlús ko qatl na karen, kuchh na chakhenge.

15 Pas ab tum Sadr majlis se milke, fauj ke sardár ko ḳhabar do, ki kal use tumháre pás láwe, goyá tum us kí haqíqat ziyáda daryáft kiyá cháhte ho: par ham taiyár hain, ki us ke pahunchne se pahle use halák karen.

16 Aur Púlús ká bhánjá un kí ghát kí sunke chalá, aur qil'a men jáke Púlús ko ḳhabar dí.

17 Tab Púlús ne súbadáron men se ek ko buláke kahá, Is jawán ko sardár ke pás le já; ki wuh us se kuchh kahá cháhtá hai.

18 Pas wuh use sardár pás le gayá, aur kahá, Púlús qaidí ne mujhe buláke darḳhwást kí, ki is jawán ko tere pás láún, ki tujh se kuchh kahá cháhtá hai.

19 Tab sardár ne us ká háth pakarke, aur use alag le jáke, púchhá, ki Wuh kyá hai, jo mujh se kahá cháhtá hai?

20 Us ne kahá, Yahúdíon ne eká kiyá hai, ki tujh se darḳhwást karen, ki kal Púlús ko Sadr majlis men láwe, goyá ki we us ke hál kí aur bhí tahqíqát kiyá cháhte hain.

21 Pas tú un kí na mániyo, kyúnki un men chálís shaḳhs se ziyáda us kí ghát men lage hain, jinhon ne la'nat kí qasam khá,í hai, ki jab tak use halák na karen, na khá,enge na pí,enge; aur ab taiyár, aur tere wa'de ke muntazir hain.

22 Tab sardár ne jawán ko ruḳhsat kiyá, aur hukm diyá, ki Kisí se mat kah, ki tú ne mujh par yih záhir kiyá.

23 Aur do súbadáron ko pás buláke kahá, Do sau sipáhí, aur sattar sawár, aur do sau bhálebardár, rát kí tísrí gharí, taiyár rakho, ki Qaisaríya ko jáwen;

24 Aur jánwar bhí házir karo, ki Púlús ko sawár karke Fílikas hákim ke pás sahíh o salámat pahuncháwen.

25 Aur is mazmún ká ḳhatt likhá:

26 Qlaudiús Lusias ká Fílikas hákim bahádur ko salám.

27 Is mard ko Yahúdíon ne pakarke cháhá, ki halák karen; par main yih ma'lúm karke ki Rúmí hai, fauj samet charh gayá, aur use chhurá láyá.

28 Aur jab cháhá, ki daryáft karún, ki unhon ne kis sabab se us par nálish kí, to use un kí Sadr majlis men le gayá;

29 Aur daryáft kiyá, ki we apní sharí'at ke maslon kí bábat us par nálish karte hain, par us ká koí qusúr nahín, jo qatl yá qaid ke láiq ho.

30 Aur jab mujhe ittilá' húí, ki Yahúdí is mard kí ghát men lage hain, main ne use jald tere pás bhej diyá, aur us ke mudda'íon ko bhí hukm diyá, ki tere pás us par da'wá karen. Ziyáda salám.

31 Pas sipáhíon ne, hukm ke muwáfiq, Púlús ko leke ráton rát Antipatris men pahuncháyá.

32 Aur dúsre din sawáron ko us ke sáth rawána karke áp qil'a ko phire:

33 Unhon ne Qaisaríya men pahunchke hákim ko ḳhatt diyá, aur Púlús ko bhí us ke áge házir kiyá.

34 Hákim ne ḳhatt parhke púchhá, ki Wuh kis súbe ká hai? Aur ma'lúm karke ki Kilikiyá ká hai,

35 Kahá, Jab tere mudda'í házir honge, main terí sunúngá. Aur hukm diyá, ki Use Herodís kí bárgáh men qaid rakhen.

XXIV BÁB.

1 PÁNCH din ba'd Hanániáh Sardár Káhin, buzurgon aur Tartullus nám ek wakíl ke

sáth wahán áyá, aur hákim ke áge Púlús par nálish kí.

2 Jab wuh buláyá gayá, Tartullus faryád karne lagá, aur kahá, Liházá ki tere wasíle hamen bará chain, aur terí dúrandeshí se is qaum ko achchhe bandobast hain,

3 Ai Fílikas bahádur, ham is ká har waqt aur har jagah kamál shukrguzárí se iqrár karte hain.

4 Par is liye ki tujhe ziyáda taklíf na dún, main terí minnat kartá hún, ki tú apní mihrbání se hamárí do ek báten sun.

5 Ki ham ne is mard ko mufsid, aur tamám dunyá ke sab Yahúdíon men fitna-angez, aur Násaríon kí bid'at ká ek sardar páyá;

6 Us ne haikal ko nápák karne ká bhí qasd kiyá, aur ham ne use pakrá, aur cháhá, ki apní sharí'at ke muwáfiq us kí 'adálat karen.

7 Par Lusias sardár fauj samet áke use hamáre háthon se chhín le gayá,

8 Aur us ke mudda'íon ko hukm diyá, ki tere pás jáen: so tú áp tahqíq karke in sab báton ko, jin kí ham us par nálish karte hain, khud usí se daryáft kar saktá hai.

9 Aur Yahúdíon ne bhí us ke sáth da'wá kiyá, aur kahá, ki ye báten yúnhín hain.

10 Tab Púlús ne, jab hákim se bolne ká ishára páyá, jawáb diyá, Azbaski main jántá hún, ki tú bahut barson se is qaum ká hákim hai, main barí khátirjam'aí se apná 'uzr bayán kartá hún:

11 Kyúnki tú daryáft kar sakta hai, ki bárah din se ziyáda nahín húe, ki main Yarúsalam men 'ibádat karne gayá.

12 Aur unhon ne haikal men mujhe kisí ke sáth bahs karte, yá logon men fasád uthánte na páyá, na 'ibádatkhánon men, na shahr men:

13 Aur na in báton ko, jin kí we mujh par ab tuhmat lagáte hain, sábit kar sakte hain.

14 Lekin tere sámhne yih iqrár kartá hún, ki jis ráh ko we bid'at kahte hain, usí men apne bápdádon ke Khudá kí bandagí kartá, aur sab kuchh jo sharí'at aur nabíon men likhá hai, yaqín jántá:

15 Aur Khudá se yih ummed rakhta hún, jis ke we bhí muntazir hain, ki murdon kí qiyámat hogí, kyá ráston, kyá nárásion kí.

16 Aur main isí sabab koshish kartá hún, ki hamesha Khudá aur ádmíon ke áge merá dil mujhe malámat na kare.

17 Ab kaí baras ba'd main apní qaum ko khairát pahuncháne, aur nazr charháne áyá hún.

18 Is par Asia ke ba'ze Yahúdion ne mujhe haikal men tahárat kíe húe páyá, par na to dangal ke sáth hote, na fasád uthánte dekhá.

19 So unhen tere sámhne házir honá, aur agar un ká mujh par kuchh da'wá ho, nálish karná wájib thá.

20 Yá yihí khud kahen, ki jab main Sadr majlis ke sámhne khará thá, mujh men kuchh badí páí;

21 Magar isí ek bát kí bábat, jo main un men khará hoke pukárá, ki murdon kí qiyámat ke sabab áj mujh par ilzám hotá hai.

22 Fílikas ne, jo is taríqe kí báten khúb jántá thá, yih sunke unhen tákhír men dálá, aur kahá, Jab Lusias fauj ká sardár áwe, main tumhárá muqaddama faisal karúngá.

23 Aur súbadár ko hukm diyá, ki Púlús kí khabardárí kar, aur árám men rakh, aur us ke logon men se kisí ko us kí khidmat karne yá us pás áne se man'a mat kar.

24 Aur chand roz ba'd Fílikas ne apní jorú Drúsilla ke sáth, jo Yahúdin thí, áke, Púlús ko bulá bhejá, aur us se Masíh ke dín kí suní.

25 Par jab wuh rástbází, aur parhezgárí, aur áyanda 'adálat kí bábat báten kar rahá thá, to Fílikas ne khauf kháke jawáb diyá, Is waqt já; fursat páke, tujhe phir buláúngá.

26 Par us ko yih ummed bhí thí, ki Púlús se kuchh naqd páwe, táki us ko chhor de: is liye use aksar bulátá, aur us ke sáth guftogú kartá thá.

27 Aur jab do baras guzre, Porkius Fastus, Fílikas ká qáim-maqám ho áyá: aur Fílikas yih cháhke, ki Yahúdíon ko apná mamnún kare, Púlús ko qaid hí chhor gayá.

XXV BÁB.

1 PAS Fastus súbe men dákhil hoke, tín roz ba'd Qaisaríya se Yarúsalam ko gayá.

2 Tab Sardár Káhin, aur Yahúdíon ke raíson ne us ke áge Púlús par nálish kí;

3 Aur us ke muqaddame men yih mihrbání cháhí, kí use Yarúsalam men bulá bheje; aur ghát men the, ki us ko ráh men már dálen.

4 Par Fastus ne jawáb diyá, ki Púlús to Qaisaríya men band rahe, aur main áp jald wahán jáúngá;

5 Aur kahá, Pas tum men se jinhen maqdúr ho, sáth chalen; aur agar is shakhs men kuchh badí hai, us par nálish karen.

6 So un ke darmiyán din das ek rahke, Qaisaríya ko gayá; aur dúsre din 'adálat ke takht par baithke, hukm diyá, ki Púlús ko láwen.

7 Jab wuh házir húá, we Yahúdí, jo Yarúsalam se á,e the, us ke gird khare hoke, Púlús par bahuterí aur bhárí nálishen karne lage, jo sábit na kar sake.

8 Us ne apná 'uzr karke kahá, ki Main ne na Yahúdíon kí sharí'at ká, aur na haikal ká, aur na Qaisar ká gunáh kiyá hai.

9 Par Fastus ne yih cháhke, ki Yahúdíon ko apná mamnún kare, Púlús ko jawáb deke kahá, Kyá tú cháhtá hai, ki Yarúsalam ko já,e, aur wahán mere áge in báton kí bábat terá insáf ho?

10 Púlús ne kahá, Main Qaisar ke takht i 'adálat ke áge khará hún; cháhiye ki yahín merá insáf ho: Yahúdíon ká main ne kuchh qusúr nahín kiyá, chunánchi tú bhí khúb jántá hai.

11 Par agar qusúrwár hún, yá main ne kuchh qatl ke láiq kiyá, to máre jáne se inkár nahín kartá; par jo un báton kí, jin kí we mujh par nálish karte hain, kuchh asl nahín, to koí mujh ko un ke hawále nahín kar saktá. Main Qaisar kí duháí detá hún.

12 Tab Fastus ne saláhkáron se maslahat karke jawáb diyá, ki Tú ne Qaisar kí duháí dí? Qaisar hí ke pás jáegá.

13 Aur kuchh din bíte Agrippa bádsháh aur Barníqí Qaisaríya men á,e, ki Fastus ko salám karen.

14 Aur jab kuchh din wahán rahe, Fastus ne Púlús ká hál bádsháh ke pesh kiyá, aur kahá, Ek shakhs hai, jise Fílikas qaid men chhor gayá:

15 Us par jab main Yarúsalam men thá, sardár káhinon, aur Yahúdíon ke buzurgon ne nálish kí, aur us kí sazá cháhí.

16 Unhen main ne jawáb diyá, ki Rúmíon ká dastúr nahín, ki kisí ádmí ko halákat ke liye hawále karen, jab tak ki mudda'í 'alaihi apne mudda'íon ke rú-ba-rú na ho, aur da'wá ká jawab na dene páwe.

17 So jab we yahán báham húe, main ne kuchh der na kí, balki dúsre din takht par baithkar hukm diyá, ki Us mard ko láo.

18 Par jab us ke mudda'í khare húe, unhon ne us ke haqq men aisá koí sabab pesh na kiyá, jis ká mujhe khiyál thá:

19 Balki apne dín aur kisí Yisú'

kí babat, jo mar gayá, jise Púlús kahtá thá, ki zinda hai, us se bahs karte the.

20 Jab main is tarah kí takrár se shakk men pará thá, us se púchhá, kyá tú Yarúsalam jáne ko rází hai, ki wahán in báton ká faisala ho?

21 Par jab Púlús ne duháí dí, ki merá insáf Janáb i 'Álí hí kí tahqíq par mauqúf rahe, main ne hukm diyá, ki jab tak use Qaisar ke pás na bhej dún, us kí nigáhbání karen.

22 Tab Agrippa ne Fastus se kahá, main bhí cháhtá hún, ki is ádmí kí sunún. Wuh bolá, kal tú us kí sunegá.

23 Pas dúsre din jab Agrippa aur Barníqí barí shán o shaukat se, sardáron aur shahr ke raíson ke sáth, díwánkháne men dákhil húe, aur Fastus ke hukm se Púlús ko lá,e,

24 Tab Fastus ne kahá, Ai Agrippa bádsháh, aur sab mardo, jo hamáre sáth házir ho, tum is ko dekhte ho, jis kí bábat Yahúdíon kí sárí guroh Yarúsalam men aur yahán mere píchhe parí, aur chillátí hai, ki Us ká áge ko jítá rahná wájib nahín.

25 Par jab mujh se daryaft húá ki us ne kuchh qatl ke láiq nahín kiyá, aur us ne áp Janáb i 'Álí kí duháí dí, to main ne thháná, ki use bhej dún.

26 Aur mujhe us ke haqq men kisi bát ká yaqín nahín, ki apne khudáwand ko likhún. Is wáste main ne use tumháre áge, aur kháss kar tere huzúr, ai Agrippa bádsháh, házir kiyá hai, táki tahqíqát ke ba'd kuchh likh sakún:

27 Kyúnki qaidí ko bhejná, aur nálishen bhí, jo us par hain, na batáná, mujhe námunásib ma'lúm hotá hai.

XXVI BÁB.

1 AGRIPPA ne Púlús se kahá, Tujhe apná 'uzr karne kí ijázat hai. Tab Púlús háth phailáke apná 'uzr yún bayán karne lagá:

2 Ki, Ai bádsháh Agrippa, un sab báton kí bábat, jin ká Yahúdí mujh par da'wá karte hain, áj tere sámhne 'uzr karná apní sa'ádat jántá hún;

3 Kháss is liye ki tú Yahúdíon kí sab rasmon aur maslon se wáqif hai: is sabab main terí minnat kartá hún, ki tahammul se merí sun.

4 Pas merí chál ko jawání se, ki kis tarah shurú' se apní qaum ke darmiyán Yarúsalam men nibáhtá rahá, yih sab Yahúdí jánte hain:

5 So we mujhe shurú' se jánke, agar cháhen to gawáhí den, ki main Farísí hoke ham logon ke mazhab ke sab se parhezgár firqe ke muwáfiq zindagí kátá thá.

6 Aur ab us wa'de kí ummed ke sabab, jo Khudá ne hamáre bápdádon se kiyá thá, 'adálat men házir kiyá gayá hún:

7 Us hí ke páne kí ummed par hamáre bárah firqe dil o ján se rát din bandagí kiyá karte hain. Isí ummed ke sabab, Ai bádsháh Agrippa, Yahúdí mujh par faryád karte hain.

8 Yih bát kyún be-i'atibár samajhte ho, ki Khudá murdon ko jilátá hai?

9 Hán, main ne bhí samjha, ki Yisú' Násarí ke nám kí bahut barkhilafí karná mujh par wájib hai.

10 So bhí main ne Yarúsalam men kiyá: aur sardár káhinon se ikhtiyár páke bahut se muqaddason ko qaidkháne men band kiyá; aur jab qatl kíe játe the, main hámí bhartá thá.

11 Aur har 'ibádatkháne men aksar unhen sazá diláke zabardastí un se kufr kahwátá; aur

un par niháyat junún karke gair shahron tak satátá thá.

12 Is hál men, jab sardár káhinon se ikhtiyár aur parwánagí páke, Dimishq ko bhí játá thá;

13 Do pahar ko, Ai bádsháh, main ne ráh men dekhá, ki ásmán se ek núr, súraj se barráq, mere aur mere sáthíon ke gird chamaktá hai.

14 Jab ham sab zamín par gir pare, main ne áwáz suní, jo mujh se boltí aur 'Ibrání zubán men kahtí thí, ki Ai Súlús, Súlús, tú mujhe kyún satátá hai? paine kí kíl par lát márná tere liye mushkil hai.

15 Main ne kahá, Ai Khudáwand, tú kaun hai? Wuh bolá, Main Yisú' hún, jise tú satátá hai.

16 Lekin uth, aur apne páon par khará ho: kyúnki main is liye tujh par záhir húá, ki tujhe un chízon ká khádim aur gawáh thahráún, jinhen tú ne dekhá, aur jo main tujh par záhir karúngá;

17 Aur main tujhe bacháúngá is qaum aur gair qaumon se, jin ke pás ab tujhe bhejtá hún,

18 Ki tú un kí ánkhen khol de, táki andhere se ujále, aur Shaitán ke ikhtiyár se Khudá kí taraf phiren, aur gunáhon kí mu'áfí, aur muqaddason men mírás páwen, us ímán ke wasíle, jo mujh par hai.

19 Is liye, Ai bádsháh Agrippa, main us ásmání royá ká náfarmán na húá:

20 Balki pahle unhen, jo Dimishq, aur Yarúsalam, aur sáre mulk Yahúdiya men hain, aur gair qaumon ko bhí chitáyá, ki tauba karen, aur Khudá kí taraf phiren, aur tauba ke muwáfiq 'amal karen.

21 Inhín báton ke sabab Yahúdíon ne mujhe haikal men pakarke mere qatl ká qasd kiyá.

22 Par Khudá se madad páke áj tak khará hún, aur chhote bare par gawáhí detá, aur kuchh nahín kahtá hún, magar we báten jin ke wáqi' hone kí khabar nabíon aur Músá ne bhí dí hai;

23 Ki Masíh dukh uthráwegá, aur murdon men se pahlá ji uthegá, aur is qaum aur gair qaumon ko núr dikhláwegá.

24 Jab wuh apná 'uzr yún kartá thá, Fastus ne barí áwáz se kahá, Ai Púlús, tú díwána hai; bahut 'ilm ne tujhe díwána kiyá.

25 Wuh bolá, Ai Fastus bahádur, main díwána nahín; balki sachái aur hoshyárí kí báten kahtá hún;

26 Ki bádsháh, jis ke sámhne ab main bedharak boltá hún, yih jántá hai: aur mujhe yaqín hai, ki in báton men se koí us par chhipí nahín; kyúnki yih májará to kone men nahín húá.

27 Ai bádsháh Agrippa, kyá tú nabíon par yaqín látá? main jántá hún ki yaqín látá hai.

28 Tab Agrippa ne Púlús se kahá, Nazdík hai ki tere samjháne se main Masíhí hojáún.

29 Púlus bolá, Khudá kare, ki sirf tú hí nahín balki sab jo áj merí sunte hain, faqat nazdík nahín, balki bilkull aise howen, jaisá main hún, bagair in zanjíron ke.

30 Jab us ne yih kahá thá, bádsháh, aur hákim, aur Barníqí, aur un ke hamnishín uthe:

31 Aur alag jáke ek dúsre se báten karne aur kahne lage, ki Yih ádmí aisá kuchh nahín kartá, jo qatl yá qaid ke láiq ho.

32 Aur Agrippa ne Fastus se kahá, Agar Qaisar kí duhái na detá, to yih ádmí chhút saktá.

XXVII BÁB.

1 AUR jab muqarrar húá, ki ham jaház par Itáliá ko já,en, unhon ne Púlús, aur kitne aur qaidíon ko Július nám Augustúsí paltan ke ek súbadár ke hawále kiyá.

2 Aur ham Adramutteni jaház

par, jo Asia ke kináre kináre jáne par thá, charhke rawána húe; aur Aristarkhús Maqadúní Tassaluníqe ká hamáre sáth thá.

3 Dúsre din ham Saidá men pahunche. Aur Július ne Púlús se khushsulúkí karke ijázat dí, ki apne doston ke pás jáke chain kare.

4 Wahán se rawána hoke Kuprus ke níche níche guzre, is liye ki hawá mukhálif thí.

5 Aur jab ham Kilikiyá aur Pamfúliya ke samundar se guzre the, to Mura nám Luqia ke shahr men á,e.

6 Wahán Súbadár ne Iskandariá ká ek jaház Itáliá ko játe húe páke hamen us par bitháyá.

7 Aur jab ham bahut din áhista áhista chale, aur mushkil se Knidus ke sámhne á,e, to is liye ki hawá hamen áge barhne na detí thí, Krete ke níche níche Salmone ke sámhne se guzre.

8 Aur us ko ba mushkil chhorke kisí maqám men, jo Husn-Bandar kahlátá hai, á,e: Lasaiá shahr us ke nazdík thá.

9 Itne men jab bahut waqt guzrá, aur ab jaház ke chalne men khatra pará, is liye ki roze ká din bhí guzár gayá thá, Púlús ne unhen yún kahke chitáyá,

10 Ai mardo, main dekhtá hún, ki is safar ke sáth taklíf aur bahut nuqsán hogá, na sirf bojh aur jaház ká, balki hamárí jánon ká bhí.

11 Par súbadár ne mánjhí aur jaház ke málik kí báton ko Púlús kí báton se ziyáda máná.

12 Aur is liye ki wuh bandar járá kátne ke liye achchhá na thá, aksaron ne saláh kí, ki wahán se rawána hon, ki agar ho sake, to Fíníke men pahunchke járá káten; ki wuh Krete ká ek bandar thá, jo dakhin pachchhim aur uttar pachchhim ke rukh thá.

13 Jab kuchh kuchh dakhaniyá chalne lagí, unhon ne yih samajhke ki apne matlab ko pahunche, langar utháyá, aur Krete ká kinára pakarke, rawána húe.

14 Lekin thorí der ba'd ek barí túfání hawá ká, jo Yúrakludon kahlátí hai, us ko tamáncha lagá.

15 Aur jab jaház ikhtiyár men ná rahá, aur hawá ká sámhná na kar saká, to ham ne use chhor diyá, ki chalá jáe.

16 Aur ek tápú ke tale, jis ká nám Klaudá hai, bah ga,e, aur barí mushkil se dongí ko qábú men lá,e.

17 Use unhon ne pás láke tadbiren kín, aur jaház ko níche se bándhá; aur chorbálú men dhas jáne ke dar se, ham ne jaház ká pál wál girá diyá, aur yúnhí chale ga,e.

18 Par jab ándhí ne hamen niháyat satáyá, to dúsre din unhon ne jaház ká bojh phenk diyá.

19 Aur tísre din ham ne apne háthon se jaház ká asbáb bhí phenká.

20 Aur jab bahut dinon tak na súraj aur na táre nazar á,e, aur barí ándhí chaltí rahí, ákhir ko bachne kí ummed hamen bilkull na rahí.

21 Aur bahut fáqon ke ba'd Púlús ne un ke bích men khare hoke kahá, Ai mardo, lázim to thá, ki tum merí bát mánke Krete se rawána na hote, aur yih taklíf aur nuqsán na uthále.

22 Par ab tumhárí minnat kartá hún, ki khátirjam'a rakho; ki tum men se kisí kí ján ká nuqsán na hogá, faqat jaház ká;

23 Kyúnki Khudá, jis ká main hún aur jis kí bandagí kartá hún, us ká firishta isí rát ko mere pás áyá aur kahá,

24 Ai Púlús, mat dar; kyúnki zarúr hai, ki tú Qaisar ke áge házir ho; aur, dekh, Khudá ne sab ko, jo tere sáth jaház men hain, tujhe bakhsh diyá.

25 Is liye, ai mardo, khátirjam'a ho, kyúnki main Khudá par i'atiqád rakhtá hún, ki jaisá mujh se kahá gayá, waisá hí hogá.

26 Lekin zarúr hai ki ham kisí ṭápú men já parenge.

27 Jab chaudahwín rát á,í, ki ham daryá e Adriá men ṭakrá rahe the, ádhí rát ko malláhon ne aṭkal se ma'lúm kiyá ki kisí mulk ke nazdík pahunche;

28 Aur páni kí tháh leke, bís pursá páyá: aur thoṛá áge baṛhke aur phir tháh leke, pandrah pursá páyá.

29 Aur is ḍar se, ki mabáda chaṭánon par já paṛen, jaház ke píchhe se chár langar ḍále, aur subh kí ráh dekhte rahe.

30 Aur jab malláhon ne cháhá, ki jaház par se bhág já,en aur is baháne se, ki galahí se langar ḍálen, ḍonge ko samundar men utárne lage,

31 Púlús ne súbadár aur sipáhíon se kahá, Agar ye jaház par na rahen, to tum nahín bach sakte.

32 Tab sipáhíon ne ḍonge kí rassí káṭke use girádiyá.

33 Aur din hone na páyá ki Púlús ne sab kí minnat kí, ki Kuchh kháo, aur kahá, Áj chaudah din húe, ki tum ráh dekhte ho, aur fáqa kiyá, aur kuchh na kháyá.

34 Is liye tumhárí minnat kartá hún, ki kuchh kháiyo, ki is men tumhárí salámatí hai; kyúnki tum men se kisí ke sir ká ek bál na bíkegá.

35 Aur yih kahke, us ne roṭí lí, aur un sab ke sámhne Khudá ká shukr kiyá, aur toṛke kháne lagá.

36 Tab we sab ḳhátirjam'a húe, aur áp bhí kháne lage.

37 Aur sab miláke jaház men do sau chhihattar the.

38 Aur unhon ne kháke aur ser hoke anáj ko samundar men phenk diyá, aur jaház halká kiyá.

39 Aur jab din húá, unhon ne us zamín ko na pahcháná: par ek kol dekhá, jis ke kináre par unhon ne cháhá, ki agar ho sake, to jaház ko chaṛhá le já,en.

40 So langar káṭke samundar men chhoṛ díe, aur patwáron kí rassíán bhí kholín, aur pál hawá ke rukh par chaṛháke kináre kí taraf chale.

41 Aur ek jagah, jis kí donon taraf páni thá, pahunchke, jaház ko zamín par dauṛá diyá; aur galahí to dhakká kháke phans ga,í, par píchhá lahron ke zor se ṭúṭ gayá.

42 Aur sipáhíon kí yih saláh thí, ki qaidíon ko már ḍálen, na ho ki koí pairke bhág já,e.

43 Lekin súbadár ne yih cháhke, ki Púlús ko bacháwe, un ko is iráde se báz rakhá, aur hukm diyá, ki Jo log pair sakte hain, pahle kúdke kináre par já,en:

44 Aur báqí, ba'ze takhton par, aur ba'ze jaház ke ṭukṛon par. Aur yúnhín húá ki sab ke sab salámat ḳhushkí par pahunche.

XXVIII BÁB.

1 AUR jab bach nikle the, tab ján ga,e ki us ṭápú ká nám Malitá hai.

2 Aur us ke janglí báshindon ne ham par niháyat mihrbání kí: kyúnki menh ki jhaṛí aur jáṛe ke sabab unhon ne ág sulgá,í aur ham sabhon ko pás buláyá.

3 Aur jab Púlús ne lakṛí ká gaṭṭhá jam'a karke ág men ḍálá, ek nág garmí páke niklá, aur us ke háth par lipaṭ gayá.

4 Jyúnhín un janglíon ne wuh kíṛá us ke háth par lipṭá dekhá, ek ne dúsre se kahá, Yaqínan yih ádmí ḳhúní hai, ki agarchi samundar se bach gayá, par Iláhí intiqám use jíne nahín detá hai.

5 Pas us ne kíṛe ko ág men jhaṭak diyá, aur kuchh zarar na páyá.

6 Par we muntazir the, ki wuh súj já,egá, yá ekáek marke gir paṛegá: lekin jab der tak intizár kiyá, aur dekhá, ki us ko kuchh zarar na pahunchá, to aur ḳhiyál

karke kahá, ki Yih ek dewtá hai.

7 Aur us jagah ke áspás Publiús náme us ṭápú ke raís kí milkíyat thí; us ne hamen ghar le jáke tín din tak baṛí dostí se mihmání kí.

8 Aur yún húá, ki Publiús ká báp tap aur jiryán i lahú se bímár paṛá thá: Púlús ne us ke pás jáke du'á mángí, aur us par háth rakhke use changá kiyá.

9 Pas jab yih mashhúr húá, tab aur log, jo ṭápú men bímár the, á,e, aur change húe:

10 Aur unhon ne hamárí baṛí 'izzat kí; aur chalte waqt, jo kuchh hamen darkár thá, lád diyá.

11 Aur tín mahíne ba'd Iskandarí jaház par, jo jáṛe bhar us ṭápú men rahá, aur jis ká nishán Dí-oskúrí thá, rawána húe.

12 Aur Súrakús men lagáke tín din rahe.

13 Aur wahán se Regium men ghúm á,e: aur jab ek roz ba'd dakhaniyá chalí, dúsre din Púteolí men á,e:

14 Wahán ham bháíon ko páke, un kí minnat se sát din un ke pás rahe: aur yúnhín Rúm ko chale.

15 Wahán se bháí hamárí khabar sunke Apií-forum aur Tín-sará tak hamáre istiqbál ko á,e: aur Púlús ne unhen dekhkar Khudá ká shukr kiyá, aur khátirjam'a húá.

16 Jab ham Rúm men pahunche, súbadár ne qaidíon ko risála i kháss ke sardár ke hawále kiyá: par Púlús ko ijázat húí, ki akelá ek sipáhí ke sáth, jo us ká nigáh-bán thá, rahe.

17 Aur yún húá, ki tín roz ba'd Púlús ne Yahúdíon ke raíson ko báham buláyá: aur jab ikaṭṭhe húe, un se kahá, Ai bháío, har-chand main ne qaum ke aur báp-dádon kí taríqon ke khiláf kuchh na kiyá, taubhí qaidí hoke Yarú-salam se Rúmíon ke háthon men hawále kiyá gayá.

18 Unhon ne merá hál daryáft karke cháhá, ki mujhe chhoṛ den, kyúnki mere qatl ká koí sabab na thá.

19 Par jab Yahúdíon me mukhá-lafat kí, main ne láchárí se Qaisar kí duhái dí, aur is wáste nahín, ki apní qaum par faryád karne ká merá koí sabab húá.

20 So isí liye main ne tumhen buláyá, ki tumhen dekhún, aur guftogú karún; kyúnki Isráel hí kí ummed ke sabab main is zanjír se bandhá hún.

21 Unhon ne us se kahá, Ham ne na Yahúdiya se tere haqq men khatt pá,e, na bháíon men se kisí ne áke terí kuchh khabar sunáí, yá badí bayán kí.

22 Par ham cháhte hain, ki tujh se sunen ki tú kyá samajhtá hai: kyúnki is firqe kí bábat ham ko ma'lúm hai, ki sab kahín use burá kahte hain.

23 Aur jab unhon ne us ke liye ek din ṭhahráyá, bahutere us ke ḍere par á,e; us ne un ko Khudá kí bádsháhat par gawáhí de deke, aur Músá kí sharí'at aur nabíon kí kitáb se Masíh ke haqq men dalílen lá láke, subh se shám tak ta'lím diyá kiyá.

24 Aur ba'zon ne us kí báton ko mánliyá, aur ba'ze be-ímán rahe.

25 Jab ápas men muttafiq na húe, we Púlús ke yih kahte hí chale gaye, ki Rúh i Quds ne Yas'aiyáh nabí kí ma'rifat hamáre bápdádon se khúb kahá,

26 Ki is qaum ke pás já, aur kah, ki Tum kánon se sunoge, par na samjhoge; aur ánkhon se dekhoge, par daryáft na karoge:

27 Kyúnki is qaum ká dil moṭá húá, aur we apne kánon se únchá sunte hain, aur unhon ne apní ánkhen múnd lín: aisá na ho, ki ánkhon se dekhen, aur kánon se sunen, aur dil se samjhen, aur rujú' láwen, aur main unhen changá karún.

28 Pas tum ko ma'lúm howe, ki Khudá kí naját gair qaumon

pás bhejí ga,í, aur we use sun lengín.

29 Jab us ne yih kahá, Yahúdí ápas men̲ bahut bahs karte chale ga,e.

30 Aur Púlús púre do baras apne kirá,e ke ghar men̲ rahá, aur sab ko jo us pás áte the qabúl kiyá,

31 Aur kamál be-parwáí se biná rok ṭok Ḳhudá kí bádsháhat kí manádí kartá, aur Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí báten̲ sikhátá rahá.

PÚLÚS KÁ ḲHATT RÚMÍON̲ KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS Yisú' Masíh ká banda, aur chuná húá rasúl, jo Ḳhudá kí Injíl ke liye alag kiyá gayá,

2 Jis ká wa'da us ne áge se apne nabíon̲ ke wasíle pák nawishton̲ men̲,

3 Apne Beṭe hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ke haqq men̲ kiyá hai, jo jism kí nisbat Dáúd kí nasl se húá,

4 Magar Rúh i Quds kí nisbat jí uṭhne kí mazbút dalíl se Ḳhudá ká Beṭá sábit húá;

5 Jis kí ma'rifat se ham ne fazl aur risálat páí, ki sab qaumen̲ us ke nám par ímán láke tábi' hon̲;

6 Jin men̲ se tum bhí Yisú' Masíh ke chune húe ho:

7 Un sab ko jo Rúm men̲ Ḳhudá ke piyáre aur chune húe muqaddas hain̲, likhtá hai; Hamáre Báp Ḳhudá aur Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tum par fazl aur salámatí ho.

8 Pahle main̲ Yisú' Masíh kí ma'rifat tum sab ke liye apne Ḳhudá ká shukr kartá hún̲, ki tumhárá ímán tamám dunyá men̲ mashhúr hai.

9 Aur Ḳhudá jis kí 'ibádat main̲ apní rúh se us ke Beṭe kí Injíl men̲ kartá hún̲, merá gawáh hai, ki kis tarah main̲ bilá nága tumhárá zikr kartá;

10 Aur hamesha apní du'áon̲ men̲ darḳhwást kartá hún̲, ki agar Ḳhudá kí marzí se merá safar baḳhair ho, to ab itní muddat ba'd tumháre pás áún̲.

11 Kyún̲ki main̲ tumhárí muláqát ká nipaṭ mushtáq hún̲, tá ki koí rúhání ni'amat tumhen̲ pahunchá dún̲, ki tum mazbút ho jáo;

12 Ya'ne ki main̲ tum se ápas ke ímán ke sabab, jo tum men̲ aur mujh men̲ hai, tasallí páún̲.

13 Bháío, main̲ nahín̲ cháhtá, ki tum is se náwáqif raho, ki main̲ ne bárhá tumháre pás áne ká iráda kiyá, táki jaisá aur qaumon̲ ke darmiyán phal páyá, waisá hí kuchh tumháre darmiyán bhí páún̲; par áj tak ruká rahá.

14 Ki main̲ Yúnáníon̲ aur Barbaríon̲, dánáon̲ aur nádánon̲ ká, qarzdár hún̲.

15 So main̲ tum ko bhí jo Rúm

men ho, maqdúr bhar Injíl kí ḳhabar dene par taiyár húṉ.

16 Kyúṉki maiṉ Masíh kí Injíl se sharmátá nahíṉ: is liye ki wuh har ek kí naját ke wáste, jo ímán látá, pahle Yahúdí, phir Yúnání ke liye, Ḳhudá kí qudrat hai.

17 Is wáste ki Ḳhudá kí rástí, jo sarásar ímán se hai, us meṉ záhir hai: jaisá ki likhá hai, ki Jo ímán se rástbáz hai, so hí jítá rahegá.

18 Kyúṉki Ḳhudá ká gazab ádmí kí tamám bedíní aur nárástí par ásmán se záhir hai, is liye ki we sachái ko nárástí se rok dete haiṉ;

19 Ki Ḳhudá kí bábat jo kuchh ma'lúm ho saktá un par záhir hai: kyúṉki Ḳhudá ne us ko un par záhir kiyá.

20 Is liye ki us kí sifateṉ jo dekhne meṉ nahíṉ átíṉ, ya'ne us kí azalí qudrat, aur ḳhudáí, dunyá kí paidáish se, us ke kámoṉ par gaur karne meṉ, aisí sáf ma'lúm hotíṉ, ki un ko kuchh 'uzr nahíṉ:

21 Kyúṉki unhoṉ ne agarchi Ḳhudá ko pahcháná, taubhí ḳhudáí ke láiq us kí buzurgí aur shukrguzárí na kí: balki bátil ḳhiyáloṉ meṉ paṛ gaye, aur un ke ná-fahm dil tárík ho gaye.

22 We áp ko dáná ṭhahráke nádán ho gaye;

23 Aur gairfání Ḳhudá ke jalál ko fání ádmí, aur chiṛiyoṉ, aur chárpáyoṉ, aur kíṛe-makoṛoṉ kí múrat se badal ḍálá.

24 Is wáste Ḳhudá ne bhí un ke diloṉ kí ḳhwáhish par unheṉ ná-pákí meṉ chhoṛ diyá, ki apne badan ápas meṉ be-hurmat kareṉ:

25 Unhoṉ ne Ḳhudá kí sachái ko jhúṭh se badal ḍálá, aur banánewále ko, jo hamesha sitáish ke láiq hai, Ámín! chhoṛke, banáí húí chíz kí parastish aur bandagí kí.

26 Is sabab se Ḳhudá ne un ko gandí shahwatoṉ meṉ chhoṛ diyá; ki un kí 'auratoṉ ne bhí apní taba'í 'ádat ko us se jo tabí'at se ḳhiláf hai badal ḍálá:

27 Yúṉhíṉ mard bhí 'auratoṉ se apne taba'í kám chhoṛke, apní shahwat se ápas meṉ jale; mard ne mard ke sáth rúsiyáhí ke kám kiye, aur apní gumráhí ke láiq phal apne meṉ páye.

28 Aur jaisá unhoṉ ne pasand na kiyá, ki Ḳhudá ko pahchánke yád rakheṉ, Ḳhudá ne bhí un ko 'aql kí be-tamízí meṉ chhoṛ diyá, ki ná-láiq kám kareṉ:

29 We tarah tarah kí ná-rástí, harámkárí, lálach, badzátí se bhar gae; aur ḍáh, ḳhún, jhagṛá, dagábází, badḳhoí se pur húe; kánáphúsí karnewále,

30 Tuhmat lagánewále, Ḳhudá ke dushman, jabr karnewále, ghamandí, láfzan, badíoṉ ke bání, má báp ke náfarmánbardár,

31 Be-'aql, bad-'ahd, be-dard, kínawar, be-rahm húe:

32 Aur agarchi we Ḳhudá ká hukm jánte, ki aise kám karnewále qatl ke láiq haiṉ, na faqat áp hí karte, balki karnewáloṉ se bhí ḳhush haiṉ.

II BÁB.

1 PAS, ai ádmí, koí kyúṉ na ho, jo tú 'aib lagátá, tujh ko kuchh 'uzr nahíṉ; kyúṉki jis bát meṉ tú dúsre par 'aib lagátá, áp ko gunahgár ṭhahrátá hai; ki tú jo 'aib lagátá, ḳhud wuhí kám kartá hai.

2 Lekin ham jánte haiṉ, ki aise kám karnewáloṉ par Ḳhudá kí taraf se sazá ká hukm durust hai.

3 Ai insán, tú jo aise kám karnewáloṉ par 'aib lagátá, aur ḳhud wuhí kartá, kyá yih ḳhiyál kartá hai, ki Ḳhudá kí 'adálat se bach niklegá?

4 Yá tú us kí kamál mihrbání, aur bardásht, aur muhlat ko haqír jántá; aur nahíṉ samajhtá, ki Ḳhudá kí mihrbání is hí liye hai, ki tú tauba kare?

5 Balki tú apne sakht aur be-

tauba kiye dil se us din kí khátir, jis men qahr aur Khudá kí 'adálat i haqq záhir hogí, apne liye gazab jam'a kartá hai;

6 Wuh har ek ko us ke kámon ke muwáfiq badlá degá;

7 Un ko, jo nek kám par qáim rahke buzurgí aur 'izzat aur baqá ke tálib hain, hamesha kí zindagí degá:

8 Magar un par jo fasádí hain, aur sachái ko nahín mánte, balki ná-rástí ke tábi' hain, qahr aur gazab hogá;

9 Har ek ádmí kí ján, jo burái kartá hai, ranj aur 'azáb men paregí, pahle Yahúdí kí, phir Yúnání kí:

10 Aur har ek ko jo bhalái kartá hai, buzurgí aur 'izzat aur salámatí milegí, pahle Yahúdí ko, phir Yúnání ko:

11 Kyúnki Khudá ke huzúr kisí kí tarafdárí nahín hotí.

12 Is liye ki jin ko sharí'at nahín milí, aur unhon ne gunáh kiye, we bagair sharí'at ke halák honge; aur jinhon ne sharí'at páke gunáh kiye, un kí sazá sharí'at ke muwáfiq hogí;

13 (Kyúnki Khudá ke nazdík sharí'at ke sunnewále rástbáz na ṭhahrenge, balki sharí'at par 'amal karnewále.

14 Is liye jab gair qaumen, jinhen sharí'at na milí, agar tabí'at se sharí'at ke kám kartí hain, so we sharí'at na páke apne liye áp hí apní sharí'at hain;

15 We sharí'at ká khulása apne dilon men likhá húá dikháte hain; un kí tamíz bhí gawáhí detí, aur un ke khiyál ápas men ilzám dete, yá 'uzr karte hain;)

16 Us din men jab Khudá merí Injíl ke mutábiq Yisú' Masíh kí ma'rifat ádmíon kí poshída báton ká insáf karegá.

17 Dekh, tú Yahúdí kahlátá, aur sharí'at par takiya kartá, aur Khudá par fakhr kartá hai,

18 Aur us kí marzí jántá, aur sharí'at kí ta'lím páke mukhtalif chízon men imtiyáz kar jántá;

19 Aur áp par i'atiqád rakhtá hai, ki main andhon ká ráh-dikhánewálá, aur un kí jo andhere men hain roshní hún,

20 Aur nádánon ká sikhlánewálá, aur larkon ká ustád, aur ki wuh khulása, 'ilm o sachái ká jo sharí'at men hai, mere pás maujúd hai.

21 Pas, kyá tú, jo auron ko sikhlátá hai, áp ko nahín sikhátá? tú jo wa'z kartá hai, ki chorí na karná, áp hí chorí kartá?

22 Tú jo kahtá ki Ziná na karná, kyá áp hí ziná kartá? tú jo buton se nafrat rakhtá, kyá áp hí haikal ko lúṭtá hai?

23 Tú jo sharí'at par fakhr kartá hai, sharí'at ke 'udúl karne se Khudá ke nám kí be-'izzatí kartá?

24 Chunánchi likhá hai, ki tumháre sabab gair qaumon men Khudá ke nám kí takfír kí játí hai.

25 Khatna fáidamand to hai, agar tú sharí'at par 'amal kare; lekin jo tú sharí'at ke barkhiláf chalnewálá húá, to terá khatna ná-makhtúní ṭhahrá.

26 Pas agar ná-makhtún sharí'at ke hukmon par 'amal karen, to kyá un kí ná-makhtúní khatna na giní jáegí?

27 Aur agar zátí ná-makhtún sharí'at ko púrá kare, to kyá tujhe, jo báwujúd kitáb aur khatne ke sharí'at se barkhiláf chaltá hai, gunahgár na ṭhahráegá?

28 Kyúnki wuh Yahúdí nahín, jo záhirí men hai; aur wuh khatna nahín, jo záhirí jism men hai:

29 Balki Yahúdí wuhí, jo bátin se ho; aur khatna wuhí, jo dil aur rúh se ho, na ki lafzí; jis kí ta'ríf ádmíon se nahín, balki Khudá kí taraf se ho.

III. BÁB.

1 PAS Yahúdí ko kyá fazílat? yá ḳhatne ká kyá fáida hai?
2 Albatta har tarah bahut hai: ḳháss kar yih, ki we Ḳhudá ke kalám ke amánatdár húe.
3 Phir agar ba'ze ímán na láe, to kyá un kí be-ímání Ḳhudá ká i'atibár bátil kar saktí hai?
4 Aisá na howe; balki Ḳhudá sachchá hai, agarchi har ek ádmí jhúṭhá ho; chunánchi likhá hai, ki Tú apní báton men rást ṭhahre, aur 'adálat men jít jáe.
5 Par agar hamárí ná-rástí Ḳhudá kí rástí ko záhir kartí hai, to ham kyá kahen? kyá Ḳhudá ná-rást hai, jo qahr názil kartá? (main to ádmí kí tarah boltá hún)
6 Aisá na howe: warna Ḳhudá kyúnkar dunyá kí 'adálat karegá?
7 Phir agar mere jhúṭh ke sabab Ḳhudá kí sachái us ke jalál ke liye ziyáda záhir húí; to mujh par kyún gunahgár kí tarah hukm hotá hai?
8 Aur ham kyún burái na karen, tá ki bhalái nikle? (chunánchi yih tuhmat ham par kí játí, aur ba'ze bolte ki ham yún kahte,) aison par sazá ká hukm haqq hai.
9 Pas kyá ham un se bihtar hain? Hargiz nahín: kyúnki ham áge sábit kar chuke, ki kyá Yahúdí aur kyá Yúnání, sab ke sab gunáh ke tale dabe hain;
10 Jaisá likhá hai, ki Koí rástbáz nahín, ek bhí nahín:
11 Koí samajhnewálá nahín, koí Ḳhudá ká tálib nahín.
12 Sab gumráh hain, sab ke sab nikamme hain; koí nekokár nahín, ek bhí nahín.
13 Un ká galá khulí húí gor hai; unhon ne apní zubán se fareb diyá hai; un ke honṭhon men sámpon ká zahr hai:
14 Un ke munh men la'nat aur kaṛwáhaṭ bharí hain:
15 Un ke qadam ḳhún karne men tez hain:
16 Un kí ráhon men tabáhí aur pareshání hai:
17 Aur unhon ne salámatí kí ráh nahín pahchání:
18 Un kí ánkhon ke sámhne Ḳhudá ká ḳhauf nahín.
19 Ab ham jánte hain, ki jo kuchh sharí'at farmátí, sharí'at-wálon hí se kahtí hai; táki sab ká munh band ho jáe, aur sárí dunyá Ḳhudá ke sámhne gunahgár ṭhahre.
20 Pas koí ádmí sharí'at par 'amal karne se us ke sámhne rástbáz na ṭhahregá; kyúnki sharí'at ke wasíle se gunáh kí pahchán hí hai.
21 Par ab Ḳhudá kí rástbází sharí'at se báhar záhir húí, jis par sharí'at aur nabí gawáhí dete hain;
22 Ya'ne Ḳhudá kí wuh rástbází, jo Yisú' Masíh par ímán láne se miltí hai, aur un sab ke liye aur un sab men hai, jo ímán láte hain: kyúnki kuchh farq nahín:
23 Is liye ki sabhon ne gunáh kiyá, aur Ḳhudá ke jalál se mahrúm hain;
24 So we us ke fazl se us maḳhlasí ke sabab, jo Masíh Yisú' se hai, muft rástbáz gine játe hain:
25 Jise Ḳhudá ne áge se ek kafára ṭhahráyá, jo us ke lahú par ímán láne se kám áwe, táki wuh apní rástí agle waqt kí bábat záhir kare, jis men us ne sabr karke gunáhon se tarah dí,
26 Aur is waqt kí bábat bhí apní rástí záhir kare; táki wuh áp hí rást rahe, aur use jo Yisú' par ímán láwe, rástbáz ṭhahráwe.
27 Phir ab ghamanḍ kahán rahá? Us kí jagah hí na rahí. Kis sharí'at se? Kyá a'amál kí sharí'at se? Nahín; balki ímán kí sharí'at se.
28 Pas ham yih natíja nikálte hain, ki ádmí ímán hí se be a'amál sharí'at ke rástbáz ṭhahartá hai.

29 Kyá wuh sirf Yahúdíon ká Khudá hai? aur gair qaumon ká nahín? Albatta, wuh gair qaumon ká bhí hai:

30 Kyúnki ek hí Khudá hai, jo makhtúnon ko ímán se, aur ná-makhtúnon ko bhí ímán hí ke wasíle rástbáz thahráwegá.

31 Pas kyá ham sharí'at ko ímán se bátil karte hain? Aisá na howe: balki ham to sharí'at ko qáim karte.

IV BÁB.

1 PHIR ham kyá kahen, ki hamáre báp Abirahám ne jism kí bábat kuchh páyá?

2 Kyúnki agar Abirahám a'amál kí ráh se rástbáz giná gayá, to us ke fakhr kí jagah hai; lekin Khudá ke áge nahín.

3 Is liye ki nawishta kyá kahtá hai? Yihí, ki Abirahám Khudá par ímán láyá, aur yih us ke liye rástbází giná gayá.

4 Ab kám karnewále ko mazdúrí dená bakhshish nahín, balki us ká haqq hai.

5 Par us ke liye jo kám nahín kartá, balki us par jo gunahgár ko rástbáz thahrátá, ímán látá hai, usí ká ímán rástbází giná játá.

6 Chunánchi Dáúd bhí us ádmí kí nekbakhtí ká zikr kartá hai, jis ko Khudá bagair a'amál ke rástbáz thahrátá,

7 Ki Mubárak we jin ke gunáh bakhshe gaye, aur jin kí khatáen dhámpí gayín.

8 Mubárak wuh shakhs jis ke gunáhon ká hisáb Khudáwand na legá.

9 Pas kyá yih nekbakhtí makhtúnon hí ke liye hai, yá námakhtúnon ke liye bhí? Ham to kah chuke, ki Abirahám ke liye us ká ímán rástbází giná gayá.

10 Pas wuh kab giná gayá? makhtúní, yá ná-makhtúní kí hálat men? Makhtúní men nahín, balki ná-makhtúní men.

11 Aur us ne khatne ká nishán páyá, ki us ímán kí rástbází kí muhr ho, jo use ná-makhtúní men milí thí: táki wuh un sab ká jo ná-makhtúní men ímán láte hain, báp ho, ki un ke liye bhí rástbází giní jáe:

12 Aur makhtúnon ká báp ho, na un ká jo sirf makhtún hain, balki jo hamáre báp Abirahám ke ímán kí bhí, jo use ná-makhtúní men thá, pairauí karte hain.

13 Kyúnki wuh wa'da, jo Abirahám aur us kí nasl ke sáth thá, ki Tú dunyá ká wáris hogá, so sharí'at ke wasíle se nahín, balki ímán kí rástbází ke wasíle se thá.

14 Kyúnki agar sharí'atwále hí wáris hain, to ímán befáida, aur wa'da láhásil;

15 Ki sharí'at qahr ká sabab hai, is liye ki jahán sharí'at nahín, wahán ná-farmání bhí nahín.

16 So is liye ímán se húá, ki wuh fazl thahre, táki wuh 'ahd tamám nasl ke liye qáim rahe: na sirf us nasl ke liye, jo sharí'atwálí hai, balki us ke liye bhí jo Abirahám ká sá ímán rakhtí; wuh ham sabhon ká báp hai,

17 (Chunánchi likhá hai, ki main ne tujhe bahut qaumon ká báp muqarrar kiyá,) us Khudá ke sámhne, jis par wuh ímán láyá, aur jo murdon ká jilánewálá, aur un chízon ká jo maujúd nahín yún zikr kartá goyá ki maujúd hain.

18 Wuh ná-ummedí kí jagah men ummed ke sáth ímán láyá, táki wuh, us kalám ke muwáfiq, ki Terí nasl aisí hogí, bahut qaumon ká báp ho.

19 Wuh sust-i'atiqád na thá, aur na us ne apne murde se badan ká, jo sau baras ke qaríb ká thá, aur na Sarah ke rihm ká, jo khushk ho gayá thá, kuchh khiyál kiyá:

20 Aur wuh be-ímání se Khudá ke wa'de men shakk na láyá, balki i'atiqád men mazbút hokar us ne Khudá kí baráí kí;

21 Aur use kamál yaqín húá, ki jo kuchh us ne wa'da kiyá, so use púrá karne par qádir hai.

22 Isí wáste yih us ke liye rástbází giná gayá.

23 Aur sirf us ke liye nahín likhá, ki yih us ke wáste giná gayá;

24 Balki hamáre liye bhí jin ke wáste giná jáegá, agar ham us par ímán láwen, jis ne hamáre Khudáwand Yisú' ko murdon men se jiláyá;

25 Wuh hamárí khatáon ke wáste hawále kar diyá gayá, aur phirke jiláyá gayá, tá ki ham rástbáz thahren.

V BÁB

1 PAS jab ki ham ímán ke sabab rástbáz thahre, to ham men aur Khudá men hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle mel húá.

2 Aur us hí ke wasíle se ham us fazl men jis par qáim hain ímán ke sabab dakhl páte, aur Khudá ke jalál kí ummed par fakhr karte hain.

3 Aur sirf yihí nahín: balki musíbaton men bhí fakhr karte, yih jánkar ki musíbat se sabr paidá hotá;

4 Aur sabr se tajriba-kárí; aur tajriba-kárí se ummed:

5 Aur ummed sharminda nahín kartí; kyúnki Rúh i Quds ke wasíle se jo hamen milí, Khudá kí muhabbat hamáre dil men jári húí.

6 Kyúnki jab ham kamzor the, Masíh 'ain waqt par bedínon ke liye múá.

7 Ab mushkil se kisí rástkár ke liye koí apní ján degá: par sháyad kisí men yih jur,at ho, ki kisí nekokár ke liye apní ján de.

8 Lekin Khudá ne apní muhabbat ham par yún záhir kí, ki jab ham gunáh karte játe the, Masíh hamáre wáste múá.

9 So ab, ki us ke lahú ke sabab ham rástbáz thahre, to kitná ziyáda us ke wasíle qahr se bach rahenge.

10 Kyúnki jab Khudá ne ham se, jis waqt ki ham dushman the, apne Bete kí maut ke sabab mel kiyá, pas ham ab mel pákar us kí zindagí ke sabab kitná hí ziyáda bach jáenge?

11 Aur sirf yihí nahín, balki apne Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle, jis ke sabab ab ham ne miláp páyá, Khudá par fakhr bhí karte hain.

12 Pas jis tarah ek shakhs ke wasíle gunáh dunyá men áyá aur gunáh ke sabab maut áí, isí tarah maut sab men phailí, is liye ki sab ne gunáh kiyá:

13 (Kyúnki sharí'at ke záhir hone tak gunáh dunyá men thá: par jahán sharí'at nahín, gunáh giná nahín játá.

14 Tau bhí maut ne Ádam se Músá tak un par bhí jinhon ne Ádam ká sá gunáh na kiyá, jo ánewále ká nishán thá, bádsháhat kí.

15 Par yih nahín, ki jis qadr khatá, isí qadr bakhshish. Kyúnki jab ek hí kí khatá ke sabab bahut se mar gae, to ek hí ádmí, ya'ne Yisú' Masíh ke wasíle se, Khudá ká fazl, aur fazl se bakhshish, bahuteron ke liye kitná ziyáda húá.

16 Aur na ki jaisá ek ke gunáh karne ká anjám húá, so waisá bakhshish: kyúnki ek hí khatá ke sabab sazá ká hukm húá, par rástbáz hone ke liye bahut khatáon kí bakhshish hai.

17 Kyúnki agar ek kí khatá ke sabab maut ne ek hí ke wasíle se bádsháhat kí; to we jo niháyat fazl, aur rástbází ká in'ám páte hain, ek ya'ne Yisú' Masíh ke wasíle, zindagí men kitná ziyáda bádsháhat karenge.)

18 Pas jaisá ek kí khatá ke sabab sab ádmíon par sazá ká hukm húá, waisá hí ek kí rástbází ke sabab sab ádmí rástbáz thaharke zindagí páwen.

19 Kyúnki jaise ek shakhs kí náfarmánbardárí se bahut log gunáhgár thahre, waise hí ek kí farmánbardárí ke sabab bahut log rástbáz thahrenge.

20 Aur sharí'at darmiyán áí, ki

ḳhatá ziyáda ho. Par jahán gunáh ziyáda húá, fazl us se bhí niháyat ziyáda húá hai:

21 Ki jaise gunáh ne maut se bádsháhat kí, waise hí fazl hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle hamesha kí zindagí ke liye rástbází se bádsháhat kare.

VI BÁB.

1 PAS ham kyá kahen? Kyá gunáh karte rahen, tá ki fazl ziyáda ho?

2 Aisá na howe. Ham to jo gunáh kí nisbat múe hain, phir kyúnkar us men zindagí guzránen?

3 Kyá tum nahín jánte, ki ham men se jitnon ne Masíh Yisú' ká baptisma páyá, us kí maut ká baptisma páyá?

4 Pas maut ke baptisma ke sabab us ke sáth gáṛe gae: tá ki jaise Masíh murdon men se Báp ke jalál ke wasíle se uṭháyá gayá, waise hí ham bhí nayí zindagí men qadam máren.

5 Kyúnki jab ham us kí maut se mushábahat paidá karke us ke sáth boye gaye, to albatta jí uṭhne men bhí us kí mánind honge:

6 Ki ham jánte hain, ki hamárí purání insániyat us ke sáth salíb par khainchí gaí, tá ki gunáh ká badan nest ho jáe, ki ham áge ko gunáh ke gulám na rahen.

7 Kyúnki jo mará, so gunáh se chhúṭá hai.

8 Pas agar ham Masíh ke sáth mare, to hamen yaqín hai, ki us ke sáth jíenge bhí:

9 Yih jánke, ki Masíh murdon men se jí uṭhá, phir nahín marne ká; aur maut phir us par iḳhtiyár nahín rakhtí.

10 Kyúnki wuh jo múá so gunáh kí nisbat ek bár múá: phir jo jítá, so Khudá kí nisbat jítá.

11 Isí tarah tum bhí áp ko gunáh kí nisbat murda, par Khudá kí nisbat hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle zinda samjho.

12 Pas gunáh tumháre fání badan par saltanat na kare, ki tum us kí shahwaton men us ke farmánbardár ho raho.

13 Aur na apne 'azú gunáh ke hawále karo, ki nárástí ke hathyár banen, balki apne taín is tarah Khudá ko sompo, jaise marke jí uṭhe ho, aur apne 'azú Khudá ke supurd karo, táki rástí ke hathyár banen.

14 Is liye ki gunáh tum par gálib na hogá; kyúnki tum sharí'at ke iḳhtiyár men nahín, balki fazl ke iḳhtiyár men ho.

15 Pas kyá gunáh kiyá karen is liye ki ham sharí'at ke iḳhtiyár men nahín, balki fazl ke iḳhtiyár men hain? Aisá na howe.

16 Kyá tum nahín jánte ki jis kí tábi'dárí men tum áp ko gulám kí mánind sompte ho, usí ke gulám ho, jis kí tábi'dárí karte; ḳhwáh gunáh kí, jis ká anjám maut hai, ḳhwáh farmánbardárí kí, jis ká phal rástbází hai?

17 Par Khudá ká shukr, ki tum jo áge gunáh ke gulám the, dil se us ta'lím ke, jis ke sánche men tum ḍhále gaye the, farmánbardár húe.

18 Aur gunáh se chhúṭkar rástbází ke gulám bane.

19 Main tumháre jism kí kamzorí ke sabab ádmí kí tarah bayán kartá hún: so jaise tum ne apne 'azú nápákí aur sharárat kí gulámí men sompe the, táki sharárat karen, waise hí ab apne 'azú rástbází kí gulámí men pák hone ke wáste sompo.

20 Kyúnki jab tum gunáh ke gulám the, rástbází se ázád the.

21 Pas tum ne un kámon se, jin se ab sharminda ho, kyá phal páyá? kyúnki un ká anjám maut hai.

22 Par ab tum gunáh se chhúṭkar Khudá ke bande hoke pákízagí ká phal láte ho, aur áḳhir hamesha kí zindagí hai.

23 Kyúnki gunáh kí mazdúrí maut hai; par Khudá kí baḳh-

shish hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle hamesha kí zindagí hai.

VII BÁB.

1 AI bháío, kyá tum nahín jánte, (main to un se kahtá hún, jo sharí'at se wáqif hain,) ki koí ádmí jab tak jítá hai, us par sharí'at ká hukm hai?

2 Kyúnki byáhí 'aurat sharí'at ke muwáfiq apne khasam kí zindagí tak us kí band men hai; par agar khasam mare, to wuh apne khasam kí band se chhút játí hai.

3 Pas khasam ke jíte jí agar wuh dúsre kí hojáwe, to zániya thahregí; par agar khasam mar gayá, to wuh us band se chhút gaí, ki agar dúsre mard kí hojáwe, zániya na hogí.

4 So, ai mere bháío, tum bhí Masíh ke badan ke sabab sharí'at kí nisbat mar gae ho, ki tum dúsre ke hojáo, jo murdon men se utháyá gayá, tá ki ham Khudá ke liye phal láwen.

5 Kyúnki jab ham jismání the, gunáh kí khwáhishen, jo sharí'at ke sabab thín, hamáre band band men maut ke phal láne ko asar kartí thín.

6 Par ab jo ham mar gae, to sharí'at se, jis kí qaid men the, chhút gae, aisá ki rúh ke naye taur se, na ki harf ke puráne taur se, bandagí karen.

7 Phir ham kyá kahen? Kyá sharí'at gunáh hai? Aisá na howe. Balki bagair sharí'at ke main gunáh ko nahín pahchántá; kyúnki main lálach ko na jántá, agar sharí'at na kahtí, ki Tú lálach na kar.

8 Par gunáh ne sharí'at ke sabab qábú pákar mujh men har tarah ká lálach paidá kiyá. Kyúnki sharí'at ke bagair gunáh murda hai.

9 Ki main áge be-shar'a hoke jítá thá: par jab hukm áyá, gunáh jí uthá, aur main mar gayá.

10 Yún mujhe ma'lúm hogayá, ki wuh hukm, jo zindagí ke liye thá, maut ká sabab hai.

11 Kyúnki gunáh ne hukm ke wasíle qábú pákar mujhe bahkáyá, aur usí ke wasíle már dálá.

12 Pas sharí'at to pák hai, aur hukm pák, aur haqq, aur khúb hai.

13 Pas jo chíz khúb hai, kyá wuhí mere liye maut thahrí? Aisá na howe. Balki gunáh ne, táki us ká gunáh honá záhir ho, achchhí chíz ke wasíle maut ko mujh men paidá kiyá, ki gunáh hukm ke wasíle niháyat hí burá ma'lúm ho.

14 Kyúnki ham jánte hain, ki sharí'at rúhání hai: par main jismání aur gunáh ke háth bik gayá hún.

15 Ki jo kartá hún, so main jántá nahín: kyúnki jo main cháhtá, so nahín kartá; balki jis se mujhe nafrat hai, wuhí kartá hún.

16 Pas jab main wuhí kartá hún, jo nahín cháhtá, to main qabúl kartá hún, ki sharí'at khúb hai.

17 So ab main us ká karnewálá nahín, balki gunáh jo mujh men bastá hai.

18 Kyúnki main jántá hún, ki mujh men (ya'ne, mere jism men,) koí achchhí chíz nahín bastí; ki khwáhish to mujh men maujúd hai, par jo kuchh achchhá hai karne nahín pátá.

19 Ki jo nekí main cháhtá hún, nahín kartá, balki wuh badí jise main nahín cháhtá, so hí kartá hún.

20 Pas jab ki main jise nahín cháhtá, wuhí kartá hún, to phir main us ká karnewálá nahín, balki gunáh jo mujh men bastá hai.

21 Garaz, main yih sharí'at pátá hún, ki jab main nekí kiyá cháhtá hún, to badí mere pás maujúd hotí.

22 Kyúnki main bátiní insániyat se Khudá kí sharí'at men magan hún:

23 Magar dúsrí sharí'at apne 'azúon men dekhtá hún, jo merí 'aql kí sharí'at se laṛtí, aur mujhe us gunáh kí sharí'at ká, jo mere 'azúon men hai, giriftár kartí.

24 Áh! main to sakht musíbat men hún! is maut ke badan se mujhe kaun chhuṛáwegá?

25 Khudá ká shukr kartá hún, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle se. Garaz, main to apní 'aql se Khudá kí sharí'at ká banda hún, par jism se gunáh kí sharí'at ká.

VIII BÁB.

1 PAS ab un par jo Masíh Yisú' men hain, aur jism ke taur par nahín, balki Rúh ke taur par chalte, sazá ká hukm nahín.

2 Kyúnki us Rúh i zindagí kí sharí'at ne, jo Masíh Yisú' men hai, mujhe gunáh aur maut kí sharí'at se chhuṛá diyá.

3 Is liye jo sharí'at se jism kí kamzorí ke sabab na ho saká, so Khudá se húá, ki us ne apne Beṭe ko gunahgár jism kí súrat men gunáh ke sabab bhejkar, gunáh par jism men sazá ká hukm kiyá:

4 Tá ki sharí'at kí rástí ham men jo jism ke taur par nahín, balki Rúh ke taur par chalte hain, púrí ho.

5 Kyúnki we jo jism ke taur par hain, un ká mizáj jismání hai; par we jo Rúh ke taur par hain, un ká mizáj rúhání hai.

6 Ki jismání mizáj maut hai, par rúhání mizáj zindagání aur salámatí.

7 Is liye ki jismání mizáj Khudá ká dushman hai: kyúnki Khudá kí sharí'at ke tábi' nahín, aur na ho saktá.

8 Aur jo jismání hain Khudá ko pasand nahín á sakte.

9 Par tum jismání nahín, balki rúhání ho, ba-sharte ki Khudá kí Rúh tum men bastí hai. Par jis men Masíh kí Rúh nahín, wuh us ká nahín.

10 Aur agar Masíh tum men hai, to badan gunáh ke sabab murda hai, par Rúh rástbází ke sabab zinda.

11 Phir agar us kí Rúh jis ne Yisú' ko murdon men se jiláyá, tum men base, to Masíh ká jilánewálá tumháre murde badan ko bhí apní us Rúh ke wasíle, jo tum men bastí hai, jiláwegá.

12 Pas ai bháío, ham kuchh jism ke qarzdár nahín, ki jism ke taur par zindagí káṭen.

13 Kyúnki agar tum jism ke taur par zindagí karo, to maroge: par agar Rúh se badan kí burí 'ádaton ko máro, to jíoge.

14 Is liye ki jitne Khudá kí Rúh kí hidáyat se chalte, we hí Khudá ke farzand hain.

15 Ki tum ne gulámí kí rúh nahín pái, ki phir ḍaro; balki lepálak hone kí Rúh pái, jis se ham Abbá, ya'ne, Ai Báp, pukár pukár kahte hain.

16 Wuhí Rúh hamárí rúh ke sáth gawáhí detí, ki ham Khudá ke farzand hain:

17 Aur jab farzand húe, to wáris bhí, ya'ne, Khudá ke wáris, aur mírás men Masíh ke sharík; ba-sharte ki ham us ke sáth dukh uṭháwen, táki us ke sáth jalál bhí páwen.

18 Kyúnki merí samajh men zamána i hál ke dukh dard is láiq nahín, ki us jalál ke, jo ham par záhir honewálá hai, muqábil hon.

19 Ki khilqat kamál árzú se Khudá ke farzandon ke záhir hone kí ráh taktí hai.

20 Is liye ki khilqat batálat ke taht men áyí, apní khushí se nahín, balki us ke sabab jo use taht men láyá hai, is ummed par,

21 Ki khilqat bhí kharábí kí gulámí se chhúṭke Khudá ke farzandon ke jalál kí ázádagí men dákhil howe.

22 Kyúnki ham jánte hain ki

sárí khilqat milke ab tak chíkhen mártí, aur use píren lagí hain.

23 Aur faqat wuh nahín, balki ham bhí jinhen Rúh ke pahle phal mile, apne men karáhte hain, aur lepálak hone kí, ya'ne, apne jismon kí rihái kí, ráh takte hain.

24 Ki ham ummed se bach gae hain; par ummed kí húí chíz jab dekhí jáwe, ummed na rahí: kyúnki jo chíz koí dekhtá hai us ká ummedwár kis tarah ho rahá hai?

25 Par jise ham nahín dekhte, agar ham us ke ummedwár hain, to sabr se us kí ráh takte hain.

26 Isí tarah Rúh bhí hamárí kamzoríon men hamárí madad kartí hai: kyúnki jaisá cháhiye ham nahín jánte ki kyá du'á mángen, par wuh Rúh aisí áhen bharke, ki jin ká bayán nahín ho saktá, hamárí sifárish kartí hai.

27 Aur wuh jo dilon ká jánchnewálá hai jántá hai, ki Rúh ká kyá matlab hai, ki wuh Khudá kí marzí ke mutábiq muqaddas logon ke liye shafá'at kartí hai.

28 Aur ham jánte hain, ki sárí chízen un kí bhalái ke liye, jo Khudá se muhabbat rakhte hain, milke fáida bakhshtí hain; ye we hain jo Khudá ke iráde ke muwáfiq buláe gae.

29 Ki jinhen us ne pahle se pahcháná, unhen áge se ṭhahráyá, ki us ke Beṭe ke ham-shakl hon, táki wuh bahut se bháíon men palauṭhá ṭhahre.

30 Aur jinhen us ne áge se muqarrar kiyá, us ne un ko buláyá bhí; aur jinhen buláyá, un ko rástbáz bhí ṭhahráyá; aur jin ko rástbáz ṭhahráyá, un ko jalál bhí bakhshá.

31 Pas ham in báton kí bábat kyá kahen? Agar Khudá hamárí taraf hai, to kaun hamárá mukhálif hogá?

32 Jis ne apne Beṭe hí ko dareg na kiyá, balki use ham sab ke badle hawále kar diyá, to wuh us ke sáth sab chízen bhí hamen kyúnkar na bakhshegá?

33 Khudá ke chune húon par da'wá kaun karegá? Khudá hí hai jo un ko rástbáz ṭhahrátá.

34 Kaun sazá ká hukm degá? Masíh jo mar gayá, balki jí bhí uṭhá, aur Khudá kí dahní hí taraf baiṭhá hai, wuh to hamárí sifárish kartá hai.

35 Kaun ham ko Masíh kí muhabbat se judá karegá? musíbat, yá tangí, yá zulm, yá kál, yá nangáí, yá khatra, yá talwár?

36 Chunánchi likhá hai, ki Ham terí khátir din bhar halák kiye játe hain; aur zabh kí bheron ke barábar gine játe hain.

37 Balki ham in sab chízon men, us ke wasíle, jis ne ham se muhabbat kí, har gálib par gálib hain.

38 Kyúnki mujh ko yaqín hai, ki na maut, na zindagí, na firishte, na hukúmaten, na qudraten, aur na hál, na istiqbál kí chízen,

39 Na bulandí, na pastí, aur na koí dúsrá makhlúq ham ko Khudá kí us muhabbat se, jo hamáre Khudáwand Masíh Yisú' men hai, judá kar sakegá.

IX BÁB.

1 MAIN Masíh ke sámhne sach boltá hún, jhúṭh nahín kahtá, aur merá dil bhí Rúh i Quds kí ma'rifat merá gawáh hai,

2 Ki mujhe baṛá gam aur mere dil ká har dam ranj hai.

3 Ki main yahán tak cháhtá thá, ki agar ho sake, to apne bháíon ke badle, jo jism ke rú se mere qarábatí hain, Masíh se mahrúm hoún:

4 We Isráelí hain, aur farzandí, aur jalál, aur 'ahdnáme, aur sharí'at, aur 'ibádat, aur wa'de un hí ke hain;

5 Aur bápdáde un hí men ke hain, aur jism kí nisbat Masíh bhí

unhíṉ meṉ se húá, jo sab ká Khudá hamesha mubárak hai. Ámín.

6 Lekin aisá nahíṉ, ki Khudá ká kalám bátil ho gayá. Is liye ki sab jo Isráel meṉ se haiṉ, Isráelí nahíṉ:

7 Aur na is sabab se ki we Abiraham kí nasl haiṉ, sab farzand haiṉ: kyúṉki farmáyá hai, ki Izhák hí se terí nasl kahláegí.

8 Ya'ne, Na we jo jism ke beṭe haiṉ, Khudá ke farzand haiṉ; balki we hí farzand jo wa'de ke haiṉ, nasl gine játe haiṉ.

9 Kyúṉki wa'de kí bát yihí hai, ki Maiṉ isí waqt áúṉgá, aur Sarah ko ek beṭá hogá.

10 Aur sirf itná hí nahíṉ, balki Ribqah bhí, jab ek se, ya'ne, hamáre báp Izhák se hámila húí;

11 (Aur jab hanoz laṛke paidá na húe, aur na nek aur bad ke fá'il the; táki chunne meṉ Khudá ká iráda, jo kámoṉ par nahíṉ, balki bulánewále par mauqúf hai, qáim rahe;)

12 Tab hí us se kahá gayá, ki Baṛá chhoṭe kí khidmat karegá.

13 Jaisá likhá hai, ki Maiṉ ne Ya'qúb se muhabbat kí, aur 'Esau se 'adáwat rakhí.

14 Pas ham kyá kaheṉ? Kyá Khudá ke yaháṉ beinsáfí hai? Aisá na howe.

15 Ki wuh Músá se kahtá hai, maiṉ jis par rahm kiyá cháhtá húṉ, us par rahm karúṉgá, aur jis par mihr cháhtá húṉ, us par mihr karúṉgá.

16 Pas yih na cháhnewále, na dauṛnewále par, balki Khudá e rahím par mauqúf hai.

17 Aur kitáb Fira'ún se kahtí hai, ki Maiṉ ne isí liye tujhe barpá kiyá hai, ki tujh par apní qudrat záhir karúṉ, aur merá nám tamám rú e zamín par mashhúr howe.

18 Pas wuh, jis par cháhtá hai, rahm kartá hai; aur jise cháhtá hai, sakht kartá hai.

19 Pas tú yih mujh se kahegá, phir wuh kyúṉ ilzám detá hai? Kis ne us ke iráde ká muqábala kiyá?

20 Ai ádmí, tú kaun hai, jo Khudá se takrár kartá hai? Kyá kárígarí kárígar ko kah saktí hai, ki Tú ne mujhe kyúṉ aisá banáyá?

21 Kyá kumhár ká miṭṭí par ikhtiyár nahíṉ, ki wuh ek hí londe meṉ se ek bartan 'izzat ká, aur dúsrá be-'izzatí ká banáwe?

22 Agar Khudá is iráde se, ki apne gusse ko záhir kare, aur qudrat ko dikháwe, qahr ke bartanoṉ kí, jo tabáh karne ke láiq the, niháyat bardásht kí:

23 Aur apne be-niháyat jalál ko rahm ke bartanoṉ par, jo us ne hashmat ke liye áge taiyár kiye the, záhir kiyá, to kyá húá?

24 Ya'ne, ham par, jinheṉ na faqat Yahúdíoṉ meṉ se, balki gair qaumoṉ meṉ se bhí, buláyá?

25 Chunánchi Húsí'a kí kitáb meṉ yúṉ kahtá hai, ki Maiṉ gair qaum ko apní qaum kahúṉgá; aur use jo piyárí na thí, piyárí kahúṉgá.

26 Aur aisá hogá ki jis jagah yih'un se kahá gayá, ki Tum merí qaum nahíṉ ho, usí jagah we zinda Khudá ke farzand kahláwenge.

27 Aur Yas'aiyáh Isráel kí bábat pukártá hai, ki Agarchi baní Isráel shumár meṉ daryá kí ret ke barábar haiṉ, lekin un meṉ se thoṛe bach jáenge:

28 Kyúṉki wuh hisáb ko púrá karegá, aur rástí se use jald raf'a karegá: ki Khudáwand zamín meṉ mukhtasar hisáb karegá.

29 Chunánchi Yas'aiyáh ne áge kahá, Agar Rabb ul Afwáj hamáre liye nasl báqí na chhoṛtá, to ham Sadúm kí mánind aur 'Amúrah ke barábar hote.

30 Pas ab ham kyá kaheṉ? Ki gair qaumoṉ ne jo rástbází kí talásh na kartí thíṉ, rástbází hásil kí, ya'ne, wuh rástbází jo ímán se hai:

31 Par Isráel jo rástbází kí sha-

ri'at kí talásh kartá thá, rástbází kí sharí'at tak nahín pahunchá hai.

32 Kis liye? Is liye, ki unhon ne ímán se nahín, balki goyá sharí'at ke kámon hí se us kí talásh kí. Kyúnki unhon ne us ṭhokar khilánewále patthar se ṭhokar kháí;

33 Chunánchi likhá hai, ki Dekho, main Saihún men ek ṭheskhilánewálá patthar, aur ṭhokarkhilánewálí chaṭán rakhtá hún: aur jo koí us par ímán látá hai, so sharminda na hogá.

X BÁB.

1 Ai bháío, mere dil kí khwáhish, aur Khudá se merí du'á Isráel kí bábat yih hai, ki we naját páwen.

2 Kyúnki main un ká gawáh hún, ki we Khudá kí bábat gairatmand to hain, par dánáí ke sáth nahín.

3 Is liye ki we Khudá kí rástbází ko na jánke, aur koshish karke ki apní rástbází qáim karen, Khudá kí rástbází ke tábi' na húe.

4 Ki sharí'at kí gáyat yih hai, ki Masíh har ek ímándár kí rástbází ho.

5 Ki wuh rástbází jo sharí'at kí hai, Músá us ká zikr yún kartá hai, ki Jo insán we kám kiyá kare, wuh un ke sabab jítá rahegá.

6 Par wuh rástbází jo ímán se hai, yún kahtí hai, ki Tú apne dil men mat kah, ki ásmán par kaun chaṛhegá? ya'ne Masíh ko utár láne ko:

7 Yá, Gahráo men kaun utregá? ya'ne Masíh ko murdon men se uṭhá láne ko:

8 Phir wuh kyá kahtí hai? Yih, ki kalám tere nazdík, tere munh, aur tere dil men, hai: yih wuhí kalám ímání hai, jis kí ham manádí karte hain:

9 Ki agar tú apní zubán se Khudáwand Yisú' ká iqrár kare, aur apne dil se ímán láwe, ki Khudá ne use phirke jiláyá, to tú naját páwegá.

10 Kyúnki rástbází ke liye dil se ímán láná hai, aur naját kí khátir munh se iqrár karná hai.

11 Chunánchi kitáb yih kahtí hai, ki Jo koí us par ímán látá hai, sharminda na hogá.

12 Kyúnki Yahúdíon aur Yúnáníon men kuchh tafáwut na rahá: is liye ki wuhí jo sab ká Khudáwand hai, un sab ke wáste, jo us ká nám lete hain, daulat rakhnewálá hai.

13 Kyúnki har ek, jo Khudáwand ká nám legá, naját páwegá.

14 Pas jis par we ímán nahín láe, us ká nám kyúnkar lewen? aur jis ká zikr unhon ne nahín suná, us par kyúnkar ímán láwen? aur manádí karnewále ke bagair kyúnkar sunen?

15 Aur agar bheje na jáwen, to kyúnkar manádí karen? chunánchi yih likhá hai, ki Kyá hí khushnumá hain un ke qadam jo salámatí kí bashárat dete, aur achchhí chízon kí khushkhabarí sunáte hain!

16 Lekin sab ne yih khushkhabarí mán na lí. Ki Yas'aiyáh kahtá hai, Ai Khudáwand, kaun hamárí manádí par ímán láyá?

17 Pas ímán sun lene se aur sun lená Khudá kí bát kahne se átá hai.

18 Par main kahtá hún, kyá unhon ne nahín suná? Albatta, un kí áwáz tamám rú e zamín par, aur un kí báten dunyá kí haddon tak pahunchín.

19 Phir main kahtá hún, Kyá Isráel ágáh na húá? Músá ne to pahle kahá, ki Main un se jo qaum nahín hain, tum ko gairat diláúngá, aur qaum i nádán se tum ko gusse par láúngá.

20 Par Yas'aiyáh baṛá be-parwá hai, aur kahtá hai, Jinhon ne mujhe nahín ḍhúnḍhá, mujh ko pá gae; aur jinhon ne mujhe nahín púchhá, un par main záhir húá.

21 Lekin wuh Isráel ke haqq men yún kahtá hai, ki Main apne

háth din bhar ek qaum ke liye, jo náfarmánbardár aur hujjatí hai, baṛháe húe hún.

XI BÁB.

1 PAS main kahtá hún, kyá Khudá ne apní qaum ko khárij kar diyá? Aisá na howe. Kyúnki main bhí Isráelí, Abirahám kí nasl, aur Binyamín ke firqe se, hún.

2 Khudá ne apní us qaum ko, jise us ne pahle se jáná, khárij nahín kiyá. Kyá tum nahín jánte ho, ki Iliyás ke haqq men kitáb kyá kahtí hai? ki wuh kyúnkar Khudá se Isráel par faryád karke kahtá hai,

3 Ki Ai Khudáwand, unhon ne tere nabíon ko qatl kiyá, aur terí qurbángáhon ko ḍhá diyá; ab main akelá báqí hún, aur we merí ján kí bhí fikr men hain.

4 Par kalám Iláhí jawáb men us ko kyá kahtá hai? yih, ki Main ne apne liye sát hazár ádmí bachá rakhe hain, jinhon ne Ba'al ke áge ghuṭná nahín ṭeká.

5 Pas isí tarah is waqt bhí kitne hí fazl se barguzída hoke báqí rahe hain.

6 Phir agar fazl se hai, to a'amál se nahín; nahín to fazl fazl na rahegá. Aur agar a'amál se hai, to fazl phir kuchh nahín: nahín to 'amal 'amal na rahegá.

7 Pas kyá húá? Yih, ki Isráel jis chíz kí talásh kartá hai, wuh us ko na milí; par chune húon ko milí, aur báqí andhe kiye gaye.

8 Chunánchi likhá hai, ki Khudá ne áj tak unhen únghnewálí rúh, aur aisí ánkhen ki na dekhen, aur aise kán ki na sunen, diye hain.

9 Aur Dáúd kahtá hai, ki Un ká dastarkhwán jál, aur phandá, aur ṭhokar kháne ká bá'is, aur un kí sazá ká sabab, howe:

10 Un kí ánkhen tárík ho jáwen, ki we na dekhen, aur tú un kí píṭh ko hamesha jhuká rakh.

11 Pas main kahtá hún, ki Kyá unhon ne aisí ṭhokar kháí ki gir paṛen? Aisá na ho: magar un ke girne ke bá'is naját gair qaumon ko milí, táki unhen un se gairat áwe.

12 Par agar un ká girná dunyá ke liye daulat húí, aur un kí ghaṭṭí gair qaumon ke liye daulat, to un kí kámil baṛhtí kitní hí ziyáda daulat na hogí?

13 Main gair qaumon ká rasúl hokar tum gair qaumon se boltá hún, aur apní khidmat kí baṛáí kartá hún;

14 Tá ki main kisí tarah se apní qaumwálon ko gairat diláún, aur un men se ba'zon ko bacháún.

15 Ki agar un ká khárij ho jáná jahán ke maqbúl hone ká bá'is hai, to un ká á milná kaisá kuchh hogá? hán, jaisá murdon ká jí uṭhná?

16 Kyúnki agar pahlá phal pák, to tamám phal waisá hí hogá: aur agar jaṛ pák ho, to ḍálíán bhí waisí hí hongí.

17 So agar ḍálíon men se kaí ek toṛí gaín, aur tú jo janglí zaitún thá, un ká paiwand húá, aur zaitún kí jaṛ aur raugan men sharík húá;

18 To tú un ḍálíon par fakhr mat kar. Aur agarchi fakhr kare, taubhí tú jaṛ ko sambháltá nahín, balki jaṛ tujh ko.

19 Phir tú kahegá, ki Ḍálíán is wáste toṛí gaín, tá ki main paiwand hoún.

20 Achchhá; we be-ímání ke sabab toṛí gaín, aur tú ímán ke sabab qáim hai. Pas gurúr mat kar, balki ḍar:

21 Kyúnki jis hál Khudá ne aslí shákhon ko na chhoṛá, to sháyad tujh ko bhí na chhoṛe.

22 Pas Khudá kí narmí aur sakhtí ko dekh: sakhtí un par, jo gír gae hain, aur narmí tujh par, agar tú narmí par qáim rahe; nahín to tú bhí káṭá jáegá.

23 Aur we bhí, agar be-ímán na rahen, to paiwand kiye jáenge: ki Khudá qádir hai, ki unhen do bára paiwand kare.

24 Is liye ki tú jab us zaitún ke darakht se jis kí asl janglí hai, káṭá gayá, aur barkhiláf asl ke achchhe zaitún ká paiwand húá, to we jo aslí ḍálíán hain, kis qadr ziyáda apne hí zaitún men paiwand na kí jáengí?

25 Ai bháío, tá na howe, ki tum apne taín 'aqlmand samjho, main cháhtá hún, ki tum is bhed se náwáqif na raho, ki Isráel par ek tarah ká andhlápan á paṛá hai, aur jab tak gair qaumon kí bhartí na howe, yihí rahegá.

26 Aur is tarah tamám Isráel bach jáegá; chunánchi likhá hai, ki Chhuṛánewálá Saihún se niklegá, aur bedíní ko Ya'qúb se daf'a karegá:

27 Aur merá yih 'ahd un ke sáth hogá, jab main un ke gunáhon ko miṭá dúngá.

28 We to Injíl kí bábat tumháre sabab se dushman hain: lekin barguzídagí kí bábat bápdádon ke sabab piyáre hain.

29 Is wáste ki Khudá kí ni'amaten aur buláhaṭ badalne kí nahín.

30 Kyúnki jis tarah tum áge Khudá par ímán na láe the, par ab un kí be-ímání ke sabab tum par rahm húá;

31 Waisá hí we bhí ab ímán na láe hain, táki us rahm ke sabab se, jo tum par húá, un par bhí rahm howe.

32 Is liye ki Khudá ne sab ko be-ímání kí qaid men chhoṛá, tá ki sab par rahm farmáwe.

33 Wáh! Khudá kí daulat o hikmat aur dánish kí kaisí gahráí hai! us kí 'adálaten daryáft se kyá hí pare, aur us kí ráhen patá milne se kyá hí dúr hain!

34 Ki kis ne Khudáwand kí 'aql ko jáná hai? yá kaun us ká saláhkár rahá?

35 Yá kis ne pahle use kuchh diyá hai, ki use phir diyá jáegá?

36 Kyúnki usí se, aur usí ke sabab, aur usí ke liye, sárí chízen húí hain: abad tak usí kí buzurgí ho. Ámín.

XII BÁB.

1 PAS, ai bháío, main Khudá kí rahmaton ká wásta deke tum se iltimás kartá hún, ki tum apne badan Khudá kí nazr karo, tá ki ek zinda qurbání muqaddas o pasandída ho, ki yih tumhárí 'aqlí 'ibádat hai.

2 Aur is jahán ke ham-shakl mat ho: balki apne dil ke naye hone se apní shakl badal ḍálo, táki tum Khudá ke us iráde ko, jo khúb, aur pasandída, aur kámil hai, bakhúbí jáno.

3 Main us fazl se, jo mujhe 'ináyat húá hai, tum men se har ek ko kahtá hún, ki apne martabe se ziyáda 'álí-mizáj na bano, balki i'atidál se báhar na jáke aisá mizáj rakho, jaisá Khudá ne har ek shakhs ko andáz se ímán diyá.

4 Kyúnki jaisá hamáre ek badan men bahut se 'azú hain, aur har ek 'azú ká ek hí kám nahín;

5 Aise hí ham, jo bahut se hain, milke Masíh ká ek badan húe hain, aur ápas men ek dúsre ke 'azú.

6 Pas ham ne us fazl ke muwáfiq, jo hamen 'ináyat húá alag alag ni'amaten páín; so agar wuh nubúwat hai, to ham ímán ke andáz ke muwáfiq nubúwat karen;

7 Aur agar khidmat hai, to khidmat men rahen; agar koí ustád howe, to ta'lím par;

8 Aur nasíhat karnewálá nasíhat men mashgúl rahe: wuh jo khairát bánṭtá hai sáfdilí se bánṭe; aur sardár koshish se sardárí kare; wuh jo rahm kartá hai khushí se rahm kare.

9 Muhabbat be-riyá howe. Badí se nafrat karo; nekí se mile raho.

10 Birádarána muhabbat se ek dúsre ko piyár karo; 'izzat kí ráh se ek dúsre ko bihtar samjho.

11 Kámkáj men sustí na karo; rúh se sargarm ho: Khudáwand kí bandagí men raho;

12 Ummed men khush, taklíf

men bardásht karnewále, du'á mángne par musta'idd raho;
13 Muqaddason kí ihtiyáj men sharík ho; musáfirparwarí men mashgúl raho.
14 Un ke liye jo tumhen satáte hain, barakat cháho; khair manáo, aur la'nat na karo.
15 Khushwaqton ke sáth khushwaqt raho; aur ronewálon ke sáth roo.
16 Ápas men ek sá mizáj rakho. Bare bare khiyál mat bándho, balki garíbon ke sáth garíbí karo. Apne taín 'aqlmand na samjho.
17 Badí ke 'iwaz men kisí se badí na karo. Dúr-andesh hoke aisí kamáí karo, jo sab logon ke nazdík bhalí ho.
18 Agar ho sake, to maqdúr bhar har insán ke sáth mile raho.
19 Ai 'azízo, apná intiqám mat lo, balki gusse kí ráh chhor do: kyúnki yih likhá hai, ki Khudáwand kahtá hai, Intiqám lená merá kám hai; main hí badlá lúngá.
20 Pas agar terá dushman bhúkhá ho, us ko khilá; agar piyásá ho, use pání de: kyúnki yih karke us ke sir par ág ke angáron ká dher lagáwegá.
21 Badí ká maglúb na ho, balki badí par nekí se gálib ho.

XIII BÁB.

1 HAR ek shakhs hákimon ke tábi' rahe. Kyúnki aisí koí hukúmat nahín, jo Khudá kí taraf se na ho: aur jitní hukúmaten hain, so Khudá kí taraf se muqarrar hain.
2 Pas jo koí hukúmat ká sámhná kartá hai, so Khudá kí muqarrarí bát ká mukhálif hai; aur we jo mukhálif hain, so áp hí sazá páwenge.
3 Ki hákim nekokáron ko nahín, balki badkáron ko khauf ká bá'is hai. Pas agar tú cháhe, ki hukúmat se ni-dar rahe, to nekí kar, ki wuh terí ta'ríf karegá.
4 Kyúnki wuh Khudá ká khádim terí bihtarí ke liye hai. Par agar tú burá kare, to dar; ki wuh talwár 'abas nahín pakartá: ki wuh Khudá ká khádim hai ki 'adálat karke badkár ko sazá de.
5 Pas tábi' rahná na sirf gazab ke sabab, balki use haqq jánne ke bá'is bhí, zarúr hai.
6 Kyúnki is liye tum khiráj bhí dete ho, ki we Khudá ke khádim hain, jo us kám men mashgúl rahte.
7 Pas sab ká haqq adá karo: jis ko khiráj cháhiye, khiráj; aur jis ko mahsúl cháhiye, mahsúl do; aur jis se dará cháhiye, daro; aur jis kí 'izzat kiyá cháhiye, 'izzat karo.
8 Siwá ápas kí muhabbat ke kisí ke qarzdár na raho: kyúnki jo auron se muhabbat rakhtá hai, us ne sharí'at ko púrá kiyá hai.
9 Is wáste ki ye hukm jo hain, ki Tú ziná na kar, Qatl na kar, Chorí na kar, Jhúthí gawáhí na de, Lálach na kar, aur jo hukm un ke siwá hon, un ká khulása is ek bát men hai, ki Tú apne parosí ko aisá piyár kar, jaisá áp ko kartá hai.
10 Ki muhabbat wuh hai, jo apne parosí se badí nahín kartí, is wáste muhabbat rakhná sharí'at ká púrá karná hai.
11 Aur waqt ko jánke yún hí karo, is liye ki gharí ab á pahunchí, ki ham nínd se jágen: kyúnki jis waqt ham ímán láe, us waqt kí nisbat se ab hamárí naját ziyáda nazdík hai.
12 Rát bahut guzar gayí, aur subh nazdík húí: pas ham andhere ke kámon ko tark karen, aur roshní ke hathyár bándhen.
13 Aur jaisá din ko dastúr hai, durust chalan se chalen: na ki aubáshí aur mastí se, na ki harámkárion aur bad-parhezíon se, na ki jhagre aur dáh se;
14 Balki Khudáwand Yisú' Masíh ká jáma pahino, aur jism kí khwáhishon ke liye tadbír na karo.

XIV BÁB.

1 SUST-i'atiqád ko áp men shámil kar lo, par shubhon kí takrár ke liye nahín.

2 Ek ko i'atiqád hai, ki har ek chíz ká kháná rawá hai; par jo sust-i'atiqád hai, so sirf ság-pát khátá hai.

3 Pas wuh jo khátá hai, use jo nahín khátá, haqír na jáne: aur wuh jo nahín khátá, us par jo khátá hai, 'aib na lagáwe; kyúnki Khudá ne us ko qabúl kiyá hai.

4 Pas tú kaun hai, jo dúsre ke naukar par hukm kartá hai? wuh to apne Khudáwand ke áge khaṛá yá paṛá hai. Balki wuh khaṛá ho jáegá; is wáste ki Khudá us ke khaṛá karne par qádir hai.

5 Koí ek din ko dúsre din se bihtar jántá hai; aur koí sab dinon ko barábar jántá hai. Har ek apne apne dil men púrá i'atiqád rakhe.

6 Aur wuh jo din ko mántá hai, so Khudáwand ke liye mántá hai; aur jo din ko nahín mántá, so Khudáwand ke liye nahín mántá hai. Jo khátá hai so Khudáwand ke wáste khátá hai, kyúnki wuh Khudá ká shukr kartá hai: aur jo nahín khátá, so Khudáwand ke wáste nahín khátá, aur Khudá ká shukr kartá hai.

7 Ki koí ham men se apne wáste nahín jítá, aur koí apne wáste nahín martá.

8 Ki agar ham jíte hain, to Khudáwand ke wáste jíte hain; aur agar marte hain, to Khudáwand ke wáste marte hain: is liye ham jíte marte Khudáwand hí ke hain.

9 Ki Masíh isí liye múá, aur uṭhá, aur jiyá, ki murdon aur zindon ká bhí Khudáwand ho.

10 Tú kis liye apne bháí par 'aib lagátá hai? aur tú kis liye apne bháí ko haqír jántá hai? kyúnki ham sab Masíh ke takht i 'adálat ke áge házir kiye jáenge.

11 Chunánchi yih likhá hai, ki Khudáwand kahtá hai, ki apní hayát kí qasam, har ek ghuṭná mere áge jhukegá, aur har ek zubán Khudá ke sámhne iqrár karegí.

12 Pas har ek ham men se Khudá ko apná apná hisáb degá.

13 Pas cháhiye ki ham ab ek dúsre par 'aib na lagáwen: balki yih tajwíz karen, ki wuh chíz jo ṭhokar yá girne ká bá'is howe, apne bháí ke sámhne na rakhen.

14 Mujhe Khudáwand Yisú' se ma'lúm húá, aur main ne yaqín jáná, ki koí chíz áp nápák nahín: lekin jo us ko nápák jántá, us ke liye nápák hai.

15 Par agar terá bháí tere kháne se diqq hotá hai, to tú muhabbat ke taur par nahín chaltá. Tú apne kháne se us ko, jis ke wáste Masíh múá, halák mat kar.

16 Pas tumhárí khúbí kí badnámí na howe:

17 Kyúnki Khudá kí bádsháhat kháná píná nahín, balki rástí aur salámatí, aur Rúh i Quds se khushwaqtí, hai.

18 Pas jo koí in hí báton men Masíh kí bandagí kartá hai, Khudá ká maqbúl, aur ádmíon ká pasandída hai.

19 Pas aisí báton kí pairauí karen, jin se sulh ho, aur jin se ek dúsre ko taraqqí de.

20 Kháne ke liye Khudá ke kám ko mat bigáṛo. Sárí chízen to pák hain; par wuh, us insán ke liye, jo kháke ṭhokar khátá hai, burá hai.

21 Bhalá yih hai, ki tú gosht na kháwe, mai na píwe, aur aisá kám na kare, jis se terá bháí dhakká yá ṭhokar kháe, yá sust ho jáe.

22 Tú i'atiqád rakhtá hai? tú apne liye use Khudá ke huzúr mazbút rakh. Mubárak wuh jo apne taín us kám ke sabab, jise wuh munásib jánke kartá hai, malámat na kare.

23 Par jo kisí chíz men shubha rakhtá hai, agar kháwe, to gunahgár ṭhahrá, is wáste ki wuh i'atiqád se nahín khátá; aur jo kuchh i'atiqád se nahín, so gunáh hai.

XV BÁB.

1 PAS ham ko jo zoráwar hain, cháhiye ki kamzoron kí sustíon kí bardásht karen, aur khudpasandí na karen.

2 Har koí ham men se apne parosí ko us kí bhaláí ke wáste khush kare, tá ki us kí taraqqí ho.

3 Kyúnki Masíh bhí apní khushí na cháhtá thá, balki jaisá likhá hai, ki Tere malámat-karnewálon kí malámaten mujh par á parín.

4 Ki jo kuchh áge likhá gayá, so hamárí ta'lím ke liye likhá gayá, tá ki ham sabr se, aur kitábon kí tasallí se, ummed rakhen.

5 Aur Khudá, jo sabr aur tasallí ká bání hai, tum ko yih bakhshe, ki tum Masíh Yisú' kí tarah ápas men ek dil raho;

6 Tá ki tum ek dil, aur ek zubán hoke Khudá kí, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká báp hai, baráí karo.

7 Is wáste tum men se har ek dúsre ko apne men shámil kare, jaise Masíh ne bhí ham ko Khudá ke jalál men shámil kar liyá hai.

8 Main kahtá hún, ki Yisú' Masíh Khudá kí sacháí ke liye makhtúnon ká khádim húá, táki un wa'don ko, jo bápdádon se kiye gae, púrá kare:

9 Aur ki gair qaum bhí rahm ke sabab Khudá kí sitáish karen; chunánchi likhá hai, ki Is wáste main qaumon ke bích terá iqrár karúngá aur terá nám gáúngá.

10 Aur wuh phir kahtá hai, ki Ai gair qaumo, us kí qaum ke sáth khushí karo.

11 Aur phir yih, ki Ai sárí qaumo, Khudáwand kí hamd karo; aur ai logo, tum sab us kí sitáish karo.

12 Aur phir Yas'aiyáh yih kahtá hai, ki Yassí kí jar rah jáegí, aur ek shakhs gair qaumon par hukúmat karne ko uthegá; usí par gair qaumen bharosá rakhengí.

13 Ab Khudá jo ummed ká bání hai, tumhen ímán láne ke bá'is sárí khushí aur salámatí se bhar de, tá ki Rúh i Quds kí qudrat se tumhárí ummed ziyádatar hotí jáwe.

14 Aur ai mere bháío, main bhí to khud tumháre haqq men yih yaqín rakhtá hún, ki tum khúbíon se ma'múr, aur tamám dánáí se bhare ho, aur ápas men nasíhat kar sakte ho.

15 Par ai bháío, main ne kuchh jur,at karke yád-dihí ke taur par thorá sá tumhen likh bhejá, kyúnki Khudá ne mujh ko is liye fazl bakhshá hai,

16 Ki main gairqaumon ke wáste Yisú' Masíh ká khádim hoke Khudá kí Injíl kí khidmatguzárí karún, táki gair qaumon ko hadya ke liye guzránná maqbúl howe, ki Rúh i quds se pák kiyá gayá hai.

17 Pas main un' báton men jo Khudá se 'iláqa rakhtí hain, Yisú' Masíh kí bábat fakhr kar saktá hún.

18 Ki main yih jur,at nahín rakhtá, ki un kámon men se kisí ko, jo Masíh ne mere wasíle, khwáh qaul khwáh fi'al se,

19 Khwáh karámaton aur mu'ajizon kí qúwat, khwáh Khudá kí Rúh kí qudrat se, gair qaumon ko farmán ke tábi' men láne ke liye na kiyá ho, bayán karún: yahán tak ki main ne Yarúsalam se le chaugird Illuriqum tak Masíh kí Injíl kí púrí manádí kí.

20 Balki main us hurmat ká mushtáq thá, ki jahán jahán Masíh ká nám nahín liyá gayá, wahán Injíl sunáún, tá na howe ki main dúsre kí neo par raddá rakhún:

21 Tá ki jaisá likhá hai, ki We jinhon ko us kí khabar nahín pahunchí, dekhenge, aur jinhon ne nahín suná, samjhenge, waisá hí howe.

22 Isí sabab main bárhá tumháre pás áne se ruká rahá hún.

23 Par ab is liye ki in mulkon men jagah báqí na rahí, aur tumhárí muláqát ká bhí bahut barson se mushtáq hún;

24 So jab Isfaniya ko rawána húngá, tum pás á jáúngá, kyúnki

ummed rakhtá húṉ, ki maiṉ udhar játe húe tumheṉ dekh lúṉgá, aur tumhárí muláqát se kuchh ḳhátirjam'a hoke tum se udhar kí taraf rawána kiyá jáúṉgá.

25 Par bilfi'al maiṉ Yarúsalam ko muqaddasoṉ kí ḳhidmat karne ke liye játá húṉ.

26 Kyúṉki Maqadúniya aur Aḳháyá ke logoṉ kí marzí yúṉ hai, ki Yarúsalam ke muflis muqaddasoṉ ke liye ek ḳháss chandá bhejeṉ.

27 Yih to un kí marzí húí; aur ye un ke qarzdár bhí haiṉ. Kyúṉki jab gair qaumeṉ rúhání bátoṉ meṉ un ke sharík húí haiṉ, to lázim hai ki ye jismání bátoṉ meṉ un kí ḳhidmat kareṉ.

28 Pas maiṉ us kám ko tamám karke, aur ye mewe un ke háth sompke, tum pás se hokar Isfaniya ko jáúṉgá.

29 Aur maiṉ jántá húṉ, ki merá áná tumháre pás Masíh kí Injíl kí kamál barakat se hogá.

30 Aur ai bháío, maiṉ apne Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká, aur Rúh kí muhabbat ká, wásta deke tum se iltimás kartá húṉ, ki tum mere liye Ḳhudá se du'áeṉ mángne meṉ dil se mere sáth koshish karo.

31 Tá ki maiṉ Yahúdiya ke beímánoṉ se bachá rahúṉ; aur merí wuh ḳhidmat jo Yarúsalam ke liye hai, so muqaddas logoṉ ko pasand paṛe.

32 To Ḳhudá cháhe, maiṉ tumháre pás ḳhushí se áúṉ, aur tumháre sáth tázadam hojáúṉ.

33 Ab salámatí ká Ḳhudá tum sab ke sáth ho. Ámín.

XVI BÁB.

1 MAIṈ tum se Fíbe kí sifárish kartá húṉ; wuh hamárí bahin hai, aur shahr i Kanḳhríá meṉ kalísiye kí ḳhádima hai:

2 Tum us ko Ḳhudáwand ke wáste yúṉ qabúl karo, jaisá muqaddasoṉ ke láiq hai; aur jis jis kám meṉ wuh tumhárí muhtáj ho, tum us kí madad karo; kyúṉki wuh bahutoṉ kí, balki merí bhí madadgár thí.

3 Prisqillá aur Aqulá ko merá salám kaho, ki we Yisú' Masíh kí ḳhidmat meṉ mere sáthí haiṉ:

4 Aur unhoṉ ne merí ján ke badle apná sir dhar diyá: aur na sirf maiṉ, balki gair qaumoṉ kí sárí kalísiyáeṉ un ke ihsánmand haiṉ.

5 Aur us kalísiye ko, jo un ke ghar meṉ hai, salám kaho. Mere piyáre Apinitús ko, jo Masíh ke liye Aḳháyá ká pahlá phal hai, salám kaho.

6 Aur Mariyam ko, jis ne hamáre wáste bahut mihnat kí, salám kaho.

7 Aur Androníkus aur Yúniá ko salám kaho; we mere rishtadár haiṉ, aur qaidḳháne meṉ mere sharík the, aur rasúloṉ meṉ námdár haiṉ, aur mujh se pahle Masíhí húe.

8 Aur Ampliás ko jo Ḳhudáwand meṉ hoke merá piyárá hai, salám kaho.

9 Aur Urbánus ko jo Masíh ke kámoṉ meṉ merá hamḳhidmat hai, aur mere 'azíz Staḳhús ko salám kaho.

10 Aur Apalles ko jo Masíh meṉ maqbúl hai, salám kaho. Aur Aristobúlas ke logoṉ ko salám kaho.

11 Aur mere rishtadár Herodíún ko salám kaho. Aur Narkissus ke logoṉ ko jo Ḳhudáwand meṉ haiṉ salám kaho.

12 Trúfiná aur Trúfosá ko jo Ḳhudáwand ke wáste mihnatí haiṉ salám kaho. Aur 'azíza Parsis ko jis ne Ḳhudáwand ke liye bahut mihnat kí hai, salám kaho.

13 Aur Rúfas ko jo Ḳhudáwand ká barguzída hai, aur us kí má ko, jo merí bhí má hai, salám kaho.

14 Aur Asunkritas, aur Flagon, aur Harmás, aur Patrubas aur Harmes aur un bháíoṉ ko, jo un ke sáth haiṉ, salám kaho.

15 Aur Filulugas, aur Yúliá, aur Neriús, aur us kí bahin ko,

aur Olumpas, aur sáre muqaddason ko jo un ke sáth hain, salám kaho.

16 Aur tum ápas men pák bosa leke ek dúsre ko salám karo. Masíh kí kalísiyáen tumhen salám kahtí hain.

17 Ai bháío, main tum se yih iltimás kartá hún, ki tum un logon ko, jo us ta'lím ke barkhiláf, jo tum ne páí, phút parne aur thokar kháne ke bá'is hain, pahchán rakho, aur un se kináre raho.

18 Kyúnki jo aise hain, so hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí nahín, balki apne pet kí bandagí karte hain; aur chikní báton aur du'á e khair se sáda-dilon ko fareb dete hain.

19 Kyúnki tumhárí farmánbardárí sab men mashhúr húí hai. Is wáste main tum se khush hún; lekin main yih cháhtá hún ki tum nekí men wáqifkár hojáo, aur badí se náwáqif raho;

20 Aur salámatí ká Khudá Shaitán ko tumháre pánwon tale jald kuchláwegá. Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumháre sáth howe. Ámín.

21 Merá hamkhidmat Timtáús, aur mere rishtadár Lúqiús, aur Yásún, aur Súsipater tumhen salám kahte hain.

22 Main Tartius, jo is khatt ká likhnewálá hún, tum ko Khudáwand men hoke salám kahtá hún.

23 Aur Gáyus, jo merá aur sárí kalísiye ká mihmándár hai, tumhen salám kahtá hai. Aur Arastús, shahr ká khazánchí, aur bhái Quártus tum ko salám kahte hain.

24 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab ke sáth howe. Ámín.

25 Ab usí ko, jis kí qudrat hai ki tumhen merí Injíl, aur Yisú' Masíh kí manádí par, ya'ne us bhed par qáim rakhe, jo qadím zamánon se poshída rahá;

26 Magar nabíon kí kitábon ke wasíle Khudá e abadí ke hukm ke mutábiq ab záhir húá, aur sab gair qaumon men ímán kí farmánbardárí ke liye mashhúr kiyá gayá;

27 Usí wáhid dáná Khudá ko, Yisú' Masíh ke wasíle se, hamesha hamd pahunchá kare. Ámín.

PÚLÚS KÁ PAHLÁ KHATT QURINTÍON KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS, jo Khudá kí marzí se Yisú' Masíh ká chuná húá rasúl hai, aur bhái Sostanes, kí taraf se,

2 Khudá kí kalísiye ko jo Qurintus men hai, ya'ne un ko jo Masíh Yisú' men hoke pák húe, aur buláe hue muqaddas hain, un sab samet jo har makán men Yisú' Masíh ká nám, jo hamárá aur un

ká Khudáwand hai, liyá karte hain:

3 Hamáre Báp Khudá kí, aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se, fazl aur salámatí tumháre liye howe.

4 Main Khudá ke us fazl kí bábat jo Masíh Yisú' se tum ko 'ináyat húá, tumháre liye hamesha apne Khudá ká shukr kartá hún;

5 Ki us ke sabab tum har bát men, khwáh sab tarah ke bayán men, khwáh sáre 'ilm men, ganí ho;

6 Chunánchi wuh gawáhí, jo Masíh ke haqq men hai, tum men sábit húí:

7 Yahán tak ki tum kisí ni'amat men kam nahín; aur hamáre Yisú' Masíh ke záhir hone kí ráh takte ho:

8 Wuhí tumhen ákhir tak qáim bhí rakhegá, táki tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke din be-'aib thahro.

9 Khudá, jis ne tumhen apne Bete hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí rifáqat men buláyá, wafádár hai.

10 Ai bháío, main tum se Yisú' Masíh ke nám ke wáste, jo hamárá Khudáwand hai, iltimás kartá hún, ki tum sab ek hí bát bolo, aur ikhtiláf tum men na ho; balki tum sab ek dil aur ek samajh hoke mile raho.

11 Ai bháío, mujhe Kloí ke logon se tumhárí bábat yún ma'lúm húá, ki tum men jhagre hain.

12 Merá matlab yih hai, ki tum men se har ek kahtá hai, ki main Púlús ká, main Apallús ká, main Kefás ká, main Masíh ká hún.

13 To kyá Masíh bat gayá? yá Púlús tumháre wáste salíb par khainchá gayá? yá tum ne Púlús ke nám se baptisma páyá?

14 Main Khudá ká shukr kartá hún, ki main ne tum men se kisí ko, Krispus aur Gáyus ke siwá, baptisma nahín diyá;

15 Na howe ki koí kahe, ki us ne apne nám se baptisma diyá.

16 Aur main ne Stafanás ke khándán ko bhí baptisma diyá: aur siwá un ke main nahín jántá ki main ne kisí aur ko baptisma diyá.

17 Kyúnki Masíh ne mujhe baptisma dene ko nahín, balki Injíl sunáne ko bhejá: par kalám kí hikmat se nahín, na ho ki Masíh kí salíb bátil thahre.

18 Ki salíb ká kalám halák honewálon ke nazdík bewuqúfí hai; par ham naját-pánewálon ke liye Khudá kí qudrat hai.

19 Kyúnki likhá hai, ki main hakímon kí hikmat ko nest, aur samajhnewálon kí samajh ko hech, karúngá.

20 Kahán hakím? kahán faqíh? kahán is jahán ká bahs-karnewálá? kyá Khudá ne is dunyá kí hikmat ko bewuqúfí nahín thahráyá?

21 Is liye ki jab hikmat i iláhí se yún húá ki dunyá ne hikmat se Khudá ko na pahcháná, to Khudá kí yih marzí húí, ki manádí kí bewuqúfí se ímánwálon ko bacháwe.

22 Chunánchi Yahúdí koí nishán cháhte, aur Yúnání hikmat kí talásh men hain:

23 Par ham Masíh kí, jo maslúb húá, manádí karte hain; wuh Yahúdíon ke liye thokar khilánewálá patthar, aur Yúnáníon ke liye bewuqúfí hai;

24 Lekin Masíh un ke liye jo buláe gae hain, kyá Yahúdí, kyá Yúnání, Khudá kí qudrat aur Khudá kí hikmat hai.

25 Kyúnki Khudá kí bewuqúfí ádmíon kí hikmat par gálib hai; aur Khudá kí kamzorí ádmíon se zoráwar hai.

26 Ai bháío, tum apní buláhat par nigáh karo, ki us men dunyá ke bahut se hakím, aur bahut maqdúrwále, aur bahut ashráf shámil nahín hain.

27 Magar Khudá ne dunyá ke bewuqúfon ko chun liyá, tá ki hakímon ko sharminda kare; aur Khudá ne dunyá ke kamzoron ko

chun liyá, tá ki zoráwaron ko sharminda kare;

28 Aur dunyá ke kamínon, o haqíron ko, aur un ko jo shumár men nahín áte, Khudá ne chun liyá, tá ki unhen jo shumár men hain, náchíz kar ḍále:

29 Ki koí bashar us ke áge ghamanḍ na kar sake.

30 Lekin tum Yisú' Masíh men hoke us ke ho, ki wuh hamáre liye Khudá kí hikmat, aur rástbází, aur pákízagí, o khalásí hai:

31 Tá ki jaisá likhá hai, ki Jo fakhr kare, so Khudáwand par kare.

II BÁB.

1 AUR ai bháío, jab main Khudá kí gawáhí kí khabar detá húá tumháre pás áyá, tab kalám kí fasáhat aur hikmat ke sáth nahín áyá.

2 Kyúnki main ne yih ṭháná, ki Yisú' Masíh aur us ke maslúb hone ke siwá, aur kuchh tumháre darmiyán na jánún.

3 Aur main kamzor aur ḍartá aur niháyat kámptá húá tumháre darmiyán rahá.

4 Aur merá kalám aur merí manádí insání hikmat kí lubhánewálí báton se nahín, balki Rúh ke burhán o qudrat se thí:

5 Tá ki tumhárá ímán ádmí kí hikmat par nahín, balki Khudá kí qudrat par mauqúf ho.

6 Tis par bhí kámilon ke darmiyán ham hikmat kí bát bolte hain: magar is jahán kí, aur is jahán ke nest hojánewále sardáron kí hikmat nahín:

7 Balki ham Khudá kí wuh poshída hikmat bayán karte hain, jo áge se chhipí thí, jise Khudá ne zamánon se pahle hamáre jalál ke wáste muqarrar kiyá:

8 Jise is jahán ke sardáron men se kisí ne na jáná: kyúnki agar jánte, to jalál ke Khudáwand ko maslúb na karte.

9 Balki jaisá likhá hai, ki Khudá ne apne piyár-karnewálon ke liye we chízen taiyár kín, jo na ánkhon ne dekhín, na kánon ne sunín, aur na ádmí ke dil men áín.

10 Lekin Khudá ne un ko apní Rúh ke wasíle se ham par záhir kiyá, ki Rúh sárí chízon ko, balki Khudá kí gahrí báton ko bhí, daryáft kar letí hai.

11 Ki ádmíon men se kaun ádmí ká hál jántá hai, magar ádmí kí rúh, jo us men hai? isí tarah Khudá kí Rúh ke siwá Khudá ká ahwál koí nahín jántá.

12 Ah ham ne dunyá kí rúh ko nahín, balki wuh Rúh, jo Khudá kí taraf se hai, páí, táki ham un chízon ko, jo Khudá ne hamen bakhshí hain, jánen.

13 Aur yihí chízen ham insán kí hikmat kí sikhái húí báton se nahín, balki Rúh i Quds kí sikhái húí báton se, garaz rúhání chízon ko rúhání báton se miláke, bayán bhí karte hain.

14 Magar nafsání ádmí Khudá kí Rúh kí báton ko nahín qabúl kartá: ki wuh us ke áge bewuqúfíán hain: aur na wuh unhen ján saktá hai, kyúnki we rúhání taur par bújhí játí hain.

15 Lekin wuh jo rúhání hai, so sab báton ko daryáft kartá; par áp kisí se daryáft nahín kiyá játá hai.

16 Is liye ki Khudáwand kí 'aql ko kis ne samjhá, ki us ko samjháwe? Magar Masíh kí samajh ham men hai.

III BÁB.

1 AUR ai bháío, main tum se yún na bol saká, jaise rúháníon se, balki jaise jismáníon se, jaise un se, jo Masíh men laṛke hain.

2 Main ne tumhen gosht na khiláyá, par dúdh piláyá: kyúnki tum ko táqat na thí, balki ab bhí táqat nahín.

3 Kyúnki tum abhí jismání ho; isí liye ki jab ḍáh, aur jhagṛá, aur phúṭ, tum men hai, to kyá tum

jismání nahín ho, aur ádmí kí chál par nahín chalte?

4 Is liye ki jab ek kahtá hai, ki main Púlús ká hún, aur dúsrá, ki main Apallús ká hún, to kyá tum jismání nahín?

5 Púlús kaun, aur Apallús kaun hai? khidmat karnewále, jin ke wasíle se tum ímán láe; so bhí itná, jitná Khudáwand ne har ek ko bakhshá?

6 Main ne darakht lagáyá, aur Apallús ne sínchá, par Khudá ne barháyá.

7 Pas lagánewálá kuchh chíz nahín, aur na sínchnewálá; magar Khudá jo barhánewálá hai.

8 Lagánewálá, aur sínchnewálá donon ek hain, aur har ek apní mihnat ke muwáfiq apná ajr páwegá.

9 Kyúnki ham Khudá kí khidmat men ham-khidmat hain; tum Khudá kí khetí, aur Khudá kí 'imárat ho.

10 Main ne Khudá ke fazl ke muwáfiq, jo mujhe 'ináyat húá, 'aqlmand mi'amár kí mánind neo dálí, aur dúsrá us par raddá dhartá hai. So har ek gaur kare, ki wuh kis taur se dhartá hai.

11 Kyúnki siwá us neo ke, jo parí hai, koí dúsrí neo dál nahín saktá; wuh Yisú' Masíh hai.

12 So agar koí us neo par sone, rúpe, beshqímat patthar, lakrí, ghás phús ká, raddá rakhe;

13 To har ek ká kám záhir hogá, ki wuh din us ko záhir kar degá: kyúnki aise kám ág se záhir hote hain, aur jis ká kám jaisá hai ág parakhegí.

14 Jis ká kám, jo us ne us par banáyá, qáim rahegá, wuh ajr páwegá.

15 Aur jis ká kám jal jáwegá, wuh nuqsán uthawegá: lekin wuh áp bach jáwegá; par aisá, jaisá ág se.

16 Kyá tum nahín jánte, ki tum Khudá kí haikal ho, aur ki Khudá kí Rúh tum men bastí hai?

17 Aur agar koí Khudá kí haikal ko kharáb kare, to Khudá us ko kharáb karegá, kyúnki Khudá kí haikal pák hai, aur wuhí tum ho.

18 Koí áp ko fareb na dewe. Jo koí tumháre darmiyán áp ko is jahán men hakím samjhe, to bewuqúf bane, táki hakím ho jáwe.

19 Kyúnki is jahán kí hikmat Khudá ke áge bewuqúfí hai. Ki likhá hai, ki Wuh hakímon ko un hí kí chaturáíon men phansátá hai.

20 Aur yih, ki Khudáwand hakímon ke qiyáson ko jántá hai, ki bátil hain.

21 Pas ádmíon par koí ghamand na kare. Ki sárí chízen tumhárí hain;

22 Kyá Púlús, kyá Apallús, kyá Kefás, kyá dunyá, kyá zindagí, kyá maut, aur kyá hál kí chízen, aur kyá istiqbál kí: sab tumhárí hain;

23 Aur tum Masíh ke ho; aur Masíh Khudá ká hai.

IV BÁB.

1 ÁDMÍ ham ko aisá jáne, jaise Masíh ke khidmatguzár, aur Khudá ke bhedon ke mukhtárkár.

2 Phir mukhtár men is bát kí talásh hotí hai, ki wuh diyánatdár howe.

3 Lekin mujh ko kuchh us kí parwá nahín, ki tum yá aur koí ádmí mujh ko parakhe, balki main áp bhí apne taín nahín parakhtá.

4 Kyúnki merá dil mujhe malámat nahín kartá; par main kuchh is se rástbáz nahín thahar játá: merá parakhnewálá Khudáwand hai.

5 Is wáste jab tak Khudáwand na áwe, tum waqt se pahle 'adálat karke faisala na karo; wuh táríkí kí poshída báten roshan kar degá, aur dilon ke mansúbe záhir karegá: tab Khudá kí taraf se har ek kí ta'ríf hogí.

6 Aur, ai bháío, main ne in

báton men tumhárí khátir apná aur Ápallús ká zikr misál ke taur par kiyá; táki tum ham se síkho, ki us se jo likhá hai, kisí kí bábat ziyáda na samjho; aisá na ho ki tum ek ke liye dúsre kí zidd men phúlo.

7 Kaun mujh men aur dúsre men farq kartá hai? aur tere pás kyá hai, jo tú ne dúsre se nahín páyá? aur jab tú ne dúsre se páyá, to kyún ghamand kartá hai, ki goyá nahín páyá?

8 Tum ab to ásúda húe, aur ab daulatmand hogaye, aur hamáre bagair saltanat kí; aur kásh ki tum saltanat karte, to ham bhí tumháre sáth saltanat karte.

9 Kyúnki merí dánist men Khudá ne, ham sab rasúlon ko pichhle karke, qatl honewálon kí tarah záhir kiyá; ki ham dunyá, aur firishton, aur ádmíon ke liye, ek tamáshá ṭhahre hain.

10 Ham Masíh ke sabab bewuqúf hain, par tum Masíh men hoke 'aqlmand ho; ham kamzor, tum zoráwar; tum 'izzatwále, ham be-'izzat hain.

11 Ham is gharí tak bhúkhe, piyáse, nange, hain; már kháte, aur áwára phirte hain;

12 Aur apne háthon se mihnaten karte: we burá kahte, ham bhalá manáte hain; we satáte, ham sahte hain:

13 We gálíán dete, ham girgiráte hain: ham dunyá men kúre kí aur sab chízon kí jhárán kí mánind áj tak hain.

14 Main tumhen sharminda karne ke liye yih báten nahín likhtá, balki apne piyáre farzandon kí tarah tum ko nasíhat kartá hún.

15 Kyúnki agarchi tum ne Masíh men hoke hazáron ustád rakhe, par tumháre báp bahut se na húe: is liye ki main hí Injíl ke wasíle se Masíh Yisú' men tumhárá báp húá.

16 Pas main tum se minnat kartá hún, ki tum mere pairau ho.

17 Is wáste main ne Timtáús ko jo merá farzand i 'azíz aur Khudáwand men diyánatdár hai, tum pás bhejá, ki wuh merí ráhen, jo Masíh men hain, jis tarah main har kahín har ek majlis men batlátá hún, tum ko yád diláwe.

18 Ba'ze yih samajhke phúlte hain, ki main tumháre pás nahín áne ká.

19 Par agar Khudáwand cháhe, to main tumháre pás jald áúngá, aur na shekhí karnewálon kí báton ko, balki un kí qudrat ko daryáft karúngá.

20 Kyúnki Khudá kí bádsháhat bát se nahín, balki qudrat se hai.

21 Tum kyá cháhte ho, ki main tumháre pás láṭhí leke áún, yá muhabbat se aur rúh kí muláyamat se?

V BÁB.

1 AKSARON se sunte hain, ki tumháre bích harámkárí hotí hai, aur aisí harámkárí, jis ká gair qaumon men bhí zikr nahín, ki ádmí apne báp kí jorú ko rakhe.

2 Aur tum phúlte ho, aur jaisá ki cháhiye gam nahín karte, tá ki jis ne yih kám kiyá, wuh tum men se nikálá jáwe.

3 Ki main ne, jism se gair házir, par rúh se házir hoke, isí tarah ki goyá házir hún, us par, jis ne aisá kiyá, yih hukm diyá hai.

4 Ki tum aur rúh jo merí hai, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí qudrat ke sáth milkar, aise shakhs ko hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká nám leke, Shaitán ke hawála karo,

5 Ki jism ke dukh uṭháwe, tá ki us kí rúh Khudáwand Yisú' ke din bachái jáwe.

6 Tumhárá ghamand karná khúb nahín. Kyá tum nahín jánte, ki thorá sá khamír sárí loí ko khamír kar dáltá hai?

7 Pas, tum puráne khamír ko nikál phenko, táki tum tází loí

bano; to tum bekhamír hoge. Is liye ki hamárá bhí fasah ya'ne Masíh hamáre liye qurbán húá:

8 Ab áo, ham 'íd karen, puráne khamír se nahín, aur na badí o sharárat ke khamír se; balki dil kí safáí aur sachái kí bekhamírí roṭí se.

9 Main ne khatt men tum ko yih likhá, ki tum harámkáron men mat mile raho:

10 Lekin na yih, ki bilkull dunyá ke harámkáron, yá lálchíon, yá zálimon, yá butparaston se na milo; nahín to tumhen dunyá se nikalná zarúr hotá.

11 Par main ne ab tumhen yih likhá hai, ki agar koí bháí kahláke harámkár, yá lálchí, yá butparast, yá gálí denewálá, yá sharábí, yá zálim ho, to tum us se mel na rakhná, balki aise ke sáth kháne tak na kháná.

12 Kyúnki mujhe kyá kám hai, jo báharwálon par hukm karún? kyá tum un par jo tum men shámil hain, hukm nahín karte?

13 Un par jo báhar hain, Khudá hukm kartá hai. Garaz, tum us bure ádmí ko apne darmiyán se nikál do.

VI BÁB.

1 KYÁ tum men se kisí ká hiwáo partá hai, ki dúsre se mu'ámala rakhke faisala ke liye bedínon pás jáwe, na ki muqaddason pás?

2 Kyá tum nahín jánte, ki muqaddas log dunyá kí 'adálat karenge? Pas agar dunyá kí 'adálat tum se kí jáwe, to kyá chhoṭe qaziyon ke faisal karne ke láiq nahín ho?

3 Kyá tum nahín jánte, ki ham firishton kí 'adálat karenge? to kyá is zindagí ke mu'ámale faisal na karen?

4 Pas, agar tum men is zindagí ke qaziye hon, to kalísiye ke un shakhson ko jo haqír hain panch muqarrar karo.

5 Main yih is liye kahtá hún, ki tum sharminda ho. Kyá aisá hai ki tum men ek 'aqlmand bhí nahín, jo apne bháíon ká muqaddama faisal kar sake?

6 Ki bháí bháí se qaziya kartá hai, aur so bhí bedínon ke áge.

7 Yih tumhárá bará qusúr hai, ki tum ápas kí dád faryád kiyá karte ho. Zulm uṭháná kyún nahín bihtar jánte? apná nuqsán kyún nahín qabúl karte?

8 Balki tum hí to zulm aur zabardastí karte ho, so bhí bháíon par.

9 Kyá tum nahín jánte, ki nárást Khudá kí bádsháhat ke wáris na howenge? Fareb na kháo: kyúnki harámkár, aur butparast, aur ziná-karnewále, aur 'aiyásh, aur launḍebáz,

10 Aur chor, aur lálchí, aur sharábí, aur gálí baknewále, aur zálim, Khudá kí bádsháhat ke wáris na honge.

11 Aur ba'ze tumháre darmiyán aise the, par Khudáwand Yisú' ke nám se, aur hamáre Khudá kí Rúh se gusl diláe gae, aur pák húe, aur rástbáz bhí ṭhahre.

12 Sárí chízen mere liye rawá hain, par sab fáidamand nahín: sárí chízen mere liye rawá hain, par main kisí chíz ke ikhtiyár men na húngá.

13 Kháne peṭ ke liye hain, aur peṭ khánon ke liye: par Khudá is ko aur un ko nest karegá. Magar badan harámkárí ke liye nahín, balki Khudáwand ke liye hai; aur Khudáwand badan ke liye.

14 Aur Khudá ne Khudáwand ko jiláyá hai, aur tum ko bhí apní qudrat se jiláwegá.

15 Kyá tum nahín jánte, ki tumháre badan Masíh ke 'azú hain; pas kyá main Masíh ke 'azú lekar kasbí ke 'azú banáún? Aisá na howe.

16 Kyá tum ko khabar nahín, ki jo koí kasbí se suhbat kartá hai, so us se ek tan húá? kyúnki

wuh kahtá hai, ki aise donon ek tan honge.

17 Par wuh jo Khudáwand se milá húá hai, so us ke sáth ek rúh húá hai.

18 Harámkárí se bhágo. Jo jo gunáh ádmí kartá hai, wuh badan ke báhar hai; par ziná-karnewálá apne badan ká gunahgár hai.

19 Kyá tum nahín jánte, ki tumhárá badan Rúh i Quds kí haikal hai, jo tum men bastí, jis ko tum ne Khudá se páyá, aur tum apne nahín ho?

20 Kyúnki tum dámon se kharíde gaye; pas tum apne tan se aur apní rúh se, jo Khudá ke hain, Khudá kí buzurgí karo.

VII BÁB.

1 JIN báton kí bábat tum ne mujhe likhá, so mard ke liye yih achchhá hai, ki 'aurat ko na chhúe.

2 Lekin harámkárí se bach rahne ko, har mard apní jorú, aur har 'aurat apná khasam rakhe.

3 Khasam jorú ká haqq jaisá cháhiye adá kare, aur waise hí jorú khasam ká.

4 Jorú apne badan kí mukhtár nahín, balki khasam mukhtár hai; is tarah khasam bhí apne badan ká mukhtár nahín, balki jorú.

5 Tum ek dúsre se judá na raho, magar thorí muddat ápas kí razámandí se, táki roza aur du'á karne ke wáste farágat páo, aur phir ápas men ek já hoo, táki Shaitán tum ko tumhárí bezabtí ke sabab imtihán men na dále.

6 Par yih main saláh kí ráh se na hukm kí ráh kahtá hún.

7 Ki main cháhtá, ki jaisá main hún, aise hí sab howen. Par har ek ne apná apná in'ám Khudá se páyá, ek ne yon, aur dúsre ne won.

So main bin-byáhe mardon aur bewon se yih kahtá hún, ki, Un ke liye achchhá hai, ki we aise rahen, jaisá main hún.

9 Lekin agar we zabt na kar saken, to byáh karen; ki byáh karná jal jáne se bihtar hai.

10 Par un ko jin ká byáh húá hai, main nahín, balki Khudáwand hukm kartá hai, ki Jorú apne khasam ko na chhore:

11 Aur agar chhore, to wuh benikáh rahe, yá apne khasam se phir mel kare: aur khasam apní jorú ko chhor na de.

12 Par báqíon ko Khudáwand nahín, main kahtá hún: ki Agar kisí bhái kí jorú be-ímán ho, aur wuh us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh us ko na chhore.

13 Yá kisí 'aurat ká khasam be-ímán howe, aur wuh us ke sáth rahne ko rází ho, to wuh us ko na chhore.

14 Kyúnki be-ímán khasam apní jorú ke sabab se pák húá, aur be-ímán jorú khasam ke bá'is pák húí hai; nahín to tumháre farzand nápák hote, par ab pák hain.

15 Par agar be-ímán áp ko judá kare, to kare. Koí bhái bahin aisí báton kí qaid men nahín; par Khudá ne ham ko miláp ke liye buláyá hai.

16 Ai 'aurat, kyá jániye tú apne khasam ko bacháwe; aur ai mard, kyá jániye, tú apní jorú ko bacháwe?

17 Magar jaisá Khudá se har ek ko hissa milá, aur jis tarah Khudá ne har ek ko buláyá, wuh waisá hí chale. Aur main sárí kalísiyáon men aisá hí muqarrar kartá hún.

18 Agar koí makhtún hokar buláyá gayá, to ná-makhtún na ho. Aur agar koí ná-makhtúní men buláyá gayá, to makhtún na howe.

19 Khatna kuchh nahín, aur ná-makhtúní bhí kuchh nahín, magar Khudá ke hukmon par chalná hí jo hai.

20 Har ek jis hálat men buláyá gayá, wuh usí men rahe.

21 Kyá tú gulámí kí hálat men buláyá gayá, to andesha na kar: par agar tú ázád hojáne saktá hai, to use ikhtiyár kar.

22 Kyúnki jis gulám ko Khudáwand ne buláyá, wuh Khudáwand ká ázád kiyá húá hai; aur isí tarah jis ázád ko buláyá, wuh Masíh ká gulám hai.

23 Tum dámon se kharíde gae ho; ádmí ke gulám na bano.

24 Garaz, ai bháío, har ek jis hálat men buláyá gayá, usí hálat men Khudá ke huzúr rahe.

25 Par kunwáríon ke haqq men Khudáwand ká koí hukm mujh pás nahín, lekin jaisá diyánatdár hone ke liye mujh par Khudáwand kí taraf se rahm húá, waisá hí saláh detá hún.

26 So merá yih gumán hai, ki is waqt kí taklífon par nazar karke, yih bihtar hai; ya'ne, ádmí ke liye bihtar hai, ki jaisá hai, waisá hí rahe.

27 Agar tú jorú ke band men hai, to us se chhutkárá mat cháh. Aur agar tú jorú se chhútá hai, to phir jorú mat dhúndh.

28 Lekin agar tú byáh kare, to gunáh nahín kartá; aur agar kunwárí byáhí jáwe, to wuh gunáh nahín kartí. Par aise log jism kí taklíf páwenge: lekin main tum par shafaqat karke ziyáda na kahúngá.

29 Par ai bháío, main tum se yih kahtá hún, ki waqt tang hai: is wáste cháhiye ki jorúwále aise howen, jaise un kí jorúán nahín;

30 Aur ronewále aise, jaise we nahín rote; aur khushí karnewále aise, jaise we khushí nahín karte; aur kharídnewále aise, jaise we milkíyat na rakhte;

31 Aur is dunyá ke károbárí aise, jaise dunyá se kám nahín rakhte: kyúnki dunyá ká tamáshá guzartá chalá játá hai.

32 So main yih cháhtá hún, ki tum be-andesha raho. Wuh jo bin-byáhá hai, so Khudáwand ke liye andeshamand rahtá hai, ki wuh kyúnkar Khudáwand ko rází kare:

33 Par wuh jo byáhá hai, so dunyá ke wáste andeshamand hai, ki kyúnkar wuh apní jorú ko rází kare.

34 Byáhí aur bin-byáhí men yih farq hai, ki bin-byáhí Khudáwand ke liye andeshamand rahtí hai, ki wuh badan aur rúh men muqaddas bane; par byáhí húí dunyá ke liye andeshamand rahtí hai, ki kyúnkar apne khasam ko rází kare.

35 Par yih tumháre fáide ke wáste kahtá hún, na yih ki tumhen phande men dálún; balki is liye, ki tum árásta ho, aur Khudáwand kí bandagí men khátir-jama'í se mashgúl raho.

36 Aur agar koí apní kunwárí larkí ke haqq men jawání se dhal jáná ná-munásib jáne aur yihí zarúr samjhe, to jo cháhe, so kar le, ki wuh gunáh nahín kartá: byáh kare.

37 Par jo koí zarúr na samjhe, ki apne dil men mazbút rahtá, aur apne iráde ko anjám dene par qádir hai, aur dil men yih tháne, ki main apní larkí ko bin-byáhí rahne dúngá, to wuh achchhá kartá hai.

38 Garaz, wuh jo byáh detá hai, achchhá kartá hai, aur jo byáh nahín detá, so bihtar kartá hai.

39 'Aurat sharí'at kí páband hai, jab tak us ká khasam jítá rahe, par agar us ká khasam mar jáe, tab wuh ázád hai, ki jis se cháhe, byáh kar le; magar sirf Khudáwand men.

40 Par agar bin-byáhí rahe, to wuh merí dánist men ziyáda sa'ádatmand hai: aur main jántá hún, ki Khudá kí Rúh mujh men hai.

VIII BÁB.

1 AB, bábat un chízon kí jo buton par qurbání kí játí

hain, so ham yih jánte hain, ki ham sab 'irfán rakhte hain. 'Irfán phulátá, par muhabbat baṛhátí hai.

2 Aur agar koí gumán kare, ki kuchh jántá hai, to jaisá jáná cháhiye, wuh ab tak kuchh nahín jántá.

3 Lekin jo koí Khudá se muhabbat rakhtá hai, wuh us se pahcháná játá hai.

4 So un chízon ke kháne kí bábat, jo buton par qurbání kí játí hain, ham jánte hain, ki but mutlaq kuchh chíz dunyá men nahín, aur koí Khudá nahín magar ek.

5 Kyúnki harchand aflák o zamín men bahut hain jo khudá kahláte hain, (chunánchi bahutere khudá, aur bahutere khudáwand hain,)

6 Lekin hamárá ek Khudá hai, jo Báp hai, jis se sárí chízen húín, aur ham usí ke liye hain; aur ek Khudáwand hai, jo Yisú' Masíh hai, jis ke sabab se sárí chízen húín, aur ham usí ke wasíle se hain.

7 Lekin sab ko yih 'irfán nahín; balki kitne hí but ko kuchh chíz jánkar buton par kí qurbání áj tak kháte hain; aur un ke dil za'íf hokar álúda ho játe hain.

8 Khána hamen Khudá se nahín milátá; kyúnki agar kháwen, to hamárí kuchh baṛhtí nahín, aur jo na kháwen, to ghaṭtí nahín.

9 Lekin khabardár raho, ki tumhárá yih ikhtiyár kamzoron ke ṭhokar khiláne ká bá'is na howe.

10 Kyúnki agar koí tujhe jo 'irfán rakhtá hai, butkháne men kháte dekhe, to kyá wuh jis ká dil za'íf hai, buton kí qurbání kháne par diler na hogá?

11 Aur terá wuh kamzor bhái, jis ke liye Masíh múá, tere 'irfán se halák na hogá?

12 Pas tum bháíon ke yon gunahgár hoke, aur un ke za'íf dil ko gháyal karke, Masíh ke gunahgár ṭhaharte ho.

13 So agar koí khurák mere bháí ko ṭhokar khiláwe, to main abad tak kabhí gosht na kháún, tá na howe, ki apne bháí kí ṭhokar ká sabab hoún.

IX BÁB.

1 KYÁ main rasúl nahín hún? kyá main ázád nahín? kyá main ne Yisú' Masíh ko jo hamárá Khudáwand hai, nahín dekhá? kyá tum Khudáwand men mere banáe húe nahín ho?

2 Agar main dúsron ke liye rasúl nahín, taubhí tumháre liye to albatta hún: kyúnki tum Khudáwand men hoke merí risálat par muhr ho.

3 Jo mujhe parakhte hain, un ke liye merá yih jawáb hai,

4 Kyá hamen kháne píne ká ikhtiyár nahín?

5 Aur kyá ham ko yih iqtidár nahín, ki kisí díní bahin ko byáh kar liye phiren, jaise aur rasúl aur Khudáwand ke bháí aur Kefás karte hain?

6 Yá sirf mujhe aur Barnabás ko ikhtiyár nahín, ki mihnat na karen?

7 Kaun apná kharch karke sipahgarí kartá hai? kaun angúr ká bág lagátá hai, ki us ká phal nahín khátá? yá kaun galle charátá hai, jo us galle ká kuchh dúdh nahín pítá?

8 Kyá main aisí báten boltá hún faqat is liye ki yih insání rawáj hai? kyá sharí'at bhí yih nahín kahtí?

9 Músá kí sharí'at men to yún likhá hai, ki Dá,ote húe bail ká munh mat bándhiyo. Kyá Khudá ko bailon hí kí parwá hai?

10 Yá wuh kháss hamáre wáste yún kahtá? Hán, yih hamáre wáste beshakk likhá hai: táki jotnewálá ummed se jote, aur dá,onewálá jo ummed se dá,otá hai, wuh us ummed ká phal páwe.

11 So agar ham ne tumháre liye rúhání chízen boín hain, to

kyá yih barí bát hai, ki ham tumhárí jismání chízen káten?

12 Agar auron ká tum par yih ikhtiyár hai, to hamárá kyá ziyáda na hogá? Lekin ham ne apná ikhtiyár záhir nahín kiyá, balki sárí báten sahte hain; na howe ki ham Masíh kí Injíl ke muzáhim howen.

13 Kyá tum nahín jánte, ki jo haikal ká károbár karte, so haikal men se kháte hain? aur jo qurbángáh men házir húá karte, so qurbángáh se hissa lete hain?

14 Yún hí Khudáwand ne bhí farmáyá hai, ki jo Injíl ke sunánewále hain, Injíl se asbáb i zindagí páwenge.

15 Par main un men se kuchh 'amal men na láyá: aur main ne is garaz se nahín likhá, ki mere wáste yún kiyá jáwe: kyúnki us se mujhe marná bihtar hai, ki koí mere fakhr ko kho dewe.

16 Is liye ki agar main Injíl kí khabar dún, to kuchh merá fakhr nahín; kyúnki mujhe zarúrat parí hai, aur mujh par afsos hai, agar main Injíl kí khabar na dún!

17 Ki agar main yih khushí se karún, to phal páúngá: par agar ná-khushí se, taubhí mukhtárí mujhe sompí gaí hai.

18 Pas to mujhe kyá phal miltá hai? Yih, ki jab main Injíl kí manádí karún, Masíh kí khushkhabarí ko be-muzd thahráún, táki main apne is ikhtiyár ko, jo Injíl ke sabab se hai, bejá taur par isti'amál na karún.

19 Kyúnki main ne, báwujúde ki sab se ázád hún, áp ko sab ká gulám thahráyá, táki main bahuton ko naf'a men páún.

20 Main Yahúdíon ke darmiyán Yahúdí sá thá, táki main Yahúdíon ko naf'a men páún; sharí'atwálon men main sharí'atwálá baná, táki sharí'atwálon ko naf'a men páún;

21 Aur be-sharí'at logon men be-sharí'at sá, (har chand main Khudá ke nazdík be-sharí'at nahín húá, balki Masíh kí sharí'at ká tábi' thá,) táki main be-sharí'at logon ko naf'a men páún.

22 Kamzoron men main kamzor sá thá, táki kamzoron ko naf'a men páún; main sab ádmíon ke wáste sab kuchh baná, táki har ek tarah se kitnon ko bacháún.

23 Aur main yih Injíl ke wáste kartá hún, táki main tumháre sáth us men sharík hoún.

24 Kyá tum nahín jánte ho, ki akháre men jab daurte hain, to sab daurte hain, par bází ek hí pátá hai? Pas tum aisá dauro, ki tum hí jíto.

25 Aur har ek kushtígír sab báton ká parhez rakhtá hai. So we us táj ke liye jo fání hai; aur ham wuh táj páne ke, jo gairfání hai, yih karte hain.

26 So main daurtá hún, par bethikáne nahín; main ghúse lartá hún, par us kí mánind nahín, jo hawá ko mártá hai:

27 Balki main apne badan ko píse dáltá hún; aur bándhke ghasíte liye phirtá hún, na howe, ki main auron ko manádí karke áp ná-maqbúl thahrún.

X BÁB.

1 PAR, ai bháío, main nahín cháhtá, ki tum is se náwáqif raho, ki hamáre bápdáde sab bádal ke níche the, aur we sab samundar men se hokar nikal gae;

2 Aur sabhon ne us bádal aur samundar men Músá ká baptisma páyá;

3 Aur sabhon ne ek hí rúhání khurák kháí;

4 Aur sabhon ne ek hí rúhání pání piyá: kyúnki unhon ne us rúhání Chatán men se jo un ke sáth chalí, pání piyá: aur wuh Chatán Masíh thí.

5 Par un men bahuton se Khudá rází na thá, aur we bayábán men máre pare.

6 Ye sáre májare hamáre wáste namúna húe, táki ham burí chí-

zon kí khwáhish na karen, jaise unhon ne kí.

7 Aur tum butparast na bano, jis tarah un men kaí ek the, jaisá likhá hai, ki Yih qaum kháne píne baithí, phir náchne uthí.

8 Aur ham harámkárí na karen, chunánchi un men se kaí ek ne kí, aur ek hí din men teís hazár máre pare.

9 Aur ham Masíh ká imtihán na karen, chunánchi un men se ba'zon ne kiyá, aur sámpon se halák húe.

10 Aur tum mat kurkuráo, chunánchi un men se kaí ek kurkuráe, aur halák karnewále se halák húe.

11 Ye sab wáqi'át jo un ko húín, namúna húín: aur hamárí nasíhat ke wáste, jo ákhirí zamáne men hain, likhí gaín.

12 Pas jo koí áp ko qáim samajhtá hai, so khabardár rahe, aisá na ho ki gir pare.

13 Tum kisí imtihán men siwá us ke jo aur insán se kiyá játá hai nahín pare, aur Khudá wafádár hai, ki wuh tum ko tumhárí táqat se ziyáda imtihán men parne na degá, balki wuh imtihán ke sáth nikal jáne kí ráh bhí thahrá degá, táki tum bardásht kar sako.

14 Pas, ai mere piyáro, tum butparastí se bhágo.

15 Main tum se yún boltá hún, jaise 'aqlmandon se; so, jo main kahtá hún jáncho.

16 Yih barakat ká piyála jis par ham barakat mángte hain, kyá Masíh ke lahú kí sharákat nahín? Yih rotí jo ham torte hain, kyá Masíh ke badan kí sharákat nahín hai?

17 Kyúnki harchand ham bahut se hain par milke ek rotí, aur ek tan hain: is liye ki ham sab ek hí rotí men sharík hain.

18 Un par, jo jism ke rú se Isráelí hain, nazar karo; kyá we, jo qurbání khánewále hain, qurbángáh ke sharík nahín?

19 Pas main kyá kahtá hún? ki but kuchh chíz hai, yá buton kí qurbání kuchh chíz hai?

20 Balki yih kahtá, ki gair qaumen jo qurbání kartí hain, Shayátín ke liye kartí hain, na Khudá ke liye: aur main nahín cháhtá, ki tum Shayátín ke sharík ho.

21 Tum Khudáwand ká piyála, aur Shayátín ká piyála, pí nahín sakte; tum Khudáwand ke dastarkhwán, aur Shayátín ke dastarkhwán, donon par sharík nahín hosakte.

22 Kyá ham Khudáwand ko gairat diláte hain? kyá ham us se zoráwar hain?

23 Sab kuchh mere liye halál hai, par sab kuchh fáidamand nahín: sab kuchh mujhe halál hai, par sab kuchh taraqqí nahín bakhshtá.

24 Koí apní bihtarí na dhúndhe, balki har ek dúsre kí bihtarí cháhe.

25 Jo kuchh qassábon kí dúkánon men biktá hai, so kháo, aur díní imtiyáz karke kuchh na púchho:

26 Kyúnki zamín aur us kí ma'múrí Khudáwand kí hai:

27 Phir agar be-ímánon men se koí tumhárí da'wat kare, aur tum qabúl karo, to jo kuchh tumháre sámhne rakhá jáwe, kháo, aur díní imtiyáz karke kuchh na púchho.

28 Par agar koí tumhen kahe, ki yih buton kí qurbání hai, to us kí khátir jis ne jatáyá, aur imtiyáz i dín ke sabab mat kháo: ki zamín aur us kí ma'múrí Khudáwand kí hai:

29 Imtiyáz karná hai usí dúsre ke liye aur na apne liye: ki káhe ko dúsre kí samajh merí ázádagí ko khalal kare?

30 Aur agar main shukr karke khátá hún, to jis chíz par shukr kartá hún, us ke sabab kis liye badnám hún?

31 Pas, tum kháte yá píte, yá jo kuchh karte ho, sab Khudá ke jalál ke liye karo.

32 Tum na Yahúdíon, na Yú-

náníon, na Khudá kí kalísiye ko thokar ke bá'is ho:

33 Chunánchi main sab báton men sab ko rází rakhtá hún, aur apná nahín, balki bahuton ká fáida dhúndhtá hún, táki we naját páwen.

XI BÁB.

1 TUM mere pairau ho, jaise main bhí Masíh ká hún.

2 Aur ai bháío, main tumhárí ta'ríf kartá hún, ki tum har bát men mujhe yád rakhte ho, aur un qánúnon ko hifz karte ho, jis tarah se main ne tumhen sompe hain.

3 Par main cháhtá hún, ki tum jáno, ki har ek mard ká sir Masíh hai, aur 'aurat ká sir mard, aur Masíh ká sir Khudá.

4 Jo mard du'á yá nubúwat karte waqt apne sir ko dhámptá hai, wuh apne sir ko behurmat kartá.

5 Aur har 'aurat jo bagair sir dhámpe du'á yá nubúwat kartí, so apne sir ko behurmat kartí hai, kyúnki yih us ke sir múndne ke barábar hai.

6 Kyúnki agar 'aurat orhní na orhe, to us kí chotí bhí kat jáwe; par agar 'aurat chotí kátne, yá sir múndne se behurmat hotí hai, to orhní orhe.

7 Mard ko na cháhiye ki apne sir ko dhámpe, ki wuh Khudá kí súrat aur us ká jalál hai, par 'aurat mard ká jalál hai.

8 Is liye ki mard 'aurat se nahín, balki 'aurat mard se hai.

9 Aur mard 'aurat ke liye nahín, balki 'aurat mard ke liye paidá húí.

10 Pas cháhiye ki 'aurat firishton ke sabab apne sir ko dhámp rakhe.

11 Magar Khudáwand men na mard 'aurat ke bagair hai, na 'aurat mard ke bagair.

12 Kyúnki jaisá 'aurat mard se hai, waisá hí mard bhí 'aurat ke wasíle se hai, par sab Khudá se hain.

13 Tum áp hí tajwíz karo; kyá munásib hai, ki 'aurat bagair sir dhámpe Khudá se du'á mánge?

14 Kyá tabí'at se tum ko nahín ma'lúm hotá, ki agar mard chotí rakhe, to us kí behurmatí hai?

15 Par agar 'aurat ke lambe bál hon, to us kí zínat hai: kyúnki bál use parde ke wáste diye gaye.

16 Lekin agar koí takrárí ho, to ma'lúm rahe, ki na hamárá, na Khudá kí kalísiyáon ká yih dastúr hai.

17 Aur jo main ab tumhen kahtá hún, is men tumhárí ta'ríf nahín kartá, ki tum jab jam'a hote ho, to us men tumhárí kuchh bhaláí nahín, balki buráí hai.

18 Main suntá hún, ki jis waqt tum kalísiye men jam'a hote ho, tumháre bích ikhtiláf hote hain; aur main us ko thorá sá sach jántá hún.

19 Kyúnki zarúr hai, ki tumháre bích bid'aten bhí ho jáwen, táki we, jo tum men maqbúl hain, záhir ho jáwen.

20 Phir jo tum ek hí maqám men jam'a hote ho, yih 'Ashá e Rabbání kháne ke liye nahín hai.

21 Kyúnki kháne ke waqt har ek pahle apná hí kháná khá letá hai: aur koí bhúkhá rah játá, aur koí mast hotá hai.

22 Kyá tum kháne píne ke liye ghar nahín rakhte ho? yá Khudá kí kalísiye ko náchíz jánte ho, aur muhtájon ko sharminda karte ho? Ab main tum se kyá kahún? kyá tumhárí ta'ríf karún? Main is men tumhárí ta'ríf nahín karne ká.

23 Kyúnki main ne yih bát Khudáwand se pái, aur tumhen bhí sompí, ki Khudáwand Yisú' ne, jis rát ki pakarwáyá gayá, rotí lí:

24 Aur shukr karke torí, aur kahá, ki Lo, kháo, yih merá badan hai, jo tumháre liye torá játá hai: tum merí yádgárí ke liye yih kiyá karo.

25 Aur isí tarah us ne kháne ke

ba'd piyála bhí liyá, aur kahá, ki Yih piyála wuh nayá 'ahd hai, jo mere lahú se hai; jab jab tum pío merí yádgárí ke liye yún karo.

26 Kyúnki jab jab tum yih roṭí kháte, aur yih piyála píte ho, to tum Khudáwand kí maut ko, jab tak ki wuh áwe, jatáte rahte ho.

27 Is wáste jo koí námunásib taur se yih roṭí kháwe, yá Khudáwand ká piyála píwe, to wuh Khudáwand ke badan aur lahú ká gunahgár hogá.

28 Pas ádmí pahle áp ko jánche, aur yúnhí is roṭí men se kháwe, aur is piyále se píwe.

29 Kyúnki jo námunásib taur se khátá aur pítá hai, so Khudáwand ke badan ká liház na karke apní sazá khátá aur pítá hai.

30 Isí sabab se tum men bahutere kamzor aur bímár hain, aur kitne so gae.

31 Agar ham apne taín jánchte, to sazá na páte.

32 Aur Khudáwand hamen sazá deke tarbiyat kartá hai, tá na howe ki ham dunyá ke sáth sazá ke hukm men sharík howen.

33 Pas ai mere bháío, jab tum kháne ke liye jam'a ho, to ek dúsre kí ráh dekho.

34 Aur agar koí bhúkhá ho to apne ghar men kháwe, na ho ki tum sazá páne ko jam'a ho. Ab jo kuchh báqí hai, so main áke durust karúngá.

XII BÁB.

1 AI bháío, main nahín cháhtá ki tum rúhání ni'amaton kí bábat be-khabar raho.

2 Tum jánte ho, ki tum gair qaum the, aur gúnge buton ke píchhe, jis tarah chaláe gae, chalte the.

3 Pas main tumhen jatátá hún, ki koí nahín, jo Khudá kí Rúh se boltá, Yisú' ko mal'ún kahtá hai: aur koí bagair Rúh i Quds ke Yisú' ko Khudáwand kah nahín saktá hai.

4 Pas, ni'amaten tarah tarah kí hain, par Rúh ek hí hai.

5 Aur khidmaten bhí tarah tarah kí hain, par Khudáwand ek hí hai.

6 Aur tásíren tarah tarah kí hain, par Khudá ek hí hai, jo sabhon men sab kuchh kartá hai.

7 Lekin Rúh ká zuhúr, jo har ek men kiyá játá, fáida i 'ámm ke liye hai.

8 Ek ko Rúh se hikmat kí bát miltí hai; aur dúsre ko usí Rúh se 'ilm kí bát;

9 Aur ba'ze ko usí Rúh se ímán; aur ba'ze ko usí Rúh se changá karne kí ni'amaten;

10 Aur kisí ko karámaton kí qudraten; aur kisí ko nubúwat; aur ba'ze ko rúhon kí pahchán; aur ba'ze ko tarah tarah kí zubánen: aur ba'ze ko zubánon ká tarjuma karná:

11 Lekin wuhí ek Rúh yih sab kuchh kartí hai; aur jaisá cháhtí, har ek ko bánṭtí hai.

12 Kyúnki jis tarah badan ek hai, aur us ke 'azú bahut, aur ek badan ke 'azú milkar, agarchi bahut, ek badan hote hain, Masíh bhí aisá hí hai.

13 Ki ham sab ne kyá Yahúdí, kyá Yúnání, kyá gulám, kyá ázád, ek hí Rúh se ek badan banne ke liye baptisma páyá, aur ham sab ko ek hí Rúh se píne ko diyá gayá.

14 Kyúnki badan men ek 'azú nahín, balki bahut se hain.

15 Aur agar pánw kahe, is liye ki main háth nahín, main badan ká nahín; to kyá wuh is sabab se badan ká nahín hai?

16 Aur agar kán kahe, is liye ki main ánkh nahín, main badan ká nahín; to kyá wuh is sabab se badan ká nahín?

17 Agar sárá badan ánkh hotá, to sunná kahán hotá? aur agar sab sunná hotá, to súnghná kahán?

18 Par ab Khudá ne har ek 'azú ko badan men apní marzí ke muwáfiq rakhá.

19 Par agar we sab ek hí 'azú hote, to badan kahán hotá?

20 Par ab bahut se 'azú hain, lekin badan ek hai.

21 Ánkh háth se nahín kah saktí, ki main terí muhtáj nahín: aur sir bhí pánw se nahín kah saktá, ki main tumhárá muhtáj nahín.

22 Balki badan men we 'azú, jo kamzor ma'lúm hote hain, bahut zarúr hain:

23 Aur badan ke un 'azúon ko, jinhen ham zalíl jánte hain, unhín ko ziyáda 'izzat dete hain; aur hamáre be-daul 'azú bahut khush-daul ho játe hain.

24 Kyúnki hamáre khush-daul 'azú us ke muhtáj nahín: par Khudá ne zalíl 'azúon ko ziyáda hurmat deke badan ko murakkab kiyá:

25 Táki judáí badan men na howe, balki sáre 'azú ápas men ek dúsre ke ham-dard rahen.

26 Aur agar ek 'azú kuchh dukh pátá hai, to sáre 'azú us ke sáth dukh páte hain; aur agar ek 'azú 'izzat páwe, to sáre 'azú us ke sáth khush hote hain.

27 Tum milke Masíh ke badan ho, aur judá judá 'azú ho.

28 Aur kalísiye men Khudá ne kitnon ko muqarrar kiyá, pahle rasúlon ko, dúsre nabíon ko, tísre ustádon ko, ba'd us ke karámaten, tab changá karne kí qudraten, madadgárián, peshwáíán, tarah tarah kí zubánen.

29 Kyá sab rasúl hain? kyá sab nabí hain? kyá sab ustád hain? kyá sab karámaten dikháte hain?

30 Kyá sab ko changá karne kí qudrat hai? kyá tarah tarah kí zubánen sab bolte hain? kyá sab tarjuma karte hain?

31 Tum achchhí se achchhí ni'amaton ke mushtáq raho, par main ek aur ráh jo un se kahín bihtar hai, tumhen batlátá hún.

XIII BÁB.

1 AGAR main ádmí yá firishton kí zubánen bolún, aur muhabbat na rakhún, to main thanthanátá pítal, yá jhanjhanátí jhánjh hún.

2 Aur agar main nubúwat karún, aur agar main gaib kí sab báten aur sáre 'ilm jánún, aur merá ímán kámil ho, yahán tak ki main pahápon ko chaláún, par muhabbat na rakhún, to main kuchh nahín hún.

3 Aur agar main apná sárá mál khairát men de dálún, yá agar main apná badan dún, ki jaláyá jáe, par muhabbat na rakhún, to mujhe kuchh fáida nahín.

4 Muhabbat sábir hai, aur muláim hai; muhabbat dáh nahín kartí; muhabbat shekhí nahín kartí, aur phúltí nahín,

5 Be-mauqa' kám nahín kartí, khudgaraz nahín, gussawar nahín, badgumán nahín;

6 Ná-rástí se khush nahín, balki rástí se khush hai;

7 Sab báton ko pí játí hai, sab kuchh báwar kartí hai, sab chíz kí ummed rakhtí hai, sab kí bardásht kartí hai.

8 Muhabbat kabhí játí nahín rahtí: agar nubúwaten hain, to mauqúf hongí; agar zubánen hain, to band ho jáengí; agar 'ilm hai, to láhásil ho jáegá.

9 Kyúnki hamárá 'ilm náqis hai, aur hamárí nubúwat ná-tamám.

10 Par jab kamál áwegá, to náqis nest ho jáegá.

11 Jab main larká thá, tab merí bolí larke kí sí, aur mizáj larke ká sá, aur samajh larke kí sí thí: par jab jawán húá, tab main ne larkái se háth utháyá.

12 Ki ab ham áíne se dhundhlá sá dekhte hain; par us waqt rúbarú dekhenge; is waqt merá 'ilm náqis hai, par us waqt main is tarah jánúngá, jis tarah wuh mujhe jántá hai.

13 Ab to ímán, ummed, muhab-

bat, ye tínon maujúd hain; par un men jo baṛhkar hai, so muhabbat hai.

XIV BÁB.

1 MUHABBAT ká píchhá karo, aur rúhání ni'amaton kí árzú rakho, khusúsan us kí, ki tum nubúwat karo.

2 Kyúnki jo begání zubán boltá hai, wuh ádmíon se nahín, balki Khudá se boltá hai, ki koí nahín samajhtá, agarchi wuh rúh se bhed kí báten boltá hai.

3 Par jo nubúwat kartá hai, so ádmíon se, un kí taraqqí, aur nasíhat, aur tasallí ke liye, boltá hai.

4 Jo begání zubán men boltá hai, so apní taraqqí kartá hai; par jo nubúwat kartá hai, kalísiye kí taraqqí kartá hai.

5 Main cháhtá hún, ki tum sab tarah tarah kí zubánen bolo, par kháss kar cháhtá hún, ki nubúwat karo: ki nubúwat karnewálá us se jo tarah tarah kí zubánen boltá hai, baṛá hai, agar wuh tarjuma is liye na kare, ki kalísiyá taraqqí páwe.

6 Ab, ai bháío, agar main tarah tarah kí zubánen boltá húá tumháre pás áún, aur ilhám kí, yá 'ilm, yá nubúwat, yá ta'lím kí báten tum se na kahún, to tum ko mujh se kyá fáida hogá?

7 Chunánchi beján chízen jin se áwázen nikaltí hain, jaise turhí, yá barbat, agar un ke bolon men tafáwut na ho, to jo phúnká yá bajáyá játá hai, kyúnkar bújhá jáegá?

8 Aur agar narsinge ke bol dubdhe ke sáth hon, to kaun áp ko laṛáí ke liye taiyár karegá?

9 Waise hí tum bhí agar zubán se wázih bát na bolo, to jo kahá játá hai, kyúnkar samjhá jáegá? tum hawá se bak bak karnewále ṭhahroge.

10 Kitní kitní zubánen tarah tarah kí dunyá men aglab na hongí, aur un men se koí bema'ní nahín.

11 Par agar wuh zubán mujhe na átí ho, to main bolnewále ke áge ajnabí ṭhahrúngá, aur bolnewálá mere áge.

12 Pas jab ki tum rúhání ni'amaton kí árzú rakhte ho, to aisí baṛhtí cháho, táki kalísiye kí taraqqí kar sako.

13 Chunánchi wuh jo begání zubán men boltá hai, du'á mánge, ki tarjuma bhí kar sake.

14 Kyúnki agar main kisí begání zubán men du'á mángún, to merí rúh du'á mángtí hai, par merí 'aql bekár hai.

15 Pas main kyá karún? main rúh se du'á mángúngá, aur 'aql se bhí du'á mángúngá: aur main rúh se gáúngá, aur 'aql se bhí gáúngá.

16 Nahín to agar tú rúh se barakat kí bát bole, to wuh jo anpaṛhe kí jagah men baiṭhá hai, terí shukrguzárí men Ámín kyúnkar kahegá? is wáste ki jo kuchh tú kahtá hai, wuh use nahín jántá.

17 Tú to achchhí tarah shukr kartá hai, par dúsrá taraqqí nahín pátá.

18 Main apne Khudá ká shukr kartá hún, ki tum sabhon se ziyáda zubánen boltá hún:

19 Lekin main kalísiye men pánch báten apní 'aql se bolná, us níyat se ki auron ko sikháún, un das hazár báton se, jo kisí begání zubán men bolún, ziyáda pasand kartá hún.

20 Ai bháío, tum 'aql men laṛke na bane raho; tum badí men laṛke raho, par 'aql men jawán ho.

21 Sharí'at men likhá hai, ki Khudáwand kahtá hai, main begání zubán, aur begáne honṭhon se is qaum ke sáth bolúngá, tau bhí we merí na sunenge.

22 Pas tarah tarah kí zubánen ímándáron ke liye nahín, balki be-ímánon ke wáste nishán hai: par nubúwat be-ímánon ke liye nahín, balki ímándáron ke liye hai.

23 Pas agar sárí kalísiyá ek muqám men jam'a ho, aur sab ke sab tarah tarah kí zubánen bolen, aur anparhe yá be-ímán log andar áwen, to kyá we na kahenge, ki ye díwáne hain?

24 Par agar sab nubúwat karen, aur koí be-ímán, yá anparhon men se koí andar á jáwe, to har ek kí bát se qáil hogá, har ek se parakhá jáegá:

25 Aur yún us ke dil ke bhed sab záhir honge; tab wuh munh ke bhal girke Khudá ko sijda karegá, aur kahegá, ki Khudá be-shakk tumháre bích hai.

26 Pas, ai bháío, kyá hai? ki jab tum ikatthe hote ho, to tum men har ek ke sáth zabúr, yá koí ta'lím, yá begání zubán, yá ilhám, yá tarjuma hai. Cháhiye ki sab kuchh díndárí men taraqqí ke liye howe.

27 Agar koí begání zubán men bole, to do do, aur niháyat tín tín ek ek karke bolen; aur ek shakhs tarjuma kare.

28 Par agar koí tarjuma karnewálá na ho, to wuh kalísiye men chupká rahe, aur apne aur Khudá se bole.

29 Nabíon men se do yá tín bolen, aur báqí tajwíz karen.

30 Par agar koí bát dúsre par jo baithá hai khul jáwe, to pahlá chupká rahe.

31 Kyúnki tum sab ke sab ek ek karke nubúwat kar sakte ho, táki sab síkhen, aur sab tasallí páwen.

32 Aur nabíon kí rúhen nabíon ke tábi' hain.

33 Kyúnki Khudá be-intizámí ká bání nahín, par salámatí ká hai, jaisí muqaddas logon kí sárí kalísiyáon men hai.

34 Tumhárí 'auraten kalísiye men chupkí rahen, ki unhen bolne ká hukm nahín hai, balki cháhiye ki farmánbardár rahen, jis tarah sharí'at men bhí likhá hai.

35 Aur agar we kuchh síkhá cháhen, to ghar men apne khasam se púchhen; kyúnki sharm kí bát hai, ki 'auraten kalísiye men bolen.

36 Kyá? Khudá ká kalám tumhín se niklá? yá sirf tumhín tak pahunchá hai?

37 Agar koí apne taín nabí yá rúhání jáne, to cháhiye ki wuh iqrár kare, ki yih báten, jo main tumhen likhtá hún, Khudáwand ke ahkám hain.

38 Aur agar koí na jáne, to na jáne.

39 Garaz, ai bháío, nubúwat karne kí árzú rakho, lekin tarah tarah kí zubánen bolne se man'a na karo.

40 Sárí báten durustí aur tartíb ke sáth howen.

XV BÁB.

1 AB, ai bháío, main tumhen usí Injíl kí bát jatátá hún, jis kí khushkhabarí main ne tumhen dí, aur tum ne páí, aur us par qáim ho;

2 Usí ke sabab tum bach bhí játe ho, agar wuh khushkhabarí, jo main ne tumhen dí, yád rakho; nahín to tumhárá ímán láná befáida hai.

3 Kyúnki main ne auwal báton men wuhí tum ko sompí, jo main ne bhí páí, ki jaisá nabíon kí kitábon men likhá hai, Masíh hamáre gunáhon ke wáste múá;

4 Aur gárá gayá, aur tísre din kitábon ke muwáfiq jí uthá:

5 Aur Kefás ko, aur us ke ba'd bárahon ko, dikhái diyá:

6 Ba'd us ke pánch sau bháí se ziyáda the, jinhen wuh ekbára dikhái diyá; aksar un men se ab tak maujúd hain, par kaí ek so gae.

7 Phir Ya'qúb ko dikhái diyá; phir sáre rasúlon ko.

8 Aur sab ke píchhe mujh ko, jo adh-úre dinon ká paidá hún, dikhái diyá.

9 Ki main rasúlon men sab se chhoṭá hún, aur is láiq nahín, ki rasúl kahláún, is wáste ki main ne Khudá kí kalísiye ko satáyá.

10 Par main jo kuchh hún, Khudá ke fazl se hún; aur us ká fazl jo mujh par húá, so befáida na húá, par main ne un sab se ziyáda mihnat kí; na main ne, balki Khudá ke fazl ne, jo mere sáth thá.

11 Pas kyá main, kyá we, aisí manádí karte hain, aur tum waisá hí ímán láe ho.

12 Ab agar manádí kí játí hai, ki Masíh murdon men se jí uṭhá, to tum men se kaí ek kyún kahte hain, ki murdon kí qiyámat na hogí?

13 Jab murdon kí qiyámat nahín, to Masíh bhí nahín jí uṭhá:

14 Aur agar Masíh nahín uṭhá, to hamárí manádí 'abas hai, aur tumhárá ímán bhí 'abas.

15 Aur ham Khudá ke jhúṭhe gawáh bhí ṭhahre; kyúnki ham ne Khudá kí bábat gawáhí dí, ki us ne Masíh ko phir jiláyá hai: jis ko us ne nahín uṭháyá, agar murde nahín uṭhte.

16 Kyúnki agar murde nahín uṭhte to Masíh bhí nahín uṭhá:

17 Aur agar Masíh nahín uṭhá, to tumhárá ímán befáida hai; tum ab tak apne gunáhon men giriftár ho.

18 Phir we bhí jo Masíh men hoke so gae hain, so nest húe.

19 Agar ham sirf isí zindagí men Masíh se ummed rakhte hain, to ham sáre ádmíon se kambakht hain.

20 Par ab Masíh to murdon men se jí uṭhá hai, aur un men jo so gae hain pahlá phal húá.

21 Ki jab ádmí ke sabab se maut hai, to ádmí hí ke sabab se murdon kí qiyámat bhí hai.

22 Ki jaisá Ádam ke sabab se sab marte hain, waisá hí Masíh ke sabab se sab jiláe jáenge.

23 Lekin har ek apní apní naubat men: pahlá phal Masíh; phir we jo Masíh ke hain, us ke áne par.

24 Ba'd us ke ákhirat hai, tab wuh bádsháhat Khudá ke, jo Báp hai, supurd karegá, aur sárí hukúmat aur sáre ikhtiyár o qudrat ko nest kar degá.

25 Kyúnki jab tak ki wuh sáre dushmanon ko apne pánwon tale na láwe, zarúr hai ki saltanat kare.

26 Maut bhí, jo ákhirí dushman hai, nest hogí.

27 Ki us ne sab kuchh us ke pánwon tale kar diyá hai. Magar jab ki wuh kahtá hai, ki sab kuchh us ke tábi' men kar diyá, to záhir hai, ki wuhí alag rahá, jis ne sab kuchh us ke tábi' men kar diyá.

28 Aur jab sab kuchh us ke tábi' men áwegá, tab Beṭá áp hí us ká tábi'dár hojáwegá, jis ne sab chízen us ke tábi' men kar dín, táki Khudá sab men sab kuchh howe.

29 Nahín to we jo ki murdon ke úpar baptisma páte hain, so kyá karenge? agar murde mutlaq na uṭhen, to kyún murdon ke úpar baptisma páte hain?

30 Aur phir ham kyún har gharí khatre men paṛe hain?

31 Mujhe tumháre is fakhr kí, jo hamáre Khudáwand Masíh Yisú' se hai, qasam, ki main har roz martá hún.

32 Agar main ádmí kí tarah Afasús men darindon ke sáth laṛá, to mujhe kyá fáida, agar murde na uṭhen? pas áo, kháwen, píwen, ki kal ke din marenge.

33 Fareb na kháo: burí suhbaten achchhí 'ádaton ko bigáṛtí hain.

34 Tum rástí karne ke liye jágo, aur gunáh na karo; ki kitnon men Khudá kí pahchán nahín hai: main tumhen sharm diláne ko yih kahtá hún.

35 Sháyad koí kahe, ki Murde kis tarah uṭhte hain? aur kis jism men áte hain?

36 Ai nádán, jo chíz tú botá

hai, agar wuh na mare, to kabhí jiláí na jáegí:

37 Aur yih jo tú botá hai, wuh jism nahín hai, jo howegá, balki nirá ek dána hai, khwáh gehún, khwáh kuchh aur ká:

38 Par Khudá us ko jaisá us ne cháhá ek jism detá hai, aur har ek bíj ká ek kháss jism hai.

39 Sáre jism ek tarah ke jism nahín: balki ádmíon ká jism aur hai, chárpáe ká aur hai, machhlíon ká aur hai, parindon ká aur.

40 Aur ásmání jism bhí hain, aur khákí bhí hain: par ásmáníon ká jalál aur hai, khákíon ká aur.

41 Áftáb ká jalál aur hai, aur máhtáb ká jalál aur, aur sitáron ká jalál aur hai: ki sitára sitáre se jalál kí ba nisbat farq rakhtá hai.

42 Murdon kí qiyámat bhí aisí hí hai. Wuh faná men boyá játá, aur baqá men uthtá hai:

43 Be-hurmatí men boyá játá hai, aur jalál men uthtá hai; kamzorí men boyá játá hai, qudrat men uthtá hai:

44 Haiwání jism boyá játá hai, aur rúhání jism uthtá hai. Ek haiwání jism hai, aur ek rúhání jism.

45 Chunánchi likhá hai ki pahlá ádmí, ya'ne Ádam, jítí ján húá; aur pichhlá Ádam jilánewálí rúh húá.

46 Lekin rúhání pahle na thá, balki jismání; ba'd us ke rúhání.

47 Pahlá ádmí zamín se khákí hai: dúsrá ádmí Khudáwand ásmán se hai.

48 Jaisá khákí, waise we bhí jo khákí hain: aur jaisá ásmání, waise we bhí jo ásmání hain.

49 Aur jis tarah ham ne khákí kí súrat páí hai, ham ásmání kí súrat bhí páwenge.

50 Ai bháío, main ab yih kahtá hún, ki jism aur khún Khudá kí bádsháhat ke wáris nahín ho sakte, aur na fání baqá ká wáris ho saktá hai.

51 Dekho, main tumhen ek bhed kí bát kahtá hún; ki ham sab soenge nahín, par ham sab badal jáenge,

52 Ek dam men, ek pal men, pichhlá narsingá phúnkte waqt: ki narsingá to phúnká jáegá, aur murde uthke gairfání honge, aur ham badal jáenge.

53 Kyúnki zarúr hai, ki yih fání baqá ko pahine, aur yih marnewálá hamesha kí zindagí ko pahine.

54 Aur jab yih fání gairfání ko, aur yih marnewálá hamesha kí zindagí ko pahin chukegá, tab wuh bát, jo likhí hai, púrí hogí, ki Fath ne maut ko nigal liyá.

55 Ai maut, terá dank kahán? Ai qabr, terí fath kahán?

56 Maut ká dank gunáh hai: aur gunáh ká zor sharí'at hai.

57 Par shukr Khudá ká, jis ne hamen hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke wasíle fath bakhshí.

58 Pas, ai mere 'azíz bháío, tum sábit-qadam aur páedár raho, aur Khudáwand ke kám men hamesha taraqqí karte raho, yih jánkar, ki tumhárí mihnat Khudáwand men befáida nahín hai.

XVI BÁB.

1 Ab us chande kí bábat jo muqaddas logon ke wáste hai, jaisá main ne Galatiya kí kalísiyáon ko hukm kiyá, waisá tum bhí karo.

2 Ki har hafta ke pahle din tum men se har koí apní ámdaní ke muwáfiq, jahán tak ba khair húí, kuchh jam'a karke apne pás rakhe, táki jab main áún, to chandá karná na pare.

3 Aur main áke unhen, jin ko tum apne dastkhatton se mu'atabar thahráoge, tumháre faiz ká phal Yarúsalam men lejáne ko bhejúngá.

4 Aur agar merá hí jáná bhí munásib hogá, to we mere sáth jáenge.

5 Aur jab main Maqadúniya

men hoke niklúngá, ki albatta Maqadúniya men sair karke jáúngá, tab tumháre pás áúngá.

6 Sháyad main tumháre pás ṭhahrún, balki jáṛá bhí káṭún, táki tum mujhe áge jahán merá jáná ho rawána kar do.

7 Ki main nahín cháhtá, ki ab ráh men tumhárí muláqát karún, par ummedwár hún ki agar Khudáwand ijázat de, to kuchh din tumháre pás rahún.

8 Aur main Pantekust ke din tak Afasús men rahúngá.

9 Ki ek baṛá darwáza jis se ek baṛe kám men dakhl pátá mere liye khulá hai, aur mukhálif bahut se hain.

10 Aur agar Timtáús áwe, to us kí khabar lo, tá ki wuh tumháre pás bekhauf rahe, ki wuh merí tarah Khudáwand ká kám kartá hai.

11 Pas koí us ko haqír na jáne; balki tum us ko salámat idhar ko rawána kíjiyo, ki mere pás pahunche: kyúnki main ráh dekhtá hún, ki wuh bháíon samet áwe.

12 Rahá Apallús bháí, so main ne us se bahut iltimás kiyá, ki wuh tumháre pás bháíon ke sáth jáe; par us ká iráda ab ke mutlaq na thá, ki jáwe; par jab fursat páwegá, to jáwegá.

13 Jágte raho, ímán men qáim ho, mardánagí karo, zoráwar ho.

14 Tumhárí sab báten muhabbat ke sáth hon.

15 Ab, ai bháío, main tum se 'arz kartá hún, (ki tum Stafanás ke khándán ko jánte ho, ki wuh Akhaia ká pahlá phal hai, aur we muqaddas logon kí khidmat karne ko musta'idd rahe hain,)

16 So tum aise logon ke aur har ek ke, jo kám aur mihnat men hamáre sharík hon, farmánbardár raho.

17 Aur main Stafanás, aur Fortúnátus, aur Akháikús ke áne se khush hún; kyúnki unhon ne tum se jo kam húá, so bhar diyá.

18 Ki unhon ne merí, aur tumhárí rúh ko táza kiyá, is liye tum aison ko máno.

19 Aur Asia kí kalísiyáen tumhen salám kahtí hain; aur Aqulá aur Prisqilla kalísiye samet, jo un ke ghar men hai, tumhen Khudáwand ke wáste bahut bahut salám kahte hain.

20 Sáre bháí tumhen salám kahte hain; tum pák bosa leke ápas men salám karo.

21 Salám mujh Púlús ká apne háth se.

22 Agar koí Khudáwand Yisú' Masíh se muhabbat nahín rakhtá, wuh haram kiyá jáwe: Máránátá.

23 Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par howe.

24 Merí muhabbat tum sab ke sáth Masíh Yisú' men ho. Ámín.

PÚLÚS KÁ DÚSRÁ ḲHATT QURINTÍOṆ KO.

1. BÁB.

1 PÚLÚS kí jo Ḳhudá kí marzí se Yisú' Masíh ká rasúl hai, aur bháí Timtáús kí jánib se Ḳhudá kí kalísiye ko jo Qurintus meṉ hai, un sab muqaddas logoṉ samet, jo tamám Aḳhaia meṉ haiṉ:

2 Fazl aur salámatí hamáre Báp Ḳhudá aur Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumháre liye howe.

3 Mubárak hai wuh Ḳhudá, jo hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká Báp, aur rahmatoṉ ká bání, aur sárí tasallí ká Ḳhudá hai;

4 Wuhí hamárí har ek musíbat meṉ ham ko tasallí detá hai, táki ham us hí tasallí ke sabab, jo hameṉ Ḳhudá se miltí hai, un ko bhí jo kisí tarah kí musíbat meṉ haiṉ, tasallí de sakeṉ.

5 Kyúṉki jis tarah Masíhí dukh ham par baṛhte játe haiṉ, usí tarah hamárí tasallí bhí Masíh ke sabab se baṛhtí hai.

6 Aur ham agar musíbat uṭháte haiṉ, to tumhárí tasallí aur naját ke wáste hai, jo tumháre un dukhoṉ kí, jinheṉ ham bhí sahte haiṉ, bardásht karne se asar kartí hai; aur agar ham tasallí páte haiṉ, to tumhárí tasallí aur naját ke wáste hai.

7 Aur hamárí ummed tumhárí bábat mazbút hai; ki ham jánte haiṉ, ki jis tarah tum dukhoṉ meṉ sharík ho, us hí tarah tasallí meṉ bhí hoge.

8 Kyúṉki, ai bháío, ham nahíṉ cháhte, ki tum hamárí us musíbat se, jo Asia meṉ ham par paṛí, náwáqif raho, ki ham táqat se báhar bahut hí dab gae, yaháṉ tak ki ham ne zindagí se bhí háth dhoyá:

9 Balki apne úpar qatl ká hukm yaqín kar chuke the, táki ham na apná balki Ḳhudá ká, jo murdoṉ ko jilátá hai, bharosá rakheṉ:

10 Us ne ham ko aisí baṛí halákat se chhuṛáyá, aur chhuṛátá bhí hai, aur ham ko us se yih ummed hai, ki wuh áge ko bhí chhuṛáwegá;

11 Aur tum bhí milke du'á se hamáre madadgár ho, táki us ni'amat ke sabab jo bahut se logoṉ kí du'á se ham ko milí, bahut se log shukr bhí hamárí taraf se kareṉ.

12 Kyúṉki hamárá faḳhr yih hai, ki hamárá dil gawáhí detá hai, ki ham ne Ḳhudá kí safáí aur sacháí ke sáth, jismání hikmat se nahíṉ, balki Ḳhudá ke fazl se, dunyá meṉ guzrán kí, ḳháss kar tumháre darmiyán.

13 Kyúṉki ham aur báteṉ tumheṉ nahíṉ likhte, magar wuhí jinheṉ tum paṛhte aur mánte ho; aur mujhe ummed hai, ki tum áḳhir tak mánte rahoge;

14 Chunánchi tum ne ham ko bhí ek taur par mán liyá hai, ki ham tumháre faḳhr haiṉ, jaise Ḳhudáwand Yisú' ke din tum bhí hamáre.

15 Aur maiṉ ne isí bharose par pahle tumháre pás áne ká iráda

kiyá, táki tum dúsrí ni'amat páo.

16 Aur phir tum pás hokar Maqadúniya ko jáún, aur Maqadúniya se phir tumháre pás áún, aur ki tum mujhe áge Yahúdiya ko pahunchá do.

17 Pas main ne jo yih iráda kiyá, to kyá halkápan se kiyá? yá jo iráda main kartá hún, so kyá jismání taur par kartá hún, ki hán hán, aur nahín nahín bhí merí bát men ho?

18 Par Khudá e barhaqq jántá hai, ki hamárí jo bát tum se thí, so hán aur nahín na ṭhahrí.

19 Ki Khudá ká Beṭá Yisú' Masíh jis kí manádí ham ne, ya'ne main ne aur Silwánus aur Timtáús ne, tumháre bích kí, so hán aur nahín na ṭhahrá, balki hán us se ṭhahrá.

20 Kyúnki Khudá ke jitne wa'de hain, sab us se hán aur us se Ámín hain, táki hamáre wasíle se Khudá ká jalál záhir ho.

21 Aur jo ham ko tumháre sáth Masíh men qáim kartá hai, aur jis ne ham ko mamsúh kiyá, so Khudá hai;

22 Aur us ne ham par muhr bhí kí, aur Rúh ká bai'ána hamáre dilon men diyá.

23 Garaz, main Khudá ko apne dil par gawáh látá hún, ki main ne tum par rahm kiyá, ki ab tak Qurintus men nahín áyá.

24 Lekin ham tumháre ímán par khudáwandí nahín karte, balki tumhárí khushí ke madadgár hain; kyúnki tum ímán se qáim rahte ho.

II. BÁB.

1 MAIN ne apne dil men yih ṭháná, ki main tumháre pás phirke gamgín na áún.

2 Kyúnki agar main tumhen gamgín karún, to kaun siwá us ke, jise main ne gamgín kiyá, mujhe khush kar saktá hai?

3 Aur main ne tum ko yih likhá hai, tá na howe ki main ákar un se, jin se cháhtá ki main khush houn, gamgín houn; ki tum sabhon kí taraf se mujhe yaqín hai, ki jo merí khushí hai, so wuhí khushí tum sabhon kí hai.

4 Kyúnki main ne barí musíbat aur dilgírí se bahút se ánsú bahá bahákar tumhen likhá; aur is wáste nahín, ki tum gamgín ho, par is wáste ki tum merí us barí muhabbat ko, jo tum se hai, jáno.

5 Aur agar kisí ne gamgín kiyá, to us ne mujhí ko nahín gamgín kiyá, balki ek taur par tum sab ko bhí; main us par ziyáda bojh ḍálne nahín cháhtá hún.

6 Pas, yih ilzám jo bahuteron se uṭháyá, us ke wáste bas hai.

7 So bihtar hai ki tum barkhiláf us ke us ko mu'áf karo, aur tasallí do, tá kahín aisá na ho, ki bahut gam use khá jáe.

8 Is liye main tum se 'arz kartá hún, ki tum us ke sáth apní muhabbat sábit karo.

9 Ki main ne is wáste bhí likhá thá, ki tumhen jánchún, ki tum sárí báton men farmánbardár ho, yá nahín.

10 Jise tum kuchh mu'áf karte ho, use main bhí mu'áf kartá hún: aur main ne jise kuchh mu'áf kiyá, tumhárí khátir se Masíh ke qáim-muqám hokar mu'áf kiyá;

11 Tá na howe ki Shaitán ham par ziyádatí kare, kyúnki ham us kí tadbíron se ná-wáqif nahín hain.

12 Aur jab main Masíh kí Injíl sunáne ko Troás men áyá, aur Khudáwand se mujh par ek darwáza khul gayá,

13 Tab mere dil ko árám na rahá, ki main ne apne bháí Títus ko na páyá; aur un se rukhsat hokar wahán se Maqadúniya men áyá.

14 Ab shukr Khudá ká, jo Masíh men ham ko hamesha fath bakhshtá hai, aur apne 'ilm kí

ḳhushbú ham se har ek jagah záhir karwátá hai.

15 Kyúnki ham Ḳhudá ke áge un ke liye jo bacháe játe hain, aur un ke liye jo halák hote hain, Masíh kí ḳhushbúí hain:

16 Ba'zon ko marne ke liye maut kí bú, aur ba'zon ko jíne ke liye zindagí kí bú hain. Aur kaun in báton ke láiq hai?

17 Ki ham bahuton kí mánind Khudá ke kalám men milauní nahín karte, balki sachái se, aur Ḳhudá kí taraf se, ham Khudá ke huzúr Masíh men hoke bolte hain.

III. BÁB.

1 KYÁ ham phir apní neknámí jatáná shurú' karte hain? yá ham auron kí tarah muhtáj hain, ki neknámí ke ḳhatt tumháre pás láwen, yá tum se neknámí ke ḳhatt lejáwen?

2 Hamárá ḳhatt jo hamáre dilon par likhá hai, tum ho, aur use sáre ádmí jánte, aur paṛhte hain:

3 Ki tum záhir Masíh ke ḳhatt ho, jis ke taiyár karne men ham ḳhidmat karnewále húe, aur wuh siyáhí se nahín balki zinda Ḳhudá kí Rúh se, aur patthar kí taḳhtíon par nahín, balki dil kí taḳhtíon par jo gosht kí hain, likhá gayá hai.

4 Aur ham aisá bharosá Masíh kí ma'rifat Ḳhudá par rakhte hain:

5 Isliye nahín ki ham láiq hain, ki áp se kuchh ḳhiyál bhí kar saken; balki hamárí liyáqat Ḳhudá se hai;

6 Jis ne ham ko yih liyáqat bhí dí hai, ki ham naye 'ahd ke ḳhádim howen; harf ke nahín, balki Rúh ke; kyúnki harf már ḍáltá, par Rúh jilátí hai.

7 Aur agar maut kí wuh ḳhidmat, jo harfí aur pattharon par khodí gaí thí, aise jalál ke sáth húí, ki baní Isráel Músá ke chihre par ba-sabab us jalál ke, jo us ke chihre par thá, aur nest honewálá thá, nazar na kar sake:

8 To Rúh kí ḳhidmat kitne ziyáda jalál ke sáth na hogí?

9 Ki jab ilzám dilánewálí ḳhidmat jalál hai, to rástbází kí ḳhidmat ká jalál kitná ziyáda na hogá?

10 Balki wuh jo jalálí záhir húá, is baṛe jalálwále kí nisbat se, jalál hí na rakhtá thá.

11 Kyúnki agar nest honewálí chíz jalál ke sáth thí, to wuh, jo qáim rahnewálí hai, kitne hí ziyáda jalál ke sáth na ho.

12 Pas ham aisí ummed rakhke baṛí be-parwáí se bolte hain:

13 Aur ham Músá kí tarah 'amal nahín karte, jis ne apne chihre par parda ḍálá, táki baní Isráel us uṭh-jánewálí kí gáyat tak baḳhúbí na dekhen:

14 Lekin un ká fahm tárík ho gayá: kyúnki áj tak puráne 'ahdnáma ke paṛhne men wuhí parda rahtá hai, aur uṭh nahín játá; ki wuh parda Masíh se játá rahtá hai.

15 Pas áj tak jab Músá kí paṛhí játí hai, to wuh parda un ke dil par paṛá rahtá hai.

16 Lekin jab Ḳhudáwand kí taraf phiregá, tab wuh parda har taraf se uṭh jáegá.

17 Aur Ḳhudáwand wuhí Rúh hai, aur jahán kahín Ḳhudáwand kí Rúh hai, wahín ázádagí hai.

18 Par ham sab be-parda Ḳhudáwand ke jalál ko áína men dekh dekhke, jalál se jalál tak, Ḳhudáwand kí Rúh ke wasíle, us kí súrat par bante játe hain.

IV BÁB.

1 PAS jab ham ne yih ḳhidmat pái, aur ham par aisá rahm húá, to ham udás nahín hote;

2 Balki ham ne sharm ke poshída kámon se kanára kiyá, aur ḍagábází kí chál nahín chalte, aur na Ḳhudá kí bát men milauní karte

hain, balki kalám i haqq ke záhir karne se har ek ádmí ke dil men Khudá ke huzúr apne liye jagah karte hain.

3 Aur hamárí Injíl agar poshída howe, to un hí par poshída hai, jo halák hote hain:

4 Ki is jahán ke khudá ne un kí 'aqlon ko jo be-ímán hain tárík kar diyá hai, tá na howe ki Masíh, jo Khudá kí súrat hai, us kí jalálwálí Injíl kí roshní un par chamke.

5 Ki ham apní nahín, balki Masíh Yisú' Khudáwand kí manádí karte hain; aur apne taín Yisú' ke liye tumháre khádim záhir karte.

6 Kyúnki Khudá jis ke hukm ke mutábiq táríkí se roshní chamkí, us ne hamáre dilon ko roshan kiyá, táki Khudá ke jalál kí pahchán ká núr Yisú' Masíh ke chihre se ham men jalwagar ho.

7 Par ham yih khazána miṭṭí ke básanon men rakhte hain, táki záhir howe, ki qudrat kí buzurgí hamárí taraf se nahín, balki Khudá kí taraf se hai.

8 Aur ham to har taraf se musíbat men hain, lekin shikanja men nahín; hairán hain, par náummed nahín;

9 Satáe játe hain, par akele chhoṛe nahín gae; giráe játe hain, par halák nahín húe;

10 Ki ham Khudáwand Yisú' Masíh kí maut ko apne badan men hamesha liye phirte hain, táki Yisú' kí zindagí bhí hamáre jism men záhir howe.

11 Ki ham jo zinda hain, Yisú' kí khátir hamesha maut ke hawále kiye játe hain, táki Yisú' kí zindagí bhí hamáre fání jism men záhir howe.

12 Pas maut ká ham men, aur zindagí ká tum men, asar hotá hai.

13 Par is sabab se ki ímán kí wuhí rúh ham men hai, jaisá likhá hai, ki Main ímán láyá, aur is liye bolá, ham bhí ímán láe, aur isí wáste bolte hain;

14 Ki ham jánte hain, ki wuhí jis ne Khudáwand Yisú' ko jiláyá, so ham ko bhí Yisú' ke sabab se jiláwegá, aur tumháre sáth apne huzúr men házir karegá.

15 Kyúnki sárí chízen tumháre wáste hain, táki wuh fazl jo niháyat húá, Khudá ke jalál ke liye bahuton ke wasíle se shukrguzárí barháwe.

16 Is liye ham udás nahín hote hain; balki har chand ki hamárí záhirí insániyat nest hotí hai, lekin báṭiní roz ba roz nayí hotí játí hai.

17 Ki hamárí pal bhar kí halkí musíbat kyá hí be-niháyat aur abadí bhárí jalál hamáre liye paidá kartí rahtí hai;

18 Ki ham na un chízon par jo dekhne men átí hain, balki un chízon par jo dekhne men nahín átí, nazar karte hain; kyúnki jo chízen dekhne men átí hain, chand roz kí hain, aur we jo dekhne men nahín átín, hamesha kí hain.

V BÁB.

1 KYÚNKI ham jánte hain, ki jab hamárá yih khaima sá khákí ghar ujaṛ jáwe, to ham ek 'imárat Khudá se páwenge; wuh ek ghar hai, jo háthon se nahín baná, balki abadí aur ásmán par hai.

2 Ki ham is men áhen khínchte, aur baṛí árzú rakhte hain, ki apne ásmání ghar se mulabbas howen:

3 Ba-sharte ki ham mulabbas hoke nange na páe jáenge.

4 Kyúnki ham to jab tak is khaima men hain, bojh se dabkar áhen khínchte hain: lekin nahín cháhte, ki ise utáren, balki yih ki is ke úpar use pahin len, táki zindagí maut ko nigal jáwe.

5 Aur jis ne ham ko usí ke liye taiyár kiyá, so Khudá hai, aur us

hí ne hamen Rúh ká bai'ána bhí diyá.

6 Is liye hamárí hamesha khátir-jam'aí hai; ki jánte hain, ki jab tak ham badan ke ghar men hain, ham Khudáwand se dúr hain.

7 (Ki ham ímán se, aur na ki dekh dekhke chalte hain:)

8 So hamárí khátir-jam'aí hai; aur ham beshtar cháhte hain, ki badan se widá' howen, aur Khudáwand ke huzúr men já rahen.

9 Is liház se ham koshish karte hain, ki kyá házir howen yá gair házir howen, us ko pasand áwen.

10 Kyúnki ham sab ko zarúr hai, ki Masíh kí masnad i 'adálat ke áge házir howen, táki har ek jo kuchh us ne badan men hoke kiyá, kyá bhalá, kyá burá, muwáfiq us ke, páwe.

11 Is wáste ham Khudáwand ke khauf ko samajhkar ádmíon kí minnat karte hain; aur Khudá par hamárá hál záhir hai; aur ummed hai, ki tumháre dilon par bhí záhir ho.

12 Ki ham phir apní neknámí tum par nahín jatáte hain, par tumhen hamáre sabab fakhr karne kí jagah dete hain, táki tum un ko, jo záhir par fakhr karte hain aur bátin par nahín, jawáb de sako.

13 Kyúnki agar ham bekhud hain, to yih Khudá ke wáste hai; aur agar hoshyár hain, to yih tumháre wáste hai.

14 Ki Masíh kí muhabbat ham ko khínchtí hai; kyúnki ham yih samjhe, ki jab ek sab ke wáste múá, to sab murde thahre:

15 Aur wuh sab ke wáste múá, ki jo jíte hain, so áge ko apne liye na jíwen, balki us ke liye jo un ke wáste múá, aur phir jí uthá.

16 Pas ab se ham kisí ko jism kí ráh se nahín pahchánte hain: aur agarchi ham ne Masíh ko bhí jism kí ráh se pahcháná hai, par ab use phir ham nahín pahchánte.

17 Is liye agar koí Masíh men hai, to wuh nayá makhlúq hai: purání chízen guzar gayín; dekho, sárí chízen nayí húín.

18 Aur yih sárí chízen Khudá kí taraf se hain, jis ne Yisú' Masíh ke sabab ham ko áp se miláyá, aur miláp kí khidmat hamen dí;

19 Ya'ne, Khudá ne Masíh men hoke dunyá ko apne sáth yún milá liyá, ki us ne un kí taqsíron ko un par hisáb na kiyá: aur mel ká kalám hamen sompá.

20 Is liye ham Masíh ke elchí hain, goyá ki Khudá hamáre wasíle minnat kartá hai: so ham Masíh ke badle iltimás karte hain, ki tum Khudá se mel karo.

21 Kyúnki us ne us ko jo gunáh se wáqif na thá, hamáre badle gunáh thahráyá, táki ham us ke sabab iláhí rástbází thahren.

VI BÁB.

1 PAS ham báham ham-khidmat hoke tum se minnat bhí karte hain, ki Khudá ká fazl 'abas mat páte jáo.

2 (Kyúnki wuh kahtá hai, ki main ne qabúliyat ke waqt men terí suní, aur naját ke din terí madad kí: dekho, ab, qabúliyat ká waqt hai; dekho, ab naját ká din hai.)

3 Ham kisí ke thokar kháne ke bá'is nahín hote, táki yih khidmat badnám na ho:

4 Par áp ko har ek bát men Khudá ke khádim kí tarah záhir karte hain, barí bardásht se, musíbaton se, ihtiyájon se, tangíon se,

5 Kore kháne se, qaid se, hangámon se, mihnaton se, bedáríon se, fáqon se;

6 Pákízagí se, ma'rifat se, sabr se, mihrbání se, Pák Rúh se, beriyá muhabbat se,

7 Kalám i haqq se, Khudá kí qudrat se, rástbází ke hathyáron se, jo dahine báen hain,

8 'Izzat aur be-'izzatí se, badnámí aur neknámí se: dagábáz kí mánind hain, par sachche hain;

9 Gumnám kí mánind hain, par mashhúr hain; murde kí mánind hain, par dekho, ham jíte hain; tambíh pánewálon kí mánind hain, par múe nahín;

10 Gamgín kí mánind hain, par hamesha khush hain; kangál kí mánind hain, par bahuton ko daulatmand karte hain; nádár kí mánind hain, par sab kuchh rakhte hain.

11 Ai Qurintío, hamárí zubán tumhárí taraf khulí, hamárá dil kusháda hogayá.

12 Tum hamáre sabab se tang nahín, par apne hí dilon se tang ho.

13 Pas is ke badle men, (main tum se yún kahtá hún, jaisá farzandon se,) tum bhí kusháda-dil hoo.

14 Aur tum be-ímánon ke sáth ná-láiq júe men mat juṭe jáo: ki rástí aur ná-rástí men kaun sá sájhá hai? aur roshní ko táríkí se kaun sá mel hai?

15 Aur Masíh ko Bali'ál ke sáth kaun sí muwáfaqat hai? ímándár ká be-ímán ke sáth kyá hissa hai?

16 Aur Khudá kí haikal ko buton se kaun sí muwáfaqat hai? ki tum to zinda Khudá kí haikal ho; chunánchi Khudá ne kahá hai, ki Main un men rahúngá, aur un men chalúngá; aur main un ká Khudá húngá, aur we mere log honge.

17 Is wáste Khudáwand yih kahtá hai, ki Tum un ke darmiyán se nikal áo, aur judá ho raho, aur nápák ko mat chhúo, aur main tum ko qabúl karúngá;

18 Aur main tumhárá Báp húngá, aur tum mere beṭe beṭíán hoge; yih Khudáwand Qádir i mutlaq farmátá hai.

VII BÁB.

1 PAS, ai 'azízo, cháhiye ki ham aise wa'de páke áp ko har tarah kí jismání aur rúhání najásat se pák karen, aur Khudá ke ḍar se pákízagí ko kámil karen.

2 Ham ko qabúl kar lo; ham ne kisí se be-insáfí nahín kí, kisí ko kharáb nahín kiyá, kisí par kuchh ziyádatí nahín kí.

3 Main ilzám dene ke wáste yih nahín kahtá; kyúnki áge hí kah chuká hún, ki tum hamáre dilon men ho, yahán tak ki ham tum ek sáth maren aur jíen.

4 Merí báten tumhárí bábat bahut be-dharak hain, mujhe tumháre sabab baṛá fakhr hai; main to tasallí se bhará húá hún, apní sab musíbat men niháyat khush hún.

5 Jab ham Maqadúniya men áe, hamáre jism ko kuchh árám na thá, balki ham har tarah kí musíbat men giriftár the; báhar laṛáíán, bhítar dahshaten.

6 Lekin Khudá ne, jo 'ájizon ko dilásá detá hai, Títus ke á pahunchne se hamen tasallí bakhshí.

7 Aur na sirf usí ke á jáne se, balki us tasallí se bhí, jo us ne tumháre bích rahke páí, ki us ne tumhárá shauq, tumhárá afsos, tumhárí gairatmandí, jo merí bábat thí, hamáre áge bayán kí, yahán tak ki main ziyáda khush húá.

8 Jo main ne us khatt se tumhen gamgín kiyá, us se main nahín pachhtátá, agarchi main pachhtátá thá; is liye ki dekhtá hún, ki jo gamgíní us khatt se húí, so thoṛí hí muddat tak thí.

9 Ab main khush húá hún, na is wáste ki tum gamgín húe, par is wáste ki tumháre gam ká anjám tauba húá: kyúnki tum Khudá ke liye gamgín húe, táki ham se kisí bát men nuqsán na páo.

10 Kyúnki wuh gam, jo Khudá

ke liye hai, aisí tauba paidá kartá hai, jis se naját hotí hai, aur us se kuchh pachhtáwá nahín hotá: par dunyá ká gam maut paidá kartá hai.

11 Dekho ki tumháre gam ne jo Khudá ke liye thá, tum men kyá hí chálákí, kyá hí 'uzrkhwáhí, kyá hí khafagí, kyá hí dahshat, kyá hí shauq, kyá hí gairat, kyá hí badlá lená paidá kiyá: tum ne har tarah se sábit kiyá, ki tum is muqaddama men pák ho.

12 Garaz agarchi main ne tumhen likhá, par main ne na us ke liye jis ne andher kiyá, aur na us ke wáste jis par andher húá, balki is liye, ki hamárí fikr jo tumháre liye Khudá ke huzúr hai, tum par záhir howe.

13 Isí liye ham ne tumhárí tasallí se tasallí pái: aur Títus kí khushí se bahut ziyáda khush húe, ki us kí rúh tum sabhon ke sabab táza húí.

14 Aur agar main ne us ke sámhne tumhárí bábat kuchh fakhr kiyá, to sharminda nahín; par jaise sárí báten jo ham ne tum se kahín, sach sach hain, waise hí hamárá fakhr jo Títus ke sámhne thá, sach thahrá.

15 Aur us kí dilí muhabbat tum par ziyádatar hai, ki us ko tum sab kí farmánbardárí yád hai, ki tum ne darte aur thartharáte húe use qabúl kiyá.

16 Pas, main khush hún, ki har ek bát men tum se merí khátirjam'aí hai.

VIII BÁB.

1 AUR ai bháío, ham Khudá ke us fazl ko, jo Maqadúniya kí kalísiyáon par kiyá gayá hai, tumhen jatáte hain;

2 Ki musíbat kí barí ázmáish men un kí khushí kí ziyádatí aur un kí niháyat garíbí ne un kí sakháwat kí daulat ko bahut barháyá.

3 Kyúnki main yih gawáhí detá hún, ki we maqdúr bhar, balki maqdúr se ziyáda áp se musta'idd the;

4 Aur barí minnat ke sáth ham se darkhwást kí, ki ham us bakhshish ko lewen, aur muqaddason ke liye use pahuncháne men sharík howen.

5 Aur hamárí ummed hí ke muwáfiq nahín, balki apne taín pahle Khudáwand ko, aur phir Khudá kí marzí se ham ko sompá.

6 Is wáste ham ne Títus se yih darkhwást kí, ki jaisá us ne shurú' kiyá thá, waisá hí tumháre darmiyán bhí us in'ám ko púrá kare.

7 Pas, jis tarah tum ne har ek bát men, ímán, aur kalám, aur 'ilm, aur sárí koshish, aur us muhabbat men jo ham se rakhte ho, sabqat le gayá hai, waise hí is ni'amat kí bábat bhí tum sabqat le jáo.

8 Main kuchh hukm ke taur par nahín, balki auron kí sargarmí ke sabab, aur tumhárí muhabbat kí haqíqat ázmáne ke liye yih kahtá hún.

9 Kyúnki tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke fazl ko jánte ho, ki wuh daulatmand thá, aur tumháre wáste muflis hogayá, táki tum us kí muflisí se daulatmand ho jáo.

10 Aur main is bát men saláh detá hún; kyúnki yihí tumháre wáste munásib hai, ki tum ne na faqat yih kám karná shurú' kiyá, balki ek baras áge se us ke karne ká iráda kiyá.

11 Pas ab tum use tamám bhí karo; ki jaise tum iráda karne par musta'idd the, waise hí maqdúr ke muwáfiq us ke tamám karne par bhí ho.

12 Kyúnki agar níyat pahle ho, to ádmí, muwáfiq us ke jo us pás hai, maqbúl hogá, na us ke muwáfiq jo us pás nahín.

13 Garaz, yih nahín, ki auron ko árám, aur tumhen taklíf ho:

14 Balki barábarí ke taur par ho, táki is waqt tumhárí ziyádatí un kí kamí ko púrá kare, aur un kí ziyádatí tumhárí kamí ko: táki barábarí ho jáwe:

15 Chunánchi likhá hai, ki Jis ne bahut jam'a kiyá, us ká kuchh baṛhá nahín; aur jis ne thoṛá jam'a kiyá, us ká kuchh ghaṭá nahín.

16 Ab Khudá ká shukr, jis ne tumhárí baṛí khairkhwáhí Títus ke dil men ḍálí.

17 Ki us ne to darkhwást qabúl kí; balki áp hí taiyár hoke apní khushí se tumháre pás nikal gayá.

18 Aur ham ne us ke sáth us bháí ko bhejá jis kí ta'ríf Injíl ke sabab sári kalísiyáon ke darmiyán hai.

19 Aur sirf yihí nahín, balki wuh kalísiyáon ká chuná húá bhí hai, ki hamárá ham-safar hoke yih ni'amat sáth le jáe, jis ke ham khádim hain, tá ki Khudáwand hí kí sitáish kí jáe, aur tumhárí himmat záhir howe.

20 Ham is se khabardár rahte hain ki is khairát i firáwán ke sabab, jis ke ham khádim hain, koí hamen badnám na kare:

21 Is liye jo báten ki sirf Khudáwand hí ke nahín, balki ádmíon ke áge bhí bhalí hain, ham un ke liye dúr-andeshí karte hain.

22 Aur ham ne un ke sáth apne us bháí ko bhejá, jise ham ne bahut sí báton men bárhá ázmákar chálák páyá; par ab us baṛe bharose ke sabab se jo us ká tum par hai, bahut ziyáda chálák hai.

23 Báqí, Títus jo hai, wuh merá sharík, aur tumháre wáste merá hamkhidmat hai: aur hamáre bháí jo hain, so kalísiyáon ke rasúl, aur Masíh ke jalál hain.

24 Pas, tum apní muhabbat aur hamáre us fakhr ko, jo tumhárí bábat hai, un par aur kalísiyáon ke sámhne sábit karo.

IX BÁB.

1 PAR us khidmat kí bábat jo muqaddas logon ke wáste hai, merá likhná tum ko záid hai:

2 Kyúnki main tumhárí himmat ko jántá hún, aur is sabab se Maqadúníon ke áge tumhárí baṛáí kartá hún, ki Akháia ká mulk parsál se taiyár thá; aur tumhárí sargarmí ne bahuton ko ubhárá.

3 Lekin main ne bháíon ko bhejá, ki hamárí wuh baṛáí jo is bát men tumhárí bábat thí be-asl na ṭhahre, táki, jaisá main ne kahá hai, tum taiyár ho raho:

4 Kahín aisá na howe ki agar Maqadúniya ke log mere sáth áwen, aur tumhen taiyár na páwen, ham (to ham nahín kahte, ki tum) is baṛáí par i'atimád karne se sharminda howen.

5 Is wáste main bháíon se yih darkhwást karná zarúr samjhá, ki we áge tumháre pás jáwen, aur tumhárí us sakháwat ko, jis ká peshtar zikr húá, áge taiyár kar rakhen, táki wuh sakháwat kí tarah na ki bakhílí kí tarah maujúd rahe.

6 Par bát yih hai, ki jo thoṛá botá hai, thoṛá káṭegá; aur jo bahut botá hai, bahut káṭegá.

7 Har ek jis tarah apne dil men ṭhahrátá hai, dewe; na ki gam se, yá láchárí se: kyúnki Khudá usí ko jo khushí se detá hai piyár kartá hai.

8 Aur Khudá tum par har tarah kí ni'amat baṛhá saktá hai, táki tum hamesha sab tarah kí kifáyat rakhke har súrat kí nekokárí men baṛhte jáo:

9 (Chunánchi likhá hai, ki us ne bikhráyá hai; us ne kangálon ko diyá hai; us kí rástbází hamesha kí hai.

10 Ab jo bone ke liye bíj, aur kháne ko roṭí bakhshtá hai, so tum ko bone ke liye bíj bakhshe, aur ziyáda kare, aur tumhárí rástbází ke phal baṛhá de;)

11 Tá ki tum har bát men ganí

hoke sab tarah kí sakháwat karo, ki yih hamáre wasíle se Khudá kí shukrguzárí ká bá'is hotá hai.
12 Kyúnki is chande kí khidmat na sirf muqaddason kí ihtiyájon ko dúr kartí, balki Khudá tak pahunchtí, ki bahuton ke wasíle us kí shukrguzáríán hotín.
13 Ki we us khidmat ká hál tajwíz karke is liye Khudá kí sitáish karte hain, ki tum Masíh kí Injíl ke tábi' hone ká iqrár karte ho, aur sakháwat se un ke aur sab ke sharík ho;
14 Aur we tumháre wáste du'á mángte hain, aur Khudá ke us kamál fazl ke liye, jo tum par hai, tumhen bahut cháhte hain.
15 Khudá kí us bakhshish par jo bayán se báhar hai shukr ho.

X BÁB.

1 MAIN Púlús to tumháre rúbarú tum men haqír, aur píth píchhe tum par diler hún, Masíh kí farotaní aur bardásht ká wásta deke tum se 'arz aur darkhwást kartá hún:
2 Ki main házir hoke wuh dilerí na karún jo un par, jin ke nazdík hamárí chál jismání hai, kiyá cháhtá hún.
3 Kyúnki ham agarchi jism men chalte hain, par jism ke taur par nahín larte;
4 (Is liye ki hamárí laráí ke hathyár jismání nahín, par Khudá ke sabab qila'on ke dhá dene par qádir hain;)
5 Ki ham tasauwuron ko, aur har ek bulandí ko jo Khudá kí pahchán ke barkhiláf áp ko ubhártí hai, girá dete hain, aur har ek khiyál ko qaid karke Masíh ká farmánbardár karte hain;
6 Aur ham musta'idd hain, ki jab tumhárí farmánbardárí púrí ho, to ham har tarah kí náfarmánbardárí ká badlá lewen.
7 Kyá tum záhir par nazar karte ho? agar kisí ko is ká yaqín hai, ki wuh áp Masíh ká hai, to wuh yih bhí áp se gaur kare, ki jaisá wuh Masíh ká hai, waise ham bhí Masíh ke hain.
8 Ki agar main is ikhtiyár par jo Khudáwand ne banáne na tumháre dhá dene ko hamen diyá hai, kuchh ziyáda fakhr karún, to sharminda na hoúngá:
9 Main yih kahtá hún na howe ki main aisá záhir hoún, ki khatton ko likhke tumhen darátá hún.
10 Kyúnki koí kahtá hai, ki us ke khatt albatta bhárí aur zoráwar hain, par wuh áp jism se kamzor, aur kalám se náchíz hai.
11 So kahnewálá samajh rakhe, ki jaise píth píchhe khatton men hamárá kalám hai, waise hí jab ham házir honge, hamárá kám bhí hogá.
12 Kyúnki hamárí yih jur,at nahín, ki ham apne tain un men shumár karen, yá un se muqábala karen, jo ki apní ta'ríf karte hain: lekin we áp se apní paimáish karke, aur áp se apná muqábala karke, nádán thaharte hain.
13 Par ham paimána se báhar jáke fakhr na karenge, balki jis qánún kí paimáish Khudá ne hamen bánt dí, jo tum tak pahunchtí hai, ham usí ke muwáfiq fakhr karenge.
14 Kyúnki ham hadd se báhar áp ko nahín barháte, goyá tum tak na pahunche hon, is liye ki ham ne Masíh kí Injíl tum tak bhí pahunchái hai:
15 Aur ham paimáne ke báhar jákar auron kí mihnaton par fakhr nahín karte: lekin ummedwár hain, ki tum apne ímán men taraqqí karke ham ko hamáre qánún ke muwáfiq bahut ziyáda barhá do.
16 Ki ham tumhárí sarhadd ke us pár jáke Injíl pahuncháwen, aur dúsre ke qánún par jahán sab taiyár hain fakhr na karen.
17 Par jo fakhr kartá hai, so Khudáwand par fakhr kare.
18 Kyúnki jo apní ta'ríf kartá

hai, wuh nahín, balki jis kí ta'ríf Khudáwand kartá hai, wuh maqbúl hai.

XI BÁB.

1 KÁSH ki tum zarra merí bewuqúfí kí bardásht karo: aur tum to merí bardásht karte ho.

2 Mujhe tumhárí bábat Khudá kí sí gairat átí hai, kyúnki main ne tumhen sanwárá táki main tum ko pák-dáman kuṅwárí kí mánind ek hí shauhar ya'ne Masíh ke pás házir karún.

3 Par main dartá hún, kahín aisá na howe, ki jaise sámp ne apní dagábází se Hawah ko ṭhagá, waise hí tumháre dil bhí us safáí se jo Masíh men hai phirke kharáb ho jáwen.

4 Ki agar koí ákar dúsre Yisú' kí manádí kartá, jis kí ham ne manádí nahín kí, yá agar koí aur Rúh jise tum ne na páyá, pátá, yá dúsrí Injíl miltí, jo tumhen na milí thí, to tumhárá bardásht karná khúb thá.

5 Kyúnki main apne taín sab se bare rasúlon se kuchh kam nahín samajhtá hún.

6 Aur agar kalám men ummí hún, par 'ilm men nahín; lekin ham to sab báton men har tarah se tum par záhir húe hain.

7 Kyá yih merá gunáh húá, ki main ne apne taín farotan kiyá, táki tum buland ho, kyúnki main ne tumhen Khudá kí Injíl kí khushkhabarí muft sunáí?

8 Main ne to dúsrí kalísiyáon ko lúṭá, ki tumhárí khidmat ke liye un se darmáhá liyá.

9 Aur main tumháre darmiyán thá aur muhtáj húá, tad bhí kisí par bojh na diyá, kyúnki merí ihtiyáj ko un bháíon ne jo Maqadúniya se áye the dúr kiyá: aur har ek bát men main tum par bojh dene se báz rahá, aur báz rahúngá.

10 Masíh kí sacháí se, jo mujh men hai, main kahtá hún, ki yih fakhr Akhaia kí sarhaddon men mujh se judá na hogá.

11 Kis wáste? kyá is wáste ki main tum se muhabbat nahín rakhtá? Khudá jántá hai.

12 Par main jo kartá hún, so hí kartá rahúngá, ki main un ko jo qábú ḍhúnḍhte hain qábú páne na dún, tá ki jis bát men we fakhr karte hain, aise jaise ham hain páe jáwen.

13 Kyúnki aise log jhúṭhe rasúl, dagábáz kárinde hain, jo apne súraton ko Masíh ke rasúlon se badal ḍálte hain.

14 Aur yih ta'ajjub nahín, kyúnki Shaitán bhí apní súrat ko núrí firishte se badal ḍáltá hai.

15 Is wáste agar us ke khádim bhí apní súraton ko rástbází ke khádimon se badal ḍálen, to kuchh yih barí bát nahín, par un ká anjám un ke kámon ke muwáfiq hogá.

16 Phir main kahtá hún, ki koí mujhe bewuqúf na samjhe; aur nahín to, bewuqúf bhí samajhke mujhe qabúl kare, ki main bhí thorá fakhr karún.

17 Jo kuchh ki main kahtá hún, so Khudáwand kí ráh se nahín, balki bewuqúfí kí ráh se, aur us istiqlál se jo fakhr ke sáth hotá, kahtá hún.

18 Azbaski bahut se log jismání tarah par fakhr karte hain, to main bhí fakhr karúngá.

19 Kyúnki tum bewuqúfon kí bardásht khushí se karte ho, is liye ki ap 'aqlmand ho.

20 Ki jab koí tumhen gulám banátá hai, yá jab koí tumhen nigaltá hai, yá jab koí tum se kuchh letá hai; yá jab koí áp ko buland kartá hai, yá jab koí tumháre munh par tamáncha mártá hai, tab tum bardásht karte ho.

21 Main behurmatí kí bábat boltá hún, ki goyá ham kamzor hote. Par jis bát men koí diler hai, to main bhí (bewuqúfí se yih kahtá hún,) diler hún.

22 Kyá we 'Ibrání hain? main bhí hún. Kyá we Isráelí hain? main bhí hún? Kyá Abirahám kí nasl se hain? main bhí hún.

23 Kyá Masíh ke khádim hain? main (nádání se kahtá hún,) ziyádatar hún; mihnaton men ziyáda, koṛe kháne men hadd se ziyáda, qaidon men beshtar, mauton men aksar.

24 Main ne Yahúdíon se pánch bár ek kam chálís koṛe kháe.

25 Tín bár chhaṛíon se már khái, ek daf'a pathráo kiyá gayá, tín martaba jaház ke ṭúṭ jáne kí balá men paṛá, ek rát din samundar men káṭá;

26 Main safaron men bahut, daryáon ke khatron men, choron ke khatron men, apní qaum se khatron men, gair qaumon se khatron men, shahr ke bích khatron men, jangal ke bích khatron men, samundar ke bích khatron men, jhúṭhe bháíon ke bích khatron men rahá hún;

27 Mihnat aur mashaqqat men, bárhá bedáríon men, bhúkh aur piyás men, fáqon men aksar, sardí aur nange rahne kí hálat men bhí rahá hún.

28 In báharwálí chízon ke siwá sárí kalísiyáon kí fikr mujh ko har roz á dabátí hai.

29 Kaun kamzor hai, ki main kamzor nahín hún? kaun ṭhokar khátá ki main nahín jaltá?

30 Agar fakhr kiyá cháhiye, to main apní kamzoríon par fakhr karúngá.

31 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká Khudá aur Báp jo hamesha mubárak hai, jántá hai, ki main jhúṭh nahín kahtá.

32 Dimishq men názim ne, jo bádsháh Aretas kí taraf se thá, is iráde se ki mujhe pakaṛ le, Dimishqíon ke shahr par chaukí biṭhláí:

33 Tab main khiṛkí kí ráh se ek ṭokre men díwár par se laṭká diyá gayá, aur us ke háthon se bach niklá.

XII BÁB.

1 BE-SHUBHA apná fakhr karná mujhe munásib nahín, par main Khudáwand ke musháhadát aur mukáshafát ká bayán kiyá cháhtá hún.

2 Masíh ke ek shakhs ko main jántá hún, ki chaudah baras guzre honge, ki (wuh yá to badan ke sáth, ki yih mujhe ma'lúm nahín, yá bagair badan ke, ki yih bhí mujhe ma'lúm nahín, Khudá ko ma'lúm hai;) tísre ásmán tak ekáek pahuncháyá gayá.

3 Aur main aise shakhs ko jántá hún, ki wuhí (yá badan ke sáth, yá badan ke bagair, ki mujhe ma'lúm nahín, Khudá ko ma'lúm hai;)

4 Firdaus tak ekáek pahuncháyá gayá, aur us ne wuh báten sunín, jo kahne kí nahín, aur jin ká kahná bashar ká maqdúr nahín.

5 Aise hí ádmí par main fakhr karúngá, par main áp par, siwá apní kamzoríon ke, fakhr na karúngá.

6 Ki agar main fakhr kiyá cháhún, to main bewuqúf na banún, kyúnki sach bolúngá; par main áp ko báz rakhtá hún, tá na howe, ki koí mujhe us se, jaisá mujhe dekhtá hai, yá jaisá mere haqq men suntá hai, ziyáda jáne.

7 Aur tá ki main musháhadát kí ziyádatí se phúl na jáún, mere jism men káṇṭá, jo Shaitán ká páyik hai, ki mujhe ghúse máre, rakhá gayá, tá ki main phúl na jáún.

8 Us ke liye main ne Khudáwand se tín bár iltimás kiyá, ki yih mujh men se dúr ho jáwe.

9 Par us ne yih mujh se kahá, ki merá fazl tujhe kifáyat hai: kyúnki merá zor kamzorí men púrá hotá hai. Pas main apní kamzoríon par bahut hí khushí se fakhr karúngá, tá ki Masíh ka zor mujh par sáya ḍále.

10 So main Masíh ke wáste kamzoríon men, malámaton men,

ihtiyájon men, satáe jáne men, tangíon men khush hún, ki jab main kamzor hún, tabhí zoráwar hún.

11 Main fakhr karne se bewuqúf baná; tum hí ne mujhe náchár kiyá: kyúnki láiq thá, ki tum merí ta'ríf karte, is liye ki main sab se bare rasúlon se kuchh kamtar nahín, agarchi main kuchh nahín hún.

12 Rasúl hone ke nishán, kamál sabr, aur mu'ajizon, aur achambhon, aur qudraton se, albatta tumháre bích záhir húe.

13 Tum kaun sí bát men aur kalísiyáon se kam the, siwá us ke ki main ne tum par bojh na diyá? merí yih ná-insáfí mu'áf kíjiye.

14 Dekho, main phir tísrí bár tumháre pás áne par taiyár hún; lekin phir bhí tum par bojh na dálúngá; kyúnki main tumhárá kuchh jo ho so use nahín balki tumhín ko dhúndhtá hún; ki larkon ko mábáp ke liye nahín, balki mábáp ko larkon ke liye jam'a karná cháhiye.

15 Aur main tumhárí jánon ke wáste bahut khushí se kharch karúngá, aur kharch kiyá jáúngá, agarchi main jitná tumhen ziyáda piyár kartá hún, itná hí kamtar piyárá hún.

16 Par agar mán lewen, ki main ne tum par bojh nahín dálá, lekin sháyad main ne hoshyárí se tumhen fareb karke phansáyá.

17 Khair, jinhen main ne tumháre pás bhejá, un men se kisí ke wasíle main ne naf'a ke wáste kuchh tum par ziyádatí kí?

18 Main ne Títus se iltimás kiyá, aur us ke sáth ek bháí ko bhejá. To kyá Títus ne tum par naf'a ke liye ziyádatí kí? kyá ham ek hí rúh se ek hí naqsh i qadam par na chalte the?

19 Phir kyá tum gumán karte ho, ki ham tum se 'uzr karte hain? so nahín: ai piyáro, ham Khudá ke áge Masíh men hoke yih sárí báten tumhárí taraqqí ke liye kahte hain.

20 Main dartá hún, kahín aisá na ho, ki main ákar jaisá tumhen cháhtá hún, waisá na páún, aur mujhe bhí jaisá tum nahín cháhte ho, waisá páo; na ho, ki qaziye, aur dáh, aur gazab, aur jhagre, aur gíbaten, aur kánáphúsíán, aur shekhíán, aur hangáme howen:

21 Aur na ho ki jab áún, tab merá Khudá mujhe tumháre sabab se past kare, ki main un men se bahuton ke sabab jinhon ne áge gunáh kiyá, aur apní nápákí, aur harámkárí, aur shahwat-parastí se jo un se húí tauba na kí, afsos karún.

XIII BÁB.

1 YIH tísrá martaba hai, ki main tumháre pás átá hún. Do yá tín gawáhon ke munh se har ek bát sábit ho jáegí.

2 Main ne peshtar kahá hai, aur main áp ko do bára házir jánke áge kí khabar deke kahtá hún; aur ab, ki gair házir hún, un ko jinhon ne peshtar gunáh kiye, aur báqí sabhon ko bhí, yih likhtá hún, ki agar main phir áún, to na chhorúngá:

3 Is wáste ki tum is bát kí dalíl cháhte ho, ki Masíh hí mujh men boltá hai, jo tumháre wáste kamzor nahín, balki tum men zoráwar hai.

4 Ki agarchi wuh kamzorí se salíb par márá gayá, lekin Khudá kí qudrat se wuh jítá hai. Aur ham bhí us men shámil hoke kamzor hain, par us ke sáth Khudá kí qudrat se jo tumháre haqq men hai jíenge.

5 Tum áp ko jáncho, ki tum ímán ke sáth ho, ki nahín; apne taín parakho. Kyá tum áp ko nahín jánte, ki Yisú' Masíh tum men hai, aur nahín to tum námaqbúl ho?

6 Par main ummed rakhtá hún.

ki tum ma'lúm karoge, ki ham námaqbúl nahín.

7 Aur main Khudá se yih du'á mángtá hún, ki tum kuchh badí na karo: so na is wáste ki ham maqbúl záhir howen, par is wáste ki tum bhalá karo, agarchi ham námaqbúl gine jáwen.

8 Kyúnki ham sachái ke bar-khiláf kuchh nahín, par sachái ke wáste sab kuchh kar sakte hain.

9 Kyúnki jab ham kamzor aur tum zoráwar ho, to ham khush hain, aur yih bhí cháhte, ki tum kámil ho.

10 Is liye main gair házir hoke ye báten likhtá hún, táki main házir hoke us ikhtiyár ke muwáfiq, jo Khudáwand ne mujhe banáne ke wáste, na dhá dene ke wáste diyá hai, tum par sakhtí na karún.

11 Garaz, ai bháío, khush raho. Kámil ho, khátir jam'a rakho, ek dil hoo, mile raho, ki Khudá, jo muhabbat aur salámatí ká bání hai, tumháre sáth hogá.

12 Tum ápas men pák bosa leke salám karo.

13 Sáre muqaddas log tumhen salám kahte hain.

14 Ab Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl, aur Khudá kí muhabbat, aur Rúh i Quds kí suhbat tum sabhon ke sáth howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ KHATT GALATÍON KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS, jo na ádmíon se, na ádmí ke wasíle se, balki Yisú' Masíh aur Khudá Báp se, jis ne us ko murdon men se jiláyá, rasúl hai,

2 Aur sáre bháíon se jo mere sáth hain, Galatiya kí kalísiyáon ko,

3 Fazl aur salámatí, Khudá Báp aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se, tumháre liye howe;

4 Jis ne hamáre gunáhon ke badle men apne taín diyá, táki wuh ham ko hamáre Báp Khudá kí marzí ke mutábiq is kharáb dunyá se khalásí bakhshe:

5 Jalál i abadí us ká hai. Ámín.

6 Main ta'ajjub kartá hún, ki tum itní jaldí us se, jis ne tumhen Masíh ke fazl men buláyá, phirke dúsrí Injíl kí taraf má,il húe:

7 So wuh dúsrí to nahín: magar ba'ze hain jo tum ko ghabráte hain, aur Masíh kí Injíl ulat dene cháhte hain.

8 Lekin agar ham yá ásmán se koí firishta, siwá us Injíl ke jo ham ne tumhen sunáí, dúsrí Injíl tumhen sunáwe, so mal'ún howe.

9 Jaisá ham ne áge kahá, waisá hí ab main phir kahtá hún, ki Agar koí tumhen kisí dúsrí Injíl ko, siwá us ke jise tum ne páyá, sunáwe, wuh mal'ún howe.

10 Kyá ab main ádmíon ko

mántá hún, yá Khudá ko? kyá main ádmíon ko khush kiyá cháhtá hún? agar main ab tak ádmíon ko khush kartá, to Masíh ká banda na hotá.

11 Par ai bháío, main tumhen jatátá hún, ki wuh Injíl jis kí main ne khabar dí, insán kí taraf se nahín hai.

12 Is liye ki main ne us ko kisí ádmí se na páyá, na kisí ne mujhe sikháyá, par wuh Yisú' Masíh ke ilhám se mujhe milá.

13 Tum ne merí chál, jab main Yahúdíon kí taríq par chaltá thá, suní hai, ki kyúnkar main Khudá kí kalísiye ko niháyat satátá, aur wírán kartá thá:

14 Aur main dín i Yahúdí men apní qaum ke aksar ham-'umron se barhkar apne bápdádon kí riwáyaton par ziyáda sargarm thá.

15 Lekin jab Khudá kí marzí húí, jis ne mujhe merí má ke pet hí men se alag kiyá, aur apne fazl se buláyá;

16 Ki apne Bete ko mujh par záhir kare, táki main us kí Injíl gair qaumon ke bích sunáún, tab fauran main ne gosht aur lahú se saláh na lí:

17 Na Yarúsalam ko un pás jo mujh se pahle rasúl the gayá; par main 'Arab ko gayá, phir wahán se Dimishq ko phirá.

18 Tab us ke tín baras ba'd Patras se muláqát karne ko Yarúsalam men gayá, aur us ke sáth pandrah din rahá.

19 Par rasúlon men se kisí dúsre ko na dekhá, magar Khudáwand ke bhái Ya'qúb ko.

20 Jo báten main tum ko likhtá hún, Khudá ke áge kahtá hún ki jhúthí nahín.

21 Ba'd us ke main Súriya men aur Kilikiya ke mulkon men gayá;

22 Aur Yahúdiya kí Masíhí kalísiyáen merí súrat se wáqif na thín:

23 Unhon ne sirf suná thá, ki wuh jo ham ko pahle satátá thá, so us ímán kí, jise wuh áge barbád kartá thá, ab manádí kartá hai.

24 Aur we merí bábat Khudá kí sitáish karte the.

II BÁB.

1 PHIR chaudah baras ba'd main Barnabás ke sáth Títus ko bhí liye húe Yarúsalam ko phir gayá.

2 Aur merá jáná ilhám se húá, aur wuh Injíl jis kí manádí main gair qaumon men kartá hún, un se bayán kí; magar buzurgon se alag, tá na ho ki merí aglí aur hál kí daur dhúp befáida howe.

3 Par Títus ko jo mere sáth thá, aur Yúnání hai, khatna karwáne kí taklíf na kí gayí:

4 Aur yih jhúthe bháíon ke sabab se jo chhipke ghus áe, táki us ázádagí ko jo hamen Yisú' Masíh men milí hai jásúsí karke daryáft karen, táki we hamen gulámí men láwen:

5 Jin ke ham dabel na húe ki gharí bhar bhí un ke tábi' rahte; táki Injíl kí sacháí tumháre darmiyán qáim rahe.

6 Par we jo záhir men buzurg the, (so jaise the, waise the; mujhe kuchh kám nahín; Khudá kisí ke záhir par nazar nahín kartá:) khair, un kí taraf se, jo buzurg the, mujhe is kí bábat mutlaq kuchh hásil na húá:

7 Lekin barkhiláf us ke, jab unhon ne dekhá ki námakhtúnon ke main Injíl ká amánatdár húá, jaisá makhtúnon ke liye Patras thá;

8 (Kyúnki jis ne makhtúnon kí risálat ke liye Patras men asar kiyá, us ne gair qaumon ke liye mujh men bhí asar kiyá:)

9 Aur jab Ya'qúb aur Kefás aur Yuhanná ne, ki goyá kalísiye ke sutún the, is fazl ko jo mujh par húá thá daryáft kiyá, to mujh aur Barnabás ko sharákat kí ráh se dahiná háth diyá, ki ham gair

qaumon ke, aur we makhtúnon ke pás jáwen.

10 Magar itná kahá, ki garíbon ko yád rakho; so main bhí us kám men chálák thá.

11 Par jab Patras Antákiyá men áyá, to main ne rúbarú us se muqábala kiyá; is liye ki wuh malámat ke láiq thá.

12 Kyúnki wuh peshtar us se, ki kaí shakhs Ya'qúb kí taraf se áe, gair qaumon ke sáth kháyá kartá thá; par jab we áe, to makhtúnon se darke píchhe hatá, aur alag ho gayá.

13 Aur báqí Yahúdíon ne bhí usí kí tarah do-rangí kí, yahán tak ki Barnabás bhí dabkar un kí riyá men sharík húá.

14 Jab main ne dekhá, ki we Injíl kí sacháí par sídhí chál nahín chalte, main ne sabhon ke sámhne Patras ko kahá, ki jab tú Yahúdí hokar gair qaumon kí tarah, na ki Yahúdíon kí tarah, zindagí guzrántá hai, pas tú kis wáste gair qaumon ko yih taklíf detá hai, ki Yahúdíon ke taur par chalen?

15 Ham jo qaum ke Yahúdí hain, aur gair qaumon men se gunahgár nahín,

16 Yih jánkar ki ádmí na sharí'at ke kámon se, balki Yisú' Masíh par ímán láne se rástbáz giná játá hai, ham bhí Masíh Yisú' par ímán láe, tá ki ham Masíh par ímán láne se, na ki sharí'at ke kámon se rástbáz gine jáwen; kyúnki koí bashar sharí'at ke kámon se rástbáz giná na jáegá.

17 Par ham jo Masíh ke sabab se rástbáz gine jáne kí talásh men hain, agar gunahgár ṭhahren, to kyá Masíh gunáh ká bá'is hai? hargiz nahín.

18 Kyúnki jin chízon ko main ne dhá diyá, agar unhen phirke banáún, to main apne taín khatákár ṭhahrátá hún.

19 Is wáste ki main sharí'at hí ke bá'is sharí'at kí nisbat múá, táki main Khudá kí nisbat zinda ho jáún.

20 Main Masíh ke sáth salíb par khínchá gayá: lekin zinda hún; par taubhí main nahín, balki Masíh mujh men zinda hai: aur main jo ab jism men zinda hún, so Khudá ke Beṭe par ímán láne se zinda hún, jisne mujh se muhabbat kí, aur áp ko mere badle diyá.

21 Main Khudá ke fazl ko bejá nahín ṭhahrátá; kyúnki rástbází agar sharí'at se miltí hai, to Masíh befáida múá.

III BÁB.

1 AI nádán Galatío, kis kí jádúbharí ánkhon ne tum ko márá, ki tum sacháí ke farmánbardár na húe, báwujúde ki Yisú' Masíh tumhárí ánkhon ke sámhne yún záhir kiyá gayá, ki goyá tumháre darmiyán salíb par khínchá gayá?

2 Main sirf yih tum se daryáft kiyá cháhtá hún, ki tum ne sharí'at par 'amal karne se, yá ímán ke sabab se Rúh pái?

3 Kyá tum aise nádán ho? kyá Rúh se shurú' karke ab jism se kámil húá cháhte ho?

4 Kyá tum ne itní chízon kí befáida bardásht kí? par sháyad befáida nahín?

5 Pas wuh jo tumhen Rúh bakhshtá hai, aur tum men mu'ajize záhir kartá hai, so sharí'at par 'amal karne se, yá ki samá'at ímání se aisá kartá hái?

6 Chunánchi Abirahám Khudá par ímán láyá, aur yih us ke liye rástbází giní gayí.

7 Pas jáno, ki jo ímánwále hain, we hí Abirahám ke farzand hain.

8 Aur kitáb ne yih peshbíní karke, ki Khudá gair qaumon ko ímán kí ráh se rástbáz ṭhahráwegá, Abirahám ko áge hí yih khushkhabarí dí, ki sárí gairqaumen tere bá'is barakat pawengí.

9 Pas jo ímánwále hain, so ímánwále Abirahám ke sáth barakat páte hain.

10 Kyúnki we sab jo sharí'at ke 'amal par bharosá rakhte hain, la'natí hain; ki likhá hai, Jo koí un sab báton ke karne par, ki sharí'at kí kitáb men likhí hain, qáim nahín rahtá, la'natí hai.

11 Par yih bát ki koí Khudá ke nazdík sharí'at se rástbáz nahín ṭhahartá, so záhir hai, kyúnki Jo ímán se rástbáz húá, so hí jíegá.

12 Par sharí'at ko ímán se kuchh nisbat nahín; balki wuh ádmí jis ne us par 'amal kiyá, so us hí se jíegá.

13 Masíh ne hamen mol lekar sharí'at kí la'nat se chhuṛáyá, ki wuh hamáre badle men la'nat húá; kyúnki likhá hai, Jo koí lakṛí par laṭkáyá gayá, so la'natí hai:

14 Táki Abirahám kí barakat gairqaumon tak Yisú' Masíh se pahunche; ki ham ímán se us Rúh ko, jis ká wa'da hai, páwen.

15 Ai bháío, main insán kí tarah boltá hún: 'Ahd ko, agarchi ádmí ká howe, jab muqarrar ho gayá, to koí bátil nahín kartá, aur na us par kuchh baṛhátá hai.

16 Pas Abirahám aur us kí nasl se wa'de kiye gaye. So wuh use nahín kahtá, ki Terí naslon ko, jaisá bahuton ke wáste, balki jaisá ek ke wáste kahtá hai, ki Terí nasl ko, so wuh Masíh hai.

17 Aur main yih kahtá hún, ki is 'ahd ko, jo Masíh ke haqq men Khudá ne áge muqarrar kiyá thá, sharí'at jo chár sau tís baras ke ba'd áí, radd nahín kar saktí, ki wuh wa'da bátil ho jáwe.

18 Kyúnki agar mírás sharí'at ke wasíle se hai, to phir wa'de se nahín, par Khudá ne use Abirahám ko wa'de hí se bakhshá.

19 Pas sharí'at kis wáste hai? Wuh gunáhon ke liye afzúd húí, jab tak ki wuh nasl, jis ke liye wa'da kiyá gayá thá, na áwe; aur wuh firishton ke wasíle se ek darmiyání ke háth supurd húí.

20 Ab darmiyání ek ká nahín hotá, par Khudá ek hí hai.

21 Pas sharí'at kyá Khudá ke wa'don se barkhiláf hai? hargiz nahín: kyúnki agar koí aisí sharí'at dí gaí hotí, jo zindagí bakhsh saktí, to albatta rástbází sharí'at se hotí.

22 Par kitáb ne sab ko gunáh ke taht shumár kiyá, táki wuh wa'da jo Yisú' Masíh par ímán láne ke wasíle se hai, ímándáron ko diyá jáwe.

23 Lekin ímán ke áne se peshtar ham sharí'at kí band men qaid the, aur us ímán tak, jo záhir honewálá thá, ghere men rahe.

24 Pas sharí'at Masíh tak pahuncháne ko hamárá ustád ṭhahrí, táki ham ímán se rástbáz gine jáwen.

25 Par jab ímán á chuká, to ham phir ustád kí band men nahín hain.

26 Kyúnki tum sab ke sab us ímán ke sabab jo Masíh Yisú' par hai, Khudá ke farzand ho.

27 Ki tum sab jitnon ne Masíh men baptisma páyá, Masíh ko pahin liyá.

28 Na Yahúdí na Yúnání hai, na banda na ázád, na mard na 'aurat: kyúnki tum sab Masíh Yisú' men ek ho.

29 Aur agar tum Masíh ke ho, to Abirahám kí nasl, aur wa'de ke mutábiq wáris ho.

IV BÁB.

1 PAR main kahtá hún, ki wáris, jab tak laṛká hai, us men aur gulám men farq nahín, agarchi wuh sab ká málik hai;

2 Lekin us waqt tak jo Báp ne muqarrar kiyá, atáliqon aur mukhtáron ke ikhtiyár men hai.

3 So ham bhí jab laṛke the, tab tak un tarbiyat karnewále rasmon kí, jo dunyáwí hain, band men the:

4 Par jab waqt púrá húá, tab

Khudá ne apne Beṭe ko bhejá, jo 'aurat se paidá hoke sharí'at ke tábi' húá,

5 Táki wuh un ko jo sharí'at ke tábi' hain mol le, aur ham lepálak hone ká darja páwen.

6 Aur is liye ki tum beṭe ho, Khudá ne apne Beṭe kí Rúh tumháre dilon men bhejí, jo Abbá, ya'ne Ai Báp, pukártí hai.

7 Pas ab tú gulám nahín, balki beṭá hai; aur jab ki beṭá hai, to Masíh ke sabab Khudá ká wáris hai.

8 Lekin tum áge jab Khudá ko nahín pahchánte the, un kí jo haqíqat men Khudá nahín, bandagí karte the.

9 Par ab jo tum ne Khudá ko pahcháná, balki Khudá ne tum ko pahcháná, to tum kyún do bára un za'íf aur adne qawáid i rusúm kí taraf má,il hote, jin kí gulámí tum phir kiyá cháhte ho?

10 Tum dinon, aur mahínon, aur faslon, aur barason ko mánte ho.

11 Main tumháre haqq men ḍartá hún, tá na ho ki jo mihnat main ne tum par kí hai, befáida howe.

12 Ai bháío, main tumhárí minnat kartá hún, ki tum merí mánind ho jáo; kyúnki main bhí tumhárí mánind hún: tum ne merá kuchh ḍhálá bigárá nahín.

13 Tum jánte ho, ki kyún main ne pahle tum ko jism kí kamzorí men Injíl sunáí.

14 Aur tum ne mere us imtihán ko, jo mere jism men thá, haqír na jáná, aur na radd kiyá, balki mujhe Khudá ke firishte kí mánind, hán, Masíh Yisú' kí mánind qabúl kiyá.

15 Tab tumhen kyá hí khushí thí? main to tumhárá gawáh hún, ki agar ho saktá, to tum apní ánkhon tak nikálke mujhe dete.

16 Pas kyá is sabab se ki main tum se sach boltá hún, tumhárá dushman ho gayá?

17 We tumháre dilsoz hain, par bhaláí ke liye nahín: balki we tumhen alag kiyá cháhte hain, táki tum un ke dilsoz bane raho.

18 Par bhaláí ke liye hamesha dilsoz rahná achchhá hai, aur na faqat jab main tumháre pás házir hún.

19 Ai mere bachcho, mujhe tumháre sabab, jab tak Masíh tum men súrat na pakṛe, phir janne ká dard hai;

20 Main cháhtá hún, ki ab tum pás áún, aur apní áwáz badlún, kyúnki mujhe tumháre haqq men shubha hai.

21 Mujh se kaho to, tum jo sharí'at ke tábi' húá cháhte ho, kyá tum nahín sunte, ki sharí'at kyá kahtí hai?

22 Ki yih likhá hai, Abirahám ke do beṭe the, ek laundí se, dúsrí ázád se.

23 Par wuh jo laundí se thá, jism ke taur par paidá húá; aur jo ázád se thá, so wa'de ke taur par.

24 Yih báten tamsílen hain: is liye ki yih 'auraten do 'ahd hain; ek to Síná pahár kí, jo nire gulám jantí hai, yih Hájirah hai.

25 Hájirah 'Arab ká koh i Síná hai, aur yahán ke Yarúsalam ká jawáb hai, aur yihí apne laṛkon ke sáth gulámí men hai.

26 Par úpar ká Yarúsalam ázád hai, so hí ham sab kí má hai.

27 Kyúnki likhá hai, ki Ai bánjh, jo jannewálí nahín, jí ján se khush ho; aur tú jo janne ká dard nahín jántí, ab phúl aur qahqaha már; kyúnki be-khasam kí aulád khasamwálí kí aulád se ziyáda hain.

28 Pas ai bháío, ham Iz,hák kí tarah wa'de ke farzand hain.

29 Par jaisá us waqt wuh, jis kí paidáish jismání thí, use, jis kí paidáish rúhání thí, satátá thá, waisá ab bhí hotá hai.

30 Par kitáb kyá kahtí hai? ki Laundí ko aur us ke beṭe ko nikál: kyúnki laundí ká beṭá ázád ke beṭe ke sáth hargiz wáris na hogá.

31 Garaz, ai bháío, ham laundí ke beṭe nahín, balki ázád ke hain.

V BÁB.

1 PAS us ázádagí par, jis se Masíh ne hamen ázád kiyá hai, qáim raho, aur gulámí ke júe tale do bára na juto.

2 Dekho, main Púlús tum se kahtá hún, agar tum ḳhatna karwáo, to Masíh se tumhen kuchh fáida na hogá.

3 Main har ek ádmí par, jis ká ḳhatna húá hai, phir gawáhí detá hún, ki use tamám sharí'at par 'amal karná wájib húá.

4 Tum men se jo koí sharí'at kí rú se rástbáz baná cháhte ho, to Masíh se judá húe; tum fazl kí nazar se gire.

5 Ki ham to Rúh ke sabab ímán kí ráh se rástbází kí ummed ke bar áne ke muntazir hain.

6 Is liye ki Masíh Yisú' men maḳhtúní aur námaḳhtúní se kuchh garaz nahín; magar ímán se jo muhabbat kí ráh se asar kartá hai.

7 Tum to achchhí tarah daurte the; kis ne tumhen roká, ki tum sacháí ke farmánbardár na ho?

8 Yih i'atiqád tumháre bulánewále se nahín hai.

9 Thorá sá ḳhamír sárí loí ko ḳhamír baná detá hai.

10 Mujhe tumhárí bábat Khudáwand se yaqín hai, ki tum aur tarah ke ḳhiyál na karoge; lekin wuh jo tumhen ghabrátá hai, koí kyún na ho, sazá uṭháwegá.

11 Aur ai bháío, main agar ab ḳhatna kí manádí kartá, to káhe ko ab tak satáyá játá? ki salíb kí ṭhokar játí rahí hotí.

12 Kásh ki we jo tum ko ghabráte hain, ḳhud kaṭ jáen!

13 Ai bháío, tum to ázádagí ke liye buláe gaye ho, magar us ázádagí ko jism ke liye fursat na samjho, balki muhabbat se ek dúsre kí ḳhidmat karo.

14 Is liye ki sárí sharí'at isí ek bát men ḳhatm hai, ki tú apne parosí ko aisá piyár kar, jaisá áp ko.

15 Par agar tum ek dúsre ko káṭ kháo, to ḳhabardár, na howe, ki ek dúsre ko nigal jáo.

16 Par main kahtá hún, ki tum Rúh se chalan chalo, to tum jism kí ḳhwáhish ko púrá na karoge.

17 Kyúnki jism kí ḳhwáhish Rúh kí muḳhálif hai, aur Rúh kí ḳhwáhish jism kí muḳhálif: aur ye ápas men barḳhiláf hain, yahán tak ki jo kuchh tum cháhte, so nahín kar sakte ho.

18 Par agar tum Rúh kí hidáyat se chalte ho, to sharí'at kí band men nahín.

19 Aur jism ke kám to záhir hain, yihí, Ziná, harámkárí, nápákí, shahwat,

20 Butparastí, jádúgarí, dushmaníán, qaziye, hiská, gazab, jhagre, judáíán, bid'aten,

21 Ḍáh, qatl, mastíán, aubáshíán, aur jo kám ki un kí mánind hain; aur un kí bábat men tumhen áge hí kahtá hún, jaisá main ne us waqt kahá, ki aise kám karnewále Khudá kí bádsháhat ke wáris na honge.

22 Par Rúh ká phal jo hai, so muhabbat, ḳhushí, salámatí, sabr, ḳhairḳhwáhí, nekí, ímándárí,

23 Farotaní, parhezgárí; aise aise kámon ke muḳhálif koí sharí'at nahín.

24 Aur unhon ne jo Masíh ke hain, jism ko us kí burí ḳhaslaton aur ḳhwáhishon samet salíb par khínchá hai.

25 Agar hamárí zindagí rúhání hai, to cháhiye ki hamárí chalan bhí rúhání ho.

26 Ham jhúṭhá faḳhr na karen, ek dúsre ko na chiráwe, ek dúsre par ḍáh na kare.

VI BÁB.

1 AI bháío, agar koí shaḳhs kisí ḳhatá men ekáek giriftár ho jáwe, to tum jo rúhání

ho, aise shakhs ko rúhí farotaní se sambhálke bahál karo; aur apne úpar liház rakh, ki tú bhí imtihán men na pare.

2 Tum ek dúsre ká bojh uṭhá lo, aur isí tarah se Masíh kí sharí'at ko púrá karo.

3 Agar koí náchíz hote húe áp ko kuchh chíz samjhe, to wuh apne taín dhokhá detá hai.

4 Lekin har ek apne hí 'amal ko jánche, tab fakhr ká sabab apne hí men páwegá, dúsre men nahín.

5 Ki har ek apná hí bojh uṭháwegá.

6 Jo koí kalám síkhe, sikhlánewále ko sárí ni'amaton men sharík kare.

7 Tum dagá na kháo; Khudá ṭhaṭṭhon men nahín uráyá játá; ki ádmí jo kuchh botá hai, so hí káṭegá.

8 Is liye ki jo koí apne jism ke liye botá hai, so jism se kharábí lauwegá; aur jo Rúh ke liye botá hai, Rúh se hamesha kí zindagí páwegá.

9 Hamen cháhiye ki achchhe kám karne se thak na jáen, kyúnki agar ham sust na howen, to bar waqt káṭenge.

10 Pas, jahán tak ham qábú páwen, sab se nekí karen; kháss kar un se, jo ahl i ímán hain.

11 Tum dekhte ho, ki main ne tumhen kaisá bará khatt apne háth se likhá hai.

12 Jitne log jism ke haqq men neknámí cháhte hain, we zabardastí tumhárá khatna karwáte hain, sirf itne wáste ki we Masíh kí salíb kí bábat satáe na jáen.

13 Kyúnki we bhí jo khatna karwáte sharí'at ko hifz nahín karte, par cháhte hain, ki tum khatna karwáo; táki we tumháre jism kí bábat fakhr karen.

14 Par Khudá na kare ki main fakhr karún, siwá apne Khudáwand Yisú' Masíh kí salíb par, jis se dunyá mere áge maslúb húí, aur main dunyá ke áge.

15 Kyúnki Masíh Yisú' men na makhtúní kuchh hai, na námakhtúní, balki nayí paidáish shart hai.

16 Aur jitne is qánún par chalte hain, salámatí o rahm un par aur Khudá ke Isráel par howe.

17 Áge ko koí mujhe taklíf na de: kyúnki main apne badan par Khudáwand Yisú' ke se dág liye phirtá hún.

18 Ai bháío, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhárí rúhon ke sáth rahe. Ámín.

PÚLÚS KÁ KHATT AFSÍON KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS, jo Khudá kí marzí se Yisú' Masíh ká rasúl hai, un muqaddas logon ko jo Afasús men hain, aur Masíh Yisú' men ímándár hain:

2 Hamáre Báp Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se, fazl aur salámatí tum par howe.

3 Mubárak hai Khudá aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká Báp, jis ne ham ko Masíh ke sabab

se ímán kí har tarah kí rúhání barakat bakhshí:

4 Chunánchi us ne ham ko biná e 'álam ke peshtar us men chun liyá, táki ham us ke huzúr muhabbat men pák aur be-'aib howen:

5 Ki us ne pahle se hamárí bábat yún muqarrar kiyá, ki ham us ke nek iráde ke muwáfiq Yisú' Masíh ke wasíle us ke lepálak howen,

6 Tá ki us ke fazl ke jalál kí ta'ríf howe, jis fazl se us ne hamen us piyáre men qabúliyat bakhshí.

7 Ham us men hoke us ke khún kí ba-daulat chhutkárá, ya'ne gunáhon kí mu'áfí, us ke niháyat fazl se páte hain;

8 Jis se us ne ham ko hikmat i kámil o imtiyáz i firáwán 'ináyat kiyá;

9 Ki us ne apní marzí ke bhed ko, jo apne nek iráde ke muwáfiq áge hí se áp men thahráyá thá, ham par záhir kiyá:

10 Ki wuh waqton ke púre hone ke intizám par sab chízon ke sire, khwáh we jo ásmán par, khwáh we jo zamín par hain, Masíh men miláwe:

11 Jis se ham ne bhí us ke iráde ke muwáfiq, jo apní marzí o maslahat se sab kuchh kartá hai, áge se muqarrar hoke, míras pái;

12 Tá ki ham, jinhon ne pahle Masíh par bharosá kiyá, us ke jalál kí sitáish ke bá'is howen.

13 Aur tum ne bhí kalám i haqq, jo tumhárí naját kí khushkhabarí hai, sunkar, us par bharosá kiyá, aur us ke sabab se tum ko bhí jo ímán láe, Rúh i Quds kí, jis ká wa'da húá, muhr milí;

14 Wuh hamáre mírás páne ká bai'ána hai, jab tak ki kharíde húon kí khalásí na ho, táki us ke jalál kí sitáish howe.

15 Is liye main yih sunke ki tum Khudáwand Yisú' par ímán láe, aur sáre muqaddas logon se muhabbat rakhte ho,

16 Tumhárí bábat shukr karná, aur apní du'áon men tumhen yád karná, nahín chhortá;

17 Táki hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká Khudá, jo jalál ká Báp hai, tumhen hikmat aur kashf kí rúh bakhshe, táki tum us ko pahcháno:

18 Aur tumháre dil kí ánkhen roshan ho jáwen, ki tum samjho, ki us ke buláne men kyá hí ummed hai, aur us kí jalálwálí mírás, jo muqaddason ke liye hai, kyá hí daulat hai;

19 Aur ham men jo ímán láe hain, kyá hí us kí kamál barí qudrat hai; us kí us barí qudrat ke muwáfiq,

20 Jo us ne Masíh men záhir kí, jab use murdon men se jiláyá, aur apne dahine ásmání makánon par baitháyá,

21 Aur sárí hukúmat, aur ikhtiyár, aur qudrat, aur kháwindí par, aur har ek nám par, jo na sirf is jahán men, balki ánewále jahán men bhí liyá játá hai, buland kiyá:

22 Aur sab kuchh us ke pánwon tale kar diyá, aur us ko kalísiye ke liye sab ká sir banáyá;

23 Wuh us ká badan aur us kí ma'múrí hai, jo sab kuchh sab men bhartá hai.

II BÁB.

1 AUR us ne tumhen bhí, jo khatáon aur gunáhon ke sabab murde the, zinda kiyá;

2 Jin men tum áge is jahán kí ravish par, hawá kí hukúmat ke sardár ya'ne us rúh kí tarah jo ab ná-farmánbardár logon men tásír kartí hai, chalte the:

3 Aur us ke darmiyán ham sab ke sab apní jismání shahwaton ke sáth zindagání guzránte, aur tan man kí khwáhishen púrí karte the, aur dúsron kí mánind tabí'at se gazab ke farzand the.

4 Par Khudá ne, jo rahm men ganí hai, apní barí muhabbat se, jis se us ne ham ko piyár kiyá,

5 Ham ko, jo gunáhon ke sabab murde the, Masíh ke sáth jiláyá, (tum fazl hí se bach gaye;)
6 Aur us ne ham ko us ke sáth uṭháyá, aur Masíh Yisú' ke sabab ásmání makánon par us ke sáth biṭháyá:
7 Táki wuh apní us mihrbání se jo Masíh Yisú' ke sabab ham par hai, ánewále zamáne men apne fazl kí be-niháyat daulat ko dikháwe.
8 Kyúnki tum fazl ke sabab ímán láke bach gaye ho: aur yih tum se nahín: Khudá kí bakhshish hai:
9 Aur yih a'amál ke sabab se nahín, na ho ki koí baṛáí kare.
10 Kyúnki ham us kí kárígarí hain, aur Masíh Yisú' men hoke achchhe kámon ke wáste paidá húe, jin ke liye Khudá ne hamen áge taiyár kiyá thá, táki ham unhen kiyá karen.
11 Is wáste yád karo, ki tum áge jism kí nisbat gair qaum the, aise ki we jo áp ko Makhtún kahte hain, jin ká khatna jismí aur háth se húá, tum ko Ná-makhtún kahte the;
12 Aur yih, ki us waqt Masíh se judá, aur Isráel kí sarkár se alag, aur wa'de ke 'ahdon se báhar, aur ná-ummed, aur dunyá men be-Khudá the:
13 Par ab Masíh Yisú' men hoke tum jo áge dúr the, Masíh ke lahú ke sabab se nazdík ho gaye.
14 Kyúnki wuhí hamárí sulh hai, jis ne do ko ek kiyá, aur us díwár ko, jo darmiyán men thí, ḍhá diyá;
15 Aur apná jism deke dushman ko, ya'ne sharí'at ke hukmon aur rasmon ko, kho diyá, táki wuh sulh karwáke do se áp men ek nayá insán banáwe;
16 Aur dushmaní miṭáke salíb ke sabab se donon ko ek tan banákar Khudá se miláwe:
17 Aur us ne áke, tumhen jo dúr the, aur unhen jo nazdík the, sulh kí khushkhabarí dí.
18 Kyúnki us hí ke wasíle ham donon ek hí Rúh se Báp ke pás dakhl páte hain.
19 So ab tum begána aur musáfir nahín, balki muqaddason ke ham-shahrí, aur Khudá ke gharáne ke ho;
20 Aur rasúlon aur nabíon kí neo par, jahán Yisú' Masíh áp kone ká sirá hai, radde kí tarah uṭháe gaye ho;
21 Jis se sárí 'imárat ikaṭṭhe juṛkar muqaddas haikal Khudáwand ke liye uṭhtí játí hai:
22 Aur tum bhí us men hoke auron ke sáth banáe játe ho, tá ki Rúh ke wasíle se Khudá ke liye makán bano.

III BÁB.

1 IS wáste main Púlús tum gair qaumon ke liye Yisú' Masíh ká qaidí hún;
2 Ki tum ne suná hogá, ki mujhe tumháre liye Khudá ke fazl kí mukhtárí milí;
3 Ki us ne ilhám se us bhed ko mujh par kholá, (chunánchi main us ko thoṛe men áge likh chuká,
4 Jise tum paṛhke ján sakte ho, ki main Masíh ká bhed kis qadr samajhtá hún.)
5 Jo agle zamánon men baní Ádam ko is tarah na ma'lúm húá, jis tarah us ke muqaddas rasúlon aur nabíon par Rúh se ab záhir húá;
6 Ki gair qaumen Injíl ke wasíle se mírás men sharík, aur badan men shámil, aur us ke wa'de men, jo Masíh ke sabab se hai, sájhí hon:
7 Aur Khudá ke fazl ke in'ám se, jo us kí qudrat kí tásír se mujhe milá hai, main is Injíl ká khádim hún.
8 Mujhe jo sáre haqírtarín muqaddason se haqír hún, yih fazl 'ináyat húá, ki main gair qaumon ke darmiyán Masíh kí beqiyás daulat kí khushkhabarí dún;
9 Aur sab par yih bát roshan

karún, ki us bhed men shirkat kyúnkar hotí hai, jo azal se Khudá men, jis ne sab kuchh Yisú' Masíh se paidá kiyá, poshída thá:

10 Ki ab kalísiye ke wasíle se Khudá kí gúnágún hikmat, sardáron aur ikhtiyárwálon par jo ásmání makánon men hain, záhir howe,

11 Us iráde ke mutábiq jis ko us ne hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke haqq men azal se kiyá:

12 Aur ham us men hoke beparwá húe, aur us par ímán láne se bharose ke sáth dakhl bhí rakhte hain.

13 Pas main cháhtá hún, ki tum merí musíbaton ke sabab, jo tumhárí khátir hain, sust mat hoo, kyúnki ye tumháre liye 'izzat hain.

14 Is wáste main hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke Báp ke áge, apne ghuṭne ṭektá hún,

15 (Ki us se tamám khándán ásmán aur zamín par kahlátá hai,)

16 Ki wuh apne fazl kí daulat ke muwáfiq tumhen yih de, ki tum us kí Rúh se bátiní insániyat men bahut hí zoráwar ho jáo;

17 Aur Masíh tumháre dilon men ímán ke wasíle se base; aur ki tum muhabbat men jaṛ paidá karke aur neo ḍálke,

18 Sáre muqaddas logon samet samajhne kí qudrat paidá karo, ki us kí chauṛán, aur lambán, aur gahráo, aur unchán kitní hai;

19 Hán, Masíh kí muhabbat, jo daryáft se báhar hai, daryáft kar sako, táki tum Khudá kí sárí bharpúrí se bhar jáo.

20 Ab us ko jo aisá qádir hai, ki jo kuchh ham mángte, yá khiyál karte hain, us se niháyat ziyáda, us qudrat ke muwáfiq jo ham men tásír kartí, kar saktá hai,

21 Us ko kalísiye ke darmiyán Masíh Yisú' men pusht dar pusht abad tak jalál howe. Ámín.

IV BÁB.

1 PAS main jo Khudáwand ke liye qaidí hún, tum se iltimás kartá hún, ki jis buláhat se tum buláe gaye, us ke munásib chalo,

2 Kamál kháksárí aur farotaní se sabr karke, muhabbat se ek dúsre kí bardásht karo;

3 Aur koshish karo, ki Rúh kí yagánagí sulh ke band se bandhí rahe.

4 Ek badan, aur ek Rúh hai, chunánchi tumhen bhí jo buláe gaye ho, apne buláe jáne se ek hí ummed hai;

5 Ek Khudáwand, ek ímán, ek baptisma,

6 Ek Khudá jo sab ká Báp, ki sab ke úpar, aur sab ke darmiyán, aur tum sab men hai.

7 Par ham men se har ek ko Masíh ke in'ám ke andáze ke muwáfiq fazl 'ináyat húá hai.

8 Is wáste wuh kahtá hai, ki us ne únche par charhke qaid ko qaid kiyá, aur ádmíon ko in'ám diye.

9 (Aur us ká úpar charhná, siwá us ke aur kyá hai, ki wuh pahle zamín ke níche utrá?

10 Wuh jo utrá, so wuhí hai, jo sáre ásmánon par chaṛhá, táki sab ko bharpúr kare.)

11 Aur us ne ba'zon ko rasúl; aur ba'zon ko nabí; aur ba'zon ko Injíl ke manádí karnewále; aur ba'zon ko charwáhe; aur ba'zon ko ustád muqarrar kar diyá;

12 Táki muqaddas log khidmat ke kám men árásta hote jáwen, aur Masíh ká badan bantá jáe:

13 Jab tak ham sab ke sab ímán aur Khudá ke Bete kí pahchán kí yagánagí tak, aur kámil insán, ya'ne Masíh ke púre qadd ke andáze talak, pahunchen:

14 Táki ham áge ko laṛke na rahen, ki ta'lím kí mukhtalif hawáon se, aur ádmíon kí pechbází, aur gumráh karnewále mansúbon

ke bándhne men un kí dagábází se, uchhalte bahte phiren;
15 Balki muhabbat ke sáth sach bolke, us men, jo sir hai, ya'ne Masíh men hoke, har tarah se baṛhte jáwen;
16 Us se sárá badan, har ek 'azú ke band ke juṭne se ḳhúb paiwasta aur mazbút hokar, muwáfiq us tásír ke jo, ba qadr har juz ke, hotí hai, kull ko baṛhátá hai, aur muhabbat men apní taraqqí kartá játá hai.
17 Is liye main yih kahtá hún, aur Ḳhudáwand ke áge hukm kartá hún, ki tum áge ko aisí chál na chalo, jaise aur gair qaumen apní bátil 'aql ke muwáfiq chaltí hain;
18 Ki un kí 'aql tárík ho gayí hai, aur we us jahálat ke sabab jo un men hai, aur apne dilon kí saḳhtí ke bá'is, Ḳhudá kí zindagí se judá hain:
19 Unhon ne sun hoke áp ko shahwat-parastí ke supurd kiyá, táki har tarah ke gande kám hirs se karen.
20 Par tum ne Masíh se aisí ta'lím nahín páí;
21 Agar tum ne to us kí suná ho, aur us se ta'lím páí ho, us sacháí ke mutábiq jo Yisú' men hai:
22 Ki tum aglí chalan kí bábat us purání insániyat ko, jo fareb denewálí shahwaton ke sabab se ḳharáb húí hai, utáro;
23 Aur apne dil aur tabí'at kí nisbat naye bano;
24 Aur nayí insániyat ko, jo Ḳhudá ke muwáfiq rástbází aur haqíqí pákízagí men paidá húí, pahino.
25 So jhúṭh chhoṛke har ek shaḳhs apne paṛosí se sach bole, ki ham to ápas men ek dúsre ke 'azú hain.
26 Gussa karke gunahgár mat ho, aisá na ho ki súraj dúbe aur tum ḳhafá ke ḳhafá raho:
27 Aur Shaitán ko jagah na do.
28 Jis ne chorí kí ho, phir chorí na kare, balki achchhá pesha iḳhtiyár karke háthon se mihnat kare, táki muhtáj ko kuchh de sake.
29 Koí gandí bát tumháre munh se na nikle, balki wuh jo achchhí aur taraqqí ke liye kám áwe, táki sunnewálon ko fáida baḳhshe.
30 Aur Ḳhudá kí Rúh i muqaddas ko, jis se tum par ḳhalásí ke din tak muhr húí, ranjída na karo.
31 Sárí kaṛwáhaṭ, aur gazab, aur gussa, aur gul, aur badgoí, tamám badḳhwáhí samet, tum se dúr ho jáwen:
32 Aur tum ek dúsre par mihrbán aur dardmand ho, aur ek dúsre ko baḳhshá karo, chunánchi Ḳhudá ne bhí Masíh ke liye tumhen baḳhshá hai.

V BÁB.

1 PAS tum 'azíz farzandon kí tarah Ḳhudá ke pairau ho;
2 Aur muhabbat se chalo, jaise Masíh ne bhí ham se muhabbat kí, aur ḳhushbú ke liye hamáre 'iwaz men apne taín Ḳhudá ke áge nazr aur qurbán kiyá.
3 Aur harámkárí, aur har tarah kí nápákí, aur lálach ká tum men zikr tak na ho, jaisá muqaddas logon ko munásib hai;
4 Aur be-sharmí, aur behúda bát, yá ṭhaṭṭhebází jo ná-munásib hai, na howe, balki beshtar shukrguzárí.
5 Kyúnki tum to is se wáqif ho, ki kisí harámkár, aur nápák, aur lálchí ko, jo but-parast hai, Masíh aur Ḳhudá kí bádsháhat men mírás nahín hai.
6 Koí tum ko behúda báton se bhuláwá na de; kyúnki aisí báton ke sabab Ḳhudá ká gazab náfarmánbardáron par paṛtá hai.
7 Pas tum un ke sharík na ho.
8 Kyúnki tum áge táríkí the, par ab Ḳhudá men hoke núr ho:

tum núr ke farzandon kí tarah chalo:

9 (Is liye ki Rúh ká phal jo hai, kamál khúbí, aur rástbází, aur sachái hai;)

10 Aur daryáft karte jáo, ki Khudáwand ko kyá khush átá hai.

11 Aur táríkí ke lá-hásil kámon men sharík mat ho, balki beshtar un ko malámat karo.

12 Kyúnki un ke poshída kámon ká zikr bhí karná sharm hai.

13 Aur sárí chízen jo malámat ke láiq hain, roshní se záhir hotí hain; kyúnki har ek chíz jo roshan kartí, roshní hai.

14 Is liye wuh kahtá hai, Are á, tú jo sotá hai, jág, aur murdon men se uṭh; ki Masíh tujhe roshan karegá.

15 Pas khabardár, tum dekh bhálke chalo, nádánon kí tarah nahín, balki dánáon kí mánind,

16 Aur waqt ko ganímat jáno, kyúnki din bure hain.

17 Is wáste, tum be-tamíz na raho, balki samjho, ki Khudáwand kí marzí kyá hai.

18 Aur sharáb píke matwále na ho, ki us men kharábí hai, balki Rúh se bhar jáo;

19 Aur ápas men zabúr, aur gít, aur rúhání gazalen gáyá karo, aur apne dil men Khudáwand ke liye gáte bajáte raho;

20 Aur hamesha sab báton men hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke nám se Khudá Báp ke shukrguzár raho;

21 Aur Khudá ke khauf se ek dúsre kí farmánbardárí karo.

22 Ai 'aurato, apne shauharon kí aisí farmánbardár raho, jaise Khudáwand kí.

23 Kyúnki shauhar jorú ká sir hai, jaise ki Masíh kalísiye ká sir, aur wuh badan ká bachánewálá hai.

24 Pas jaise kalísiyá Masíh kí farmánbardár hai, waise hí jorúán bhí har bát men apne shauharon kí howen.

25 Ai mardo, apní jorúon ko piyár karo, jaisá Masíh ne bhí kalísiye ko piyár kiyá, aur apne taín us ke badle diyá;

26 Tá ki us ko pání ke gusl se kalám ke sáth pák karke muqaddas kare,

27 Aur use apne liye taiyár kare, ya'ne ek aisí jalálwálí kalísiyá jis men dág, yá chín, yá koí aisí chíz na ho, balki wuh muqaddas aur be-'aib ho.

28 Yún hí mardon par lázim hai, ki apní jorúon ko piyár karen, jaise apne badan ko. Jo apní jorú ko piyár kartá hai, so áp ko piyár kartá hai.

29 Kyúnki kisí ne apne jism se kabhí dushmaní na kí; balki wuh use páltá aur postá hai, jaisá Khudáwand bhí kalísiye ko:

30 Kyúnki ham us ke badan ke 'azú, aur us ke gosht aur haḍḍíon men se hain.

31 Usí sabab se ádmí apne má báp ko chhoṛegá, aur apní jorú se milá rahegá, aur we donon ek tan honge.

32 Yih ek baṛá bhed hai, par main Masíh aur kalísiye kí bábat boltá hún.

33 Ba har hál har ek tum men se apní apní jorú ko aisá piyár kare, jaisá áp ko; aur 'aurat apne shauhar ká adab kare.

VI BÁB.

1 Ai farzando, tum Khudáwand ke liye apne má báp ke tábi' raho: kyúnki yih wájib hai.

2 Tú apne má báp kí 'izzat kar; (ki yih pahlá hukm hai, jis ke sáth wa'da hai;)

3 To terá bhalá hogá, aur zamín par terí 'umr daráz hogí.

4 Aur, ai bachchewálo, tum apne farzandon ko gussa mat diláo, par Khudáwand kí tarbiyat aur nasíhat karke un kí parwarish karo.

5 Ai naukaro, tum un ke jo jism kí nisbat tumháre kháwind hain, apne dilon kí safáí se, ḍarte aur

thartharáte húe, aise farmánbardár ho, jaise Masíh ke;

6 Aur ádmí ke khushámad-karnewálon kí tarah dikháne ko nahín, balki Masíh ke bandon kí mánind, dil se Khudá kí marzí par chalo;

7 Aur khushí se naukarí karo, ádmíon kí jánkar nahín, balki Khudáwand kí:

8 Ki tum jánte ho, ki jo koí kuchh achchhá kám karegá, kyá gulám kyá ázád, Khudáwand se waisá hí páwegá.

9 Aur, ai kháwindo, tum bhí un se aisá hí karo, aur dhamkí dene men i'atidál se báhar na jáo; kyúnki tum jánte ho, ki tumhárá bhí Kháwind ásmán par hai, aur wuh kisí ke záhir par nazar nahín kartá.

10 Báqí, ai mere bháío, Khudáwand aur us kí qudrat kí qúwat se zoráwar bano.

11 Khudá ke sáre hathyár bándho, táki tum Shaitán ke mansúbon ke muqábil qáim rah sako.

12 Kyúnki hamen khún aur jism se kushtí karní nahín, balki sardáron se, aur ikhtiyárdáron se, aur is dunyá kí táríkí ke qudratwálon se, aur sharír rúhon se, jo buland makánon men hain.

13 Is wáste tum Khudá ke sáre hathyár uthá lo, táki tum bure din men muqábala kar sako, aur sab kám karke qáim rah sako.

14 Is liye tum apní kamar sachái se kaske, aur rástbází ká baktar pahinke;

15 Aur pánwon men sulh bakhshnewálí Injíl kí chálákí bándhke;

16 Aur un sab ke úpar ímán kí sipar lagáke, jis se tum us sharír ke sáre jalte tíron ko bujhá sako, qáim raho.

17 Aur naját ká khod, aur Rúh kí talwár, jo Khudá ká kalám hai, le lo:

18 Aur kamál árzú o minnat ke sáth har waqt Rúh men du'á mángo, aur us ke liye sab muqaddason ke wáste niháyat musta'idd hoke aur minnat karke jágte raho;

19 Aur mere wáste bhí, táki mujhe kalám karne kí táqat 'ináyat ho, ki merá munh be-parwáí se khul jáwe, táki main is Injíl ke bhed ko,

20 Jis ke liye qaidí elchí hún, záhir karún: ki main us ko bedharak aisá kahún, jaisá mujhe kahná farz hai.

21 Par is liház se ki tum bhí mere ahwál ko jáno, ki main kyá kartá hún, Tukhikas, jo piyárá bháí aur Khudáwand ká mu'atabar khádim hai, tum ko sab báten batáegá:

22 Jise main ne tumháre pás is wáste bhejá, ki tum hamáre ahwál ko jáno, aur wuh tumháre dilon ko tasallí de.

23 Bháíon kí salámatí ho, aur Báp Khudá kí aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se ímán ke sáth muhabbat mile.

24 Fazl un sab par howe jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh se filhaqíqat muhabbat rakhte hain. Amín.

PÚLÚS KÁ ḲHATT FILIPPÍON KO.

I BÁB.

1 YISÚ' Masíh ke bande Púlús aur Timtáús Filippí shahr ke un sab muqaddason ko, jo Masíh Yisú' men hain, nigáhbánon aur ḳhádimon samet:

2 Fazl aur salámatí hamáre Báp Khudá aur Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumháre liye howen.

3 Main, jab jab tumhen yád kartá, apne Ḳhudá ká shukr bajá látá hún,

4 Aur apní har ek du'á men ḳhushí se hamesha tum sab ke liye du'á mángtá hún,

5 Ki tum auwal roz se áj tak Injíl men sharík rahe;

6 Mujhe yih yaqín hai, ki wuh jis ne tum men nek kám shurú' kiyá hai, so Yisú' Masíh ke din tak kartá chalá jáegá:

7 Chunánchi munásib hai, ki main tum sab ke haqq men aisá hí samjhún; kyúnki tum mere dil men ho, aur merí zanjíron, aur 'uzr, aur Injíl ke sábit karne men, tum sab merí ni'amat men sharík ho.

8 Ki Khudá merá gawáh hai, ki main Yisú' Masíh kí sí ulfat rakhke tum sab ká mushtáq hún.

9 Aur main yih du'á kartá hún, ki tumhárí muhabbat, dánáí aur kamál shu'úr ke sáth, ziyáda baṛhtí chalí jáwe;

10 Táki tum un chízon men, jin men farq hai, imtiyáz kar jáno; aur Masíh ke din tak ḳhális raho, aur ṭhokar na kháo;

11 Aur rástbází ke phalon se, jo Yisú' Masíh ke sabab se hain, lade raho, táki Ḳhudá ká jalál aur us kí sitáish howe.

12 Aur, ai bháío, main cháhtá hún, ki tum jáno, ki jo mujh par guzrá hai, so Injíl kí ziyáda taraqqí ke liye záhir húá;

13 Yahán tak ki Qaisar ke sáre mahall aur báqí sab makánon men mashhúr húá, ki main Masíh ke wáste bandhá hún;

14 Aur aksaron ne un men se jo Khudáwand men bháí hain, merí zanjíron se diler hoke beḳhauf kalám bolne kí ziyáda jur,at paidá kí.

15 Ba'ze to ḍáh aur jhagṛe se, aur ba'ze nek níyat se Masíh kí manádí karte hain:

16 Jhagṛálú to sáf dil se Masíh kí Injíl nahín sunáte, balki is ḳhiyál se, ki merí zanjíron par aur ranj baṛháwen:

17 Par muhabbatwále yih jánkar Injíl sunáte hain, ki main Injíl sábit karne ke wáste muqarrar húá hún.

18 Pas kyá hai? har tarah se Masíh kí ḳhabar dí játí hai, ḳhwáh makkárí se, ḳhwáh sachái se, aur main us men ḳhush hún, balki ḳhush rahúngá bhí.

19 Kyúnki main jántá, ki tumhárí du'á aur Yisú' Masíh kí Rúh kí madad se is ká anjám merí naját hogí;

20 Chunánchi merá tawaqqu' aur ummed yih hai, ki main kisí bát men sharminda na húngá, balki kamál beparwáí se hamesha kí tarah ab bhí Masíh mere badan se, ḳhwáh mere jíte, ḳhwáh mere múe par, buzurgí páwegá.

21 Kyúnki zindagí mere liye Masíh hai, aur maut naf'a hai.

22 Par agar main jism men zinda rahún, to yih merí mihnat ká phal hogá; par main nahín jántá, ki kise iḳhtiyár karún.

23 Ki main do báton kí band men jakrá hún; mujhe árzú hai, ki chhuṭkárá páún, aur Masíh ke sáth rahún; ki yih bahut bihtar hai:

24 Par jism men rahná tumhárí ḳhátir us se bahut zarúr hai.

25 Aur main yih yaqín jántá hún, ki main rahúngá, aur tum sab ke sáth ṭhahrúngá, táki tum ímán men baṛhte jáo, aur ḳhush raho;

26 Ki tumhárá faḳhr, jo Masíh Yisú' kí bábat mere sabab se hai, so mere tumháre pás phir áne se ziyáda howe.

27 Sirf Masíh kí Injíl ke muwáfiq guzrán karo: táki main ḳhwáh áún, aur tumhen dekhún, ḳhwáh na áún, tumhárá yih ahwál sunún, ki tum ek rúh men qáim ho rahe, aur Injíl ke ímán ke liye ek ján hoke koshish karte ho;

28 Aur yih ki muḳhálifon se kisí bát men haul nahín kháte; kyúnki yih un ke liye halákat ká, par tumháre wáste Ḳhudá kí taraf se naját ká nishán hai.

29 Kyúnki Masíh kí bábat tumhen yih baḳhshá gayá, ki tum na faqat us par ímán láo, balki yih ki us kí ḳhátir dukh bhí páo;

30 Ki tum us taur par ján-fisháni karte ho, jis taur par tum ne mujhe karte dekhá, aur ab sunte ho, ki main kartá hún.

II BÁB.

1 SO agar Masíh men kuchh dilásá, aur muhabbat kí kuchh tasallí, aur agar Rúh kí kuchh rifáqat, aur agar kuchh rahm aur dardmandí hai,

2 To merí ḳhushí ko púrá karo, ki ek sá mizáj rakho, ek sí muhabbat rakho, ek-ján hoo, ek-dil hoo.

3 Jhagre aur jhúṭhe faḳhr se kuchh na karo, par ḳháksárí se ek dúsre ko apne se bihtar jáno.

4 Tum men se har ek apne ahwál par nahín, balki har ek dúsron ke ahwál par bhí liház kare.

5 Pas tumhárá mizáj wuhí howe, jo Masíh Yisú' ká thá:

6 Ki us ne Ḳhudá kí súrat men hoke Ḳhudá ke barábar honá ganímat na jáná:

7 Lekin us ne áp ko ních kiyá, aur ḳhádim kí súrat pakrí, aur insán kí shakl baná:

8 Aur ádmí kí súrat men záhir hoke áp ko past kiyá, aur marne tak, balki salíbí maut tak, farmánbardár rahá.

9 Is wáste Ḳhudá ne use bahut sarfaráz kiyá, aur us ko aisá nám, jo sab námon se buzurg hai, baḳhshá:

10 Táki Yisú' ke nám par har ek, kyá ásmání, kyá zamíní, aur kyá jo zamín ke tale hain, ghuṭná ṭeke;

11 Aur har ek zubán iqrár kare, ki Yisú' Masíh Ḳhudáwand hai, táki Ḳhudá Báp ká jalál howe.

12 So, ai mere bháío, jis tarah tum hamesha farmánbardárí karte áe ho, usí tarah tum na sirf merí házirí men, balki ab merí gair-házirí men, bahut ziyáda ḍarte aur thartharáte apní naját ke kám kiye jáo.

13 Kyúnki Ḳhudá hí hai, jo tum men asar kartá, ki tum us kí marzí ke mutábiq cháho, aur kám bhí karo.

14 Sab kám be-kuṛkuṛáe aur bin takrár karo:

15 Táki tum be-ilzám aur be-bad hoke ṭerhí tirchhí qaum ke darmiyán Ḳhudá ke be-'aib farzand bane raho; (jin ke bích tum núr ke mánind jo dunyá men hai chamakte ho;

16 Ki zindagí ká kalám liye húe rahte;) táki Masíh ke din merí baṛái ho, ki merí dauṛ aur mihnat be-fáida na húí.

17 Par agar merá lahú tumháre ímán kí qurbání aur hadye par ḍhálá jáwe, taubhí main ḳhush hún, aur tum sab ke sáth ḳhushí kartá hún.

18 Tum bhí waise hí khush ho, aur mere sáth khushí karo.

19 Aur mujhe Khudáwand Yisú' se yih ummed hai, ki Timtáús ko tumháre pás jald bhejún, táki tumhárá ahwál daryáft karke merí bhí khátir-jam'aí ho.

20 Kyúnki koí aisá ek-dil rafíq mere sáth nahín, jo be-garazí se tumháre liye fikrmand howe.

21 Ki sab apní chízon kí talásh men hain, na un kí jo Yisú' Masíh kí hain.

22 Lekin tum us kí ázmáí húí khúbí se wáqif ho, ki jaise betá báp ke sáth, waise us ne mere sáth Injíl kí khidmat kí.

23 Pas main ummedwár hún, ki apne ahwál ká anjám dekhke fil-faur use bhej dún.

24 Aur mujhe Khudáwand se yaqín hai, ki main áp bhí jald áún.

25 Ab main ne Ipafraditus ko jo merá bháí, aur ham-khidmat, aur ham-sipáhí, aur tumhárá páyik, aur merá ihtiyáj raf'a karne ke liye khádim hai, tum pás bhejná zarúr jáná.

26 Ki wuh tum sab ká nipat mushtáq hai, aur is wáste ki tum ne us kí bímárí ká hál suná thá, udás rahtá thá.

27 Wuh to bímárí se marne par thá, par Khudá ne us par rahm kiyá; aur faqat us par nahín, balki mujh par bhí, tá na howe, ki main gam par gam kháún.

28 So main ne use bahut jald bhejá, táki tum us kí do bára muláqát se khush ho, aur merá bhí gam ghate.

29 Pas tum us ko Khudáwand ke sabab kamál khushí se qabúl karo, aur aison kí 'izzat karo.

30 Is liye ki wuh Masíh ke kám ke wáste marne par thá, balki us ne apní zindagí ko náchíz jáná, táki us kamí ko, jo tum ne merí khidmat ke haqq men kí thí, púrá kare.

III BÁB.

1 BÁQÍ, ai mere bháío, Khudáwand men khush raho. Wuh hí bát tumhen phir phir likhná mere liye taklíf nahín, aur tumháre liye salámatí ká bá'is hai.

2 Kutton se khabardár raho, badkáron se parhez karo, kátkút karnewálon se chaukas raho.

3 Kyúnki haqíqí khatna ham hain, jo rúh se Khudá kí 'ibádat karte hain, aur Masíh Yisú' par fakhr karte hain, aur jism ká bharosá nahín rakhte.

4 Lekin main jism ká bharosá rakh saktá hún: agar aur koí jism par bharosá kar sake, to main ziyáda:

5 Ki merá khatna áthwen din húá, aur main Isráel kí auláD, Binyamín ke firqe se, 'Ibráníon ká 'Ibrání, sharí'at kí nisbat Farísí hún;

6 Gairat men to kalísiye ká satánewálá, aur sharí'at kí rástbází men be-'aib thá.

7 Lekin jitní chízen mere naf'a kí thín, main ne unhín ko Masíh kí khátir nuqsán samjhá.

8 Balki main apne Khudáwand Masíh Yisú' kí pahchán kí khúbí ke sabab sab kuchh nuqsán samajhtá hún, jis kí khátir har chíz ká nuqsán utháyá, aur unhen gandagí jántá hún, táki main Masíh ko naf'a men páún,

9 Aur us men páyá jáún, apní is rástbází ke sáth nahín jo sharí'at se hai, balki us rástbází ke sáth jo Masíh par ímán láne se, ya'ne, us rástbází ke sáth jo Khudá kí taraf se ímán kí ráh men miltí hai:

10 Aur ki main us ko aur us ke jí uthne kí qudrat ko, aur us ke sáth dukhon men sharík hone ko daryáft karún, aur us kí maut se muwáfaqat paidá karún;

11 Táki main kisí tarah se murdon ke jí uthne ke darje tak pahunchún.

12 Kyúnki main ab tak pá na

chuká, aur hanoz main kámil nahín húá: balki píchhá kiye játá hún, táki jis garaz ke liye mujhe Yisú' Masíh ne pakṛá, main use já pakṛún.

13 Ai bháío, merá yih gumán nahín, ki main pakaṛ chuká hún: par itná hai ki main un chízon ko jo píchhe chhúṭín bhúlke un ke liye jo áge hain baṛhá húá,

14 Sídhá nishán kí taraf chalá játá hún, táki main us sila ko, jis ke liye Khudá ne mujh ko Masíh Yisú' kí ma'rifat se úpar buláyá, páún.

15 Pas ham men se jitne kámil hain, yihí khiyál rakhen: aur agar kisí bát men tumhárá aur tarah ká khiyál ho, to Khudá use bhí tum par khol degá.

16 Ba har hál jahán tak ham pahunche hain, usí ke qánún par qadam máren, usí ko khiyál karen.

17 Ai bháío, tum sab ke sab merí pairauí karo, aur tum un logon par, jo is namúne ke muwáfiq, jo ham men dekhte ho, chalte hain, gaur karo.

18 (Kyúnki bahutere chalnewále hain jin ká zikr main ne tum se bárhá kiyá, aur ab ro roke kahtá hún, ki we Masíh kí salíb ke dushman hain:

19 Un ká anjám halákat hai, un ká Khudá peṭ, un ká nang un kí baráí hai, we dunyá kí chízon par khiyál rakhte hain.)

20 Kyúnki ham ásmán ke báshindon ke ham-watan hain, jahán se naját bakhshnewále Khudáwand Yisú' Masíh kí ráh takte hain:

21 Ki wuh apní qudrat kí tásír ke mutábiq, jis se wuh sab ko apne tábi' kar saktá hai, hamáre khákí badan ko badalke apne jalálí jism ke mánind banáegá.

IV BÁB.

1 Is wáste, ai mere baṛe piyáre aur 'azíz bháío, jo merí khushí aur táj ho, ai piyáro, tum Khudáwand men isí tarah mazbút raho.

2 Main Yúodias se iltimás kartá hún aur Suntukhí se bhí, ki we Khudáwand kí ráh men ek-dil howen.

3 Aur ai sachche hamkhidmat, terí bhí minnat kartá hún, ki tú un 'auraton kí, jinhon ne mere sáth Injíl kí khidmat men koshish kí, Klemans aur mere báqí hamkhidmaton samet, jin ke nám zindagí ke daftar men hain, madad karo.

4 Khudáwand men hamesha khush raho: phir kahtá hún, khush raho.

5 Tumhárí miyánarauí sab ádmíon par záhir ho. Khudáwand nazdík hai.

6 Kisí bát ká andesha na karo; balki har ek bát men tumhárí 'arz, du'á aur minnat se, shukrguzárí ke sáth, Khudá se kí jáe,

7 Aur Khudá kí itmínán jo sárí samajh se báhar hai, tumháre dilon, aur khiyálon kí Masíh Yisú' men nigáhbání karegí.

8 Báqí, ai bháío, jitní chízen sach hain, aur jitní chízen munásib hain, aur jitní chízen sídhí hain, aur jitní chízen pák hain, aur jitní chízen pasandída hain, aur jitní chízen neknám hain, agar kuchh nekí aur kuchh ta'ríf hai, to un báton par gaur karo.

9 Aur jo kuchh tum ne mujh se síkhá, aur qabúl kiyá, aur suná, aur dekhá, un par 'amal karo; tab Khudá, jo sulh ká báni hai, tumháre sáth rahegá.

10 Aur main Khudáwand men bahut khush hún, is wáste, ki mere liye tumháre fikr ke darakht men ákhir ko phúl lage, jis ke liye tum áge andeshamand the, par mausim na thá.

11 Lekin main muhtájí se nahín kahtá; kyúnki main ne yih síkhá, ki jis hálat men hún, usí par rází rahún.

12 Main ghatná jántá hún, aur

baṛhná bhí jántá hún; har maqám men, aur sab báton men, ser hone, bhúkhe rahne, baṛhne aur ghaṭne kí main ne ta'lím páí.

13 Masíh se, jo mujhe táqat baḳhshtá hai, main sab kuchh kar saktá hún.

14 Taubhí tum ne bhalá kiyá, jo dukh men merí madad kí.

15 Ai Filippío, tum yih bhí jáno, ki Injíl kí manádí ke shurú' men, jab main Maqadúniya se nikal áyá, tab kisí kalísiye ne, siwá tumhárí ke, dene lene men merí madad na kí.

16 Tassaluníqe men bhí tum ne ek do bár kuchh bhejá kí merí ihtiyáj raf'a ho.

17 Main to in'ám nahín cháhtá, balki phal cháhtá hún, jo tumháre hisáb men ziyáda fáida baḳhshe.

18 Mere pás sab kuchh, balki bahutáyat ke sáth hai; main bhará hún, main ne tumhárí bhejí húí chízen Ipafraditus ke háth se páín, ek ḳhushbú aur qurbání i maqbúl, jo Ḳhudá kí pasand hai.

19 Merá Ḳhudá apne jalál kí daulat ke muwáfiq tumhárí har ek ihtiyáj Masíh Yisú' se raf'a karegá.

20 Hamáre Báp Ḳhudá ká hamesha jalál howe. Ámín.

21 Har ek muqaddas ko, jo Masíh Yisú' men hai, salám karo. Sáre bhái, jo mere sáth hain, tumhen salám kahte hain.

22 Sáre muqaddas log, ḳhusúsan we jo Qaisar ke ghar ke hain, tum sab ko salám kahte hain.

23 Hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ ḲHATT QULASSÍON KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS, jo Ḳhudá kí marzí se Yisú' Masíh ká rasúl hai, aur Timtáús bhái kí taraf se,

2 Un Qulassíon ke liye jo Masíh men hoke muqaddas aur ímándár bhái hain, hamáre Báp Ḳhudá, aur Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí taraf se fazl aur salámatí tumháre liye howen.

3 Jab se ham ne suná, ki tum Masíh Yisú' par ímán láe, aur sab muqaddas logon ko piyár karte ho,

4 Ham tumháre haqq men hamesha du'á karke Ḳhudá aur apne Ḳhudáwand Yisú' Masíh ke Báp ká shukr karte hain,

5 Us ummed ke liye jo tumháre wáste ásmán par maujúd hai, jis ká zikr tum ne Injíl ke kalám i haqq men suná;

6 Jo tum pás pahunchí, jaise sáre jahán men, aur phal detí hai; chunánchi tumháre darmiyán bhí, jis din se tum ne us kí suní, aur Ḳhudá ke fazl ko use sachchí tarah se pahcháná hai:

7 Chunánchi tum ne hamáre 'azíz ham-ḳhidmat Ipafras se, jo

tumháre wáste Masíh ká diyánatdár ḳhádim hai, aisá hí síkhá;

8 Usí ne tumhárí Rúhí muhabbat ko ham par záhir kiyá.

9 So ham bhí jis din se yih suná, tumháre wáste du'á mángne se aur yih 'arz karne se báz nahíṉ rahte haiṉ, ki tum tamám hikmat aur rúhání samajh se us kí marzí kí pahchán meṉ kamál tak pahuncho;

10 Táki tum Ḳhudáwand kí kámil razámandí par láiq chál chalo, aur har ek nek kám meṉ phal láte raho, aur Ḳhudá kí pahchán meṉ taraqqí karo;

11 Aur us kí jalálí qudrat se sab tarah kí mazbútí paidá karo, táki tum ḳhushí ke sáth har súrat se sabr o bardásht kar sako:

12 Aur Báp ká shukr karte raho, jis ne ham ko is láiq kiyá, ki núr meṉ muqaddas logoṉ ke sáth mírás meṉ hissa páweṉ:

13 Usí ne ham ko táríkí ke qabze se chhuṛáyá, aur apne piyáre Beṭe kí bádsháhat meṉ shámil karáyá;

14 Us meṉ ham us ke lahú ke sabab se naját, ya'ne gunáhoṉ kí mu'áfí, páte haiṉ:

15 Wuh andekhe Ḳhudá kí súrat hai, aur wuh sárí ḳhilqat ká palauṭhá hai:

16 Kyúṉki us se sárí chízeṉ jo ásmán aur zamín par haiṉ, dekhí aur andekhí, kyá taḳht, kyá ḳháwindíáṉ, kyá riyásateṉ, kyá mukhtáríáṉ paidá kí gayíṉ; sárí chízeṉ us se, aur us ke liye paidá húíṉ:

17 Aur wuh sab se áge hai, aur us se sárí chízeṉ bahál rahtí haiṉ.

18 Aur wuh badan, ya'ne kalísiye ká sir hai; wuhí shurú' meṉ murdoṉ meṉ se palauṭhá hai, táki sab bátoṉ meṉ us ká auwal darja ho.

19 Kyúṉki Báp ko yih pasand áyá, ki sárá kamál us meṉ base;

20 Aur ki, us ke ḳhún ke sabab jo salíb par bahá, sulh karke sárí chízoṉ ko, kyá we jo zamín par haiṉ, kyá we jo ásmán par haiṉ, usí ke wasíle apne se milá le.

21 Aur tum ko bhí jo áge begáne, aur bure kámoṉ ke sabab dil se dushman the, ab us ke jismání badan se maut ke wasíle milá liyá.

22 Táki wuh tum ko muqaddas aur be-'aib o be-ilzám apne huzúr házir kare:

23 Basharte ki tumhárí bunyád ímán par qáim howe, aur tum us se mazbút raho, aur us Injíl kí ummed se jise tum ne suná, ṭal na jáo, jis kí manádí har ek maḳhlúq ke liye jo ásmán ke níche hai kí gayí, aur us hí ká maiṉ Púlús ḳhádim húṉ.

24 Maiṉ apní un musíbatoṉ se jo tumháre wáste khíṉchtá húṉ ab ḳhush húṉ, aur Masíh kí musíbatoṉ kí kamtíáṉ us ke badan ke, ya'ne, kalísiye ke liye, apne jism se bhare detá húṉ:

25 Jis kalísiye ká maiṉ ḳhádim húá, chunánchi yih mukhtárí Ḳhudá kí taraf se mujhe tumháre liye milí, táki maiṉ Ḳhudá ke kalám ko púrá bayán karúṉ;

26 Ya'ne, us bhed kò jo agle zamáne se pusht ba pusht poshída rahá, par ab us ke muqaddas logoṉ par záhir húá:

27 Jin par Ḳhudá ne záhir karná cháhá, ki gair qaumoṉ ke liye us bhed kí hashmat kí firáwání kyá hai: jo yih hai, ki Masíh tum meṉ jalál kí ummed hai:

28 Jis kí ḳhabar deke ham har ek ádmí ko nasíhat karte, aur har shaḳhs ko kamál dánáí se sikháte haiṉ, táki ham har ek ádmí ko Masíh Yisú' meṉ kámil karke házir kareṉ:

29 Aur isí liye maiṉ us kí us tásír ke muwáfiq, jo qudrat se mujh meṉ asar kartí hai, jánfishání se mihnat kartá húṉ.

II BÁB.

1 MAIN cháhtá hún ki tum jáno, ki tumháre aur un ke wáste jo Láodíqíá men hain, aur un sab ke liye jinhon ne merí jismí súrat nahín dekhí, kyá hí jánfishání kartá hún;

2 Ki un ke dilon ko tasallí ho, aur we muhabbat se ápas men gaṭhe rahen, táki we púrí samajh kí tamám daulat ko pahunchen, aur Khudá, ya'ne Báp, aur Masíh ke bhed ko jánen;

3 Jis men hikmat aur ma'rifat ke sáre ḳhazáne chhipe hain.

4 Main yih kahtá hún, tá na howe ki koí ádmí chikní chupṛí báton se tumhen bhuláwe.

5 Kyúnki agarchi main jism se dúr hún, par rúh se tumháre pás, aur tumhárí tartíbí hálat, aur tumháre ímán kí mazbútí ko, jo Masíh par láye ho, dekhke, ḳhush hún.

6 Pas jaisá tum ne Masíh Yisú' Ḳhudáwand ko qabúl kiyá, waisá hí us men chalo:

7 Aur us men jaṛ bándho, aur us par banáe jáo, aur jaisí tum ne ta'lím pái, ímán men mazbút raho, aur us men shukrguzárí ke sáth taraqqí karo.

8 Ḳhabardár, aisá na ho, ki koí failsúfí aur behúda fareb se jo Masíh ke muwáfiq nahín, balki ádmíon ke dastúr aur dunyáwí 'ilm ke 'usúl ke muwáfiq hain, tumhen lúṭ na le.

9 Kyúnki Ulúhíyat ká sárá kamál us men mujassam ho rahá.

10 Aur tum us men, jo sárí sardárí aur muḳhtárí ká sir hai, kámil bane ho:

11 Aur us men tumhárá aisá ḳhatna húá, jo háth se nahín, ya'ne, Masíhí ḳhatna, jo jismání gunáhon ká badan utár phenkná hai:

12 Aur us ke sáth baptisma men gáṛe gaye, aur usí men Ḳhudá kí qudrat hí par, jis ne us ko murdon men se jiláyá, ímán láke us ke sáth jí bhí uṭhe ho.

13 Aur us ne tumhen, jo gunáhon aur apne jism kí námaḳhtúní se murde the, us ke sáth zinda kiyá, ki us ne tumháre sab gunáh baḳhsh diye;

14 Aur hukmon ká dastḳhatt, jo hamárá muḳhálif thá, hamárí bábat miṭá ḍálá, aur us ko bích men se uṭháke salíb par kílen jaṛín;

15 Aur sardáron o iḳhtiyárwálon ká iqtidár chhín liyá, aur unhen barmalá ruswá karke un par shádiyáne bajáe.

16 Pas kháne píne, yá 'íd, yá naye chánd, yá sabt ke din kí bábat koí tum par ilzám na lagáwe;

17 Ki ye ánewálí chízon ke sáya hain; par badan Masíh ká hai.

18 Koí záid-ul-farz ḳháksárí karke, aur firishton kí parastish karke, tum ko tumháre ajr se mahrúm na kare, ki aisá shaḳhs, apní jismání 'aql se 'abas phúlke, un chízon men, jinhen us ne nahín dekhín, bejá daḳhl kartá hai,

19 Aur us sir ko nahín pakṛe rahtá, jis se sárá badan, bandon aur paṭṭhon se paiwasta hoke, aur ápas men juṭke, Ḳhudá kí baṛhtí se baṛhtá hai.

20 Pas agar tum Masíh ke sáth dunyáwí 'ilm ke 'usúl kí nisbat mar gaye ho, to tum kyún un kí mánind jo dunyá men zinda hain dastúr-parast ho,

21 (Mat chhúná; mat chakhná; mat háth lagáná;

22 Ye sárí chízen kám men láne se nest ho játí hain;) ádmíon ke hukmon aur ta'límon ke muwáfiq?

23 Ye chízen to, záid-ul-farz 'ibádat, aur ḳháksárí, aur badaní riyázat, aur tan kí 'izzat na karní ki us kí ḳhwáhishen púrí howen, hikmat kí súrat rakhtí hain.

III BÁB.

1 PAS agar tum Masíh ke sáth jí uṭhe ho, to un chízon

kí talásh men raho, jo úpar hain, jahán Masíh Khudá ke dahine baiṭhá hai.

2 Úpar kí chízon se dil lagáo, na un chízon se jo zamín par hain.

3 Kyúnki tum mar gaye ho, aur tumhárí zindagí Masíh ke sáth Khudá men chhipí húí hai.

4 Jab Masíh, jo hamárí zindagí hai, záhir hogá, us ke sáth tum bhí jalál men záhir ho jáoge.

5 Is wáste tum apne 'azúon ko jo zamín par hain, ya'ne, harámkárí, aur nápákí, aur shahwat, aur burí khwáhish, aur lálach ko, jo butparastí hai, kushta karo:

6 Ki un hí ke sabab se Khudá ká gazab náfarmánbardár farzandon par paṛtá hai:

7 Aur áge jab tum un ke bích jíte the, tum bhí un kí ráh par chalte the.

8 Par ab tum in sab ko bhí, ya'ne, gusse, aur gazab, aur badkhwáhí, aur badgoí, aur badzubání ko apne munh se nikál phenko.

9 Ek dúsre se jhúṭh na bolo, kyúnki tum ne purání insániyat ko us ke fi'alon samet utár phenká;

10 Aur nayí insániyat ko, jo ma'rifat men apne paidá karnewále kí súrat ke muwáfiq nayí ban rahí hai, pahiná hai:

11 Wahán na Yúnání hai, na Yahúdí, na khatna, na námakhtúní, na Barbarí, na Sqútí, na gulám, na ázád, par Masíh sab kuchh, aur sab men hai.

12 Pas Khudá ke chune húon kí mánind, jo muqaddas aur piyáre hain, dardmandí, aur mihrbání, aur farotaní, aur halímí, aur bardásht ká libás pahino;

13 Aur agar koí kisí par da'wá rakhtá ho, to ek dúsre kí bardásht kare, aur ek dúsre ko bakhshe; jaisá Masíh ne tumhen bakhshá, waisá hí tum bh karo.

14 Aur un sab ke úpar muhabbat ko pahin lo, ki wuh kamál ká kamarband hai.

15 Aur Khudá kí itmínán jis kí taraf tum ek tan hokar buláe gaye ho, tumháre dilon par hukúmat kare, aur tum shukrguzár raho.

16 Masíh ká kalám tum men bahutáyat se rahe; aur tum ek dúsre ko kamál dánáí se ta'lím aur nasíhat karo, aur zabúr aur gít aur rúhání gazalen, shukrguzárí ke sáth, Khudáwand ke liye dilon se gáo.

17 Aur jo kuchh karte ho, kalám aur kám, sab kuchh Khudáwand Yisú' ke nám se karo, aur us ke wasíle se Khudá Báp ká shukr bajá láo.

18 Ai 'aurato, jaisá Khudáwand men munásib hai, apne apne khasam kí farmánbardárí karo.

19 Ai mardo, apní jorúon ko piyár karo, aur un se kaṛwe na ho.

20 Ai laṛko, tum apne má báp kí har ek bát men farmánbardár ho, ki Khudáwand ko yihí pasand hai.

21 Ai bachchewálo, apne laṛkon ko mat chheṛo, na howe ki we be-dil hojáwen.

22 Ai naukaro, tum un ke, jo dunyá men tumháre kháwind hain, sab báton men farmánbardár raho; par khushámadí logon kí mánind dikháne ko nahín, balki sáf dil se Khudá-tarson kí tarah:

23 Aur jo kuchh karo, so jí se aisá karo jaisá Khudáwand ke liye karte hain, na ki ádmíon ke liye;

24 Ki tum jánte ho, ki tum Khudáwand se badle men mírás páoge; kyúnki tum Khudáwand Masíh kí naukarí bajá láte ho.

25 Par wuh jo burá kartá hai, wuh apne kiye ke muwáfiq buráí kamáwegá; aur kisí kí tarafdárí nahín hai.

IV BÁB.

1 AI ḳháwindo, naukaron ke sáth 'adl aur insáf karo, yih jánkar ki tumhárá bhí ek Ḳháwind ásmán par hai.

2 Du'á mángne men mashgúl, aur us men shukrguzárí ke sáth hoshyár raho;

3 Aur sáth us ke hamáre liye bhí du'á karo, ki Ḳhudá hamáre wáste bolne ká darwáza khole, ki main Masíh ke bhed ko, jis ke sabab qaid húá hún, bayán karún:

4 Táki main use aisá záhir karún, jaisá mujhe lázim hai.

5 Tum waqt ko ganímat jánke báhar ke logon ke sáth hoshyárí se chalo.

6 Cháhiye ki tumhárá kalám hamesha fazl ke sáth aur namkín ho, táki tum jáno ki har ek ko kyúnkar jawáb diyá cháhiye.

7 Tuḳhikas jo piyárá bháí, aur diyánatdár ḳhádim, aur Ḳhudáwand kí ḳhidmat men sharík hai, mere sáre ahwál kí tumhen ḳhabar degá:

8 Us ko main ne is liye tumháre pás bhejá hai, ki wuh tumhárá hál daryáft kare, aur tumháre dilon ko tasallí de;

9 Aur us ke sáth Unesimus ko, jo diyánatdár aur piyárá bháí, aur tum men se hai, bhej diyá. We tumhen yahán kí sárí ḳhabaren pahunchaenge.

10 Aristarḳhus jo mere sáth qaid hai, aur Marqus jo Barnabás ká bhánjá hai, (jis kí bábat tum ne hukm páe, agar wuh tumháre pás áwe, to us kí ḳhátir karo;)

11 Aur Yisú' jo Justus kahlátá hai, ye sab, jo maḳhtúnon men se hain, tum ko salám kahte hain. Sirf ye hí, jo Ḳhudá kí bádsháhat ke wáste mere hamḳhidmat the, mere liye tasallí the.

12 Ipafras, jo tum men se Masíh ká banda hai, tum ko salám kahtá hai, aur wuh tumháre wáste du'á mángne men hamesha koshish kartá hai, táki tum Ḳhudá kí marzí kí har ek bát men kámil aur púre bane raho.

13 Main us ká gawáh hún, ki wuh tumháre aur un ke wáste jo Láodíqíá men hain, aur jo Hírápulis men hain, bahut sargarm hai.

14 Lúqá, piyárá tabíb, aur Demas, tumhen salám kahte hain.

15 Tum un bháíon ko jo Láodíqíá men hain, aur Numfás ko, aur us kalísiye ko, jo us ke ghar men hai, salám kaho.

16 Aur jab yih ḳhatt tum men parhá jáe, to aisá karo, ki Láodíqíá kí kalísiye men bhí parhá jáe; aur Láodíqíon ká ḳhatt tum bhí parho.

17 Aur Arḳhippus se kaho, ki tú us ḳhidmat men jo tú ne Ḳhudáwand men páí hai, hoshyár rah, ki use anjám de.

18 Mere háth se jo Púlús hún, salám. Merí zanjíron ko yád rakho. Fazl tum par howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ PAHLÁ ḴHATT TASSALUNÍQÍON KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS aur Silwánus, aur Timtáús kí taraf se Tassaluníqí kalísiye ko, jo Báp Khudá, aur Ḵhudáwand Yisú' Masíh men hai, fazl aur salámatí hamáre Báp Ḵhudá aur Ḵhudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tumháre liye howe.

2 Tum sab ke wáste Khudá ká shukr hamesha ham bajá láte hain, aur apní du'áon men tumhen yád karte;

3 Aur apne Báp Ḵhudá ke huzúr tumháre ímán ke 'amal, aur muhabbat kí mihnat, aur ummed kí páedárí ko, jo hamáre Ḵhudáwand Yisú' Masíh kí taraf hai, bilá náġa yád karte hain;

4 Ki, ai bháío, Ḵhudá ke piyáro, ham jánte hain, ki tum Ḵhudá ke chune húe ho.

5 Kyúnki hamárí Injíl na faqat lafz se, balki qudrat, aur Rúh i Quds, aur púre i'atiqád ke sáth, tumháre pás pahunchí; chunánchi tum jánte ho, ki ham tumháre wáste tum men kaise the.

6 Aur tum hamáre aur Ḵhudáwand ke pairau húe, ki tum ne kalám ko barí musíbat ke sáth Rúh i Quds kí ḵhushí se qabúl kiyá:

7 Yahán tak ki tum Maqadúniya aur Aḵhaia ke sáre ímándáron ke liye namúna bane.

8 Kyúnki tum se Ḵhudáwand ke kalám kí shuhrat faqat Maqadúniya aur Aḵhaia men na húí, balki har ek jagah tumhárá ímán jo Ḵhudá par hai, mashhúr húá, yahán tak ki hamáre kahne kí kuchh hájat nahín.

9 Is wáste ki we áp hamárá zikr karte hain, ki ham ne tum men kaisá daḵhl páyá, aur tum kyúnkar buton se Ḵhudá kí taraf phire, táki Ḵhudá kí, jo zinda aur sachchá hai, bandagí karo;

10 Aur us ke Beṭe kí, jise us ne murdon men se jiláyá, ráh tako, ki ásmán par se áwegá: ya'ne, Yisú', jo ham ko ánewále ġazab se chhuṛátá hai.

II BÁB.

1 AI bháío, tum to áp jánte ho, ki hamárá daḵhl tum men be-fáida na thá:

2 Agarchi ham ne áge shahr Filippí men baṛá dukh aur ruswáí uṭháí, chunánchi tum is se wáqif ho, taubhí apne Ḵhudá ke sabab be-parwáí ke sáth Ḵhudá kí Injíl kamál koshish se tumhen sunáte the.

3 Ki hamárá wa'z gumráhí aur ná-pákí aur dagábází se na thá:

4 Balki, jaisá Khudá ne ham ko maqbúl jánke Injíl ká amánatdár kiyá, waisá hí ham bolte hain; aur ádmíon ko nahín, balki Khudá ko, jo hamáre dil ázmátá hai, razámand karte hain.

5 Ki ham hargiz ḵhushámad kí bát nahín bolte the, jaisá tum jánte ho, na lálach ká parwá rakhte the; Ḵhudá gawáh hai:

6 Aur na ádmíon se, na tum se, na dúsron se 'izzat cháhte the; agarchi is sabab se, ki ham Masíh

ke rasúl hain, tum par bojh ḍál sakte the.

7 Balki ham tumháre darmiyán aise muláim rahe, jaise dáí jo apne bachchon ko páltí hai:

8 Waise hí ham tumháre dilsoz hoke, na faqat Khudá kí Injíl, balki apní ján tak bhí tumhen dene ko rází the, is wáste ki tum hamáre piyáre the.

9 Kyúnki, ai bháío, tum hamárí mihnat aur mashaqqat ko yád rakhte ho, ki ham ne is liye ki tum men se kisí par bár na ho, rát din dastkárí karke tumhen Khudá kí Injíl kí manádí kí.

10 Tum gawáh ho, aur Khudá bhí hai, ki tum men jo ímán láe, ham kyá hí pákí aur rástí aur be-'aibí se guzrán karte the:

11 Chunánchi tum jánte ho, ki ham tum men har ek kí yún minnat karte, aur dilásá dete, aur nasíhat karte the, jaise báp apne bachchon ko,

12 Táki tum us Khudá ke láiq chalo, jis ne tumhen apní bádsháhí aur jalál men buláyá.

13 Is wáste hamesha Khudá ke ham shukrguzár hain, ki jab wuh kalám jo Khudá ká hai, jise ham sunáte hain, tum ko milá, tum ne use ádmíon ká kalám nahín, balki Khudá ká kalám jánkar, ki wuh haqíqat men aisá hí hai, qabúl kiyá, aur wuh tum ímándáron men asar kartá hai.

14 Is liye ki tum, ai bháío, Khudá kí kalísiyáon ke, jo Yahúdiya men Masíh Yisú' kí hain, pairau húe: kyúnki tum ne bhí apne ham-qaumon se wuhí dukh páe, jo unhon ne Yahúdíon se:

15 Jinhon ne Khudáwand Yisú' aur apne nabíon ko már ḍálá, aur hamen satáyá; aur we Khudá ko khush nahín áte, aur sáre ádmíon ke mukhálif hain:

16 Aur is liye, ki un ke gunáh hamesha kamál ko pahunchte rahen, we ham ko man'a karte hain, ki ham gairqaumon ko wuh kalám ná sunáwen, jis se un kí naját ho; kyúnki un par gazab intihá ko pahunchá.

17 Par ham ne, ai bháío, tum se thoṛí muddat tak dil se nahín, záhir men, judá hoke kamál árzú se niháyat koshish kí, ki tumhárá munh dekhen.

18 Is wáste ham ne, ya'ne, main ne jo Púlús hún, ek yá do bár cháhá, ki tumháre pás áún; par Shaitán ne hamen roká.

19 Ki hamárí ummed aur khushí aur fakhr ká táj kyá hai? Kyá tum hí hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke sámhne us ke áte waqt na hoge?

20 Ki yaqínan tum hamáre jalál aur khushí ho.

III BÁB.

1 IS wáste jab ham ziyáda bardásht kar na sake, to rází húe ki ham Atení men akele rah jáwen;

2 Chunánchi ham ne Timtáús ko jo hamárá bháí, aur Khudá ká khádim, aur Masíh kí Injíl men hamárá hamkhidmat hai, bhejá, ki wuh tum ko tumháre ímán men mazbút kare, aur tasallí de:

3 Táki tum in musíbaton se lagzish na kháo; kyúnki tum áp jánte ho, ki ham un hí ke liye muqarrar húe hain.

4 Aur jab ham tumháre pás the, tumhen áge se kahá, ki ham musíbat men parenge: chunánchi wuhí húá, aur tum jánte ho.

5 Is wáste, jab main aur ziyáda bardásht na kar saká, tab tumhárá ímán daryáft karne ko bhejá, na howe, ki imtihán karnewále ne tumhárá imtihán kiyá ho, aur hamárí mihnat be-fáida ho gayí ho.

6 Par ab Timtáús jab tumhárí taraf se hamáre pás áyá, aur tumháre ímán aur muhabbat kí khushkhabarí láyá, aur kahá, ki tum hamárá zikr i khair hamesha karte ho, aur tum hamáre dekhne

ke mushtáq ho, jaise ki ham bhí tumháre hain;

7 Is liye, ai bháío, ham ne apní sárí musíbat aur ihtiyáj men tumháre ímán ke sabab tum se tasallí pái;

8 Kyúnki ab ham to jíte hain, agar tum Khudáwand men qáim raho.

9 Ki ham kyúnkar tumháre liye, is khushí ke sabab jo hamen tumhárí bábat apne Khudá ke huzúr hásil húí, Khudá kí shukrguzárí kar saken?

10 Ham rát din bahut hí du'á mángte rahte hain, ki tumhárá munh dekhen, aur tumháre ímán kí kamtíán púrí karen.

11 Aur Khudá hamárá Báp áp, aur hamárá Khudáwand Yisú' Masíh aisá kare, ki khairiyat ke sáth hamárá guzar tumhárí taraf howe.

12 Aur Khudáwand aisá kare, ki jaisí ham ko tum se muhabbat hai, tumhárí muhabbat bhí, kyá ápas men, aur kyá har ek ke sáth, barhe, aur ziyáda howe:

13 Táki jab hamárá Khudáwand Yisú' Masíh apne sab muqaddason ke sáth áwe, tab wuh tumháre dil hamáre Báp Khudá ke sámhne pákízagí men be-'aib mazbút kar de.

IV BÁB.

1 GARAZ, ai bháío, ham tum se Khudáwand Yisú' ke wáste 'arz aur minnat karte hain, ki jaisá tum ne ham se síkhá, ki kis tarah chalná aur Khudá ko khush karná zarúr hai, un men taraqqí karo.

2 Ki tum jánte ho, ki ham ne tum ko Khudáwand Yisú' kí taraf se kyá hukm diye.

3 Kyúnki Khudá kí marzí yih hai, ki tum pák hoke harámkárí se apne taín báz rakho:

4 Táki har ek tum men se apne badan ko pákízagí aur 'izzat ke sáth rakhná jáne;

5 Na shahwat kí badmastí men, gair qaumon kí mánind jo Khudá ko pahchánte nahín;

6 Aur koí kisí bát men apne bháí se bejá aur us par ziyádatí na kare: kyúnki Khudáwand un sab kámon ká badlá lenewálá hai; chunánchi ham ne áge bhí tum se kahá, aur gawáhí dí.

7 Ki Khudá ne ham ko ná-pákí ke liye nahín, balki pákízagí ke wáste buláyá.

8 Is wáste, jo hiqárat kartá hai, so ádmí kí nahín, balki Khudá kí hiqárat kartá hai, jis ne hamen apní pák Rúh bhí dí.

9 Ab bháíon kí muhabbat kí bábat hájat nahín, ki tumhen kuchh likhún; kyúnki tum ne ápas men muhabbat karne kí Khudá se ta'lím pái.

10 Chunánchi tum un sab bháíon se jo tamám Maqadúniya men hain, aisá hí karte ho; lekin, ai bháío, ham tumhárí minnat karte hain, ki tum ziyáda taraqqí karo;

11 Aur jis tarah ham ne tumhen hukm kiyá, tum garíbí ke sáth rahne, aur áp apne károbár karne, aur apne háthon se kám karne kí 'izzat ke cháhnewále ho;

12 Táki tum un ke áge, jo báhar hain, durustí se chalo, aur kisí chíz kí ihtiyáj na rakho.

13 Ai bháío, main nahín cháhtá hún, ki tum un ke ahwál se jo so gaye hain, ná-wáqif raho, táki tum auron kí mánind jo ná-ummed hain gam na karo.

14 Kyúnki ham ne jo yaqín kiyá, ki Yisú' múá, aur uthá, to yih bhí yaqín kiyá cháhiye, ki Khudá unhen, jo Yisú' men so gaye hain, us ke sáth le áegá.

15 Ki ham tumhen Khudáwand ke hukm se yih kahte hain, ki we jo ham men se Khudáwand ke áne tak zinda aur báqí rahenge, un se jo so gaye hain, áge na barh jáenge.

16 Kyúnki Khudáwand áp dhúm se muqarrab firishte kí áwáz ke sáth Khudá ká narsingá phúnkte

húe ásmán par se utregá, aur jo Masíh men hoke múe hain, we pahle uṭhenge:

17 Ba'd us ke ham men se jo jíte chhúṭenge un samet badlíon par nágáh uṭh jáenge, táki hawá men Khudáwand se muláqát karen; so ham Khudáwand ke sáth hamesha rahenge.

18 Pas tum in báton se ápas men ek dúsre ko tasallí do.

V BÁB.

1 PAR, ai bháío, tumhen us kí hájat nahín, ki waqton aur mausimon kí bábat kuchh tumhen likhún.

2 Is wáste ki tum áp khúb jánte ho, ki Khudáwand ká din is tarah áwegá, jis tarah rát ko chor átá hai.

3 Jis waqt log kahte honge, ki Salámatí aur be-khatrí hai, tab, jis tarah hámila ko dard lagte hain, un par nágahání halákat áwegí, aur we na bachenge.

4 Par tum, ai bháío, táríkí men nahín ho, ki wuh din chor kí tarah tum par á paṛe.

5 Tum sab núr ke farzand, aur din kí aulád ho; ham rát ke nahín, aur na táríkí ke hain.

6 Is wáste cháhiye, ki auron kí tarah na soen, balki bedár aur hoshyár rahen.

7 Kyúnki jo sote hain, so rát hí ko sote hain; aur jo matwále hote, rát hí ko matwále hote hain.

8 Par ham jo din ke hain, ímán o muhabbat ká baktar, aur naját kí ummed ká khod pahinkar, jágte rahen.

9 Kyúnki Khudá ne ham ko gazab ke liye nahín, balki is liye muqarrar kiyá, ki ham apne Khudáwand Yisú' Masíh se naját hásil karen;

10 Ki wuh hamáre wáste múá, táki ham, kyá jágte, kyá sote, us ke sáth jíen.

11 Is liye tum ek ek ko tasallí do, aur ek dúsre kí taraqqí cháho; chunánchi tum karte bhí ho.

12 Aur, ai bháío, ham tum se 'arz karte hain, ki tum un ko jo tum men mihnat karte, aur Khudáwand ke kám men tumháre sardár hain, aur tum ko nasíhat karte hain, máno;

13 Aur un ke kám ke sabab muhabbat se un kí baṛí 'izzat karo. Aur tum ápas men mile raho.

14 Aur, ai bháío, ham tumhárí minnat karte hain, ki tum kajrauon ko nasíhat karo, za'íf-dilon ko dilásá do, kamzoron ko sambhálo, sab kí bardásht karo.

15 Dekho, koí kisí se badí ke 'iwaz badí na kare; balki tum har waqt ek dúsre se, aur sab se, khush-sulúkí karo.

16 Hamesha khush raho.

17 Nit du'á mángo.

18 Har ek bát men shukrguzárí karo; kyúnki Masíh Yisú' men tumhárí bábat Khudá kí yihí marzí hai.

19 Rúh ko mat bujháo.

20 Nubúwaton kí hiqárat na karo.

21 Sárí báton ká imtihán karo; bihtar ko ikhtiyár karo.

22 Har ek badí kí súrat hí se dúr raho.

23 Aur wuh jo salámatí ká Khudá hai, áp hí tum ko bilkull pák kare, aur tumhárá sab kuchh, ya'ne, tumhárí rúh, aur ján, o badan, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke áne tak be-'aib salámat rahe.

24 Jis ne tumhen buláyá, wuh sachchá hai; wuh aisá hí karegá.

25 Bháío, hamáre wáste du'á mángo.

26 Sáre bháíon ko pák bosa leke salám karo.

27 Main tumhen Khudáwand kí qasam detá hún, ki yih khatt sáre muqaddas bháíon men paṛhwáo.

28 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum par howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ DÚSRÁ KHATT TASSA-LUNÍQÍON KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS aur Silwánus aur Timtáús kí taraf se Tassaluníqíon kí kalísiye ko, jo hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh men hai:

2 Hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se fazl aur salámatí tumháre liye howe.

3 Bháío, lázim hai, ki ham tumháre liye hamesha Khudá ká shukr karen; chunánchi munásib hai, is liye ki tumhárá ímán ziyáda hotá játá hai, aur tum sab men se har ek kí muhabbat dúsron se barhtí játí hai;

4 Yahán tak ki ham áp Khudá kí kalísiyáon men tumháre sabab fakhr karte hain, ki un sab dukh aur musíbaton men jo tum sahte ho, tumhárá sabr aur ímán záhir hotá hai:

5 Khudá ke sachche insáf ká yih ek namúna hai, ki tum Khudá kí bádsháhí ke láiq gine jáo, jis ke liye tum dukh páte ho:

6 Kyúnki Khudá ke nazdík insáf yih hai, ki jo tumhen 'azíyat dete hain, unhen 'azíyat de,

7 Aur tumhen jo 'azíyat páte ho, hamáre sáth árám de, us waqt ki Khudáwand Yisú' ásmán se apne zabardast firishton ke sáth bharaktí ág men záhir hogá,

8 Aur un se jo Khudá ko nahín pahchánte, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí Injíl ko nahín mánte, badlá legá.

9 We Khudáwand ke chihra se, aur us kí qudrat ke jalál se, abadí halákat kí sazá páwenge;

10 Us din jab wuh áwegá, ki apne muqaddason se jalál páwe, aur apne sab ímándáron men (kyúnki tum hamárí gawáhí par ímán láe) ta'ajjub ká bá'is ho.

11 So ham tumháre liye sadá du'á mángte hain, ki hamárá Khudá tumhen is buláhat ke láiq jáne, aur nekí kí sab khushí, aur ímán ke kám ko qudrat se púrá kare:

12 Táki hamáre Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh ke fazl ke muwáfiq, hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká nám tum men aur tum us men jalíl ho.

II BÁB.

1 BHÁÍO, ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke áne, aur apne us pás jam'a hone kí bábat tum se 'arz karte hain,

2 Ki tum is khiyál se ki Masíh ká din á pahunchá hai, jald apne dil kí dháras mat khoo, aur na ghabráo, na kisí rúh, na kisí kalám, na kisí khatt se; yih sochkar, ki wuh hamárí taraf se hai.

3 Koí tumhen kisí tarah se fareb na de; kyúnki wuh din nahín áwegá, magar jab tak ki pahile bargashtagí na ho, aur wuh gunáh ká shakhs, ya'ne, halákat ká farzand, záhir na howe;

4 Jo har ek ká, ki Khudá yá ma'búd kahlátá hai, mukhálif hai; aur un se áp ko bará samajhtá

hai, yahán tak ki wuh Khudá kí haikal men Khudá ban baithegá, aur apne taín dikháwegá, ki main Khudá hún.

5 Kyá tumhen yád nahín, ki main tumháre sáth hote húe tumhen yih báten kahtá thá?

6 Aur tum us ko jánte ho, jo ab roktá hai, táki wuh apne waqt par záhir ho.

7 Ki badkárí ká bhed ab bhí to tásír kartá játá hai: sirf itná zarúr hai, ki wuh jo ab tak roknewálá hai, bích se dúr kiyá jáe.

8 Tab wuh Badkár záhir hogá, jise Khudáwand apne munh ke dam se halák, aur apne áne kí tajallí se nest kar degá.

9 Us ká áná Shaitán ke kiye ke muwáfiq kamál qudrat, aur jhúṭhe nishán, aur achambhon,

10 Aur halák honewálon ke darmiyán sharárat kí kamál dagábází ke sáth hogá; is wáste, ki unhon ne rástí kí muhabbat ko, jis se we naját páte, ikhtiyár na kiyá.

11 Aur is liye Khudá un pás tásír karnewálí dagá bhejegá, yahán tak ki we jhúṭh ko sach jánenge:

12 Táki we sab jo sachái par ímán na láe, balki ná-rástí se rází the, sazá páwen.

13 Par, ai bháío, Khudáwand ke piyáro, lázim hai, ki ham tumháre wáste hamesha Khudá kí shukrguzárí karen, ki Khudá ne tumhen auwal se chun liyá, ki tum Rúh se pákízagí hásil karke, aur sachái par ímán láke, naját páo:

14 Jis ke liye tumhen hamárí Injíl ke wasíle buláyá, ki tum hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká jalál hásil karo.

15 Pas is wáste, ai bháío, mazbút raho, aur un báton ko, jo tumháre supurd húín, jinhen tum ne kalám, yá hamáre khatt se síkhá thá, thámbe raho.

16 Ab hamárá Khudáwand Yisú' Masíh áp, aur hamárá Báp Khudá, jis ne hamen piyár kiyá, aur hamen fazl se hamesha kí tasallí aur achchhí ummed dí,

17 Tumháre dilon ko tasallí dewe, aur tum ko har ek achchhe qaul aur fi'al men mazbút kare.

III BÁB.

1 BÁQÍ, ai bháío, hamáre haqq men yih du'á karo, ki Khudáwand ká kalám jald phail jáwe, aur aisá jalál páwe, jaisá tum men hai:

2 Aur yih, ki ham ná-ma'qúl aur bure ádmíon se chhuṭkárá páwen: kyúnki sab men ímán nahín.

3 Par Khudáwand amánatdár hai; wuh tum ko mazbút karegá, aur badí se bacháegá.

4 Aur tumhárí bábat Khudáwand par hamárá yaqín hai, ki tum un hukmon par, jo ham tumhen dete hain, 'amal karte ho, aur karoge bhí.

5 Khudáwand tumháre dilon ko Khudá kí muhabbat, aur Masíh ke sabr kí taraf, hidáyat kare.

6 Aur, ai bháío, ham apne Khudáwand Yisú' Masíh ke nám se tumhen hukm karte hain, ki tum har ek bhái se jo kajrauí ke sáth, aur us sompí húí bát ke, jo ham se milí, barkhiláf chaltá hai, kanára karo.

7 Kyúnki tum áp jánte ho, ki hamárí pairauí kyúnkar kiyá cháhiye; ham to tumháre darmiyán kajrauí ke sáth chalte na the;

8 Aur kisí kí roṭí muft na kháte the, balki mihnat aur mashaqqat ke sáth rát din kám karte the, táki tum men se kisí par bojh na howen:

9 Na is wáste, ki ham ko ikhtiyár na thá, par is liye ki ham áp ko tumháre liye namúna ṭhahráwen, táki tum hamárí pairauí karo.

10 Aur jab ham tumháre sáth the, tab ham ne tumhen yih hukm kiyá, ki jo koí kám na kare, wuh kháne ko na páwe.

11 Ham sunte hain ki tum men se kaí ek kajrauí ke sáth chalte, aur kuchh kám nahín karte, balki auron ke kám men dakhl karte hain.

12 Ham apne Khudáwand Yisú' Masíh se aison ko hukm dete hain, aur un kí minnat karte hain, ki we chupcháp kám karke apní hí roṭí kháen.

13 Aur, ai bháío, tum nek kám karne men hár na jáo.

14 Par agar koí hamárí is bát ko, jo khatt men hai, na máne, to use ján rakho, aur us se mile na raho, táki wuh sharminda howe.

15 Lekin use dushman na samjho, balki bhái jánke nasíhat karo.

16 Ab salámatí ká Khudáwand áp hí tum ko hamesha har tarah se salámatí bakhshe. Khudáwand tum sab ke sáth rahe.

17 Mere dastkhatt se mujh Púlús ká salám; wuh har ek khatt men nishán hai; usí tarah main likhtá hún.

18 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par ho. Ámín.

PÚLÚS KÁ PAHLÁ KHATT TIMTÁÚS KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS kí taraf se, jo hamáre bachánewále Khudá, aur hamárí ummedgáh Khudáwand Yisú' Masíh ke hukm se, Yisú' Masíh ká Rasúl hai;

2 Timtáús ko, jo ímán men farzand haqíqí hai, fazl, rahm, aur salámatí, hamáre Báp Khudá aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se, tujh par howe.

3 Main ne Maqadúniya játe waqt tujh se iltimás kiyá thá, ki Afasús men rahiyo, táki tú ba'zon ko takíd kare, ki aur tarah kí ta'lím na dewen,

4 Aur kahánion aur be-hadd nasabnámon par liház na karen; yih sab kuchh takrár ká bá'is hotá hai, na ki tarbiyat iláhí ká, jo ímán se hai.

5 Aur hukm ká khulása wuh muhabbat hai, jo pákdilí aur nekníyatí, aur be-makr ímán se hotá hai:

6 Jis se ba'ze phirke behúda bakwás kí taraf mutawajjih húe;

7 Ki sharí'at ke ustád baná cháhte hain; aur nahín samajhte, ki kyá kahte, aur kin báton par hujjat karte hain.

8 Par ham jánte hain, ki sharí'at achchhí hai, basharte ki koí use sharí'at ke taur par kám men láwe;

9 Aur yih jáne, ki sharí'at rástbáz ke wáste nahín, balki be-shar'a o ná-farmánbardár, o be-dín, o gunahgár, o nápák, o shuhdá, aur má báp ká már ḍálnewálá, aur khúní;

10 Aur harámkár, aur laundebáz, aur barda-farosh, aur jhúṭhbolnewále aur jhúṭhí qasam khánewálon ke wáste, aur un ke siwá

jo kuch sahíh ta'lím ke barkhiláf howe, us ke wáste hai;

11 Us mubárak Khudá kí jalálwálí Injíl ke muwáfiq, jo mujhe sompí gaí.

12 Aur main apne Khudáwand Masíh Yisú' ká, jis ne mujhe iqtidár diyá, shukrguzár hún, ki us ne mujhe amánatdár samajhkar is khidmat par muqarrar kiyá.

13 Main to áge kufr baknewálá, aur satánewálá, aur jabr karnewálá thá; lekin mujh par rahm húá, is wáste ki main ne, jab ímán na láyá thá, ná-dání men kiyá jo kiyá.

14 Aur hamáre Khudáwand ká fazl, ímán aur piyár samet, jo Masíh Yisú' men hai, bahut ziyáda húá.

15 Yih diyánat kí bát, aur bilkull pasand ke láiq hai, ki Masíh Yisú' gunahgáron ke bacháne ko dunyá men áyá; aur main un sab men bará gunahgár hún.

16 Lekin mujh par is liye rahm húá, ki Yisú' Masíh mujh bare gunahgár par kamál sabr záhir kare, táki main un ke wáste, jo us par hamesha kí zindagí ke liye ímán láwenge, namúna banún.

17 Ab 'azalí bádsháh, gairfání, ná-dídaní, wáhid, hakím Khudá kí 'izzat aur jalál hamesha hamesha ko howe. Ámín.

18 Ai farzand Timtáús, main tujhe un nubúwaton ke muwáfiq, jo áge terí bábat kí gaín, yih hukm detá hún, táki tú un nubúwaton ke wasíle se achchhí laráí lare;

19 Aur ímán aur nekníyatí par qáim rahe; jis se ba'zon ne kanára karke ímán kí náo torí:

20 Unhín men se Humanaiús aur Sikandar hain, jinhen main ne Shaitán ke hawále kiyá, táki we tambíh páke kufr na baken.

II BÁB.

1 AB main iltimás kartá hún, ki sab se pahle munájáten, aur du'áen aur sifárishen, aur shukrguzáríán, sáre ádmíon ke liye kí jáwen;

2 Bádsháhon aur martabawálon ke liye; táki ham kamál díndárí aur munásib taur se, chain aur árám ke sáth, zindagání guzránen.

3 Kyúnki hamáre najátdenewále Khudá ke áge yihí khúb aur pasandída hai.

4 Wuh cháhtá hai, ki sáre ádmí naját páwen, aur sacháí kí pahchán tak pahunchen.

5 Ki Khudá ek hai, aur Khudá aur ádmíon ke bích ek ádmí darmiyání hai, wuh Masíh Yisú' hai;

6 Jis ne apne taín sab ke kafáre men diyá, ki bar-waqt us kí gawáhí dí jáwe.

7 Us ke liye main manádí karnewálá aur rasúl muqarrar húá, (main Masíh men sach boltá hún, aur jhúth nahín kahtá;) aur gairqaumon ko ímán aur sacháí ká sikhlánewálá hún.

8 Pas merí marzí yih hai, ki mard har makán men be-gussa aur be-hujjat pák háthon ko uthámke du'á mánge.

9 Aur yún hí 'auraten bhí munásib poshák se sharm aur tamíz ke sáth áp ko sanwáren, na ki bál gúndhne, aur sone, aur motíon, aur qímatí libás se;

10 Balki (jaisá 'auraton ko, jo Khudá-parastí ká iqrár kartí hain, munásib hai), áp ko nek kámon se sanwáren.

11 Cháhiye ki 'aurat chupcháp kamál farmánbardárí se síkhe.

12 Aur main parwánagí nahín detá, ki 'aurat sikhláwe, aur áp shauhar par hákim ban baithe, balki khámoshí ke sáth rahe.

13 Kyúnki pahle Ádam banáyá gayá, ba'd us ke Hawah.

14 Aur Ádam ne fareb nahín kháyá, par 'aurat fareb kháke gunáh men phansí.

15 Lekin yih janne ke sabab bach jáegí, agar ímán, aur muhabbat, aur pákízagí men, hoshyárí ke sáth páedár rahen.

III. BÁB.

1 YIH bát sach hai, ki jo koí kalísiye kí nigáhbání kí árzú rakhtá, achchhe kám ko cháhtá hai.

2 Pas cháhiye, ki nigáhbán be-'aib, ek jorú ká shauhar, parhezgár, sáhib i tamíz, sháyasta, musáfirdost, ta'lím dene men qábil ho;

3 Na ki sharábí, yá márpít karnewálá, yá ná-rawá naf'a hásil karnewálá; balki miyána-rau ho, takrárí aur lálchí na ho;

4 Aur apne ghar ká ba-khúbí bandobast kare, aur kamál durustí ke sáth larkon ko hukm men rakhe;

5 Ki agar koí apne hí ghar ká bandobast na kar jáne, wuh Khudá kí kalísiye kí khabardárí kyúnkar karegá?

6 Aur nayá muríd na ho; kahín wuh gurúr karke Shaitán kí tarah 'azáb men pare.

7 Aur cháhiye ki wuh báharwálon ke nazdík bhí neknám ho; tá na ho ki wuh malámat uthawe, aur Shaitán ke phande men phans jáwe.

8 Isí tarah khádim-ud-dín bhí durustí ke sáth rahen, na ki dozubán, yá sharábí, yá ná-rawá naf'a uthánewále;

9 Aur ímán ke bhed ko sáf dil se yád kar rakhen.

10 Aur ye pahle ázmáe jáwen; us ke ba'd agar be-'aib thahren, to khidmat karen.

11 Isí tarah un kí jorúán bhí durustí ke sáth rahen, na ki tuhmatíán, balki parhezgár, aur sárí báton men diyánatdár howen.

12 Khádim-ud-dín ek ek jorú karen, aur apne bachchon aur apne gharon ká ba-khúbí bandobast karte hon.

13 Kyúnki jinhon ne achchhí tarah wuh khidmat kí, so apne liye achchhá darja, aur us ímán men, jo Masíh Yisú' par hai, bahut sí himmat paidá karte hain.

14 Main is ummed par ki jald tujh pás áún, yih báten tujhe likhtá hún.

15 Agar derí ho jáe, to tú un báton se ján rakhe, ki Khudá ke ghar men, jo zinda Khudá kí kalísiyá, aur rástí ká sutún, aur tek hai, kyúnkar guzrán kiyá cháhiye.

16 Aur bil-ittifáq díndárí ká bará bhed hai: Khudá jism men záhir húá, Rúh se rást thahráyá gayá, firishton ko nazar áyá, gairqaumon men us kí manádí húí, dunyá men us par ímán láe, jalál men utháyá gayá.

IV BÁB.

1 RÚH sáf farmátí hai, ki ákhirí zamáne men kitne ímán se bargashta honge, ki we gumráh karnewálí rúhon aur dewon kí ta'límon se já lipṭenge:

2 Jo makr se jhúṭh bolenge: jin ká dil sun ho gayá hai;

3 Aur we byáh karne se man'a karenge; aur hukm karenge, ki wuh kháná na kháo, jinhen Khudá ne paidá kiyá, ki ímándár aur sachái ke jánnewále shukrguzárí ke sáth unhen kháwen.

4 Kyúnki Khudá kí paidá kí húí har ek chíz achchhí hai, aur inkár ke láiq nahín; agar shukr karke kháwen:

5 Is wáste ki wuh Khudá ke kalám aur du'á se pák hotí hai.

6 So agar tú bháíon ko yih báten yád diláwe, to tú ímán aur us achchhí ta'lím kí báton se, jis ko tú ne sire se ba-khúbí daryáft kiyá, tarbiyat páke, Yisú' Masíh ká achchhá khádim baná rahegá.

7 Par behúda aur burhíon kí kaháníon se munh mor, aur díndárí men riyázat kar.

8 Ki badaní riyázat ká fáida kam hai; par díndárí sab báton ke wáste fáidamand hai, ki ab kí aur áyanda kí zindagí ká wa'da usí ke liye hai.

9 Yih bát sach aur kamál qabúliyat ke láiq hai.

10 Hamárá mihnat karná aur la'n ta'n sahná is liye hai, ki ham ne zinda Khudá par, jo sab ádmíon ká, kháss kar ímándáron ká, bachánewálá hai, bharosá kiyá hai.

11 Un báton ko farmá aur sikhá.

12 Kisí ko apní jawání kí hiqárat na karne de: balki bol chál, aur muhabbat, aur rúh, aur ímán, aur pákízagí se ímándáron ke liye namúna ban.

13 Jab tak main áún, tú parhtá, nasíhat kartá, ta'lím detá rah.

14 Tú us ni'amat se jo tujh men hai, aur tujhe nubúwat kí ráh se, qissíson ke háth rakhne ke sáth milí, gáfil na ho.

15 Un báton ko dhyán men rakh; un hí ká ho rah; táki terí taraqqí sabhon par záhir howe.

16 Apní aur apní ta'lím kí chaukasí kar; un par qáim rah; kyúnki, yih karke, tú áp ko aur un ko jo terí sunte hain bacháegá.

V. BÁB.

1 TÚ kisí buzurg ko malámat na kar, balki us kí us tarah minnat kar, jis tarah báp kí kartá hai; aur jawánon kí yún, jaise bháíon kí;

2 Aur burhíon kí yún jaise má kí; aur jawán 'auraton kí yún, jaise bahinon kí, kamál pákízagí se.

3 Rándon kí, jo haqíqat men ránd hain, hurmat kar.

4 Agar kisí ránd ke bete yá pote hon, to we yih síkhen, ki pahle apne ghar men díndárí záhir karen, aur bápdádon ká haqq adá karen; kyúnki yih bhalá aur Khudá ke áge pasandída hai.

5 Aur sachchí ránd aur be-kas wuh hai, jo Khudá par bharosá rakhtí, aur rát din munáját aur du'áon men lagí rahtí hai.

6 Par jo 'aish o 'ishrat kartí, so jíte jí murda hai.

7 Aur tú ye báten farmá, táki we be-'aib thahren.

8 Agar koí apnon kí aur kháss kar apne ghar kí khabargírí na kare, to ímán se munkir, aur be-ímán se badtar hai.

9 Wuh ránd shumár men áwe, jo sáth baras se kam kí na ho, aur us ne ek hí shauhar ká munh dekhá ho,

10 Aur nekokárí ke sabab námwar ho, aur us ne larkon kí tarbiyat kí ho, musáfiron ko apne yahán utárá ho, aur muqaddason ke pánwon dhoe hon, aur un kí jo musíbat men giriftár hain, madad kí ho, aur har ek nek kám kí dhun rakhtí ho.

11 Par jawán rándon ko kanáre kar de; kyúnki jab we Masíh ke barkhiláf nazákaten jatátíán hain, to byáh kiyá cháhtí hain;

12 Aur agle ímán ko chhorke sazá ke láiq hotí hain.

13 Aur siwá us ke we álasí hoke ghar ghar daurte phirná síkhtí hain; aur faqat álasí nahín, balki bakwásí aur har kám men dakhl karnewálí hotí hain, aur bejá báten baktí hain.

14 Is wáste merí marzí yih hai, ki jawán ránden byáh karen, bachche janen, aur ghar ká károbár karen, aur mukhálif ko la'n-ta'n karne kí jagah na dewen.

15 Kyúnki kaí ek abhí Shaitán ke píchhe ho lí hain.

16 Agar kisí ímándár mard yá 'aurat kí ránden hon, to wuhí un kí madad kare, aur kalísiye par bár na ho, táki wuh un kí, jo sach sach ránden hain, madad kare.

17 Un qissíson ko jo achchhí tarah peshwáí karte hain, khásskar un ko jo kalám aur ta'lím men mihnat karte hain, dúní jazá ke láiq jáno.

18 Kyúnki kitáb yih kahtí hai, Khalíhán ke bail ká munh mat bándh. Aur yih, ki Kám karnewálá apní mazdúrí ká haqqdár hai.

19 Jo da'wí qissís par ho, bagair do tín gawáhon ke mat sun.

20 Gunahgáron ko sab ke sámhne malámat kar, táki auron ko khauf ho.

21 Main Khudá, aur Khudáwand Yisú' Masíh, aur chune húe firishton ke áge, yih hukm kartá hún, ki tú in báton ko bagair pachh ke 'amal men lá, aur kisí kí tarafdárí na kar.

22 Háth kisí par jald na rakh, aur na dúsron ke gunáhon men sharík ho: apne taín pák rakh.

23 Aur ab tú sirf pání na piyá kar, balki apne házima aur aksar kamzoríon ke wáste thorí mai pí.

24 Ba'ze ádmíon ke gunáh áge záhir hain, aur 'adálat men pahle hí pahunch játe hain, aur ba'zon ke gunáh píchhe.

25 Isí tarah nek kám bhí áge záhir hain; aur we jo aur waz'a ke hain, chhip nahín sakte.

VI BÁB.

1 JITNE chákar júe ke níche hain, apne kháwindon ko kamál 'izzat ke láiq jánen, táki Khudá ke nám aur ta'lím ko koí burá na kahe.

2 Aur we jin ke kháwind ímándár hain, unhen, is wáste ki bhái hain, náchíz na jánen; balki ziyáda is liye khidmat karen, ki we ímándár aur 'azíz aur ni'amat men sharík hain. Ye báten sikhlá, aur nasíhat kar.

3 Aur agar koí dúsrí ta'lím detá hai, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke sahíh kalám, aur us ta'lím ko jo díndárí ke munásib hai, qabúl nahín kartá:

4 Wuh ghamand kartá hai, aur kuchh nahín jántá, balki use bahs aur lafzí takrár karne ká marz hai, jin se dáh, aur qaziya, aur badgoíán, aur badgumáníán,

5 Aur un logon kí radd badal, jin kí 'aqlen kharáb ho gayí hain, aur jo sachái se khálí hain, aur gumán karte hain, ki naf'a jo hai, wuhí díndárí hai; tú waison se pare rah.

6 Díndárí to qaná'at ke sáth bará naf'a hai.

7 Kyúnki ham dunyá men kuchh na láe, aur záhir hai, ki kuchh le já nahín sakte.

8 Pas agar ham ne kháná kaprá páyá, to hamáre liye bas hai.

9 Ki we jo daulatmand húá cháhte hain, so imtihán aur phande men, aur bahut sí behúda aur burí khwáhishon men parte hain, jo ádmíon ko tabáhí aur halákat ke daryá men dubá detí hain.

10 Kyúnki zar kí dostí sárí buráíon kí jar hai; jis ke ba'ze árzúmand hoke ímán kí ráh se bhatak gaye, aur áp ko tarah tarah ke gamon se chhedá.

11 Par tú, ai mard i Khudá, in chízon se bhág, aur rástbází, díndárí, ímán, muhabbat, sabr, aur farotání ká píchhá kar.

12 Koshish karke ímán kí achchhí laráí lar, hamesha kí zindagí ko pakar rakh, jis ke liye tú buláyá gayá, aur tú ne bahut gawáhon ke áge achchhá iqrár kiyá hai.

13 Main Khudá ke sámhne jo sab ko jilátá hai, aur Masíh Yisú' ke huzúr jis ne Pantús Pilátús ke áge achchhá iqrár kiyá, tujhe tákíd kartá hún:

14 Ki tú us hukm ko be-dág o be-ilzám hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke záhir hone tak hifz kar rakh;

15 Jise wuh bar-waqt záhir karegá, jo mubárak aur akelá qudratwálá, bádsháhon ká bádsháh, aur Khudáwandon ká Khudáwand hai:

16 Baqá faqat usí ko hai; wuh us núr men rahtá hai, jis tak koí nahín pahunch saktá, aur use kisí insán ne na dekhá aur na dekh saktá hai; usí kí 'izzat aur qudrat abadí rahe. Ámín.

17 Is jahán ke daulatmandon ko hukm kar, ki magrúr na howen, aur be-bunyád daulat par bharosá na karen, balki zinda Khudá par jis ne hamen sab kuchh

bahutáyat se diyá, tá ki khushí se guzrán karen;

18 Aur yih ki we nekokárí aur bhale kám se daulatmand, aur sakháwat par taiyár, aur bántne par musta'idd howen;

19 Aur áyanda ko apne liye ek bhalí bunyád paidá kar rakhen, táki hamesha kí zindagí páwen.

20 Ai Timtáús, amánat ko hifázat se rakh, aur be-díní kí behúda báton se, aur un takráron se, jinhen jhúṭh-múṭh 'ilm samajhte hain, munh pher le:

21 Jis ká ba'ze iqrár karke ímán kí ráh se bhaṭak gaye hain. Fazl tujh par howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ DÚSRÁ KHATT TIMTÁÚS KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS, jo us zindagí ke wa'de ke muwáfiq jo Masíh Yisú' men hai, Khudá kí marzí se Yisú' Masíh ká Rasúl hai,

2 Piyáre beṭe Timtáús ko fazl, rahm, aur salámatí, Báp Khudá aur hamáre Khudáwand Masíh Yisú' kí taraf se howe.

3 Khudá ká main shukr kartá hún, jis kí bandagí bápdádon ke taur par pák dil se kartá hún, ki apní du'áon men rát din bilá nága terá zikr kartá;

4 Aur tere ánsúon ko yád karke tere dekhne kí árzú rakhtá hún, táki khushí se bhar jáún;

5 Aur mujhe wuh terá be-riyá ímán yád hai, jo pahle terí nání Loís, aur terí má Yúníke ká thá, aur mujhe yaqín hai, ki terá bhí hai.

6 Is sabab se main tujhe yád dilátá hún, ki tú Khudá kí us ni'amat ko, jo mere háth rakhne se tujhe milí, phirke sulgá.

7 Kyúnki Khudá ne hamen dahshat kí Rúh ko nahín, balki qudrat, aur muhabbat, aur hoshyárí kí diyá hai.

8 Is wáste tú hamáre Khudáwand kí gawáhí se, aur mujh se jo us ká qaidí hún, sharminda na ho, balki Khudá kí qudrat se Injíl ke dukhon men sharík ho;

9 Ki us ne hamen bacháyá, aur pák buláhaṭ se buláyá; na hamáre kámon ke sabab se, balki apne iráde hí, aur us ni'amat se jo Masíh Yisú' ke wáste azal men hamen dí gayí;

10 Aur ab hamáre bachánewále Yisú' Masíh ke zuhúr se záhir húí, ki jis ne maut ko nest kiyá, aur zindagí aur baqá ko Injíl se roshan kar diyá;

11 Main us ke liye manádí karnewálá, aur rasúl, aur gair qaumon ká mu'allim, muqarrar húá hún.

12 Aur isí liye main yih dukh pátá hún; lekin main sharmátá nahín, is wáste ki use jis par ímán láyá hún, jántá hún; aur mujhe yaqín hai, ki wuh merí amánat kí us din tak hifázat kar saktá hai.

13 Tú un sahíh báton ká naqsha

jo tú ne mujh se suníṉ, us ímán aur muhabbat ke sáth jo Masíh Yisú' meṉ hai, hifz kar rakh.

14 Tú us achchhí amánat kí jo tujh ko milí, Rúh i Quds ke wasíle se, jo ham meṉ bastí hai, nigáhbání kar.

15 Tú yih jántá hai, ki Asia ke sab log, jin meṉ se Fijallus aur Harmujanes haiṉ, mujh se phir gaye.

16 Ḳhudáwand Unesifarus ke ghar par rahm kare; kyúṉki us ne bahut bár mujhe tázadam kiyá, aur merí zanjír se sharminda na húá:

17 Balki us ne Rúm meṉ hote mujhe koshish se ḍhúnḍhá, aur páyá.

18 Ḳhudáwand use yih baḳhshe, ki us din Ḳhudáwand ká rahm us par ho; aur jo ḳhidmateṉ us ne phir Afasús meṉ kíṉ, tú unheṉ ḳhúb jántá hai.

II BÁB.

1 PAS, ai mere farzand, tú us fazl se, jo Masíh Yisú' meṉ hai, mazbút ho.

2 Aur merí un bátoṉ ko, jo tú ne bahut se gawáhoṉ ke sámhne suní haiṉ, aise amánatdároṉ ke supurd kar, jo auroṉ ko sikhá sakeṉ.

3 Pas tú Yisú' Masíh ke achchhe sipáhí kí mánind dukh sah.

4 Jo koí sipáhgarí kartá, apne taíṉ dunyá ke mu'ámaloṉ meṉ nahíṉ uljhátá, táki wuh us ko ḳhush kare, jis ne sipáhgarí ke liye use chun liyá.

5 Aur agar koí kushtí kare, to táj nahíṉ pátá, magar jab qáide ke muwáfiq kushtí kare.

6 Kisán ko cháhiye ki pahle mihnat kare, tab phaloṉ meṉ hissa páwe.

7 Jo báteṉ maiṉ kahtá húṉ, tú un ko soch rakh, aur Ḳhudáwand tujhe sab bátoṉ kí samajh dewe.

8 Yád rakh, ki Yisú' Masíh, jo Dáúd kí nasl se hai, murdoṉ meṉ se jí uṭhá, merí Injíl ke muwáfiq:

9 Jis ke liye maiṉ badoṉ kí mánind yaháṉ tak dukh pátá húṉ, ki band meṉ húṉ; par Ḳhudá ká kalám band nahíṉ hotá.

10 So maiṉ chune húoṉ ke liye sab hí kuchh sahtá húṉ, táki we us naját ko, jo Yisú' Masíh se hai, hamesha ke jalál samet hásil kareṉ.

11 Yih bát sach hai, ki agar ham us ke sáth mareṉ, to ham us ke sáth jíeṉge bhí;

12 Agar ham us ke sáth dukh uṭháweṉ, to us ke sáth bádsháhí bhí kareṉge: agar ham us ká inkár kareṉ, to wuh bhí hamárá inkár karegá:

13 Agarchi ham be-ímán ho jáweṉ, par wuh amánatdár rahtá hai; wuh áp apná inkár kar nahíṉ saktá.

14 Tú yih báteṉ yád dilá, aur Ḳhudáwand ke sámhne yih gawáhí de, ki we lafzoṉ kí takrár na kareṉ, ki us se kuchh hásil nahíṉ, magar yih ki sunnewále ḍagmagáye jáweṉ.

15 Koshish karke tú apne taíṉ maqbúl, aur aisá kárígar jo sharminda na ho, aur sachche kalám ká durustí se tafsíl karnewálá Ḳhudá ko kar dikhlá.

16 Par burí aur behúda bátoṉ se parhez kar, kyúṉki we áḳhir ko bedíní ke darjoṉ meṉ taraqqí kareṉgí.

17 Aur un ká kalám ḳhúre kí bímárí kí tarah khátá chalá jáegá, aur un meṉ se Humanaiús aur Filetus haiṉ;

18 We yih kahke, ki qiyámat ho chukí, sachái se phir gaye, aur ba'zoṉ ká ímán ḍigá dete haiṉ.

19 Taubhí Ḳhudá kí bunyád mazbút rahtí hai, aur us par yih muhr hai, ki Ḳhudáwand unheṉ, jo us ke haiṉ, pahchántá hai. Aur yih, ki Har ek jo Masíh ká nám letá hai, badí se báz rahe.

20 Par baṛe ghar meṉ faqat sone rúpe hí ke bartan nahíṉ; balki káṭh aur miṭṭí ke bhí hote

hain; aur ba'ze 'izzat, aur ba'ze zillat ke hain.

21 Is liye agar koí apne taín un se pák sáf kare, to wuh 'izzat ká bartan, aur pák, aur málik ke kám ká, aur har ek achchhe kám ke liye taiyár hogá.

22 Jawání kí shahwaton se dúr bhág, aur un sab ke sáth, jo pák dil se Khudáwand ká nám lete hain, rástbází, aur ímán, aur muhabbat, aur sulh kí pairauí kar.

23 Par bewuqúfí aur nádání kí hujjaton se kinára kar; ki tú jántá hai, ki we jhagre paidá kartí hain.

24 Aur munásib nahín, ki Khudáwand ká banda jhagrá kare, balki sab se narmí karnewálá, aur sikhláne par musta'idd, aur dukhon ká sahnewálá howe.

25 Aur unhen, jo muqábala karte hain, farotaní se samjháwe, ki sháyad Khudá unhen tauba bakhshe, táki we sachái ko pahchánen;

26 Aur we, jinhen Shaitán ne jítá shikár kiyá hai, táki us kí marzí par chalen, hoshyár hokar us ke phande se chhúten.

III BÁB.

1 TÚ yih ján rakh, ki ákhirí zamáne men bure din áwenge.

2 Ádmí khudgaraz, zardost, tar hánknewále, ghamandí, kufr-karnewále, má báp ke ná-farmánbardár, ná-shukr, ná-pák,

3 Be-dard, kínawar, tuhmatí, ná-parhezgár, be-rahm, nekon ke dushman,

4 Dagábáz, be-liház phúlnewále, Khudá se ziyáda 'ishrat ke cháhnewále;

9 Aur díndárí kí súrat men hoke us kí qudrat ká inkár karenge: tú aison se dúr rah.

6 Kyúnki un men se we hain, jo gharon men ghusá karte hain, aur un chhichhorí randíon ko, jo gunáhon tale dabí hain, aur tarah tarah kí shahwaton ke bas men phans gayí hain,

7 Aur hamesha ta'lím pátí hain, aur sachái kí pahchán tak hargiz pahunch nahín saktín, giriftár karte hain.

8 Aur jis tarah Yannes aur Yambres ne Músá ká sámhná kiyá, usí tarah ye bhí sachái ke mukhálif, kharáb-'aql, aur ímán kí bábat ná-maqbúl hain.

9 Par we áge na barhenge, is wáste ki un kí nádání sab par záhir ho jáegí, jis tarah un kí húí.

10 Par merí ta'lím, chál chalan, iráde, ímán, sabr, muhabbat, bardásht,

11 Zulm aur dukhon ko, jo Antákiyá aur Ikúnium, aur Lustrá men mujh par pare, tú ne sire se bakhúbí daryáft kiyá; aur main ne kaise kaise zulm sahe; par Khudáwand ne mujhe un sab se bachá liyá.

12 Balki sab ke sab jo Yisú' Masíh men díndárí ke sáth guzrán kiyá cháhte hain, satáe jáenge.

13 Par bure aur dhokhebáz ádmí fareb deke, aur fareb kháke, badí men áge barhte jáenge.

14 Par tú un báton par, jo tú ne síkhín aur yaqín jánín, qáim rah; ki tú yih jántá hai, ki kis se síkhá;

15 Aur ki tú larkái se muqaddas kitábon se wáqif hai; we tujhe Masíh Yisú' par ímán láne se naját kí dánái bakhsh saktí hain.

16 Sárí kitáb ilhám se hai, aur ta'lím ke, aur ilzám ke, aur sudhárne ke, aur rástbází men tarbiyat ke wáste fáidamand hai:

17 Táki mard i Khudá kámil aur har ek nek kám men taiyár ho.

IV BÁB.

1 PAS main Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh ke áge, jo apne záhir hone aur apní bádsháhí men zindon aur murdon kí 'adálat karegá, tákíd kartá hún;

2 Ki tú kalám kí manádí kar; waqt aur be-waqt usí kám men mashgúl rah; kamál bardásht aur ta'lím se ilzám de; aur malámat aur nasíhat kiyá kar.

3 Kyúnki aisá waqt áwegá, jab we sahíh ta'lím kí bardásht na karenge; par kán khujláte húe apní burí khwáhishon ke muwáfiq ustád par ustád buláenge.

4 Aur kánon ko sachái kí taraf se pherke kahánion par lagáwenge.

5 So tú sárí báton men bedár ho; dukh sah; Injíl sunánewále ká kám kar; apní khidmat ko púrá kar.

6 Kyúnki ab merá lahú dhálá játá hai, aur mere kúch ká waqt á pahunchá hai.

7 Main achchhí larái lar chuká, main daur kar chuká, main ne ímán ko rakh liyá:

8 Ákhir, rástbází ká táj mere liye dhará hai; so Khudáwand, jo rást hákim hai, us din mujhe degá; aur faqat mujhe nahín, balki un sab ko bhí jo us ke záhir hone ko cháhte hain.

9 Tú koshish kar, táki mere pás jald áwe:

10 Kyúnki Demas ne is jahán ko pasand karke mujhe chhor diyá, aur Tassaluníqe ko chalá gayá; Kreskes Galatiya men, aur Títus Dalmátiya men gayá.

11 Lúqá akelá mere sáth hai. Tú Marqus ko apne sáth le á, kyúnki wuh is khidmat men mere kám ká hai.

12 Main ne Tukhikas ko Afasús men bhejá.

13 Tú wuh lubáda jise main ne Troás men Qarpus ke yahán chhorá, aur kitáben, kháss kar, chamre ke waraq, lete áiyo.

14 Sikandar thathere ne mujh se bahut badí kí; Khudáwand us ke kámon ke muwáfiq use badlá de:

15 Us se tú bhí khabardár rah, kyúnki us ne hamárí báton kí bahut mukhálafat kí.

16 Merá pahilá jawáb dete waqt koí merá sáthí na thá; sabhon ne mujhe chhor diyá; is ká hisáb unhen dená na pare.

17 Par Khudáwand mere sáth rahá, aur us ne mujhe táqat bakhshí, ki merí ma'rifat se púrí manádí kí jáwe, aur sab gair qaum sunen; aur main babar ke munh se chhuráyá gayá.

18 Aur Khudáwand mujhe har ek zabún se bacháwegá, aur apní ásmání bádsháhí tak bacháe rakhegá; us ká jalál hamesha howe. Ámín.

19 Priská aur Aqulá ko, aur Unesifarus ke ghar ko salám kah.

20 Irastus Qurintus men rahá; Trufimus ko main ne Miletus men bímár chhorá.

21 Jaldí kar, ki tú jáne se peshtar pahunche. Yubúlus aur Púdes, aur Línus, aur Qlaudiá, aur sáre bhái, tujhe salám kahte hain.

22 Khudáwand Yisú' Masíh terí rúh ke sáth rahe. Fazl tum par howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ ḲHATT TÍTUS KO.

I BÁB.

1 PÚLÚS kí taraf se, jo Ḳhudá ká banda aur Yisú' Masíh ká rasúl hai, Ḳhudá ke chune húon ke ímán aur us sachái kí pahchán ke wáste, jo díndárí kí bábat hai;

2 Us hamesha kí zindagí kí ummed ke sáth, jis ká wa'da Ḳhudá ne, jo jhúṭh nahín boltá, zamáne ke áge kiyá;

3 Aur waqt par apne kalám ko us manádí se záhir kiyá, jo hamáre bachánewále Ḳhudá ke hukm se mujhe sompí gaí;

4 Títus ko jo 'ámm ímán ke rú se ḳháss farzand hai, Fazl, rahm aur salámatí, Báp Ḳhudá aur hamáre bachánewále Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí taraf se tere liye howe.

5 Main ne tujhe is wáste Krete men chhoṛá, táki tú báqí chízen durust kare, aur qissíson ko shahr ba shahr muqarrar kare, jaisá main ne tujhe hukm kiyá hai:

6 Par aison ko jo be-ilzám aur ek ek joṛú rakhte hon, aur un ke laṛke ímándár, aur badchálí kí malámat se pák hon, aur kajrau na howen.

7 Kyúnki cháhiye, ki nigáhbán jo Ḳhudá kí taraf se muḳhtár hai, be-ilzám ho, na ki ḳhudpasand, yá gussawar, yá sharábí, yá márpíṭ karnewálá, aur nárawá naf'a lenewálá;

8 Balki musáfir-dost, nekon ká cháhnewálá, hoshyár, munsif, pák, parhezgár;

9 Aur ta'lím ke muwáfiq ímán ke kalám ko thámbhe rahe, táki [illegible] sahíh ta'lím se nasíhat karne, aur barḳhiláf kahnewálon ko ilzám dene par qudrat rakhe.

10 Kyúnki bahut se kajrau aur behúda-go aur dagábáz hain, ḳháss kar maḳhtúnon men se;

11 Jin ká munh band kiyá cháhiye, ki we nárawá naf'a ke wáste námunásib báten sikhláke, sáre gharánon ko ulaṭ pulaṭ kar ḍálte hain.

12 Un men se ek ne, jo un ká nabí thá, kahá, ki Kretí hamesha jhúṭhe, aur bure darinde, aur áskatí peṭú hain.

13 Yih gawáhí sach hai, is wáste tú unhen saḳhtí se malámat kar, táki we ímán men sahíh hon.

14 Aur Yahúdíon kí kaháníon, aur aise ádmíon ke hukmon par, jo sachái se phir gaye hain, mutawajjih na howen.

15 Pák logon ke liye sab kuchh pák hai: par nápákon aur beímánon ke liye kuchh pák nahín; balki un kí 'aql aur dil nápák hain.

16 Ḳhudá ke pahchánne ká iqrár to karte hain, par kámon kí ráh se us ká inkár karte hain; we nafrat ke láiq, aur náfarmánbardár hain, aur har ek nek kám kí nisbat ná-maqbúl.

II BÁB.

1 PAR tú we báten kah, jo sahíh ta'lím ke munásib hain:

2 Ki búṛhe bedár, árásta, hoshyár hon, aur ímán, aur piyár, aur sabr men sahíh.

3 Aur usí tarah buṛhíán bhí aisí chál chalen, jaise muqaddason ke láiq hai, aur tuhmat karnewálíán,

aur mai ke bas men̲ na howen̲, balki achchhí báton̲ kí sikhlánewálí hon̲;

4 Aur jawán 'auraton̲ ko hoshyár karen̲, ki we apne ḳhasamon̲, aur bachchon̲ ko piyár karen̲,

5 Aur hoshyár, aur pák-dáman, aur ghar men̲ rahnewálíán̲, aur ḳhush-mizáj, aur apne ḳhasamon̲ ke kahe men̲ howen̲, táki Ḳhudá ke kalám kí badnámí na howe.

6 Yún̲ hí jawánon̲ ko bhí nasíhat kar, ki we hoshyár rahen̲.

7 Aur sárí báton̲ men̲ apne taín̲ nek kámon̲ ká namúna kar dikhlá; aur terí ta'lím ḳhális, aur durust, o be-makr,

8 Aur terá kalám sahíh, aur be-'aib ho, aur ilzám ke láiq na ho, táki muḳhálif tum par 'aib lagáne kí koí wajh na pákar sharminda ho jáwe.

9 Naukaron̲ ko sikhá, ki apne ḳháwindon̲ kí tábi'dárí karen̲, aur sab báton̲ men̲ unhen̲ ḳhush rakhen̲, aur jawáb na diyá karen̲;

10 Aur ḳhiyánat na karen̲, balki kamál amánatdárí záhir karen̲; táki we hamáre bachánewále Ḳhudá kí ta'lím ko sárí báton̲ men̲ raunaq dewen̲.

11 Kyún̲ki Ḳhudá ká fazl, jis se naját hai, sáre ádmíon̲ par záhir húá,

12 Jo hamen̲ sikhlátá hai, ki be-díní aur dunyá kí burí ḳhwáhishon̲ se inkár karke, is jahán men̲ hoshyárí, aur rástí, aur díndárí se zindagí guzránen̲;

13 Aur usí mubárak ummed, aur buzurg Ḳhudá, aur apne bachánewále Yisú' Masíh ke zuhúr i jalíl kí ráh taken̲;

14 Jis ne áp ko hamáre badle diyá, táki wuh hamen̲ sab tarah kí badkáríon̲ se chhuṛáwe, aur ek ḳháss ummat ko, jo nekokárí men̲ sargarm howen̲, apne liye pák kare.

15 Yih báten̲ kah, aur nasíhat kar, aur tamám iḳhtiyár se malámat kar. Ḳoí tujhe haqír na jáne.

III BÁB.

1 UNHEN̲ yád dilá, ki sardáron̲ aur iḳhtiyár-wálon̲ ke farmánbardár howen̲, aur hákimon̲ kí mánen̲, aur harek nek kám par musta'idd rahen̲,

2 Aur kisí ke haqq men̲ burá na kahen̲, bakheṛiye na howen̲, par narm-dil howen̲, aur sab ádmíon̲ ke sáth farotaní karen̲.

3 Kyún̲ki ham bhí áge ná-dán, ná-farmánbardár, fareb-khánewále, aur rang ba rang kí shahwaton̲ aur 'ishraton̲ ke bas men̲ the, aur badḳhwáhí aur ḍáh ke sáth guzrán karte, aur nafrat ke láiq, aur ápas men̲ kína rakhte the.

4 Par jab hamáre bachánewále Ḳhudá kí mihrbání aur piyár záhir húá,

5 Us ne ham ko, rástbází ke kámon̲ se nahín̲ jo ham ne kiye, balki apní rahmat ke sabab, naye janam ke gusl, aur us Rúh i Quds ke sar i nau banáne ke sabab, bacháyá;

6 Jise us ne hamáre bachánewále Yisú' Masíh kí ma'rifat ham par bahutáyat se ḍálá;

7 Táki ham us ke fazl se rástbáz ṭhaharkar, aur wáris banke hamesha kí zindagí ke ummedwár howen̲.

8 Yih bát sach hai, aur main̲ cháhtá hún̲, ki tú in báton̲ ko tákíd se kahá kar, táki we jo Ḳhudá par ímán láe hain̲, andesha karke nekokárí men̲ mashgúl rahen̲; ye chízen̲ bhalí, aur ádmíon̲ ke wáste fáidamand hain̲.

9 Aur bewuqúfon̲ kí sí hujjat, aur nasabnámon̲, aur qaziyon̲ aur takráron̲ se, jo sharí'at kí bábat hon̲, parhez kar, ki ye láhásil aur behúda hain̲.

10 Us shaḳhs ko, jo bid'atí hai, ek do nasíhat karke nikál de;

11 Tú jántá hai, ki waisá ádmí phir gayá hai, aur gunáh kartá, aur áp hí apne taín̲ mulzam ṭhahrátá hai.

12 Jab main̲ Artimás yá Tukhi-

kas ko tere pás bhejún, tab jaldí kar, ki tú mere pás Nikupulis men áwe; kyúnki main ne ṭháná hai, ki jáṛá wahín káṭún.

13 Faqíh Zenas aur Apallús ko khabardárí se pahunchá de, ki we kisí chíz ke muhtáj na howen.

14 Aur hamáre log bhí zarúriyát ke liye achchhe peshe ikhtiyár karen, táki we be-phal na howen.

15 Sab jo mere sáth hain, tujhe salám kahte hain. Un ko, jo ímán ke sabab ham se muhabbat rakhte hain, salám kah. Sab par fazl howe. Ámín.

PÚLÚS KÁ KHATT FILEMÚN KO.

1 PÚLÚS kí jo Masíh Yisú' ká qaidí, aur bháí Timtáús kí taraf se, Filemún ko, jo baṛá piyárá aur hamárá ham-khidmat hai,

2 Aur piyárí Afiyá, aur Arkhippus hamáre ham-jang ko, aur us kalísiye ko, jo tere ghar men hai:

3 Fazl, aur salámatí, hamáre Báp Khudá aur Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se, tum par howe.

4 Main terí muhabbat ko, jo sáre muqaddason se hai,

5 Aur ímán ko, jo Khudáwand Yisú' par hai, daryáft karke, hamesha apní du'áon men tujhe yád kartá, aur apne Khudá ká shukr kartá hún;

6 Ki tere ímán kí rifáqat un sárí nekíon ke mán lene se, jo Masíh Yisú' ke wáste tum men hain, báasar ho.

7 Kyúnki ham terí muhabbat se bahut khush aur khátirjam'a hain, ki tujh se, ai bháí, muqaddas logon ká jí árám pátá hai.

8 So agarchi main Masíh ke sabab bahut bedharak hún, ki tujhe jo munásib howe hukm karún,

9 Lekin mujhe yih pasand áyá, ki muhabbat kí ráh se iltimás karún; kyúnki main Púlús búṛhá aur ab Yisú' Masíh ká qaidí hún.

10 So main apne farzand kí bábat jo qaidkháne men mere liye paidá húá, ya'ne Unesimus kí bábat, 'arz kartá hún:

11 Jo áge tere liye kuchh fáidamand na thá, par ab tere aur mere liye bahut fáidamand húá:

12 So main ne use bhejá hai: ab tú us ko, ya'ne, mere kaleje ke ṭukre ko, qabúl kar.

13 Main ne cháhá thá, ki use apne hí pás rakhún, táki wuh tere 'iwaz Injíl kí zanjíron men merí khidmat kare:

14 Par terí marzí bagair main ne na cháhá, ki kuchh karún; táki terá nek kám láchárí se nahín, balki khushí se howe.

15 Wuh sháyad tujh se is liye thoṛí der judá rahá, ki tú hamesha ke wáste use phir páwe;

16 Na gulám kí tarah, balki gulám se bihtar, ya'ne, bháí kí tarah, jo 'azíz hai, khāss kar mujh ko aur kitná hí ziyáda, jism kí ráh aur Khudáwand ke sabab, tujh ko 'azíz na hogá?

17 So agar tú mujhe sharík jántá hai, to us ko us tarah qabúl kar, jis tarah mujh ko.

18 Agar us ne terá kuchh nuqsán

kiyá hai, yá kuchh terá dharátá hai, to use mere nám likh rakh;

19 Main Púlús apne háth se likhtá hún ki Main áp adá karúngá, aur main tujh se nahín kahtá, ki merá qarz jo tujh par hai, tú hí hai.

20 Ai bháí, mujhe tujh se Khudáwand men naf'a ho; Khudáwand men mere kaleje ko ṭhanḍá kar.

21 Main ne terí farmánbardárí ká yaqín karke tujhe likhá; aur main jántá hún, ki tú us se bhí jo main kahtá hún ziyáda karegá.

22 Is se siwá ek koṭhrí mere liye taiyár kar; ki mujhe yih ummed hai, ki main tumhárí du'áon ke wasíle se tumhen diyá jáún.

23 Ipafras, jo Masíh Yisú' ke wáste mere sáth qaid men hai;

24 Aur Marqus, aur Aristarkhus, aur Demas, aur Lúqá, jo mere ham-khidmat hain, tujhe salám kahte hain.

25 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tumhárí rúh ke sáth howe. Ámín.

'IBRÁNÍON KO KHATT.

I BÁB.

1 KHUDÁ, jis ne agle zamáne men nabíon ke wasíle bápdádon se bár bár aur tarah ba tarah kalám kiyá,

2 Is ákhirí zamáne men ham se Beṭe kí ma'rifat bolá, jis ko us ne sárí chízon ká wáris ṭhahráyá, aur jis ke wasíle us ne 'álam banáe;

3 Wuh us ke jalál kí raunaq, aur us kí máhiyat ká naqsh hoke sab kuchh apní hí qudrat ke kalám se sambháltá hai; wuh áp se hamáre gunáhon ko pák karke buland ásmán par janáb i 'álí ke dahine já baiṭhá.

4 Wuh firishton se is qadr buzurgtar ṭhahrá, jis qadr us ne mírás men un kí nisbat bihtar khitáb páyá.

5 Kyúnki us ne firishton men se kis ko kabhí kahá, ki Tú merá Beṭá hai, main áj hí terá báp húá? Aur phir yih, ki Main us ká Báp húngá aur wuh merá Beṭá hogá?

6 Aur phir, jab palauṭhe ko dunyá men láyá, to kahá, ki Khudá ke sab firishte us ko sijda karen.

7 Aur firishton kí bábat yún farmátá hai, ki Wuh apne firishton ko rúhen aur apne khádimon ko ág ká shu'ala banátá hai.

8 Magar Beṭe kí bábat kahtá hai, ki Ai Khudá, terá takht abad tak hai; rástí ká 'asá terí bádsháhat ká 'asá hai.

9 Tú ne rástí se ulfat, aur badí se 'adáwat rakhí; is sabab se, ai Khudá, tere Khudá ne khushí ke tel se tere sharíkon kí ba nisbat tujhe ziyáda Masíh kiyá.

10 Aur yih, ki Ai Khudáwand, tú ne ibtidá men zamín kí neo ḍálí, aur ásmán tere háth ke banáe húe hain:

11 We nest ho jáenge, par tú báqí hai; we sab poshák kí mánind puráne honge;

12 Aur chádar kí tarah tú unhen lapeṭegá, aur we badal jáenge; par tú wuhí hai, aur tere baras játe na rahenge.

13 Phir us ne firishton men se kis ko kabhí kahá, ki Tú mere dahine baiṭh, jab tak ki main tere dushmanon ko tere pánwon kí chaukí karún?

14 Kyá we sab ḳhidmat-guzár rúhen nahín, jo naját ke wárison kí ḳhidmat ke liye bhejí gayín?

II BÁB.

1 IS liye cháhiye ki un báton par jo ham ne sunín aur bhí dil lagáke gaur karen, tá aisá na ho ki ham unhen kho dewen.

2 Kyúnki jab wuh kalám jo firishton kí ma'rifat kahá gayá, mazbút rahá, aur har ek 'udúl aur náfarmání ne wájibí badlá páyá;

3 To ham kyúnkar bachenge, agar itní baṛí naját se gáfil rahen; jis ká bayán pahle Ḳhudáwand se húá, aur sunnewálon se ham par sábit húá;

4 Ḳhudá áp un ke sáth nishánon aur karámaton, aur tarah tarah ke mu'ajizon, aur Rúh i Quds kí ni'amaton se, apní marzí ke muwáfiq gawáhí detá rahá?

5 Us ne us 'áqibat ko, jis ká zikr ham karte hain, firishton ke iḳhtiyár men nahín chhoṛá.

6 Par kisí ne gawáhí deke kahín farmáyá, ki Insán kyá hai, ki tú us kí yád rakhe? yá insán ká beṭá, ki tú us par nigáh kare?

7 Tú ne us ká martaba firishton se kuchh kam rakhá; tú ne jalál o 'izzat ká táj us par rakhá, aur apne háth ke kámon par use iḳhtiyár baḳhshá:

8 Tú sab kuchh us ke qadamon tale láyá. Jis hálat men sab kuchh us ke qadamon tale láyá, tú ne koí chíz na chhoṛí, jo us ke qadamon tale na láyá. Par ab tak ham nahín dekhte, ki sab kuchh us ke qadamon tale áyá.

9 Magar yih dekhte hain, ki Yisú' ne, jis ká darja firishton se kuchh kam thá, tá ki Ḳhudá ke fazl se sab ádmíon ke liye maut ká maza chakhe, maut kí azíyat ke sabab jalál o 'izzat ká táj páyá.

10 Kyúnki us ko, jis ke liye sab kuchh hai, aur jis ke wasíle sárí chízen maujúd hain, yih munásib thá, ki jab bahutse farzandon ko jalál men láwe, un kí naját ke peshwá ko azíyaton se kámil kare.

11 Kyúnki jo pák kartá, aur we jo pák kiye játe, sab ek hí ke hain; is liye wuh unhen bháí kahne se nahín sharmátá.

12 Ki wuh kahtá hai, ki Main terá nám apne bháíon ko sunáúngá, kalísiye ke darmiyán terí sitáish karúngá.

13 Aur phir yih, ki Main us par bharosá rakhúngá. Aur yih bhí, ki Dekh mujhe, aur un laṛkon ko jinhen Ḳhudá ne mujhe diyá.

14 Pas jis hálat men laṛke gosht aur ḳhún men sharík hain, waisá hí wuh bhí un men sharík húá; táki maut ke wasíle us ko, jis ke pás maut ká zor thá, ya'ne Shaitán ko barbád kare;

15 Aur unhen jo 'umr bhar maut ke ḍar se gulámí men giriftár the, chhuṛáwe.

16 Ki wuh albatta firishton kí nahín, balki Abirahám kí nasl ká sáth detá hai.

17 Is sabab se zarúr thá, ki wuh har ek bát men apne bháíon kí mánind bane, táki wuh Ḳhudá kí báton men logon ke gunáhon ká kafára karne ke wáste ek rahím aur amánatdár Sardár Káhin ṭhahre.

18 Ki jab us ne áp hí imtihán men paṛke dukh páyá, to wuh un kí, jo imtihán men paṛte hain, madad kar saktá hai.

III BÁB.

1 PAS, ai pák bháío, jo ásmání da'wat men sharík húe, us Rasúl aur Sardár Káhin Masíh Yisú' par, jis ká ham iqrár karte hain, gaur karo.

2 Wuh us ke áge, jis ne use muqarrar kiyá, amánatdár thá,

jis tarah Músá apne sáre ghar men.

3 Balki, wuh Músá se is qadr ziyáda 'izzat ke láiq samjhá gayá, jaisá ghar se ghar ká málik ziyáda 'izzatdár hotá hai.

4 Ki har ek ghar ká ek banánewálá hai; par jis ne sab kuchh banáyá, so Khudá hai.

5 Aur Músá apne sáre ghar men khádim kí tarah amánatdár rahá, ki un báton par, jo záhir hone ko thín, gawáhí de;

6 Par Masíh apne ghar ká yún mukhtár rahá, jaise Betá; aur us ká ghar ham hain, is shart par ki apní himmat aur ummed ká fakhr ákhir tak qáim rakhen.

7 Is wáste (jaisá Rúh i Quds ne kahá, Agar áj tum us kí áwáz suno,

8 Apne dilon ko sakht na karo, jis tarah bayábán men, ázmáish ke din, gusse ke waqt, húá:

9 Jahán tumháre bápdádon ne mujhe ázmáyá, aur unhon ne mujhe parakhá, aur chálís baras se mere kám dekhte the.

10 Is liye main ne us nasl se náráz hoke kahá, ki In logon ke dil har waqt gumráh hote hain; unhon ne merí ráhon ko nahín pahchháná.

11 Chunánchi main ne apne gusse men qasam kháí, ki Ye mere árám men dákhil na honge.)

12 Dekho, ai bháío, ki tum men se kisí men be-ímání ká burá dil na ho, jo zinda Khudá se phir jáwe.

13 Balki tum har roz, jab tak Áj ke din ká zikr hotá hai, ápas men ek dúsre ko nasíhat karo, táki tum men se koí gunáh ke fareb se sakht na ho jáwe.

14 Kyúnki ham Masíh men sharík hain, basharte ki apne shurú' ke i'atiqád ko ákhir tak qáim rakhen;

15 Jis waqt yih kahá játá, ki Áj agar tum us kí áwáz suno, apne dilon ko sakht na karo, jaisá bezár karte waqt.

16 Ki ba'zon ne sunke gussa diláyá; lekin un sabhon ne nahín, jo Músá ke wasíle Misr se nikle.

17 Aur wuh kin logon se chálís baras tak náráz rahá? kyá un se nahín, jinhon ne gunáh kiyá, aur un kí láshen bayábán men parí rahín?

18 Aur kin kí bábat us ne qasam kháí, ki We mere árám men dákhil na honge, magar un kí jo ímán na láe?

19 Aur yún hí ham dekhte hain, ki we be-ímání ke sabab dákhil na ho sake.

IV BÁB.

1 PAS, jab ki us ke árám men dákhil hone ká wa'da báqí hai, to cháhiye ki ham daren, tá na howe ki ham men se koí píchhe rah jáe.

2 Kyúnki hamen bhí khushkhabarí dí gayí, jaisí un ko: par jo kalám unhon ne suná, us ne unhen fáida na bakhshá, ki sunnewálon men ímán ke sáth milá na thá.

3 Kyúnki ham jo ímán láe árám men dákhil hote hain, jaisá us ne kahá, ki Main ne apne gusse men qasam kháí, ki yih log mere árám men dákhil na honge: agarchi dunyá kí bunyád se sab kám bane.

4 Ki us ne hafte kí bábat kahín yún farmáyá, ki Aur Khudá ne apne sáre kámon se sátwen din árám kiyá.

5 Aur phir is maqám men farmáyá, ki We mere árám men dákhil na honge.

6 Pas us men dákhil honá kitne logon ke wáste báqí hai, aur we jin ke liye pahle khushkhabarí dí gayí thí, be-ímání ke sabab se dákhil na húe:

7 Phir us ke kitní muddat ba'd wuh Dáúd kí ma'rifat ek din ká zikr kartá hai, jise Áj ká din kahtá; jaisá likhá hai, ki Áj agar tum us kí áwáz suno, to apne dilon ko sakht na karo.

8 So agar Yashú' ne unhen árám men dákhil kiyá hotá, to wuh us waqt ke ba'd ek dúsre din ká zikr na kartá.

9 Hásil i kalám, Khudá ke logon ke wáste sabt ká árám báqí hai.

10 Kyúnki jo apne árám men dákhil húá, us ne apne kámon se árám páyá, jaisá Khudá ne apne kámon se.

11 Pas áo, ham koshish karen, ki us árám men dákhil howen, tá aisá na ho ki be-ímání ke sabab koí un kí mánind gir pare.

12 Kyúnki Khudá ká kalám zinda, aur tásír karnewálá, aur har ek dodhárí talwár se teztar hai, aur ján, aur rúh, aur band band, aur gúde gúde ko judá karke guzar játá, aur dil ke khiyálon aur irádon ko jánchtá hai.

13 Aur koí makhlúq us se chhipá nahín: balki jis se ham ko kám hai, sab kuchh us kí nazaron men khulá húá aur be-parda hai.

14 Pas, jis hálat men hamárá ek aisá buzurg Sardár Káhin, jo aflák se guzar gayá, Khudá ká Betá Yisú' hai, to cháhiye, ki ham apne iqrár par sábit-qadam rahen.

15 Kyúnki hamárá Sardár Káhin aisá nahín, jo hamárí sustíon men hamdard na ho sake; balki gunáh ke siwá sárí báton men hamárí mánind ázmáyá gayá.

16 Is liye áo, ham fazl ke takht ke pás be-parwá jáwen, táki ham par rahm howe, aur fazl, jo waqt par madadgár ho, hásil karen.

V BÁB.

1 KYÚNKI har ek Sardár Káhin jo ádmíon se chunliyá játá, ádmíon hí ke liye, un kámon ke wáste jo Khudá se 'iláqa rakhte, muqarrar hotá hai, ki nazr aur gunáh kí qurbáníán guzráne:

2 Aur wuh nádánon aur gumráhon ko muláyamat dikhláne ke qábil ho; is wáste, ki wuh áp bhí kamzoríon men giriftár hai.

3 So is sabab se zarúr hai, ki jis tarah wuh logon ke liye, usí tarah apne liye bhí gunáh kí qurbáníán charháwe.

4 Aur koí ádmí yih 'izzat áp se nahín pátá, magar wuh jo Hárún kí mánind Khudá se talab kiyá játá hai.

5 Isí tarah Masíh ne bhí apne liye Sardár Káhin hone kí 'izzat áp se nahín ikhtiyár kí; balki usí ne bakhshí, jis ne use kahá, ki Tú merá Betá hai, áj main terá Báp húá.

6 Chunánchi wuh dúsre maqám men kahtá hai, ki Tú Malik i Sidq kí tarah hamesha ko káhin hai.

7 Jin dinon wuh jism men rahá, bahut ro ro, aur ánsú bahá baháke, us se jo us ko maut se bachá saktá thá, du'áen aur minnaten kín, aur khauf se bach gayá;

8 Agarchi wuh Betá thá, par un dukhon se jo us ne uthác, farmánbardárí síkhí;

9 Aur wuh kámil hokar apne sab farmánbardáron ke liye hamesha kí naját ká bá'is húá;

10 Aur Khudá kí taraf se Malik i Sidq kí mánind Sardár Káhin kahláyá.

11 Us kí bábat hamárí báten bahut sí hain, jin ká bayán karná mushkil hai, is liye ki tumháre kán bhárí hain.

12 Kyúnki waqt ke liház se lázim thá, ki tum ustád hote; magar tum ab tak is ke muhtáj ho, ki koí tumhen phir sikháwe, ki Khudá ke kalám kí pahilí báten kaun hain; aur tumhen dúdh cháhiye, na sakht chízen.

13 Kyúnki jo dúdh pítá hai, wuh rástbází ke kalám men be-imtiyáz hai, is liye ki wuh bachcha hai.

14 Par sakht chízen kámilon ke wáste hain, ya'ne un ke wáste jin ke hawáss rabt se tez ho gaye hon, ki nek o bad men imtiyáz karen.

VI BÁB.

1 IS wáste Masíh kí ta'lím kí pahilí báten chhorkar kámil hone kí taraf baṛhte chale jáwen; aur murde kámon se tauba karne, aur Khudá par ímán láne,

2 Aur baptismon kí ta'lím, aur háth rakhne, aur murdon ke jí uṭhne, aur hamesha kí 'adálat kí neo do bára na ḍálen.

3 Aur Khudá cháhe, to ham yih karenge.

4 Kyúnki we jo ek bár roshan húe, aur ásmání bakhshish ká maza chakhá, aur Rúh i Quds men sharík húe,

5 Aur Khudá ke 'umda kalám o áyanda jahán kí qudraton ká maza uṛáyá,

6 Agar gir jáwen, to unhen phir sar i nau khaṛá karná, táki we tauba karen, námumkin hai; kyúnki unhon ne Khudá ke Beṭe ko apne liye do bára salíb par khínchkar zalíl kiyá.

7 Kyúnki jo zamín us menh ko, ki bár bár us par barse, pí játí hai, aur aisí sabzí, jo kisán ko mufíd ho, látí hai, so Khudá se barakat pátí hai:

8 Par wuh jo kánṭe aur úntkaṭáre paidá kartí, ná-maqbúl aur nazdík hai ki la'natí ho; jis ká anjám jalná hogá.

9 Lekin, ai piyáro, agarchi ham yún bolte hain, par tumháre haqq men in se bihtar aur najátwálí báton ká yaqín rakhte hain.

10 Kyúnki Khudá be-insáf nahín hai, ki wuh tumháre kám aur us muhabbat kí mihnat ko, jo tum us ke nám par muqaddas logon kí khidmat karte húe dikhláte ho, bhúl jáwe.

11 Par ham cháhte hain, ki tum men se har ek kámil ummed ke wáste ákhir tak wuhí koshish záhir kiyá kare:

12 Tá ki tum sust na ho jáo, balki un ke pairau ho, jo ímán aur sabr kí ráh se wa'don ke wáris húe.

13 Ki Khudá Abirahám se wa'da karte húe, jab kisí ko apne se baṛá na páyá, ki us kí qasam kháwe, to apní hí qasam khákar kahá,

14 Yaqínan main tujhe barakaton par barakaten dúngá, aur terí aulád ko niháyat baṛháúngá.

15 Aur wuh yún hí sabr karke us wa'de tak pahunchá.

16 Filhaqíqat log baṛe kí qasam kháte hain: aur sábit karne ke liye un men har ek qaziye kí hadd qasam hai.

17 Pas Khudá is iráde se, ki wa'de ke wárison par mazbút dalíl se apní marzí kí be-tabdílí záhir kare, qasam ko darmiyán men láyá:

18 Tá ki un chízon se, jo be-tabdíl hain, jin men Khudá ká jhúṭhá honá mumkin nahín, ham jo panáh ke liye dauṛe hain, ki usí ummed ko jo sámhne rakhí gayí qabze men láwen, púrí tasallí páwen:

19 Wuh ummed hamárí ján ká langar hai, jo sábit aur qáim aur parde ke andar dákhil hotá hai;

20 Jahán peshrau Yisú' jo Malik i Sidq kí tarah hamesha ke liye Sardár Káhin hai, hamáre wáste dákhil húá.

VII BÁB.

1 YIH Malik i Sidq Sálim ká bádsháh Khudá Ta'álá ká káhin thá, jis ne Abirahám se, jab wuh bádsháhon ko márke phirá átá thá, muláqát kí, aur us ke liye barakat cháhí;

2 Jis ko Abirahám ne sab chízon kí dahyakí dí; wuh pahile apne nám ke ma'non ke muwáfiq Rástí ká Bádsháh hai; aur phir Sháh i Sálim, ya'ne salámatí ká Bádsháh;

3 Yih be-báp, be-má, be-nasabnáma, jis ke na dinon ká shurú', na zindagí ká ákhir; magar Khudá ke Beṭe kí mánind hamesha káhin rahtá hai.

4 Ab gaur karo, yih kaisá buzurg thá, ki jis ko hamáre dádá Abirahám ne lúṭ ke mál se dahyakí dí.

5 Ab Láwí kí aulád ko, jo kahánat ká kám pátí hai, hukm hai, ki logon, ya'ne, apne bháíon se, agarchi we Abirahám kí pusht se paidá húe, sharí'at ke mutábiq dahyakí lewe:

6 Par us ne báwujúde ki us ká nasab un se judá hai, Abirahám se dahyakí lí, aur us ke liye jis se wa'de kiye gaye barakat cháhí.

7 Aur lá-kalám chhoṭá baṛe se barakat pátá hai.

8 Aur yahán marnewále ádmí dahyakí lete hain; par wahán wuhí letá hai, jis ke haqq men gawáhí dí játí, ki jítá hai.

9 Balki ham yih bhí kah sakte, ki Láwí ne bhí, jo dahyakí letá hai, Abirahám ke wasíle se dí.

10 Kyúnki jis waqt Malik i Sidq Abirahám se á milá, wuh apne Báp kí pusht men thá.

11 Pas agar Láwí-wálí kahánat se kámilíyat hotí, (ki log sharí'at se us ke páband the,) to kyá ihtiyáj thí, ki dúsrá káhin Malik i Sidq ke taur par záhir ho, aur Hárún ke taur par na kahláwe?

12 Agar kahánat badal jáe, to sharí'at ká bhí badal ḍálná zarúr hai.

13 Kyúnki jis kí bábat yih báten kahí játín, wuh dúsre firqe men se hai, jis men se kisí ne qurbángáh kí khidmat nahín kí.

14 Ki záhir hai, hamárá Khudáwand Yahúdáh se niklá, aur us firqe kí kahánat kí bábat Músá ne kuchh na kahá.

15 Yih aur bhí sáf záhir hai, ki dúsrá káhin Malik i Sidq kí mánind záhir hotá hai,

16 Jo jismání sharí'at ke hukm ke muwáfiq nahín, balki hamesha kí zindagí kí qudrat ke mutábiq baná hai.

17 Ki wuh gawáhí detá hai, ki Tú Malik i Sidq ke taur par hamesha ke liye káhin hai.

18 Pas aglá hukm, is liye ki kamzor aur be-fáida thá, uṭh gayá.

19 Kyúnki sharí'at ne kuchh kámil na kiyá, magar ek bihtar ummed darmiyán dákhil húí, jis ke wasíle ham Khudá ke huzúr pahunchte hain.

20 Phir jaisá ki wuh bagair qasam kháne ke muqarrar na húá,

21 (Kyúnki káhin to bagair qasam ke muqarrar hote hain: par yih qasam kháne ke sáth usí se káhin baná, jis ne us se kahá, ki Khudáwand ne qasam khái, aur na badlegá; ki Tú Malik i Sidq kí tarah hamesha ko káhin hai:)

22 Waisá hí Yisú' ek bihtar 'ahd ká zámin húá.

23 Us ke siwá we jo káhin hote chale áe, bahut se the, is wáste ki we maut ke sabab rah na sake:

24 Par yih is liye, ki hamesha tak rahnewálá hai, aisí kahánat ká málik húá, jo dúsre tak nahín pahunchtí.

25 Is liye wuh unhen jo us ke wasíle Khudá ke huzúr játe hain, ákhir tak bachá saktá hai; kyúnki wuh un kí sifárish ke liye hamesha jítá hai.

26 Aur aisá Sardár Káhin hamáre láiq thá, jo pák aur be-bad, aur be-'aib, gunáhgáron se judá, aur ásmánon se buland hai;

27 Jo sardár káhinon kí mánind muhtáj nahín, ki har roz pahile apne, aur phir logon ke gunáhon ke wáste, qurbáníán charháwe; kyúnki us ne ek hí bár aisá kiyá, jab ki apne taín nazr guzráná.

28 Ki sharí'at kamzor ádmíon ko sardár káhin ṭhahrátí hai; par qasam ká kalám jo sharí'at ke ba'd húá, Beṭe ko jo hamesha tak kámil hai, Sardár Káhin ṭhahrátá hai.

VIII BÁB.

1 PAS un báton se, jo kahí gayín, asl matlab yih hai, ki Hamárá ek aisá Sardár Káhin hai, jo ásmán par Janáb i 'Álí ke takht ke dahine baithá hai;

2 Jo muqaddas makánon ká khádim hai, aur us haqíqí khaima ká, jise Khudáwand ne khará kiyá hai, na ki insán ne.

3 Ki har ek sardár káhin is wáste muqarrar hotá hai, ki nazren aur qurbáníán guzráne; so zarúr thá, ki us pás bhí guzránne ko kuchh ho.

4 Agar wuh zamín par hotá, to káhin na hotá; is wáste ki káhin to hain, jo sharí'at ke muwáfiq qurbáníán guzránte hain:

5 Jo ásmání chízon ke namúna aur sáya par khidmat karte hain; chunánchi Músá ne, jab wuh khaima banáne par thá, ilhám se hukm páyá, ki Dekh, wuh farmátá hai, ki tú us naqsha ke mutábiq jo tujhe us pahár par dikháyá gayá, sab chízen bana.

6 Ab jaisá wuh us bihtar 'ahd ká darmiyání hai, jo bihtar wa'don se bándhá gayá, waisá hí us ne ab bihtar khidmat páí.

7 Kyúnki agar wuh pahilá 'ahd be-'aib hotá, to dúsre kí jagah kí talásh na hotí.

8 So wuh us ká 'aib batákar unhen kahtá hai, ki Dekh, Khudáwand farmátá hai, we din áte hain, ki main Isráel ke gharáne aur Yahúdáh ke khándán ke liye ek nayá 'ahd bándhúngá:

9 Yih us 'ahd kí mánind na hogá jo main ne un ke bápdádon se us din, jab main ne un ká háth pakrá ki unhen Misr se nikál láún, bándhá thá; is wáste ki we mere 'ahd par qáim nahín rahe, aur main ne un ká andesha na kiyá, Khudáwand farmátá hai.

10 Kyúnki yih wuh 'ahd hai, jo main Isráel ke gharáne ke sáth un dinon ke ba'd bándhúngá, Khudáwand farmátá hai; main apne qánúnon ko un kí 'aqlon men dálúngá, aur un ke dilon par likhúngá, aur main un ká Khudá húngá, aur we mere log honge:

11 Aur koí apne hamsáya, aur koí apne bhái ko sikhláke na kahegá, ki Tú Khudá ko pahchán; kyúnki un men ke chhote se bare tak sab mujhe pahchánenge.

12 Aur main un kí buráíon par rahm karúngá, aur un ke gunáhon ko aur bedíní ko kabhí yád na karúngá.

13 Aur jab us ne Nayá kahá, to pahle ko puráná thahráyá. Aur wuh jo puráná aur diní hai, so mitne ke nazdík hai.

IX BÁB.

1 SO pahle khaima men 'ibádat ke qánún the, aur ek dunyáwí maqdis thá.

2 Ki pahlá khaima jo banáyá gayá, us men sham'adán, aur mez, aur nazr kí rotíán thín; aur use Pák kahte hain.

3 Aur dúsre parda ke andar wuh khaima thá, jo Páktarín kahlátá;

4 Us men sone ká dhúpdán thá, aur 'ahd ká sandúq, jo cháron taraf sone se marhá húá thá; us men ek sone ká bartan mann se bhará, aur Hárún ká 'asá, jis men shákhen phútí thín, aur 'ahdnáma kí takhtíán.

5 Aur us ke úpar jalálí Karúbí the, jo kafáragáh par sáya karte; in báton ká mufassal bayán karna ab kuchh zarúr nahín.

6 Pas jab yih sab chízen yún taiyár ho chukín, tab pahle khaima men káhin har waqt dákhil hoke khidmat bajá láte the.

7 Par dúsre men sirf Sardár Káhin sál bhar men ek bár játá; magar bagair lahú ke nahín, jo apní aur qaum kí khatáon ke liye guzrántá thá:

8 Is se Rúh i Quds yih záhir kartá thá, ki jab tak pahlá khaima khará rahá, páktarín makán kí ráh na khulí thí:

9 Wuh ḳhaima is waqt tak ek misál hai, jis men̲ nazren̲ aur qurbáníán̲ guzránte, jo 'ibádat karnewále ko dil kí nisbat kámil kar nahín̲ saktín̲;
10 Ki we sirf kháne píne, aur tarah tarah ke guslon̲ ke sáth, jo jismání rasm hain̲, durustí ke waqt tak muqarrar thín̲.
11 Par jab Masíh ánewálí ni'amaton̲ ká Sardár Káhin ho áyá, to buzurgtar aur kámiltar ḳhaima kí ráh se, jo háthon̲ ká baná nahín̲, ya'ne, is ḳhilqat ká nahín̲;
12 Na bakron̲ na bachhron̲ ká lahú leke, balki apná hí lahú leke páktarín makán men̲ ek bár dáḳhil húá, ki us ne hamáre liye hamesha kí ḳhalásí hásil kí.
13 Kyún̲ki agar bailon̲ aur bakron̲ ká lahú, aur kalor kí rákh, jo nápákon̲ par chhiṛke jáne se badan kí safáí kí bábat un ko pák kar saktí hai:
14 To kitná ziyáda Masíh ká lahú, jis ne be-'aib hoke abadí Rúh ke wasíle áp ko Ḳhudá ke sámhne qurbání guzráná, tumháre dilon̲ aur 'aqlon̲ ko murda kámon̲ se pák karegá, táki tum zinda Ḳhudá kí 'ibádat karo?
15 Aur isí sabab se wuh naye 'ahd ká darmiyání hai, táki jab wuh pahle 'ahd ke gunáhon̲ ke chhuṛáne ke liye maut páwe, to we jo buláe gaye hain̲, abadí mírás ká wa'da hásil karen̲.
16 Kyún̲ki jahán̲ 'ahd hai, wahán̲ us zabíha kí maut, jis par wuh muqarrar hotá, zarúr hai.
17 Ki 'ahd murdon̲ par bándhá játá hai, aur pukhta nahín̲, jab tak wuh zabíha zinda hai.
18 Is sabab se pahlá 'ahd bhí bagair lahú ke nahín̲ bándhá gayá.
19 Ki jab Músá ne tamám logon̲ ko sharí'at ká har ek hukm kah sunáyá, tab bachhron̲ aur bakron̲ ká lahú, pání aur lál ún aur zúfá ke sáth, lekar us kitáb aur sáre logon̲ par chhiṛakke kahá,
20 Ki Yih us 'ahd ká lahú hai, jo Ḳhudá ne tumháre liye ṭhahráyá.
21 Aur us ne isí tarah ḳhaima par, aur ḳhidmat kí tamám chízon̲ par lahú chhiṛká.
22 Aur qaríb sárí chízen̲ sharí'at ke mutábiq lahú se pák kí játí hain̲, aur bagair lahú baháe mu'áfí nahín̲ hotí.
23 Pas zarúr thá, ki ásmání chízon̲ ke namúna yún̲ pák kiye jáwen̲; magar ḳhud ásmání chízen̲ in se bihtar qurbáníon̲ se pák kí jáwen̲.
24 Kyún̲ki Masíh us pák makán men̲, jo háthon̲ se banáyá gayá, aur haqíqí makán ká namúna hai, dáḳhil nahín̲ húá; balki ásmán hí men̲, táki ab se Ḳhudá ke huzúr hamáre liye házir rahe:
25 Par aisá nahín̲, ki wuh áp ko bár bár guzráne, jaise Sardár Káhin páktarín makán men̲ har sál dúsre ká lahú leke játá hai;
26 Kyún̲ki agar aisá hotá, to zarúr thá, ki wuh dunyá ke shurú' se bár bár mará kartá; par ab áḳhirí zamáne men̲ ek bár záhir húá, táki apne taín̲ qurbání karne se gunáh ko nest kare.
27 Aur jaisá ádmíon̲ ke liye ek bár marná, aur ba'd us ke 'adálat muqarrar húí,
28 Aisá hí Masíh ek bár sabhon̲ ke gunáhon̲ ká bojh uṭháne ke liye áp ko guzránke, dúsrí bár bagair gunáh ke záhir hogá, táki un ko, jo us kí ráh dekhte hain̲, naját dewe.

X BÁB.

1 SHARÍ'AT, jo ánewálí ni'amaton̲ kí parchháín̲ hai, aur un chízon̲ kí haqíqí súrat nahín̲, un qurbáníon̲ se jo we har sál hamesha guzránte, un ko jo wahán̲ áte hain̲ kabhí kámil nahín̲ kar saktí.
2 Nahín̲ to, we qurbání guzránne se báz áte; kyún̲ki 'ibádat karnewále ek bár pák hoke áge ko apne taín̲ gunahgár na jánte.

3 Par qurbáníán baras baras gunáhon ko yád dilátí hain.
4 Kyúnki ho nahín saktá, ki bailon aur bakron ká lahú gunáhon ko miṭáwe.
5 Is liye wuh dunyá men áte húe kahtá hai, ki Qurbání aur nazr ko tú ne na cháhá, par mere liye ek badan taiyár kiyá:
6 Sokhtaní qurbání aur un qurbáníon se jo gunáh ke liye hain tú rází na húá.
7 Tab main ne kahá, ki Dekh, main átá hún, (merí bábat kitáb ke daftar men likhá hai,) táki, ai Khudá, terí marzí bajá láún.
8 Pahle jab kahá, ki Qurbání, aur nazr, aur sokhtaní qurbání, aur gunáh kí qurbání kí khwáhish tú ne na rakhí, na un se khush húá, aur yihí qurbáníán sharí'at ke muwáfiq guzrání játí hain;
9 Tab us ne kahá, ki Dekh, ai Khudá, main átá hún, ki terí marzí bajá láún. To wuh pahle ko miṭátá, táki dúsre ko sábit kare.
10 Usí marzí se ham Yisú' Masíh ke badan ke ek bár guzránne ke sabab pák húe hain.
11 Aur har ek káhin roz roz khidmat karte hue, aur har dam ek hí tarah kí qurbáníán, jo hargiz gunáh miṭáne ke qábil nahín hain, guzrántá húá khaṛá rahtá:
12 Lekin yih, jab is ne gunáhon kí ek hí qurbání hamesha ke liye guzrání thí, Khudá ke dahine já baiṭhá;
13 Tab se intizár kartá hai, ki us ke dushman us ke pánwon kí chaukí hon.
14 Kyúnki us ne ek hí nazr guzránne se muqaddason ko hamesha ke liye kámil kiyá.
15 Aur Rúh i Quds bhí hamáre liye gawáhí detí: kyúnki jab us ne kahá thá,
16 Ki Yih wuh 'ahd hai, jo main in dinon ke ba'd un se bándhúngá, Khudáwand farmátá hai, ki main apní sharí'at ko un ke dil men dálúngá, aur un kí samajh men likhúngá;
17 Aur un ke gunáhon aur un kí nárástíon ko kabhí yád na karúngá.
18 Ab jahán un kí mu'áfí hai, wahán gunáh ke liye phir nazr guzránná nahín.
19 Pas, ai bháío, jab ki ham ne dilerí hásil kí, ki páktarín makán men Yisú' ke lahú se dakhl páwen,
20 Us nayí aur jítí ráh se, jo us ne apne jism ke parda ko pháṛke hamáre liye taiyár kí;
21 Aur jab ki hamárá Sardár Káhin hai, jo Khudá ke ghar ká mukhtár hai;
22 To áo, sachche dil se, aur kámil ímán ke sáth, aur dil kí burí níyat par chhiṛkáo karke nazdík jáwen, aur apne badan ko sáf pání se dhoke,
23 Apní ummed ke iqrár ko mazbútí se thámbhe rahen; (kyúnki wuh jis ne wa'da kiyá sachchá hai;)
24 Aur ham ek dúsre par liház karen, táki ham ek dúsre ko muhabbat aur nekokárí kí taraf uskáwen:
25 Aur ápas men ikaṭṭhe hone se báz na áwen, jaisá ba'zon ká dastúr hai; balki ek dúsre ko nasíhat karen; aur yih itná ziyáda, jitná tum dekhte ho ki wuh din nazdík hotá játá hai.
26 Kyúnki agar ba'd us ke, ki ham ne sachái kí pahchán hásil kí hai, ján bújhke gunáh karen, to phir gunáhon ke liye koí qurbání báqí nahín,
27 Magar 'adálat ká ek haulnák intizár, aur átashí gazab, jo mukhálifon ko khá legá, báqí hai.
28 Jo koí Músá kí sharí'at ko náchíz jántá, to rahmat se khárij hoke do tín kí gawáhí se márá játá thá:
29 Pas khiyál karo, ki wuh shakhs kitní ziyáda sazá ke láiq ṭhahregá, jis ne Khudá ke Beṭe ko pámál kiyá, aur 'ahd ke lahú ko, jis se wuh pák húá, nápák jáná, aur fazl kí Rúh ko zalíl ki-

30 Kyúnki ham use jánte hain, jis ne yih kahá, ki Intiqám lená merá kám hai, Khudáwand farmátá hai, main hí badlá lúngá. Aur phir, Khudáwand apne logon ká insáf karegá.

31 Zinda Khudá ke háthon men paṛná haulnák hai.

32 Par tum agle dinon ko yád karo, jin men tum ne roshan hoke dukhon kí baṛí laṛáí kí bardásht kí.

33 Kuchh to is wáste, ki tum la'n ta'n aur musíbaton se angushtnumá húe; aur kuchh is liye, ki tum un ke, jin se yih badsulúkí hotí thí, sharík the.

34 Ki jis waqt main zanjíron men thá, tum mere hamdard húe, aur apne mál ká luṭ jáná khushí se qabúl kiyá; yih jánke, ki hamáre liye ek bihtar mál ásmán par hai, jo qáim rahegá.

35 Pas tum apní himmat ko mat chhoṛo, kyúnki us ká baṛá ajr hai.

36 Tumhen zarúr hai, ki sabr karo, táki tum Khudá kí marzí par 'amal karke wa'de ke phal hásil karo.

37 Ki ab thoṛí sí muddat hai, ki ánewálá áwegá, aur der na karegá.

38 Aur rástbáz ímán se jíegá; lekin agar wuh haṭe, to merá jí us se rází na hogá.

39 Par ham un men se nahín, jo halákat tak haṭ játe; balki un men se hain, jo ján bacháne tak ímán rakhte hain.

XI BÁB.

1 AB ímán ummed kí máhiyat aur andekhí chízon ká subút hai.

2 Us hí se buzurgon ke liye gawáhí dí gayí.

3 Ímán hí ke sabab se ham ján gaye, ki 'álam Khudá ke kalám se ban gaye; aisá, ki jo chíz dekhne men átí, un chízon se nahín baní, jo dekhí játín.

4 Ímán se Hábil ne Qáin se bihtar qurbání Khudá ko guzrání; usí ke sabab us ke rástbáz hone par gawáhí dí gayí, ki Khudá us kí nazron par gawáhí detá hai; aur usí ke sabab us ke marne par bhí ab tak us ká zikr kiyá játá hai.

5 Ímán ke sabab se Hanúk uṭháyá gayá, táki maut ko na dekhe: aur na milá, is liye ki Khudá ne us ko uṭháyá: kyúnki us ke uṭh jáne se peshtar us par yih gawáhí guzrí, ki us ne Khudá ko rází kiyá.

6 Aur bagair ímán ke us ko rází karná mumkin nahín; kyúnki us par jo Khudá kí taraf átá yih zarúr hai, ki yaqín kare, ki wuh maujúd hai, aur yih ki wuh apne ḍhúnḍhnewálon ko badlá detá hai.

7 Ímán se Núh ne un chízon kí ágáhí páke jo us waqt nazar men na áí thín, khauf se kishtí apne gharáne ke bacháo ke liye banáí, jis se us ne dunyá ko gunahgár ṭhahráyá, aur us rástbází ká, jo ímán se miltí hai, wáris húá.

8 Ímán se Abirahám, jab buláyá gayá, farmánbardárí karke us jagah chalá gayá, jise wuh mírás men lene par thá: aur báwujúde ki na jáná ki kidhar játá hai, niklá.

9 Ímán se us ne wa'da kí zamín men yún maqám kiyá, jaise wuh us kí na thí, ki wuh Iz,hák aur Ya'qúb samet, jo us ke sáth us hí wa'da ke wáris the, khaimon men rahá:

10 Ki wuh aise shahr men jáne ká ummedwár thá, jis kí bunyád hai, jis ká banánewálá aur basánewálá Khudá hai.

11 Ímán se Sarah ne hámila hone kí táqat páí, aur 'umr guzre par janí, is liye ki us ne wa'da karnewále ko sachchá jáná thá.

12 So ek se, wuh bhí jo murda sá thá, ásmán ke sitáron kí aur daryá ke kanáre kí be-shumár ret kí mánind paidá húe.

13 Ye sab ímán men mar gaye, aur wa'don ko na pahunche; par dúr se unhen dekhá aur mu'ataqid húe, aur salám ko jhuke, aur iqrár kiyá, ki ham zamín par ajnabí aur musáfir hain.

14 Ki we jo aisí báten kahnewále hain, záhir karte, ki ham ek watan ḍhúnḍhte hain.

15 Aur agar us mulk ko, jis se we nikal áe the, phir yád láte, to wahán unhen phir jáne kí fursat thí.

16 Par we ek bihtar mulk ke, jo ásmání hai, mushtáq the; so Khudá un se sharmátá nahín, ki un ká Khudá kahláe; kyúnki us ne un ke liye ek shahr taiyár kiyá.

17 Abirahám jab ázmáyá gayá, us ne ímán se Iz,hák ko qurbání ke liye guzránâ; aur jis ne wa'don ko páyá thá, us ne eklaute ko guzráná,

18 Jis se yih kahá gayá thá, ki Iz,hák hí se terí nasl kahláegí:

19 Kyúnki wuh samjhá, ki Khudá murdon ke jiláne par qádir hai; jahán se us ne us ko tamsíl ke taur par páyá.

20 Ímán se Iz,hák ne ánewálí chízon kí bábat Ya'qúb aur 'Esau ko du'á dí.

21 Ímán se Ya'qúb ne, marte waqt, Yúsuf ke donon beṭon ko du'á dí; aur apne 'asá ká sir thámkar sijda kiyá.

22 Ímán se Yúsuf ne, jab marne par thá, baní Isráel ke nikal jáne ká zikr kiyá, aur apní haḍḍíon kí bábat hukm kiyá.

23 Ímán se Músá, paidá hote hí, tín mahíne tak apne má báp se chhipáyá gayá, kyúnki unhon ne dekhá, ki laṛká khúbsúrat hai; aur we bádsháh ke hukm se na ḍare.

24 Ímán se Músá ne, siyáná hoke, Fira'ún kí beṭí ká beṭá kahláne se inkár kiyá;

25 Ki us ne Khudá ke logon ke sáth dukh uṭháná us se ziyáda pasand kiyá, ki gunáh ke sukh ko, jo chandroza hai, hásil kare;

26 Ki us ne Masíhí la'n ta'n ko Misr ke khazánon se baṛí daulat jáná: kyúnki us kí nigáh badlá páne par thí.

27 Ímán se us ne bádsháh ke gusse se khauf na kháke Misr ko tark kiyá, ki wuh andekhe ko goyá dekhke mazbút baná rahá.

28 Ímán se us ne fasah karne aur lahú chhiṛakne par 'amal kiyá, aisá na ho, ki palauṭhon ká halák karnewálá unhen chhúwe.

29 Ímán se we Lál samundar se yún guzre, jaise khushkí par se, aur Misrwálon ne, jab us ráh se jáne ká qasd kiyá, ḍúb gaye.

30 Ímán se Yaríhú kí shahrpanáh, jab use sát din tak gher rakhá thá, gir paṛí.

31 Ímán se Ráhab, jo fáhisha thí, be-ímánon ke sáth halák na húí, ki us ne jásúson ko salámat apne ghar men áne diyá.

32 Ab main aur kyá kahún? fursat nahín, ki Jida'ún, aur Baraq aur Samsún, aur Iftáh, aur Dáúd, aur Samúel, aur nabíon ká ahwál bayán karún:

33 Ki unhon ne ímán se bádsháhaton ko maglúb kiyá, aur rástí ke kám kiye, aur wa'don ko hásil kiyá, sher babar ke munh band kiye,

34 Ág kí tezí ko bujháyá, talwáron kí dháron se bach nikle, kamzorí men zoráwar húe, laṛáí men bahádur bane, aur gairon kí faujon ko haṭá diyá.

35 'Auraton ne apne murdon ko jí uṭhe húe páyá: aur ba'ze píṭe gaye, aur chhuṭkárá qabúl na kiyá; táki bihtar qiyámat tak pahunchen:

36 Ba'ze us imtihán men paṛe, ki ṭhaṭṭhon men uṛáe gaye; koṛe kháe, aur zanjír aur qaid men phanse.

37 Patthráo kiye gaye, áre se chíre gaye, shikanja men khínche gaye, talwár se máre gaye: bheron aur bakríon kí khál oṛhe húe, tangí men, musíbat men, dukh men máre phire;

38 (Dunyá un ke láiq na thí :) we bayábánon, aur paháron, aur gáron, aur zamín ke garhon men kharáb phirá kiye.

39 Aur ye sab, jin ke ímán par gawáhí dí gayí, wa'de tak na pahunche :

40 Ki Khudá ne peshbíní karke hamáre liye ek bihtar bát ṭhahráí thí, táki we hamáre bagair kámil na howen.

XII BÁB.

1 PAS jab ki gawáhon ke itne baṛe abr ne hamen á gherá hai, to ham har ek bojh aur uljhánewále gunáh ko utárke, bardásht ke sáth us dauṛ men, jo hamáre sámhne á paṛí hai, dauṛen.

2 Aur Yisú' ko jo ímán ká shurú' aur kámil karnewálá hai, takte rahen, jis ne us khushí ke liye, jo us ke sámhne thí, sharmindagí ko náchíz jánke salíb ko sahá, aur Khudá ke takht ke dahine já baiṭhá.

3 Tum us par gaur karo, jis ne gunahgáron kí itní baṛí mukhálafat kí bardásht kí; tá na ho ki tum pareshán i khátir hoke sust ho jáo.

4 Tum ne gunáh ke muqábale men koshish karke hanoz khún tak sámhná nahín kiyá.

5 Aur tum us nasíhat ko, jo tumhen farzandon kí mánind kí játí hai, bhúl gaye, ki Ai mere beṭe, Khudáwand kí tambíh ko náchíz mat ján ; aur jab wuh tujhe malámat kare, shikasta-dil mat ho :

6 Ki Khudáwand jise piyár kartá hai, use tambíh kartá hai, aur har ek beṭe ko, jise wuh qabúl kartá hai, píṭtá hai.

7 Agar tum tambíh men sabr karte ho, Khudá tum se farzandon kí mánind sulúk kartá hai ; ki kaun sá beṭá hai, jise báp tambíh nahín kartá ?

8 Par agar wuh tambíh, jis men sáre sharík hain, tum ko na kí jáe, to tum harámzáda ho, farzand nahín.

9 Aur jab we, jo hamáre jismání báp the, tambíh karte the, aur ham ne un kí ta'zím kí ; to kyá ham us se ziyáda rúhon ke Báp ke hukm men na rahen, aur jíen ?

10 Ki we to thoṛe dinon ke wáste apní samajh ke muwáfiq tambíh karte the ; par wuh hamárí bihtarí ke liye, táki ham us kí pákízagí men sharík howen.

11 Aur koí tambíh bilfi'al khushí ká bá'is nahín nazar átí, balki afsos ká : magar ákhir ko unhen jo us se tarbiyat páte hain, rástbází ká phal chain ke sáth bakhshtí hai.

12 Is wáste ḍhíle háth aur sust ghuṭnon ko sídhá karo ;

13 Aur apne pánwon ke liye sídhe raste banáo, táki jo langṛátá hai, bhaṭak na jáwe, balki changá howe.

14 Sab se mile raho, pákízagí kí pairauí karo, jis ke bagair Khudáwand ko koí na dekhegá :

15 Aur ba gaur dekhte raho, ki koí Khudá ke fazl se mahrúm na ho ; aur na howe, ki koí kaṛwí jaṛ sabz hoke tasdí'a dewe, aur us se bahutere nápák ho jáwen.

16 Na howe, ki koí 'Esau kí mánínd zání yá bedín ho, jis ne ek khurák ke wáste apne palauṭhe hone ká haqq bechá.

17 Kyúnki tum jánte ho, ki wuh, us ke ba'd, jab us ne cháhá ki barakat ká wáris ho, radd kiyá gayá : aur us ne jagah na pái, ki dil ko badal de, agarchi us ne use ánsú bahá baháke ḍhúnḍhá.

18 Ki tum us paháṛ tak nahín áe, jise chhú sake, na us kí dhadhaktí ág, aur kálí badlí, aur táríkí, aur túfán,

19 Aur narsinge ke shor, aur kalám kí áwáz ke pás, jise sunnewálon ne sunkar darkhwást kí, ki yih kalám phir ham se na kahá jáwe :

20 (Kyúnki we us hukm kí, jo unhen diyá gayá thá, bardásht na

kar sake, ki Agar koí jánwar us pahár ko chhúwe, to patthráo kiyá jáwe, yá bhále se chhedá jáe:

21 Aur wuh jo nazar áyá, aisá darauná thá, ki Músá bolá, Main hairán aur larzán hún:)

22 Balki tum Saihún ke pahár, aur zinda Khudá ke shahr men, jo ásmání Yarúsalam hai, aur lákhon firishton ke pás,

23 Aur palauṭhon kí jamá'at aur kalísiye men, jin ke nám ásmán par likhe hain, aur Khudá ke pás, jo sab ká Hákim hai, aur kámil rástbázon kí rúhon ke pás,

24 Aur Yisú' ke, jo naye 'ahd ká darmiyání hai, aur us chhiṛke húe lahú ke, jo Hábil ke lahú se bihtar báten boltá hai, pás áe ho.

25 Dekho, tum bolnewále se gáfiltar na ho. Kyúnki agar we bhág na nikle, jo us se jo zamín par farmátá thá gáfil rahe, to ham bhí agar us se, jo hamen ásmán par se farmátá hai, munh moren, kyúnkar bhág niklenge?

26 Us kí áwáz ne zamín ko us waqt hilá diyá: par ab us ne yih kahke wa'da kiyá, ki Phir ek bár main faqat zamín ko nahín, balki ásmán ko bhí hilá dúngá.

27 Aur yih bát ki Phir ek bár, is bát ko záhir kartí hai, ki wuh chízen jo hiláí játí hain, baní húí chízon kí mánind ṭal játín, táki we chízen jo ṭalne kí nahín, qáim rahen.

28 Pas, ham aisí bádsháhí ko, jo ṭalne kí nahín, páke fazl hásil karen, jis se Khudá kí bandagí pasandída taur par adab aur díndárí ke sáth karen:

29 Kyúnki hamárá Khudá bhasam karnewálí ág hai.

XIII BÁB.

1 BIRÁDARÁNA muhabbat baní rahe.

2 Musáfir-parwarí ko mat bhúlo; kyúnki usí se kitnon ne bin jáne firishton kí mihmání kí hai.

3 Qaidíon ko yún yád karo, goyá tum un ke sáth qaid men sharík ho; aur aisá hí un ko jo ranj men hain yád karo, ki tumhárá bhí unhín ká sá jism hai.

4 Byáh karná sab men bhalá hai, aur bistar nápák nahín; par Khudá harámkáron aur záníon kí 'adálat karegá.

5 Tumhárí chalan lálach kí na howe; aur jo maujúd hai, usí par qaná'at karo; kyúnki us ne áp kahá hai, ki main tujhe hargiz na chhoṛúngá, aur tujhe mutlaq tark na karúngá.

6 Is wáste ham khátirjam'aí se kah sakte hain, ki Khudáwand merá madadgár hai, aur main na ḍarúngá; insán merá kyá karegá?

7 Tum apne peshwáon ko, jinhon ne tum se Khudá kí bát kahí, yád karo; aur un kí chál ke anjám ko gaur karke un ke ímán kí pairauí karo.

8 Yisú' Masíh kal aur áj aur abad tak eksán hai.

9 Tum rang á rang begána ta'límon se idhar udhar dauṛte na phiro. Ki yih bhalá hai, ki dil fazl se mazbút ho; na ki khurákon se, jin se unhon ne, jo un ke liye dauṛte phirte the, naf'a na páyá.

10 Hamárí to ek qurbángáh hai, jis se khaima kí khidmat kar newálon ká ikhtiyár nahín, ki kháen.

11 Ki jin jánwaron ká lahú sardár káhin muqaddas makán men gunáh ke kafára ke wáste le játá hai, un ke badan khaimagáh ke báhar jaláe játe hain:

12 Is wáste Yisú' bhí, táki logon ko apne lahú se pákízagí bakhshe, pháṭak ke báhar márá gayá.

13 Pas áo, ham us kí zillat ke sharík hoke khaimagáh se báhar us pás nikal chalen.

14 Kyúnki hamárá rahnewálá shahr yahán nahín; ham to us shahr ko jo ánewálá hai, ḍhúnḍhte hain.

15 Is wáste us ke wasíle se sitáish

kí qurbání, ya'ne, un honṭhon ká phal jo us ke nám ká iqrár karte hain, Ḳhudá ke liye har waqt láwen.

16 Par bhaláí aur saḳháwat karní na bhúlo; is liye ki Ḳhudá aisí qurbánion se ḳhush hotá hai.

17 Tum apne peshwáon ke farmánbardár aur tábi' raho: ki we, un kí mánind jinhen hisáb dená paṛegá, tumhárí jánon ke wáste jágte rahte hain, táki we ḳhushí se yih karen, na ki gam se: kyúnki wuh tumháre liye nuqsán hai.

18 Hamáre wáste du'á mángo; kyúnki ham yaqín jánte hain, ki ham nekníyat hain, ki sárí báton men nekí ke sáth guzrán kiyá cháhte hain.

19 Aur main yih minnat, ki tum yih karo, ḳháss is liye kartá húṇ, ki main jald tum pás phir pahunchún.

20 Salámatí ká Ḳhudá, jo abadí 'ahd ke lahú ke sabab se bheṛon ke buzurg gaṛariye, ya'ne, hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ko, murdon men se phir láyá,

21 Tum ko har ek nek kám men kámil kare, táki us kí marzí par chalo, aur jo kuchh us ke huzúr men maqbúl hai, Yisú' Masíh ke wasíle tum men kare; us ká jalál hamesha hamesha howe. Ámín.

22 Ab, ai bháío, main tum se iltimás kartá hún, ki tum nasíhat ke kalám ko mán lo: ki main ne muḳhtasar men tumhen likhá hai.

23 Jáno ki bháí Timtáús chhúṭ gayá; agar wuh jald áwe, to us ke sáth áke main tum ko dekhúngá.

24 Tum apne sab peshwáon aur sáre muqaddason ko salám kaho. Jo Italia ke hain, tumhen salám kahte hain.

25 Fazl tum sab par ho. Ámín.

YA'QÚB KÁ ḲHATT.

I BÁB.

1 YA'QÚB ká, jo Ḳhudá aur Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká banda hai, un bárah firqon ko jo tittar bittar hain, salám.

2 Ai mere bháío, jab tum tarah tarah kí ázmáishon men paṛo, to use kamál ḳhushí samjho;

3 Yih jánkar, ki tumháre ímán kí ázmáish sabr paidá kartí hai.

4 Par sabr ko kám púrá karne do, táki tum kámil aur púre ho, aur kisí bát men náqis na raho.

5 Agar koí tum men se hikmat men náqis howe, to Ḳhudá se mánge, jo sab ko saḳháwat ke sáth detá, aur ulahná nahín detá hai, ki us ko 'ináyat hogí.

6 Par ímán se mánge, aur kuchh shakk na kare. Kyúnki shakkkarnewálá samundar kí lahr kí mánind hai, jise hawá ṭakrátí aur uṛátí hai.

7 Aisá shaḳhs hargiz gumán na kare, ki Ḳhudáwand se kuchh páwegá.

8 Do-dila ádmí apní sárí chál men dagmagátá hai.

9 Bháí jo garíb hai, apní bulandí par faḳhr kare:

10 Aur jo daulatmand hai, apní

pastí par; is liye, ki wuh ghás ke phúl kí tarah játá rahegá.

11 Kyúṉki jab súraj nikaltá aur lúh chaltí, tab ghás ko sukhá detí, aur us ká phúl jhaṛ játá, aur us ke chihra kí ḳhúbsúratí játí rahtí; yúṉ hí daulatmand bhí apní sárí ráhoṉ meṉ murjhá jáegá.

12 Mubárak wuh ádmí, jo ázmáish kí bardásht kartá hai; is wáste ki jab us kí ázmáish ho chukí, to zindagí ká táj, jis ká Ḳhudá ne apne muhabbat-rakhnewáloṉ se wa'da kiyá, páwegá.

13 Jab koí imtihán meṉ phaṉse, to wuh na kahe, ki Maiṉ Ḳhudá kí taraf se imtihán meṉ phaṉsá; kyúṉki Ḳhudá badíoṉ se na áp ázmáyá játá, aur na kisí ko ázmátá hai:

14 Magar har shaḳhs apní ḳhwáhishoṉ se lubhákar, aur jál meṉ phaṉskar, imtihán meṉ partá hai.

15 So ḳhwáhish jab hámila húí, tab gunáh paidá kartí: aur gunáh jab tamámí tak pahunchá, maut ko jantá hai.

16 Mere piyáre bháío, fareb na kháo.

17 Har ek achchhí baḳhshish aur kámil in'ám úpar hí se hai, aur núroṉ ke bání kí taraf se utartá hai, jis meṉ badalne aur phir jáne ká sáya bhí nahíṉ.

18 Us ne apne iráda se hameṉ sachái ke kalám se paidá kiyá, táki ham us ke maḳhlúqoṉ meṉ pahile phaloṉ kí mánind howeṉ.

19 Is liye, ai piyáre bháío, har ek ádmí sunne meṉ tez, aur bol uṭhne meṉ dhímá, aur gussa karne meṉ dhímá howe:

20 Kyúṉki insán ká gussa Ḳhudá kí rástbází ke kám nahíṉ kartá.

21 Is liye sárí gandagí aur badí ke fuzlát phenkkar us kalám ko, jo paiwand hotá, aur tumhárí ján bachá saktá hai, farotaní se qabúl kar lo.

22 Lekin tum kalám par 'amal karnewále ho, na áp ko fareb dekar sirf sunnewále raho.

23 Kyúṉki jo shaḳhs sirf kalám ko suná kartá, aur us par 'amal nahíṉ kartá, wuh us ádmí kí mánind hai, jo apná muṉh áíne meṉ dekhtá:

24 Is liye ki us ne áp ko dekhá, aur chalá gayá, aur fauran bhúl gayá, ki maiṉ kaisá thá.

25 Par jo ázádagí kí kámil sharí'at par ṭakṭakí bándhke us ke gaur meṉ rahtá hai, wuh sunkar bhúlnewálá nahíṉ, balki 'amal karnewálá hoke, apne 'amal meṉ mubárak hogá.

26 Agar koí tumháre bích áp ko díndár záhir kartá, aur apní zubán ko lagám nahíṉ detá, balki apne dil ko fareb detá hai, to us kí díndárí bátil hai.

27 Wuh díndárí jo Ḳhudá aur Báp ke áge pák aur be-'aib hai, so yihí hai, ki Yatímoṉ aur bewoṉ kí musíbat ke waqt un kí ḳhabargírí karní, aur áp ko dunyá se be-dág bachá rakhná.

II BÁB.

1 MERE bháío, hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká, jo zu-l-jalál hai, ímán záhir-parastí ke sáth na rakho.

2 Is liye ki agar koí sone kí angúṭhí aur barráq poshák pahinkar tumhárí jamá'at meṉ áwe, aur ek garíb maile kuchele kapṛe pahine áwe;

3 Aur tum us suthrí poshákwále kí taraf mutawajjih hokar us se kaho, Áp yaháṉ baḳhúbí baiṭhiye; aur garíb se kaho, Waháṉ khaṛá rah, yá, Yaháṉ mere páṉwoṉ kí chaukí tale baiṭh:

4 To kyá tum ne ápas kí tarafdárí na kí, aur badgumán hákim na bane?

5 Mere piyáre bháío, suno, Kyá Ḳhudá ne is jahán ke garíboṉ ko nahíṉ chuná, táki we ímán ke daulatmand aur usí bádsháhat ke, jis ká us ne apne piyár karnewáloṉ se wa'da kiyá, wáris howeṉ?

6 Lekin tum ne garíb ko be-hur-

mat kiyá. Kyá daulatmand tum par jabr nahín karte, aur 'adálaton men tumhen nahín khínchwáte?

7 Kyá we us buzurg nám ká, jo tumhárá rakhá gayá, ṭhaṭṭhá nahín karte?

8 Par jo tum us bádsháhí sharí'at ko púrá karo, jaisá likhá hai, ki Tú apne parosí ko aisá piyár kar, jaisá áp ko, tum achchhá karte ho;

9 Lekin agar tum záhir-parastí karo, to gunáh karte ho, aur sharí'at ke ṭálnewále ṭhahráe játe ho.

10 Is liye ki jo sárí sharí'at ko mántá, aur ek bát ṭáltá hai, to wuh sárí báton ká gunahgár húá.

11 Kyúnki jis ne kahá, ki Tú ziná na kar, us ne yih bhí kahá, ki Tú ḳhún mat kar. Pas agar tú ziná na kare, aur ḳhún kare, to tú sharí'at ká ṭálnewálá hogá.

12 Tum un kí tarah kaho, aur karo, jin ká insáf ázádagí kí sharí'at ke muwáfiq hogá.

13 Is liye ki jis ne rahm nahín kiyá, us ká insáf be-rahmí se hogá; aur rahm 'adálat par gálib hotá hai.

14 Mere bháío, agar koí kahe, ki main ímándár hún, aur 'amal na kartá ho, to kyá fáida? kyá aisá ímán use bachá saktá hai?

15 Agar koí bháí yá bahin nangá howe, aur rozína kí roṭí muyassar na ho,

16 Aur tum men se koí unhen kahe, ki Salámat jáo, garm aur ser ho; aur unhen we chízen na de, jo badan ko zarúr hain, to kyá fáida?

17 Isí tarah ímán bhí, agar 'amal ke sáth na ho, to akelá hoke murda hai.

18 Sháyad koí kahe ki Ímán tujh men hai, aur mere pás 'amal; bhalá, tú apná ímán be 'amal ke mujh par záhir kar, aur main apne ímán ko apne a'amál se tujh par záhir karúngá.

19 Tú ímán látá hai, ki Ḳhudá ek hai; achchhá kartá hai: Shayátín bhí yihí mánte, aur thartharáte hain.

20 Par, ai wáhí ádmí, kab tujh ko ma'lúm hogá, ki ímán be-a'amál murda hai?

21 Kyá hamárá báp Abirahám a'amál se rástbáz nahín ṭhahráyá gayá, jis waqt us ne apne beṭe Izhák ko qurbángáh par chaṛháyá?

22 Tú dekhtá hai, ki ímán ne us ke a'amál ke sáth kám kiyá, aur a'amál se ímán kámil húá?

23 Aur wuh navishta púrá húá, jo kahtá hai, Abirahám Ḳhudá par ímán láyá, aur yih us ke liye rástbází giní gayí: aur wuh Ḳhalíl-Ulláh kahláyá.

24 Tum dekhte ho, ki ádmí a'amál se rástbáz ṭhahráyá játá hai, sirf ímán se nahín.

25 Isí tarah Ráhab bhí, jo fáhisha thí, jab us ne jásúson kí mihmání kí, aur unhen dúsrí ráh se báhar kar diyá, kyá a'amál se rástbáz na ṭhahrí?

26 Pas jaisá badan be-rúh murda hai, waisá hí ímán bhí be-a'amál murda hai.

III BÁB.

1 AI mere bháío, tum men bahut se ustád na banen; kyúnki jánte ho, ki us se ziyáda sazá páwenge.

2 Is wáste ki ham sab ke sab bár bár taqsír karte hain. Agar koí báton men taqsír na kare, to wuhí kámil shaḳhs hai, aur wuh apne sáre badan ko tábi' kar saktá hai.

3 Dekho, ki ham ghoron ke munh men lagám dete hain, táki we hamáre tábi' rahen, aur un ke sáre badan ko pherte hain.

4 Dekho, jaház bhí, báwujúde ki kaise baṛe baṛe hain, aur tez hawá se uṛáe játe, chhoṭí chhoṭí patwár se, jahán kahín mánjhí cháhtá hai, phiráe játe hain;

5 Waise hí zubán chhoṭá sá 'azú hai, par baṛá hí bol boltí hai.

Dekho, thoṛí sí ág kaise baṛe jangal ko jalá detí hai!

6 So zubán ek ág hai, aur sharárat ká ek 'álam; zubán hamáre angon men aisí hai, ki sáre badan par dág lagátí hai, aur paidáish ke dáira ko jalátí hai, aur ḳhud us ne jahannam se jalan ko páyá hai.

7 Kyúnki har qism ke jánwar, kyá uṛte, kyá rengte, kyá samundar ke rahnewále, insán ke bas men áte hain, aur áe:

8 Par zubán ko koí ádmí bas men lá nahín saktá; ki wuh to ek balá hai, jo thamtí nahín; zahr i qátil se bharí hai.

9 Ham usí se Ḳhudá ko, jo Báp hai, mubárak kahte hain; aur usí se ádmíon ko, jo Ḳhudá kí súrat par paidá húe, bad-du'á karte hain.

10 Ek hí munh se mubárakbádí aur bad-du'á nikaltí hai. Ai mere bháío, yih munásib nahín, ki aisá ho.

11 Kyá koí chashma ek hí sote se míṭhá aur khárá pání detá hai?

12 Ai mere bháío, kyá mumkin hai, ki anjír men zaitún, aur angúr men anjír lagen? so koí chashma khárá aur míṭhá pání nahín detá.

13 Tum men kaun 'aqlmand aur dáná hai? wuh nek chál se dánái ke 'ilm ke sáth apne a'amál záhir kare.

14 Par jo tum apne dil men kaṛwí ḍáh, aur jhagṛe rakhte ho, to faḳhr na karo, aur sachái ke ḳhiláf jhúṭh na bolo.

15 Yih wuh hikmat nahín jo úpar se utartí hai, balki yih dunyáwí, nafsání, shaitání hai.

16 Is liye ki jahán ḍáh aur jhagṛá hai, wahán hangáma, aur har tarah ká burá kám hotá hai.

17 Par wuh hikmat jo úpar se hai, so pahile pák hai, phir milansár, miyána-rú, narm, rahm se aur achchhe phalon se ladí húí, na tarafdár hai, na makkár.

18 Aur we jo sulh karte hain, rástbází ke phal sulh ke sáth bote hain.

IV BÁB.

1 LAṚÁÍÁN aur jhagṛe tum men kahán se áe? kyá yahán se nahín, ya'ne, tumhárí shahwaton se, jo tumháre angon men laṛtí hain?

2 Tum ḳhwáhish karte ho, aur nahín páte; tum ḍáh aur qatl karte ho, aur kuchh hásil nahín kar sakte; tum jhagaṛte ho, par kuchh háth nahín lagtá, is liye ki tum nahín mángte.

3 Tum mángte ho, aur nahín páte; kyúnki tum bad-waz'aí se mángte ho, táki apní shahwaton men ḳharch karo.

4 Ai ziná karnewálo aur ziná karnewálío, kyá tum ne nahín jáná, ki dunyá kí dostí Ḳhudá kí dushmaní hai? pas jo koí dunyá kí dostí ká iráda kartá, wuh áp ko Ḳhudá ká dushman ṭhahrátá hai.

5 Kyá tum gumán karte ho, ki kitáb 'abas kahtí hai, Wuh rúh jo ham men bastí hai, ḍáh par ubhártí hai?.

6 Par wuh to ziyádatar fazl baḳhshtá hai. Chunánchi wuh kahtá hai, ki Ḳhudá magrúron ká sámhná kartá, par farotanon ko fazl baḳhshtá hai.

7 Is liye Ḳhudá ke tábi' ho jáo. Shaitán ká sámhná karo, wuh tum se bhág niklegá.

8 Tum Ḳhudá ke nazdík jáo, wuh tumháre nazdík áwegá. Ai gunahgáro, tum apne háth dhoo; ai do-dilo, apne dil ko pák karo.

9 Afsos aur gam karo, aur roo: tumhárá hansná kuṛhne se badal jáe, aur ḳhushí udásí se,

10 Tum Ḳhudáwand ke huzúr farotaní karo, wuh tum ko baṛháwegá.

11 Ai bháío, tum ápas men ek dúsre kí badgoí na karo. Jo apne bhái kí badgoí kartá, aur us par hukm kartá hai, so sharí'at kí badgoí kartá, aur sharí'at par hukm kartá hai; lekin agar tú sharí'at par hukm kartá hai, to tú

sharí'at par 'amal-karnewálá nahín, balki us ká hákim hai.

12 Sharí'at ká denewálá ek hai, jo bacháne aur halák karne par qádir hai; tú kaun hai, jo dúsre par hukm kartá hai?

13 Are áo, tum log jo kahte ho, ki Áj yá kal faláne shahr jáenge, aur wahán ek baras ṭhahrenge, aur saudágarí karenge, aur naf'a páwenge:

14 Aur nahín jánte, ki kal kyá hogá. Kyúnki tumhárí zindagí kyá chíz hai? Wuh to ek bukhár hai, jo thoṛí der tak nazar átá, phir gáib ho játá hai.

15 Is ke barkhiláf tum ko kahá cháhiye, ki Jo Khudáwand kí marzí howe, aur ham jíte rahen, yih yá wuh kám karenge.

16 Par ab tum apní láfzaníon par fakhr karte ho: aisá fakhr sarásar bejá hai.

17 Pas jo koí bhalá kar jántá hai, aur nahín kartá, us par gunáh hotá hai.

V BAB.

1 AB, ai daulatmando, un áfaton ke sabab se, jo tum par ánewálí hain, chillá chillá roo.

2 Kyúnki tumhárá mál saṛ gal gayá, aur tumháre kapṛe kíṛe khá gaye.

3 Tumháre sone rúpe ko morcha lagá; aur un ká zang tum par gawáhí degá, aur tumhárá gosht kháwegá. Yúnhí tum ne apne ákhirí dinon ke liye khazána jam'a kiyá.

4 Dekho, un mazdúron kí mazdúrí jinhon ne tumháre khet káṭe, jise tum ne zulm karke na diyá, duhái detí hai; aur un káṭnewálon ká shor lashkaron ke Khudáwand ke kán tak pahunch gayá.

5 Tum ne zamín par 'aish o 'ishrat kí, aur sáre maza uṛáte áe; tum ne apne dilon ko moṭá kiyá, jaise zabh ke din kí khátir.

6 Tum ne rástbáz par fatwá diyá, aur use qatl kiyá; wuh tum se muqábala nahín kartá.

7 Ai bháío, Khudáwand ke áne tak sabr karo. Dekho, kisán zamín ke qímatí phal kí ummedwárí karke us ke liye sabr kartá hai, jab tak pahile aur pichhle menh ko páwe.

8 So tum bhí sabr karo, aur apne dil mazbút rakho; kyúnki Khudáwand ká áná nazdík hai.

9 Ai bháío, ek dúsre par na kuṛkuṛáo, táki tum sazá na páo: dekho, insáf karnewálá darwáza par khaṛá hai.

10 Ai mere bháío, jo nabí Khudáwand ká nám leke farmáte the, un ke dukh uṭháne aur sabr karne ko namúna samjho.

11 Dekho, ham un ko jo sabr karte hain nekbakht samajhte hain. Tum ne Aiyúb ke sabr ko suná hai, aur Khudáwand ke matlab ko jánte ho, ki wuh baṛá dardmand aur mihrbán hai.

12 Sab se pahile, ai mere bháío, qasam mat kháo, na ásmán kí, na zamín kí, na koí aur qasam; balki tumhárá hán hán, aur tumhárá nahín nahín ho, ki tum sazá ke láiq na ṭhahro.

13 Agar koí tum men gamgín ho, wuh du'á mánge. Agar koí khush-hál ho, to zabúr gáwe.

14 Agar koí tum men bímár paṛe, to kalísiye ke qissíson ko buláwe; aur we us par Khudáwand ke nám se tel ḍhálke us ke liye du'á mángen:

15 Aur du'á, jo ímán ke sáth ho, us bímár ko bacháwegí, aur Khudáwand us ko uṭhá khaṛá karegá; aur agar gunáh kiye hon, to un kí mu'áfí hogí.

16 Tum ápas men apní taqsíron ká iqrár karo, aur ek dúsre ke liye du'á mángo, tá ki tum shifá páo. Rástbáz kí du'á, jise wuh girgiṛáke kare, baṛá kám kartí.

17 Iliyás hamárá hamjins insán thá; us ne du'á par du'á kí, ki pání na barse, so tín baras aur

chha mahínon tak zamín par pání na pará.

18 Aur us ne phir du'á kí, to ásmán ne pání barsáyá, aur zamín apne phal ugá láí.

19 Ai bháío, jo tum men se koí sachái kí ráh se gumráh howe, aur koí us ko phiráwe;

20 Wuh yih ma'lúm kare, ki jo koí ek gunahgár ko us kí gumráhí kí ráh se phirátá hai, to ek ján ko maut se bacháwegá, aur bahut gunáhon ko chhipáwegá.

PATRAS KÁ PAHILÁ ḲHATT.

I BÁB.

1 PATRAS kí taraf se, jo Yisú' Masíh ká rasúl hai, un musáfiron ko jo Puntus, Galatiya, Kappadúkiya, Asia aur Bitúniya ke mulk men tittar bittar húe,

2 Jo Ḳhudá Báp ke 'ilm i qadím ke muwáfiq chune húe hain, táki Rúh kí pák tásír se farmánbardár hon, aur Yisú' Masíh ká ḳhún un par chhirká jáwe; Fazl aur salámatí tumháre liye ziyáda hotí jáe.

3 Hamáre Ḳhudáwand Yisú' Masíh ká Ḳhudá aur Báp mubárak ho, jis ne ham ko apní barí rahmat se Yisú' Masíh ke murdon men se jí uthne ke bá'is, zinda ummed ke liye sar i nau paidá kiyá,

4 Táki ham wuh mírás páwen, jo be-zawál hai, aur álúda aur pazhmurda nahín, jo hamáre liye ásmán par rakhí gayí:

5 Aur ham ímán ke wasíle Ḳhudá kí qudrat se us naját tak, jo áḳhirí waqt men záhir hone ko taiyár hai, mahfúz rahte hain;

6 Jis men tum bahut ḳhush ho, agarchi bilfi'al, chand roz, bazarúrat, tarah tarah kí ázmáishon se gam men pare ho:

7 Táki tumháre ímán kí ázmáish jo fání sone se, jo ki wuh ág men táyá bhí jáe, kitná hí beshqímat hai, Yisú' Masíh ke záhir hone ke din ta'ríf aur 'izzat aur jalál ke láiq pái jáwe:

8 Use to bin-dekhe tum piyár karte ho; aur báwujúde ki tum ab us ko nahín dekhte, magar us par ímán láke aisí ḳhushí o ḳhurramí karte ho, jo bayán se báhar aur jalál se bharí hai:

9 Aur apne ímán kí garaz, ya'ne, jánon kí naját, hásil karte ho.

10 Isí naját kí bábat un nabíon ne talásh aur tahqíq kí, jinhon ne us ni'amat kí peshíngoí kí, jo tum par záhir hone ko thí:

11 We us kí tahqíq men the, ki Masíh kí Rúh jo un men thí, jab Masíh ke dukhon kí aur us ke ba'd us ke jalál kí, áge gawáhí detí thí, kis waqt aur kis tarah ke zamáne ká bayán kartí thí.

12 So un par yih záhir húá, ki we na apní, balki hamárí ḳhidmat ke liye we báten kahte the, jin kí ḳhabar tum ko un kí ma'rifat milí, jinhon ne Rúh i Quds kí

qudrat se jo ásmán se názil húí, tumhen Injíl kí khushkhabarí dí; aur in báton ko daryáft karne ke firishta mushtáq hain.

13 Is wáste tum apne fahm kí kamar bándhke hoshyárí se us fazl kí kámil ummed rakho, jo Yisú' Masíh ke záhir hote waqt tum par názil hogá.

14 Tum farmánbardár farzandon kí mánind un burí khwáhishon ke, jin ke tum nádání ke dinon men giriftár the, hamshakl na bano:

15 Balki jis tarah tumhárá bulánewálá pák hai, apní sab chál men tum pák bano;

16 Kyúnki likhá hai, ki Tum pák bano, ki main pák hún.

17 Aur agar tum Báp ká nám lo, jo har ek ke kám ke muwáfiq be-tarafdár insáf kartá hai, to apní musáfarat ke waqt ko dar ke sáth káto:

18 Kyúnki tum yih jánte ho, ki tum ne jo apne bápdádon ke behúda dastúron se khalásí páí, so yih kuchh fání chízon, ya'ne, sone rúpe ke sabab se nahín,

19 Balki Masíh ke beshqímat lahú ke sabab, jo be-dág aur be-'aib barra kí mánind hai;

20 Jo dunyá kí paidáish se peshtar muqarrar húá thá: lekin is ákhirí zamáne men tumháre liye záhir húá.

21 Us ke sabab se tum Khudá par ímán láe, jis ne us ko murdon men se jiláyá, aur jalál bakhshá, táki tumhárá ímán aur bharosá Khudá par howe.

22 So jaisá ki tum ne haqq kí tábi'dárí karke Rúh ke wasíle apne dil ko pák kiyá, yahán tak ki tum men bháíon kí be-riyá muhabbat paidá húí, pas pák dil se ek dúsre ko bahut piyár karo:

23 Kyúnki tum na tukhm i fání se, balki us se jo gair fání hai, ya'ne, Khudá ke kalám se, jo hamesha zinda aur báqí hai, sar i nau paidá húe.

24 Kyúnki har ek bashar ghás kí mánind hai, aur ádmí kí sárí shán ghás ke phúl kí mánind. Ghás súkh játí hai, aur phúl jhar játá hai;

25 Lekin Khudáwand ká kalám hamesha rahtá. Yih wuhí kalám hai, jis kí khushkhabarí tumhen dí gayí hai.

II BÁB.

1 IS wáste tum har ek badí, aur har ek dagá, aur makron, aur dáh, aur sárí badgoíon ko chhorke,

2 Un bachchon kí mánind jo isí dam paidá húe kalám ke khális dúdh ke mushtáq ho, táki tum us se barhte jáo:

3 Kyúnki tum ne maza hásil kiyá, ki Khudáwand mihrbán hai.

4 Tum us pás áe; wuh ek zinda patthar hai, jise ádmíon ne to nápasand kiyá, par Khudá ne use chun liyá, aur qímatí jáná;

5 So tum bhí zinda pattharon kí mánind rúhání ghar bante játe ho, aur káhinon kí muqaddas jamá'at húe játe ho, táki rúhání qurbáníán, jo Yisú' Masíh ke wasíle Khudá ko pasand hain, guzráno.

6 Is wáste kitáb men bhí mazkúr hai, ki Dekh main ek patthar Saihún men rakh detá hún, jo kone ká sirá, aur chuná húá, aur qímatí hai; aur jo us par ímán láwe, hargiz sharminda na hogá.

7 So wuh tumháre wáste, jo ímán láe ho, qímatí hai: par jo ímán na láe, un ke liye wuhí patthar, jise banánewálon ne radd kiyá, kone ká sirá húá,

8 Aur thokar khilánewálá patthar, aur thes dilánewálí chatán húá: so yih we hain, jo sarkash hoke kalám se thokar kháte hain, jis ke liye we muqarrar bhí húe.

9 Lekin tum chuná húá khándán, bádsháhí kahánat, muqaddas qaum, aur kháss log ho, táki tum us kí khúbíán záhir karo, jis ne

tumhen táríkí se apní 'ajíb roshní men buláyá.

10 Tum áge qaum na the, par ab Khudá kí qaum ho; áge tum par rahmat na thí, par ab tum par rahmat húí.

11 Ai piyáro, main tum se yún jaise pardesíon aur musáfiron se minnat kartá hún, ki tum jismání khwáhishon se jo ján ke muqábil laṛáí kartí hain, parhez karo;

12 Aur apní chalan gair qaumon ke bích nekí ke sáth rakho: táki we jo tumhen badkár jánke tumhárí badgoí karte hain, tumháre nek kámon par nazar karke, us din, jab un par nigáh ho, Khudá ká jalál záhir karen.

13 Pas har ek hukúmat ke, jo insán kí taraf se hai, Khudáwand ke liye tábi' raho; bádsháh ke, is liye ki wuh sab se buzurg hai;

14 Aur hákimon ke, is liye ki we us ke bheje húe hain, táki badkáron ko sazá den, aur nekokáron kí ta'ríf karen.

15 Kyúnki Khudá kí marzí yún hai, ki tum achchhe 'amal karke ahmaqon kí nádání ká munh band kar rakho:

16 Aur apne taín ázád jáno; par apní ázádí ko badí ká parda na karo, balki áp ko Khudá ke banda jáno.

17 Sab kí hurmat karo. Bháíon se ulfat rakho. Khudá se ḍaro. Bádsháh kí 'izzat karo.

18 Ai chákaro, kamál adab se apne kháwindon ke tábi' raho; na sirf nekon aur halímon ke, balki kaj-mizájon ke bhí.

19 Kyúnki agar koí Khudá par nazar karke be-insáfí se dukh uṭhákar sabr kare, to yih fazílat hai.

20 Ki agar tum ne gunáh karke tamáncha kháe, aur sabr kiyá, to kaun sá fakhr hai? par agar nekí karke dukh páte, aur sabr karte ho, us men Khudá ke nazdík tumhárí fazílat hai.

21 Kyúnki tum isí ke liye buláe gaye ho: ki Masíh bhí hamáre wáste dukh páke ek namúna hamáre liye chhoṛ gayá hai, táki tum us ke naqsh i qadam par chale jáo.

22 Us ne gunáh na kiyá, aur us kí zubán men chhal bal na páyá gayá.

23 Wuh gálíán kháke gálí na detá thá; aur dukh páke dhamkátá na thá; balki apne taín us ke, jo rástí ke sáth insáf kartá hai, supurd kartá thá:

24 Wuh áp hamáre gunáhon ko apne badan par uṭháke salíb par chaṛh gayá, táki ham gunáhon ke haqq men marke rástbází men jíen: un koṛon ke sabab se jo us par paṛe, tum change húe.

25 Kyúnki tum bhaṭakí húí bheṛon kí mánind the, par ab apní jánon ke Gaṛariye aur Nigahbán pás phir áe ho.

III BÁB.

1 ISÍ tarah, ai 'aurato, tum apne shauharon ke tábi' raho, ki agar kaí ek un men se kalám ko na mánte hon, to we bagair kalám ke apní 'auraton kí chalan se naf'a men milen;

2 Jis waqt tumhárí pák chalan ko, jo khauf ke sáth hai, dekhen;

3 Aur tumhárá singár záhirí na ho, jaise sir gúndhná, aur gahná aur tarah tarah ke kapṛe pahinná;

4 Balki cháhiye, ki wuh dil kí poshída insániyat ho, jo gair-fání hai, ya'ne, halím aur garíb mizáj, aur yihí Khudá ke áge beshqímat hai.

5 Isí tarah muqaddas 'auraten bhí jo agle zamáne men Khudá par bharosá rakhtí, áp ko sanwártí, aur apne apne shauharon ke tábi' rahtí thín:

6 Chunánchi Sarah Abirahám kí farmánbardárí kartí, aur use khudáwand kahtí thí: so tum bhí us kí beṭíán ho, agar nekíán karo, aur kisí khauf se hairán na ho.

7 Waisá hí, ai shauharo, tum bhí dánáí se un ke sáth raho, aur 'aurat

ko názuk paidáish samajhkar 'izzat do, aur jáno, ki zindagí kí mírás kí ni'amat men̲ tum donon̲ sharík ho, táki tumhárí du'áen̲ ruk na jáen̲.

8 Garaz, sab ke sab ek-dil ho; hamdard ho; birádarána muhabbat rakho; rahm-dil aur ḳhush-ḳho hoo:

9 Badí ke 'iwaz badí na karo; gálí ke 'iwaz gálí na do; balki us ke ḳhiláf barakat cháho; ki tum jánte ho, ki tum barakat ke wáris hone ko buláe gaye ho.

10 Jo koí cháhe, ki zindagí se ḳhush ho, aur achchhe dinon̲ ko dekhe, so apní zubán ko badí se, aur apne hon̲ṭhon̲ ko dagá kí bát bolne se báz rakhe;

11 Badí se kinára kare, aur nekí par 'amal kare; sulh ko ḍhúnḍhe, aur us ká píchhá kare.

12 Kyún̲ki Ḳhudáwand kí nigáh rástbázon̲ par, aur us ke kán un kí minnat par hain̲; par Ḳhudáwand ká chihra badkáron̲ ká muḳhálif hai.

13 Aur agar tum nekí kí pairauí kiyá karo, kaun hai jo tum se badí kare?

14 Par agar tum rástbází ke sabab dukh bhí páo, to nekbaḳht ho, aur un ke ḍaráne se mat ḍaro, aur na ghabrá jáo;

15 Balki Ḳhudáwand Ḳhudá ko apne dilon̲ men̲ muqaddas jáno: aur hamesha musta'idd raho, ki har ek ko, jo tum se us ummed kí bábat jo tumhen̲ hai púchhe, farotaní aur adab se jawáb do:

16 Aur dil nek rakho; táki we jo tumhen̲ badkár jánke tum ko burá kahte, aur tumhárí Masíhí achchhí chál par la'n ta'n karte hain̲, sharminda hon̲.

17 Kyún̲ki agar Ḳhudá kí marzí yún̲ hai, ki tum bhalá karke dukh páo, to yih us se bihtar hai, ki burá karke dukh páo.

18 Kyún̲ki Masíh ne bhí ek bár gunáhon̲ ke wáste dukh uṭháyá, ya'ne, rástbáz ne ná-ráston̲ ke liye; táki wuh ham ko Ḳhudá ke pás pahuncháe, ki wuh jism kí rú se to márá gayá, lekin Rúh se zinda kiyá gayá:

19 Aur us se un rúhon̲ ke pás jo qaid thín̲ jáke manádí kí:

20 Jo áge ná-farmánbardár thín̲, jis waqt ki Ḳhudá ká sabr Núh ke dinon̲, jab kishtí taiyár hotí thí, intizár kartá rahá, jis men̲ thoṛí jánen̲, ya'ne, áṭh ádmí, pání se sahíh salámat bach gaye.

21 Us kí mánind baptisma (jo badan ká mail chhuṛáná nahín̲, balki nekníyatí se Ḳhudá ko jawáb dená hai,) Yisú' Masíh ke jí uṭhne ke wasíle ab ham ko bhí bachátá hai:

22 Wuh ásmán par jáke Ḳhudá ke dahine hai, aur firishta, aur iḳhtiyár aur qudratwále us ke tábi' hain̲.

IV BÁB.

1 PAS jis hál men̲ ki Masíh ne hamáre wáste jism men̲ dukh uṭháyá, to tum bhí usí iráde ke hathyár bándho; kyún̲ki jis ne jism men̲ dukh uṭháyá, so gunáh se báz rahá;

2 Yahán̲ tak, ki ádmíon̲ kí burí ḳhwáhishon̲ ke mutábiq nahín̲, balki Ḳhudá kí marzí ke muwáfiq jism men̲ apní báqí 'umr káṭtá hai.

3 Is wáste ki hamárí jitní 'umr gairqaumon̲ kí ḳhushí ke muwáfiq kám karne men̲ guzrí, wuhí bas hai, ki tab hí ham hawá o hawas, shahwaton̲, mai kí mastíon̲, aubáshíon̲, sharáb-ḳhwáríon̲, makrúh butparastíon̲ men̲ waqt káṭte the:

4 Aur we ta'ajjub karte hain̲, ki tum us shuhdápan kí fazúlí men̲ un ke sáth nahín̲ játe, aur badgoí karte hain̲.

5 We us ko, jo zindon̲ aur murdon̲ ká insáf karne par taiyár hai, hisáb denge.

6 Ki murdon̲ ko bhí Injíl is liye sunáí gayí, ki we ádmíon̲ ke áge jism kí ráh se gunahgár ṭhahren̲, lekin Ḳhudá ke áge rúh se jíwen̲.

7 Par sab chízon ká ákhir nazdík hai; is liye hoshyár, aur du'á karte húe jágte raho.

8 Sab se pahle ek dúsre ko shiddat se piyár karo; kyúnki muhabbat bahut gunáhon ko dhámp detí hai.

9 Ápas men be kurkuráe musáfir-dost raho.

10 Har ek jis qadr us ko ni'amat milí, so use un kí mánind, jo Khudá ke tarah tarah ke fazl ke achchhe khánsámán hain, ek dúsre kí khidmat men kharch kare.

11 Agar koí bole, to wuh Khudá ke kalám ke mutábiq bole; agar koí khidmat kare, to itní kare, jitná use Khudá ne maqdúr diyá hai; táki sab bát men Yisú' Masíh ke wasíle Khudá ká jalál záhir ho: jalál o qudrat hamesha usí ke liye hai. Ámín.

12 Piyáro, tum us tánewálí ág se, jo ázmáne ke liye tum par áí, ta'ajjub na karo, ki goyá tumhárá 'ajab hál húá hai:

13 Balki is sabab se khushí karo, ki tum Masíh ke dukhon men sharík ho; táki us ke jalál ke záhir hote waqt tum be-niháyat khush o khurram ho.

14 Agar Masíh ke nám ke sabab tum par la'n ta'n ho, to tum mubárak ho; kyúnki jalál kí aur Khudá kí rúh tum par sáya kartí hai: we to us par kufr bakte, par tum se us ká jalál záhir hotá hai.

15 Khabardár, aisá na ho, ki tum men se koí khúní, yá chor, yá badkár, yá auron ke kám men dakhl karnewálá hoke dukh páwe.

16 Par agar koí Kristián hone ke sabab se dukh páwe, to na sharmáwe, balki is sabab se Khudá ká jalál záhir kare.

17 Kyúnki ab waqt pahunchá hai ki Khudá ke ghar par 'adálat shurú' ho: pas agar ham se shurú' hai, to un ká, jo Khudá kí Injíl ke tábi' nahín, kyá anjám hogá?

18 Aur agar rástbáz dushwárí se bach jáwen, to be-dínon aur gunahgáron ká thikáná kahán?

19 Pas jo Khudá kí marzí ke muwáfiq dukh páte hain, so us ko Kháliq i amín jánkar nekokárí karte húe apní jánon ko us ke supurd karen.

V BÁB.

1 QISSÍSON se jo tumháre bích hain, main jo un ke sáth qissís aur Masíh kí azíyaton ká gawáh, aur us jalál men jo záhir hogá sharík hún, iltimás kartá hún;

2 Ki tum Khudá ke us galla kí jo tumháre bích hai pásbání karo; láchárí se nahín, balki khushí se; aur ná-rawá naf'a ke liye nahín, balki dil-khwáhí se nigahbání karo;

3 Aur Khudáwand kí mírás kí kháwindí na karo, balki galla ke liye namúna bano.

4 Aur jab sardár Garariyá záhir hogá, tab tum jalál ká aisá hár páoge, jo murjhátá nahín.

5 Isí tarah tum, ai jawáno, qissíson ke tábi' raho. Balki sab ke sab ek dúsre ke tábi' raho, aur farotaní ká libás pahino; kyúnki Khudá magrúron ká sámhná kartá, aur farotanon ko fazl bakhshtá hai.

6 So tum Khudá ke zoráwar háth ke tale dabe raho, táki wuh tumhen waqt par sarfaráz kare:

7 Aur apní sárí fikr us par dál do; kyúnki us ko tumhárí fikr hai.

8 Hoshyár aur jágte raho: kyúnki tumhárá mukhálif Shaitán garajnewále babar kí mánind dhúndhtá phirtá hai, ki kis ko phár kháwe:

9 Tum ímán men mazbút hoke us ká muqábala karo, aur ján rakho, ki aise hí dukh tumháre bhái jo dunyá men hain uthate hain.

10 Ab Khudá jo kamál fazl kartá, jis ne ham ko apne jalál i

abadí ke liye Masíh Yisú' se buláyá hai, áp hí tum ko thoṛá sá dukh sahne ke ba'd taiyár, mazbút, ustuwár, páedár kare.

11 Jalál aur qudrat abad tak usí ká hai. Ámín.

12 Main tumhen Silwánus kí ma'rifat, jo merí dánist men diyánatdár bháí hai, mukhtasar men likhke nasíhat kartá, aur gawáhí detá hún, ki yihí Khudá ká sachchá fazl hai jis par tum qáim ho.

13 Bábul kí kalísiyá jo tumháre sáth barguzída húí, aur merá beṭá Marqus tumhen salám kahte hain.

14 Tum ápas men muhabbat ká bosa leke ek dúsre ko salám karo. Tum sab kí, jo Masíh Yisú' men ho, salámatí howe. Ámín.

PATRAS KÁ DÚSRÁ ḲHATT.

I BÁB.

1 SHAMA'ÚN Patras kí taraf se, jo Yisú' Masíh ká banda aur rasúl hai, un ko jinhon ne hamáre Khudá aur Bachánewále Yisú' Masíh kí rástbází se aisá ímán páyá, jo hamáre ímán ká ham-qímat hai:

2 Khudá aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí pahchán se, fazl aur salámatí tumháre liye ziyáda hotí jáwe.

3 Chunánchi us kí ḳhudáí kí qudrat ne hamen sab chízen, jo zindagí aur díndárí se ta'alluq rakhtí hain, us kí pahchán se 'ináyat kín, jis ne ham ko jalál aur nekí se buláyá:

4 Un ke wasíle niháyat baṛe aur qímatí wa'de ham se kiye gaye; táki tum us gandagí se, jo dunyá men burí ḳhwáhish ke sabab hai, chhúṭkar un ke wasíle tabí'at iláhí men sharík ho jáo.

5 Aur is wáste tum us men kamál koshish karke apne ímán par nekí, aur nekí par 'irfán;

6 Aur 'irfán par parhezgárí, aur parhezgárí par sabr, aur sabr par díndárí;

7 Aur díndárí par birádarána ulfat, aur birádarána ulfat par muhabbat baṛháo.

8 Ki ye chízen agar tum men hon, aur baṛhtí bhí jáwen, to tum ko hamáre Khudáwand Yisú' Masíh kí pahchán men gáfil aur bephal na hone dengí.

9 Par jis ke pás yih chízen nahín hain, wuh andhá, aur ánkhen múndtá hai, aur apne agle gunáhon ke dhoe jáne ko bhúl baiṭhá.

10 Is liye, bháío, ziyádatar koshish karo, ki tumhárí buláhat aur barguzídagí sábit ho: kyúnki agar tum aisá karo, to kabhí na giroge:

11 Balki tum hamáre Khudáwand aur Bachánewále Yisú' Masíh kí abadí bádsháhat men baṛí 'izzat ke sáth dáḳhil hoge.

12 Is liye main yih báten tumhen yád diláne se kabhí gáfil na húngá, agarchi tum wáqif ho, aur is sachái par jo ab záhir húí qáim ho.

13 Balki main ise wájib jántá

húṉ, ki jab tak is ḳhaima meṉ húṉ, tumheṉ yád dilá diláke ubhárúṉ;

14 Kyúṉki maiṉ jántá húṉ ki, jaisá hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ne mujh par záhir kiyá, wuh waqt, jis meṉ merá ḳhaima giráyá jáe, nazdík pahunchá hai.

15 So maiṉ koshish meṉ húṉ, ki tum mere kúch karne ke ba'd in báton ko hamesha yád rakho.

16 Kyúṉki ham ne, na failsúfí kí kaháníoṉ ká píchhá karke, balki áp us kí buzurgí ke dekhnewále hoke, apne Ḳhudáwand Yisú' Masíh kí qudrat aur áne kí ḳhabar tumheṉ dí.

17 Ki us ne Ḳhudá Báp se 'izzat o hurmat pái, jis waqt niháyat baṛe jalál se us ko aisí áwáz ái, ki Yih merá piyárá Beṭá hai, jis se maiṉ rází húṉ;

18 Aur ham ne, jab us ke sáth muqaddas paháṛ par the, yih áwáz ásmán se átí suní.

19 Aur hamárá bhí nabíoṉ ká kalám hai, jo ziyáda qáim hai; aur tum achchhá karte ho, jo yih samajhkar is par nazar karte ho; ki wuh ek chirág hai, jo andherí jagah meṉ, jab tak pau na phaṭe, aur subh ká tárá tumháre diloṉ meṉ záhir na howe, roshní baḳhshtá hai;

20 Yih sab se pahle jánke, ki kitáb kí koí peshíngoí áp se nahíṉ khultí.

21 Kyúṉki nubúwat kí bát ádmí kí ḳhwáhish se kabhí nahíṉ húí: balki Khudá ke muqaddas log Rúh i Ḳuds ke bulwáe bolte the.

II BÁB.

1 JAISE jhúṭhe nabí us qaum meṉ the, waise jhúṭhe mu'allim tum meṉ bhí hoṉge, jo halák karnewálí bid'ateṉ parda meṉ nikáleṉge, aur us Ḳhudáwand ká, jis ne unheṉ mol liyá, inkár kareṉge; aur áp ko jald halák kareṉge.

2 Aur bahutere un ke fasád kí pairauí kareṉge: un ke sabab se ráh i rást kí badnámí hogí.

3 We apne lálach se báteṉ banákar tum ko saudágarí kí tarah apne naf'a ká sabab ṭhahráweṉge: sazá ká hukm, jo muddat se un par húá, áne meṉ der nahíṉ kartá, aur un kí halákat úṉghtí nahíṉ.

4 Kyúṉki Ḳhudá ne gunahgár firishtoṉ ko na chhoṛá, balki táríkí kí zanjíroṉ se bándhkar jahannam meṉ ḍálke hawála kiyá, táki 'adálat ke din tak un kí nigahbání ho;

5 Aur aglí dunyá ko bhí na chhoṛá, balki túfán ke pání ko be-dínoṉ ke 'álam par bhejkar áṭhweṉ shaḳhs Núh ko, jo rástbází ká manádí karnewálá thá, bachá liyá;

6 Aur Sadúm aur 'Amúrah ke shahroṉ ko ḳhák siyáh karke, nest o nábúd hone ká hukm farmáke, unheṉ áyanda ko bedínoṉ ke liye namúna baná rakhá;

7 Aur rástbáz Lút ko jo sharíroṉ kí nápák chálon se ranjída thá, riháí baḳhshí:

8 (Ki wuh rástbáz un meṉ rahkar un ke be-shar'a 'amaloṉ ko dekh sunke har roz apne sachche dil ko shikanja meṉ khíṉchtá thá;)

9 Pas Ḳhudáwand díndároṉ ko imtihán se chhuṛáná, aur bedínoṉ ko 'adálat ke din tak sazá ke liye rakhná jántá hai:

10 Ḳhusúsan un ko, jo nápák shahwatoṉ se jism kí pairauí karte, aur hukúmat ko náchíz jánte haiṉ. We ḍhíṭh, o ḳhudpasand haiṉ, aur 'izzatwáloṉ ko be-dhaṛak badnám karte haiṉ.

11 Agarchi firishta, jo zor aur qudrat meṉ un se baṛhkar haiṉ, Ḳhudáwand ke áge un par nálish karke ta'na nahíṉ dete.

12 Lekin ye, un jánwaroṉ kí mánind jo zátí be-'aql haiṉ, aur shikár aur halák hone ke liye paidá húe, un chízoṉ kí, jin se we ná-wáqif haiṉ, badnámí karte haiṉ, aur apní ḳharábí meṉ halák hoṉge;

13 We apní badí ká badlá páwenge; we din ko 'aiyáshí karní khushí jánte hain. We dág hain, aur 'aib hain, aur tumháre sáth kháke apní dagábázíon se 'aish o 'ishrat karte hain;

14 Un kí ánkhen ziná se bharí hain, aur gunáh se ruk nahín saktín; we be-qiyámon par jál dálte hain: un ká dil lálachon men mashsháq hai; we la'nat kí aulád hain:

15 We sídhí ráh chhorkar bhatake hain, aur Busur ke bete Bala'ám kí ráh par ho liye hain, jis ne nárástí kí mazdúrí ko 'azíz jáná;

16 Us ne apní khatákárí par ilzám páyá: ki be-zubán gadhe ne ádmí kí tarah bolkar us nabí kí díwánagí ko rok rakhá.

17 We súkhe kúe hain; we badlíán hain, jinhen ándhí daurátí hai; abadí táríkí kí siyáhí un ke liye dharí hai.

18 We ghamand kí behúda bakwás karke, unhen jo gumráhon men se sáf bach nikle the, jismání shahwaton aur nápákíon men phansáte hain.

19 We un se ázádagí ká wa'da karte, par áp kharábí ke gulám bante hain; kyúnki jis ká koí maglúb húá, so usí ká gulám hai.

20 So agar we Khudáwand aur Bachánewále Yisú' Masíh kí pahchán ke sabab dunyá kí áludagíon se bachkar un men phirke phansen, aur maglúb hon, to un ká pichhlá hál pahle se badtar ho chuká.

21 Kyúnki rástí kí ráh na jánná, un ke liye is se bihtar thá, ki jánkar us muqaddas hukm se, jo unhen sompá gayá, phir jáwen.

22 Par yih sachchí masal un par ṭhík átí hai, ki Kuttá apní qai kí taraf, aur dhoyí húí súarní daldal men loṭne ko phirí hai.

III BÁB.

1 'AZÍZO, main tumhen ab yih dúsrá khatt likhtá hún; aur donon se tumháre pák dil ko yád diláne ke taur par ubhártá hún:

2 Táki tum un báton ko, jo muqaddas nabíon ne peshtar kahá, aur us hukm ko jo ham ne, ki Khudáwand ke aur Bachánewále ke rasúl hain, kiyá, yád rakho.

3 Aur yih pahle ján rakho, ki ákhirí dinon men hansí ṭhaṭṭhe karnewále áwenge, jo apní burí khwáhishon ke muwáfiq chalenge,

4 Aur kahenge, ki Us ke áne ká wa'da kahán? kyúnki jab se bápdáde so gaye, sab kuchh jaisá khilqat ke shurú' men thá, ab tak waisá hí hai.

5 Ki we ise ján bújhke bhúl gaye, ki Khudá ke kalám se ásmán muddat se hain, aur zamín pání ke báhar aur pání ke andar bhí qáim rahí:

6 Un ke sabab se aglí dunyá pání men ḍúbkar halák húí:

7 Par ásmán o zamín jo ab hain, usí kalám se mahfúz hain, aur us din tak, ki bedínon kí 'adálat aur halákat ho, jaláne ke liye báqí rahenge.

8 Par, ai 'azízo, yih bát tum par chhipí na rahe, ki Khudáwand ke nazdík ek din hazár baras, aur hazár baras ek din ke barábar hain.

9 Khudáwand apne wa'don kí bábat sustí nahín kartá, jaisá ba'ze sustí samajhte hain; par is liye hamárí bábat sabr kartá, ki kisí kí halákat nahín cháhtá, balki cháhtá hai, ki sab tauba karen.

10 Lekin Khudáwand ká din, jis tarah rát ko chor átá hai, áwegá; aur usí men ásmán sannáṭe ke sáth játe rahenge, aur 'anásir jalkar gudáz ho jáenge, aur zamín un kárígaríon samet, jo us men hain, gal jáegí.

11 Pas jab ki yih sab chízen

gudáz honewálí hain, to tum ko pák chalan aur díndárí men kaisá banná lázim hai,

12 Aur ki tum Khudá ke us din ke áne ke muntazir aur mushtáq ho, jis men ásmán jalkar gudáz ho jáenge, aur 'anásir jalkar pighal jáenge?

13 Par ham naye ásmán aur aur nayí zamín ki, jin men rástbází bastí hai, us ke wa'da ke muwáfiq intizárí karte hain.

14 Is wáste, ai 'azízo, un chízon ke muntazir rahke koshish karo, ki tum be-dág, aur be-'aib, salámatí se us ke huzúr házir ho.

15 Aur hamáre Khudáwand ká der karná apní naját jáno; chunánchi hamáre piyáre bháí Púlús ne bhí us dánáí ke muwáfiq, jo use 'ináyat húí, tumhen likhá hai;

16 Aur sáre khatton men in báton ká zikr kiyá hai; un men kitní báten hain, jin ká samajhná mushkil hai, aur we jo jáhil aur be-qiyám hain, un ke ma'non ko bhí dúsrí kitábon ke mazmúnon kí tarah apní halákat ke liye pherte hain.

17 Is wáste, piyáro, jab ki tum áge se ágáh ho gaye, apní khabardárí karo, tá na howe, ki sharíron kí bhúl kí taraf khínche jáke apní ustuwárí se játe raho.

18 Balki hamáre Khudáwand aur Bachánewále Yisú' Masíh ke fazl aur pahchán men barhte jáo. Usí ká jalál ab hai aur abad tak hogá. Ámín.

YUHANNÁ KÁ PAHLÁ KHATT.

I BÁB.

1 ZINDAGÍ ke Kalám kí bábat, jo shurú' se thá, jise ham ne suná, aur apní ánkhon se dekhá, aur ták rakhá, aur hamáre háthon ne chhúá, ham khabar dete hain;

2 (Kyúnki zindagí záhir húí, aur ham ne use dekhá, aur ham gawáhí dete hain, aur us hamesha kí zindagí kí khabar tum ko dete hain, jo Báp ke pás thí, aur ham par záhir húí;)

3 Jo kuchh ham ne dekhá aur suná, us kí khabar tumhen dete hain; táki tum bhí hamáre sáth mel rakho; aur hamárá mel Báp ke sáth, aur us ke Bete Yisú' Masíh ke sáth hai.

4 Aur ham yih báten tumhen is wáste likhte hain, ki tumhárí khushí púrí ho.

5 Aur wuh khabar jo ham ne us se suní, aur phir tumhen dete hain, so yihí hai, ki Khudá núr hai, aur us men táríkí zarrí bhí nahín.

6 Agar ham kahen, ki ham us se mel rakhte hain, aur táríkí men chalte hain, to jhúthe hain, aur sach par 'amal nahín karte;

7 Par agar ham núr men chalen, jis tarah wuh núr men hai, to ham ápas men mel rakhte hain, aur us ke Bete Yisú' Masíh ká lahú ham ko sáre gunáh se pák kartá hai.

8 Agar kahen, ki ham begunáh hain, to ham apne tain fareb dete

haiṉ, aur sacháí ham meṉ nahíṉ.

9 Agar ham apne gunáhoṉ ká iqrár kareṉ, to wuh hamáre gunáhoṉ ke mu'áf karne, aur hameṉ sárí nárástí se pák karne meṉ wafádár aur 'ádil hai.

10 Agar ham kaheṉ, ki ham ne gunáh nahíṉ kiyá, to ham use jhuṭláte haiṉ, aur us ká kalám ham meṉ nahíṉ hai.

II BÁB.

1 MERE bachcho, maiṉ ye báteṉ tumheṉ likhtá húṉ, táki tum gunáh na karo. Aur agar koí gunáh kare, to Yisú' Masíh jo sádiq hai, Báp ke pás hamárá wakíl hai:

2 Aur wuh hamáre gunáhoṉ ká kafára hai; faqat hamáre gunáhoṉ ká nahíṉ, balki tamám dunyá ke gunáhoṉ ká bhí.

3 Agar ham us ke hukmoṉ par 'amal kareṉ, to ham is se jánte haiṉ, ki ham ne us ko jáná.

4 Wuh jo kahtá hai, ki Maiṉ use jántá húṉ, aur us ke hukmoṉ par 'amal nahíṉ kartá, so jhúṭhá hai, aur sacháí us meṉ nahíṉ.

5 Par wuh jo us ke kalám par 'amal kare, yaqínan us meṉ Khudá kí muhabbat kámil hai: ham is hí se jánte haiṉ, ki ham us meṉ haiṉ.

6 Wuh jo kahtá hai, ki maiṉ us meṉ bastá húṉ, cháhiye ki jaisá wuh chaltá hai, waisá áp chale.

7 Bháío, maiṉ tumháre liye koí nayá hukm nahíṉ likhtá, magar puráná hukm, jo tum ko shurú' se milá. Puráná hukm wuh kalám jo hai, tum ne shurú' se suná.

8 Phir ek nayá hukm tumheṉ likhtá húṉ, jo us meṉ aur tum meṉ sach hai: kyúṉki táríkí guzar gayí, aur haqíqí núr ab chamaktá hai.

9 Wuh jo kahtá hai, ki maiṉ roshní meṉ húṉ, aur apne bháí se dushmaní rakhtá hai, ab tak táríkí meṉ hai.

10 Wuh jo apne bháí se muhabbat rakhtá hai, ujále meṉ rahtá hai, aur us meṉ ṭhokar ká bá'is nahíṉ hai.

11 Par jo apne bháí se dushmaní rakhtá, táríkí meṉ hai, aur táríkí meṉ chaltá hai, aur nahíṉ jántá ki kidhar chalá játá hai; kyúṉki táríkí ne us kí ánkheṉ andhí kar dí haiṉ.

12 Ai bachcho, maiṉ tumheṉ likhtá húṉ; kyúṉki tumháre gunáh us ke nám se mu'áf húe.

13 Ai ábá, maiṉ tumheṉ likhtá húṉ; kyúṉki use jo shurú' se thá, tum ne jáná. Ai jawáno, maiṉ tumheṉ likhtá húṉ; kyúṉki tum us sharír par gálib húe ho. Ai laṛko, maiṉ tumheṉ likhtá húṉ; kyúṉki tum ne Báp ko jáná hai.

14 Ai ábá, maiṉ ne tumheṉ likhá hai; kyúṉki jo shurú' se thá, tum ne use jáná. Ai jawáno, maiṉ ne tumheṉ likhá hai; kyúṉki tum mazbút ho, aur Khudá ká kalám tum meṉ bastá hai, aur tum us sharír par gálib húe ho.

15 Dunyá aur dunyá kí chízoṉ kí muhabbat na rakho. Jo koí dunyá kí muhabbat rakhtá hai, us meṉ Báp kí muhabbat nahíṉ.

16 Kyúṉki har ek chíz, jo dunyá meṉ hai, ya'ṉe, jism kí ḳhwáhish, aur ánkh kí ḳhwáhish, aur zindagí ká gurúr, Báp se nahíṉ, dunyá se hai.

17 Aur dunyá aur us kí ḳhwáhish guzar játí hai; lekin jo Khudá kí marzí par chaltá, wuh abad tak rahtá hai.

18 Ai bachcho, yih áḳhirí zamána hai: aur jaisá tum ne suná hai, ki Masíh ká muḳhálif átá hai, so abhí bahut se Masíh ke muḳhálif húe haiṉ; is se ham jánte haiṉ, ki yih áḳhirí zamána hai.

19 We ham meṉ se nikle, magar ham meṉ se na the: kyúṉki agar we ham meṉ se hote, to hamáre sáth rahte; par we nikle, táki záhir howeṉ, ki we sab ham meṉ se na the.

20 Aur tum ne Us Muqaddas se

masah páyá, aur sab kuchh jánte ho.

21 Maiṉ ne tum ko na is wáste likhá, ki tum sach ko nahíṉ jánte; par is liye ki tum use jánte ho, aur yih, ki koí jhúṭh sach meṉ se nahíṉ hai.

22 Kaun jhúṭhá hai, magar wuh jo inkár kartá hai, ki Yisú' wuh Masíh nahíṉ? jo Báp aur Beṭe ká inkár kartá hai, wuhí Masíh ká muḳhálif hai.

23 Jo koí Beṭe ká inkár kartá hai, so Báp ko nahíṉ mántá.

24 Isí wáste jo tum ne shurú' se suná hai, wuhí tum meṉ base. Agar wuh jo tum ne shurú' se suná hai, tum meṉ rahe, to tum bhí Beṭe aur Báp meṉ rahoge.

25 Aur yihí wa'da hai, jo us ne ham se kiyá, ya'ne, hamesha kí zindagí ká.

26 Maiṉ ne ye báteṉ tum ko un kí bábat jo tumheṉ fareb dete haiṉ likhíṉ.

27 Jo masah tum ne us se páyá tum meṉ rahtá hai, aur tum is ke muhtáj nahíṉ ki koí tumheṉ sikháwe; balki jaisá wuh masah tumheṉ sab báteṉ sikhátá hai, aur sach hai, jhúṭh nahíṉ, aur jaisá us ne tumheṉ sikháyá, waise tum us meṉ raho.

28 Ab, ai bachcho, tum us meṉ raho, táki jab wuh záhir howe, to ham be-parwá hoṉ, aur us ke áte waqt us ke áge sharminda na howeṉ.

29 Agar jánte ho ki wuh rástbáz hai, to jánte ho ki har ek shaḳhs, jo rástbází kartá hai, us se paidá húá hai.

III BÁB.

1 DEKHO, kaisí muhabbat Báp ne ham se kí, ki ham Ḳhudá ke farzand kahláweṉ; is wáste dunyá ham ko nahíṉ jántí, ki us ne us ko nahíṉ jáná.

2 Piyáro, ab ham Ḳhudá ke farzand haiṉ; aur yih to ab tak záhir nahíṉ hotá, ki ham kyá kuchh hoṉge: par ham jánte haiṉ, ki jab wuh záhir hogá, ham to us kí mánind hoṉge; kyúṉki ham use jaisá wuh hai waisá dekheṉge.

3 Aur jo koí us se yih ummed rakhtá hai, wuh apne taíṉ, jaisá wuh pák hai, waisá hí pák kartá hai.

4 Jo koí ġunáh kartá hai, so ḳhiláf i shar'a kartá hai; kyúṉki gunáh ḳhiláf i shar'a hai.

5 Aur tum yih jánte ho, ki wuh záhir húá, táki hamáre gunáhoṉ ko uṭhá le jáwe; aur us meṉ gunáh nahín.

6 Jo koí us meṉ bastá hai, gunáh nahíṉ kartá; jo koí gunáh kiyá kartá hai, us ne use na dekhá, aur na jáná.

7 Ai bachcho, tumheṉ koí fareb dene na páwe; jo koí rástbází kiyá kartá hai, so rástbáz hai, jaisá wuh rástbáz hai,

8 Jo koí gunáh kiyá kartá hai, so Shaitán ká hai; ki Shaitán shurú' se gunahgár hai. Ḳhudá ká Beṭá is liye záhir húá, ki Shaitán ke kámoṉ ko nest kare.

9 Jo koí Ḳhudá se paidá húá hai, gunáh nahíṉ kiyá kartá; kyúṉki us ká tuḳhm us meṉ rahtá hai, aur wuh gunáh kar nahíṉ saktá; kyúṉki Ḳhudá se paidá húá hai.

10 Isí se Ḳhudá ke farzand aur Shaitán ke farzand záhir haiṉ; jo koí rástbází kiyá nahíṉ kartá, aur wuh jo apne bháí se muhabbat nahíṉ rakhtá, Ḳhudá ká nahíṉ.

11 Kyúṉki wuh ḳhabar jo ham ne shurú' se suní, yihí hai, ki ham ápas meṉ muhabbat rakheṉ.

12 Qáin ke mánind nahíṉ, jo us sharír ká thá, aur apne bháí ko qatl kiyá. Aur us ne kyúṉ use qatl kiyá? Is wáste ki us ke kám bure the, aur us ke bháí ke kám rást.

13 Mere bháío, agar dunyá tum se dushmaní kare, ta'ajjub na karo.

14 Ham to jánte haiṉ, ki ham maut se guzarke zindagí meṉ áe, kyúṉki ham bháíoṉ se muhabbat rakhte haiṉ. Jo apne bháí se

muhabbat nahíṉ rakhtá, so maut meṉ rahtá hai.

15 Jo koí apne bháí se dushmaní rakhtá hai, ḳhúní hai: aur tum jánte ho, ki kisí ḳhúní meṉ hayát i abadí nahíṉ bastí.

16 Ham ne is se muhabbat ko jáná, ki us ne hamáre wáste apní ján somp dí; aur lázim hai, ki ham bhí bháíoṉ ke wáste apní ján deweṉ.

17 Par jis kisí pás dunyá ká mál ho, aur wuh apne bháí ko muhtáj dekhe, aur apne taíṉ rahm se báz rakhe, to Ḳhudá kí muhabbat us meṉ kyúṉkar bastí hai?

18 Mere bachcho, cháhiye ki ham kalám aur zubán se nahíṉ, balki kám aur sachái se muhabbat rakheṉ.

19 Aur is se ham jánte haiṉ, ki ham sacháí ke haiṉ, aur us ke áge apní ḳhátir-jam'aí kareṉge.

20 Kyúṉki agar hamárá dil hameṉ ilzám de, Ḳhudá to hamáre dil se baṛá hai, aur sab kuchh jántá hai.

21 Piyáro, agar hamárá dil hameṉ ilzám na de, to ham Ḳhudá ke huzúr be-parwá haiṉ.

22 Aur jo kuchh ham mángte, us se páte haiṉ; kyúṉki ham us ke hukmoṉ par 'amal karte, aur jo kuchh use ḳhush átá bajá láte haiṉ.

23 Aur us ká hukm yih hai, ki Ham us ke Beṭe Yisú' Masíh ke nám par ímán láweṉ, aur jaisá us ne ham ko hukm diyá, ham ápas meṉ muhabbat rakheṉ.

24 Aur jo us ke hukmoṉ par 'amal kartá hai, yih us meṉ, aur wuh is meṉ rahtá hai. Aur us se, ya'ne, Rúh se jo us ne hameṉ dí hai, ham jánte haiṉ, ki wuh ham meṉ rahtá hai.

IV BÁB.

1 AI piyáro, tum har ek rúh ko yaqín na karo, balki rúhoṉ ko ázmáo, ki we Ḳhudá kí taraf se haiṉ, ki nahíṉ: kyúṉki bahut se jhúṭhe paigambar dunyá meṉ áe haiṉ.

2 Tum is se Ḳhudá kí Rúh ko jánte ho: ki Jo rúh iqrár kartí hai, ki Yisú' Masíh jism meṉ záhir húá, wuh Ḳhudá kí taraf se hai:

3 Aur jo rúh iqrár nahíṉ kartí, ki Yisú' Masíh jism meṉ áyá, Ḳhudá kí taraf se nahíṉ: yihí Masíh kí muḳhálif hai, jis kí ḳhabar tum ne suní, ki átí hai, aur wuh ab dunyá meṉ á chukí.

4 Ai bachcho, tum to Ḳhudá ke ho, aur un par gálib húe ho; kyúṉki jo tum meṉ hai, so us se jo dunyá meṉ hai baṛá hai.

5 We dunyá ke haiṉ: is wáste dunyá kí bolte haiṉ, aur dunyá un kí suntí hai.

6 Ham Ḳhudá ke haiṉ: jo Ḳhudá ko pahchántá hai, hamárí suntá hai; jo Ḳhudá ká nahíṉ, hamárí nahíṉ suntá hai. Isí se ham sacháí kí rúh, aur gumráhí kí rúh kí pahchán lete haiṉ.

7 Piyáro, áo, ham ek dúsre se muhabbat rakheṉ: kyúṉki muhabbat Ḳhudá se hai; aur jo muhabbat rakhtá hai, wuh Ḳhudá se paidá húá hai, aur Ḳhudá ko pahchántá hai.

8 Jis meṉ muhabbat nahíṉ, so Ḳhudá ko nahíṉ jántá; kyúṉki Ḳhudá muhabbat hai.

9 Ḳhudá kí muhabbat jo ham se hai, is se záhir húí, ki Ḳhudá ne apne iklaute Beṭe ko dunyá meṉ bhejá, táki ham us ke sabab se zindagí páweṉ.

10 Muhabbat is meṉ nahíṉ, ki ham ne Ḳhudá se muhabbat rakhí, balki is meṉ hai, ki us ne ham se muhabbat rakhí aur apne Beṭe ko bhejá, ki hamáre gunáhoṉ ká kafára howe.

11 Piyáro, jab ki Ḳhudá ne ham se aisí muhabbat rakhí, to lázim hai, ki ham bhí ek ek se muhabbat rakheṉ.

12 Kisí ne Ḳhudá ko kabhí nahíṉ dekhá. Agar ham ek dúsre se muhabbat rakheṉ, to Ḳhudá

ham men rahtá hai, aur us kí muhabbat ham men kámil húí.

13 Ham isí se jánte hain, ki ham us men rahte hain, aur wuh ham men, ki us ne apní Rúh men se hamen diyá.

14 Aur ham ne dekhá hai, aur gawáhí dete hain, ki Báp ne Beṭe ko, jo dunyá ká Bachánewálá hai, bhejá.

15 Jo koí iqrár kare, ki Yisú' Ḳhudá ká Beṭá hai, Ḳhudá us men aur wuh Ḳhudá men rahtá hai.

16 Aur ham ne Ḳhudá kí muhabbat ko jo ham se hai jáná, aur us par i'atiqád kiyá. Ḳhudá muhabbat hai; aur wuh jo muhabbat men rahtá hai, Ḳhudá men rahtá hai, aur Ḳhudá us men.

17 Is se muhabbat ham men kámil hotí hai, ki ham 'adálat ke din be-parwá rahen; kyúnki jaisá wuh hai, waise hí ham is dunyá men hain.

18 Muhabbat men dahshat nahín, balki kámil muhabbat dahshat ko nikál detí hai: kyúnki dahshat men 'azáb hai. Wuh jo ḍartá hai, muhabbat men kámil nahín húá.

19 Ham us se muhabbat rakhte hain, kyúnki pahile us ne ham se muhabbat rakhí.

20 Agar koí kahe, ki Main Ḳhudá se muhabbat rakhtá hún, aur apne bháí se dushmaní rakhe, jhúṭhá hai; kyúnki agar wuh apne bháí se, jis ko us ne dekhá, muhabbat nahín rakhtá hai, to Ḳhudá se, jis ko us ne nahín dekhá, kyúnkar muhabbat rakh saktá hai?

21 Aur ham ne us se yih hukm páyá hai, ki Jo koí Ḳhudá se muhabbat rakhtá hai, so apne bháí se bhí muhabbat rakhe.

V BÁB.

1 JO koí ímán látá hai, ki Yisú' wuhí Masíh hai, so Ḳhudá se paidá húá hai: aur jo koí Báp se muhabbat rakhtá hai, wuh us se bhí jo us se paidá húá hai muhabbat rakhtá hai.

2 Jab ham Ḳhudá se muhabbat rakhte hain, aur us ke hukmon par 'amal karte hain, to is se jánte hain, ki ham Ḳhudá ke farzandon se bhí muhabbat rakhte hain,

3 Kyúnki Ḳhudá kí muhabbat yih hai, ki ham us ke hukmon par 'amal karen; aur us ke hukm bhárí nahín.

4 Jo ki Ḳhudá se paidá húá hai dunyá par gálib hotá hai: aur wuh galba, jis se ham dunyá par gálib áte hain, hamárá ímán hai.

5 Kaun hai jo dunyá par gálib hai, magar wuhí jo ímán látá hai, ki Yisú' Ḳhudá ká Beṭá hai?

6 Yih wuhí hai, jo pání aur lahú ke sáth áyá, ya'ne, Yisú' Masíh, jo na faqat pání se, balki pání aur lahú ke sáth áyá. Aur Rúh wuh hai, jo gawáhí detí hai; kyúnki Rúh bar-haqq hai.

7 Ki tín hain, jo ásmán par gawáhí dete hain, Báp, aur Kalám, aur Rúh i Quds: aur ye tínon ek hain.

8 Aur tín hain, jo zamín par gawáhí dete hain, rúh, aur pání, aur lahú: aur ye tínon ek par muttafiq hain.

9 Agar ham ádmíon kí gawáhí qabúl karen, to Ḳhudá kí gawáhí us se baṛí hai; kyúnki Ḳhudá kí gawáhí yihí hai, jo us ne apne Beṭe ke haqq men dí.

10 Jo ki Ḳhudá ke Beṭe par ímán látá hai, gawáhí áp men rakhtá hai: jo Ḳhudá par ímán nahín látá, us ne us ko jhúṭhá kiyá: kyúnki us ne us gawáhí ko, jo Ḳhudá ne apne Beṭe ke haqq men dí hai, yaqín nahín kiyá.

11 Aur wuh gawáhí yih hai, ki Ḳhudá ne hamen hamesha kí zindagí bakhshí, aur yih zindagí us ke Beṭe men hai.

12 Jis ke sáth Beṭá hai, us ke sáth zindagí hai: jis ke sáth Ḳhudá ká Beṭá nahín, us ke sáth zindagí nahín.

13 Main ne tum ko, jo Khudá ke Beṭe ke nám par ímán láe ho, yih báten likhín, táki jáno, ki hamesha kí zindagí tumháre liye hai, aur Khudá ke Beṭe ke nám par ímán láo.

14 Aur hamárí dilerí jo us ke áge hai so yihí hai, ki agar ham us kí marzí ke muwáfiq kuchh mángen, wuh hamárí suntá hai:

15 Aur agar ham jánte hain, ki jo kuchh ham us se mángte hain, wuh hamárí suntá hai, to ham jánte ki jo kuchh ham ne us se mángá thá, so ham páte hain.

16 Agar koí apne bháí ko dekhe, ki ek gunáh kartá hai, jo maut tak nahín pahunchátá, to wuh mánge, aur use zindagí bakhshí jáegí; yih un ke haqq men hai, jo aisá gunáh nahín karte, jo maut tak pahunchátá ho. Aisá gunáh hai, jo maut tak pahunchátá hai; main nahín kahtá, ki wuh us ke liye suwál kare.

17 Har ek ná-rástí gunáh hai: par aisá gunáh hai, jo maut tak nahín pahunchátá.

18 Ham jánte hain, ki jo koí Khudá se paidá húá hai, gunáh nahín kartá; balki wuh jo Khudá se paidá húá hai, apní hifázat kartá hai, aur wuh sharír us ko nahín chhútá.

19 Ham jánte hain, ki ham Khudá se hain, aur ki sárí dunyá buráí men paṛí rahtí hai.

20 Ham jánte hain, ki Khudá ká Beṭá áyá, aur hamen yih samajh bakhshí, ki us ko jo haqq hai jánen, aur ham us men, jo haqq hai, rahte hain, ya'ne, Yisú' Masíh men, jo us ká Beṭá hai. Khudá e barhaqq, aur hamesha kí zindagí yih hai.

21 Mere bachcho, tum buton se áp ko bacháe rakho. Ámín.

YUHANNÁ KÁ DÚSRÁ KHATT.

1 QISSÍS kí taraf se barguzída bíbí ko aur us ke farzandon ko, jinhen main (aur faqat main hí nahín, balki sab jinhon ne sachái ko jáná hai,) sachái se piyár kartá hún;

2 Us sachái ke sabab se jo ham men rahtí hai, aur hamáre sáth hamesha rahegí.

3 Fazl, aur rahm, aur salámatí Báp Khudá, aur Báp ke Beṭe Khudáwand Yisú' Masíh kí taraf se, tumháre sáth sachái aur muhabbat se rahen.

4 Main bahut khush húá, ki main ne tere farzandon men se kaí ek ko us hukm ke mutábiq, jo ham ko Báp se milá, sachái se chalte páyá.

5 Aur ab, ai bíbí, main tujh ko koí nayá hukm nahín, balki wuhí jo ham shurú' se rakhte hain, likhkar tujh se 'arz kartá hún, ki ham ek ek ko piyár karen.

6 Aur muhabbat yihí hai, ki ham us ke hukmon par chalen. Yih wuhí hukm hai, jaisá tum ne shurú' se suná hai, ki tum us par chalo.

7 Kyúnki bahut se dagábáz dun-

yá meṉ záhir húe, jo iqrár nahíṉ karte, ki Yisú' Masíh jism meṉ áyá. Dagábáz aur Masíh ká muḳhálif yihí hai.

8 Ḳhabardár raho, táki jo kám ham ne kiye haiṉ kho na deṉ, balki púrá badlá páweṉ.

9 Jo koí 'udúl kartá hai, aur Masíh kí ta'lím meṉ nahíṉ rahtá, Ḳhudá us ká nahíṉ. Jo Masíh kí ta'lím meṉ rahtá hai, Báp aur Beṭá us ke haiṉ.

10 Agar koí tumháre pás áwe, aur yih ta'lím na láwe, to use ghar meṉ áne na do, aur use salám na karo:

11 Kyúṉki jo koí use salám kartá hai, us ke bure kámoṉ meṉ sharík hotá hai.

12 Mujhe bahut sí báteṉ tumheṉ likhní hai; par maiṉ ne na cháhá, ki kágaz aur siyáhí se likhúṉ; lekin ummedwár húṉ, ki tum pás áúṉ, aur rúbarú kahúṉ, táki hamárí ḳhushí kámil ho.

13 Terí barguzída bahin ke laṛke tujhe salám kahte haiṉ. Ámín.

YUHAṆṆÁ KÁ TÍSRÁ ḲHATT.

1 QISSÍS kí taraf se piyáre Gaiús ko, jis ko maiṉ sachái meṉ piyár kartá húṉ.

2 Ai piyáre, maiṉ yih du'á mángtá húṉ, ki jis tarah terí ján ḳhairiyat ke sáth hai, tú sab bátoṉ meṉ ḳhairiyat ke sáth aur tandurust rahe.

3 Kyúṉki jab bháíoṉ ne ákar terí sachái par gawáhí dí, jaisá tú sachái meṉ chaltá hai, to maiṉ niháyat ḳhush húá.

4 Mere liye is se baṛí koí ḳhushí nahíṉ, ki maiṉ sunúṉ, ki mere farzand sachái meṉ chalte haiṉ.

5 Ai piyáre, jo kuchh tú bháíoṉ aur musáfiroṉ se kartá hai, so ímándárí ke láiq hai;

6 Jinhoṉ ne kalísiye ke áge terí muhabbat par gawáhí dí: tú achchhá karegá, agar unheṉ us tarah par, jo Ḳhudá ke bandoṉ ko láiq hai, áge bheje:

7 Kyúṉki we us ke nám ke wáste nikle, aur gairqaumoṉ se kuchh nahíṉ liyá.

8 Is liye lázim hai, ki ham aisoṉ ko qabúl kareṉ, táki ham sachái meṉ un ke ham-ḳhidmat howeṉ.

9 Maiṉ ne kalísiye ko likhá hai; magar Diutrafes jo un meṉ auwal darja cháhtá hai, hameṉ qabúl nahíṉ kartá.

10 So jab maiṉ áúṉgá, to maiṉ us ke kámoṉ ko, jo wuh kartá hai, yád karúṉgá, ki hamáre haqq meṉ burí báteṉ baktá hai: aur is par bhí kifáyat na karke bháíoṉ ko áp qabúl nahíṉ kartá, aur auroṉ ko, jo qabúl kiyá cháhte haiṉ, roktá hai, aur kalísiye se nikál detá.

11 Ai piyáre, badí ke pairau mat ho, balki nekí ke: wuh jo nekí kartá hai, Ḳhudá ká hai; magar us ne, jo badí kartá hai, Ḳhudá ko nahíṉ dekhá.

12 Dimetriús ke haqq meṉ sab ne, aur sachái ne bhí gawáhí dí

hai: ham bhí gawáhí dete hain, aur tum jánte ho, ki hamárí gawáhí sach hai.

13 Mujhe to bahut kuchh likhná thá; par main ne na cháhá, ki siyáhí aur qalam se tere liye likhún:

14 Magar ummedwár hún, ki jald tujhe dekhún, tab ham rúbarú kah sun lenge. Terí salámatí howe. Dost tujhe salám kahte hain. Tú doston ko nám ba nám salám kah.

YAHÚDÁH KÁ KHATT.

1 YAHÚDÁH kí taraf se, jo Yisú' Masíh ká banda aur Ya'qúb ká bháí hai, un ko jo Báp Khudá men muqaddas húe, aur Yisú' Masíh men mahfúz aur buláe gaye hain;

2 Rahm, aur salámatí, aur muhabbat tumháre wáste barhtí rahe.

3 Piyáro, jis waqt main us naját kí bábat, jo sab ke liye hai, tum ko likhne men niháyat koshish kartá thá, to main ne zarúr jáná, ki tumhen nasíhat karke likhún, ki tum us ímán ke wáste, jo ek bár muqaddason ko sompá gayá, ján-fishání karo.

4 Kyúnki ba'ze shakhs á ghuse, jo áge is sazá ke hukm ke wáste thahráe gaye the; we be-dín hain, aur hamáre Khudá ke fazl ko shahwat-parastí se badal karte hain, aur Khudá ká jo akelá málik hai, aur hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká inkár karte hain.

5 Main cháhtá hún, ki tumhen wuh bát, jise tum ek bár ján chuke ho, yád diláún, ki Khudáwand ne qaum ko zamín i Misr se bacháyá; phir unhen jo ímán na láe, halák kiyá.

6 Aur un firishton ko, jinhon ne apne auwal darja ko nigáh na rakhá, balki apne kháss maqám ko chhor diyá, us ne sazá kí abadí zanjír men táríkí ke andar roz i 'azím kí 'adálat tak rakhá.

7 Isí tarah Sadúm aur 'Amúrah aur un ke ird gird ke shahr, jinhon ne un kí mánind ziná kiyá, aur jism i harám ká píchhá kiyá, hamesha kí ág ke 'azáb men giriftár hoke namúna bane rahte hain.

8 Isí tarah ye khwáb-dekhnewále bhí jism ko nápák karte, aur hukúmat ko náchíz jánte, aur martaba-wálon par ta'na karte hain.

9 Jab Míkáel ne, jo buzurg firishta hai, Shaitán se takrár karke Músá kí lásh kí bábat bahs kí, tab us ne jur,at na kí, ki la'n ta'n karke use ilzám de, balki kahá, ki Khudáwand tujhe malámat kare.

10 Lekin we jin chízon ko nahín jánte, un par ta'na karte hain; aur jin ko be-'aql jánwaron kí tarah ba zát jánte hain, un men áp ko kharáb karte hain.

11 Afsos un par! kyúnki we Qáin kí ráh par chale, aur Bala'ám kí gumráhí men mazdúrí ke liye bah gaye, aur Qurah kí sí mukhálafat men halák húe.

12 Ye tumhárí muhabbat kí zi-

yáfaton men dúbí húí chatán hain; we tumháre sáth kháte waqt be-dharak apná pet bhar lete hain: we khushk bádal hain, jinhen hawáen har taraf urá le játín: we murjháe húe darakht hain, jin ká phal nahín, do bár mare, aur ukháre gaye hain:

13 Ye samundar kí tund lahren hain, jo apní be-sharmí ká phen phenkte hain: bhataknewále sitáre hain, jin ke liye táríkí kí siyáhí hamesha ko dharí hai.

14 Hanúk ne, jo Ádam kí sátwín pusht thá, un kí bábat peshíngoí kí, ki, Dekh, Khudáwand apne lákhon muqaddason ke sáth átá hai,

15 Táki sabhon par hukm kare, aur un sab ko, jo un men bedín hain, un kí be-díní ke sab kámon par jo unhon ne be-díní se kiye, aur sárí sakht báton par jo be-dín gunahgáron ne us kí mukhálafat men kahí hain, ilzám de.

16 Ye gila aur shakwa karnewále hain, jo apní burí khwáhishon ke muwáfiq chalte, aur zubán se bará bol bolte, aur naf'a ke liye logon kí khushámad karte hain.

17 Lekin, piyáro, tum in báton ko yád rakho, jo hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ke rasúlon ne áge kahín;

18 Ki unhon ne tumhen khabar dí, ki ákhirí zamáne men thatthekarnewále honge, jo apní be-díní kí burí khwáhishon par chalenge.

19 Ye wuhí hain, jo apne taín alag karte hain; ye nafsání log hain, aur Rúh un men nahín.

20 Par, ai piyáro, tum apne páktarín ímán ká ghar banákar, Rúh i Pák se du'á mángte húe,

21 Apne taín Khudá kí muhabbat men mahfúz rakho, aur hamesha kí zindagí ke liye Khudáwand Yisú' Masíh kí rahmat ke muntazir raho.

22 Aur imtiyáz karke ba'zon par rahm karo:

23 Aur ba'zon ko dar ke sáth ág men se nikálke bacháo: aur poshák se bhí jo jism se dágí húí 'adáwat rakho.

24 Ab us ke liye, jo tum ko girne se bachá saktá, aur apne jalál ke huzúr kámil khushí se tumhen be-'aib khará kar saktá hai,

25 Jo Khudá e wáhid, hakím, aur hamárá Bachánewálá hai, jalál, aur buzurgí, aur qudrat, aur ikhtiyár ab se abad tak howe. Ámín.

YUHANNÁ KE MUKÁSHAFÁT KÍ KITÁB.

I BÁB.

1 YISÚ' Masíh ká mukáshafa, jo Khudá ne use bakhshá, táki apne bandon ko we báten, jin ká jald honá zarúr hai, dikháwe: aur us ne apne firishta ko bhejkar us kí ma'rifat apne banda Yuhanná par záhir kiyá:

2 Jis ne Khudá ke kalám aur Yisú' Masíh kí gawáhí par, jo kuchh us ne dekhá, gawáhí dí.

3 Mubárak wuh jo is nubúwat ká kalám paṛhtá hai, aur we jo sunte hain, aur un báton par jo is men likhí hain 'amal karte hain; kyúnki waqt nazdík hai.

4 YUHANNÁ un sát kalísiyon ko jo Asia men hain: Fazl, aur salámatí tumhen ho, us kí taraf se jo hai, aur thá, aur ánewálá hai: aur un sát Rúhon kí taraf se, jo us ke takht ke huzúr hain;

5 Aur Yisú' Masíh kí taraf se, jo sachchá gawáh, aur un men jo marke jí uṭhe palauṭhá, aur dunyá ke bádsháhon ká sultán hai. Usí ko jis ne ham ko piyár kiyá, aur apne lahú se hamáre gunáh dho ḍále,

6 Aur ham ko bádsháh aur káhin apne Khudá Báp ke banáyá, jalál aur qudrat abad tak isí ko hai. Ámín.

7 Dekho, wuh bádalon par átá hai; aur har ek ánkh us ko dekhegí, aur we bhí jinhon ne use chhedá: aur zamín ke sáre firqa us ke liye chhátí píṭenge. Aisá howe, Ámín.

8 Khudáwand yún farmátá hai, ki main Alfá aur Omagá, auwal aur ákhir, jo hai, aur thá, aur ánewálá hai, Qádir i mutlaq hún.

9 Main Yuhanná, jo tumhárá bháí, aur Yisú' Masíh ke dukh, aur bádsháhat, aur sabr men tumhárá sharík hún, Khudá ke kalám aur Yisú' Masíh kí gawáhí ke wáste us ṭápú men thá, jo Patmus kahlátá.

10 Main Khudáwand ke din Rúh men á gayá, aur main ne turhí kí sí ek baṛí áwáz apne píchhe suní, jo kahtí thí,

11 Ki Main Alfá aur Omagá, auwal o ákhir hún; aur Jo kuchh tú dekhtá hai, kitáb men likh, aur sát kalísiyon ke pás jo Asia men, ya'ne, Afasús, aur Smurná, aur Parjamus, aur Túátíra, aur Sardís, aur Filádalfíá, aur Láodíqíá men hain, bhej.

12 Aur main phirá tá ki dekhún ki yih kis kí áwáz hai, jo mujhe kahtí hai. Aur phirkar sone ke sát sham'adán dekhe;

13 Aur un sát sham'adánon ke bích ek shakhs Ibn i Ádam sá dekhá, jo jáma pahine húe, aur sone ká sínaband sína par bándhe húe thá.

14 Us ká sir o bál sufed ún kí mánind, balki barf kí mánind sufed; aur us kí ánkhen jaise ág ká shu'ala;

15 Aur us ke pánw khális pítal ke se, jo tanúr men dahkáyá húá ho; aur us kí áwáz baṛe pání kí sí thí.

16 Aur us ke dahne háth men sát sitára the; aur us ke munh se do-dhárí tez talwár nikaltí thí; aur us ká chihra áftáb ká sá thá, jo baṛí tezí se chamke.

17 Jab main ne use dekhá, tab us ke pánwon par murda sá gir paṛá. Tab us ne apná dahiná háth mujh par rakhá, aur bolá, ki Mat ḍar; main auwal o ákhir hún:

18 Aur wuhí hún, jo múá thá, aur zinda hún; aur, dekh, main abad tak zinda hún, Ámín; aur 'álam i gáib aur maut kí kunjíán mujh pás hain.

19 Jo tú ne dekhá, aur jo ahwál hain, aur jo ba'd in ke honewále hain, sab likh rakh;

20 Un sát sitáron ká jinhen tú ne mere dahine háth men dekhá, aur un sone ke sát sham'adánon ká bhed jo hai. Sát sitára sát kalísiyáon ke firishta hain: aur sát sham'adán jo tú ne dekhe, sát kalísiyáen hain.

II BÁB.

1 AFASÚS kí kalísiye ke firishta ko yún likh; ki Wuh jo apne dahine háth men sát sitára rakhtá, aur sone ke sát sham'adánon ke darmiyán phirtá, ye báten kahtá hai;

2 Ki Main tere kám, aur terí mashaqqat, aur terá sabr, aur yih ki tú badon kí bardásht kar na-

hín saktá, jántá hún; aur tú ne un ke taín jo áp ko rasúl kahte, aur nahín hain, ázmáyá, aur unhen jhúṭhá páyá:

3 Aur tú ne bardásht kí, aur sabr rakhtá hai, aur mere nám ke wáste mihnat kí, aur thak nahín gayá.

4 Magar tujh se mujhe kuchh gila hai, ki tú ne apní aglí muhabbat chhoṛ dí.

5 So yád kar, ki tú kahán se girá hai, aur tauba kar, aur apne agle kám kiyá kar: nahín to main tujh pás jald ánewálá hún; aur agar tú tauba na kare, to main tere sham'adán ko us kí jagah se dúr kar dúngá.

6 Par tujh men yih ek bát hai, ki tú Niqulátíon ke kámon se 'adáwat rakhtá hai, jin se main bhí 'adáwat rakhtá hún.

7 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon ko kyá kahtí hai: Main us ko jo gálib hotá hai, zindagí ke darakht se, jo Khudá ke firdaus ke bích o bích hai, phal kháne dúngá.

8 Aur Smurná kí kalísiye ke firishta ko yún likh; ki Wuh jo auwal o ákhir hai, aur múá thá, aur jiyá hai, yih báten kahtá hai; ki

9 Main tere kám, aur musíbat, aur muhtájí ko jántá hún, (par tú daulatmand hai) aur un ke la'n ta'n ko bhí, jo áp ko Yahúdí kahte, par nahín hain, balki Shaitán kí jamá'at hain.

10 Jo azíyaten tujh par honewálí hain, un men kisí se khauf na rakh: dekho, Shaitán tum men se kaí ek ko qaid men ḍálegá, ki tum ázmáe jáo; aur tum das din tak musíbat uṭháoge: par marne tak ímándár rahiyo, to main zindagí ká táj tujhe dúngá.

11 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon ko kyá kahtí hai: Jo gálib hotá hai, dúsrí maut se nuqsán na uṭhávegá.

12 Aur Parjamus kí kalísiye ke firishta ko yún likh; Wuh jo tez do-dhárí talwár rakhtá hai, kahtá hai;

13 Ki Main tere kámon ko, aur tere rahne kí jagah, jahán Shaitán ká takht hai, jántá hún: aur tú mere nám ko thámbe rahtá hai, aur jin dinon ki Antipás merá ímándár gawáh tumháre bích, wahán jahán Shaitán rahtá hai, márá gayá, un dinon men bhí mere ímán ká tú ne inkár na kiyá.

14 Lekin mujhe tujh se kuchh gila hai, ki tere yahán we hain, jo Bala'ám kí ta'lím ke ikhtiyár karte hain, jis ne Balaq ko sikháyá, ki baní Isráel ke áge ṭhokar khilánewálá patthar rakhe, táki we buton kí qurbáníán kháwen, aur harámkárí karen.

15 Aur tere yahán aise bhí hain, jo Niqulátíon kí ta'lím ko ikhtiyár karte hain, jis se main 'adáwat rakhtá hún.

16 Tauba kar; nahín to, main tujh pás jald ánewálá hún, aur main un ke sáth apne munh kí talwár se laṛúngá.

17 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon ko kyá kahtí hai: Jo gálib hotá hai, main use poshída mann kháne dúngá, aur main use ek sufed patthar dúngá, aur us patthar par ek nayá nám likhá hai, jise us ke pánewále ke siwá koí nahín jántá.

18 Aur Túátíra kí kalísiye ke firishta ko yún likh; ki Khudá ká Beṭá, jis kí ánkhen ág ke shu'ala kí mánind hain, aur us ke pánw khális pítal ke se, yún kahtá hai;

19 Ki Main tere kám, aur muhabbat, aur khidmat, aur ímán, aur sabr ko jántá hún; aur yih ki tere pichhle kám agle kámon se ziyáda hain.

20 Par mujhe tujh se kuchh gila hai, ki tú us randí Ízabil ko, jo apne taín nabiya kahtí hai, mere bandon ko sikhláne, aur gumráh karne detá hai, tá ki we harámkárí karen, aur buton par kí qurbáníán kháwen.

21 Aur main ne us ko fursat dí, ki apní harámkárí se tauba kare; par us ne tauba na kí.

22 Dekh, ki main us ko ek bistar par dálúngá, aur un ko jo us ke sáth ziná karte hain barí musíbat men, agar we apne kámon se tauba na karen.

23 Aur us ke farzandon ko ján se márúngá; aur sárí kalísiyon ko ma'lúm hogá, ki main wuhí hún, jo dilon aur gurdon ká jánchnewálá hún: aur main tum men se har ek ko us ke kámon ke muwáfiq badlá dúngá.

24 Par tumhen aur Túátíra ke báqí logon ko, jitne us ta'lím ko qabúl nahín karte, aur jinhon ne Shaitán kí gahrí báton ko, jaisá we kahte hain, nahín jáná, yih kahtá hún, ki main aur kuchh bojh tum par na dálúngá.

25 Magar jo tum pás hai, use thámbe raho, jab tak ki main áún.

26 Aur wuh jo gálib hotá, aur mere kámon par ákhir tak 'amal kartá hai, main use qaumon par ikhtiyár dúngá:

27 Aur wuh lohe ke 'asá se un par hukúmat karegá, ki we kumhár ke bartanon kí mánind chaknáchúr ho jáenge; jaise main ne bhí apne Báp se páyá hai.

28 Aur main use subh ká sitára dúngá.

29 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon ko kyá kahtí hai.

III BÁB.

1 AUR Sardís kí kalísiye ke firishta ko yún likh, ki wuh jis pás Khudá kí sát Rúhen aur sát sitára hain, yih kahtá hai, ki Main tere kám aur us bát ko jántá hún, ki tú zinda kahlátá, par murda hai.

2 Jágtá rah, aur báqí chízon ko jo marne par hain mazbút kar; kyúnki main ne tere kámon ko Khudá ke áge púrá nahín páyá.

3 Is wáste yád kar, ki tú ne kis tarah páyá aur suná, aur thám rakh, aur tauba kar. Pas agar tú jágtá na rahe, to main tujh pás chor kí tarah áúngá, aur tujh ko hargiz ma'lúm na hogá, ki kis gharí tujh pás áúngá.

4 Sardís men bhí tere kaí ek nám hain, jinhon ne apní poshák álúda nahín kí; we sufed poshák pahinke mere sáth sair karenge, ki we is láiq hain.

5 Jo gálib hotá, use sufed poshák pahináí jáegí, aur main us ká nám zindagí ke daftar se na kátúngá, balki apne Báp aur us ke firishton ke áge us ke nám ká iqrár karúngá.

6 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtí hai.

7 Aur Filádalfiá kí kalísiye ke firishta ko yún likh; ki Wuh jo muqaddas aur bar-haqq hai, aur Dáúd kí kunjí rakhtá, wuh jo kholtá hai, aur koí band nahín kartá, wuh jo band kartá hai, aur koí nahín kholtá, yih kahtá hai:

8 Ki Main tere kámon ko jántá hún; dekh, main ne tere áge ek khulá darwáza rakhá hai, jise koí band nahín kar saktá; kyúnki tujh men thorá sá zor hai, aur tú ne mere kalám par 'amal kiyá hai, aur mere nám ká inkár nahín kiyá.

9 Dekh, jo ki apne taín Yahúdí kahte, aur nahín hain, balki jhúth bolte, main unhen Shaitán kí jamá'at banátá hún: dekh, main un ke sáth aisá karúngá, ki we áke tere pánwon par sijda karen, aur jánen, ki main ne tujh se muhabbat rakhí.

10 Is liye ki tú ne mere sabr kí bát kí hifázat kí, main bhí us imtihán kí gharí se jo tamám 'álam men zamín ke rahnewálon kí ázmáish ke liye átí hai, terí hifázat karúngá.

11 Dekh, main jald átá hún: jo terá hai, use thámbh rakh, ki koí terá táj na le.

12 Main use jo gálib hotá hai,

apne Khudá kí haikal ká sutún banáúngá, aur wuh phir kabhí báhar na niklegá: aur main apne Khudá ká nám, aur apne Khudá ke shahr ká, ya'ne, nayí Yarúsalam ká nám, jo mere Khudá ke huzúr se ásmán par se utartí hai, aur apná nayá nám, us par likhúngá.

13 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtí hai.

14 Aur Láodíqíá kí kalísiye ke firishta ko yún likh; ki Wuh jo Ámín, sachchá, aur bar-haqq gawáh hai, aur Khudá kí khilqat ká mabdá hai, yún kahtá hai; ki

15 Main tere kámon ko jántá hún, ki tú na thandá, na garm hai: kásh ki tú thandá yá garm hotá.

16 So is wáste ki tú shír-garm hai, na thandá na garm, main tujhe radd karke munh se nikál phenkne par hún.

17 Kyúnki tú kahtá hai, Main daulatmand hún, aur máldár húá hún, aur kisí chíz ká muhtáj nahín; aur nahín jántá, ki tú 'ájiz, aur láchár, aur garíb, aur andhá aur nangá hai:

18 Main tujhe yih saláh detá hún, ki tú soná jo ág men táyá gayá, mujh se mol le, táki daulatmand howe; aur sufed poshák, táki tú pahine ho, aur tere nangepan kí sharm záhir na howe; aur apní ánkhon men anjan lagá, táki tú dekhne lage.

19 Main jitnon ko piyár kartá, unhen malámat aur tambíh kartá hún: is wáste sargarm ho, aur tauba kar.

20 Dekh, main darwáza par khará hún, aur khatkhatátá hún: agar koí merí áwáz sune, aur darwáza khole, main us pás andar áúngá, aur us ke sáth kháúngá, aur wuh mere sáth kháegá.

21 Jo gálib hotá hai, main use apne takht par apne sáth baithne dúngá; chunánchi main bhí gálib húá, aur apne Báp ke sáth us ke takht par baithá.

22 Jis ká kán hai, sune, ki Rúh kalísiyáon se kyá kahtí hai.

IV BÁB.

1 BA'D us ke jo main ne nigáh kí, to kyá dekhtá hún, ki ásmán par ek darwáza khulá hai, aur pahlí áwáz jo main ne suní narsinge kí sí thí, jo mujh se bolí aur kahá, ki Idhar úpar á, aur main tujhe dikhláúngá, ki is ke ba'd kyá húá cháhtá hai.

2 Wahín main rúh men á gayá; phir kyá dekhtá hún, ki ásmán par ek takht dhará hai, aur us takht par koí baithá hai.

3 Aur jo us par baithá thá, wuh dekhne men sang i yashm aur 'aqíq sá thá: aur ek dhanuk, jo dekhne men zumurrud sá thá, us takht ke gird thá.

4 Aur us takht ke áspás chaubís takht the: un takhton par main ne chaubís buzurg sufed poshák pahine húe baithe dekhe; aur un ke siron par sone ke táj the.

5 Aur bijlí, aur garj, aur áwázen, us takht se nikaltí thín: aur ág ke sát chirág us takht ke áge roshan the; ye Khudá kí sát Rúhen hain.

6 Aur us takht ke áge shísha ká ek samundar billaur kí mánind thá, aur takht ke bích o bích, aur takht ke gird chár jándár the, jo áge píchhe ánkhon se bhare the.

7 Pahlá jándár babar kí mánind thá, aur dúsrá bachhre kí mánind, aur tísre ká chihra insán ká sá thá, aur chauthá urte 'uqáb ká sá.

8 Aur un cháron jándáron ke chha chha par the; aur un kí cháron taraf aur andar ánkhen hí ánkhen thín: aur we is zikr se rát din báz na rahte the, ki Quddús, Quddús, Quddús, Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, jo thá, aur jo hai, aur jo ánewálá hai.

9 Aur jab we jándár us kí, jo takht par baithá hai, aur abad tak

zinda hai, buzurgí aur 'izzat aur shukrguzárí karte hain,

10 Tab we chaubís buzurg us ke sámhne, jo takht par baiṭhá hai, gir parte hain, aur us ko jo abad tak zinda hai, sijda karte hain, aur apne táj yih kahte húe us takht ke áge ḍál dete hain,

11 Ki Ai Khudáwand, tú hí jalál, o 'izzat, aur qudrat ke láiq hai: kyúnki tú hí ne sárí chízen paidá kín, aur we terí hí marzí se hain, aur paidá húí hain.

V BÁB.

1 AUR main ne us ke dahine háth men, jo takht par baiṭhá thá, ek kitáb dekhí, jin men andar báhar sab likhá húá, aur sát muhron se band thí.

2 Aur main ne ek zoráwar firishta ko dekhá, ki buland áwáz se yih manádí kartá thá, Kaun is láiq hai, ki is kitáb ko khole, aur us kí muhren toṛe?

3 Par kisí ko maqdúr na húá, na ásmán par, na zamín par, na zamín ke níche, ki us kitáb ko khole, yá use dekhe.

4 Tab main bahut royá, ki koí is láiq na ṭhahrá, ki kitáb ko khole, aur paṛhe, yá use dekhe.

5 Tab un buzurgon men se ek ne mujhe kahá, ki Mat ro; dekh wuh Babar jo firqa i Yahúdáh se hai, aur Dáúd kí Asl hai, gálib húá hai, ki us kitáb ko khole, aur us kí sáton muhron ko toṛe.

6 Tab main ne nigáh kí, aur kyá dekhtá hún, ki us takht aur cháron jándáron ke darmiyán, aur un buzurgon ke bích ek Barra yún khaṛá hai, ki goyá zabh kiyá gayá hai, jis ke sát síng, aur sát ánkhen thín, jo Khudá kí sáton Rúhen hain, aur tamám rú e zamín par bhejí gayí hain.

7 Chunánchi wuh áyá, aur us ke dahine háth se, jo takht par baiṭhá hai, us kitáb ko liyá.

8 Aur jab us ne kitáb lí, tab we cháron jándár aur chaubís buzurg us Barra ke áge gir paṛe, aur har ek ke háth men barbat aur khushbúí se bhare húe sone ke piyále the; ye muqaddason kí du'áen hain.

9 Aur we ek nayá rág gáe, ki Tú hí is láiq hai, ki us kitáb ko lewe, aur us kí muhren toṛe; kyúnki tú zabh húá, aur apne lahú se 'ham ko har ek firqe, aur ahl i zubán, aur mulk, aur qaum men se, Khudá ke wáste mol liyá;

10 Aur ham ko hamáre Khudá ke wáste bádsháh aur káhin banáyá, aur ham zamín par bádsháhat karenge.

11 Phir main ne nigáh kí, aur takht, aur un jándáron, aur buzurgon ke gird-á-gird bahut se firishton kí áwáz suní, jin ká shumár hazár-há-hazár, aur lákh-há-lákh thá;

12 Aur baṛí áwáz se kahte the, ki Barra jo zabh húá is láiq hai, ki qudrat, aur daulat, aur 'aql o táqat, aur 'izzat o jalál, aur barakat páwe.

13 Aur main ne har ek makhlúq ko, jo ásmán par, aur zamín par, aur zamín ke níche hai, aur un ko jo samundar men hain, aur sárí chízon ko jo un men hain, yih kahte suná, ki Us ke liye jo takht par baiṭhá hai, aur Barra ke liye barakat, aur 'izzat, aur jalál, aur qúwat abad tak hai.

14 Tab cháron jándár Ámín bole. Aur chaubís buzurgon ne girke use, jo abad tak zinda hai, sijda kiyá.

VI BÁB.

1 AUR jab barra ne un muhron men se ek ko toṛá, tab main ne dekhá, aur un cháron jándáron men se ek kí áwáz bádal ke garajne kí mánind suní, jo bolá, Á aur dekh.

2 Aur main ne nazar kí, to kyá dekhtá hún, ki ek nuqra ghoṛá,

aur us par ek sawár kamán liye hai; aur ek táj use diyá gayá: aur wuh fath kartá, aur fathmand hone ko niklá.

3 Aur jab us ne dúsrí muhr toṛí, tab main̠ ne dúsre jándár ko yih kahte suná, ki Á aur dekh.

4 Tab ek dúsrá surang ghoṛá niklá: aur us ke sawár ko yih diyá gayá, ki sulh ko zamín se chhín le, aur yih ki log ek dúsre ko qatl karen̠; aur ek baṛí talwár us ko dí gayí.

5 Aur jab us ne tísrí muhr toṛí, tab main̠ ne tísre jándár ko yih kahte suná, ki Á aur dekh. Phir main̠ ne nazar kí, to kyá dekhtá hún̠, ki ek mushkí ghoṛá, aur us par ek sawár tarázú háth men̠ liye hai.

6 Aur main̠ ne un cháron̠ jándáron̠ ke bích men̠ se ek áwáz yih kahte húe suní, ki gehún̠ dínár ká ser bhar, aur jau dínár ke tín ser; par tel aur mai ko zarar mat pahunchá.

7 Aur jab us ne chauthí muhr toṛí, to main̠ ne chauthe jándár ko yih kahte suná, ki Á aur dekh.

8 Phir main̠ ne nazar kí, to kyá dekhtá hún̠, ki ek ghoṛá phíke rang, aur ek us par sawár hai, jis ká nám Maut hai, aur 'Álam i gáib us ke píchhe rawán hai. Aur unhen̠ chauthái zamín par yih iḳhtiyár diyá gayá, ki we talwár, aur bhúkh, aur maut, aur zamín ke darindon̠ se halák karen̠.

9 Jab us ne pánchwín̠ muhr toṛí, to main̠ ne qurbángáh ke níche un kí rúhon̠ ko dekhá, jo Khudá ke kalám aur us gawáhí ke liye, jo unhon̠ ne dí thí, máre gaye:

10 Aur unhon̠ ne buland áwáz se chilláke kahá, ki Ai Ḳhudáwand, pák aur barhaqq, tú kab tak 'adálat na karegá, aur zamín ke rahnewálon̠ se hamáre ḳhún ká badlá na legá?

11 Tab un men̠ se har ek ko sufed pairáhan diyá gayá, aur unhen̠ kahá gayá, ki aur thoṛá sabr karen̠, jab tak ki we púre ho jáwen̠, aur un ke hamḳhidmat aur un ke bhái un kí tarah máre jáwen̠.

12 Aur main̠ ne dekhá, ki jab us ne chhaṭhí muhr toṛí, to baṛá bhaunchál áyá, aur súraj bálon̠ ke kammal kí mánind kálá, aur chánd lahú sá ho gayá.

13 Aur ásmán ke sitára isí tarah zamín par gir paṛe, jis tarah anjír ke daraḳht se us ke kachche phal gir játe hain̠, jab use baṛí ándhí hilátí.

14 Aur ásmán túmár kí tarah, jo lapeṭá ho, játá rahá, aur har ek paháṛ aur ṭápú apní apní jagah se ṭal gayá.

15 Aur dunyá ke bádsháhon̠, aur amíron̠, aur máldáron̠, aur sipah-sáláron̠, aur zorwálon̠, aur har ek banda aur ázád ne apne taín̠ gáron̠ aur paháṛon̠ ke pattharon̠ kí oṭ men̠ chhipáyá;

16 Aur paháṛon̠ aur pattharon̠ se yih kahá, ki Ham par giro, aur ham ko us ke chihra se, jo taḳht par baiṭhá hai, aur Barra ke gazab se chhipáo:

17 Kyún̠ki us ke qahr ká roz i 'azím á pahunchá; ab kaun ṭhahar saktá hai?

VII BÁB.

1 BA'D is ke main̠ ne zamín ke cháron̠ konon̠ par chár firishta khaṛe dekhe, ki zamín par cháron̠ hawáon̠ ko thámte the, tá na howe ki hawá zamín, yá daryá, yá daraḳht par chale.

2 Phir main̠ ne ek aur firishta ko púrab se uṭhte dekhá; us ke pás zinda Ḳhudá kí muhr thí: aur us ne un cháron̠ firishton̠ se, jinhen̠ yih diyá gayá thá ki zamín aur daryá ko zarar pahuncháen̠, buland áwáz se pukárkar,

3 Kahá, Jab tak ham apne Ḳhudá ke bandon̠ ke máthe par muhr na kar len̠, tum zamín, aur dar—

aur daraḳhton ko zarar na pahuncháná.

4 Aur main ne un ká shumár, jin par muhren kí gayí thín, suná, ki baní Isráel ke sab firqon men se ek sau chauális hazár par muhren kí gayín:

5 Yahúdáh ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Rúbin ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Jadd ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín.

6 Yasar ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Naftálí ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Munassí ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín.

7 Sama'ún ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Láwí ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Ishakár ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín.

8 Zabulún ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Yúsuf ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín. Binyamín ke firqa se bárah hazár par muhren kí gayín.

9 Ba'd us ke main ne nazar kí, to kyá dekhtá hún, ki har ek qaum, aur firqa, aur log, aur ahl i zubán men se ek aisí baṛí jamá'at, jise koí shumár nahín kar saktá, sufed jáma pahine, aur ḳhurma kí ḍálíán háthon men liye, us taḳht aur Barra ke áge khaṛí hai;

10 Aur buland áwáz se chilláke yún kahtí hai, ki Naját hamáre Ḳhudá se hai, jo taḳht par baiṭhá, aur Barra se hai.

11 Aur sáre firishta taḳht aur un buzurgon, aur un cháron jándáron ke gird khaṛe the; phir taḳht ke áge aundhe gir paṛe, aur Ḳhudá ko sijda kiyá,

12 Aur bole, Ámín: Barakat, aur jalál, aur dánish, aur shukrguzárí, aur 'izzat, aur qudrat, aur táqat, abad tak hamáre Ḳhudá ke liye. Ámín.

13 Un buzurgon men se ek ...h se púchhne lagá, ki We jo sufed jáma pahine hain, kaun hain, aur kahán se áe?

14 Main ne kahá, ki Ai sáhib, tú jántá hai. Tab us ne mujhe kahá, Ye we hí hain jo baṛí musíbat men se áe, aur unhon ne apne jámon ko Barra ke lahú se dhoyá, aur unhen sufed kiyá.

15 Isí wáste we Ḳhudá ke taḳht ke áge hain, aur us kí haikal men rát din us kí bandagí karte: aur wuh jo taḳht par baiṭhá hai, un ke darmiyán sukúnat karegá.

16 We phir bhúkhe na honge, aur na piyáse; aur we dhúp aur garmí na uṭháwenge.

17 Kyúnki Barra jo taḳht ke bích o bích hai, un kí gallabání karegá, aur unhen pánion ke zinda soton tak pahuncháegá: aur Ḳhudá un kí ánkhon se har ek ánsú ponchhegá.

VIII BÁB.

1 AUR jab us ne sátwín muhr toṛí, tab ásmán par qaríb ádhí sá'at kí ḳhámoshí thí.

2 Aur main ne un sáton firishton ko, jo Ḳhudá ke áge khaṛe the, dekhá ki unhen sát narsinge diye gaye.

3 Phir ek aur firishta áyá, aur sone ká dhúpdán liye húe qurbángáh ke pás já khaṛá húá, aur bahut sí ḳhushbúíán use dí gayín, táki use sáre muqaddason kí du'áon ke sáth sonahrí qurbángáh par, jo taḳht ke áge hai, guzráne.

4 Aur un ḳhushbúíon ká dhúán muqaddason kí du'áon men milke, firishta ke háth se Ḳhudá ke pás úpar gayá.

5 Phir us firishta ne dhúpdán ko liyá, aur us men qurbángáh kí ág bharí, aur zamín par phenkí: tab áwázen húín, aur garj, aur bíjli, aur bhaunchál.

6 Aur un sát firishton ne, jin ke pás sát narsinge the, áp ko phúnkne par taiyár kiyá.

7 Aur pahile firishta ne narsingá phúnká, tab ole, aur ág

ḳhún-ámez maujúd húí, aur zamín par phenkí gayí: aur tihái daraḳht jal gaye, aur tamám harí ghás jal gayí.

8 Phir dúsre firishta ne narsingá phúnká, tab jaise ek baṛá pahár ág se jaltá húá samundar men phenká gayá, aur samundar ká tísrá hissa lahú ho gayá;

9 Aur jándáron kí tihái, jitne samundar men zinda the, mar gaye; aur kishtíon ká tísrá hissa tabáh ho gayá.

10 Phir tísre firishta ne narsingá phúnká, tab baṛá sitára chirág sá jaltá húá ásmán se ṭúṭá, aur nadíon, aur pání ke soton kí tihái par já girá;

11 Us sitára ká nám Nágdauná hai, aur tihái páni nágdauná ho gayá; aur bahut se ádmí us pání ke sabab se mar gaye, ki wuh kaṛwá ho gayá thá.

12 Phir chauthe firishta ne narsingá phúnká, to tihái súraj, aur tihái chánd, aur tihái sitáre máre gaye, yahán tak ki un kí tihái tárík ho gayí, aur din kí tihái, aur waise hí rát kí tihái bhí roshan na thí.

13 Phir jo main ne nazar kí, to ek firishta ko ásmán ke bích o bích uṛte húe baṛí áwáz se yih kahte suná, ki Zamín ke rahnewálon par, un tín firishton ke narsinge kí báqí áwázon ke sabab jo phúnkne par hain, afsos, afsos, afsos!

IX BÁB.

1 JAB pánchwen firishta ne phúnká, tab main ne ásmán se ek sitára zamín par girte dekhá, aur us kúe kí kunjí, jis kí tháh nahín, use dí gayí.

2 Aur us ne us kúe ko, jis kí tháh nahín, kholá; to us kúe se baṛe tanúr ká sá dhúán uṭhá; aur us kúe ke dhúen se súraj aur hawá tárík ho gayí.

3 Aur us dhúen se zamín par ṭiḍḍián niklín, aur unhen waisí hí qudrat dí gayí, jaisí zamín ke bichchhúon kí hai.

4 Aur unhen yih kahá gayá, ki zamín kí ghás, yá koí sabzí, yá kisí daraḳht ko zarar na pahuncháen, magar sirf un ádmíon ko jin ke máthon par Ḳhudá kí muhr nahín.

5 Aur unhen yih diyá gayá, ki we un ko ján se na máren balki pánch mahíne tak azíyat den, aur un kí azíyat bichchhú ke ḍank kí sí thí, jab wuh ádmíon ko mártá hai.

6 Aur un dinon ádmí maut ḍhúnḍhenge, aur use na páwenge; aur marne ke mushtáq honge, aur maut un se bhágegí.

7 Aur un ṭiḍḍíon kí súraten un ghoṛon kí sí thí, jo laṛáí ke liye taiyár hon, aur un ke siron par goyá sone ke táj, aur un ke chihra ádmí ke se the.

8 Aur un ke bál 'auraton ke se, aur un ke dánt babar ke se the.

9 Aur un ká baktar lohe ke baktar kí mánind: aur un ke paron kí áwáz rathon aur bahut ghoṛon kí sí, jo laṛáí men dauṛen.

10 Aur un kí dumen bichchhú kí sí thín, aur ḍank un kí dumon men the; aur unhen iḳhtiyár milá, ki pánch mahíne tak ádmíon ko zarar pahuncháen.

11 Aur un ká ek bádsháh thá, jo us a-tháh kúe ká firishta thá, us ká nám 'Ibrání men Abaddon, aur Yúnání men Apullyon hai.

12 Ek afsos guzar gayá; par, dekho, do afsos un ke ba'd ánewále hain.

13 Phir chhaṭhe firishta ne phúnká, aur main ne sonahlí qurbángáh ke cháron síngon men se, jo Ḳhudá ke huzúr hai, ek áwáz suní,

14 Jo us chhaṭhe firishta se, jis ke pás narsingá thá, kahtí thí, ki Un cháron firishton ko, jo Furát kí baṛí nadí par band hain, khol de.

15 Phir we cháron firishta chhúṭe, jo ek sá'at, aur ek din,

aur ek mahíne, aur ek baras tak taiyár the, ki ádmíon men se tihái ko már dálen.

16 Aur faujon ke sawár shumár men bís karor the: aur main ne un ká shumár waisá suná.

17 Aur wuh ghore aur un ke sawár dekhne men mujhe yún nazar áe, ki un ká baktar ág aur sumbul aur gandhak ká sá hai: aur un ke ghoron ke sir babar ke sir kí mánind; aur un ke munh se ág aur dhúán aur gandhak nikaltí thí.

18 Aur us ág, aur dhúen, aur gandhak se jo un ke munh se nikaltí thí, ya'ne, in tínon áfaton se tihái ádmí máre gaye.

19 Ki un kí qudraten un ke munh men, aur un kí dum men thín; kyúnki un kí dumen sámpon kí sí, jin men sir the, aur we un se zarar pahuncháte the.

20 Aur báqí ádmíon ne, jo un áfaton se máre na gaye the, apne háthon ke kámon se tauba na kí, ki dewon, aur sone aur rúpe aur pítal aur patthar aur lakrí kí múraton kí, jo na dekh aur na sun aur na chal saktín, pújá na karen: .

21 Aur unhon ne khún, aur jádúgaríon, aur ziná, aur choríon se, jo we karte the, tauba na kí.

X BÁB.

1 PHIR main ne ek aur zoráwar firishta ásmán se utarte dekhá, jo badlí ko orhe, aur us ke sir par dhanuk thá; us ká chihra áftáb sá, aur us ke pánw ág ke sutúnon kí mánind the:

2 Aur us ke háth men ek chhotí sí kitáb khulí húí thí: aur us ne apná dahiná pánw samundar par, aur báyán khushkí par dhará,

3 Aur barí áwáz se, jaise babar garajtá hai, pukárá: aur jab us ne pukárá, tab bádal ke garajne kí sát áwázen áín.

4 Aur jab we sát bádal garaj chuke, main likhne par thá: tab main ne ásmán se ek áwáz suní, jo mujhe farmátí thí, ki Un ke sát bádalon ne jo kuchh kahá us par muhr kar rakh, aur likh mat.

5 Tab us firishta ne, jise main ne samundar aur khushkí par khará dekhá, apná háth ásmán kí taraf utháyá,

6 Aur us kí jo abad tak zinda hai, jis ne ásmán ko aur jo kuchh us men hai, aur zamín ko aur jo kuchh us men hai, aur samundar ko aur jo kuchh us men hai, paidá kiyá, qasam kháí, ki phir waqt na hogá:

7 Balki sátwen firishta kí áwáz ke dinon men, jab wuh phúnkne lagegá, Khudá ká poshída matlab, jaisá us ne apne khidmat-guzár nabíon ko khush-khabarí dí, púrá hogá.

8 Aur us áwáz ne jo main ne ásmán se suní phir mujh se bát kí, aur kahá, Já, wuh chhotí khulí húí kitáb, jo us firishta ke, jo daryá aur khushkí par khará hai, háth men hai, le.

9 Tab main ne us firishta ke pás jákar kahá, ki Wuh chhotí kitáb mujh ko de. Us ne mujhe kahá, Le, aur use khá já; wuh terá pet karwá kar degí, par tere munh men shahd sí míthí lagegí.

10 Tab main ne wuh chhotí kitáb us firishta ke háth se lí, aur use khá gayá; wuh mere munh men shahd kí tarah míthí thí; aur jab main use khá gayá, merá pet karwá ho gayá.

11 Aur us ne mujhe kahá, Zarúr hai, ki tú bahut se logon, aur qaumon, aur ahl i zubán, aur bádsháhon kí bábat phir nubúwat kare.

XI BÁB.

1 AUR ek sarkandá jaríb kí mánind mujhe diyá gayá, aur wuh firishta khará hoke kahtá thá, ki Uth, aur Khudá kí

haikal aur qurbángáh, aur un ko jo us men 'ibádat karte hain, máp.

2 Magar us dálán ko, jo haikal ke báhar hai, chhoṛ de, aur use mat náp; kyúnki wuh gairqaumon ko diyá gayá hai: aur we muqaddas shahr ko bayálís mahíne tak pánwon se latáṛenge.

3 Aur main apne do gawáhon ko qudrat baḳhshúngá, aur we ṭáṭ pahinkar ek hazár do sau sáṭh din tak nubúwat karenge.

4 Yih we do daraḳht zaitún ke, aur do sham'adán hain, jo zamín ke Ḳhudá ke huzúr khaṛe hain.

5 Aur agar koí cháhe, ki unhen zarar pahuncháe, to un ke munh se ág nikaltí, aur un ke dushmanon ko khá játí hai: so agar koí cháhe ki unhen zarar pahuncháe, to zarúr hai ki wuh isí tarah márá jáwe.

6 Un ko iḳhtiyár hai, ki ásmán ko band karen, ki un kí nubúwat ke dinon men pání na barse: aur pánion par bhí iḳhtiyár rakhte, ki unhen lahú baná ḍálen, aur jab jab cháhen, zamín par har tarah kí áfat láwen.

7 Aur we jab apní gawáhí de chukenge, to wuh jándár jo a-tháh kúe se nikaltá hai, un se laṛegá, aur un par gálib hogá, aur unhen már ḍálegá.

8 Aur un kí láshen us baṛe shahr ke bázár men, jo tashbíh ke taur par Sadúm aur Misr kahlátá hai, jahán hamárá Ḳhudáwand bhí salíb par khínchá gayá, paṛí rahengí.

9 Aur logon, aur firqon, aur ahl i zubán, aur qaumon ke log un kí láshon ko sáṛhe tín din tak dekhá karenge, aur un kí láshon ko qabr men rakhne na denge.

10 Aur zamín ke rahnewále un par ḳhushí o ḳhurramí karenge, aur ek dúsre ko saugáten bhejenge; kyúnki un do nabíon ne zamín ke rahnewálon ko satáyá thá.

11 Aur sáṛhe tín din ke ba'd zindagí kí Rúh Ḳhudá kí taraf se un men dar ái, aur we apne pánwon par khaṛe ho gaye; tab jinhon ne unhen dekhá, shiddat se ḍare.

12 Aur unhon ke ásmán se ek baṛí áwáz suní, jis ne unhen kahá, ki Idhar úpar áo. Aur we bádal men áke ásmán par chale gaye; aur un ke dushmanon ne un ko dekhá.

13 Phir usí ghaṛí ek baṛá bhaunchál áyá, aur us shahr ká daswán hissa gir gayá: us bhaunchál men sát hazár ádmí ján se máre gaye, aur báqí jo the kámp gaye, aur unhon ne ásmán ke Ḳhudá kí ta'ríf kí.

14 Dúsrá afsos guzar gayá; dekho, tísrá afsos jald átá hai.

15 Aur sátwen firishta ne phúnká, aur ásmán par baṛí áwázen yih kahtí húí áín, ki Dunyá kí bádsháhaten hamáre Ḳhudáwand aur us ke Masíh kí ho gayín, aur wuh abad tak bádsháhat karegá.

16 Aur chaubís buzurg jo ápne apne taḳht par Ḳhudá ke huzúr baiṭhe the, munh ke bal gire, aur Khudá ko sijda kiyá,

17 Aur bole, ki Ai Ḳhudáwand Ḳhudá, Qádir i mutlaq, jo hai, aur thá, aur ánewálá hai, ham terá shukr karte hain; kyúnki tú ne apní baṛí qudrat lí, aur bádsháhat kí.

18 Aur qaumen gusse húín, aur terá qahr áyá, aur waqt pahunchá, ki murdon kí 'adálat kí jáe, aur tú apne ḳhidmat-guzár nabíon, aur muqaddas logon ko, aur un ko jo tere nám se ḍarte hain, kyá chhoṭe kyá baṛe, ajr baḳhshe, aur un ko jo zamín ko ḳharáb karte hain, ḳharáb kare.

19 Aur Ḳhudá kí haikal ásmán men khul gayí, aur us kí haikal men us ke 'ahd ká sandúq dekhne men áyá, aur bijlíán aur áwázen, aur garajná, aur bhaunchál áe, aur baṛe ole paṛe.

XII BÁB.

1 AUR ek baṛá nishán ásmán par nazar áyá; ek 'aurat

súraj ko oṛhe húe, aur chánd us ke pánwon tale, aur us ke sir par bárah sitáron ká táj thá:

2 Wuh 'aurat hámila thí, aur dard se chillátí, aur janne ko ainṭhtí thí.

3 Phir ek aur nishán ásmán par dikhái diyá; aur, dekho, ek baṛá surkh azhdahá jis ke sát sir, aur das síng, aur sát táj us ke siron par the, záhir húá.

4 Us kí dum ne ásmán ke tihái sitáre khínche, aur unhen zamín par ḍálá: phir azhdahá us 'aurat ke áge jo janne par thí, já khaṛá húá, ki jab wuh jane, to us ke bachcha ko nigal jáwe.

5 Aur wuh farzand i narína janí, jo muqarrar húá, ki lohe ká 'asá leke sab qaumon par hukúmat kare: aur us ke laṛke ko Khudá ke aur us ke takht ke áge uṭhá le gaye.

6 Aur wuh 'aurat bayábán men, jahán Khudá ne us ke liye jagah taiyár kí thí, bhág gayí, táki wahán bárah sau sáṭh din tak us kí parwarish karen.

7 Phir ásmán par laṛáí húí: Míkáel aur us ke firishta azhdahe se laṛe; aur azhdahá aur us ke firishta un se laṛe;

8 Lekin un par gálib na ho sake, aur na ásmán par un kí phir jagah milí.

9 So baṛá azhdahá nikálá gayá, wuhí puráná sámp, jis ká nám Iblís aur Shaitán hai, jo sáre jahán ko dagá detá hai: wuh zamín par giráyá gayá, aur us ke firishta bhí us ke sáth giráe gaye.

10 Phir main ne ek baṛí áwáz ásmán se yih kahte suní, ki Ab naját, aur qudrat, aur hamáre Khudá kí saltanat áí, aur us ke Masíh ká ikhtiyár bhí; kyúnki hamáre bháíon par tuhmat lagánewálá, jo rát din hamáre Khudá ke áge un par tuhmat lagátá thá, giráyá gayá.

11 Aur unhon ne barra ke lahú se, aur apní gawáhí kí bát se, us ko jít liyá, aur unhon ne apní jánon ko marne tak 'azíz na jáná.

12 Is wáste, tum, ai ásmáno, aur un par ke rahnewálo, khushí karo. Afsos un par, jo khushkí aur tarí ke rahnewále hain! is liye ki Iblís baṛe gusse se tum par utrá, ki wuh jántá hai, ki us ke waqt men thoṛá hí báqí hai.

13 Aur jab us azhdahe ne dekhá, ki wuh zamín par giráyá gayá, to us ne us 'aurat ko jo farzand i narína janí thí, satáyá.

14 Aur us 'aurat ko baṛe 'uqáb ke do par diye gaye, táki wuh us sámp ke sámhne se bayábán ko apne muqám tak uṛ jáe, jahán ek zamán, aur do zamán, aur ním zamán tak us kí parwarish muqarrar kí gayí.

15 Phir us sámp ne apne munh se pání nadí kí mánind us 'aurat ke píchhe baháyá, táki us ko daryá se baháwe.

16 Par zamín ne us 'aurat kí madad kí, ki apná munh kholá, aur us nadí ko, jo azhdahe ne apne munh se bahái thí, pí liyá.

17 Aur azhdahá 'aurat par gusse húá, aur us kí báqí aulád se, jo Khudá ke hukm mánte, aur Yisú' Masíh kí gawáhí rakhte hain, laṛne gayá.

XIII BÁB.

1 AUR main samundar kí retí par khaṛá thá, aur dekhá, ki ek jánwar samundar se niklá, jis ke sát sir, aur das síng the, aur us ke síngon par das táj, aur us ke siron par kufr ke nám.

2 Aur wuh jánwar jo main ne dekhá, tendúá kí shakl thá, aur us ke pánw bhálú ke se, aur kalla us ká babar ká sá; us azhdahe ne apní qudrat, aur apná takht, aur baṛá ikhtiyár use diyá.

3 Aur main ne dekhá, ki goyá us ke ek sir par ek zakhm i kárí lagá hai, par us ká kárí zakhm changá ho gayá thá, aur sárí zamín us jánwar ke píchhe ta'ajjub kartí thí.

4 Aur unhon ne us azhdahe kí, jis ne us jánwar ke taín ikhtiyár diyá, parastish kí, aur us jánwar kí parastish kí, aur bole, Kaun us jánwar kí mánind hai? kaun us se lar saktá hai?

5 Aur ek munh bará bol bolnewálá aur kufr kahnewálá use milá, aur bayális mahíne tak laráí karne ko use ikhtiyár diyá gayá.

6 Aur wuh Khudá kí bábat kufr bakne par apná munh kholkar, us ke nám, aur us ke khaima, aur un ke haqq men jo ásmán par rahte hain kufr bakne lagá.

7 Use yih diyá gayá, ki muqaddas logon se muqábala kare, aur un par gálib howe, aur sab firqon aur ahl i zubán, aur qaumon par use ikhtiyár milá.

8 Aur zamín ke we sab rahnewále jin ke nám us Barra kí kitáb i hayát men, jo dunyá ke shurú' se qatl húá, likhe nahín gaye, us kí pújá karenge.

9 Agar kisí ke kán hon, to sune.

10 Jo qaid karne ke liye kisí ko le játá hai, so qaid men paregá; aur jo talwár se qatl kartá hai, so talwár hí se qatl hogá. Muqaddas logon ká sabr, aur ímán yihí hai.

11 Phir main ne dekhá, ki ek aur jánwar zamín se uthá; barra kí mánind us ke do síng the, aur azhdahe kí tarah boltá thá.

12 Yih pahile jánwar ká sárá ikhtiyár rakhke us ke áge 'amal kartá hai, aur zamín aur us ke rahnewálon se pahile jánwar ko jis ká zakhm i kárí changá húá, pujwátá hai.

13 Aur wuh bare achambhe záhir kartá hai, yahán tak ki logon kí nazar men ásmán se zamín par ág barsátá,

14 Aur un achambhon se, jin ke dikháne kí qudrat us jánwar ke sámhne use dí gayí, zamín ke rahnewálon ko dagá detá hai; ki zamín ke rahnewálon se kahtá hai, ki tum us jánwar kí, jis men talwár ká gháo thá, aur jiyá, ek múrat banáo.

15 Aur use yih diyá gayá, ki us jánwar kí múrat ko ján bakhshe, ki us jánwar kí wuh múrat báten bhí kare, aur un sab ko, jo us jánwar kí múrat ko na pújen, qatl karwáe.

16 Aur sab chhote bare, daulatmand aur garíb, ázád aur gulám, sabhon ke dahine háth, yá máthe par ek nishán karwá de:

17 Aur yih ki koí kharíd farokht na kar sake, magar wuhí jis men wuh nishán, yá us jánwar ká nám, yá us ke nám ká shumár ho.

18 Dánish yahán hai. Wuh jo samajh rakhtá hai, us jánwar ká 'adad gin jáe; kyúnki wuh insán ká 'adad hai; aur us ká 'adad Chha sau chhiyásath hai.

XIV BÁB.

1 PHIR jo main ne nigah kí, to kyá dekhá, ki ek Barra Saihún pahár par khará thá, aur us ke sáth ek lákh chauális hazár, jin ke máthon par us ke Báp ká nám likhá thá.

2 Phir main ne ásmán se ek áwáz suní, jo bahut pánion ke shor, aur bare garajne kí áwáz kí mánind thí: aur main ne barbatnawázon kí áwáz, jo apní barbat bajáte the, suní:

3 Aur we takht ke sámhne, aur un cháron jándáron aur buzurgon ke áge nayá rág gá rahe the; aur koí un ek lákh chauális hazár ke siwá, jo zamín se kharíde gaye the, us rág ko síkh na saká.

4 Ye we log hain, jo 'auraton ke sáth gandagí men na pare; ki kunwáre hain. Ye we hain jo Barra ke píchhe jate hain jahán kahín wuh játá hai. Ye Khudá aur Barra ke liye pahile phal hoke ádmíon men se mol liye gaye hain.

5 Aur un ke munh men makr páyá na gayá, ki we Khudá ke takht ke áge be-'aib hain.

6 Aur main ne ek aur firishta Injíl i abadí liye húe dekhá, ki ásmán ke bích o bích uṛ rahá thá, táki zamín ke rahnewálon, aur sab qaum, aur firqa, aur ahl i zubán, aur logon ko ḳhushḳhabarí sunáwe.

7 Aur us ne baṛí áwáz se kahá, Ḳhudá se ḍaro, aur us ká jalál záhir karo; kyúnki us kí 'adálat kí ghaṛí áí; aur usí kí parastish karo, jis ne ásmán aur zamín, aur samundar, aur pání ke chashma paidá kiye.

8 Aur us ke píchhe ek dúsrá firishta ákar yún bolá, ki Bábul, wuh baṛá shahr, gir paṛá, gir paṛá; kyúnki us ne apní harámkárí kí gazabí mai sárí qaumon ko pilái.

9 Phir ek tísrá firishta un ke píchhe áyá, aur baṛí áwáz se bolá, ki Jo koí us jánwar, aur us kí múrat kí pújá kartá hai, aur us ká nishán apne máthe yá apne háth par hone detá hai,

10 Wuh Ḳhudá ke qahr kí us mai ko, jo us ke qahr ke piyále men be miláe ḍhálí gayí, píegá; aur wuh muqaddas firishton, aur Barra ke áge ág aur gandhak men taṛapegá:

11 Aur un ke taṛapne ká dhuwán abad tak uṭhtá rahtá hai, aur un ko jo us jánwar, aur us kí múrat kí pújá karte hain, aur us ko jo us ke nám ká nishán liye hai, rát din kabhí árám nahín.

12 Muqaddas logon ká sabr yahán hai; we jo Ḳhudá ke hukmon aur Yisú' ke ímán ko liye rahte hain, yahán hain.

13 Phir main ne ásmán se ek áwáz suní, jo mujh se kahtí thí, ki Likh: We murda jo Ḳhudáwand men marte hain, ab se mubárak hain; Rúh kahtí hai, ki Hán, we apní mihnaton se árám páte hain, aur un ke a'amál un ke píchhe píchhe chale áte hain.

14 Phir main ne nazar kí, aur kyá dekhá, ek sufed badlí, aur us badlí par koí Ibn i Ádam sá baiṭhá thá, jis ke sir par sone ká táj, aur us ke háth men ek tez hansúá thá.

15 Aur ek aur firishta haikal se niklá, aur use jo badlí par baiṭhá thá baṛí áwáz se pukárá, ki Apná hansúá lagá, aur káṭ: kyúnki tere káṭne ká waqt áyá; ki zamín kí zirá'at pakkí hai.

16 Aur us ne, jo badlí par baiṭhá thá, apná hansúá zamín par lagáyá, aur zamín dirau kí gayí.

17 Phir ek aur firishta us haikal se, jo ásmán men hai, niklá; us pás bhí ek tez hansúá thá.

18 Phir ek aur firishta jis ká iḳhtiyár ág par thá, qurbángáh se niklá; us ne us ko jis kane tez hansúá thá, baṛe shor se pukárke kahá, ki Apná tez hansúá lagá, aur zamín ke angúr ke guchchha káṭ: kyúnki us ke angúr pak chuke.

19 Phir us firishta ne apná hansúá zamín par dhará, aur zamín ke angúron ko káṭá, aur Ḳhudá ke gazab ke baṛe kolhú men ḍál diyá.

20 Aur wuh kolhú men shahr ke báhar peṛá gayá, aur us kolhú se lahú sau kos tak aisá bahá, ki ghoṛon kí bágon tak pahunchá.

XV BÁB.

1 PHIR main ne ek aur nishán ásmán men dekhá, jo baṛá aur achambhe ká thá, ki sát firishta pichhlí sát áfaton ko liye hain; kyúnki Ḳhudá ká gazab un men bhará húá hai.

2 Aur main ne shísha ká ek daryá ág se milá húá dekhá, aur un ko bhí jo us jánwar, aur us kí múrat, aur us ke nishán, aur us ke nám ke 'adad par gálib áe the, us shísha ke samundar par Ḳhudá kí barbat liye khaṛe the.

3 Aur we Ḳhudá ke banda Músá ká rág aur Barra ká rág yih kahke gáte hain, ki Ai Ḳhudáwand Ḳhudá, Qádir i mutlaq, tere kám baṛe aur achambhe ke hain:

ai muqaddason ke Bádsháh, terí ráhen rást aur durust hain.

4 Ai Khudáwand, kaun tujh se na daregá? aur tere nám ká jalál záhir na karegá? kyúnki tú hí sirf quddús hai: ki sárí qaumen áwengí, aur tere áge sijda karengí, ki terí 'adálaten záhir húí hain.

5 Aur ba'd us ke jo main ne nazar kí, to kyá dekhá, ki gawáhí ke khaima kí haikal ásmán par kholí gayí:

6 Aur we sáton firishta un sáton áfaton ko liye sáf aur barráq poshák pahine húe, aur sone ke sínaband sínon par lagáe húe, haikal se nikal áe.

7 Aur un cháron jándáron men se ek ne sone ke sát piyále us Khudá ke qahr se bhare húe, jo abad ul ábád zinda hai, un sáton firishton ko diye.

8 Aur wuh haikal Khudá ke jalál aur us kí qudrat ke sabab dhúen se bhar gayí; aur jab tak un sáton firishton kí sát áfaten tamám na húín, koí us haikal men dákhil na ho saká.

XVI BÁB.

1 PHIR main ne haikal se ek barí áwáz suní, jo un sáton firishton se yún kahtí thí, ki Rawána ho, aur Khudá ke qahr ke un piyálon ko zamín par undelo.

2 Chunánchi pahlá chalá gayá, aur apná piyála zamín par undelá; tab un logon men jin par us jánwar ká nishán thá, aur un men jo us kí múrat kí pújá karte the, bare aur zabún phore paidá húe.

3 Phir dúsre firishta ne apná piyála samundar men undelá; tab wuh murda ke lahú sá ho gayá: aur har ek jándár jo samundar men thá múá.

4 Phir tísre firishta ne apná piyála nadíon aur pánion ke chashmon men undelá; wuh lahú ho gaye.

5 Aur main ne pánion ke firishta ko yih kahte suná, ki Ai 'ádil Khudáwand, jo hai, aur thá, aur hogá, tú hí Quddús hai, ki tú ne yún 'adálat kí.

6 Kyúnki unhon ne muqaddason aur nabíon ká khún baháyá hai; so tú ne píne ko unhen lahú diyá, ki we isí láiq hain.

7 Phir main ne dúsre firishta ko qurbángáh men se yih kahte suná, ki Hán, ai Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, terí 'adálaten sachchí aur rást hain.

8 Phir chauthe firishta ne apná piyála súraj par undelá; use qudrat dí gayí thí, ki ádmíon ko ág se jhulsáe.

9 Aur ádmí sakht garmí se jhulas gaye, aur Khudá ke nám par, jo áfaton par ikhtiyár rakhtá hai, kufr bakte the; aur unhon ne tauba na kí, ki us ká jalál záhir karen.

10 Phir pánchwen firishta ne us jánwar ke takht par apná piyála undelá; us kí bádsháhí men tárikí chhá gayí; aur we máre dard ke apní zubánen chabáte the;

11 Aur apne dardon aur phoron ke bá'is ásmán ke Khudá par kufr bakte the, aur apne kámon se tauba na kí.

12 Phir chhathe firishta ne apná piyála us bare daryá men, jo Furát hai, undelá; us ká pání súkh gayá, táki púrab ke bádsháhon ke liye ráh taiyár howe.

13 Phir main ne us azhdahe ke munh se, aur us jánwar ke munh se, aur us jhúthe nabí ke munh se tín nápák rúhon ko mendakon kí shakl nikalte dekhá.

14 Ki we achambhe dikhánewále dewon kí rúhen hain, jo sárí dunyá ke bádsháhon pás játín, ki unhen Qádir i mutlaq Khudá ke roz i 'azím ke muqábala par jam'a karen.

15 Dekh, main chor kí mánind átá hún. Mubárak hai wuh jo jágtá, aur apní poshák kí khabardárí kartá hai; aisá na howe, ki

wuh nangá phire, aur log us kí sharm ko dekhen.

16 Phir us ne un ko ek makán men, jis ká nám 'Ibrání men Armajiddon hai, jam'a kiyá.

17 Phir sátwen firishta ne apná piyála hawá men undelá; tab ásmán kí haikal ke takht se ek barí áwáz yih kahtí húí niklí, ki Ho chuká.

18 Tab áwázen aur garjen, aur chamaken húín; aur bará bhaunchál áyá, aisá ki jab se ádmí zamín par hain, aisá bará aur sakht bhaunchál kabhí áyá na thá.

19 Aur wuh bará shahr tín tukre ho gayá, aur qaumon ke shahr gir gaye; aur barí Bábul Khudá ke huzúr yád áí, táki use apne kamál qahr kí mai ká piyála dewe.

20 Tab har ek tápú bhágá, aur pahár kahín páe na gaye.

21 Aur ásmán se ádmíon par man man bhar ke ole gire, aur olon kí áfat se ádmíon ne Khudá par kufr baká; kyúnki wuh niháyat hí sakht áfat thí.

XVII BÁB.

1 AUR ek un sát firishton men se, jin ke pás sát piyále the, áyá, aur mujh se yún kahá, ki Idhar á; main tujh ko us barí kasbí kí sazá, jo bahut pánion par baithí hai, dikhláúngá:

2 Jis ke sáth zamín ke bádsháhon ne harámkárí kí, aur jis kí harámkárí kí mai se zamín ke bashíndagán matwále húe.

3 Phir wuh mujhe ba-waz'a rúhání bayábán men le gayá; wahán main ne ek 'aurat ko, qirmizí rang, haiwán par, jo kufr ke námon se bhará thá aur jis ke sát sir aur das síng the, baithe dekhá.

4 Yih 'aurat argawání aur qirmizí jorá pahine, aur sone, aur jawáhir, aur motíon se árásta thí; ek sone ká piyála, nafraton se aur apní harámkárí kí gandagí se bhará húá, apne háth men liye thí:

5 Aur us ke máthe par ek nám likhá thá, RÁZ: BÁBUL BUZURG: CHHINÁLON AUR ZAMÍN KÍ NAFRATON KÍ MÁ.

6 Main ne dekhá, ki wuh 'aurat muqaddas logon ke khún se, aur Yisú' ke shahídon ke lahú se matwálí ho rahí thí; main us ko dekhkar sakht hairání se dang ho gayá.

7 Tab us firishta ne mujhe kahá, Tú kyún dang hai? main us 'aurat aur us haiwán ká ráz, jis par wuh sawár hai, aur jis ke sát sir aur das síng hain, tujh se kahúngá.

8 Wuh haiwán jo tú ne dekhá, so thá, aur ab nahín hai; aur us a-tháh kúe se nikal áwegá, aur halákat men jáegá; aur zamín ke rahnewále jin ke nám zindagí ke daftar men dunyá kí paidáish ke shurú' se likhe na gaye, us haiwán ko dekhke, jo thá, aur nahín hai, agarchi hai, ta'ajjub karenge.

9 Yihí 'aqlmand kí samajh hai. We sát sir sát pahár hain, jin par wuh 'aurat baithí hai.

10 Aur sát bádsháh hain; pánch to gir gaye, ek hai, dúsrá ab tak nahín áyá; aur jab áwegá, thorí muddat tak us ká rahná hogá.

11 Aur wuh haiwán jo thá, aur nahín hai, áthwán wuhí hai, aur un sáton men se hai, aur halákat men játá hai.

13. Aur das síng jo tú ne dekhe, das bádsháh hain, jinhon ne ab tak bádsháhí nahín páí, lekin us haiwán ke sáth ek sá'at tak bádsháhon ká sá ikhtiyár páwenge.

13 Un sab kí ek hí ráe hai, aur apní qudrat aur ikhtiyár is haiwán ko denge.

14 We Barra se laráí karenge, aur Barra un par gálib hogá; kyúnki wuh Khudáwandon ká Khudáwand, aur Bádsháhon ká Bádsháh hai; aur we jo us ke

sáth hain, so buláe húe, aur chune húe, aur diyánatdár hain.

15 Phir us ne mujhe kahá, We pání jo tú ne dekhe, jahán wuh kasbí baiṭhí thí, so log, aur gurohen, aur qaumen, aur ahl i zubán hain.

16 Aur us haiwán ke das síng, jo tú ne dekhe, us kasbí se 'adáwat karenge, aur use be-kas aur nangí karenge, aur us ká gosht kháenge, aur us ko ág se jaláenge.

17 Kyúnki Khudá ne un ke dilon men yih ḍálá, ki us kí murád bar láwen, aur ek hí ráe hon, aur apní bádsháhí us haiwán ko den, jab tak ki Khudá kí báten púrí hon.

18 Wuh 'aurat, jise tú ne dekhá, so wuh baṛá shahr hai, jo zamín ke bádsháhon par bádsháhat kartá hai.

XVIII BÁB.

1 BÁD un chízon ke main ne ek firishta ko ásmán par se utarte dekhá, jise baṛá ikhtiyár milá, aur zamín us ke jalál se roshan ho gayí.

2 Us ne baṛí áwáz se pukárke yih kahá, ki Baṛí Bábul gir paṛí, gir paṛí, wuh dewon ká ghar, aur har ek gandí rúh kí chaukí, aur har ek nápák aur makrúh parinda ká baserá ho gayí.

3 Kyúnki sárí qaumon ne us kí harámkárí ke gazab kí mai pí lí, aur zamín ke bádsháhon ne us ke sáth harámkárí kí, aur zamín ke saudágar us ke 'aish kí ziyádatí se daulatmand húe.

4 Phir main ne ásmán se ek aur áwáz yih kahtí húí suní, ki Ai mere logo, us men se nikal áo, táki tum us ke gunáhon men sharík na ho, aur us kí áfaton men se kuchh tum par na paṛe.

5 Kyúnki us ke gunáh ásmán tak pahunche, aur Khudá ne us kí badkáríán yád kín.

6 Jaisá us ne tum se sulúk kiyá, waisá hí tum bhí us se sulúk karo; aur ise is ke kámon ke muwáfiq do-chand do; us ke piyála men jise us ne bhará dúná bhar do.

7 Jitná us ne áp ko shándár banáyá, aur 'aiyáshí kí, itná hí us ko 'azáb aur gam men ḍálo: kyúnki wuh apne dil men kahtí hai, ki Main malika ban baiṭhí, aur main to ránḍ nahín hún, aur kabhí gam na dekhúngí.

8 So ek hí din men yih áfaten us par ṭúṭengí, ya'ne, maut, aur gam, aur kál; aur wuh ág se jaláí jáegí; kyúnki Khudáwand Khudá jo us kí 'adálat kartá hai zoráwar hai.

9 Aur zamín ke bádsháh, jinhon ne us ke sáth harámkárí aur 'aiyáshí kí hai, us ke jalne ká dhúán dekhkar us par roe píṭenge, aur,

10 Us ke 'azáb ke ḍar se dúr khaṛe húe kahenge, Háe! háe! Bábul wuh baṛá shahr, wuh mazbút shahr! ek hí sá'at men terí 'adálat á pahunchí.

11 Aur zamín ke saudágar us par roenge, aur gam karenge, ki ab koí un kí jins mol nahín letá:

12 Yih jinsen sone, rúpe, aur jawáhirát, aur motí, aur mihín kattán, aur argawání aur reshmí aur qirmizí kapṛe, aur har ek khushbúdár lakṛí, aur tarah tarah ke háthí-dánt ke bartan, aur har ek tarah ke beshqímat chobí, aur támbe, aur lohe, aur sang i marmar ke básan:

13 Aur dárchíní, aur khushbúíán, aur 'itr, aur lubán, aur mai, aur tel, aur sáf maida, aur gehún, aur chárpáe, aur bheṛen, aur ghoṛe, aur gáṛíán, aur gulám, aur ádmíon kí jánen hain.

14 Ab tere dilchasp mewa tujh se alag ho gaye; aur sárí chikní aur khássí khássí chízen tujhe chhoṛ gayín; tú un ko phir kabhí na páegí.

15 Un chízon ke saudágar jo us ke sabab máldár bane the, us ke

'azáb ke ḳhauf se dúr khaṛe rahkar roenge, aur gam karenge,

16 Aur kahenge, Háe! háe! wuh baṛá shahr, jo mihín kapṛe aur argawání aur qirmizí poshák pahine, aur sone aur jawáhir aur motíon se árásta thá!

17 Kyúnki itní baṛí daulat ek hí sá'at men barbád ho gayí. Aur har ek náḳhudá, aur jaház ke sab log, aur ḍánḍí, aur jitne ki samundar se kám rakhte hain, dúr khaṛe rahe,

18 Aur us ke jalne ká dhúán uṭhte dekhkar yún pukár uṭhe, Kaun shahr is baṛe shahr kí mánind hai!

19 Aur unhon ne apne siron par ḳhák uṛáí, aur ro ro aur gam karke yún pukár uṭhe, Háe! háe! aisá baṛá shahr, jis men we sab jo daryá men jaház chaláte, us ke baṛe ḳharch se daulatmand ho gaye; wuh ek hí sá'at men ujaṛ gayá.

20 Ai ásmán, aur ai muqaddas rasúlo aur paigambaro, us par ḳhushí karo; kyúnki Ḳhudá ne us se tumhárá badlá liyá.

21 Phir ek zoráwar firishta ne ek patthar jaise bhárí chakkí ká páṭ uṭháyá, aur yih kahte húe daryá men phenká, Bábul, wuh baṛá shahr yún zor se phenká jáegá, aur phir kabhí páyá na jáegá.

22 Aur barbat-nawázon, aur gáne bajánewálon, aur bánslí bajánewálon, aur narsingá phúnknewálon kí áwáz tujh men phir na suní jáegí; aur kisí tarah ká pesha-wálá, koí pesha kyún na ho, tujh men phir páyá na jáegá; aur chakkí kí áwáz tujh men phir na suní jáegí;

23 Aur phir tujh men kabhí chirág roshan na hogá; aur phir tujh men dulhá dulhin kí áwáz kán tak na pahunchegí; kyúnki tere saudágar zamín ke ashráf the, ki terí jádúgarí se zamín kí sab qaumen dagá khá gayín.

24 Aur nabíon aur muqaddas logon ká, aur jitne zamín par qatl húe, un ká lahú us men páyá gayá.

XIX BÁB.

1 UN chízon ke ba'd main ne ásmán par bahut logon kí baṛí áwáz yih kahtí húí suní, ki Hallilú-Yáh; Naját, aur jalál, aur 'izzat, aur qudrat Ḳhudáwand hamáre Ḳhudá ko hai:

2 Kyúnki us kí 'adálaten rást aur barhaqq hain, is liye ki us ne us baṛí kasbí kí, jis ne apní ziná-kárí se zamín ko ḳharáb kiyá, 'adálat kí, aur apne bandon ke lahú ká badlá us se liyá.

3 Phir dúsrí bár unhon ne kahá, Hallilú-Yáh. Aur us ká dhúán hamesha ko uṭhtá rahtá hai.

4 Aur we chaubís buzurg, aur we chár jándár aundhe munh gire, aur Ḳhudá ko, jo taḳht par baiṭhá hai, sijda karke kahá, Ámín; Hallilú-Yáh.

5 Aur taḳht se yih áwáz niklí, ki Tum sab jo us ke banda ho, aur jo us se ḍarte ho, kyá chhoṭe kyá baṛe, hamáre Ḳhudá kí ta'ríf karo.

6 Aur main ne ek baṛí jamá'at kí sí áwáz, aur bahut páníon kí sí áwáz, aur baṛe garj kí sí áwáz, yih kahtí húí suní, ki Hallilú-Yáh; kyúnki Ḳhudáwand Ḳhudá, Qádir i mutlaq, bádsháhat kartá hai.

7 Áo, ham ḳhushí ḳhurramí karen, aur us ká jalál záhir karen, is liye ki Barra ká byáh á pahunchá, aur us kí dulhin ne áp ko sanwárá hai.

8 Aur use yih diyá gayá ki wuh sáf aur shaffáf mihín kattání kapṛá pahine, ki mihín kattání kapṛá muqaddas logon kí rástbází hai.

9 Aur us ne mujh se kahá, ki Likh: Mubárak we hain, jo Barra kí shádí kí mihmání men buláe gaye. Aur wuh mujh se kahtá hai, ki Yih Ḳhudá kí báten barhaqq hain.

10 Aur main us ke pánwon par

use sijda karne ke liye girá. Aur us ne mujhe kahá, Khabardár, aisá na kar; ki main terá aur tere bháíon ká, jin pás Yisú' kí gawáhí hai, hamkhidmat hún: Khudá ko sijda kar; kyúnki gawáhí jo Yisú' par hai nubúwat kí rúh hai.

11 Phir main ne ásmán ko khulá dekhá; aur kyá dekhtá hún, ki ek nuqra ghorá aur us ká sawár Amánatdár, aur Sachchá kahlátá hai, aur wuh rástí se 'adálat kartá, aur lartá hai.

12 Aur us kí ánkhen ág ke shu'ala kí mánind, aur us ke sir par bahut se táj, aur us ká ek nám likhá húá hai, jise us ke siwá kisí ne na jáná.

13 Aur khún men dubá húá libás wuh pahine thá, aur us ká nám Kalám i Khudá hai.

14 Aur ásmání faujen sáf aur sufed aur kattání libás pahine húe nuqre ghoron par us ke píchhe ho lín.

15 Us ke munh se ek tez talwár nikaltí hai, ki wuh us se qaumon ko máre: aur wuh lohe ke 'asá se un par hukmrání karegá: aur wuh Qádir i mutlaq Khudá ke qahr o gazab kí mai ke kolhú men raundtá hai.

16 Aur us ke libás aur rán par yih nám likhá hai, BÁDSHÁHON KÁ BÁDSHÁH, AUR KHUDÁWANDON KÁ KHUDÁWAND.

17 Phir main ne ek firishta súraj men khará dekhá, aur us ne tamám parindon ko, jo ásmán ke bích o bích urte hain, yih kahke buland áwáz se pukárá, Áo, aur buzurg Khudá kí mihmání men jam'a hoo;

18 Táki tum bádsháhon ká gosht, aur sipahsáláron ká gosht, aur zoráwaron ká gosht, aur ghoron ká gosht, aur un ke sawáron ká gosht, aur ázádon aur gulámon, aur chhoton baron, sab ká gosht kháo.

19 Phir main ne dekhá, ki wuh haiwán, aur zamín ke bádsháh, aur un kí faujen ikatthí húín, táki us se jo ghore par sawár thá, aur us ke lashkar se laren.

20 Aur wuh haiwán pakrá gayá, aur us ke sáth wuh jhúthá nabí, jis ne us ke huzúr we karámaten dikháín, jin se us ne un ko, jinhon ne us haiwán ká nishán apne par qabúl kiyá, aur un ko jo us kí múrat ko pújte the, gumráh kiyá. Ye donon us ág kí jhíl men, jo gandhak se jal rahí hai, jíte dále gaye.

21 Aur jo báqí the, so us ghore ke sawár kí talwár se, jo us ke munh se niklí thí, qatl húe, aur sáre parinda un ke gosht se ser ho gaye.

XX BÁB.

1 PHIR main ne ek firishta ko ásmán se utarte dekhá, jis ke háth men a-tháh kúe kí kunjí, aur ek barí zanjír thí.

2 Us ne us azhdahe ko, jo purána sámp hai, ya'ne, Iblis aur Shaitán ko, pakrá, aur hazár baras tak jakar rakhá,

3 Aur us ko us a-tháh kúe men dálá, aur band karke us par muhr kí, táki wuh áge logon ko dagá na de, jab tak ki hazár baras tamám na hon; ba'd us ke, cháhiye ki wuh thore din ke liye chhúte.

4 Phir main ne takht dekhe, aur un ko jo un par baithe the, aur 'adálat unhen dí gayí, aur un kí rúhon ko bhí dekhá, jinhon ne Yisú' kí gawáhí aur Khudá ke kalám ke wáste apná sir diyá, aur jinhon ne na us haiwán, na us kí múrat ko pújá, aur na us ká nishán apne máthon aur apne háthon par qabúl kiyá thá; we zinda húe, aur Masíh ke sáth hazár baras tak bádsháhí karte rahe.

5 Aur báqí murda, jab tak hazár baras púre na húe, na jíe. Yih pahilí qiyámat hai.

6 Mubárak aur muqaddas wuh, jo pahilí qiyámat men sharík hai:

aison par dúsrí maut ká kuchh ikhtiyár nahín, balki we Khudá aur Masíh ke káhin honge, aur us ke sáth hazár baras tak bádsháhat karenge.

7 Aur jab hazár sál ho chukenge, Shaitán apní qaid se chhúṭegá,

8 Aur niklegá, táki un qaumon ko, jo zamín ke cháron konon men hain, ya'ne, Júj o Májúj ko, fareb de, aur unhen laṛáí ke liye jam'a kare: we shumár men samundar kí ret kí mánind hain.

9 We zamín kí chauṛán par chaṛh gaye, aur unhon ne muqaddason kí chháoní, aur 'azíz shahr ko gher liyá: tab ásmán par se Khudá ke pás se ág utrí, aur un ko khá gayí.

10 Aur Shaitán, jis ne unhen fareb diyá thá, ág aur gandhak kí jhíl men ḍálá gayá, jahán wuh haiwán aur jhúṭhá nabí hai, aur rát din hamesha ko 'azáb men rahenge.

11 Phir main ne ek sufed baṛá takht, aur us ko jo us par baiṭhá thá dekhá, jis ke huzúr se zamín aur ásmán bháge, aur unhen kahín jagah na milí.

12 Phir main ne dekhá, ki murda, kyá chhoṭe kyá baṛe, Khudá ke huzúr khaṛe hain; aur kitáben kholí gayín, aur ek dúsrí kitáb jo zindagí kí hai, kholí gayí; aur murdon kí 'adálat, jis tarah se un kitábon men likhá thá, un ke a'amál ke mutábiq kí gayí.

13 Aur daryá ne un murdon ko jo us men the uchhál phenká; aur maut o qabr ne un murdon ko jo un men the házir kiyá; aur un men har ek kí 'adálat us ke kámon ke muwáfiq kí gayí.

14 Phir maut aur barzakh ág kí jhíl men ḍálí gayí. Yih dúsrí maut hai.

15 Aur jis ká zikr zindagí kí kitáb men na milá, wuh ág kí jhíl men ḍálá gayá.

BÁB XXI.

1 PHIR main ne ek naye ásmán aur nayí zamín ko dekhá; kyúnki wuh agle ásmán aur zamín játí rahí thí; aur koí daryá na thá.

2 Aur mujh Yuhanná ne shahr i muqaddas nayí Yarúsalam ko ásmán se dulhin kí mánind, jis ne apne shauhar ke liye singár kiyá, árásta hoke Khudá ke pás se utarte dekhá.

3 Aur main ne ek baṛí áwáz yih kahtí húí ásmán se suní, ki Dekh, Khudá ká khaima ádmíon ke sáth hai, aur wuh un ke sáth sukúnat karegá, aur we us ke log honge, aur Khudá, un ká Khudá, áp un ke sáth rahegá.

4 Aur Khudá un kí ánkhon se ánsú ponchhegá; aur phir maut na hogí, aur na gam, aur na nála, aur na phir dukh hogá; kyúnki aglí chízen guzar gayín.

5 Aur us ne jo takht par baiṭhá thá kahá, Dekh, main sab kuchh nayá kartá hún. Aur us ne mujh se kahá, Likh: kyúnki ye báten sach aur barhaqq hain.

6 Aur us ne mujhe kahá, ki Ho chuká. Main Alfá aur Omagá, ibtidá aur intihá hún. Main us ko jo piyásá hai, áb i hayát ke chashma se muft píne dúngá.

7 Jo gálib hotá hai, so sab ká wáris hogá; aur main us ká Khudá húngá, aur wuh merá beṭá hogá.

8 Par ḍarnewále, aur be-ímán, aur nafratí, aur khúní, aur harámkár, aur jádúgar, aur butparast, aur sáre jhúṭhon ká hissa usí jhíl men hai, jo ág aur gandhak se jaltí; yih dúsrí maut hai.

9 Ab ek un sát firishton men se, jin ke pás sát piyála pichhlí sát áfaton se bhare the, mujh pás áyá, aur mujh se yún kahke bolá, ki Idhar á, main tujhe dulhin, ya'ne, Barra kí jorú dikháún.

10 Aur mujhe ba-waz'a rúhání ek baṛe aur únche paháṛ par le

gayá; aur us ne us buzurg shahr muqaddas Yarúsalam ko ásmán par se Khudá ke pás se utarte dikháyá;

11 Us men Khudá ká jalál thá: aur us kí roshní bare beshqímat jawáhir kí sí, us yashm kí mánind thí, jo billaur kí tarah shaffáf ho;

12 Aur us kí díwár barí aur buland thí, aur us ke bárah darwáza, aur un darwázon par bárah firishta the, aur un par baní Isráel ke bárah firqon ke nám likhe the:

13 Púrab ko tín darwáza; aur uttar ko tín darwáza; aur dakkhin ko tín darwáza; aur pachchhim ko tín darwáza the.

14 Aur us shahr kí díwár kí bárah newen thín, aur un par Barra ke bárah rasúlon ke nám the.

15 Aur jo mujh se bol rahá thá, us ke háth men sone kí ek jaríb thí, táki us shahr, aur us ke darwázon, aur us kí díwár ko nápe.

16 Aur wuh shahr chaukoná thá, aur us ká lambán itná thá, jitní us kí chaurán: us ne us shahr ko us jaríb se nápkar sárhe sát sau kos páyá. Aur us ká lambán, aur chaurán, aur únchán eksán the.

17 Phir us ne díwár ko nápá, to us ádmí ke háth se jo firishta thá, ek sau chauálís háth páyá.

18 Aur wuh díwár yashm kí baní thí: aur wuh shahr khális sone ká, shaffáf shísha kí mánind, thá.

19 Aur us shahr kí díwár kí newen har tarah ke jawáhir se árásta thín. Pahlí neo, yashm thí; aur dúsrí, nílam kí; aur tísrí, shab-chirág kí; aur chauthí, zumurrud kí.

20 Aur pánchwín, 'aqíq kí; aur chhathí, la'l kí; aur sátwín, sunahre patthar kí; aur áthwín, fíroza kí; aur nawín, zabarjad kí; aur daswín, yamaní kí; aur gyárahwín, sang-sumbulí kí; aur bárahwín, yáqút kí.

21 Aur us ke bárah darwáza bárah motí the, har darwáza ek ek motí ká: aur us shahr kí sarak khális sone kí, shaffáf shísha kí mánind thí.

22 Par main ne us men koí haikal na dekhí: is liye ki Khudáwand Khudá, Qádir i mutlaq, aur Barra us kí haikal hain.

23 Aur wuh shahr súraj aur chánd ká muhtáj nahín, ki we us ko roshan karen; kyúnki Khudá ke jalál ne use roshan kar rakhá hai, aur Barra us kí roshní hai.

24 Aur sab qaumen jinhon ne naját páí us kí roshní men phirengí: aur zamín ke bádsháh apná jalál aur 'izzat us men láte hain.

25 Aur us ke darwáza kabhí din ko band na honge: ki rát wahán na hogí.

26 Aur we qaumon ke jalál o 'izzat ko us men láwenge.

27 Aur koí chíz jo nápák, yá nafratí, aur jhúth hai, us men kisí tarah dar na áwegí, magar sirf we hí jo Barra kí kitáb i hayát men likhe húe hain.

XXII BÁB.

1 PHIR us ne áb i hayát kí ek sáf nadí mujhe dikháí, jo billaur kí tarah shaffáf, aur Khudá aur Barra ke takht se nikaltí thí.

2 Aur us kí sarak ke bích, aur us nadí ke wárpár zindagí ká darakht thá, jo bárah phal látá, har ek mahíne men ek phal: aur us darakht ke patte qaumon kí shifá ke wáste the.

3 Phir koí la'nat na hogí: aur Khudá aur Barra ká takht us men hogá; aur us ke banda us kí bandagí karenge:

4 Aur we us ká munh dekhenge; aur us ká nám un ke máthon par hogá.

5 Aur wahán rát na hogí; aur we chirág aur súraj kí roshní ke muhtáj nahín; kyúnki Khudá-

wand Khudá un ko roshan kartá hai; aur we hamesha ko bádsháhat karenge.

6 Phir us ne mujhe kahá, ki Ye báten sach, aur barhaqq hain; aur muqaddas nabíon ke Khudáwand Khudá ne apne firishta ko bhejá, ki un chízon ko, jin ká jald honá zarúr hai, apne bandon par záhir kare.

7 Dekh, main jald átá hún: mubárak wuh, jo is kitáb kí nubúwat kí báton ko mántá hai.

8 Aur mujh Yuhanná ne un chízon ko dekhá aur suná. Aur jab main ne suná aur dekhá, us firishta ke pánwon par, jis ne mujhe ye chízen dikháín, sijda karne ko girá.

9 Tab us ne mujh se kahá, Khabardár, aisá na kar; kyúnki main terá aur nabíon ká jo tere bháí hain, aur un ká jo is kitáb kí báten mánte hain, hamkhidmat hún: Khudá ko sijda kar.

10 Phir us ne mujh se kahá, ki Tú is kitáb kí nubúwat kí báton par muhr mat rakh: kyúnki waqt nazdík áyá hai.

11 Jo ná-rást hai, so ná-rást hí rahe: aur jo najis hai, so najis hí rahe: aur jo rástbáz hai, so rástbáz hí rahe: aur jo muqaddas hai, so muqaddas hí rahe.

12 Aur dekh, main jald átá hún; aur merá ajr mere sáth hai, táki har ek ko us ke kám ke muwáfiq badlá dún.

13 Main Alfá aur Omagá, ibtidá aur intihá, auwal o ákhir hún.

14 Mubárak we hain, jo us ke hukmon par 'amal karte hain, táki zindagí ke darakht par un ká ikhtiyár ho, aur we un darwázon se shahr men dákhil howen.

15 Ki kutte, aur jádúgar, aur harámkár, aur khúní, aur butparast, aur jo koí jhúth ko cháhtá aur boltá hai, sab báhar hain.

16 Mujh Yisú' ne apne firishta ko bhejá, ki kalísiyáon men in báton kí gawáhí tum ko de. Main Dáúd kí asl o nasl, aur subh ká núrání sitára hún.

17 Aur Rúh aur dulhin kahtí hain, A. Aur jo suntá hai, kahe, Á. Aur jo piyásá hai, áwe. Aur jo koí cháhe, áb i hayát muft le.

18 Main har ek shakhs ke liye, jo is kitáb kí nubúwat kí báten suntá hai, yih gawáhí detá hún, ki Agar koí in báton men kuchh barháwe, to Khudá un áfaton ko jo is kitáb men likhí hain, us par barháwegá:

19 Aur agar koí is nubúwat kí kitáb kí báton men se kuchh nikál dále, to Khudá us ká hissa kitáb i hayát, aur shahr i muqaddas, aur in báton se jo is kitáb men likhí hain, nikál dálegá.

20 Jo in chízon kí gawáhí detá hai, yih kahtá hai, ki Main yaqínan jald átá hún. Ámín. Hán, ai Khudáwand Yisú', á.

21 Hamáre Khudáwand Yisú' Masíh ká fazl tum sab par howe. Ámín.

NAYE 'AHD NÁMA KÁ KHÁTIMA HÚÁ.

W. M. WATTS, CROWN COURT, TEMPLE BAR.

Word

Pers

Kudik = little child = Do.

Liter

Magyar

King = ~~th~~ same = Do